

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې د صليبيانو سازشونه (۱)

يادونه :

د لراوبر ويبپاڼې اداره د افغانستان د سياسي چارو کارپوه او څېړونکي بناغلي قريب الرحمن سعيد څخه د زړه له کومې مننه کوي چې د جلاوطني په سختو شرايطو کې يې بيا هم په پرله پسې ډول دخپل هيواد د ښه راتلونکي د پاره د خپل ولس پوهاوي او هغه ته د خدمت ملا ترلې ده .

د لراوبر ويبپاڼه وياړي چې د بناغلي سعيد په لاس په خوږه او روانه پښتو ژبه ژباړل سوي تاريخي ناولونه خپل لراوبر افغان ولس ته وړاندي کوي .

له بناغلي سعيد صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوو چې د خپلې نوي ژباړې (عثماني امپراطوري او د هغې پر خلاف د صليبيانو سازشونه : «يو تاريخي ناول») د خپراوي وياړ يې لراوبر ته ورکړ .

لراوبر ويبپاڼه د ژبي د بډاينې په برخه کې د ژباړې پلوی ده او پر ټولو هغو ليکوالو چې په بهرنيو ژبو پوهيږي ږغ کوي چې د خپلې ژبې د بډاينې لپاره له بهرنيو ژبو مهم او ارزښتناک اثار پښتو ژبې ته راوژباړي .

په درناوي

دلراوبر ويبپاڼې اداره

دمخلوقاتو دپالونکي ذات په نامه :

عثماني امپراطوري او د هغې پر خلاف د صليبيانو سازشونه : «يو تاريخي ناول» ۱

لمر خپله وروستۍ ساه اخسته او د پريوتواخري پړاو ته رسيدلې و، د ماښام توري لوخړې په راپورته کيدووي او سوکه سوکه يې هرشي په خپلو وزرونو کې را نغاړه. دخانقانو او عبادتخايو څخه پورته کيدونکي تور دود، د فضا په لوړو کې په خپلو فکرونو کې ورک ، دهجر د توري شپې په څير خپريده . په همدې وخت کې يو زوړ سړي په يوې توري تنومندې کچرې باندې سپور د بروسې د ښار څخه را ووت ، هغه د بروسې د ښار څخه لږ څه اخوا د يوه سراي تر مخ تيريدې او د ښار څخه لږ څه واټن لرې دپرتو غرنيو سيمو په لور روان و.

يوه ماښام دغه زوړ سپين ږيري، د بروسې دښار تر څنگ د پورت سراي او د غرونود لږيو په منځنۍ برخه کې روان و چې دمخالف لورې څخه يې يو پوخ عمرې سړي په خپل آس سپور په گرندۍ توگه راروان و ، هغه دغه زوړ سړي ته په را ورسيدو سره تم شو . زاړه چې کله د مخالف لورې په وگړي سترگې ولږيدې نو دخپلې توري کچرې واگې يې را ښکودې او ودرید . د مخالف لورې را غلي کس د دغه زاړه ږيره ور په لور وکتل او ورته يې وويل :

« دروند برهان الدين صيب ! ته هره ورځ زما ددې سراي تر مخه تيريږي ، ما زه هم د غواړم چې له تاسره څه ووايم ، خو چپ پاته کيرم » .

د مخالف لورې راتلونکې همدومره پوهيده چې په توري کچرې سپور دغه سپينري ته برهان الدين ووايي، هغه سمدستي ددې خبرې غوڅې کړې او ورته يې وويل :

«ساروانه ! ستا د سراي کارونه څه ډول پر مخ ځي ؟ ايا ته غواړې د خپل سراي په اړه زما څخه څه گيله او شکوه وکړي؟»

د برهان الدين ددې خبرې په ځواب کې ، هغه راغلي سپور چې ساروان نومیده ، په خبرو پيل وکړ .

« درونده برهان الدينه ! زما د سراي کارونه ډير ښه روان دي ، الحمد لله د سراي په برخه کې زه د ډيري ښې برخې او ښه بخت خاوند يم . ډيره ښه گټه لرم ، زه له تا څخه د خپل سراي په هکله کومه پوښتنه کول نه غواړم. بلکه زه چې له تا څخه کومه پوښتنه کول غواړم ، هغه دا چې، ته هره ورځ د بروسې له ښاره را وځي او زما د سراي تر مخ په تيريدو سره دغه غرنۍ سيمي ته ورځي ، نو ايا ستا هلته تگ کوم علت لري ؟ کوم راز په کې پټ دي ؟

د سراي د خاوند «ساروان» ددغې پوښتنې په اوريدو سره زاړه برهان الدين يو ځل بيا هغه ته په ژوره توگه وکتل بيا يې د خپلې کچرې په غاړه لاس و واژه او ويي ويل :

ساروانه ! هره ورځ ستا دسراي د مخه په تيريدو او د غرونو دغو لمنو ته زما ورتگ د علت پرته نه دي ، زه به تاته ددې تفصيل ووايم . نو واوره ساروانه ! زما يو دوست و چې ماته له ورور نه هم ډير نژدې او خوږ و. دهغه نوم

خيرالدين و. هغه د اسلام ددين ډير ستر عالم و او په نيكي او خير كې يو بي ساري انسان و. دغه اوسني سلطان مراد چې كله د روميليا ولايت ونيوه او هغه يې د خپل سلطنت په پولو كې را ننويست ، نو زما دغه دوست ، خيرالدين ، د روميليا دغه نوي سوبه شوي ولايت ته د اسلام ددين د تبليغ له پاره ولاړ . زه تاته دا هم بايد روښانه كړم چې د روميليا ولايت د يونان د تهريس او مقدونيه د رايوځاي كيدو څخه جوړ شوي دي . خيرالدين دخپلو څو نورو مسلمانو مبلغينو سره يو ځاي د تبليغ كار پيل كړي و ، خو يوځاي څو مياشتي كيدې چې هغه د تبليغ ددغه ستر كار د ترسره كولو له پاره هلته ولاړ خو يو شمير نامعلومو نصراني صليبيانو په هغه او دهغه په ملگرو يرغل وكړ او ټول يې له منځه يوړل . دهغه وخته راهيسي چې د خيرالدين د شهادت خبر د هغه كورنۍ ته را رسيدلي ، نو ښځي يې سوگند كړي او ويلي يې دي چې: « تر څومې چې د خپل مير د قاتلينو څخه بدله نه وي اخستي او دخپل خاوند قاتلين مې له منځه نه وي وړي تر هغې به هيڅ په پښو نه كړم»

ساروانه ! زما د شهيد شوي دغه دوست ، خيرالدين ، درې زامن وو ، دهغو څخه تر ټولو ستر يې د خپل پلار د بدل د اخستلو په خاطر د وژنكو پسې ووت. هغه لمړۍ د سلطان مراد په لښكر كې عسکر شو او بيا يې د روميليا د ولايت په لور مخه كړه ، په دغه وخت كې د سلطان مراد د لښكر يو سالار چې شاهين نومېده د روميليا څخه په تيريدو سره يې غوښتل په نورو ولايتونو هم حمله وكړي . ددې يرغل علت داو چې د بوسنيا ، بلغاريا او يو شمير نورو صليبي ولسونو د مسلمانانو پر خلاف يو اتحاد جوړ كړي و او د مسلمانانو په سيمو يې يرغل وړ وړي و. هغوي غوښتل چې په تركانو باندې حمله وكړي او دهغوي څخه سوبه شوې ولايتونه بيرته ونيسي . د صليبيانو په دغه لښكر كې د البانيي ، گري ، مكيار او پولينډ جنگيالي هم شامل شوي و. ددغې متحده لښكر د مقابلې له پاره سلطان مراد خپل سالار ، لاله شاهين ، تر قوماندې لاندې يو لښكر وړ وليږه . لاله شاهين په ډيره هوښياري سره دصليبيانو ددې لښكر مقابلې وكړه . لاله شاهين په دې پوهيده چې ددې د لښكر په مقابل كې د نصرانيانو د لښكر شميره څو څو ځله ډيره ده. په دې اساس ، كله چې ددواړو لښكرو تر منځ جنگ په عروج كې و ، نو لاله شاهين په ناڅاپي توگه خپلې لښكرې شاته كړې او وروسته ولاړ . نصرانيانو فكر وكړ چې د تركانو لښكر ته يې ماته وركړې نو په دې خاطر يې هڅه كوله چې نور هم را مخه شي او فكر يې كاوه چې په دې تر تيب به وتوانيري دتركانو څخه ټولي ولكه شوې سيمي بيرته تر خپلې ولكې لاندې راوړي . هغوي ددې سوبې په خاطر يو ستر جشن جوړ كړ ، ښه ډير شراب يې و څښل او دشرابو په همدې بدمستي كې د سوبې د خوشحاليو په اوج كې شول ، او دا داسې وخت و چې لاله شاهين ورته د ډيره پخوا څخه منتظر و . لاله شاهين د نصرانيانو له دې بدمستۍ څخه ډيره زياته گټه پورته كړه . هغه وخت چې هغوي په نشي كې مست او ډوب وو ، نو هغه پرې ناڅاپه ورپرېوت . كله چې نصرانيانو د تركانو د عسكري ډول او بيم باجې ويرونكي اواز واوريد نو اوسان يې ورخطا شول ، خو دا داسې وخت و چې تر څو چې هغوي د ځانونو د سنبالولو له پاره ځان خوځاوه ، نو لاله شاهين د هغې عام وژنه پيل كړې وه . هغه په دې جنگ كې داروپايانو متحد ځواك ته ډيره شرمناکه ماته وركړې وه . د خيرالدين مشر زوي هم په دې جنگ كې وركړ و. هغه ددې جنگ د پاې ته رسيدو وروسته په روميليا كې دخپل پلار د وژونكو په پلټنې پسې ولاړ . خو دهغه برخه هم ډير بده وه ، ځكه د هغه د پلار وژونكو هغه هم په خپل جال كې را گير كړ او شهيد يې كړ . خو بيا هم معلوم نه شول چې وژونكي يې څوك دي ؟ »

برهان الدين د خبرو په جريان كې لږ څه ځنډ شو ، دهغه پرمخ باندې د ټولي نړۍ اندېښنې او ورانې ويجاړې را خپرې شوې . ترڅه وخته پورې يې خپل ځان كلك كړ ، او بيا يې د خپلو خبرو لړۍ جاري وساتله او ويلي ويل:

«ساروانه ! لكه څنگه مې چې درته وويل چې دخيرالدين د شهادت وروسته دهغې ښځې سوگند ياد كړ چې تر هغې چې دخپل مير د وژونكو څخه يې بدل نه وي اخستي نو هغه به پښې پښوته را نه وړي ، نو دخپلې مور د همدې سوگند د پوره كولو په خاطر ، او دخپل مشر ورور د وژل كيدو وروسته د خيرالدين بل ځوي د خپل پلار او ورور د وژونكو د پيدا كيدو او د هغوي د له منځه وړلو په خاطر ووت ، هغه هم د روميليا دولايت په لور مخه كړه ، خو تر اوسه پورې د هغه په هكله څه معلومات نه شته ، چې هغه به د خپل پلار او ورور د وژونكو په پيداكولو او دهغوي څخه د بدلې په اخستلو باندې بريالي شوي وي او كه نه . خو د هغې مور دخپل دغه ځوي د بيرته راستنيدو له پاره سترگې په لاره ده . ساروانه ! ، زما دوست درې ځامن درلودل ، يو وژل شوي ، بل د وژونكو د پيدا كيدو پسې د روميليا ولايت ته ورغلي ، او دريم يې همدلته دي . ددغه دريم ځوي نوم يې علي دي . ته په دې خبر يې چې زما يو ځوي و چې نوم يې علي و او ما ور ته ډيره ښه عسكري روزنه وركړې وه ، هغه په لښكر كې شامل شو تر څو د قوم او ولس خدمت وكړي ، او بيا هغه دعلي څخه علي پاشا و گرځي او د تركيې په افق باندې و ځليږي . خو زما بدمستۍ ته گوره چې كله چې زما ځوي خپل عسكري روزنه پاې ته ورسوله او سلطان مراد دهغه په هكله په لښكر كې د داخليدو احكام وركړل ، هغه د آسپه

را پریوت او وفات شو . څرنگه چې زما بڼه لا تر مخه وفات شوي وه ، نو د ځوي د وفات نه وروسته زما په نړۍ کې هیڅ څوک پاته نه شو . نو دخپلې دغه بې ځوکه والي نه د په څنگ کیدو په خاطر مې د خپل دغه دوست خیرالدین د زوی په لور توجه وکړه . دخوښۍ ځای داو چې ددې هلک نوم هم علي دې . دعلي کورنۍ د یوه کوچنۍ رمې خاوند ده ، ددې رمې پالنه د غرمې تر وخته پورې پخپله علي کوی ، بیا دعلي مور او خور ددې رمې د پالنې له پاره د غرو لمنې ته ځي او علي د عسکري روزنې له پاره دمدرسي په لور ور ځي .

زه تاته دا هم باید ووايم چې ما په خپل خرڅ علي ته د بروصې په مدرسه کې ددیني او عسکري زده کړو له پاره داخله اخستي ده . نژدې یوه اونۍ کیږي چې هغه خپلې عسکري او دیني روزنې سر ته رسولي او زه په دې ویاړم چې په دې مدرسه کې علي نه یواځې خپلې روزنې سر ته رسولي بلکه په ټولو کې اول نمره هم راغلي دي .

نن هغه وخت چې ما سلطان مراد ته د علي د دې لاسته راوړنو په هکله وویل نو سلطان د خپلې ځانګړې مهربانې څخه کار واخست او یواځې دا نه چې علي یې په خپل لښکر کې سالار و ټاکه بلکه په عسکري روزنې کې دهغه په لمړي درجه را خلاصیدو یې هغه ته د «پاشا» نوم هم ورکړ . اوس هغه یواځې علي نه دي بلکه د نن وروسته هغه علي پاشا دي او دهغې دپاشا کیدو نوم هم د سلطان مراد لخوا ورکړل شوي او سلطان خپل لښکر ته دا حکم هم کړي چې څرنگه چې علي همدا اوس اوس سالار ټاکل شوي نو په دې خاطر ورته ددې وروسته علي پاشا ووايست . زه همدا اوس د غرود لمنو په لور رهي يم او هلته د علي د مور او خور سره وينم او په هغوي دا زیرې کوم چې علي نه یواځې دا چې په لښکر د سالار په توګه و ټاکل شو بلکه د سلطان له اړخه ورته د پاشا لقب هم ورکړل شو تر څنګ یې هغه ته ویل شوي چې نن ماښام د سلطان په دربار کې حاضر شي . شونې ده چې هغه دسلطان له اړخه د پاشا د لقب په اخستو سره په کوم ازمښت کې واچول شي . خو زما په فکر که هغه په کوم ازمښت کې هم ور واچول شي نو هغه به ترې بریمنډ را ووځي ، په دې خاطر اوس نو د علي پاشا له پاره د راتلونکي پرمختګ او پر مختللو لارې پرانستل کیږي .

درونده دوسته ! زه ستا د سرای تر مخه هره ورځ د غرونو د لمنو په لور تیریرم او هلته د علي ، دهغه د مور او خور سره وينم . علي ما خپل زوي ، دهغه مور ما خپله خور او دهغه خور ما خپله لور ګڼلې . نن زه ډیر خوښ يم چې د علي د روزنې کوم کار چې ما پیل کړي و هغه په ډیره ښه توګه پای ته ورسید . په دې ډیر خوښ يم چې نه یواځې دا چې علي ته د پاشا لقب ورکړل شو بلکه دسلطان مراد په لښکر کې د یوه تکړه سالار په څیر په دنده هم و ګمارل شو . اوس زه ځم چې د علي ددغه بریاوو په هکله علي ، دهغې مور او خور هم خبر کړم او زما په خیال چې ته به د خپل سرای په لور ورځي .

دبرهان الدین دي خبرو ساروان تر ډیر اغیز لاندې راوست . تر یوه وخته پورې خو چپ چاپ پاته شو بیا یې د برهان الدین په لور وکتل او په ډیره عاجزۍ سره یې وویل :

«دروند برهان الدینه ! که ته یې بده و نه ګڼې او ماته اجازه راکړې چې زه هم ستا سره ملتیا وکړم نو ایا زه ستا سره هلته تللای شم ؟ زه غواړم چې ددغه میرنۍ بڼې سره ، چې زوی یې علي پاشا او د سلطان په لښکر کې سالار ټاکل شوي ، او سوګند یې یاد کړي چې «تر هغې چې د خپل میره د وژونکو څخه بدله وانخلي پښې به پښو ته را نه وړي»، یوځل ووينم. درونده برهان الدینه ! دداسې میرنۍ بڼې سره کتل هم یوستر ویاړ دي او اوس خو هغه ستا خور ده ، نو سر له ننه هغه زما خور هم ده . ایا زه له تاسره یوځای ددې سترې ویاړلې بڼې سره د کتلو ویاړ تر لاسه کولی شم ؟ د ساروان د خبرو په اوریدو سره د برهان الدین پر مخ باندې د خوښې نښې را ښکاره شوې ، او په خوږه ژبه یې وویل . « ساروانه ! بې له ویرې ته زما سره تللای شي ، را ځه ددغه مخته غرو لمنې لورې ته ځو . فکر کوم چې علي پاشا به لا تر اوسه پورې هلته نه وي رارسیدلي ، د خپلې روزنې د تر سره کیدو نه وروسته اوس هم هغه هره ورځ خپل ښوونځی ته ځي او خپل عسکري تمرینات کوي ، خو زما زړه وایي چې زمونږ تر ورتلو پورې به هغه هم هلته راشي، ځکه چې د ماښام د رارسیدو تر مخه درې واړه مور ، لور او زوی خپله رمه دکور په لور راوړي ، کور یې د بروصې د ښار په شمالي څنډه کې پروت دي . را ځه چې وخت له لاسه ورنکړو او د غرنو د لمنو په لور وخوږیږو .»

ددې خبرې سره سم برهان الدین خپلې کچر ته او ساروان خپل آس ته لښته ورکړه او د غرونو د لمنې په لور و خوزیدل .

کله چې د واړه د غره لمنې ته ورسیدل نو ویې کتل چې له یوه اړخه یو آس سپور په خعاسته را روان دي ، دبرهان الدین مخې ته د رارسیدو سره سم هغه و درید د خپله اسه را ښکته شو ، احترام یې په ځای کړ ، برهان الدین دهغه په کتلو سره خندوني شو او ساروان ته یې وکتل او ورته یې وویل : «دا هغه علي دي چې په هکله یې ما له تاسره خبرې کړي وې .»

ددې خبرې وروسته برهان الدين د علي او ساروان تر منځ پېژندنه وکړه او بيا يې دعلي په لور په کتلو سره وويل :
 «علي زويه ! نن مې تاته يو ډير ښه او خوشحالونکي خبر راوړې دې ، خو دا خبر به زه تاته ستا د مور او خور په
 موجوديت کې اوروم ، را ځه چې هلته د غره په لمن کې ستا دمور اوخور خوا ته ولاړ شو ، بيا به زه دا زيرې تاته
 واورم ، دا يو زيرې نه دې بلکه ډير زيری دې چې ستاسې د ټولو له پاره خوشحالونکي دي . را ځه ، زما سره راځه .
 »

ددې خبرې په اوریدو سره علي په خپل آس سپور شو او چپ چاپ دهغو سره یوځای روان شو . په دې وخت کې
 ساروان په ډیره ژوره توګه په علي کې خپلې سترګې ورننويستې وې . هغه کتل چې علي د لور قد خاوند او نوې زلمي
 دې ، دهغه ږیره لا تراوسه پورې پوره نه وه راوتلې ، بریت یې هم لا تر اوسه تور شوې نه و . ساروان دا هم وکتل چې
 علی د خپل وجود له اړخه د فکرونو په سمندر کې یو توپان دې ، هغه د خپل جسماني جوړښت له اړخه هم د عظمت یو
 ستره نمونه وه . دزغم ، صبر ، استقامت ، جرت ، میراني او همت ښې ښانې په کې ځلیدلې . دهغه د خبرو ، دهغه د
 اواز او څیرې څخه هم دا اندازه کیده چې هغه په خپل دغه کم عمر کې د وختونو دګرمیو او یخنیو ، تنګیو او پراخیو ،
 ناهیلو او هیلو ، ترخو او خوړو څخه په پوره صبر سره را وتلي او د خپل ګرچار پاکوالي یې سر ته رسولې . ساروان
 به کله کله علي ته په ډیر شوق او ذوق سره کتل ، ان تردې چې دوي ټول یو ځای د غرو لمنې ته ورسیدل ، هلته د یوې
 سترې غونډۍ د پاسه یوه ښځه د یوې لس یا دولس کلنې نجلۍ سره یوځای ولاړه وه . هلته په ور رسیدو سره لمړی
 برهان الدين دخپلې کچرې څخه را ښکته شو ، همدا راز علي هم د خپل آس څخه لاندې را توپ کړ ، دې دواړو ته په
 کتو سره ساروان هم د خپل آس څخه لاندې راغی ، برهان الدين د ساروان په لور وکتل او ورته یې وويل : «ساروانه
 ! دغه مخامخ چې کومه ښځه ولاړه ده دا د علي مور ده چې قیرات نومېږي ، اوکومه نجلۍ چې ته ويني هغه د علي
 خور ده او سریان نومېږي . ددې وروسته برهان الدين هغوي ته ساروان ور وپېژاند ، اوس نو برهان الدين غوښتل چې
 خپلې اصلي خبرې ته راشي چې په همدې وخت کې درې سپاره د غرو په لمنه کې را ښکاره شول ، کله چې را نژدې
 شول نو ټولو کتل چې په دوي کې یوه نجلۍ هم ده او دا پاته دواړه سپاره په وسله ښېال دي ، د رانژدې کیدو سره سم
 دواړه ځوانان د خپلو آسونو څخه را ښکته شول خو هغه نجلۍ په خپل آس سپره پاتې شوه . علي دهغوي دواړو د لیدلو
 سره سم دهغوي په لور په چټکۍ سره ورغی او دهغوي سره یې بیا بیا غاړه ورکوله او تود روغې یې ور سره وکړ .
 دغه دواړه ځوانانو په داسې حال کې چې د احترام او درنښت په خاطر یې خپل سرونه ښکته نیولي و د برهان الدين سره
 هم تود روغې وکړ او بیا یې د ساروان سره لاس ورکړ .

علي او برهان الدين دهغوي دواړو و سره داسې روغې وکړ لکه چې د هغوی دواړو سر یې د پخوا څخه پېژندګلوی
 درلوده ، په دې وخت کې نه یواځې د علي بلکه د هغه د مور قیرات او خور سریان او برهان الدين سترګې هم په دغه
 نجلۍ چې لا تراوسه په خپل آس سپره وه و ښتې . ټولو وکتل چې د هغې په مخ په طلسمي غارونو کې د خوښیو د
 غږیدونکو نغمو او د سهار د ځوانۍ دښایست د جادو زړه وړونکې راښکود پروت دي . دهغې په سترګو کې لکه د گل
 په غبر کې منتظره د سهار لاله ، د وصل ګلابي شونډو.....او... د افسانوي ارایش او ښایست په څیر و .
 ټولو دغه نجلۍ ته په ډیر غور او جذبې سره وکتل ، ټول یې د ښایست تر اغیز لاندې راغلي و . خو دغه نجلۍ پټه خوله
 ددوي تر مخه په خپل آس سپره ناسته وه . په دې وخت کې برهان الدين دغه نجلۍ ته ورغړ کړ او ورته یې وويل :
 «ای لوري ! زه نه پوهیږم چې ته څوک یې ؟ او نوم دې څه دي ؟ که چیرې ددغو راتلونکو سره ستا کوم اړیکې یا
 کومه خپلوی وي ، نو لوري ! راښکته شه ، ولي د پردیو په څیر په آس باندې سپره ناسته یې ؟»

د برهان الدين دشفقت نه په ډکو خبرو سره ...هغه نجلۍ وخوژیده ، له آسه را ښکته شوه ، او کراره کراره د برهان الدين
 په لور ورغله ، کله چې ور نژدې شوه نو برهان الدين ته یې مخ وړاوه او ورته یې وويل :

«درونده مشره ! زه هم نه پوهیږم چې ته څوک یې ، اوته ددغه خلکو سره چې دلته ولاړ دي څه ډول اړیکې لرې ، خو
 ستا خبرو ماته حوصله او جرأت راکړ ، تاچې ماته کله د لور په نامه غږ وکړ نو دغه غږ د ټولو هغه اندیښنو په اړه چې
 تر اوسه پورې زما په ذهن کې را ټوکیدلي وې تر یوه ځایه پورې کمښت راووست او زه به اوس په دې هکله لږ څه ډاډ
 منه یم چې ووايم ،چې زه به په دې سیمه کې د بدبختۍ او ذلت په مرګ نه مرم .»

ټولو واریدل چې ددې نجلۍ اواز داسې و لکه چې په دغه دشتو او غرونو کې د بابل جادو ، سحر...او دسهار د هیلو
 عناصر خپاره شوي وي ، دهغې په اواز کې دومره خوړلني او دومره خوند و لکه د بحر د څپو په طلاطم کې چې دکوم
 خوړ غږي غزل څپي اوریدل کیږي او یا لکه په بي خوبه شپو کې چې د ستورو د نغمو په ځواب کې د زمکې طلايې او
 نقرئي گنگړي په یوه وار اواز راپورته کړی .

دغه تازه پیغله شوي نجلۍ ، دنبایست او جمال نمونه چي کله چپ شوه نو برهان الدين ورته وويل چي :
 « گوره لوري! زه خو ستا له نامه سره آشنا نه یم ، خو تا ته دا وایم چي دلته په شک او شبه کي پرې نه وځي . که ته په دې زمکو او سیمه کي پردۍ یې ، نو داپه خپل زړه کي ولیکه چي ته هسې په ناکاره روحونو ، وحشتونو او وهمونو کي نه یې را ښکیل شوي ، بلکه د انسانانو تر منځ یې . دوي به ستا درنښت کوي او ستا سره به د انسانانو په څیر سلوک کوي . زما لوري : زه په دې هم نه پوهیږم چي ته د کومه ځایه راغلي یې ، کوم ځای پیژني ، د کومو قافلو سره اړیکي لري ، د کومو کاروانونو سره ستا رابطه شته ، خو ددې ټولو سره سره بیا هم زه تاته ضمانت درکوم چي ته دلته خپل ځان د اوبو د راپیدا شوو پوکنیو او یا د هوا د لمحاتو په تال کي مه گڼه ، دلته به ستا عزت ، وقار ، او درنښت کیږي . او دا ولیکه چي لونی د پریښتو د زړونو څخه هم ډیرې د زړه ډاډ او د خوبو نو حقیقتونو سره نژدې والي لري . او س ته مونږ ته دخپل ځان په هکله ووايه چي ته څه ويل غواړي ؟ ستا په زړه کي څه ډول اندیښني ، او څه ډول فکرونه اوړي را اوړي ؟ ای لوري ! ته څوک یې ؟ او دغه دواړه ځوانانو چي زما پیژندگلوي دي، ته ددوي سره ددغو سیمو لوري ته د څه دتر لاسه کولو له پاره راغلي یې؟

د برهان الدين ددې خبرو په اوریدو سره د نجلۍ په مخ کي د ځوانۍ زغم نور هم ډیریده ، هغه د پخوا څخه نوره هم په ډیره ډاډمنه توگه په خبرو پیل وکړ او وېي ويل چي لمړۍ تاسې وواياست چي تاسې څوک یاستی؟ دهغي وروسته به زه به خپلو خبرو پیل وکړم»

پخوا له دې چي برهان الدين د خپل ځان په هکله په څه ویلو پیل وکړي دهغو دوو کسو وسله والو څخه چي دغه نجلۍ یې تر دې ځایه راوړي وه یوه په خبرو پیل وکړ او وېي ويل :

«واوړه ریونا ! دا برهان الدين صیب دې چي د ترکانو د اوسني سلطان ، سلطان مراد د زوي بایزید استاد او مربی دي ، بایزید ولیعهد دهغه همدومره درنښت او عزت کوی لکه څومره چي دخپل پلار ، د ترکانودسلطنت د سلطان عزت کوي»

کله چي دې ځوان خپلي خبرې بندې کړې نو هغه نجلۍ چي دلته د ریونا په نامه یاده شوې وه برهان الدين ته مخ وړ او ه او ورته یې وويلي ، «درد برهان الدين صیب ! تر هغي چي ما پوري اړه لري نو زه باید تاته دا روښانه کړم چي زما نوم ریونا دي ، زه د یونان د رومیلیا د ولایت د تهریس د سیمي اوسیدونکي یم ، دا چي زه څوک یم ، ددوي سره ولې تر دې ځایه راغلي یم نو دا به دهمدې دواړو څخه کوم یو په تفصیل سره تاسې ته ووايي . زه به چپه خوله اوسم ، گورم به او اورم به ، چي دوي زما به اړوند څه وایی .»

د ریونا ددې خبرو وروسته برهان الدين د هغو دواړو ځوانانو په لور په پوښتونکو سترگو وکتل ، بیا یې دپوښتونکي په توگه هغو دواړو ته په خبرو کي وويل . « ووايي چي دغه نجلۍ مو له کومه ځایه راوستي ؟ دا څوک ده اودې سیمي ته مو دهغي د راوړو څخه موخي څه دي ؟ ددې نجلۍ شکل و صورت ، کالي، د هغي مخ او جسماني جوړښت په ډاگه کوی چي هغه یوه نصرانی مذهبه ده .»

برهان الدين تر دې ځایه په خبرو کي و چي دهغو دواړو ځوانانو څخه یوه یې په خبرو پیل وکړ .

«دروند برهان الدين صیب ! ته پوهیږی چي زه او زما دی ملگري د لښکر په هغي برخي کي دندې تر سره کولي چي د علي ورور هم په کي و . د جنگ نه د فارغیدو وروسته د علي ورور د خپل پلار او ورور د وژونکو د لټي له پاره ووت ، مونږ دواړه هم ورسره و . د تهریس په سیمه کي مونږه او د علی د مشر ورور د همغو قاتلینو سره مخ شو ، دهغوي سره دغه نجلۍ ، چي اوس ستاسې تر مخ ولاړه ده او ریونا نومیږي ، هم ملگري وه . کله چي مونږ د هغو وژونکو سره ټکر وکړ نو څرنگه چي د هغوي شمیره له مونږ ډیره وه نو دهغوي څخه مو یو څو له منځه یوړل او پاته یې و تښتیدل . خو دغه نجلۍ زمونږ لاسوته راغله . د وژونکو سره د ټکر په وخت کي د علی مشر ورور سخت زخمی شو ، هغه ته دخپل ځان د پاته کیدو په هکله هیڅ هیله نه وه ، نو مونږ ته یې دا مشوره راکړه چي مونږ دغه نجلۍ دهغي مور او ورور ته ور ورسوو ، او هغوي ددې څخه و پوښتي چي قاتلین څوک او څومره کسان دي ، هغه فکر کاوه چي دا نجلۍ به قاتلین پیژني. نو دعلي د مشر ورور د وینا په اساس مو دغه نجلۍ له ځانه سره تر دې ځایه راوسته ، خو مونږ په ډیر خفگان سره دا خبره کوو چي د علي مشر ورور د زخمونو له لاسه و مړ او مونږ هملته په تهریس کي خاورو ته وسپاره .»

ددې خبرې په اوریدو سره د علي مور ، قیرات ، په زمکه را پریوته او په خپلو پښو یې لاس را ښکوده او وایلا یې پیل کړه . د علي کوچنی خور سریان ورمنده کړه اوخپله مور یې په غیر کي و نیوله ، علي هم ورمنده کړه خپله مور یې په غیر کي را واخسته او د هغي د ارامولو هڅه یې کوله ، خو قیرات په خپلو ورنونو باندې لاسونه وهل او دغم نه په ډک

اواز سره يې ويل چې : «اي زما زويه ! زما زويه !... هغه خو زما د زړه د زخمونو ملهم ، زما د زړه د وړانو ويجاړو د ابادۍ له پاره تللي و ، زه څه پوهيدم چې هغه به د خپل مشر ورور په څير دمرگ په پراخه سمندر کې غوتي خوري ، زه څه پوهيدم چې زما د رڼا هغه مينار به هم په تيارو توپانو او د سهرې په پراخه خړوبه کې ورکيږي .» ددې خبرو تر څنگ به قيرات خپل دواړه لاسونه د پخوا څخه نور هم په کلکه په خپلو دواړو ورنونوهل او شور او فرياد به يې کاوه. دخپلې مور دغه حالت علي ته د کتلو او زغم نه و نو سمدستي يې خپله مور ددواړو لاسو څخه ونيوله بيا يې هغه دخپلې سينې سره را يو ځای کړه او په زړه ډکې اواز يې په ژړا ژړا کې ورته وويل:

«اي زما مورجاني ! مه ژاړه ، تر اوسه خو ستا زوي علي ژوندې دي ، زه له تاسره ژمنه کوم چې ستا د زخمونو مرهم به زه لټوم ، زه به کوڅه په کوڅه ، کلي په کلي گرزيرم او تاته دا ډاډ درکوم چې زه به لکه په سمندر کې د راپورته شوو توپانونو، د خت د لامبو وهنکو سيورو ، او د اوربلونکي لاري د سيلاب په څير په خپلو دښمنانو باندې را پريوزم او د هغوي سرونه به پرې او ستا تر مخ به يې کيږم. موري ! که هغه وژونکي او قاتلان د زندان د اوسپنو د سيخانو تر شا هم پاته شي ، په يخو خوبونو او گرمو سرابونو کې ورک هم شي ... نو بيا به هم ، اي زما موري ! زه به د مرگ د گډيدونکي څپي د پريکيدونکي ، کړکيدونکي پريښنا د لمحو ... د ورو سترگو په څير پر هغوي ورپريوځم او په هر صورت به دهغوي په وژلو دخپلې بدلې اخستو خوب ريښتيا کړم .»

غملرلي قيرات دخپل غم په فرياد او اه و زارۍ کې ډوبه وه ، سريان ته يې غاړه ورکړې وه او په کوکو کوکو يې ژړل . خو علي خپلې مور او خور دواړو ته تسلي او ډاډ ورکاوه ، په دې وخت کې هغه دوه کسه وسله والو ځوانانو څخه يوه يې دهغې نجلۍ په لور مخ واړاوه او ورته يې وويل :

ريونا ! دغه زړه ښځه چې وينې دهغې نوم قيرات دي ، او دا د هغې، مجدالدين، مور ده چې ستا د خپلوانو سره د ټکر په وخت کې ووژل شو. هغه نجلۍ چې د قيرات سره غاړه تر غاړه ده هغه د قيرات لور او د مجدالدين خور ده او هغه ځوان چې قيرات او دغه ځواني نجلۍ ته ډاډ ورکوي هغه د مجدالدين کوچني ورور دي ، مونږ دواړه اوس تا دغې درې واړو ته سپارو اوس نو دغه درې واړه چې له تاسره څنگه معامله کول غواړي همغسې به وکړي. خو تاته په کار دی چې هغوي ته د مجدالدين د قاتلينو په اړه معلومات ورکړي ، زمونږ له آنده په همدې کې تاته خير دي.

قيرات ، سريان او علي درې واړو دا خبرې اوريدي ، تردې وخته پورې قيرات تر ډيره ځايه خپل ځان سنبال کړي و او را پورته شوه او په ورو ورو يې ريونا ته ځان ور نژدې کړ. ريونا چې کله هغه د خپل ځان په لوري را نژدې کيدونکي وکتله نوپه ټول وجود يې لږزه و لگيده ، شونډې يې په رپيدو شوې . د قيرات شاته سريان او علي هم را روان و ، هغې ته په را نژدې کيدو سره قيرات غوښتل څه ووايي خو دهغې څخه د مخه ريونا په ژرغوني او لږزيدونکي اواز وويل : « زما د وژلو تر مخه زما يوه خبره واورئ ، دهغې وروسته چې بيا تاسې څه ډول غواړئ همغسې مي ووژنئ، خو زه تاسې ته ډاډ درکوم چې هغه څه چې زه وایم هغه رښتيا دی ، زه به هيڅکله هم ستاسې ددرې واړو تر مخه درواغ و نه وایم . زه ډيره خواشينې يم چې په هغې ټکر کې مجدالدين ووژل شو . مجدالدين ما ډير ښه پيژانده ، دا چې څه ډول مي پيژانده دهغې په هکله به زه تاسې ته تفصيلي خبره وکړم ، دهغې وروسته تاسې پورې اړونده ده چې زما په خبرو باورکوي او که نه . که ما ووژنئ او يا نه ، دا به ستاسې واک او اختيار وي خو هغه څه چې زه يې وایم تاسې يې په غور سره واورئ.»

قيرات، علي او سريان ريونا ته په رانژدې کيدو سره تم شول ، دهغوي په تم کيدو ريونا کې څه حوصله را پيدا شوه او يوځل بيا يې په خبرو پيل وکړ او ويې ويل :

«تاسې پوهيږئ چې څوکاله مخته مسلمانانو د يونان د تهريس ولايت سوبه کړ . زه دهمدې ولايت دتهريس اوسيدونکي يم ، د قاتلانو د لټون له پاره به ډير وخت مجدالدين زمونږ دکلي لوري ته را ته . هغه شکمن و چې قاتلان زمونږ دکلي سره اړيکې لري . يا دا چې وژونکي زمونږ کلي ته تگ را تگ لري ، زه په خپله نه پوهيږم چې قاتلين او وژونکي څوک دي ؟ او دا چې هغوي دمجدالدين سره څه دښمني لري ؟ نو اي درنې ښځې ! په همدې وخت کې ستا د زوي ، مجدالدين ، ليدنه کتنه د زمونږ دکلي د يوې نجلۍ سره وشوه ، هغه نجلۍ پخپله نصراني وه او د يوې کونډې ښځې لور ده ، ستا زوي ، مجدالدين ، د همدغې نجلۍ سره ليدنه کتنه پيل کړه ، اخر دا ليدنې کتنې په نژدې اړيکو باندې تبديلي شوې ، دغه نجلۍ هم مجدالدين سره مينه پيدا کړه او دهغې په خاطر يې نصرانيت پرېښود او مسلمان شوه او دهغې مور هم په اسلام باندې مؤمنه شوه . د واده کولو وروسته به ډير وخت مجدالدين هملته زمونږ کلي کې اوسيده . او بيا به د هغه ځايه څخه د خپلو دښمنانو د لټون پسې بيرون ووت . دغه نجلۍ چې اوس ددې ښځه وه هم دهغه سره د هغه دښمنانو په لټون کې بسپنه کوله .

دا څه چې زه تاسې ته وایم د څوکالو پخوانۍ پېښه ده ، په دې وخت کې ددې ښځې د گټې څخه ستا د زوی دوه کسه زامن پیدا شول ، بیا څو ورځې مخته زه د خپله کوره اوکلي څخه ووتم او نژدې یوه بل کلي ته چې زما د کاکا کور په کې دې ولاړم ، زما کاکا درې زامن لري ، دهغوی له پلې څخه د تر ټولو کشر سره زما کوژدن شوې ده ، او شونې وه چې په ډیرو نژدې ورځو کې ورسره زما واده هم وشي . زه د خپل کاکا په کور کې څو ورځې تم شوم ، بیا هغه ځوان چې زما واده ورسره کیدونکې و دخپلو دوه نورو مشرانو ورونو سره یو ځای غوښتل له ماسره زما د خپله کوره پورې راشي ، هغه وخت چې زه دهغوی سره د خپل کور په لوري را روانه وم نو ستا زوی مجد الدین او دهغې سره دغه دواړه ځوانانو پر مونږ حمله وکړه ، او په دې ترتیب وسلوال ټکر منځته راغي ، ددې ټکراو په پایلو کې هغه ځوان چې زما واده ورسره کیدونکې و له منځه ولاړ او ستا زوی هم ووژل شو ، خو زما د کاکا دوه زامنو ځانونه څنگ کړل او و تښتیدل ، زما کاکا هم په دغه ټکر کې له منځه ولاړ دهغې وروسته ستا د زوی په وینا دغه دواړو وسله والو کسانو زه و نیولم اودلته یې را ورسولم. په حقیقت کې دوی شکمن دي چې شونې ده چې زه قاتلین و پیژنم ، خو زه واحد او لاشریک خدای حاضر او ناظر ګنم چې زه پخپله قاتلین نه پیژنم او نه ماته دا معلومات شته چې د مجدالدین ورور او پلار چا وژلی و . خو که چیرې مجدالدین ته شک وایې چې دهغه دپلار او مشر ورور په وژلو کې زما د کاکا او یا د هغې د زامنو لاس دي نو بیازه تاسې سره دا ژمنه کوم چې که چیرې زه ستاسې له خوا د وژلو څخه خوندي پاته شوم اوبیرته خپل کلی ته په تللو باندې بریالی شوم ، نو زه به حتما د قاتلانو پلټنه وکړم، دهغوی ځای ځیګې به معلوم کړم او بیا به تاسې ته ووايم چې قاتل څوک دي ؟چیرې اوسیري او ولي یې ستا میره او دوه زامن وژلي دي ؟ تر دې ځایه د خبرو وروسته ، ریونا تم شوه ، ساه یې واخسته ، تر لږڅه ځنډه یې په ډیره ژوره توګه د قیرات په لور کتل او بیا یې په خبرو پیل وکړ.

«درنې مشري ! که چیرې ته زما په خبرو باندې باور کوي نو بیا له تاڅخه غواړم چې ما ته پېښه وکړي ، زه به تاسې ته په دې اړه د څه معلوماتو د تر لاسه کولو په خاطر خپلې هڅې پیل کړم . او تاته ډاډ درکوم چې زه به خامخا د قاتلانو د ځای ځیګې د معلومولو له پاره هاند و کړم او که چیرې تاسې دا سې فکر کوئ چې زه مجرمه یم او ستا د زوی په وژلو کې شریکه یم، نو بیا ته خپل زوی ته حکم وکړه چې خپله توره د تیکي را وکاري او زما څټ ته یې را خلاصه کړی .» ددې خبرې سره سم ریونا د زنگونو په سر پر زمکه کښیناسته او خپل څټ یې را تپت کړ .

په دغه وخت کې نه یواځې قیرات او دهغې لور سریان بلکه ټول ولاړ خلک حیران دریان ولاړ و او د ریونا په لور یې کتل . قیرات مخته راغله او په خپلو دواړو لاسونو یې ریونا له شا څخه ونیوله ، پورته یې کړه ، او بیا یې د ډیرې مینې ، او محبت نه په ډک اواز ورته وویل :

«ګوره لوري ! ستا د وجود رګ رګ ددې ګواهي ورکوي چې ته درواغ نه وایې ، ته ریښتیا وایې ، ته بې گناه یې. خو ګوره لوري ! ته دلته زمونږ په سیمه کې زمونږ تر مخه د ځانتوالي ، زوال ، بیلټون او هجر ښکار شوې نه یې ، ته خپل ځان ته د یوې بې وطنې او بې کوره نجلی خیال مه کوه . واوره لوري ! که چیرې ته وعده وکړې چې ته به زما د زامنو او میره د قاتلانو ښې نښانې را پیدا کوي نو زه تاته ډاډ درکوم چې زه به ستا دغه کړ چار ته سلام وکړم ، ګوره لوري ! که چیرې ته زموږ له پاره دا زحمت وګالي او زمونږ سره په دې هکله پېښه وکړې نو دا به ستا پر مونږ هغه احسان وي چې مونږ به یې په خپل ژوند کې هم بدله پوره نه کړای شو. واوره لوري ! تر هغې چې ستا زړه غواړي له مونږه سره اوسیدې شي دلته به ستا پالنه د یوې ډیرې ستړې او دروندې میلنې لور په څیر و شي. دهغې وروسته به په پوره خوندیتوب سره تا ستا تر کوره پورې د ورسولو انتظام زه وکړم .»

دقیرات ددې خبرو په اوریدو سره ریونا بلکل بدله غوندې شوه ، لږ څه مخته د هغې حال د ونو د زیږو پانو په څیر و خو اوس یې په مخ او ځیرې باندې د خوښۍ ښې نښانې را څرګندې شوې وې . نو هغه سمدستي مخته ورغله د قیرات سره غاړې غړۍ شوه او په خپل ژرغوني غږ سره یې هغه ته په وینا کولو پیل وکړ .

«ته یوه ډیره مهربانه او درنده مور یې ، زه ستا دغه شفقت او مهربانۍ ته سلام کوم. که چیرې ته ما د یوې لور په څیر دخپله ځانه سره ساتي نو زه به دا کار د خپل ځان له پاره یوه نیک بختي و ګنم اوکله چې تاسې ما په پوره خوندیتوب سره خپل کور ته ورسوئ نو دا به ستاسې پر ما باندې ډیر زیات احسان وي چې دهغې بدله به زه په خپل ژوند کې پوره نه کړای شم . اوس زه ډاډه یم ، ستا دخبرو د اوریدو څخه ماته دا ډاډینه را پیدا شوه چې زه دغه سیمې ته د مرګ له پاره نه ، بلکه د ژوندۍ اوسیدو له پاره راغلي یم .

د ریونا په دې خبرو سره تر هغې ځایه چې د قیرات اوسریان په څیرو کې خوښې را ښکاره شوې وه نو هلته د علي ، برهان الدین ، ساروان خولي هم له خدا نه را تولیدې ، په دې وخت کې برهان الدین څو قدمه را مخته شو د قیرات تر

مخه ودرید او ورته یې وویل :

« قیرات ! زما درني خوري ! د ریونا نومي دغه نجلۍ سره خو ستا معامله جوړه شوه ، خواوس چې زه د کوم زیرې کولو له پاره تاسې ته راغلي وم نو غواړم هغه تاسې ته ووايم. خو دهر څه د مخه ، درني خوري ! زه ستا د زوي په اړه ، چې اوس کوم معلومات ډاگیزه شو ، د زړه له کومي خواشيني وړاندې کوم . هغه ډیر پوه او بیدار هلک و ، خو هغه زیرې چې زه تاسې ته در کول غواړم هغه دادي چې تر سلطان مراد پورې دا خبر ور رسیدلې چې ستا زوي علي د جنگ او حرب ، او همدا راز په ديني درسونو کې په مدرسه کې تر ټولو په لمړۍ درجه بريالي شوي ، کله چې د سلطان مراد تر مخه ستا د زوي ، علي ، یادونه وشوه نو په هغه وخت کې یواځې زه نه ، بلکه ولي عهد بايزيد ، د هغه زوي ، د بروسې ټول رئيسان ، علماء او سالاران هم ناست وو ، دهغوي ټولو په شتون کې سلطان مراد یوه قاصد ته حکم وکړ چې نن ما بنام علي د هغه دربار ته راولي ، بیا زما درني خوري ! په دې وخت کې ما په خبرو پیل وکړ او سلطان ته مې وویل چې علي به زه پخپله د خپله ځانه سره یو ځای دلته را وللم . زه تا ته دا زیرې هم درکوم چې علي ته د کوم مهم کار د ورسپارلو دمخه سلطان هغه ته د «پاشا» لقب ورکړې دي ، همدا راز سلطان په بروسه کې او هم په خپل لښکر کې دا حکم کړې چې علي به ددې وروسته یواځې علي نه وی بلکه هغه ته به «علي پاشا» ويل کيږي . زه به تا ته دا هم ډاگیزه کړم چې کله چې نن علي د سلطان مراد دربار کې دهغه تر مخ وړاندې شی نو سلطان به هغه ته یوه درنده دنده سپاري تر څو د هغې کړچار ، مهارت ، حربي پوهه ، جرعت ، د توری وهلو او جنگی وړتیاو اندازه ځان ته معلومه کړي . که چیرې علي په دې دنده کې بريالي شو نو ستا دزوي ارزښت او شان به د سلطان مراد په آند کې د خپل زوي بايزيد نه وروسته دویم کس ته ورسیدی .

دخبرو تر دې ځایه پورې برهان الدين لږ څه ځنډنې شو او بیا یې دوباره خپله وینا پیل کړه او ویی ویل :
 زما خوري ، قیرات ! زه غواړم چې ته دخپلې لور سریان او د دغې بلې لور ریونا سره یوځای خپله رمه حویلی ته یوسي ، زه به علي پاشا له ځانه سره محل ته یوسم ، تر څو یې هلته د سلطان مراد تر مخ وړاندې کړم ، زه په دې هم و پوهیږم چې سلطان مراد به علي پاشا ته کومه درنه دنده و سپاري .
 د علي پاشا مور قیرات د برهان الدين ددې وړاندیز سره همغږې شوه ، په دې وخت کې دهغو دوو ځوانانوڅخه ، چې ریونا یې تر دې ځایه راوړې وه ، یوه وویل چې :
 برهان الدين صیب ! او زموږ په اړه څه فکر کوي؟
 برهان الدين د دې خبرې په اوریدو سره هغوي ته وویل :
 « تاسې دواړه اوس خپلو کورو ته ولاړ شئ او ارام وکړئ ، ستاسې څخه ډیره مننه چې دغه نجلۍ ریونا مو په خوندي توگه تر دې ځایه را ورسوله ، اوس دهغې په هکله پریکړه زموږ کار دي ، تاسې دواړه رخصت یاست ، تللای شئ .»
 ددې خبرې په اوریدو سره هغه دواړه په خپلو آسونو سپاره شول او دهغې ځایه څخه وکوچیدل .
 دهغوي د تللو وروسته برهان الدين د سرای دځاوند ساروان په لور وکتل او ورته یې وویل :
 « ساروانه ! ته هم دخپل سرای په لور ولاړ شه ، تاسره خوبه لیدنې کتنې کيږي راکيږی .» ددې خبرې په اوریدو سره ساروان هم په خپل آس سپور شو او ولاړ .

ددې درې واړو د تللو وروسته قیرات ریونا ته وکتل او دمورني شفقت نه په پک اواز یې ورته وویل :
 «ریونا لوري ! ته هم په خپل آس سپره شه ، زه او سریان به خپله رمه سره را ټوله کړو او بیا به له دې ځایه کوچ وکړو .

ریونا ورته سمدستي په ځواب کې وویل چې :

« اي زما مینه ناکي موري ! دا ته څه ډول خبرې کوي ، که چیرې ته رمه را ټولوي او زه په آس سپره اوسم نو زما څخه به ډیره بدبخته نجلۍ بله نه وي ، زه په خپله د رمې په راټولو کې له تاسره لاس کوم ، ته دلته ودریږه ، زه به دخپلې خور سریان سره یو ځای د رمې حیوانات را ټول کړم ، بیا به ټول یو ځای له دې ځایه وکوچیږو .
 په دې وخت کې علي پاشا په خبرو کې راټوپ کړ او ویي ویل : له تاسې درې واړو څخه یو هم و نه خوځیږئ ، زه به رمه را ټوله کړم او تاسې ته به یې در وسپارم . تاسې درې واړه بیا هغه سنبال کړئ او تر کوره یې ورسوئ .»
 بیا نو علي پاشا په منډه منډه ولاړ ، د رمې ټول ځناور یې سره را ټول کړل او قیرات ، ریونا اوسریان ته یې ورحواله کړل ، هغوي هم خپله رمه د بروسې د ښار په لور روانه کړه . ریونا په یوه لاس کې دخپل آس قیضه نیولې وه او بل لاس یې پورته پورته کاوه او رمه یې پرې کنترولوله . تر څنګ یې برهان الدين په خپله کچر او علي پاشا په خپل آس سپور شو او دوی هم د بروسې دښار په لورې روان شول .

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې د صليبيانو سازشونه (۲)

مکمل غير سياسي : يوتاريخي په زړه پورې ناول (۲)

دعثماني امپراطورۍ او صليبي متحدې اروپا ترمنځ کشمکش

په دې تاريخي ناول کې ډيرې داسې پيښې مخته راځي چې زمونږ د هيواد د اوسني کړکيچن حال سره سره خوري ، همداراز په دې ناول کې د يو شمير کسانو نومونه يادشوي دي چې شونې به وي په تصادفي توگه ديو شمير وگړو د نومونو سره يو شانته والي ولري . خو ټول کړچار مثبت دي او د ليکوال خپل آند څرگندوي . اوس تاسې ددې تاريخي ناول دويمه برخه لولئ:

علي د برهان الدين سره يو ځای د بروسې شاهي ماڼۍ ته ور ننوت ، په دغه وخت کې د محل په خونه کې سلطان مراد ، دهغه زوی بايزيد ، د بايزيد زوی ارطغرل ، سليمان ، عيسي ، موسي ، محمد او دڅو نورو غټو وړو سالارانو په گډون د ښار څو اميرين او د عدليي د امورو مشران هم ناست وو . کله چې برهان الدين او علي خوني ته ورننوتل نو سلطان مراد دخپله ځايه را پورته شو او هغوي ته يې ښه راغلاست ووايه ، شونې ده چې دغه ښه راغلاست به د برهان الدين د تشويق له پاره و ، په دې وخت کې برهان الدين دعلی په غور کې څه وويل ، نو علی ور مخته شو او دسلطان سره يې په لاس روغبر وکړ . ددې وروسته يې د نورو ناستو خلکو سره دروغبر کولو وروسته چې کله هغه د ولي عهد بايزيد لورې ته را ورسيد نو د روغبر وروسته بايزيد هغه د خپل ځان تر څنگ کيڼاوه ، او هغه ته يې په غوږونو کې څه وويل :

په دې وخت کې سلطان مراد ډير خوبښ کاريدې ، خپل زوی بايزيد ته يې مخ کړ او ورڅخه يې وپوښتل : زما قدرمنه زويه ! ايا ته دعلی سره د په وا څخه پيژندگلوۍ لري ؟»

بايزيد په ډير ادب سره خپل پلار ته مخ را واراو او ورته يې وويل :

« عاليقدره سلطانه! ما د علي سره څو ځلي د حرب و ضرب په مکتب کې ليدنه کتنه کړې وه ، زه لا د په وا څخه د هغه د جنگي او حربي فن اوپوهې څخه پوره پوره خبر يم »

وروسته له دې خبرې بايزيد علي د خپل ځان تر څنگ په يوه خالي ځای کې کيڼاوه، تر لږه وخته پورې د ماڼۍ په دې خونه کې چپه چپتيا شوه ، يو ناڅاپه د سلطان اواز را پورته شو او علي ته يې په وينا کې وويل : «دخيرالدين زويه ! تر هر څه دمخه زه تاته په دې خاطر چې تا دحرب و ضرب په مکتب کې ديني او عسکري روزنه په ډيره ښه او اعلي درجه تر سره کړې د زړه له خلاصه مبارکي وایم ، ددې تر مخه زما د زوی استاد ، دروند برهان الدين ، به ماته کله کله ستا د وړتياو په هکله معلومات راکاوه ، همدا اراز هغه ستا دکورنۍ د حالاتو څخه هم وخت په وخت خبرولم ، او زه ستاسې د ټول حال احوال نه پوره خبريم ، زما زوی بايزيد هم په دې پوه دي چې څه ډول ستا پلار او بيا دهغې پسې ستا ورور د دښمنانو په لاسو وژل شوي دي ، او اوس اوس خبر شوې يم چې ستا بل ورور هم د نوم ورکو دښمنانو په لټه کې دي .»

په دې وخت کې برهان الدين سمدستي وويل « درونده سلطانه ! علي ته لږ څه دمخه دا بد خبر راغي چې د هغه بل ورور مجدالدين هم دهمدې نوم ورکو دښمنانو په لاس وژل شوي دي . اوس علي د خپلې کونډې مور اوخور يواځنی هيله ده . درونده سلطانه ! ده هم اراده کړې چې په هر حال به د خپل پلار او دواړو ورونو دښمنانو په لټې پسې وځي او هغوي ته به دخپلو کړو سزا ورکوي . درونده سلطانه ! ددې مور سوگند کړې چې تر هغې به پني پښو ته رانه وړي تر څو يې چې د خپل ميره قاتلانو ته سزا نه وي ورکړې . په دې خاطر قدرمنه ! ديځنۍ په دې موسم کې د هغې پښې د يخ له لاسه پرکې شکيري . دې خپلې مور ته زاري کوي چې هغه دې پني په پښو کړي خو هغه په خپل سوگند کلکه ولاړه ده . ديځنۍ په دغسې موسم کې علي او دهغې خور سريان دخپلې مور د پښو د چاودنو او ټپونو د ډکولو له پاره د وازگي په ويلې کولو او دهغې په ټپونو کې د هغې د ور اچولو په واسطه علاج کوي ، قدرمنه سلطانه ! زه هيله من يم چې علي به د خپلو دښمنانو څخه د بدلې په اخستلو کې بريالي شي . »

د برهان الدين په دې خبرو د ماڼۍ په دې ستره خونه کې د لږ څه وخت له پاره يوځل بيا چپه چپتيا خپره شوه. بيا هر يوه په ډيره

دردناکه ژبه دعلي سره د هغه د ورور د بښه‌دات په خاطر د زړه خواله وکړه ، په همدې وخت کې يو ځل بيا د سلطان اواز په خونه کې راغبرگ شو.

د خيرالدين زويه ! ته اوس يوازې علي نه يې بلکه علي پاشا يې . شونې ده چې محترم برهان الدين به تاته په دې هکله خبر درکړي وي ، ما تا ته د پاشا لقب درکړې ، او نه يواځې د ښار خلک په دې خبره خبر شوي بلکه مونږ په لښکر کې هم دا خبره ډاگيزه کړې ده . دنن څخه وروسته به تاته علي نه بلکه د علي پاشا په نامه غږ کيږي . نو علي پاشا ! واوره : زه تاته يو کار درسپارم ، زه هيله من يم چې هغه کار به ستا د جنگي وړتياو سبب وگرځي او هم به ستا له پاره د تجربې اساس ثابت شي . همدا راز دهمدې عسکري دندې په ترسره کولو کې به ته د خپل پلار او دواړو ورونو د قاتلانو په پيداکولو کې هم بريالي شي.

د خيرالدين زويه ! د بلغاريي حکمران سيسمان دخپلو دوو شهزادگانو ، سائرکن او ايکسلا ، سره يو ځای زمونږ په نوو سوبه شوو سيمو کې د شپښو یر غلونو يوه لړۍ پيل کړې ، دوی کله په مقدونيه کې وینه تويونکي عمليات تر سره کوي او کله د تهریس په سيمه کې . دهغوي ددغي یر غلونو په پايلو کې زمونږ لښکريانو ته زيان رسيدلي دي . زه به ستا په مشرۍ تا ته يو لښکر درکړم ، تاته د يوې اونۍ وخت هم درکوم په دې وخت کې خپل ځان تيار کړه ، په دې لړ کې به زما زوي بايزيد تا ته پوره لارښوونه وکړي . ددې وروسته به ته د خپل لښکر سره يو ځای هغې لوري ته کوچ کوي ، اود بلغاريي د حکمران سره به ټکر ته ورځي زه هيله لرم چې ته به هغې ته ماتې ورکړې ، داسې ماتې چې په راتلونکې کې هغه بيا زمونږ په سيمو باندې د شپښو یر غلونو جوگه نه شي .

د خيرالدين زويه ! زه پوهيږم چې ته د هغو سيمو سره اشنا نه يې ، خو زه به ستا سره خپل څوکسه نائين او دهغوي تر څنگ د لارې لارښود هم و استوم . دوی به په هغو سيمو کې ستا لارښوونه کوی ، او په دې کارو کې به ستا ملاتړي وي . واوره ! که چيرې ته په دې عسکري دنده کې بريمند شوي نو زما د زوي بايزيد وروسته به ته دويم کس يې چې زما په وړاندې به د عزت او وقار خاوند اوسي . ايا ته ددې کار له پاره تيار يې ؟

علي پاشا د ځواب نه مخته د سلطان په لور په ژوره توگه او غور سره وکتل ، اوبيا يې سلطان مراد ته وويل : محترم سلطان ! که چيرې د سيسمان حکمران د اوسپنې يا کاني څخه نه وي جوړ شوي نو زه به دهغه دغه سرکښي ، دهغه دغه ړوند غضب ، او دهغه ټوله بهادري ، اونارينتوب دهغه په سفالت ، رزالت او د هغې په حماقت باندې بدل کړم . دهغه ټوله تخريب کاري ، دهغه ټوله وړان وچار غوښتنه ، ظلم او تيري به په تورو تيارو کې ډوب کړم . درونده سلطانه ! زه تا ته ډاډ درکوم چې زه به د بلغاريه د حکمران سيسمان ، هره هنگامه او دهغه له پاره د مرگ په تحفه بدله کړم .

د علي پاشا ددې ځواب په اوريدو سره يواځې سلطان مراد نه ، بلکه هلته دناستو ټولو خلکو په ځيرو باندې د خوښۍ نښې را ښکاره شوي ، په دې خاطر سلطان مراد يو ځل بيا علي ته مخ را واړاوه اوورته يې وويل :

«علي پاشا ! رښتيا چې ستا ځواب زما زړه خوشحاله کړ . زه ستا ددې جرأت ، وړتيا او اعلي فکر ډيره ستاينه کوم . ډاډه يم چې ته به دهمغه ځوانانو په ځير را مخته شي لکه څنگه چې درياب اشنا څاڅکي په بحر باندې بدليري . زه هيله لرم چې ته به د بلغاريه د حکمران په لښکرو لکه د توپاني سيلبو په ځير يرغل وروړې او خپله بري او لوړتيا به پرې ترلاسه کړې . د سلطان مراد د چوپتيا وروست علي پاشا سلطان ته د ډاډ ورکولو په خاطر وويل :

درونده سلطانه ! زه به هيڅکله هم تا ناهيلي نه کړم ، هغه هيلي چې تا زما له وجود سره تړلي ، زه به هڅه وکړم چې ستا دهغي هيلو په مطابق و څيژم .

سلطان په ډيرې مينې سره وويل چې :

دخيرالدين زويه ! ستا د راتلو تر مخه مې چې تاته دکوم لښکر د حواله کولو هوډ کړې نو دهغې په هکله مې د بايزيد سره هم خبرې کړي دي ، اوس ته د بايزيد سره ولاړ ښه ، هغه به تاته دهمدې لښکر په هکله نور معلومات هم درکړي هغه به تا دلښکر سره او لښکر به له تاسره معرفي کړي .

د سلطان مراد دې خبرو ته د ځواب ورکولو په ځای علي پاشا دخپله ځايه پورته شو ځکه چې په همدې وخت کې د سلطان مراد زوي او ولي عهد بايزيد هم دخپله ځايه پورته شوي و . خو د خوني څخه د وتلو تر مخه سلطان مراد علي پاشا او بايزيد ته په ولاړه ولاړه وويل چې :

علي پاشا ! زه پوهيږم چې ته په عمر کې زما د لمسو په ځای يې ، ته د بايزيد د زامنو هر يو ارطغرل ، سليمان ، عيسي ، موسي او محمد په ځير يې . په دې ټولو کې محمد تر ټولو کشر دې او ته را ته دهمغې همزولي ښکاري . د عمر په دې وخت کې چې کوم عسکري دنده تا ته درسپارل کيږي که چيرې ته په هغې کې بريالي شي نو په سلطنت کې به ستا هماغه ځای وي دکوم په هکله چې ته تر اوسه پورې فکر هم نه شي کولی .

علي پاشا سلطان ته ددې خبرو ځواب په خوله ورنکړ خو خپل سر يې د هغه تر مخه ښکته کړ او دهغې وروسته هغه د بايزيد

سره یو ځای د خونې څخه ووت .

۳****

قیرات او سریان دواړه مور اولور د ریونا په گډون دخپلې رمې سره یوځای د حویلي په لور روان و ، او حویلي ته ورننوتل ، ریونا وکتل چې د حویلي د اوسیدو برخه دومره پراخه نه ده لیکن ددې حویلي انگر ډیر پراخه دي . حویلي ته په ورننوتلو سره سم قیرات او سریان دواړو مور او لور خپلې وزې چې دشلویا پنځه ویشو څخه ډیرې نه وې د انگر په یوه برخه کې غوښتل و تړي ، په دې وخت کې ریونا یوه اړخ ته ولاړه وه ، تر یوه وخته پورې هغې هغوي ته کتل اوبیا په تیزی سره مخته ولاړه او د رمې د ځناورو په تړلو باندې یې پیل وکړ. قیرات ورته وویل :

« ریونا ! زما لوري ! پریږده ، ته خو دلته زمونږه سره یوه ډیره درنه میلمنه یې او زمونږ سره نه ښایي چې مونږ د یوه میلمنه څخه دغه ډول کار واخلو . »

ریونا په ډیر پراخه زړه او دخپلو په توگه یې وویل :

« محترمي قیرات ! تا ماته خپله لور ویلي دي ، نو په دې خاطر ته زما مور یې ، نو ایا دا به ماته د شرم خبره نه وي چې زما مور دې د رمې ځناور تړي او زه دې د هغې سیل کوم . »

قیرات د ریونا ددې خبرې څه ځواب ور نه کړ . پټه خوله پاته شوه ، ریونا خندل او د رمې د ځناور و په تړلو یې پیل وکړ . کله چې ټولې وزې و تړل شوې نو بیا قیرات وویل :

« زه غواړم چې تا هلته په میلستون کې کینوم ، بیا به زه او سریان دواړه د وزو څخه پی را واخلو ، بیا به ماښامي تیار کړو ، واوره لوري ! زه غواړم له تا څخه ډیر څه و پوښتم، زما لوري ! څه چې تا په میلستون کې کینوم ، بیا به نو زه اوسریان د وزو څخه د شیدو د اخیستو له پاره راستنې شو او د ډوډۍ انتظام به هم وکړو . »

قیرات غوښتل ریونا میلستون ته یوسي ، خو ریونا په خپل ځای باندې ولاړه پاته شوه . تر یوه وخته پورې مسکې وه ، او بیا یې قیرات ته وویل :

« واوره مورې ! ته دا بده مه گڼه ، اوس خو تاماته خپله لور ویلي دي ، په دې اساس زه د سریان په څیر تاته دمور غږ کولې شم ، که زه د لور په څیر په میلستون کې کینم او ته کار وکړې دا به زما له پاره د زغم وړ نه وي ، نو په دې خاطر د یوې لور په څیر له تانه غواړم چې ته ولاړه ښه او ماښامي تیار کړه ، زه او زما خور سریان به دواړه د وزو څخه شیده را واخلو . دهغې وروسته چې ته څه غواړې زما څخه و پوښتي بیا هغه و پوښته ، زه تاته ډاډ درکوم چې زه به ستا د هرې خبرې ، د هر سوال ځواب غلې درنه کړم . »

په دې وخت کې سریان هم په منډه د ریونا څنگ ته راغله ، په مینه یې دهغې لاس و نیو او پورته شول ، قیرات تر یوه وخته پورې مسکې او خندنې وه ، دا سې په ډاگه کیده چې هغې د ریونا مشوره منلې ده . په دې خاطر هغه د په لنځای په لور ولاړه ، سریان ددې حال په کتلو سره منډه کړه او د شیدو لوښي یې راوړل او د ریونا سره یو ځای یې د وزو په لوشولو پیل وکړ . د وزو د شیدو اخستلو وروسته ریونا او سریان دواړه د په لنځای په لور ولاړې او د قیرات سره یې یو ځای د ډوډۍ د په لې کار تر سره کړ .

د ډوډۍ د تیارولو وروسته درې واړه د په لنځای څخه بهر را ووتې ، ولارې او په تشاب کې یې خپل لاسونه او مخونه پریمنځل ، په همدې وخت کې د بروسې د جوماتونو څخه د ماښام د لمانځه اذانونه هم پیل شول . د اذان د اوریدو سره سم قیرات او سریان دواړه ولارې او اودسونه یې وکړل او بیا یې د ریونا تر مخه په میلستون کې لمونځونه اداء کړل . تر هغې چې سریان او قیرات لمونځونه ادا کول ریونا هغوي ته په ډیر ذوق سره بلکه په حیرانونکي توگه کتل. د لمانځه د اداء کولو وروسته قیرات اوسریان دواړه د ریونا تر څنگ کیناستې او دعلي پاشا د راتلو په خاطر یې په خپلو منځو کې خبرې پیل کړې .

د لږ ځنډ وروسته علی پاشاهم حویلي ته را ننوت ، خپل آس یې د رمې د ځناورو تر څنگ و تړه . کله چې هغه د انگر څخه داوسیدو د ځای په لور را ته ، مور یې ورته ور غږ کړ او هغه یې د میلستون په لور را وباله . علي پاشا میلستون ته ور ننوت ، او دخپلې مور تر څنگ کیناست ، مور یې ورته وکتل او ویې ویل :

« زویه علي پاشا ! ما په ډیره بې صبرۍ سره ستا انتظار کاوه ، حویلي ته د راننوتلو سره سم مونږ د وزو څخه پی اخستي او دغو دواړو یو ځای د ماښام ډوډۍ تیاره کړې ده . ټولو په ډیره بې قراری سره ستا انتظار کاوه . حقیقت دادې چې ما غوښتل د ریونا څخه ډیر څه وپوښتم . خو ما غوښتل چې هر څه ستا تر مخه وپوښتم . په دې خاطر مو په ډیره بیره ستا انتظار کاوه چې تر راشي او بیا دریونا سره خبرې وکړو .

قیرات تر همدې ځایه خبرې وکړې چې علي پاشا یې په خبرو کې را ننوت او ویې ویل :

« مورجاني ! تا خو ریونا دلته د راتلو سره سم په کار لږولې ده ، دا خو په دې کور کې یو درنه میلمنه ده . دا چې بیرته ولاړه

شي ، هلته به خپل پلار ، مور او نورو دوستانو ته څه وايي ؟ ورته به وايي چې کوم مسلمانان چې هلته په بروسه کې اوسيري هغوي ددې څخه کار اخست . »

په واکه دې چې قيرات د علي پاشا ددې خبرې خواب ورکړي ، نو ريونا په داسې حال کې چې لړزیده ، شرمیده او ژبه يې نښته په خبرو پيل وکړ . هغه علي پاشا ته مخ وړاوه او ورته يې وويل :

محترم علي پاشا ! زه ستا د فکر سره موافقه نه يم . تا ته به معلومه وي چې هغو دوو ځوانانو چې زه تر دې ځايه راوستم او دبروصې دبنار بيرون يې تاسو ته وسپارلم او بيا هلته دغرو په لمنو کې ستا مور زما سره خبرې پيل کړې نو ستا مور ماته د لور په نامه غږ وکړ ، نو دلته حويلې ته د راتگ نه وروسته کله چې ستا مور د وزو څخه د پيود اخستلو له پاره ولاړه ، نو ما به دا څه ډول زغملې وای چې هغه ښځه چې ماته يې لور ويلې هغه دې د وزو څخه شیده را لوشي او زه دې ورته سيلانې ولاړه اوسم . په دې خاطر ما د وزو څخه شیده په خپله خوښه را لوشلې دي . زه دې کار ته هيچا نه يم مجبوره کړې ، داسې و گڼه چې په دې کار کولو زه ډيره زياته خوشحالي احساسوم . او دا چې ما په ميلمستون کې کومه ډوډۍ تياره کړې هغه هم ما د خپلې يوې دندې په توگه تياره کړې . ته ډاډه اوسه چې زه به د بيرته تللو په وخت کې هيچاته گيله او شکايت و نه کړم چې تاسې زما څخه کار اخستي دي . »

د ريونا ددې خبرو سره د علي پاشا په مخ دځوښې نښې را ښکاره شوې ، ددې وروسته يې د خپلې مور په لور وکتل او ويې ويل : « اي زما مورجاني ! ته چې څه غواړې د ريونا څخه و پوښتي نو هغه وپوښته ، زه به يې هم واورم ، ته دهغې څخه څه پوښتل غواړې ؟ »

قيرات په ډيره غور سره د ريونا په لور وکتل او بيا يې وويل :

« ريونا جاني لوري ! تر هغې ورځې چې زما ځوې مجدالدين دکوره څخه وتلې تر نن پورې نژدې شپږ کاله کيږي ، هغه د خپل پلار او ورور د قاتلانو د لتون او هغوي ته د سزا ورکولو له پاره وتلې و . د کومې ورځې څخه چې هغه له دې ځايه رخصت اخستي و په هغه وخت کې علي پاشا نا بالغه و ، علي د هغه په نه موجوديت کې بلوغ ته رسيدلې . لورجاني ! هغه وخت چې هغه له دې ځايه رخصت شوې نو له ما څخه غلطې شوي وه ، ما هغه ته ويلې و چې تر هغې چې ته دخپل پلار او او ورور وژونکي پيدا نه کړې او هغوي ته سزا ورنکړې بيرته به نه را گرزيږي . افسوس زما په بدقسمتۍ باندې ، ما خپل دا زوی هم له لاسه ورکړ . گوره لوري ! تا ويل چې مجدالدين په روميلاکې د کومې نجلۍ سره واده کړې ، نو که ماته د هغه نجلۍ او دهغې د زامنو نومونه ووايي چې زما د زوی څخه ترې پيدا شوی دي . ريونا په ډيره نرمه او ټيټه ژبه وويل :

« اي زما مورجاني ! دکومې نجلۍ سره چې ستا زوی مجدالدين واده کړې و ، هغه ډيره زياته ښايسته ، ډيره د نیک خوی او ښه اخلاقو خاونده ، دډيرې درندې او شريفې کورنۍ پورې اړه لري . دهغې نوم « نريوس » دي . مجدالدين د نريوس سره نژدې پنځه کاله په واکه کړې . ددې واده په پايلو کې د هغوي دوه زامن پيدا شول . دمشر نوم يې « کندان » دي چې اوس څلور کلن شوي دي . دکوچنۍ نوم يې « خيسار » دي او فکر کوم چې هغه به اوس د دوو کالو وي . »

په حقيقت کې نريوس زمونږ د کلی د يوې گندۍ لور ده ، ستا زوی مجدالدين ته شک پيدا شوي و چې دهغه د ورور او پلار وژونکۍ او قاتلان زمونږ د کلي اوسيدونکي دي ، په دې خاطر به هغه ډير وخت زمونږ دکلي په لور تگ را تگ کاوه ، دهمدې تگ را تگ په وخت کې هغه د نريوس او دهغې د مور سره ليدنه وشوه ، د نريوس د مور نوم « پرييسا » دي ، ډيره د نيکو اخلاقو خاونده ښځه ده . ددغو ليدنو کتنو پايلې دا شوې چې مجدالدين د نريوس د مور ډير خوښ شو . او په دې ترتيب يې ورسره د نريو س د واده پروگرام جوړ کړ .

دسلطان مراد تر څنگ د جنگيدو وروسته ، کله چې ستا زوی مجدالدين فارغ شو نو بيا هغه د خپلې ښځې سره يو ځای هملته زمونږ په کلي اوسيده ، او ډير وخت به د قاتلانو په لتون پسې ووت ، هغه ته دا شک هم و چې زما کورنۍ هم د قاتلانو په ډله کې شامله ده . زه نه غواړم چې دلته خپل پاکوالي بيان کړم چې زما کورنۍ په دې قتل کې شامله ده او که نه . او ما له تاسره وعده کړې ده چې زه به بيرته د سنتيدو سره سم په دې هکله تحقيق کوم . که چيرې زما کورنۍ هم ستا د زوی او ميره په وژلو کې گډون درلود نو زه به دهغې په هکله هم تاسې ته ووايم . بيا هم زه دا خبره منم چې ستا د زوی مجدالدين قاتلين زما د کاکا زامن دي . زه به دهغوي نومونه هم تاسې ته درکړم . او هڅه به وکړم چې کله چې علي پاشا دهغوي د لتون پسې وځي نو دهغوي د ځاي ځيگې په هکله به هم ورته پوره پوره معلومات ورکړم . که چيرې په دې لړ کې علي پاشا ته زما د نورې مرستې اړتيا وي نو هغه به هم ترې و نه سپوم . زه ستاسو د اخلاقو او کړچار څخه ډيره اغيزمنه شوي يم . زه په دې ډيره هم خفه يم چې ستا د ميره د ښهات وروسته تا هوډ کړې چې ته به تر هغې پني پښوته را نه وړې تر څو چې د هغې قاتلينو سزا نه وی ليدلې او په دې لاره کې دا دې ستا دوه زامن هم په ښهات ور رسيدل .

تر دي ځايه ريونا خبرې وکړې او نوره چپ پاته شوه ، څه فکر يې وکړ ، اوبيا يې خپلې خبرې پيل کړې .
 « اي مورجاني ! تا دخپل زوي مجدالدين د بنځې نريوس او دهغي د زامنو په هکله و پوښتل . نو ما چې دهغوي په اړه څومره پوهه درلوده تاسې ته مې وويله ، اوس به زه تاته د خپل ځان په اړوند هم خبره وکړم . تاسې ټول پوهيږئ چې زما نوم ريونا دي . زه د خپل مور او پلار يواځنې لور يم . په کوم کلي کې چې مونږ اوسېږو زما پلار دهغي کلي سردار دي ، زما دپلار نوم رستاک دي ، او د مور نوم مې کينهنه دي ، دواړه ژوندۍ دي او له ماسره ډيره زياته مينه کوي ، کله چې هغوي ته ډاگيزه شي چې زه چا تېښتولي يم ، نو په هغوي به ژوند کول ستونزمن شي ، په دې وخت کې ، اي مورجاني ! ، له تانه غواړم چې که چيرې ته ماته اجازه راکړې چې بيرته ولاړه شم نو هيله ده چې ما ژر تر ژره له چا سره يوځای و ليرې تر څو زما د مور او پلار په غم کې کمښت راشي . خو يو څه بايد ووايم چې ما له دې ځايه د کوم پردي سره مه استوه ، ما دخپل زوي علي پاشا سره يو ځای وليږه . زه ستا په زوي باندې باور کولې شم ، ځکه چې ما ستاسې اخلاق او کرچار له نژدې وکوت ، او تر څنگ به يې زه د علي پاشا سره د هغه د پلار او دواړو ورونو د قاتلينو په لټون کې بسپنه وکړم . زه هيله لرم چې علي پاشا به په خپل دغه مقصد کې بريالي شي .»

د قيرات د ځواب دمخه علي پاشا په خبرو پيل وکړ . هغه ريونا ته مخ کړ او ورته يې وويل :
 « ريونا واوره ! ستا وړانديز په پله عملي بڼه نيسي ، زه همدا اوس د سلطان مراد درباره راغلي يم . هغه ماته يو عسکري دنده راسپارلې ده ، خبره داده چې د بلغاريه حکمران سيسمان د خپلو دواړو شهزادگانو هريو سائرنو او ايکسلا سره يو ځای د مسلمانانو په سيمو شپنې يرغل کوي . هغوي کله په روميليا باندې او کله هم په مقدونيه باندې را اوري ، سلطان زما د قوماندې لاندې يو لښکر تيار کړي او ماته يې حکم کړي چې زه په يوه اونۍ کې دننه دننه ددې ځايه څخه د بلغاريې د حکمران سيسمان د سرکوبۍ او خپلو په خاطر ولاړ شم . زما سره به څه لارښوونکي او مشران هم وي ، هغوي به له ماسره ددې فوځي دندې په تر سره کولو کې بسپنه کوي . زه نژدې يوه اونۍ وروسته له دې ځايه د خپل لښکر سره يو ځای هغه لورې ته روانيم . ته به هم زما سره په دې سفر کې ملگري اوسې . زه به تا تر ستاسې تر کوره پورې و رسوم او دهغي وروسته به د خپلې دندې د اجرا په خاطر و خوزيرم .

د علي پاشا په دې ځواب باندې ريونا خورا خوشحاله او ډاډمنه شوه . هغې غوښتل چې علي پاشا ته څه ووايي خو په همدې وخت کې قيرات په خبرو پيل وکړ .

علي پاشا زويه ! ددې نه دا په ډاگه شوه چې سلطان ته په خپل لښکر کې دتل له پاره شامل کړي يې . خو گوره زما زويه ! زه ډيره زياته خوشحاله يم چې سلطان مراد ته د خپل لښکر سالار ټاکلې يې او تر څنگ يې درته د پاشا لقب هم درکړي دي . مورجاني ! ستا خبره سهي ده ، ما ته سلطان د پاشا لقب هم راکړي او تر څنگ يې زه د خپل لښکر سالار هم ټاکلې يم ، هغه ماته دا هم ډاگيزه کړي چې کومه دنده چې ماته را سپارل کيږي که چيرې زه د هغې دندې په اجرا کې بريالي شوم نو دهغه په وړاندې باندې زما حيثيت د ولي عهدبايزيد نه وروسته تر ټولو ستر وي .

قيرات د علي پاشا ددې خبرو په اورېدو سره مسکۍ شوه ، هغه ددغې خبر په اورېدو سره ډيره زياته خوښمنه وه . بيا هغه را پورته شوه او د ريونا په لور يې وکتل او وېي ويل :

« ريونا لورجاني ! ته همدلته کينه ، زه او سريان به ډوډۍ را وړو ، او بيا به يې ټول په گډه وخورو .» ريونا سمدستي له خپله ځايه پورته شوه د قيرات په اوږو يې لاس کښود ، او بيرته يې په خپل ځای کښوله ، اوبيا يې په ډيره مينه قيرات ته وويل : اي مورجاني ! ته په خپل ځای کينه ، اوس ستا يوه نه دوه لوني دي ، زه اوسريان څو او دواړه به ميلستون ته ډوډۍ راوړو ، بيا به يې ټول په گډه وخورو . « د ريونا ددې خبرې په اورېدو سره قيرات ډيره خوشحاله شوه ، بيا ريونا اوسريان دواړه را ووتلې ، په ډيره بيره يې کار پيل کړ ، دخوراک حبناک لوبښي يې ميلستون ته راوړل او بيا څلور واړه کيناښتل او يو ځای يې ماښامي وخور .

پرلپسې لري....

دقريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې د صليبيانو سازشونه (۳)

مکمل غير سياسي : يوتاريخي په زړه پورې ناول . دعثماني امپراطورۍ او صليبي متحدې اروپا ترمنځ کشمکش په دې تاريخي ناول کې

سره یو شانته والې ولري . خو ټول کړچار مثبت دي او د لیکوال خپل آند څرگندوي . اوس تاسې ددې تاریخي ناول دریمه برخه لولئ:

(۳) ****۴

علي پاشا به اوس هره ورځ د فوځ مرکز ته ورته . هلته به يې ډير وخت د بايزيد سره او د خپل هغه لښکر په پيژندگلوۍ کې تير او چې چې مور يې په بستر باندې پرته ده او د درد او تکليف څخه يې شکايت کاوه ، د سختې يخنۍ او توفاني هوا د لږيدو په اساس دهغې لوڅ کتل چې ريونا او سريان دواړه په لمخې د پرتې قبرات په سر ولاړ دي ، د ريونا په لاسو کې د وازگي ډک لوبني و ، په داسې حال کې د اور سکروټي را خيستي وي دهغې څخه واخست ، دواړه لوبني يې پر ځمکه کيښودل ، اوبيا يې د ريونا او سريان په لور وکتل او ويې خوښدو تيار کړيده ، اوس مونږ درې واورو ستا انتظار کاوه ،» په دې خبره ريونا او سريان دواړه تر څنگ پروت لمخې باندې کيناستې . د خپلې مور په دغه حال باندې دعلي د سترگو څخه اوبښکې را روانې شوې ، د ريونا تر څنگ ناستې سريان هم دخپلې مور او ورور په په سترگو کې دغه اوبښکو زما زړه سوري کړ ، زويه ! په دغه ناوړه حالاتو کې الله ماته يواځې ته ستره پانگه گرځولې يې . زويه ! که تر هغې چې دهغوي د قاتلينو څخه بدله وانه خستل شي ، نو زما په مخ کې ددرد نښې او په سترگو کې د اوبښکو گوهر به په نظر درځي . سره دا و عده کوم چې زه به تا هسې بې اسرې پرېښدم ، درنې مورجانې ! زه به د خپلو دښمنانو د لټون پسې وځم ، دهغوي په سترگو کې قاتلين ، دا دمنافقت وارثين که په غارونو او سوږو کې ور ننوځي او يا په دښتو اوسهرا و کې خپاره شي بيا به هم زه رڼا په لاس دهغوي کړی . دخپل زوي په خبرو او هوډ سره قبرات ډيره خوشحاله شوه ، هغې خپل تکليف ، خفگان او اذيب ټول له ياده وويستل ، بيا يې په دې دخپلې مور دخبرو په اوريدو سره علي پاشا لږ څه ځان سنبال کړ . او بيا يې د خدا نه په ډکه خوله خپلې مور قبرات ته وويل : « مور ! ډاډمنه او بې اندېښنې اوسۍ ، زما په نه موجوديت کې نه يواځې برهان الدين بلکه په پله سلطان او دهغه زوي بايزيد له اړخه به هم ستاسو او دهغې د پوښتنو ځوابونه مې ورکول . هغې له ماڅخه پوښتل چې ايا زمونږ د کور مالي لاسته راوړنه يواځې همدا شل پنځه ويشت وز زخمونه را پيدا شو چې له ما څخه يې د ريونا سره خبرې کول هير کړل . په همدې وخت کې ته هم را ننوتې . ددې خبرو کولو وروسته ځان تيار کړه ، چې ته هم د هغه سره يوځای هغه لوري ته وخوزيږي . خو گوره لوري ! ما تاته تر اوسه پورې دا نه دي ويلې او يواځې په دې خبره باندې ريونا سمدستي ځواب ورکړ او نيوکه يې پرې وکړه : « اي زما مورجانې ! تا زه په خپل کور کې د يوې درنې ميلمنې هيڅکله هم له ياده و نه باسم . زه به تل په دې غه کور کې دغه څو شپې په خپلې سينې کې يادې ساتم . ددې خبرو وروسته قبرات همت و پورته شول ، د ډوډۍ لوبني يې کيښوول ، په ميلمستون کې يې ډوډۍ وخوړه ، او د ډوډۍ نه وروسته څلور واورو يو ځای د ريونا او علي موجود باندې خپلې وړانگې غوړولې وې اوکله چې ډويبدو ته ور نژدې شو نو رڼا يې هم سوکه سوکه په کميدو شوه . د شپې تورو تيارو د علي پاشا تر شا دهغه معاونين ، دهغه واره سالاران ، او نور لارښوونکي را روان وو ، او د ټولو شا ته هغه ځواکمن لښکر را ته چې د کلي تا ته ښکاري ، نوم يې «ټولک» دي ، او دا زما پلرنې کلي دي . د ريونا په دې خبره علي پاشا د خپل آس واگې را ښکودې او بيا يې دښخولو حکم وکړه ، او ته له ماسره زما تر کوره پورې ولاړ ښه ،» د ريونا اواز د ډيرې مينې او جذبي څخه ډک و . خو علي پاشا دريې يې د ځوانۍ په دهليز کې قدم ايښودې دي ، د نسوانيت نښې د هغې په مخ باندې راښکاريدې ، د ځنډ په دغه گړيو کې ريونا هم د صبح ک پورې نه ځي ؟ علي پاشا محسوس کړه چې د ريونا اواز ډير متين ، او په خپل ځان د باور څخه ډک دي . ريونا تر لږ څه ځنډه پورې چې چې مونږ به تا هيڅکله هم د ضرورت بندې نه کړو . ځکه چې مونږه د هوس او حرص بندگان نه يو ، او نه خلک ته ازار رسونکي يو بيا مومي ، زه پوهيږم چې ته زما ددې غوښتنې په هکله په تذبذب کې پريوتې ، خو زه تا ته يقين درکوم چې که چيرې زما د کلي کوم کس ريونا ! ته به زما څه ساتنه وکړي ، ته په خپله د ځوانۍ خوب او د گلاب د شاخ په څير نازکه يې . زه غواړم ته تنها خپلې خويلۍ ته ولاړ هغوي ستا ساتنه وکړه او بيا يې ته بيرته په خوندي توگه تر دې ځايه را ورسولي ، گوره ريونا ! زه د خپل لښکر سره مخته ځم ، او کوم سامان چې زما مور تا ته زما د ورنندار او دهغې دکوچنيانو له پاره درکړې هغه له ځانه سره يوسه ، هغه سامان او نقدو روپيو کڅوړه به کلي په لور حتما را گرځم . ريونا د علي پاشا د خبرو په منځ کې را و غورځيده او دهغې خبرې يې ور غوڅې کړې ، او په لږزیدلي اواز غوښتونکي او دخپل ځان له پاره مخلص مني نو بيا به ته حتما له ماسره زما تر حويلۍ پورې زما د پاکوالي او بې گناهۍ د ثبوت په خاطر زما دا غوښتنه به او زما دا ارزو به ټکر نه کړي . ريونا چپ شوه ، او علي پاشا تر يوه وخته پورې په فکر کې ډوب شو او سوچ يې کاوه ميوه يې چې تخم و نه لري ، زه ستا په وفا ، خلوص اونيت کې هيڅ شک نه لرم ، اوس نو که ته په خپله خبره اصرار کوي نو زه له تاسو ته يې وويل : « زما دوستانو ! خپل لښکر ته د لټه د پړاو کولو حکم وکړئ ، د ريونا په نامه دغه نجلۍ چې د بروصې د ښاره له ماسره به دهغوي سره هم يو ځل وينم ، په دې دوران کې د لښکر له پاره د غذا د تيارولو حکم هم ورکړئ ، له هغې وروسته به مونږ دوباره کوم ډيره خوشحالی سره په خپل آس سپره د علي پاشا د آس تر څنگ څنگ روانه وه ، خپل کلي ته ننوته او بيا د يوې ډيرې سترې حويلۍ تر پاشا د ريونا ددې خبرې ځواب ورنکړ ، هغه هم د آسه ښکته شو او د دروازې تر شا و دريد . کله چې په يوه وار ټک ټک سره دروازه

کې نه ځایده ، مخته راغله او په ډیره بې صبری سره یې ریونا په غیر کې و نیوله ، بیا یې دهغې مخ ، تنډې ، سترګې او ان تر شونډو پورې «کیتنه» ده. زړې کیتنه په پلټونکو سترګو سره دعلي پاشا په لور وکتل ، بیا یې مخ د حویلي دانګر لوري ته کړ او په لوړ اواز یې غږ نه پوهیده ، هغه هم را مخته شو او ریونا یې په غیر کې و نیوله او ډیره مینه یې ورسره وکړه ، دهغه څخه د را جدا کیدو وروسته ریونا څوک دې ؟ د کومه ځایه راغلي ؟ زه ولې ددې سره دلته راغلي يم ؟ زه به ستاسې ددې ټولو بوښتنو ځواب دلر څه ارام او کیناستو وروسته همستا ده ، او ته له مونږ څخه ددا ډول اجازې اخستلو اړتیا نه لرې . ریونا په خندا سره دعلي پاشا سره یو ځای حویلي ته ور ننوته ، د علي پاشا د مور ، خور او په پله د علي پاشا د ښه سلوک او ښیګڼې اوبیا دهغه ځایه دبیرته د را تللو په اړه تفصیلي خبرې وکړې . رسته وروسته رستاګ د خپله ځایه پورته شو او دخپلې لور ریونا او ښځې کیتنه په لور په کتلو سره یې وویل : راځی چې د علي پاشا څنګ ته ددې غوښتنې په اساس ریونا او مور یې دواړه له ځایه را پورته شوي ، بیا درې واړه دهغې خونې څخه را وواټل او د میلستون په لور حال کې چې ریونا د علي پاشا په دغه درنښت باندې په ډیر ویاړ سره کله علي پاشا او کله هم خپل پلار او مور ته کتل . درې واړه مخته نه لرم . ریونا زما یوازني لور ده ، دا زما لور هم ده او زوی مې هم دې . ریونا ماته او زما ښځې ته زمونږ له ځانه هم درنه او گرانه ده په دې وخت کې زه تاته زوی ووايم ، نو تاته خو به کوم اعتراض نه وي ؟ په ځواب کې علي پاشا په پوره ممنونیت سره رستاګ ته ور مرسره ریونا ، رستاګ ، او کیتنه درې واړه خوشحاله شول ، لږه شبیه وروسته رستاګ د لږ څه ساه اخستلو سره سم بیا په خبرو پیل وکړ . زما کشر ورور دې ، او دهغې د ټولو کشر زوی سره د ریونا کوژده شوې وه ، خو کیدای شي چې هغه د کومې غلې انګیرني په واسطه پاکوالي د بیانولو څخه زه معذور يم ، که چیرې هغوی ستا د پلار او ورونو په وژلو کې شریک وي نو یاد ساته چې زه به د هغوی پر څو کور کې د اوو ورځو د تیروولو وروسته زما لور د خپل ځان ، ابرو ، عزت او عصمت سره خوندي بیرته زما کورته را ورسیده ، نو زما زما زویو ! که څه هم زه او زما ښځه په دې خبر شوي وو چې زما لور په داسې حال کې چې زما ورپرونو له ځانه سره دلته کلي ته بیړه مونږ ته دا خبر هم را ورسید چې ریونا چا له ځانه سره و تښتوله ، خو دا زمونږه قسمت ښه وه چې دلته په کلي کې هیچا ته په دې هکله ورځې په مونږ تیریدې نو دهغې ویل خو شوني نه دي ، زه او ښځه به مې تل په دې غم کې ډوب ناست و ، شپه او ورځ په دغه سور او چمن داستان دې ، زما د کفن دټوټه ټوټه کیدو او خپریدو څخه خوندي کړې دي . د ریونا په را تلو سره زه او زما ښځې ته چې څومره زما زویو ! تا زمونږ د بدقسمتۍ زنځیرونه غوڅ کړل ، زمونږ د زړه په کتاب کې دې د ځیرو ښایسته ټکي ولیکل. علي پاشا زما زویو د ابرو او عصمت سره یوځای دکوره تللي وه ، نو په هماغه توګه تا هغه بیرته را ورسوله ، تا په دې هکله پر مونږ ډیر احسان وکړ او د ریونا په لور کتل ، کله چې د رستاګ خبرې خلاصې شوي نو بیا علي پاشا هغه ته وکتل او ویې ویل : دروند رستاګ صیب ! هغه څه چې دروند رستاګ صیب ! ته خو زما داسې ستاینه کوي لکه ما چې تا ته د کوم غره نه په ټوپ وهلو سره ستا د ژوند پانګه تا ته بیرته راستنې چې در یونا سره مونږ د داسې سلوک په کولو سره مونږ خپله یوه ستر دیني فریضه تر سره کړې ده ، په دې هکله مو کوم احسان په تاسو فرائضو په ترسره کولو کې شامل و ، بلکه زما دغه کار زما د مور د خوښۍ سبب هم و ، په دې خاطر ریونا شاید زما د مور ، زما د خا او علي پاشا ته یې وویل: علي پاشا ! ته د کومې غلې انګیرني او یا کوم فریب ښکار کیره مه . ما خپل پلار او خپلې مورته ستاسې کوم کړي او بیا بیرته تر دې ځایه د سفر داستان ، ما پرته د کوم زیادت او کمښت دوی ته ویلي دي . په هر صورت هغه څه چې زما پلار ووه سهي او سلامتته را ورسوي ، او بیا کور هم دومره لرې چې واټن یې دسلونو کیلومترو پورې رسیږي ، هغه څه چې زما پلار ستا په اړه ریونا وویل چې ته د خپل لښکر سره دې لوري ته راغلي یې او ستا سلطان ، سلطان مراد، ته د بلغاریه دحکمران سیسمان او دهغې د زما ددې دندې د تر سره کولو دمخه ، زه تا ته د خپل زوی په توګه ، دا وصیت کوم چې د سیسمان پر خلاف پر ډیر احتیاط ، ډیرې هوښیار تر اوسه پورې دکوم لښکر قومندانې کړې ده ، هغې لوري ته د تللو څخه یواځې یوه اونۍ تر مخه سلطان مراد تاته دپاشا لقب درکړي ، ته د زړه له کومې مبارکي وایم . دا یو داسې اعزاز دې چې هر څوک یې خاوند کیدي نه شي . ریونا ما ته دا هم ویلي چې تا خپل لښکر ته کړم . د رستاګ په دې وړاندیز علي پاشا ټکان وخور او ویې ویل : « نه ! دورد رستاګ صیب ! زه دلته له تاسې سره ټوله شپه نه شم تیر دا خبر ورکول غواړم چې زه دداسې یوې دندې د ترسره کولو همت او جرأت لرم.» د ریونا مور کیتنه تر اوسه پورې چپه خوله ناسته صورت زمونږ سره یو ځای خوري .» د کیتنه په دې وړاندیز علي پاشا غوښتل څه ووايي چې ریونا پرې را مخته شوه ، او ویې ویل : ستا مجبوریت وي ځکه چې ته د خپل لښکر سره کوچ کونکې یې ، خو دماښام ډوډۍ به دې په هر صورت زمونږ سره یو ځای وي . گو غواړم . په هر حال زه له تاسې سره وعده کوم چې د ماښام ډوډۍ به همدلته له تاسې سره خورم او بیا به خپل لښکر ته ورځم ، علي پاشا خورم نو بیا دهغې وروسته زه سمدستي خپل لښکر ته ورځم ځکه چې زه باید د لښکر د کوچ کولو تیاري هم په پله وکړم . نو زه غواړم دکولو اړتیا هم نشته چې ووايي د نریوس تر کوره پورې زما لارښوونه کولی شي او که نه . زه په خپله تا د نریوس تر کوره پورې رس پاره څه سامان را استولي دي چې هغه هم له ځانه سره راوړم . بیا به د نریوس کره یو ځای ولاړ شو . ددې خبرې سره سم ریونا د میلستون څنګه مې چې درته په وا ویلي و چې د علي پاشا مور د خپلې نگور ، دعلي پاشا د مشر ورور مجدالدین د کونډې له پاره څه سامان را است را ښکاره نه شي . د ریونا د خبرو په اوریدو سره علي پاشا په ژوره وخنډل او ریونا ته یې مخ کړ او ویې ویل : گوره ریونا ! زه ستا ددلته راشو . ددې سره یو ځای علي پاشا دخپله ځایه پورته شو او د ریونا سره یو ځای دحویلي څخه ووت .

دقريب الرحمن سعيد ژباړه :

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې د صليبيانوسازشونه (۴)

مکمل غير سياسي : يوتاريخي په زړه پورې ناول .
زمونږ دهيواد گوډ يتمور څوک دې ؟

په دې تاريخي ناول کې ډيرې داسې پېښې مخته راځي چې زموږ دهيواد د اوسني کرکيچن حال سره سره خوري ، همداراز په دې ناول کې د يو شمير کسانو نومونه يادشوي دي چې شونې به وي په تصادفي توگه ديو شمير وگړو د نومونو سره يو شاتته والې ولري . خو ټول کرچار مثبت دي او د ليکوال خپل آند څرگندوي .
اوس تاسې ددې تاريخي ناول څلورمه برخه لولئ:

(۴)

پرلپسې ****۶

اوس نو لمر نور پريوتې و . ټوله فضا د تيارو تورو لوخړو را نغاړلې وه ، علي پاشا د ريونا په لار بښونه ديوه کور تر مخه و دريد ، ريونا دهغي دروازه و ټکوله ، د لږڅنډ وروسته دروازه پرانستل شوه . يوه ځوانه ښځه د دروازې ترڅنگ ودرېده ، د ريونا په کتلو سره يې پر مخ خوشحالي راڅرنگنده شوه ، خو کله يې چې سترگې په علي پاشا و نښتې نو لږ څه شا کړې شوه ، خو بيا يې هم علي پاشا له نظره و غورزاوه . دا ښځه تر اوسه پورې د خپلې ځوانۍ په جوش کې وه ، را مخته شوه او ريونا يې په غير کې و نيوله او دهغي تندې بې ښکل کړ او ورته يې وويل :

ريونا! مونږ خو اورېدلي و چې ته دخپل کاکا کور ته تللي يې ، ته بيرته کله را ستنه شوي يې ؟
ريونا ورته په ځواب کې وويل : اول خو مونږ پريږده چې دننه را شو دهغي وروسته به بيا تاته به تفصيل سره خبره وکړم .
په دې خبره هغه ښځه يوې لورې ته و درېده ، کله چې ريونا دعلي پاشا سره يو ځای انگړ ته ور ننوت ، نو هغه ښځې دخپل انگړ دروازه بنده کړه ، د حويلې انگړ پوره پراخه و ، چې دوه رڼاوې په کې رڼې وې . دغو رڼاو انگړ روښانه کړې و .
دانگړ نه په تيريدو سره دوي يوې خونې ته ور ننوتل ، هلته دوه کوچنيان او يوه زړه ښځه ناست وو ، خونې ته د ور ننوتو څخه د مخه هغه ښځه چې دروازه يې پرانستې وه د ريونا په غوږ کې د هغې څخه و پوښتل چې :
له تاسره دغه ځوان هلک څوک دي ؟ گوره که ته يې بده و نه گڼي او په کوم فريب ، اندېښنې او دوکې کې و نه لويږي نو زه دا ويلي شم چې ددې ځوان شکل او څيره زما د مرحوم مير مجدالدين سره ورته ده . گوره ريونا خورې ، ماته ژر ووايه چې دا ځوان څوک دي ؟

د نريوس په دغې بې صبرانه پوښتنو باندې ريونا تر يوه وخته پورې مسکۍ وه بيا يې په لوړ اواز وويلې ، چې اواز يې هلته په خونه کې ناستو کسانو ، دنريوس مور او دهغي دوه کوچنيانو ، هم واورېده : هغې وويلې :
نريوس خورې ! ستا گمان سهي دې دغه ځوان چې له ماسره دلته راغلي دي دهغي شکل او څيره په رښتيا هم ستا د خاوند مجدالدين سره يو شان ده ، دا په دې خاطر چې نوموړې د مجدالدين کوچنې ورور ، علي پاشا ، دې .
ريونا ددې څخه اخوا نور څه و نه شو ويلې ، ځکه چې دهغي ددې خبرې سره سم نريوس منډه کړه او دعلي پاشا سره يې روغ بر وکړ او دهغي تندې بې ښکل کړ . دهغي وروسته هيڅوک نه پوهيږي چې څه وشول چې دهغي زړه ډک شو اودعلي پاشا په ولي يې سر کښنود او دکوچنيانو په څير يې سلگۍ وهلي او په زار و قطار سره يې ژړل .
څنگه چې د ريونا خبرې هلته په خونې کې ناستوکسانو هريو پرېبسا ، کڼدام اوخيسار هم اورېدلي وې ، نو په دې اساس ، کله چې نريوس علي پاشا په خپله غير کې ونيواوپه سلگيو وهلو ي پيل وکړ نو دهغي مور پرېبسا او دهغي کوچنيانو کڼدام او خيسار هم په ژړا پيل وکړ . ريونا هم ددې حال په کتلو سره د اغيز لاندې راغله ، هغه مخته راغله او علي پاشا او نريوس يې يو له بله سره بيل کړل ، هغې وکتل چې لکه څنگه چې نريوس په ډکه خوله ژاړي په همدې توگه دعلي پاشا د سترگو څخه هم د اوبښکو سيلاب روان دي .

نريوس او علي پاشا دواړه ورنډار او ليور تر ډيره وخته پورې د يو بل مخته ولاړ و او سترگې يې وچولې ، بيا نريوس په ډيره مينه او محبت دعلي پاشا لاس و نيو او دهغي خونې په لور يې يوړ چيرې چې يې مور او کوچنيان ناست و ، هلته يې

دخپلي مور پر بيسا تر مخ و دراوه ، خپل ځان يې سنبال کړ او مور ته يې وويل :
 اې مور جانې ! دا ځوان ووينه ، دا هغه علي پاشا دې چې زما ميره به يې زمونږ تر مخ تل ډيره ستاينه کوله . دهغې په دې خبره زړه پر بيسا پورته شوه لمړۍ يې د علي پاشا په سر لاس راښکود دهغه تندې يې ښکل کړ او دخپله ځانه سره يې کيناوه .

خو علي پاشا هلته کينه ناست ، لمړۍ هغه د کندام په لور ورغې چې مشر وراره يې و . هغه ته يې غاړه ورکړه او ښه مينه يې ورسره وکړه . او وروسته يې خيسار سره هم همدا ډول مينه وکړه . بيا يې دواړه په غيږه کې کنيول ، او د زړې پر بيسا تر څنگ کيناوست ، نريوس او ريونا دهغوي تر مخ کيناوستل . بيا پر بيسا په خبرو پيل وکړ ، هغې علي پاشا ته وويل :
 « علي پاشا ! ستا ورور مجدالدين يو ډير عجيب او ځانگړې انسان و ، په هغو حالاتو کې چې هغه زما د لور سره ليدنه وکړه هغه اوږده قصه ده . کيدای شي ريونا تاسې ته دا خبره کړي وي او که نه يې ويلې نو زما لور نريوس به تاته په تفصيل سره ووايي . هغه به تل زمونږ سره بسپنه کوله ، په دې ترتيب زمونږ دهغه سره ليدنه کتنه کيدله ، په همدې جريان کې نريوس او مجدالدين يو بل سره خوښ کړل ، او ددوي تر منځ واده وشو . په جنگو کې دبرخي اخيستو وروسته به هغه همدلته ډير ته را ته . ځکه چې هغه به ډير وخت د خپل پلار او ورور د وژونکو پسې گرځيده ، بيا ډيره بده پيښه منځته راغله ، هغو وژونکو د مجدالدين کار هم پای ته ورساوه ، زما د لور په ځولۍ کې کونډتون و او دهغې دکوچنيانو د سر سيوري له منځه ولاړ او هغه دواړه هم يتيمان شول .

د زړې پر بيسا خبرو علي پاشا ويلې کړ . هغه به بيا بيا د کندام او خيسار دواړو په سر لاس راښکود او ښکلول به يې ، بيا يې پر بيسا ته وکتل او ويې ويل :

محترمي مشري ! داسې خبرې مه کوه ، کندام او خيسار يتيمان شوي نه دي ، زه د هغوي کاکا دهغوي د خدمت له پاره ژوندي او سلامت يم . زما مور ، زما خور ستاسې له پاره څه شيان را استولي هغه به ريونا تاسې ته تسليم کړي .
 ددې خبرې سره سم ريونا هغه کڅوړه پرانسته چې له ځانه سره يې راوړې وه . هغې هغه ټول کالي را وسپړل ، خپاره يې کړل او هغوي ته يې ور وښوول ، بيا علي پاشا د خپل جيب نه د نغډو پيسو خلطه را وويسته ، دخپله ځايه را پورته شو ، کندام او خيسار دواړه يې په لمخې کنيول ، د نغډو پيسو کڅوړه يې د نريوس په غيږ کې کينوده او بيا يې هغې ته وويل :
 نريوس خوري ! دا د نغډو پيسو خلطه له ځانه سره و ساته ، زه پو هيرم چې زما دورور او ستا دميره مجدالدين د مړينې وروسته ستا سو د خوراک څښاک له پاره کومه ذريعه نه شته ، دا نغډې پيسې ما له کوره تاسې ته راوړي ، دا زما مور ستاسې له پاره راکړي . زه هيله لرم چې په راتلونکې وخت کې به زه د خپلې خور نريوس او دخپل ورور د دواړو زمانو په ښه ډول خدمت وکړای شم .

علي پاشا د لږ څه ځنډ وروسته بېرته چې پاته شو ، او بيا وروسته يې يو ځل بيا اواز واوريدل شو .

نريوس خوري ! ايا زه له تا دا پوښتلې شم چې په دې کلي کې ستاسې د خوراک څښاک بله کومه ذريعه هم شته ؟
 دهغه ددې خبرې په ځواب کې دنريوس مور پر بيسا وويل :

علي پاشا زويه ! په دې کلي کې زه او زما لور بلکل بې اسرې نه يو که څه هم ډير وخت و شو چې زما ميره مړ شوي خو دلته په کلي کې زمونږ يو ټوټه زمکه شته چې هغه مونږ د نريوس د پلار يو پيژندگلوې ته په کښت ورکړې ، نيمايي فصل هغه اخلي او نيمايي مونږ ته راکوي ، دهغې څخه دومره څه تر لاسه کيږي چې د لږ څه کمښت زيادښت سره زمونږ دکال گذاره پرې کيږي . ددې نه اخوا زه په دې هکله د شرم احساس نه کوم چې ووايم چې د ريونا پلار او دهغې مور ډير وخت زمونږ سره لاس کړي او اوس يې هم کوی .

کله چې پر بيسا چې شوه ، نو علي پاشا په خبرو پيل وکړ .

« زما درني او محترمي خوري ، نريوس ! دهغې وخته چې د ريونا له ځولي زما مور او خور خبر شوي دي چې زما ورور مجدالدين دلته له تاسره واده کړي او له تا څخه يې دوه کوچنيان هم پيدا شوي دي نو د همغې وخته را هيسې هغه ستا او ستا د کوچنيانو د کتلو له پاره بې قراره دي . ايا دا شونې ده چې کله ته د دواړو کوچنيانو سره يو ځاي بروسې ته ولاړه شي او هملته زما د مور او خور سره و اوسي .

د علي پاشا په دې پوښتنې باندې نريوس د لږ څه ځنډ له پاره په فکر کې ډوبه شوه او بيا يې علي پاشا ته وويل :

زما دورنده وروره علي پاشا ! زما هلته په تللو او هملته په اوسيدو باندې هيڅ ډول اعتراض نه شته . ځکه چې زما کوچنيان همستاسې دي ، خو زما د مور حالت ووينه ، دا اوس زړه ده ، دسترگو ديد يې کم دي ، ډير واټن سفر نه شی کولي ، خو بيا هم زما درونده وروره ! زه ژمنه کوم چې چې يوه نه يوه ورځ به زه خپله مور د ريونا په کور کې پرېږدم او د بروسې ښار ته به ستاسې د خلکو د ليدلو له پاره درشم خو هلته به زما دتللو يو شرط وي .

څنگه شرط خورجاني ! علي پاشا تکان وخور او د نريوس په لور يې وکتل ، په ځواب کې نريوس په ډير متانت سره وويل : زما درونده علي پاشا جانې ! شرط دادې چې کله چې زه بروصې ته ستاسې د خلکو د کتلو له پاره درځم نو تاسې به زما دواړه زامن له مانه نه ستئوئ .

په دې خبره علي پاشا په تيزو سترگو سره د نريوس په لور وکتل او ورته يې وويل . مونږ به کنډام او خيسار ولې هلته له ځانه سره ايساروو ؟ دا دواړه خو ستا امانت دي ، دهغوي د پالنې او روزنې مسؤليت زه له همدا اوسه په خپل سر اخلم . دوي به له هم تاسره اوسيري ، تر څو چې ځوانان شي او بيا همستا خدمت وکړي . ما خو په دې خاطر دا خبره کړې وه چې ما غوښتل چې ستا په فکر کې را ونه گرځي چې د بروصې دښار ، چې ستا مير هغه ځاي اوسيدونکې و ، له تاسره کوم پيوند نه لري .

نريوس خورې ! مونږ هلته ډير ستر باغ لرو ، او دهغې څخه مونږ ته هر کال ډير څه تر لاسه کيږي . مونږ د ښې ډيرې زمکې خاوندان هم يو او دهغې څخه دومره عايد مونږ ته لاس ته راځي چې د ټول کال د خرڅولو سره سره يې بيا هم نه شو تمامولاي او ذخيره ترې کوو . ما هلته يوه وره هم ساتلې ده ، هغه مو د تجارت له پاره نه بلکه هغه وخت چې زما خور سريان پيدا شوې وه نو دهغې د شيدو له پاره زما مور دوه وزې اخيستې وې هغه وزې مونږ بيا و نه پلورلې ، دهغوي څخه الله پاک نور بچيان پيدا کړل او دومره برکت يې په کې واچوو چې دهغوي کال په کال ډيرښت اوس دادې دهغوي شميره پنځه ويشتو ته رسولي ده ، زه هر سهار دا کوچنۍ رمه دڅرلو له پاره د بروصې دغرو لمنې ته ورم ، زما مور او خور ددې وزو سره ډيره زياته مينه او محبت کوي ، ځکه چې هغه ټولې زمونږ په کور کې پيدا شوې دي . مونږ و پاللي او را لوبې مو کړې ، بيا داسې وخت راغې چې ما به هر سهار دا رمه دغرو لمنې ته ورله او د ماسپښين په وخت کې به زما مور او خور دواړه دهغې د ساتنې له پاره هلته راتلې او زه به د حرب و ضرب د تعليم له پاره مکتب ته تللم . دلته د راتلو څخه يوه اونۍ تر مخه ما خپل مکتب پاي ته ورسوو او په ډيره ښه درجه بريالي شوم . په همدې خاطر سلطان مراد را ته د پاشا لقب راکړ او زه يې د علي نه علي پاشا کړم . اوس نو سلطان مراد راته يو لښکر راکړ او د بلغاريه د حکمران سيسمان د ځپلو له پاره يې را و استولم ، هغه هره شپه د مسلمانانو په سيمو کې د خپلو دوو زامنو ، ايکسلا او سائرکن سره يوځاي شپينې يرغلونه کوي ، او دې گناه انسانانو ويني تويوي ، دکوم لښکر سره چې زه دلته راغلي يم هغه همدلته ستاسې د کلي څخه لږ لرې پړاو کړې دي . او زه د لږ ځنډ وروسته ستاسې څخه رخصت اخلم او دخپل لښکر په لور ځم ځکه مونږ د شپې له خوا خپل منزل ته رسيدل غواړو .

د علي پاشا په دې خبرو باندې نريوس تر يوه وخته پورې ډيره غمجنه او په فکر کې ډوبه کيनाسته ، اوبيا يې علي پاشا ته مخ کړ او ورته يې وويل :

«علي پاشا ، زما ډير دروند وروره ! ايا دا شونې نه ده چې ته لږ تر لږه دا شپه زمونږ ه سره تيره کړې اوبيا سهار وختي خپل لښکر ته ور وخوږيږي .

د نريوس ددې مراوې غوښتنې په مقابل کې علي پاشا په ډيره معذرت کونکې ژبه وويل چې :
«درني خورې ، نريوس ! ستا وينا سهې ده ، خو دې کلي ته د راتلو تر مخه ما خپلو ورو سالارانو ته دا ويلي دي چې هغوي دي د لښکر د خوراک څښاک انتظام وکړي اوکله چې شپه په ښه شي نو دخپل منزل په لور به خوږيږو . په دې خاطر خورې ! زه دلته تم کيدې نه شم . لښکر ته ورځم ، د لږ وخت وروسته به لښکر د خوراک څښاک وروسته څه ارام هم کړي وي ، بيا نو زه د خپل لښکر سره يو ځاي د خپل منزل په لور روانيږم . درني خورې نريوس ! سلطان مراد ماته د پاشا لقب راکړې دي او ددې کار په سپارلو کې يې پر ما ډير زيات باور او اعتماد کړې دي . زه به ددې دندې په تر سره کولو کې دخپل ټول توان په اندازه هڅه کوم . تر څو زه دا ثابته کړم چې د پاشا کوم لقب چې سلطان ماته راکړې زه دهغې په معيار باندې پوره پوره دکيوټو وړ يم . کوم کار چې سلطان ماته راسپارلې زه دهغې د ترسره کولو اهليت او وړتيا په ځان کې وينم . بس ددې ځايه به زما دکوچ په وخت کې له تاسو څخه هيله دا وي ، چې زما څخه وروسته ، زما خورې ! ، ته او دغه دواړه کوچنيان او ستا مور زما له پاره لاس په دعا پورته کړئ .

او گوره نريوس خورې ! که چيرې ته د ځينو مجبوريتونو له مخې له ماسره ژر د بروصې ښار ته نه شي تللای نو کله چې هم ماته وخت په لاس راشي نو زه به خپله مور او خور دواړه دلته راوړم ځکه چې هغوي دواړه له تا او ستا د کوچنيانو سره د کتلو له پاره ډيرې زياتې ناقراره دي .

علي پاشا ، زما وروره ! که چيرې ته مور او خور دواړه دلته راوړي نو داسې و گڼه چې تا پر ما ډير زيات احسان وکړ . داسې احسان چې زه به يې په ټول ژوند کې له ياده و نه باسم . زما وروره ! که چيرې دواړه دلته را تلای شي نو زه به داسې وگڼم چې د نړۍ ټولې خوشحالي ، ټول راحتونه ، زما په برخه شوي دي . نريوس دا جملې په ډيره زياته خوښۍ سره

د خولي را ويستلي .

بيا نو په وا تر دې چې علي پاشا د نريوس د خبرو په خواب كې څه ووايي نريوس يوځل بيا په خبرو پيل وكړ .
علي پاشا ! زما درونده وروره ! كه چيرې ته د لته زمونږ سره دشپې نه شي تم كيدې ، نو لږ ځنډ وكړه زه به تاته ماښامي تيار كړم . ډوډۍ وخوره بيا ولاړ بڼه . ريونا به هم همدلته ډوډۍ وخوري . زه به تاته د لارې له پاره هم څه تيار كړم . خو گوره وروره ! تر اوسه زما په ذهن كې يو ه پوښتنه اوږې را اوږي ، چې ستا له اړخه به د خواب وروسته ډاډمنه شم او په خپل كار پسې به ولاړه شم .

علي پاشا د نريوس په دې خبره باندې تر لږ څه وخته پورې هغې ته په ډير غور سره وکتل او ورته يې وويل چې : خورې ! ووايه ته څه پوښتنه كول غواړې ؟

نريوس لمړۍ ريونا ته او بيا يې علي پاشا ته وکتل او بيا يې په ناست اواز باندې وپوښتل:

« تاسې دواړه يو بل د څه وخته او څه ډول پېژنئ ؟

دنريوس ددې پوښتنې سره سم د ريونا په څيرې كې د خوښۍ گونځې را ښكاره شوې بيا يې په ډيره پټه توگه نريوس ته په وينا كې وويل :

نريوس خورې ! كه چيرې ته چاته و نه وايي نو زه به درته ووايم چې علي پاشا ما څه ډول پېژني ، زه دهغې سره څنگه مخامخ شوم ، دا يو راز دې ، ژمنه به كوي چې دا راز به همداسې راز پاته كيږي .

په خواب كې نريوس هم په هماغسې ناست اواز او په راز لرونكې توگه وويل چې:

«ته ووايه زه تاته ډاډ دركوم چې دا راز به همداسې راز پاته شي» .

دنريوس د ډاډ وروسته ريونا په ډيره پټه توگه ، ددې ځايه دخپل ځان د پورته كولو ، دبروصې ښار ته د ور رسولو ، او هلته په بروسه كې دعلي پاشا په كور كې يوه اونۍ دپاته كيدو او بيا د علي پاشا سره يو ځاي دخپل كلي په لور ټوله پيښه په تفصيل سره وويله .

د ريونا په دې خبرو سره نريوس ډيره په فكر كې ډوبه شو او بيا يې وويل :

ريونا ! ستا ددې خبرو څخه داسې را په ډاگه كيږي چې زما خاوند مجد الدين ستا د كاكا په زامنو باندې دخپل پلار او ورور په وژلو كې د لاس د درلودلو په اړه شكمن و . خو هغه هيڅكله هم دا خبره زما تر مخه نه ده ياده كړې ، اوبيا په كومه ورځ چې نښته وشوه او دهغې په پايلو كې هغه ومړ . نو ماته دا څرگنده نه شوه چې دا نښته ستا د كاكا او دهغې د زامنو سره وه ، دهغې پېژوندونكو او ملگرو چې دهغه لاش يې زمونږ تر كوره را وړستې و ، هم دا نه و ويلې چې هغوي ته نيولې يې او له ځانه سره بروسې ته وړې يې . بلې ! مونږ ته دا خبر ضرور را رسيدلې و چې ستا كاكا او هغه ځوان چې ستا كوژده ورسره شوي وه چا وژلي دي . بيا هم په دې كلي كې د چا غور ته هم دا خبره نه وه رسيدلې چې ته چا پورته كړې يې او د بروسې تر ښاره پورې يې رسولي يې . دكلي خلك همدومره پوهيدل چې ته دخپل كاكا كور ته تللي يې . بڼه شو چې ددې راز څخه پرده پورته شوه ، او هيچا ته دا و نه رسیده چې ته تر بروسې پورې رسيدلې يې .

تر دې ځايه د خبرو وروسته نريوس چپ شوه . په خواب كې يې ريونا په خبرو پيل وكړ .

نريوس خورجاني ! هغه وخت چې ستا د خاوند او زما د كاكا او دهغې د زامنو تر منځ نښته وشوه نو هغه وخت ستا د مير ه مجدالدين سره دوه كسه نور ملگري هم و . او دا هماغه ځوانان و چې زه يې له دې ځايه تر بروسې پورې و رسولم . كله چې دا نښته پای ته ورسیده ، نو ستا د خاوند څو نور ملگري هم د پيښې ځاي ته را ورسيدل . خو تر دې وخته پوې زما د كاكا دوه زامن په تيښتي بريالي شوي و . بيا ستا د مير ه مجدالدين څو ملگرو دهغه لاش ستاسې دكور لورې ته راوست . خو تر هغه وخته پورې چې مجدالدين ژوندې و نو هغه خپلو ملگرو ته ويلې و چې دهغه لاش ستاسې تر كوره پورې را ورسوي ، دهغه هغه دواړه ملگري چې په نښته كې ورسره يو ځاي و همغوي زه د مجدالدين په حكم تر بروسې پورې ورسولم .

علي پاشا دغه ټولې خبرې په ډيره غمجنه توگه اوريدې . بيا هغه د خپله ځايه را پورته شو او ويې ويل : «نريوس خورې ! ايا داسې شونې نه ده چې ته همدا اوس ما دخپل ورور تر قبره پورې يوسي ؟ دهغې وروسته به زه د ريونا په كور كې د ماښامي د خوړلو وروسته د خپل لښكر په لورې ولاړ شم او بيا به د هغه ځايه كوچ وكړم .

نريوس سمدستي له خپله ځايه پورته شوه او دخپلې مور پريښا په لور په كتلو سره يې په لور اواز وويل :

موري ! زه علي پاشا تر هديرې پورې ورم . ډيره ژر بيرته را گرځم .

دهغې د خبرې په اوريدو سره كندام اوخيښار هم له خپلو ځايو څخه را پورته شول او دنريوس سره يو ځاي يې هديرې ته د تللو ضد كاوه ، نريوس هغه دواړه هم له ځانه سره روان كړل ، بيا نو علي پاشا د نريوس دمور څخه رخصت واخيست او د

ريونا ، کندانم ، خيسار او نريوس سره يو ځاي د حويلي څخه ووت .

د هديرې په لور د تللو په وخت کې نريوس يو ناڅاپه علي پاشا ته مخ را وړوه او ورته يې وويل :

علي پاشا ! کله چې د لمړي ځل له پاره ستا ورور مجدالدين زمونږ کلي ته راغې نو هغه وخت زه او زما مور دواړو په کښت کې کار کاوه ، مجدالدين په يوه آس سپور و ، داسې معلومېده چې يو شمير خلکو هغه ته دا ويلي و چې ستا دپلار او مشر ورور وژنکي قاتلان د همدې کلي اوسيدونکي دي . په دې خاطر هغه زمونږ د کلي شاوخوا ته چکر واهه ، هغه وخت چې ما او زما مور په پټي کې کار کاوه ، نو هغه زمونږ څنگ ته راغې او زمونږ څخه يې اوبه و غوښتې او ويې څکلي ، دهغې وروسته يې د کوم نژدې سړاي په هکله و پوښتل ، ما ورته د سړاي لاره وښوده او چپ چاپ ولاړ .

بل ځل بيا هغه زمونږ د کلي په لور راغې ، کيداي شي چې هغه د قاتلان په لټه کې گرځيده ، په دې وخت کې ما د په ښو جوارو يوه گيډۍ په سر ايښودې روانه وم . په دې ورځ زما مور دلته په پټي کې دکار کولو له پاره له ما سره نه وه راغلې ، زه يواځې وم . په لاره کې مې د مجدالدين سره ليدنه وشوه ، زما په ليدلو سره هغه سمدستي خپل آس و دراهه ، هغه گيډۍ چې ما په سر ايښودې وه هغه يې له ما څخه واخسته او په خپل آس يې کښوده ، او بيا يې زه د خپل کور تر څنگ پريښووم دا د هغه زما او زما د مور سره دويمه ليدنه وه . دهغې عادات او کرچار زما د مور ډير زيات خوښ شول .

بيا به هغه دلته زمونږ تر کوره کله کله ته راته . په دغه تگ راتگ کې يواځې مانه بلکه هغه هم زه خوښه کړم . کله چې زما مور د دې خوښې څخه خبره شوه نو هغې زمونږ ددواړو تر منځ واده وکړ . په دې ترتيب مونږ دواړه ، ستا ورور مجدالدين او زه ، يو دبل په ژوند کې سره ورگډ شو . بيا دې الله د هغو کور وران کړی چا چې مجدالدين له ماڅخه بيل کړې زما زړه گواهي ورکوي چې هغوي به هيڅکله هم زمونږ د بدلي څخه خوندي پاته نه شي .

نريوس غلي شوه . علي پاشا د هغې د خبرو په وخت کې بلکل چپ چاپ لکه د بُت په څير په لار روان و . بيا د زړه اواز د شپې په دغه تياره کې واوريدل شو چې ويل يې :

نريوس خورجاني ! مونږ مسلمانان په جنگ کې لکه د غره په څير کلک او په محبت کې لکه د ورښمو په څير نرم يو . زه تاته ډاډ درکوم چې زه ستا ورور علي پاشا به د خپلو قاتلانو پسې گرځم . دا قاتلان چې هر څومره زورور هم وي زه به د هغوي څخه د خپل پلار او ورونو بدله خامخا اخلم او دهغوي په وينو به زمکه لمده وم .

ددې خبرې په ويلو سره علي پاشا چپ شو ځکه چې هغوي اوس هديرې ته ور ننوتې وو . بيا نريوس د شپې په تياره کې د يوه قبر تر څنگ و دريده ، او په هغه لورې په اشارې کولو سره يې علي پاشا ته وويل چې :

« دا ستا د ورور مجدالدين قبر دی . »

تر لږ څه وخته پورې علي پاشا د قبر تر څنگ و دريد ، نريوس ، ريونا ، او دواړه کوچنيان هم هلته ولاړ و د ټولو د سترگو څخه د اوبښکو سيلاب را روان و . بيا علي پاشا د قبر تر څنگ کيناست ، تر يوه وخته پورې يې د قبر په خاورو لاس را ښکوده ، او ژړل يې ، بيا يې د فاتحې د سورت په لوستلو سره دعاو کړه او په ډيره قهرجنه توگه را پورته شو ، داسمان په لور يې وکتل ، او ويې ويل :

اي لايزال ربه ! اي لازوال ربه ! ته جميل او اجمل يې ، ته مکمل او اکمل يې ، زه مسلمان يم ، يواځې ستا بندگي او ستا عبادت کونکي يم ، د اړتيا و په وخت کې يواځې همستا څخه بسپنه اومدد غواړم ، اي زما الله ! ته د کن فيکون ، او د لوح و قلم مالک يې ، همدا ته وارث يې ، نو اي الله ! ما ته توفيق را کړه چې زه د مرگ د تيزو سيلبو په څير د خپلو دښمنانو پسې ولاړ شم دهغوي د ژوند دروازي ور و ټکوم . اي زما الله ! ما ته حوصله او عزم را کړه تر څو زه د خپلو دښمنانو دروازی ا وديوالونه دديمک چينچي خوړلي لرگيو اوبامو په څير کړم . اي الله ! زما سره کومک وکړه چې زه د هغوي د زړونو په لوحو باندې د مرگ حروف و ليکم ، او په هغوي باندې د قهر لاتې اود هغوي له پاره اغزی لرونکي غړوندۍ و گرځم . تر دې ځايه علي پاشا خبرې وکړې او د لږ څه وقفې وروسته هغه چپ شو ، بيا وروسته يې يوځل بيا په قبرستان کې اواز پورته شو او په لور اواز يې وويل :

اي زما ربه ! زما مالکه ، ته کريم او رحيم يې ، ټول صفت او صمديت همدا لره دي ، تا د عربو په صحرا کې د انسانيت محسن ، دصفا اومروا د نوراني واديو کې سعې کونکو ، د احد په ډيرو مبارکو غرونو کې د کفارو سره د ټکر کونکو او د بدر په مقدس ميدان کې ستا د وحدانيت په خاطر دځان ځارونکو په طفيل ، ما ته د خپل دښمن په مقابل کې بریا او کامراني را په برخه کړه .

ددا د غوښتلو وروسته علي پاشا غلي شو ، بيا يې نريوس ته بيا بيا وکتل اوريونا ته يې وويل چې « راځه چې څو » .

هغه دواړه چپ چاپ ، دهغوي سره يو ځاي روان و ، په لاره کې يې نريوس ته مخ وړاوه ، او ورته يې وويل :

نريوس خورې ! زه به همدا نن شپه د خپل لښکر سره يو ځاي ددې ځايه کوچ کوم . ته بيا په دې هکله اندېښنه نه و کړې ،

زه به دغه قاتلين هيڅکله هم خوندي پرې نه ږدم . ولو که هغوي د زمکي په تل کي هم پټ شوي وي . په دې لړ کي زه د ريونا ، د ريونا د پلار او مور هم ممنون يم ، ځکه چې هغوي هم د قاتلانو په لتون کي له ماسره د بسپني کولو ژمنه کړي ، گراني خوري ! که چيري کله هم زما په راتگ کي دلته څه ځنډون راشي ، يا زه په جنگ کي و نښلم ، او يا د قاتلانو په لتون کي دلته را نه شم . اوتاته د پيسو اړتيا وي نو پرته له ځنډه د ريونا د پلار څخه يي و غواړه . دخپلو اړتيا و په مطابق دهغوي څخه رقم واخله ، څومره رقم چې تاسي ترې واخست هغه به زه ورته بيرته اداء کړم . په دې لړ کي تاسي ته د انديښني کولو اړتيا نه شته .

د علي پاشا ددې خبرو په اوریدو سره نريوس ډيره خوشحاله شوه . بيا يي دهمدې خوشحالي په حال کي علي پاشا ته وکتل او ورته يي وويل :

« علي پاشا! داسي وخت ته به نوبت و نه رسيږي ، گرانه وروره ! د پيسو هغه کڅوړه چې تا ماته راکړي په هغي کي دومره زياتي پيسي دي چې هغه تر ډيره وخته پوري زمونږ له پاره بسنه کوي . زما وروره ! او س خوتا کوچنيان او کوچنيانو ته د خپل کاکا په څير و کتلي ، اوس به دوي ډير وخت ستا په اړه زما څخه پوښتنه کوي ، په دې خاطر زما التماس دي چې کله هم ته وخت پيدا کوي نو دلته ضرور رابښه .

گراني خوري ! دا څنگه خبرې کوي ؟ که ته و نه وايي هم ، نو دا زما فرض دي چې دلته راشم . علي پاشا په ډير فراخه زړه دا خبرې کړي وي . بيا په تلو تلو کي هغوي کلي ته ور ننوتي و ، علي پاشا نريوس او دواړه کوچنيان تر کوره پوري يوړل ، او بيا د ريونا سره يو ځاي د هغوي کور ته روان شو .

د ريونا په کور کي د ورننوتلو سره سم ، علي پاشا ريونا ته مخ را وړاوه او ورته يي وويل :

« ريونا ! زه په ميلستون کي کينم ، ته به زما سره يوه مهرباني وکړي چې ماته به ډيره ژر ډوډي تياره کړ ، ترڅو چې زه د خپل لښکر په لور ولاړ شم او د تللو له پاره ځان تيار کړم .

په ځواب کي د ريونا په مخ باندې د خوښي ليکي رابښکاره شوي ، بيا هغه د حويلې بلې برخي ته ولاړه .

د لږ څه ځنډ وورسته ريونا را ستنه شوه ، دهغي سره د هغي پلار رستاک اومور کيتهنا هم ملگري و . تولو يو ځاي په ميلستون کي د ډوډي خوړلو لوبني کيښول ، څلورواړو يو ځاي ډوډي و خوره ، دهغي نه وروسته يي د علي پاشا د وينا په اساس د هغه آس د اخور څخه را پرانيست ،

دشيپي په تياره کي رستاک ، کيتهنا او ريونا علي پاشا ته الوداع ووايه ، بيا علي پاشا په خپل آس باندې سپور شو او په ډيره بيره يي آس د لښکر په لور و ځغلاوه .

لښکر ته درسيډو سره سم هغه لږ څه ارام وکړ . لښکريانو ته يي هم د ارام کولو وخت او فرصت ورکړ . بيا يي د خپل لښکر سره يو ځاي د منزل په لور حرکت وکړ .

پرلپسي لري

دقريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پر خلاف يي د صليبيانوسازشونه (۵)

مکمل غير سياسي : يوتاريخي په زړه پوري ناول .

زمونږ دهيواد گوډ يتمور څوک دي ؟

اوس تاسي ددې تاريخي ناول پنځمه برخه لولي:

(۵)

پرلپسي *****۷...

علي پاشا لا تراوسه پوري د خپل لښکر سره يو ځاي د بلقان غرنيو سيمو ته رسيدونکي و چې ډير يو بد خبر ورته ورسيد . او هغه داچې سلطان مراد په يوگوسلاويه کي د بوسنيا يي سيمي د سوبه کولو او هلته د امن و امان د را وستلو په خاطر شل زره د ترکانو عسکري لښکر ټاکلي و ، نو هغه وخت چې دغه لښکر هلته ځاي په ځاي شو نو هلته د بلغاريه له اړخه د پاڅون يا بغاوت کومه هيله نه تر سترگو کيده ، په دې خاطر سلطان مراد ډاډ من و چې شل زره لښکر به په هغو سيمو کي امن امان ټينگ کړاي شي .

خو په همدې وخت کې د بلغاريي حکمران سيسمان بغاوت او سرکشي وکړه او په ځاي ځاي يې د مسلمانانو د ويني تويولو لړۍ پيل کړه . د بلغاريي حکمران سيسمان د بلغاريي نه اخوا بوسنيا ، البانيه ، دلاچيه ، هنگري او پولينډ څخه هم صليبي رضا کار د خپله ځانه سره يو ځاي کړل او ډير ستر لښکر يې تيار کړې و . هغه به د مسلمانانو په هر ځاي او هرې سيمي دشيپي يرغلونه کول او دمسلمانانو ويني به يې تويولي . هغه سيمي چې مسلمانانو سوبه کړې وې هلته د مسلمانانو لښکر ځاي په ځاي شوې و . نود سيسمان د حکم لاندې د صليبيانو يو ستر متحد لښکر په بوسنيا کې په دغو پرتو ترک توکمو لښکرو باندې يرغل وروست .

دا يرغل د شيپي له اړخه شوې و او دا ډيره وژونکي حمله وه ، د ترک توکمو لښکر هيڅکله هم دداسې يو بريده هيله نه شوه کولای . دصليبيانو په دغه ناڅاپي يرغل کې د ترکانو د لښکر نژدې څلورمه برخه له منځه ولاړل ، ژوندي پاته شوي عسکر د بوسنيا څخه په تينسته و تينستيدل خو هغوي په لاره کې بيرته د علي پاشا سره يو ځاي شول .

کله چې علي پاشا ته د هغوي د راتلو خبر ورسيد او دا خبر هم ورته تر لاسه شو چې د بلغاريي حکمران سيسمان د ډيرو زياتو هيوادو څخه يو ستر صليبي لښکر تيار کړې دې او دهمغې لښکر په بسپنه هغه په بوسنيا کې په پرتو ترک توکمو لښکرو باندې شپينۍ وینه تويونکي يرغل کړې چې په دې يرغل کې نژدې پنځه زره مسلمانان شهيدان شول دهغې وروسته د هغه وینه تويونکي اود قهره او غضب نه ډک خوزبنت نور هم گرندۍ شوې .

هغه ترک لښکر چې د بوسنيا څخه ماتې خوړلې وه اود علي پاشا د لښکر خواته راغلي و دهغوي شميره نژدې پنځلس زره کسانو ته رسیده . هغوي هم د علي پاشا په لښکر کې د صليبيانو څخه د انتقام او بدلې اخستولو په خاطر رايو ځاي شول . علي پاشا د بلقان څخه د دريني ددرې له لارې واوځېد ، او په شومېلا نومي پراخه ډگر کې يې خپل لښکر ته د پړاو کولو حکم وکړ . اوس نود علي پاشا تر مخه د ترانو په نوم د بلغاريه يو ستر ښار پروت و چې د ۱۱۸۶ څخه تر ۱۳۹۴ پورې د بلغاريه پايښت هم و .

علي پاشا په دې خاطر کې د شومېلا په ډگر کې خپل لښکر ته پړاو ورکړ چې د بلغاريه د حکمران سيسمان دواړه زامنو سائرکن او ايکسلا کې د صليبيانو يوه ډير ستر لښکر دعلي پاشا د مخنيوي له پاره هلته ډيره کړې و . هغوي د شومېلا په پراخو ميدانو کې پړاو کړې و او کله چې علی پاشا دغه ميدانو ته ورننوت ، نو سائرکن او ايکسلا دواړو په خپل لښکر کې د جنگ ډول و ډباوه ،

علي پاشا هم سمدستي دهغوي په مقابل کې جنگ ته تيار شو . د جنگ د حکم د ورکولو سره سم هغه خپل لښکر ته د پړاو امر کړې و . صليبيانو د علي پاشا د ماتې په خاطر خپل لښکر په دوو برخو ووېشه ، يوه برخه يې د سائرکن په مشرۍ او بله برخه يې د ايکسلا په مشرۍ کې ورکړه . علي پاشا هم د خپل لښکر صفونه سهي کړل ، او د صليبيانو د مقابلې له پاره يې خپل فوځونه په دوو برخو ووېشل ، يوه برخه يې د خپل ځانه سره او بله برخه يې د خپل معاون تر مشرۍ لاندې ورکړه او هغه ته يې د جنگ ټوله لاره چاره و ښووله . د يرغل پيلامه تر هر څه دمخه د بلغاريي د حکمران سيسمان زامنو سائرکن او ايکسلا وکړه ، دا ځکه چې هغوي د څو مياشتو را هيسې د مسلمانانو د وينو په تويولو باندې مصروف و او بيا يې په څو لنډو تيرو شو و ورځو کې په بوسنيا کې دمسلمانانو په لښکر يرغل کړې و او دهغوي پر خلاف يې پوره برې تر لاسه کړې و . او نژدې پنځه زره ترک توکمه مسلمانان يې دشيپي په تيارو کې له منځه وړي و . دهغو د همدغوکاميابيو په واسطه د سائرکن او ايکسلا دواړو حوصلي هم زياتې کلکې او لوړې شوې وې . اوکوم لښکر چې د هغوي تر امر لاندې يې جنگ کاوه هغوي هم د همدې حوصلو د لوړوالی په خاطر هر ډول ځان څارني ته تياروول .

خو دبله اړخه علي پاشا هم دښمن ته د نه زغميدونکي زخم ورکولو له پاره ځان تيار کړې و . که څه هم په واک له دې هغه ته د جنگ کولو تجربه هم نه وه ورپه برخه شوې ، خو هغه څه چې هغه د بروصي د ضرب و حرب په مکتب کې تر لاسه کړې و هغه د هغې له پاره تر ټولو لويه تجربه وه او بيا د پاشا د لقب د اخستو نه وروسته هغه يوه اونۍ دخپل لښکر سره يو ځاي د جنگي امورو په بحث او مباحثه کې مصروف و او خبرې يې پرې کولې او هغوي ته يې خپل نظر او خپله تجربه وړاندې کوله ، هغه هم د هغه له پاره يو تجربه حسابیده ، ددې نه اخو د بوسنيا څخه را تينستيدلي هغو پنځه لس زرو عسکرو ، چې د شيپي له اړخه پرې ناڅاپي يرغل شوې و ، هغوي هم د سائرکن او ايکسلا نه د بدلې اخستلو سوگند پورته کړې و او تر يوه ځايه يې دجنگ تجربه هم درلوده ، ورسره مل و .

د جنگ په پيل کې د بلغاريه شهزادگانو هر يو سائرکن او ايکسلا د جنگ د ډول د ډبولو په اساس خپل متحده لښکر د زمکې د حشراتو او يا د باران په شان د را وريدلو چينجيو په څير را مخته کړ ، او بيا دواړه ورونو د خپل متحده لښکر سره يو ځاي د علي پاشا په لښکر باندې توپاني يرغل راوست .

علي پاشا هم په ځواب کې دخپل ځان په ښوولو کې ځنډ و نه کړ ، هغه پوهیده چې ددوېد لښکر د شميرې په مقابل کې دښمن

د لښکر شمیره ډیره زیاته ده، او په ځای ځای کې یې د شپږنیو یرغلونو او وینوتویولو په واسطه حوصلي هم ډیرې پورته دي ، په دې خاطر هغه د سمدستي ځوابي یرغل په واسطه ، لکه د خپرو شر په جگړه کې د باطل حال خرابونکي اجل د لارښود په څیر ، سیلابي حمله وکړه ، دعلي پاشا تر مشرۍ لاندې د مرگ په سترگو کې سترگې ننویستونکي ترکانو هم د ځانگړو او بې مثله مجاهدینو په څیر په دښمن باندې په پوره مستۍ سره یرغل وروست .

د اروپا ددواړو شهزادگانو دا فکر کاوه چې دوی به د ترانو د ښار په پراخه میدانو کې د مسلمانانو سالار علي پاشا ته په بدترینه ماته ورکولو باندې بریمنده را ووځي ، خو اوس برعکس د هغوي دکمیختۍ او بربادۍ پیلامه شوې وه . په دې خاطر چې په همهغه لمړنۍ حمله کې علي پاشا دخپل نائب سره یوځای د هغوي د لښکر لمړنۍ کرښې ماتې کړې او په ډیره چټکۍ سره دهغوي حالت د خرابیدو په لور روان شو او علي پاشا هره لمحې ددښمن مخه لیکۍ یو په بل پسې له منځه وړلې . دهغې وروسته هغوي د دښمن وروستی کرښې هم یو په بل پسې په ډیره تیزی سره له منځه یوړې .

هغه وخت چې د جنگ پیلامه وشوه نو سائرکن او ورور یې ایکسلا دواړه به دویمه درجه لیکو کې ولاړ و . خو کله چې علي پاشا د لمړیو صفونو بیخ وویست نو په دې لیکو کې دایکسلا او سائرکن ناښځې له منځه ولاړل ، خو کله چې علي پاشا د دویمې درجې د لیکو صفا کول پیل کړل نو سائرکن او ایکسلا د ویرې او خوف په حال کې د خپل لښکر منځنیو لیکو ته په شا شول . دلمړیو لیکو څخه منځنیو لیکو ته د هغوي تښتې د هغوي په فوځ کې هم بدگمانی را پیدا کړه ، او هغوي هم اوس د علي پاشا او د هغه د لښکر سره د ټکر څخه په ویره کې راغلي و ، علي پاشا هم دهمدې فرصت څخه ګټه پورته کړه او ددښمن د شمیر دکمښت له پاره یې پر هغوي ډیرې تیزې حملې پیل کړې .

اوس نو هره گړۍ د سائرکن او ایکسلا له پاره حالات د زغم نه وتل ، ددې حالت په کتلو سره سائرکن او ایکسلا دواړو مشوره وکړه او دې پایلو ته ورسیدل ، چې که چېرې دوی د شومیلا په پراخه میدانونو کې د مسلمانانو پرخلاف جنگ ته دوام ورکړی نو مسلمانان به دهغوي لښکر ټول له یوه مخې له منځه یوسي ، دهمدې پایلو په اساس دواړو ورونو ماتې و منله ، و تښتیدل او د ترانو په ښار کې یې د ځانونو د محصورولو اراده وکړه .

ددې پریکړې سره سم دواړو ورونو پاته لښکر د جنگ څخه ستون کړ او دترانو د ښار په لوري یې دتښتې حکم ورکړ . خو د هغوي تښتې هم دهغوي له پاره دافتونو او مصیبتونو نه ډکه وه . ځکه چې علي پاشا د شاهین په څیر د هغوي پسې روان و او د شا له خوانه یې د تښتې به حالت کې پر هغوي حملې کولې او دهغوي تښتیدلې عسکر یې لکه د توتانو دپانو په څیر په زمکه را پریستول .

هغه وخت چې سائرکن او ایکسلا دواړه و تښتیدل او د ترانو په ښار کې ور ننوتل نو دهغوي پسې تلونکي علي پاشا هم د خپل لښکر سره هغه ښار ته ور ننوت . سائرکن او ایکسلا دواړو دا غلطې کړې وه چې په ښار کې یې دننه دخپل ځان پسې کوم ساتونکي او ملاتړي لښکر نه و پریښي ، هغوي ته دخپلې سوبې او برې دومره ډاډ و چې هغوي خپل ټول لښکر د شومیلا په میدانو کې صف ارا کړي و . په دې خاطر هغوي ته د ښار دننه تازه دم لښکر په لاس ور نغې ، نو په دې اساس علي پاشا دښار دننه کې د هغوي پرخلاف داسې وینه تویونکې جنگ وکړ چې دهغې په پایلو کې سائرکن او ایکسلا دواړه د یو څو ساتونکو سره د ښار د شا له لوري و تښتیدل .

علي پاشا د دې سوبې په خاطر الله ته په سجده شو او په ډیره عاجزۍ او انکسارۍ سره یې دا دعا ولوستله:

ای زما الله ! د مشیت په دغه پیمانه کې ، د مکان نه تر لامکان پورې اعلي حاکمیت یواځې او یواځې ستا دی . ای زما الله ! همداته د ځواک او عظمت ، او لویې مالک او څښتن یې ، همداته ددې کائناتواکمن او مطلق العنان یې ، ای الله ! یواځې ستا ذات د عزت او وقار خاوند دی .

زما مالکه ! همداته ځینې په بل کړل شوې اور کې ورا چوې او چاته بیا د طور په غره کې سکون او امان ور پرېرخه کوي . څوک پر صلیب باندې او بیا بل ته د حرا په غار کې پیغام نازلوي ، ای زما الله ! یوازې ته ددې وړ یې چې د کلي او حرم په مسجدو کې ، په کلیساگانو او صومعو کې ، په هیکلونو او معبدونو کې یوازې ستا عبادت وشي . او یوازې له تا څخه بسپنه اوکومک و غوښتل شي ، زما الله ! زه علي پاشا د ژوندانه په دې طلسم کې د یوې نالوستې پانې په څیر نوم ورکې وم . زما الله ! د شومیلا په میدانو کې اوبیا د ترانو په ښار کې تا ماته د ا بخت په برخه کړ ، ای زما الله ، دا ټول ستا له اړخه رحمت او اعجاز دي . نو ایې الله ! زه ستا شکر کونکې او ممنون یم چې تا ماته داسې ستره سوبه او فتحه را په برخه کړه .»

له دې وروسته علي پاشا را پورته شو ، د هر څه لمړۍ یې خپل لښکر ته د ترانو په ښار کې د پړاو کولو حکم وکړ اوبیا یې دښار د نظم ونسق په جوړولو پیل وکړ .

لا تراوسه علي پاشا د ترانو په ښار کې و چې د سلطان مراد جاسوس ، چې دهمدې له پاره یې دلته کار کاوه او هره گړۍ او هره لمحې یې د دښمن په کړو وړو سترگې څښې کړې وې ، علي پاشا ته خبر ورکړ چې د بلغاریه حکمران سیسمان په خپله

د یو لوی لښکر سره د ترانو د ښار په لور را روان دي ، په داسې حال کې چې خپل داوړه زامن یې د نائیکوپولس د ښار په لور استولې دي تر څو هغوي د هغه ځایه تازه دم لښکر دمسلمانانو پر خلاف را ټول کړي او په دې توګه مسلمانان د خپلود لاسه تللو سیمو څخه بیرته په ویستلو مجبور کړي .

ددې خبر د اوریدو سره سم علي پاشا د ترانو د ښار څخه د خپل لښکر سره یو ځای کوچ وکړ . د خپل ځان تر مخه یې د جاسوسانو یو جال خپور کړ تر څو یې هغوي د بلغاریه د حکمران سیسمن د نقل و حرکت څخه خبر وساتي ، علي پاشا د خپل لښکر سره یو ځای د ترانو د ښار څخه نژدې پنځه میله لرې تللي و چې د سلطان مراد جاسوسانو هغه ته بیا خبر ورکړ چې د بلغاریه حکمران دخپل لښکر سره یو ځای د توپان په څیر مخته را روان دي او اوس نژدې پنځه میله واټن ته را رسیدلي دي . هغو جاسوسانو علي پاشا ته دا هم وویل چې سیسمن به د خپل راتلو سره سم په پاشا باندې یرغل کوی تر څو علي پاشا ته دخپلو لیکو د جوړولو مهلت هم تر لاسه نه شي . او ددې پلان نه په ګټې اخستو سره علي پاشا او لښکر ته یې پوره پوره زیان ورسیري . دغو جاسوسانو دا خبر هم راوړې و چې سیسمن دخپل لښکر صفونه لا د په و څخه جوړ کړي او په سفر یې پیل کړي . د سلطان مراد د جاسوسانو دا خبر د پاشا له پاره ډیر ګټور ثابت شو . کله چې هغه ته د سیسمن د دې وړاندې راتګ په هکله معلومات وشو نو هغه هم د خپل لښکر لیکي سره را جوړې کړې ، د مخته تللو رفتار یې کم کړ تر څو دلیکو تر تیب خراب نه شي .

علي پاشا به دخپل لښکر سره یو ځای دوه میله مخته تللي و چې مخکې ورته د سیسمن لښکر دتوپان د تورور تیارو په څیر تر سترګو شو . ددښمن د لښکر د کتلو سره سم علي پاشا خپل لښکر ته ددریدو حکم وکړ ، دهغوي صفونه یې منظم کړل ، تر څو د بلغاریې دپاشاه د لښکر یرغل تم کړی او بیا په خپله کار رواني وکړي . د بله اړخه د بلغاریه پادشاه سیسمن د راتګ سره سم د علي پاشا په لښکر د هوا د ملخانو په څیر را پریوت ، خو څرنگه چې علي پاشا ددې ترخه دشومیل په میدانوکې دسیسمن دواړو زامنو ته نه هیریدونکې ماته ورکړې وه او د هغوي څخه یې د بلغاریه ښار ترانو هم نیولې و . نو په دې خاطر سیسمن د علي پاشا پر خلاف د په و څخه ډیر په غصه او قهر ډګر ته راوتلي و . په دې خاطر یې د راتللو سره سم په علي پاشا باندې حمله وکړه . په حقیقت کې دهغه ددې کار څخه مقصد دا و چې که په ناڅاپي توګه په علي پاشا باندې حمله وکړل شي اودهغه په مقابل کې خپل برې ډاډمن کړي نو په دې توګه به د خپلو زامنو د ماتې بدله واخستله شي.

خو دا د بلغاریه د حکمران سیسمن ځان غولونه وه ، ځکه چې د هغه د حملې د تم کولو له پاره علي پاشا له مخه تیارو . علي پاشا په ډیر جرأت او پوره تجربې او جنگي مهارت سره تر هر څه د مخه د سیسمن د لښکر حمله تم کړه او په دې تر تیب یې خپله دفاع ټینګه کړه ، او دهغې وروسته علي پاشا هم په خپل اصلي رنگ سره ډګر ته راغې . هغه تر هر څه د مخه د برق په څیر د زوال ورکوني او پنا کونکي ذات نوم واخست او دهغه (د تکبیر) غږ ئې پورته کړ . کله چې دهغه د تکبیر غږ په فضا کې زمزمې پیل کړې نو د هغه لښکر هم دتکبیر په اوزونو باندې ټوله دښته را ونغاړله او ددې غږ وروسته علي پاشا لکه د سمندر د ویرونکو توپانو په څیر په خپل دښمن باندې یرغل وروست . ددواړو لښکرو د ټکر څخه دا سي احساسیده لکه کوم اتشفشان یا اور غورځوونکي غرونه چې دډیرجوش څخه دچاودیدو په حال کې وي .مرګ هرې لوري ته په نڅا و ، د ژوند په قفس کې د مرګ سیوري چاودېدلې و . په تیارو او نوم ورکو وادیو کې وینې بیونکو افسانو سر را پورته کړې و . د خپلولیو پیوندونه یو له بله سره شلیدلې و ، او د جمود او سکوت دوره په یوې بحراني نوي دورې باندې بدله شوې وه.

دبلغاریه پادشاه سیسمن هم د علي پاشا په مقابل کې د ډیرو دریدو توان را نه وست ځکه علي پاشا په ډیره تیزی سره د سیسمن او دهغه د لښکر حالت د خزان وهلي ونې د راتویدونکو پاڼو په څیر کړې و . د سیسمن بدقسمتي وه چې هغه هم د علي پاشا په لاسو دځنډونکې ماتې سره مخ شو او تښتید . علي پاشا د نه تم کیدونکو توپانو په څیر دهغوي پسې تر شاو لار او دهغې په لښکر یې د پرلپسې حملو په پایلو کې دهغوي شمیره را و غورځوله .

په هغه وخت کې چې د علي پاشا دا تعاقب په پوره زور و شور سره مخته روان و او د بلغاریه پادشاه سیسمن د خپل لښکر سره په منډو و ، نو یو ناڅاپه د سلطان مراد جاسوسان د کومې لوري څخه را څرګند شول ، او علي پاشا ته یې ددریدو اشاره وکړه . د اشارې سره سم علي پاشا خپل لښکر ته ددریدو حکم وکړ ، کله چې سیسمن وکتل چې دښمن یې تعاقب پریښي دي نو د ارامۍ ساه یې واخیسته ، او د مخکې په څیر یې په منډه منډه خپلو پناه ځایو ته ځان ورساوه .

د بله اړخه کله چې هغه جاسوسان علي پاشا ته نژدې راغې نو علي پاشا ترې سمدستي وپوښتل . دوستانو ! تاسې چې زه ودرولم او سیسمن مو را څخه خلاص کړ نو ایا ستاسې په دې کار کې زما له پاره څه سلامتي او غوره والي شته ؟ دهغې په دې خبره د راغلو مخبرانو څخه یوه یې وویل :

پاشا! مونږ ته پرته له کوم مقصده نه يې درولي ، په حقيقت کې د بلغاريه د پادشاه دواړه زامن سائرکن او ايکسلا چې له تا څخه يې هلته د شومېلا په ميدانو کې ماته خورلې وه هم ستاسو تر شا پر تاسو پسې را روان دی . دا دواړه وروڼه په دې بريالي شوي چې د نائيکو پولس په ښار کې د خپل ځان له پاره ډير ستر لښکر را ټول کړي ، او دهغوي کړنلاره او وړانديز همدا دې چې کله چې د هغوي پلار سيسمان له تاسره ټکر شي نو دوي به د شا له خوا په تاسې يرغل راوړي تر څو ستاسې ماتې او خپل برې ډاډمن کړي .

خو دا د سائرکن او ايکسلا دواړو وروڼو او دهغوي تر څنگ د هغوي د پلار سيسمان هم بدقسمتي وه چې دهغوي دا پلان د برياليتوب نه تر مخه ، د هغوي د پلار په لاسو له منځه ولاړ او دهغوي درا رسيدو تر مخه يې پلار د علي پاشا په لاسو د ډيرې خرابې ماتې سره مخ شو او د جنگ دميدان څخه و تښتيد . دهغوي د ماتې دخبر وروسته ، څرنگه چې دهغې زامن سائرکن او ايکسلا دلته ډير نژدې رارسيدلي ونو هغوي ستاسو تر شا و لگيدل ، هغوي پلان لري چې د شپې له اړخه پر تاسې باندې يرغل راوړي ، او په دې تر تيب و توانيږي د خپل پلار د ماتې بدله واخستلای شي .

د خپلو دغه مخبرانو د اطلاع په اساس دعلي پاشا په مخ باندې دخوښۍ نښې را وځليدې ، بيا يې په توصيفي توگه هغه مخبرانو ته وکتل او ورته يې وويل :

زما دوستانو ، زما وروڼو ! زه ستاسې ډير زيات ممنون يم چې تاسې ما ته په ډير ښه وخت کې اطلاع راکړه ، زه پوهيږم چې د اروپا دا دښمن په مکارۍ کې د گيډرې ، په خباثت کې د مار ، په گندگۍ کې د خنزير ، په حماقت کې د خره په څير ، په بې زړه توب کې د خرگوش او په نحوست کې د کارغه په څير . زه به دهغوي هيڅ تدبير برياليتوب ته پرې نږدم . لکه څنگه مې چې د بلغاريه پادشاه سيسمان ته ماتې ورکړې همداسې به دهغې زامنو هريو سائرکن او ايکسلا دواړو ته د شومېلا په ميدانو کې د هغوي په ټنډو باندې د بدترينې ماتې داغ کيږدم .

ددې خبرې دکولو وروسته علي پادشاه د لرځه ځنډ وروسته بيا دخپلو خبرو لړۍ جاري وساتله او ويې ويل :

زماوړو وروڼو ! ايا تاسې دا ويلي شئ چې دسيسمان د زامنو سائرکن او ايکسلا لښکر به له دې ځايه څومره واټن لرې وي ؟ د هغې په دې خبره مخبرانو په خپلو منځو کې صلاح و مشوره وکړه او بيا د هغوي څخه يوه وويل :

پاشا ! که چيرې مونږ غلطې نه وي کړي نو دهغو لښکر به ددې ځاي څخه د پنځه يا اوو ميلو په شاوخوا واټن کې را روان وي .

دهغوي ددې خبرې په اساس د علي پاشا په څيرې باندې خندا را پيدا شوه . په ډير ستاينونکي انداز يې دمخبرونو په لور وکتل اوويې ويل :

» که چيرې داسې وي نو بيا تاسې ډاډمن اوسئ چې زما خدای ، زما الله که وغواړي نو زه به دسائرکن او ايکسلا حال هم د په زنجير کې د را نښتو بنديانو ، د ذلت او پستۍ د کفن په څير وگرځوم او د هغوي ژوند به انشاء الله د ستونزو او مصائبو څخه ډک کړم .

ددې وروسته د علي پاشا سترگې دهغې ښې لورې ته په يوې غونډۍ باندې و نښتې ، بيا يې خپل لښکر ته دهغې غرنۍ اړخ په لور دکوچ کولو حکم ورکړ او د سترگو په رپ کې يې د غرنيو لړۍ تر شا سنگر و نيو .

له بله اړخه سائرکن او ايکسلا دواړو دخپلو لښکرو سره يو ځاي په ډيره گړندۍ توگه دعلي پاشا تعاقب کاوه او هغه ځاي ته را ورسيدل چې علي پاشا او دهغې جاسوسانو يې په هکله دتعاقب خبر ورکړې و . نو علي پاشا د خپل لښکر سره يو ځاي د سنگرونو څخه را ووت او بې له ځنډه د سائرکن او ايکسلا دواړو وروڼو پر لښکرو باندې د سور توپان په څير را پرېوتل .

دا يرغل دومره ناڅاپي ، دومره ځواکمن و چې ايکسلا اوسائرکن دواړو هغه و نه شو زغملای ، په هماغه لمړۍ حملې کې علي پاشا هغوي د انحطاط او زوال سره مخ کړل . ايکسلا او سائرکن دواړو تر ډيره وخته پورې د علي پاشا مقابلې و نه شوه کولې ، هغوي د ډير بدې ماتې سره مخامخ شول او بيرته د نائيکو پولس د ښار په لور و تښتيدل .

اوس نو علي پاشا يو توپاني شکل اختيار کړې و . دا هم نور ځنډيدونکې نه و . ايکسلا او سائرکن دواړو ته د ماتې ورکولو ورسته هغه د سيلۍ په څير دهغوي په تعاقب پسې ولاړ .

ايکسلا او سائرکن دواړو وروڼو لومړۍ غوښتل چې دعلي پاشا په لاسو د ماتې وروسته د خپل ښار نائيکو پولس لورې ته مخ کړي ځکه هلته هغوي ډير ښه زيرمه کړې لښکر ساتلې و . خو دا د هغوي دواړو بدقسمتي وه چې علي پاشا دهغوي تعاقب پرې نښود . کله چې هغوي فکر وکړ چې علي پاشا د هغوي پسې را روان دی او که چيرې هغوي د نائيکو پولس ښار ته دور ننوتلو کوشش وکړي نو علي پاشا به هم د خپل لښکر سره يو ځاي ددوي دواړو پسې د نائيکو پولس ښار ته ور ننوځي ، او لکه څنگه چې هغه د ترانو په ښار کې ددوي دواړو حالت ډير خراب کړې و نو د نائيکو پولس په ښار کې به يې هم حالت د هغې څخه بد تر کړي او دغه لښکر چې له دوي سره دې ددوي په شميره کې به هم کمښت راشي .

دهمدي فکر په اساس ايکسلا او سائرکن دواړه نائيکو پولس ته ور ننه نه وتل ، بلکه د ښاره بيرون يې خپل لوري بدل کړ او بيا يې هغې لوري ته په تيښته پيل و کړ چې پلار يې سيسمان دعلي پاشا په لاسو د ماتې وروسته تښتيدلې و . علي پاشا تر يو ځايه ددواړو ورونو پسې ولاړ او دهغوي د لښکر شميره يې نوره هم را کمه کړه . بيا د خپل لښکر سره يو ځاي د نائيکو پولس د ښار په لوري راوگرځيد ، په دې وخت کې د نائيکو پولس په ښار کې کوم داسې ځواک او لښکر نه و چې دښاره دفاع وکړي په دې اساس دا ښار پرته له کومې ستونزې دمسلمانانو په لاسو سوبه شو . علي پاشا هملته په ښار کې پراو وکړ . دښار خلک به ډلې ډلې علي پاشا ته راتلل او دخپل اطاعت څرگندونه به يې کوله . علي پاشا هم ټولو ښاريانو ته عمومي بښنه اعلان کړه او په دې اړه يې حکم او فرمان خپور کړ .

دقريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پرخلاف يې د صليبيانوسازشونه (۶)

مکمل غير سياسي : يوتاريخي په زړه پورې ناول .
زمونږ دهيواد گوډ یتور څوک دي ؟

اوس تاسې ددې تاريخي ناول شپږمه برخه لولئ:

(۶)

*****۸

د بروسې په ښار کې سلطان مراد دخپل زوي بايزيد نه علاوه د بايزيد ځوان زامن دخپلو يو شمير نورو سالارانو ، امرانو او د عدليي د محکمې د مسولينو څخه علاوه د ښار د علماؤ سره يو ځاي ناست و او په کومه ډيره مهمه موضوع يې خبرې اترې کولې . په دې وخت کې د سلطان مراد ساتونکي راغي او سلطان ته يې وويل :
«دروند سلطان! زمونږ څه مخبران را غلي دي هغوي غواړي ستا په خدمت کې حاضر شي . که چېرې تاسې اجازه راکړئ نو زه به هغوي له ځانه سره راږوم ؟

دخپل ساتونکي د اطلاع سره سم سلطان مراد او دهغې زوي بايزيد دواړو ټکان وخور ، په دې وخت کې بايزيد غوښتل چې څه ووايي خو سلطان مراد د هغه خبره غوڅه کړه او ويي ويل :

هغه مخبران چې له ماسره کتل غواړي هغوي سمدستي را حاضر کړئ ، کيدای شي چې هغوي کوم داسې عاجل خبر راوړي وي چې دسمدستي عمل کولو غوښتونکي وي .

ساتونکي بيرون راووت ، د لږڅه ځنډ وروسته بيرته راستون شو . دهغه سره يو څو مخبران هم و ، هغوي مخته راغلل او سلطان مراد ته يې تعظيم او احترام وکړ . بيا دهغوي څخه يوه يې سلطان ته وويل :

«درونده سلطانه ! مونږ تا ته دوه ډير مهم خبرونه راوړي دي ، يوه ته زيرې ويلې شي او بل لږڅه د اندېښنې وړ دي . محترم سلطان ! زه لمړۍ ښه خبر درکوم اود هغې وروسته به د اندېښنې وړ .

درونده سلطانه! لمړۍ زيرې دادې چې علي پاشا په خپله دنده کې پوره بريالي دي . ددې ځايه د تللو وروسته هغه د بلقان د غرونو په لوري مخه کړه ، ددرېند درې څخه تير شو او بلقان ته ورسيد . هغه وخت چې هغه د هغه ځاي د غرنود لړۍ څخه تير او د شومېلا ميدانو ته ورسيد نو د بلغاريه د حکمران سيسمان دواړو زامنو ايکسلا او سائرکن دهغه لاره ونيوله ، دهغوي سره يو ډير ستر لښکر هم و . خو علي پاشا د شومېلا په ميدان کې د سيسمان دواړو زامنو ته ډير بده ماتې ورکړه او مخته ولاړ او د ترانو ښار يې هم سوبه کړ .

د خپلو زامنو د ماتې د بدلې د اخستو له پاره د بلغاريه پادشاه سيسمان ديوه ډير سترلښکر سره يو ځاي د علي پاشا مقابلې ته راغي ، ددواړو فوځونو تر منځ ډير سخت جنگ و نښت . په دې جنگ هم علي پاشا سيسمان ته ډير خراب او خنده ونکې ماتې ورکړه او هغه په تيښته ووت ، بيا دهغه دواړو زامنو ايکسلا او سائرکن يو ډير ستر لښکر تيار کړ هغوي غوښتل په علي پاشا باندې د شا لخوا غلچکي يرغل وکړي او هغه ته نه تلافي کيدونکي زيان ور ورسوي .

درونده سلطانه ! مونږ په وخت علي پاشا ته ددې تعاقب اطلاع ورکړه ، نو علي پاشا د سيسمان تعاقب پرې ښود او سنگر يې ونيو اوکله چې دهغوي مورچو ته د سيسمان د زامنو لښکر راوړسيد نو د علي پاشا لښکر د مورچو څخه بيرون راووت او

پر هغوي يې يو توپاني حمله وکړه ، دواړه ته يې ډيره سخته ماتې ورکړه او او هغوي دواړو نايکو پولس دبنار په لور تېښته وکړه ، علي پاشا دهغوي پسې وروسته ولاړ ، کله چې هغوي وکتل چې علي پاشا د هغوي پسې را روان دي او که چيرې هغوي نايکو پولس بنار ته ورننوځي نو علي پاشا به يې حالت د ترانو د بنار د حال په څير او يا د هغې څخه هم بدتر کړي ، په دې خاطر هغوي بنار ته د ننوتلو پر ځاي په هماغه لاره و تېښتيدل چې پلار يې پرې تېښتيدلې و . علي پاشا د فاتح په څير بنار ته ور ننوت . او په دې تر تيب د بلغاريي هغه برخه چې د شمالي برخو څخه يې د ډينيوب درياب تيريري ، دعلي پاشا په لاسو زمونږ د سلطنت برخه وگرځيده .

د راغليو مخبرانو په دې خبرو باندې نه يواځې سلطان مراد بلکه د هغه زوي بايزيد او هلته ناست ټول خلک د خوښي نه په کاليو کې نه ځايدل ، د هغوي ټولو په څيرو کې د خوښيو او ډاډ نښې را ښکاره شوي وې ، سلطان تر ډيره وخته پورې ددې خبر څخه خوند اخيست او په خپل ځاي يې ډډه وهلي وه او خوله يې له خدا نه راټوليدې . په همدې وخت کې يې مخبرانو او هلته ټولو ناستو خلکو ته وينا وکړه او په ډير نرم اواز سره يې وويل :

« کله چې ما علي پاشا ته دغه دنده ورسپارله او ددې څخه مې هغه لورې ته استوو نو هماغه وخت زما په زړه کې دا تيريدې چې نوموړې به د حرب و فن يو ډير ستر ښهسوار ثابتيري ، په هماغه وخت کې زما په زړه کې دا تيريدل چې هغه به دښمن په مقابل کې د تيارو شپو د اوو سمندرونو د توپان ، دصبر او استقامت د غره ، د تيرې او ظلم پر خلاف سيلی ، او د مرگ او اور يو پرانستي درياب ثابتيري . » تر دې ځايه دخبرو وروسته سلطان لږڅه ځنډ وکړ او بيا يې وويل :

« د خيرالدين زويه ! تا څومره په ميرانه او همت سره د بلغاريه حکمران ته ماتې ورکړه اودخپل شجاعت او بهادري په واسطه دې ذلت او سپکاوي دهغې د غاړې طوق و گرځاوه . دخيرالدين زويه ! زه ستا په څير خان څارونکې ، او د نور او وياړ دقافلي د سالار عظمت ته سلام کوم .

گرانې زويه ! ته څومره په ښه او گړندۍ توگه په دښمن باندې ، په تيارو سمندرونو کې د تيزالوتونکي توپان په څير نازل شوي يې او دهغوي حالت دې په خپل مخکې ټوټې ټوټې بلکه د تيرو وختو دتاريخ په کندو کې ور وغورزاوه . زما زړه غواړي چې ته زما دښمنانو په مقابل کې د اور غورزونکې لاوي ، او خپلو ته دميرانو د رواني روښنايي ... په څير ثابت شي . دخيرالدين زويه ! زما دعا درته داده چې چې په راتلونکو ورځو کې هم ددښمنانو په مقابل کې د ترکانو د پلرني وقار د فطرت د زانگو په څير محارب ثابت شي . زه يو ځل بيا ستا په دې سوبه تاته مبارکي وایم او ستا جنگي پوهې ته سلام کوم . سلطان په خپلو خبر وکې لږځنډ وکړ او بيا يې دخپل زوي بايزيد په لور په کتلو سره وويل :

بايزيده زويه ! ددغه مهم پسې د استولو نه وروسته به تا ډير وخت زما تر مخه دهغه ستاينه او صفت کاوه ، خو هغه وخت ما ستا دغه ډل صفت او تعريف ته کوم اهميت نه ورکاوه ، ځکه چې ما غوښتل چې د علي پاشا کرچار او مهارت په خپله ووينم . زما زويه ! نن علي پاشا دا ثابته کړه چې هغه صفت چې تا دهغه زما تر مخه کاوه هغه هسې نه و . دسلطان مراد ددې خبرو په ځواب کې بايزيد په خدا سره وويل :

محترم سلطان ! زه د ډيره وخته راهيسې علي پاشا پيژنم ، دهغه پلار دهغه مشر ورور هم زما د پيژندگلويانو څخه وو . خو دا په خپله کورنۍ کې يواځني وگړي دي . د هغه وخته راهيسې چې هغه په مکتب کې تر روزنې لاندې و ما ته دا ډاگيزه شوې وه چې دا به يو ځانگړې حيثيت تر لاسه کوي ، په دې خاطر په مکتب کې د تعليم په وخت کې هم د هغه سره چا د تيغ وهلو او حرب وضرب په فنونو کې مقابله نه شوای کولې ، کله چې تا هغه ته د پاشا لقب ورکړ نو تا ته به ياد وي چې ما تا ته هغه وخت هم ويلي و چې تا يو ډير مناسب او وړ انسان ته دا لقب ورکړ . اې زما پلاره ! تا وکتل چې نن علي پاشا د خپل دغه منصب حق په ښه توگه ادا کړ .

بايزيد ددې خبرو د ويلو نه ورسته چپ شو . په ځواب کې سلطان مراد هم تر ډيره پورې چپه خوله و او څه فکر يې کاوه ، خو تر څنگ مسکي مسکي کيده . کيدای شي چې هغه د علي پاشا په دغه کړنو باندې ډير زيات خوښ شوي وي . دا ځل هغه يو ځل بيا مخبرانو ته مخ کړ او ورته يې وويل :

دوستانو ! کوم چې ډير ښه خبر و هغه خو تاسې ووايه ، يقينا چې دعلي پاشا نه همداسې هيله کيدله . اوس راته هغه خبر هم ووايست چې ستاسې په گمان زمونږ له پاره داندښنې وړ دي .

د سلطان په دې خبره هغه دويم مخبر په خبرو پيل وکړ اوويي ويل :

هغه بل خبر چې لږ څه د اندښنې وړ دي هغه دادي چې د علي پاشا په لاسو دبلغاريه د حکمران سپسمان او د هغې د زامنو د ماتې خبر ټوله اروپا زمونږ به خلاف را پارولي ده . او تر ټولو زيات اغيز يې د سرويه په پادشاه لزارشاه کړي دي او هغه يې د بدلي داخيستلو له پاره د اور په څير لمبه کړي دي . زمونږ پر خلاف د جنگ د پيلامي له پاره د سرويه پادشاه لزار شاه د اروپا مختلو سيمو ته هيئتونه استولي دي ، په دې سيمو کې بوسنيا ، بلغاريه ، البانيه ، دلاچيه ، هنگري ، پولينډ ، اسگېټار ،

پولي او مگهيار خلک شامل دي ، دغه ټولو قومونو د قاصدانو په ذريعه د سرويه پادشاه لازار شاه ته د مسلمانانو په خلاف د صليبي جنگ د ملاتړ تر غيب ورکړي . او تر څنگ يې د خپلو قاصدانو په واسطه هغه ته خبر ور ليرلي دي چې هغه دي د مسلمانانو پر خلاف خپل لښکر د شينزا درياب په غاړه سترو ميدانونو ته و استوي ، زما په فکر د سرويه پادشاه لازار شاه غواړي زمونږ پر خلاف همدغه ځايونه د جنگ او جگړې ډگر و گرځوي .

درونده سلطانه ! د اروپا مختلفو اقوامو او قبایلو ته چې د سرويه پادشاه لازار شاه کوم خطوط استولي دي د هغو پايلې ډيرې مثبتې دي ، او د اروپا ټولو هيوادونو او قبایلو خپل خپل لښکر ، د خپلو ښو روزل شوو سالارانو په مشرۍ د شينزا درياب غاړې کې پر تو ميدانو ته را ليرلي . لکه څنگه چې همدا اوس په هغه ميدانو کې د اروپايانو لښکرې را ټوليزي نوکه چيرې دغه راټوليدل همداسې او په همدې تناسب دوام وکړي نو زه تا ته ډاډ درکوم چې په څو اونیو کې به د شينزا په ميدانو کې د صليبيانو د ټول کرل شوي لښکر شميره څو لکو کسانو ته ورسېږي .

درونده سلطانه ! ددغه حالت په کتلو سره مونږ ستا تر مخه وړانديز کوو چې پخوا له دې چې دښمن د خپل ټول توان او قهر سره د شينزا د درياب څخه را تير شي او هغو سيمو ته چې مونږ تازه تازه سوبه کړې را ننوځي نو مونږ بايد دهغوي لاره بنده کړو او هغوي ته دا ثابته کړو چې په هغو سيمو چې ترکانو ولکه کړې دهغوي نيول خو لا پريږده چې په هغو سيمو کې به صليبي سرتيري هم په هيڅ صورت د تباهي او بربادۍ د خپرولو له پاره پرې نه ږدي.

درونده سلطانه ! د بله اړخه علي پاشا ته هم ددې ټولو حالاتو په هکله خبر ورکړل شوي دي . مونږ دهغه سره د ليدلو وروسته ستا حضور ته را استول شوي يو . هغه تر اوسه پورې د خپل لښکر سره د نائيکو پولس په ښار کې ډيره اچولې ده . او ستا له اړخه د حکم منتظر دي .

تر دې ځايه د خبرو کولو وروسته مخبر چپ پاته شو . نو سلطان مراد خپل زوی بايزيد خپل ځان ته نژدې راوغوښت ، بايزيد پورته شو او دسلطان په خوا کې کيناست . تر يوه وخته پورې پلار او زوی دواړو په ډير راز سره خبرې کولې ، شايد چې هغوي په اروپا کې د راټولو شوو صليبيانو د لښکر په اړه په خپلو منځو کې سلا مشوره کوله ، بيا هغوي کومې پايلې ته ورسيدل ، په دې خاطر چې بايزيد بيرته خپل ناست ځای ته راغی او کيناست . د سلطان مراد په مخ باندې دخوښۍ نښې را څرگندې وې ، بيا يې را غلي مخبرانو ته مخ را وراوه او ورته يې وويل :

دوستانو ! تاسې نن شپه همدلته په بروسه کې تم شئ ، سبا سهر به له دې ځايه کوچ وکړئ او نيغ به علي پاشا ته ځانونه ور سوئ ، هغه ته ووايست چې د نائيکوپولس له ښاره خپل فوځونه را وکارې او د روميل د ولايت په کوم خوندي او مناسب ځای کې خپل لښکر ته پراو ورکړی ، او هملته زما او د بايزيد د لښکر انتظار وکړي .

علي پاشا ته هم ووايست ، چې الله دې په تا برکتونه نازل کړي ، ستاد بهادري او جرأت پولي دي نورې هم و غځوي ، په هغه ذات مي سوگند چې په خپل توان يې اسمان درولي ، او تر ټولو ځواکمن او پوه ذات دي ، د قومونو په تاريخ کې داسې حالات او واقعات ډير ځله ځي راځي ، د قومونو څخه دا ډول حادثې او واقعات د اميدونو نه ډکو ساحلونو کې د رڼا غوښتنه کوي .

علي پاشا ته ووايست چې مونږ خو د ورينمو ، وړيو او يا موم په څير نرم نه يو چې دښمن چې څنگه وغواړي زموږ جوړښت او زمونږ زينت او ښايست را خراب کړي . مونږ به د جنگ په ډگرونو کې که خداي مو وغواړي نو د اروپا په دغه متحده ځواک باندې دزمانې د غم وړيځې راو غورو . که چيرې زما خداي ته منظور وي نو دا ځان څارونکي سرتيري صليبيان چې کله د ترکانو د ځان څارني اواز واورې ، اوکله چې هغوي زمونږ وسايل او جنگي سامانونه وويني ، کله چې هغوي په خپلو وينو کې لت پت شي او د ترکانو ځواک ته وويني ... نو زما هر فوځي به د صليبيانو د لښکر بند بند وړ مات او دهغي درياب په څير به وگرځي چې په خپل مخ کې هر خنډ د کچه ويالو په څير پاش پاش کوي .

سلطان تردې ځايه پورې خبرې وکړې او بيا ودرید او مخبرانو ته يې وويل:

اوس تاسې ولاړ شئ.... ځی ارام وکړئ ، سبا د سهار د لمانځه وروسته دعلي پاشا په لور وخوزيږئ . اوکوم پيغام مي چې درکړي تر هغه يې ورسوئ .

ددې خبرې سره سم هغو مخبرانو سلطان ته تعظيم وکړ او دهغي د خوني څخه ووتل ، دهغوي د تللو وروسته سلطان دخپل زوی بايزيد په لور وکتل او ورته يې وويل :

بايزيده ، زما زويه ! د همدا اوسه دخپل لښکر دکوچ کولو تياري پيل کړه ، مونږ به په درې څلور ور ځو کې د بروسې څخه د يوه باعزمه لښکر سره يوځای د شينزا د درياب د غاړې ميدانو ته ځانونه رسوو . مونږ به د خپل منزل په لور د روميل د ولايت څخه تيريږو او دهغه ځايه به علي پاشا هم دخپله ځانه سره يو ځای کوو ، زما زويه ! ددې سره سم زه ننې غونډه پاي ته رسوم . ته ولاړ شه او دخپل لښکر د تيارولو کار پيل کړه .

بيا نو سلطان مراد خپله غونډه ختم كړه ، او هر څوك دخپلو خپلو كارونو پسې دكوتي څخه وووتل .

*****۹

نريوس په خپل كور كې د لمر د پريوتو څخه لږ تر مخه هلته په پخلنځي كې د غذا په تيارولو بوخته وه چې په همدې وخت كې ريونا لكه د يوې د سكونه ډكې اوسې په څير په منډو او توپونو راغله او كور ته را ننوتله . هغه نيغه د پخلنځي لورې ته ورغله . نريوس هم هغه د پخلنځي څخه كتلې وه ، نريوس د پخلنځي څخه راووتله او د انگر په لور ورغله ، په منډه راتلونكې ريونا د هغې تر مخه ودرېده . د ريونا په كتلوسره د نريوس مور پربيسا او دواړه كوچنيان كندام او خيسار هم دباندې راووتل . په دې وخت كې ريونا په ډيره خوشحالي سره نريوس او دهغې مور پر بيسا ته وكتل او ورته يې وويل :

ما تاسې ته يو ډير ښه زيرې راوړې دي . زه يواځې د همدې خبرې له پاره دلته راغلي يم او ددې خبرې د اورېدو وروسته تاسې ته دا ډاډ دركوم چې ستاسې د خوشحاليو پاې به نه وي .

د ريونا ددې خبرې په اورېدو سره نريوس او دهغې د مور پربيسا دواړو په استفهاميه توگه يو بل ته وكتل او بيا نريوس ريونا ته وويل : ريونا خوري ! د كوم خبر د ويلو له پاره چې ته دلته راغلي يې هغه زمونږ سره اړه لري يا ستا د ذات سره ؟ په دې وخت كې ريونا د لږ څه فكر كولو وروسته ، په داسې حال كې چې دحيا د جذبي ښې يې په څيره كې را ښكاره شوې وې ، په نرم اواز سره وويل : ډيرې درنې خورې نريوس ! دكوم خبر له پاره چې زه دلته راغلي يم دهغه ډيره برخه ستاسې خلكو پورې اړه لري . خو بيا هم دا خبر زما پر ذات باندې هم خپل اغيز لري . ځكه دا خبر ستا د ورور علي پاشا په اړه دې .

د علي پاشا د نوم د اورېدو سره سم نريوس ، دهغې مور پربيسا او دواړه كوچنيان ، كندام اوخيسار ، ټول متوجه شول . بيا نو په ډيره بې صبرۍ سره نريوس د ريونا څخه وپوښتل : ريونا خوري ! تا زما د ورور علي پاشا په هكله څه خبر راوړې دي ؟

ريونا يو ځل بيا دحيا نه په ډكه ژبه وويل :

» خبر دادې چې علي پاشا اوس بلکل پوخ پاشا و گرځيد . هغه ته ددې ځايه د تللو وروسته ډيرې زياتې برياوې ور په برخه شوي دي . هغه لمرۍ د بلغاريه د پادشاه سيسمان دواړو زامنو ايكسلا او سائركن چې د يوه ستر اوقوي لښكر سره د شومېلا ميدانو ته د علي پاشا مقابلې ته راغلي و ، سخته ماتې وركړې ، چې هغوي ددې ماتې وروسته د ترانوا ښار ته و تښتيدل او هلته هم علي پاشا په هغوي پسې ولاړ او د ترانوا ښار يې هم ترې لاندې كړ . ددې وروسته ريونا د علي پاشا په لاسو د بلغاريه د پادشاه سيسمان په خلاف بريا او يو ځل بيا دهغه دواړو زامنو ته ماته وركول او د نائيكوپولس د ښار نيولو په هكله پوره تفصيل وركړ .

د ريونا په دې خبره نريوس او پربيسا دواړو دخوښۍ نه په خندا پيل وكړ . كندام اوخيسار دواړو هم د خپل كاكا په برياو باندې خوښي ښووله ، په دې وخت كې ريونا يو ځل بيا وويل :

نريوس خوري ! ددې خبر بل اړخ هم شته ، دعلي پاشا دغه برياو ، داسې و گڼه ، چې په ټوله اروپا كې اور بل كړې دي . نو د دې ماتو دبدلو د اخستلو له پاره د سرويه پادشاه لازار شاه غږ پورته كړي ، هغه د اروپا ټولو ځواكونو ته د مسلمانانو پر خلاف د راټوليدو غږ كړې دي . ددې بلنې په ځواب كې اوس د ټولې اروپا لښكري د شينزا درياب په ميدانو كې سره ټوليري . دمسلمانانو پادشاه سلطان مراد ته هم دا خبر ور رسيدلې دي . سلطان مراد علي پاشا ته حكم كړې دي چې هغه دې دخپل لښكر سره يو ځای د نائيكوپولس د ښار څخه را ووځي او دروميليا په صوبه كې دې پراو وكړي . ويل كيږي چې سلطان مراد هم د خپل لښكر سره يوځای د بروصي څخه راوتلي او د همدې سيمو په لور را روان دي . تر څو د اروپا متحده لښكر ، چې د مسلمانانو د له منځه وړلو له پاره راټول شوي ، سره ټكر و كړي او هغوي له منځه يوسي .

دريونا په دغه خبرو باندې نريوس او دهغې مور پربيسا تر لږ ځنډه پورې چپ خوله پاته شوې دهغې وروسته نريوس ريونا ته وكتل او ورته يې وويل :

ريونا خورجاني ! دا خبرونه چې تا وويل او په ځانگړي توگه هغه چې زما د ورور علي پاشا په اړه و هغه خو ماته د ډيرې زياتې خوښۍ باعث شول ، اول دا چې دا خبرونه دعلي پاشاد سوبې او برۍ په اړه وو او بل داچې زه مسلمان نه يم او دا سوبه ، د اروپا ب په زمكه دمسلمانانو سوبه ده نو د يوې مسلماني په څير په دې برياو زما زړه ډير زيات خوشحاله دي ، خو ريونا ! زما خو د علي پاشا سره يوه خپلولي شته نو زه به د هغوي په برياو باندې خوشحاليږم . عام مسلمانان هم د يو مسلمان په څير د علي پاشا په دغو برياو باندې ډير زيات خوشحاله شوي او ډاډ به يې تر لاسه كړي وي . خو زما خورجاني ! زه نه پو هيرم چې ته په داسې حال كې چې يوه نصراني يې ، خو زما څخه زياته د علي پاشا په برياو باندې ته خوشحاله يې ؟ ريونا

خورجاني ! ايا زه ستا ددي خوشحالو کوم علت پوښتلي شم ؟

د نريوس ددي پوښتني د خواب له پاره ريونا تر لږ څه ځنډه پورې په فکر کې شوه ، او دهغي وروسته يو ځل بيا دهغي په څيري باندې د خوښيو نښې را ښکاره شوي او په لور اواز يې وويل :

زما خورجاني ! تا چې کومه پوښتنه وکړه نود هغي خواب خو ډير سخت دي خو گوره نريوس خوري ! هغه وخت چې ته نصراني وي ، او اسلام دي لا نه و منلي ، او نه دي د مجدالدين سره واده کړي و نو هغه وخت هم زه په ښه توگه پوهيدم چې ستا سره زما ناسته پاسته وه او ما اوتا دواړو به کله چې د مسلمانانو د برياو خبرونه اوريدل نو د غم او غصي ، اندېښنې او افسوس او پريشاننۍ څخه به مو گلې خورلي ، خو نن معامله بله ده ، ته مسلمانې يې ، د علي پاشا خور يې په دې خاطر ستا خوشحالي په ځاي ده . اوس چې ته له ما څخه پوښتي چې ته په دې خوشحالي باندې ولې وياړې نو نريوس ! واوره : ما د علي پاشا په کور کې څو ورځې تيرې کړي او دلته را ستنه شوي يم ، دهغه مور ، دهغه خور او په خپله علي پاشا چې له ماسره کوم سلوک کړي دي ، د هغسي سلوک ، دهغسي ميلمستيا ، د هغسي درنښت اميد ما دخپلو نژدې خپلوانو څخه هم نه شوکولي ، هلته د اوسيدو په وخت کې زما درنې خوري ! يوازي زما ځان نه بلکه زما عصمت ، زما ابرو ، او زما د حيثيت ساتنه هم په ډيره ښه توگه شوې ده . نريوس خوري ! دښخي سره د هغي د عصمت او د هغي ابرو د يوه نه پيدا کيدونکي جوهر په څير دي او هغه خلک چې د خپلې ابرو ، عصمت او عفت ساتنه وکړي نو زه پوهيرم چې هغه ددي ور ده چې د ټولي نړۍ نه زيات دهغي عزت ، د ټولو خلکو نه ډير د هغه درنښت او احترام وکړل شي . نريوس خورجاني ! زما حالت هم څه همدا ډول دي ، علي پاشا ، دهغه مور او دهغه خور چې په کوم درنښت سره زما ميلمستيا کړې او تر څنگ يې زما د ځان ، ابرو او عصمت ساتنه کړې نو زه به دهغوي ددي کړچار بدله هيڅ وخت پوره نه کړاي شم .

نريوس ! ته پوهيرې چې کومو وسلوالو ځوانانو چې زه له دې ځايه په زور بوتلي وم ، هغوي زه په دې خاطر بولي وم چې زه او يا زما کورنۍ د مجدالدين او دهغه د ورور او پلار په وژلو کې لاس لرو . ددي اړيکو د پوهيدو سره يو ځاي علي پاشا ، د هغه مور او دهغه خور درې واورو ، يا ددوي څخه يوه هم او يا درې واورو زما پر خلاف انتقامي عمل کولي شو . خو هغوي يوه هم داسې و نه کړل . برعکس يې زما سره دا سې سلوک وکړ چې مثال او نمونه يې نه شي موندل کيدای . د علي پاشا مور قيرات له ماسره داسې لاره خپله کړه لکه د مشري او کشرې سکه خويندو تر منځ چې موجوده وي . د علي پاشا خور سريان زما سره داسې دوستي جوړه کړه لکه د مشري او کشرې سکه خويندو تر منځ چې موجوده وي ، او پخپله علي پاشا ، زه به دهغه په هکله څه ووايم . که چيرې زه د هغه صفت وکړم نو الفاظ به ورته پيدا نه کړاي شم . په بروصه کې د اوسيدو په وخت کې علي پاشا له ما سره داسې سلوک وکړ لکه زه چې د ډير ستر عزت خاونده او يو باوقاره اعلي شخصيت اوسم .

گوره نريوس ! دهغه حالاتو په کتلو سره چې زه د علي پاشا په برياو ، سوبو ، او کاميابيو باندې و نه وياړم نو بل به څوک پرې ووياري ؟ نريوس خوري ! هغوي درې واوره ماته د ډير عزت او وقار خاوندان دي .

د ريونا ددي خبرو په اوريدو سره نريوس د لږ څه وخت له پاره په فکر کې ډوبه شوه اوبيا يې ريونا له لاسه و نيوله او د پخلنځي په لور يې له ځانه سره کش کړه او ورته يې وويل « را ځه چې هلته کينو ، زه به هلته د پخلي کار هم وکړم او خبرې به هم سره کوو . »

ريونا چپ چاپ د هغي سره يو ځاي روانه شوه ، نريوس او ريونا دواړه هلته په پخلنځاي کې کيناستي ، خو پريسا خپل دواړه لمسي له لاسو و نيول او په انگړ کې په خپاره لمخي باندې کينول . پخلنځاي ته د راتلو سره سم لږ څه چپه چپتيا وه ، او وروسته يو ځل بيا نريوس ريونا ته په خبرو خبرو کې وويل :

ريونا جاني ! که بده درباندي ونه لږي نو يوه پوښتنه کولي شم ؟

په خواب کې ريونا لږ څه په تيز و سترگو نريوس ته وکتل او بيا يې په ډيره ژولي ژبه نريوس ته وويل : نريوس خوري !

وايه ته څه پوښتنه کول غواړي ؟ زه به ستا هيڅ خبره په بده وا نخلم .

دريونا ددي خبرو څخه نريوس تر يوه ځايه ډاډمنه شوه او په ډيره درنه توگه يې هملته ورڅخه وپوښتل چې : « ريونا ! دا چې ته زما د ورور علي پاشا په برياو باندې دومره د خوشحالي او وياړ خبره کوي نو ايا زه ستا د رد عمل اندازه دا ډول کولي

شم چې ته د علي پاشا سره مينه کوي او هغه خوښوي ؟

د نريوس ددي خبرې په اوريدو سره ريونا په زوره زوره وخنډل اوبيا يې د ډيري خوشحالي نه وويل :

نه نريوس خوري ! داسې کومه خبره نه شته ، زه د علي پاشا سره مينه نه کوم او نه هغه د ځان له پاره غواړم . خو بيا هم زه په زړه کې دهغه سره خواخوږي لرم . داسې خواخوږي چې زه يې په الفاظو کې نه شم بيانولي . ځکه چې علي پاشا چې کوم ډول سلوک او رويه له ما سره کړي د همغي په اساس زما په زړه کې دهغي له پاره ځانگړي ځاي پيدا شوي دي . بلي زما په زړه کې يو کمښت ، او يوه خلا ضرور را پيدا شوې ده ، ډير وخت فکر کوم چې کاشکې زه هم ستا او دعلي پاشا په څير

مسلمانان شوي واي ، اسلام مي منلي واي ، گوره نريوس ! ما هلته په بروسه كي د اوسيدو په وخت كي نه يواځي د علي پاشا مور او دهغي خور په عبادت كولو ليدلي ، بلكه نور خلك مي هم كنلي چې په عبادت كي به مصروف وو. ماته د هغوي عبادت دا طريقه ډيره خوښه شوه . او هلته په بروسي كي د شتون په وخت كي مي دا فكر كاوه چې كاشكي زه هم دهغوي سره يو ځاي په عبادت كي شريكه واي اودهغوي په څير مي د كائيناتو مالک ته د بندگۍ سر تيتولي .

ريونا تر لږ ځنده چپه خوله پاته شوه ، په دې وخت كي نريوس هم هغي ته په ډيره عجيبه توگه كتل ، دلږ ځنډ وروسته ريونا يو ځل بيا په خبرو پيل وكړ او ويي ويل :

نريوس ! ډير وخت زه دا فكر كوم چې ما خو د زړه نه اسلام منلي دي ، زما ظاهري حيثيت يواځي داسي دي چې زه بايد د اسلام په دايره كي ور ننوځم . خو زه ويريزم چې كله چې زما مور او پلار ته زما د مذهب د بدلون په اړه معلومات وشي نو هغوي به ډيره زياته صدمه ومومي ، او بيا خو ته پوهيري چې زموږ د كلي زيات خلك نصراني مذهب دي . او زما پلار ددې كلي سردار دي ، نو زما د مذهب د بدلون په واسطه به د كلي خلك څه فكر كوي ؟ او زه په دې فكر كي يم چې دعلي پاشا پلار او دواړه وروڼه په همدې خاطر ووژل شول چې هغوي مسلمانان ول ، په دې خاطر چې د علي پاشا پلار دې سيمي ته د داسلام د تبليغ له پاره راغلي و. نصراني راهبان او پادريان نه غواړي چې په دې سيمو كي اسلام په دومره تيزي سره خپور شي ، هغوي د اسلام د پيروانو ډير سخت دشمنان دي دا هغه حالات دي چې زما داسلام د اعلانيدو تر مخ ځنډ دي . ريونا چې چپ شوه نو نريوس د لږ څه وخته پورې مسكۍ وه او بيا يې په ډير شفقت او مينې سره هغي ته وكتل او ورته يې وويل :

زه تا ته دعا كوم چې ستا تر مخ دا ځنډونه په ډيره اساني سره له منځه ولاړ شي . اوس خو را ځه دلته زما خواته كينه ، زما خوشحالي او زما غوښتنه ده چې ته به نن شپه زموږ سره ډوډۍ خوري . ريونا د نريوس ددغه د مينې نه ډك وړانديز سره توافق وكړ او بيا دواړو هلته په پخلنځاي كي د ډوډۍ په تيارولو مصروفې شوې

پرلپسي لري

دقريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې د صليبيانوسازشونه (۷)

مكمل غير سياسي : يوتاريخي په زړه پورې ناول .
زموږ دهيواد گوډ يتمور څوك دي ؟

اوس تاسي ددې تاريخي ناول اوومه برخه لولي:

پرلپسي ***** ۱۰

د سلطان مراد د حكم تر ورسيدو سمدستي وروسته علي پاشا د خپل لښكر سره يو ځاي د نائيكو پولس د ښار څخه ووت. هغه د سلطان د همدې حكم په اساس د روميل د ولايت په لور مخه كړه او خپل لښكر ته يې د ريونا او نريوس دكلي سره نژدې ډير او كولو حكم وكړ.

كله چې د علي پاشا لښكر د روميل د ولايت په دغه برخه كي خيمي وهلي نو علي پاشا په خپل آس باندې سپور د خپل لښكر په ليكو كي دننه چكر كواوه ، دلږ وخت وروسته د هغه د سترگو لاندې د خيمو يو لوي كلي آباد شو . علي پاشا د خپل لښكر له پاره دماښام د ډوډۍ دتيارولو حكم وكړ ، ځكه په دې وخت كي لمر ډوبيدو ته ډير نژدې شوې و . كله چې علي پاشا د لښكر تر منځه دگرزیدو او څارني وروسته بيرته خپل آس د خپلي خيمي په لور را و گرځاوه نو خيمي ته د رارسيدو سره سم ډير حيران پاته شو. هغه وكتل چې دهغه د خيمي نه باهر نريوس ، كندام خيسار اود ريونا نه علاوه د ريونا پلار رستاك هم ولاړ دي ، علي پاشا ته دهغوي په كتلو ډيره زياته خوښي احساس شو . سمدستي دخپله اسه را ښكه شو ، د آس واگي يې پريښودې او دمیلمنو په لور يې ور منډه كړه . په دې وخت كي د لښكر يو عسكر را منډه كړه او دعلي پاشا آس يې و نيوه او يوه لوري ته يې يوړه . علي پاشا تر ټولو د مخه د رستاك سره روغېر وكړ او بيا پر زمكه كينااست او دواړه وريرونه يې په ورنو باندې كينول . او دهغوي سره يې د زړه له كومي مينه وكړه . بيا پورته شو او د نريوس په لور په كتلو سره يې وويل » نريوس خوري ! ته څنگه يې ؟

نريوس په ځواب كي ورته په ډير شوق او مينه و كتل او بيا يې علي پاشا ته وويل :

علي پاشا زما وروره ! زه خو ستا داسي خور يم چې ستا په كتلو خوشحاليږم . زما وروره ! ته پوهيري چې په دې دنيا كي

یواځي ته زما ورور یې چې ستا په کتلو مې سترگې یخیري . مونږ ته معلومه شوې وه چې ته د خپل لښکر سره یو ځای دلته تم کیری نو په دې خاطر مونږ ټول له تاسره د کتلو له پاره دلته راغلو .

هغه وخت چې د نریوس او علي پاشا تر منځ دا خبرې کیدې نو ریونا هغوی ته د شک په سترگو کتل ، په همدې وخت کې علي پاشا ریونا ته وکتل او ورته یې وویل . ریونا ! زه افسوس کوم چې له تا مې لا تر اوسه پوښتنه نه ده کړې، وایه ته څنگه یې ؟ که څه هم ماستاسي سره ډیر لږ وخت تیر کړې و خو په هغوڅو ساعتو کې چې کوم سلوک ستا مور او پلار له ما سره وکړ هغه به مې هیڅکله هم له یاده و نه وځي .

ریونا تر لږ وخته پورې په ډیر شوق او مینه علي پاشا ته کتل بیا یې په ډیرې نرمې لهجې سره وویل
« علي پاشا ! که چیرې ته زما د مور او پلار د سلوک نه اغیزمن شوې یې نو واوره ، زما مور هم تا د خپل زوی په څیر گڼي ، کله چې مونږ له تاسره د کتلو له پاره را تللو نو هغې څو ځله په تاکید سره وویل چې د هغې سلام تاته ورسوو . او دهغې له اړخه ستا د خیریت پوښتنه وکړو .

د ریونا په دې خبرو باندې د علي پاشا په څیرې کې خندا را وځلیده ، بیا یې د ریونا په لور په کتلو سره وویلې :
ستا مور ډیره محترمه او درنه ښځه ده . داسې مهربانه او مینه ناکې ښځې چې دهغوی کړچار په ژوند کې دهیریدو نه دي .
ماته که وخت پیدا شو نو زه به دهغې خدمت ته یو ځل حاضریرم .
په دې وخت کې ریونا دهغه په خبرو کې را توپ کړ او ویې ویل:

« وخت خو در ته په لاس درغلي دي علي پاشا ! تا زمونږ دکلي تر څنگ پراو کړي دي . ته چې کله او کوم وخت وغواړي په ډیره اسانۍ سره په آس نه بلکه په پښو هم هلته را تلای شئ او زما دمور سره کتلي شئ .
دريونا ددې خبرو په ځواب کې علي پاشا د لږڅه ځنډ او فکر وروسته وویل:

« ریونا ! ستا خبره سهي ده ، خو دلته د پراو څخه زما اخوا دخوا تلل مناسب نه دی . سلطان مراد او دهغه زوی بایزید دواړه د یوه ستر لښکر سره د بروصې د ښاره را روان شوي دي ، شاید چې تاسو ته به داپه ډاگه شوي وي چې د اروپائیانو متحده لښکر د شنیزه د دریاب په هغه غاړه په میدانو کې راټولیري او دمسلمانانو سره د ټکر نه وروسته غواړي چې مسلمانان د فاسفورس د بحیرې نه اخوا ورتیل وي . نو د اروپا ددې ځواک سره د ټکر له پاره سلطان په ډیره بیره دغه لوري ته را روان دي . سلطان او دهغه زوی بایزید، ډیر ژر دلته رارسیدونکي دي، په دې خاطر ماته هر وخت دهغوی د استقبال او ښه راغلاست له پاره تیار دریدل په کار دي . خو که چیرې په دې ورځو کې زه ستاسې کلي ته ستاسې سره د کتلو له پاره درنه شم نو ته هم او نریوس خوري ته هم زما څخه گيلة او شکوده مه کوئ.

بیا یوناڅاپه علي پاشا ټکان وخوړ او د ریونا د پلار رستاک یې لوري متوجه شو او ویې ویل : زه هیڅ متوجه شوي نه یم ما تاسې ټول د خیمې نه دباندې درولي یاست . راځی زما سره ،چې خیمې ته ولاړ شو او هملته خبرې اترې وکړو .
ددې خبرې سره سم علي پاشا دخپلې خیمې په لور روان شو او پاته خلک هم د هغه پسې وروسته خیمې ته ور ننوتل او په خپلو خپلو ځایو باندې کیناستل . دلږڅه چپټیا وروسته رستاک علي پاشا ته وویلې چې :

علي پاشا ! تر اوسه یواځې ریونا له تا سره خبرې کولي ، په حقیقت کې د هغې دمور غوښتنه وه چې ته باید هلته ولاړ شي ، هملته د شپې پاته شئ ، علي پاشا ! ته پوهیرې چې زمونږ کوم نارینه بچي نه شته نو په دې خاطر ستا د کتلو وروسته د ریونا مور ، داسې و گڼه ، چې تا د خپل زوی په څیر غواړي ،گوره علي پاشا زویه ! کله چې وخت در ته پیدا شو نو خامخا هلته راشي !

دا خو یوه خبره شوه . اوس غواړم ددې بلې خبرې لوري ته هم راشم او هغه ستا د پلار او دواړو ورونو د وژنکو پورې اړه لري . علي پاشا زما زویه ! ما خپلو څو کسو ته د معاملي د څیړنې له پاره حکم کړې دي ، هغوی دا دوه شپې او ورځې په خپلو کارونو کې مصروف دي . او ډیر ژر به ماته ووايي چې ستا د پلار او دواړو ورونو په وژلو کې څوک لاس لري . زه دا کار ځکه دومره ژر او په دومره اهتمام سره کوم چې په دې وژلو کې یې زما لور ریونا هم رابښکودې ده . اوپه همدې خاطر هغه دوه وسله والو ځوانانو هغه له دې ځایه وړې وه . خوستا د مور ، ستا د خور ډیره ستره مهرباني اوښیگڼه وه چې تاسې خلکو زما د لور سره د خپل اولاد په څیر سلوک کړي دي او دا داسې سلوک دي چې تر اوسه زما لور ریونا له یاده نه دي ویستلي .

علي پاشا ! که ستا دپلار او ستا د ورونو په قتل کې زما وریرونه هم شریک وول نو دا ځای یاد ساته چې زه به دهغوی په هکله هم تاته ټولې نښې نښانې ووايم ، زه به د معاملي به تفصیل ځان پوه کړم او بیا به تا ته ووايم چې د چا لاسونه په دې پېښه کې ککړ دي او تا ته دهغوی سره څه ډول معامله کول په کار دي ؟ په دې لړکي کې چې تاته زما دکومک اړتیا پیدا شي نو زه به دریغ و نه کړم . علي پاشا ! دا یواځې زما نه بلکه د ریونا د مور غوښتنه او هیله هم ده .

رستا ک ددې خبرو څخه وروسته لږ څه و دريد او بيا يې د څه فکر کولو وروسته وويل چې :
علي پاشا ! زه پو هيرم چې ستا په مصروفياتو او بوختياو کې ډيرښت راغلي دي او دا چې سلطان مراد څه وخت هم دلته را
رسيدوونکي دي او دهغه په خاطر ته بايد دلته په لښکر کې موجود واوسي ، زما زويه ! بيا هم ستا څخه غواړم چې کله هم تا
ته فرصت او موقع په لاس درشي نو زموږ ځاي ته يو ځل ضرور راشه ، که چيرې تاته دلته داوسيدو په وخت کې موقع په
لاس درنه شي نو د کوم جنگ پيلامه چې همدا اوس کيدونکې ده نو د هغې دپاي ته رسيدو سره سم ته يو ځل زموږ کور ته
ضرور راشه . زما ښځه ستا په ليدو باندې ډيره خوشحاليږي .

کله چې رستاک چپ شو نو علي پاشا د لږڅه فکر وروسته ورته و کتل او ورته يې وويل :
درونده مشره ! لمړۍ خو به زه دلته د تم کيدو په وخت کې هڅه وکړم چې وخت پيدا کړم او ستاسې کور ته راشم . او که
اوس و نه توانيدم نو ژمنه کوم چې ددې جنگ دپاي ته رسيدو سره سم ستاسې خلکو خدمت ته حاضر شم .
ددې خبرو وروسته علي پاشا پورته شو ، هغه د خيمي څخه لږ څه مخته تللي و چې په همدې وخت کې يو وسله وال ځوان
دهغه خيمي ته ور ننوت ، هغه دعلي پاشا د آس زين په يو کونج کې کيښود او هغه خورجين چې د آس سره نښتي وه هغه يې
علي پاشا ته ورکړه . شايد چې علي پاشا به د هغې څرمنې خورجين له پاره بيرون را وتلي و . هغه راغلي وسله وال ځوان
بیرته ولاړ . علي پاشا خورجين را واخسته او بیرته خپل ځاي ته راغي او کيناست . بيا علي پاشا د هغې څرمنېزې خورجين
خوله پرانسته لمړۍ يې دهغې څخه د نقدو پيسو يو کڅوړه را وويسته او په خپل مخکې ناستې نريوس په غيږ کې يې کيښوده
او ورته يې وويل :

زما خوري ! په هغو جنگونو کې چې ما برخه اخيستي وه په هغوي کې څه د غنيمت مالونه زما لاسته راغلي دي دا د هغه
غنيمت د مالونو څخه زما برخه ده . زما خوري ! په دې کې دومره نقدي شته چې ته يې په استعمالو سره خپل ژوند په پوره
ډاډ او سکون سره تيرولي شي .

نريوس هغه کڅوړه پرانسته ويې کتله او بیرته يې دهغې خوله وربنده کړه او علي پاشا ته يې و کتل او ورته يې وويل :
علي پاشا ! سهې ده چې ته زما ورور يې ، تل وروڼه د خویندو کومک کوی ، خو گوره وروره دا نقدي ډيره زياته ده . ددې
څخه يوه برخه ماته پرېږده او پاته دوه برخې خپلې مور او خور ته ورکړه .
دنريوس په دې خبره علي پاشا و خندل او ورته يې وويل : نريوس خوري ! دا نقدي يواځې تالره ده ، د مور او خور برخه
مي هلته جدا اېښودې ده . دهغوي په هکله ته فکر مه کوه .
علي پاشا يو ځل بيا په خورجين کې لاس ور ننويست ، او غوښتل يې څه ترې را وکارې چې رستاک ورته مخ کړ او ورته
يې وويل ؟

علي پاشا ! په نژدې وخت کې موږ د ريونا واده تياروو . زويه ! دهغې له پاره ما او زما ښځې د خپل کلي يو ځوان خوښ
کړې دي . تر اوسه پورې موږ په دې هکله چاته څه نه دي ويلي ، ځکه دا خبره يواځې زما ، زما دښځې او ريونا پورې را
نغښتې ده . او نريوس هم همدا اوس د لمړۍ ځل له پاره ترې خبريږي . زويه ! هغه ډير ښه هلک دی ، که څه تر اوسه
پورې ريونا دهغه د خوښيدو او نه خوښيدو په هکله څه خبره نه ده کړې خو ريونا هغه کتلي دي او هغه هم ريونا ښه پيژني ،
ستاسره ددې خبرې د يادولو څخه زما مقصد دادې چې زويه ، ته به د ريونا په واده کې ضرور گډون کوي .
د رستاک په دې خبره د علي پاشا رنگ والوت ، دهغه دغه حالت ته نه يواځې نريوس کتل بلکه ريونا هم متوجه وه . خو هغه
ډير ژر خپل ځان کنترول کړ او په داسې حال کې چې يو لاس يې لا د مخه په خورجين کې و او په خورجين کې د کوم شي
لټون کاوه نو رستاک ته يې په وينا کې وويل :

داخبره تا ماته په ډير ښه وخت کې وکړه . زه به د ريونا په واده باندې ډير زيات خوشحاله شم ، څرنگه چې تا ماته دا ډير ښه
خبر واوراوه نو زه به هم په دې وخت کې ، که ته يې بده نه گڼي ريونا ته يو تحفه ورکړم .
رستاک په ډير محبت سره علي پاشا ته وکتل او ورته يې وويل :

په دې هکله خو تا ته زما څخه د اجازې اخستو اړتيا نه شته . ځکه ريونا پخپله ستا د مخلصينو څخه ده . په دې وخت کې
علي پاشا د خورجين څخه يوه طلاي گوته را وويسته ، چې په کې جواهرات کارول شوي و ، علي پاشا هغه گوته ريونا ته ور
وړاندې کړه . او په ډير مږواندې او لږزيدلې اواز يې ورته وويل :

ريونا ! څرنگه چې ستا پلار ما ته ستا د واده زيرې را کړ نو زه د دې خوشحالي په وخت کې تا ته دا گوته نذر کوم . دا قبوله
کړه ، انکا ر مه کوه او که نه زما زړه به مات شي .

دعلي پاشا دې خبرو په نريوس هم ډير زيات اغيز وکړ ، ريونا هم ورته په ډير عجيبه توگه کتل ، بيا ريونا خپل سر تيت کړ
او يو دم يې د علي پاشا څخه هغه گوته را واخسته او په خپله گوته يې کړه .

په دې وخت کې رېونا غوښتل د خپلو جذباتو او احساساتو رد عمل ښکاره کړي چې علي پاشا دخپله ځايه پورته شو او دهغې په لور يې په کتلو سره وويل :

تاسې همدلته کينئ ، زه به تاسو ته د ډوډۍ انتظام وکړم . بيا به ټول سره يو ځاي همدلته ډوډۍ وخورو .

ددې خبرې سره سم علي پاشا په ډيره چټکي سره د خيمي څخه را ووت .

د لږ ځنډ وروسته علي پاشا بيرته را ستون شو . دهغه وروسته يو څو ځوانان و چې د ډوډۍ لوبښي ورسره و ، هغوي د ډوډۍ لوبښي به خيمه کې کيښودل او بيا دوي ټولو يوځاي هغه ډوډۍ وخوړه . ددې وروسته رستاک ، نريوس ، رېونا ، کندام او خيسار ټول دعلي پاشا د لښکر ځاي څخه را ووتل او دخپل کلي په لور روان شول .

*****۱۱

شپه په تيريدو شوه او علي پاشا د سهار لمونځ ادا کړ او د سهارنۍ د خوړلو وروسته يو ځل بيا دخپلو لښکريانو د احوال د معلومولو له پاره د هغوي تر منځ گرځيده چې د لمر خاته د لوري څخه درې کسه آس سپاره په چټکي سره دهغه لوري ته را روان دي . علي پاشا دهغوي دکتلو سره سم و دريد . هغوي هم علي پاشا ته راغله او دخپلو آسونو څخه را ښکته شو علي پاشا غوښتل دهغوي څخه لږ څه و پوښتي چې ددې درې واړو څخه يوکس وويل :

پاشا! سلطان مراد او ولي عهد بايزيد دواړه دخپلو لښکرو سره يو ځاي ستاسي تم ځاي ته را رسيدونکي دي ، سلطان حکم کړې چې د هغه د رارسيدو تر مخه تاسي خپل ځانونه تيار کړئ او دکوچ کولو له پاره تيار اوسئ ، سلطان دلته نه پاته کيږي ، هغوي تاسي له ځانه سره اخلي اود شينزا ددرياب غاړې ته درومي او ددښمن تر مخه صفونه جوړوي . سلطان د زړه نه غواړي چې وخت يې ضايع نه شي او سمدستي ددښمن پر خلاف يوه قوي ضربه وارده کړي تر څو د هغوي ټول باد ووځي . پاشا ! سلطان مراد او بايزيد له دې ځايه لږ تر لږه پنځه ميله لرې دي نو به دې خاطر د هغوي د راتلو څخه د مخه تاسي د خپل کوچ کولو له پاره ځانونه تيار کړئ .

د راغليو آس سپرو په دې خبره د علي پاشا په مخ باندې د خوشحالي نښې را ښکاره شوې او هغوي درې واړو ته يې وويل : زما دوستانو !د سهار ناشته مو کړې او که نه دهغې له پاره درته څه تيار کړو ؟

د هغوي څخه يوه وويل : پاشا ! تاسي ته د زحمت کولو اړتيا نه شته ، د سلطان ټول لښکر د سهار ناشته کړې ده ، او بيا يې د سلطان د وخت د ضايع کولو پرته د شينزاد د درياب په لوري مخ کړې ده .

ددې خبرې سره سم علي پاشا سمدستي په پوره ځواک سره اواز وکړ او دلښکر د خيمو د را ټولولو او پړاو ختمولو حکم يې وکړ . د علي پاشا ددې حکم سره سم يو توپان جوړ شو ، دلښکر هر چا خپلې خيمي را ويستلې او هر شې په باروړونکو ځناورو باندې باريدل . او د پړاو هر څه را ټوليدل . دسترگو په رپ کې د پړاو هر څه را ټول شوي و او په کوم ځاي کې چې هلته پړاو شوې و د سلطان مراد او بايزيد لښکر تر را رسيدو پورې هملته تم شول .

د لږ څه ځنډه وروسته د شرق له لوري گرد و غبار او دورې تر سترگو شوې . علي پاشا پوه شو چې سلطان مراد او بايز د خپلو لښکرو سره يو ځاي را نژدې شوي دي نو په دې خاطر د هغوي د ښه راغلاست له پاره يې ځان تيار کړ . د سترگو په کتلو سره د هغه گرد او دوړو څخه د سلطان مراد را ښکاره شو ، پاشا د سلطان په کتلو ډير خوشحاله شو . د سلطان لښکر د رارسيدو سره سم په هماغه ځاي کې چې د علي پاشا لښکر پړاو کړې و هملته تم شو . پاشا ور منډه کړه چې د سلطان مراد د آس واگي و نيسي ، که څه هم سلطان مراد زور شوې و خو د ډير همت او ډيرې ځوانمردۍ څرگندونه يې وکړه ، هغه د آسه را ښکته شو د علي پاشا د لاسو څخه يې د آس واگي بيرته واخيستي او په غاړه يې ور سره روغبر وکړ او ورته يې وويلي . علي پاشا ! ته زما د آس د واگو د نيولو له پاره نه يې پيدا شوې . تا دومره ستر کارونه تر سره کړې چې زويه! زه پرې په ځاي وياړ او فخر احساسوم .

دسلطان مراد نه وروسته بايزيد علي پاشا د خپل ځان سره په غيږ کې و نيو . اود هغې وروسته علي پاشا بيا بيا د نورو سالارانو سره روغبر وکړ . لا تر اوسه پورې دسلطان مراد لښکر وروسته پاته و . د ټولو سره د روغبر وروسته کله چې علي پاشا د سلطان مراد او بايزيد مخته راغي نو تر لږه وخته پورې سلطان مراد علي پاشا ته په ډيره مينه وکتل او په مخ يې دخندا لکيري را پيدا شوې . بيا سلطان مراد علي پاشا ته وويل:

علي پاشا ! دبروصۍ نه ستاسي سيمي ته د را روانيدو په وخت کې چې کومه هيله ما ستاسي پورې تړلې نو سوگند په خدای چې لا شريک او قادر دې چې ته زما د هيلو څخه ډير پورته او ارفع و ختلي . تا په دښمن باندې څومره ښه د غيرفاني جذبو او تل پاتي هيلو په څير حمله وکړه او دخپلو آسونو د پښو سمونو ، د غشو د توغولو ، د تکبير د اوازو ، او د تورو په هر ضرب باندې مو د دښمن څيره ژيره او دهغوي سترگي مو لمدې کړې .

علي پاشا ! دا چې ته زما زوي يې ، او د بايزيد د زمانو څخه هم تر ټولو کم عمره يې ، خو زه به تا ته د زوي په نوم خطاب

کوم . نو اي زما زويه ! واوره ! ستا د سوبي ، اوبريا خبرونه ما ته را رسيدلي و ، زما زويه ! ستا په کار او کړ چار زه همدومره خوشحاله او ډاډ من يم دا سي ډاډ من لکه څنگه چې دخپل کار څخه ډاډمن اوسم .
 نو اي د خيرالدين زويه ! واوره : اوس يو ځل بيا دغه د الله د مخلوق دښمنان غواړي خپل ظلم او تيري ته دوام ورکړي ، معراج يو انسان په خپل مخ کې د يو سوالگر ، د کوم بينوا او بي اسرې په څير را ټيټوي ، خو مونږ لاشريکه خداي خپل معبود او خپل مددگار گڼو او د همغې تر مخه خپل سر ټيټوو . که چيرې د جنگ په دغو ميدانونو کې مونږ ته يو ځل بيا د اروپا ځواکونو چلېنچ را کړي ، نو د فطرت سترگې به ووينې چې مونږ به د هغوي سره په دې جنگ هم د الله د کتاب آيات او دالله د وياړلو په څير را څرگنديږو ، او په دې معرکه کې به هم مونږ د انسانيت څيرې ته روښنايي ور وښو. او هلته به خپل نوي څراغونه روښانه کړو .

زما دوسته ! د هغو نوم ورکو واديو کاني به هم ووينې چې د زرو د نظام شوقينو دښمنانانو باندې مونږ څه ډول د مشيت د راز او ابن ادم دکمال په څير نازلېږو . دښمن به په خپله ووينې چې مونږ به د هغوي د خوبونو لړۍ د توپانونو ترمنځ په ډوبولو کې لږ څه ځنډ هم و نه کړو . مونږ به د شنيزه د غاړو په ميدانونو کې هم دښمن سترگې د وينو د اوبښکو څخه ډکوو . څارونکي سترگې به ووينې چې د رښتيا وژونکي او د خپل برخليک او اخرت نه نه ويريډونکي به مونږ د مجوسيانو د اور په څير ومروړو . د بابل د بت په څير به دوي ټوټې ټوټې کړو او کله چې زمونږ ټکر را منځته شي نو و به وينې چې د جنگ ډگر کې مونږ دهغوي له پاره د اور په شعلو کې د انقلاب د بحر په څير را وخوتېږو .
 تر دې ځايه پورې سلطان مراد لږ ځنډوکر او وروسته يې د بايزيد په لور وکتل او ويې ويل :
 بايزيده ! ته علي پاشا ته څه ويل غواړي ؟

د بايزيد پر مخ باندې مسکا راغله ، او ويې ويل : درونده پلاره ! هغه څه چې ما ويل غوښتل هغه ټول تا وويل : دعلي پاشا د بي مثاله کړ چار ستاينه تا په پوره اخلاص سره وکړه . زه ، سوگند يادوم چې داسې ستاينه زه نه شم کولي ، خوبيا هم بايزيد د علي پاشا په لور وکتل او ويې ويل :

علي پاشا! دکومي ورځې څخه چې ته د بروسې څخه راغلي يې او کوم کړ چار چې له تا نه يې هيله کيده . دهغه په اړوند زه په څه شک او شبه کې نه يم . ما هر وخت د سلطان تر مخه ستا ستاينه او تعريف کړې دي . کله چې ستا د کاميابيو او برياو خبرونه هلته بروسې ته راورسيدل نو محترم سلطان ته دا ډاډ پيدا شو چې هغه ستاينه او تعريف چې ما ستا کاوه هغه په ځاي او پر حقيقت باندې ولاړ و . زما دوسته ! اوس ته دعثماني سلطنت يو نېغ تير ، نه ټيټيدونکي او نه کړيدونکي توره ، او په دښمن باندې د مرگونو ضرب ورکونکي يو غښتلي يې ، او عثماني سلطنت به تل پر تا وياړي .
 د بايزيد د خبرو سره لږ څه چپه چپتيا را پيدا شوه . دهغې وروسته سلطان مراد يوځل بيا علي پاشا ته مخ را وړاو او ورته يې وويل :

علي پاشا ستا د لښکر د حالت په کتلو سره زه دا ويلې شم چې ته همدا اوس په همدې وخت کې دکوچ کولو له پاره تيار يې . هغه سپاره چې ماتاته را استولي و لکه چې تا د هغوي د خبر سره سم خپل فوځ کوچ ته تيار کړې دي . په هر حال تاسې زمونږ سره همدا اوس حرکت کولو ته تيار ياستئ.

علي پاشا د سلطان مراد په لور په کتلو سره وويل :

درونده سلطان ! زه خو همدا ستاسې منتظر وم ، زما لښکر له تاسې سره يو ځاي کوچ کولو ته تيار دي .

دهغې په دې خبره باندې سلطان مراد د خپل آس واگي په لاس کې و نيولي او ويې ويل : که چيرې داسې وي نو بيا په خپل آس باندې سپور شه ، او کوچ وکړه .

د سلطان دخبرې سره سم علي پاشا د آس په لور ور منډه کړه او په خپل اس سپور شو ، په دې وخت کې سلطان مراد او بايزيد هم په خپلو آسونو سپاره شول . او د متحده لښکر سره د ټکر له پاره يې د شينزا د درياب لوري ته حرکت وکړ .
 پرلپسې لري

دقريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې د صليبيانو سازشونه (۸)

مکمل غير سياسي : يوتاريخي په زړه پورې ناول .

زمونږ د هیواد گود یتومور څوک دي ؟

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې د صليبيانوسازشونه (۸)

اوس تاسي ددې تاريخي ناول اتمه برخه لولئ:

(۸)

پرلپسې ***** ۱۲

ريونا لکه د يوې ويريدلې هوسۍ په څير د نريوس دکور دهليز ته ور توپ کړ او ور ننوتله . نريوس دکور او انگر په پاکوالي کې مصروفه وه . د ريونا ددې بېرني حالت او په منډه په ورتلو سره نريوس خپله جارو په لاس کې ونيوله ، او دهغې په لور يې وکتل . دخپله ځايه را پورته شوه . خو ريونا د را تگ سره سم وويل چې :

نريوس خوري ! ستا کوچنيان او مور چيرې دي ؟

نريوس سمدستي وويل : هغوي درې واړه زمونږ ددغه گاونډي کور ته ورغلي ، ولي ! خيريت خو دي ؟ ايا کوم ښه يا خراب خبر خوبه دي نه وي راوړي ؟

ريونا د يوې لحظې له پاره فکر وکړ او بيا يې د نريوس په لور وکتل او په ژولي ژبه يې وويل :

نريوس ، خوري ! ايا تاته معلومات شته چې علي پاشا د خپل لښکر سره يو ځاي د شينزا د درياب د غاړو په لور حرکت کړي ، ايا د تللو په وخت کې يې له تاسره کتلي و ؟

نريوس ددې خبر په اوريدو سره لږ څه غمجنه شوه ، هغې خو په خولې څه و نه ويل ، خو په نفې سره يې سر و خوځاوه ، په دې وخت کې ريونا ورته وويل :

ما خو فکر کاوه چې علي پاشا به له تاسره کتلي وي او بيا به تللي وي . او زه د علي پاشا څخه دهمدې شکايت کولو په خاطر راغلي وم چې که چيرې هغه ستاسي د کتلو له پاره راغلي وي نو بيا خو به هغه زمونږ ځاي ته هم بايد راغلي وای او بيا تللي وای ، خو ستا څخه په اوريدو سره چې علي پاشا دلته نه دي راغلي نو اوس زما د زړه څخه داشکوه او شکايت هم ووت . هغه خبرونه چې زما پلار ته رارسيدلي و دهغوي په مطابق نو همدا نن سهار سلطان مراد د خپل لښکر سره يو ځاي دلته را رسيدلي و . دلته د رارسيدو سره سم سلطان خپل څو سواره علي پاشا ته را استولي و او علي پاشا ته سلطان دخپلو راتلو څخه د مخه دکوچ کولو له پاره دخپل ځان دتیارولو حکم کړي و .

ويل کيږي چې د سلطان مراد د راتلو د مخه علي پاشا د خپل لښکر خيمي را ويستلي وي او دکوچ له پاره يې تيارې کړي و . اوڅنگه چې سلطان مراد او د سلطان مراد زوي بايزيد هغه ځاي ته را ورسيدل چې علي پاشا په کې پراو کړي و نو سلطان مراد د خپل زوي بايزيد او علي پاشا سره يو ځاي د اروپا دمتحده لښکر دمقابلي له پاره د شينزا په لور کوچ وکړ .

تردې خبرو وروسته ريونا دلبرڅه وخت له پاره ځنډ وکړ او بيا يې نريوس ته مخ کړ او ويې ويل :

نريوس خورجاني ! ته خو دکور په کار کې نښتې يې . زه اوس ځم ، ما غوښتل د همدې موضوع په هکله خبرې وکړم .

نريوس په ډيره ترخه توگه د ريونا په لور وکتل ، هغه يې له لاسه و نيوله ، او ورته يې وويل :

ريونا خوري ! د پرديو په څير خبره مه كوه . ما دكور ټول كار ختم كړې دي . را ځه چې دواړه خويندې سره كينو او خبرې وكړو ، زه هسې هم په كور كې ځانته يم . ستا سره په كيناستو به زما زړه لږ څه را ټول شي .

ريونا د نړيوس خبره و منله ، بيا دواړه مخامخ خونې ته ولاړې ، او هلته په يوه لمخې باندې كيناستلې او په خپلو منځو كې يې خبرې پيل كړې .

***** ۱۳

د شينزا د درياب غاړې ته په رسيدو سره سلطان مراد خپل لښكر ته د خيمه كيدو حكم وكړ . اوس حالات داسې و چې د شينزا د درياب جنوبی غاړه كې د سلطان مراد لښكر پراو كړې و په داسې حال كې چې د شينزا د درياب په شمالي غاړو كې د اروپا متحده لښكر تر ډيره ځايه پورې خپور وړ پروت و . دهغوي د لښكر شميره دومره زياته وه چې د درياب په غاړه چې تر كومه د سترگو نظر كار كولي شو دهغوي د لښكر خيمي تر سترگو كيدې . اروپايي ځواكونو څو لكه كسان د سلطان مراد د لښكرو سره د مقابلې له پاره راټول كړې و .

دا حال يواځې يوه ورځ پاته شو . ، بيا سلطان لږ څه پورته ولاړ او هلته يې خپلو انجنيرانو ته د لرگيو د پل د جوړولو حكم وكړ تر څو د شينزا دريا ب څخه د فوځونو د تيريډولو له پاره مناسبه لاره پيدا كړي ، څنگه چې د شينزا د درياب په غاړه د لرگي پل جوړ كړل شو سلطان مراد د خپل لښكر سره يو ځاي ددغه پل څخه تير شو او ددښمن مخامخ يې پراو وكړ ، د اروپا په متحده ځواك كې چې څومره سالاران و ، هغوي د سلطان مراد ، دهغه د زوي او علي پاشا په جرأت او بهادري باندې هك حيران شول .

مشهور تاريخپوه (لين پول) ليكي چې را روانه شپه سلطان دالله په دربار كې د خپلې سوبي او دخپل شهادت له پاره هيله او دعا وكړه ، هغه ټوله شپه وپيښ و او په عبادكې مصروف او دخپل الله نه يې د بسپنې او اعانت غوښتنه كوله . لين پول دا هم ليكي چې هغه د يوه مؤمن په څير د مشرکينو سره په جنگ كې د خپل شهادت هيله من و . لين پول مخته ليكي چې دا دسلطان مراد د دعاوو اغيز و چې سهار يې اثرات دمعجزې په توگه را څرگند شول . په سهار كې ډير سخت تويان او باد وباران په را پيدا شو چې مخ يې ډير د ترك لښكرو په لور و . د تركانو تر څنگ بڼه باران وشو . په دې تر تيب دهغوي سره د اوبو ډيره بڼه پراخه ذخيره پيدا شوه او شاوخوا ته يې چې كومي شگي وې هغه هم اوس د شگو په ځاي په د ختو په څير گرځيدلي وې .

بل سهار سلطان مراد خپلو لښكرو ته د صف جوړولو حكم وكړ . كله چې سلطان مراد د جنگ له پاره دخپلو لښكرو صفونه جوړول نو سلطان خپلو ټولو سالارانو ته په يوه ځاي كې د راټوليدو حكم وكړ ، كله چې ټول سالاران را ټول شو نو سلطان مراد دهغوي ته مخ واړاوه او ورته يې په وينا كې وويل :

زما دوستانو ! واورئ ! د انسان كوچنيوالي يوه دردناكه بيداري ، ځواني يې يو طلاي خوب او زړښت يې دوني د زيرې پانې په څير دي . او زه اوس په دې وخت كې دهمدې زيرې پانې ځاي ته رسيدلي يم . يعني په هر ه لمحې كې او د ژوند په هر مور كې ، هيڅ انسان خپل ځان په مكمله توگه متوازن نه شي ساتلي . دا ژوند يو مكتب دي او د ټول ژوند له پاره د فطرت يوه معمه ده . خو بيا هم انسان د خپل پوره والي ، د خپلو غوښتنو د پوره كولو له پاره ټول ژوند په هڅه او هاند كې تيروي . نو د حالاتو د سختۍ او تريخوالي تر مخه هره لمحې انسان خپل اصليت بايد له ياده و نه كاري او د ژوند د قفس څخه هر وخت د مرگ منتظر و اوسي .

زما ملگرو ! په دې كانناتو كې هر شي د زوال او فنا پابند دي . يواځې غير فاني الله او زمونږ رب ذات دي . هيڅ شي دهغه د ذات پرته لازواله نه دي . نو لكه څنگه چې سمندر نه ويده كيږي . دهغي بيداري دخوب نه بي برخي والي دي په همدې توگه ددې كشمكش په زمانه كې مرگ هم د لمر په څير بيداره او هر وخت متوجه اوسي . دا جنگ چې مونږ به يې پيلامه تر

لږ څه ځنډ وروسته کوي . نوکه زه په دې جنگ کې شهيد شوم ، ووژل شوم نو زما وروسته به تاسې لکه د تيږو په څير جمود نه گرځئ او نه به د څرونکو په څير په تفکر او چورتونو کې ډوبيرئ . لکه څنگه چې له ماسره دکار کولو په وخت کې صحرا صحرا د غرمبيدونکي اور ، د درياب د تندو موجونو په څير په خپلو دښمنانو باندې ور لويږئ او په همدې تر تيب د لمر د اچونکو وړانگو به څير زما د زوي بايزيد سره لاس ورکړئ ، زما وروسته به همدا ستاسې سلطان اوسي . زه تاسې ته ډاډ درکوم چې د تاريخ په رفتار کې به دا ستاسې سره د منصفانو روايت او د نقيبانو په څير اخلاص نه ډک سلوک و کړي او ستاسې تر منځ به د اخوت او ورورگلوۍ د نور په څير ..ستاسې خيال وساتي .

زما کار کوونکو وارئ ! ددين اصل عقل ، د عقل اصل علم او دعلم اصل صبر دې . که چيرې تاسې ددښمن په مقابلې کې د صبر نه کار واخلي ، د جرأت او استقامت مظاهره وکړئ نو ياد ساتئ چې تاسې به نه يواځې ستور و باندې خپل ډال خپور کړئ بلکه انساني زړونه به هم تسخير کړئ .

زما دوستانو ! اسلام ټول وخت د سيم او زرو له پاره نه بلکه د انسان د عزت او کرامت لار مونږ ته را خولي ده . که چيرې تاسې ددې ترخو لمحو څخه ازاد شوي او د را نغښتي فکر زنځيرونه مات کړئ او جسماني قيد له ياده و کارئ اوخپل کر چار ، خپل ماحول پاک کړئ نو ياد ساتئ ، چې زما خداي به تاسې ته برياوې او خوشحالي درکړي . هغه څه چې زه يې تاسې ويل غواړم د هغې لنډيز دادې چې که زه په دې جنگ کې و مرم ، نو زما وروسته به زما زوي بايزيد ستاسې سلطان اوسي . بس همدا يوه مرکزي نقطه وه چې ما تاسې د هغې له پاره راټول کړي واست ، تاسې ټول اوس دخپلو خپلو دلگيو په لور ولاړ شئ . يوازې بايزيد او علي پاشا له ماسره پريږدئ . واورئ ! لښکر په درې برخو ويشل کيږي . يوه برخه يې زما سره ، بله برخه يې د بايزيد او دريمه برخه به يې د علي پاشا سره اوسي . اوس ټول ولاړ شئ او دجنگ دپيلامي انتظار وکړئ . ددې سره سم د بايزيد او علي پاشا پرته نور ټول سالاران د لښکر په لور ولاړ ل .

په دې وخت کې سلطان مراد خپل زوي بايزيد او علي پاشا ته وويل چې :

زما زامنو ! د جنگ د پيلامي د مخه دخپل رب ، د خپل خداي دحضوره د ملاتړ ، او استعانت دعاوې وکړئ.

ددې خبرې سره سم سلطان مراد د خپل آس مخه د قبلي لوري ته واړوله اوپه خپل آس سپور شو . بايزيد او علي پاشا هم دخپل پلار په څير خپل اسونه د قبلي په لور کړل او پرې کيناستل . بيا يې د سلطان په لور وکتل او په دعائيه توگه يې لاسونه پورته کړل . سلطان په لور اواز پيل وکړ چې :

اي الله ! د لمر گرمي څپي ستا په حکم باندې د سمندر د پراخيو څخه را وځي او خپله رڼا شيندي ، اي الله ! ستا په حکم باندې دستورو څرخيدل د انساني تقدير له پاره بنسټ گرځي ، او د ژوندانه د يوې قطري څخه قومونه اوولسونه منځته راوړي ، همدا ستا په اجازه پر اسمان باندې وريځي راخپريږي او يو په بل سې ځغلي او شپه په خپلې پوره تيارو سره نزول کوي .

اي خدايه ! همدا ته ژوند د جمال اوحرارت سره نوازش کوي ، همدا ته د هر گل په پاڼه باندې خوشبو ، په پاڼه پاڼه باندې دتقدير کرښې باسي ، همدا په اجازه شفق د اسمان د نيلگونې سره غاړه غړۍ کيږي . د منو په ونو کې ميوه راپيدا کيږي او لمر د شعاعو څخه وريځي رنگيږي .

اي الله ! زه ستا عاجز بنده يم . تا واحد او لاشريک گڼم ، او تل له تا څخه بسپنه اوکومک غواړم . اوس هم زه ددښمن ډيرو زياتو لښکرو تر مخه ولاړ تا ته لاس په دعا يم او يوازې له تا څخه بسپنه او کومک غواړم.

سلطان مراد دعا غوښتله او ورپسې وروسته بايزيد او علي پاشا دواړو امين وايه . دلږ څه ځنډ وروسته سلطان مراد بيا خپل خداي ته زارې او عذر شروع کړ او ويې ويل چې :

اي الله ! دوي مکارۍ ته ذهانت ، بکواس ته علم ، کمرزۍ ته نرم زړې ، بزدلي ته بې نيازي ويونکي اوس د بدنصيو

سيورو په څير پر مونږ باندې يرغل کونکي دي . اي زما الله ! د وخت د سيلاب له پاره که ته وغواړي نو تيره ورته آينه کړي . تيارو ته لمر را وکارې ، د لارې غبار کهکشان و گرځوي ، يخي څپي د طور په شعله باندې تبديلي کړي . اي زما الله ! ته چي کله وغواړي ذري ذري ته د صحرا پراخوالي ، شبنم ته ساگر ، اغزو ته گلستان جوړکوي ، اي زما الله . زمونږ تر مخه د تمدن دغه ړندي لوڅري ، د گناهونو ځالي، په وينه تويونکو هيکلو کي را نغښتي دښمن ، غواړي پر مونږ باندې يرغل راوړي اومونږ خپل غلامان و گرځوي ، ايي زما الله ! زه ستا عاجز بنده يم ، ماته همت را ، زما کومک وکړه چي زه ددښمن لاسونه د وينو نه پک کړم اودهغوي په زړونوکي د ويرې او رعب تيارې خوري کړم ، اي زما الله ! ددغي دښمن په مقابله کي مونږ ته بري را. اي زما الله مونږ په خپل حفظ کي و ساته او بریمند مو و گرځوه .

تر دې ځايه سلطان مراد خپله دعا پای ته ورسوله ، ددې وروسته درې واړو حرکت وکړ . سلطان منځنی برخي کي د ورید ، په داسي حال کي چي بايزيد او علي پاشا خپلو خپلوالنسکريانو ته ورغلل .

هلته د اروپا په متحد لښکر کي هم تر ډيره وخت پوري د جنگ ډول وهل کيده بيا دهغوي ټول لښکر مخته راغي ، په دې وخت کي دسرويه پادشاه لازار يواځي نه ، بلکه د اروپا د نورو هيوادنو تکړه جنرالان او حکمرانان هم دخپلو لښکرو سره يو ځاي و . ټولو په زوره زوره عجيب و غريبي نارې وهلي ، او خپلو عسکرو ته يي ډاډ ورکاوه . ددې لښکر و تر شا د اروپا بي شميره ښايسته او زينت کړل شوې نجوني را روانې وې چي د صليبي جنگياليو له پاره يي ډاډ اواطمينان ورکاوه . ويل کيږي چي په هغونجونو کي دسرويه پادشاه لازار لور پسنا هم شامله وه . دهغي په اړه دا هم ويل کيږي چي هغه داروپا د ډيرو ښايستو نجونو څخه يوه وه او د اروپا هر حکمران غوښتل چي دهغي سره واده وکړي .

په همدې وخت کي د اروپا متحده لښکر مخته راغي او د سلطان مراد په لښکر يي د طاغوتي ابليس ، او زهرجنو مارانو په څير يرغل وکړ .

سلطان مراد هم سمدستي خپل عکس العمل وښود . هغوي هم په پوره ميرانه او د يوه سخت هجوم سره سم په دښمن باندې ور پريوتل .

ددغو اروپايي صليبيانو جنگياليو له پاره د سلطان مراد ، بايزيد او علي پاشا دغه ځوابي حمله داسي وه لکه د چا تر مخه چي کومه بنده صحيفه ، کوم نه ليدلي خوب ، کوم زورداره توپان او کوم نوې انقلاب په څير مخته راشي .

ددواړو لښکرو دداسي ټکریدو سره دجنگ ډگر داسي صورت ځانته نيولي و لکه اتش فشان چي و چوي ، دبرخ د عالم دجسمونو ارواح چي پورته عالم ته رخصت شي ، هره ساه اذيت ، هره لمحہ حشر پيدا کونکي وي . د تيارو طنابونو کړيو د صليب شکل نيولي و او ژوند يي د اور د سيلاب په څيرله منځه وړ .

داروپا دې صليبيانو ته پوره ډاډ بلکه پوره يقين و چي هغوي به د سلطان مراد او دهغه لښکرو ته ډير بده ماتي ورکوي . ځکه چي هغوي د کافي لښکر خاوندان و . بيا هغوي د جنگ نه تر مخه د خپلو لښکريانو حوصلي هم را پورته کړې وې ، دهغوي تر شا د اروپا ډير ې ښايسته او ځواني نجوني روانې وې . هغوي هم دصليبيانو د ځواکونو د ډاډ سبب وې . صليبي جنگيالي هغه وخت ډير حيران شول چي د خپل ټول توان او ټول لښکر سره يي بيا هم مخته تگ نه شوکولي ، دا په دې خاطر چي دمخي له لوري سلطان مراد ،بايزيد او علي پاشا پرې د توپاني سيليو په څير يرغل کړي و . دهغوي دتيزي او تندي حملې په واسطه داروپايي صليبيانو حالت سوکه سوکه د مړ کيدونکي اور په څير گرځيدلي و او مسلمانانو په ډيره تيزۍ سره د صليبيانو قتل عام پيل کړي و .

په دې جنگ کي سلطان ، دهغه زوي بايزيد دواړه هغه کاروونه تر سره کړل چي نمونه يي په تاريخ کي نه ليدل کيږي . ددښمن په هرې برخي کي به چي کمزوري را پيدا کيده نودوي به د اور د سکروټو او برق په څير هلته ورسيدل او د دښمن صفونه به يي يو په بل پسې له منځه وړل او يا به يي شاتگ ته مجبورول . په دې جنگ کي بايزيد د تيغ وهلو او توري وهل هغه کارنامي وکړي چي د همدې کارنامو په اساس بايزيد ته د (يلدرم يعني صاعقه (برق)) لقب ورکړل شو. او د جنگ

وروسته هغه یوازې بایزید نه بلکه بایزید یلدرم وگرزید .

که څه هم په دې جنگ کې سلطان مراد سخت ټپي شوې و خو هغوی دسرویه پادشان لارشا هم ژوندي و نیوه . کله چې د اروپا متحده صلیبانو ته خبر ورکړل شو چې دهغوی د جنگ اعلي سالار د سرویه پادشاه لزار شاه ژوندي نیول شوې نو دهغوی حوصلې ماتې شوې نو پدې اساس یې چیرې چې توانیدل و تښتیدل. اروپایي متحده ځواک د شینزا د دریاب په غاړه د سلطان له خوا سخته ماتې وخوړه ، ماتې خوړلې لښکر به خپلې ښایسته نجونې مخته کولې او تښتیدل به .

څرنګه چې سلطان مراد په جنگ کې ډیر خراب زخمي شوې و نو په دې خاطر علي پاشا او بایزید ددښمن تعاقب و نه شو کړای . ددې څخه ددښمن ځواکونو ته دا ګټه ورسیده چې هغوی په ارام زړه فرار وکړي . بایزید یلدرم او علي پاشا دسلطان مراد د سنبالولو دنده په غاړه اخیستې وه . هغوی وکتل چې د سلطان مراد په وجود باندې زیات شمیر زخمونه دي او دسلطان د وجود څخه د وینو سیلاب را روان دي . ددې وینو په واسطه به سلطان باندې کله کله بې خوشي را تله، سلطان یې هملته د جنگ په میدان کې په شریو اچولې و او د بایزید او علي پاشا څخه علاوه نور سالاران یې هم مخته ولاړ و . په لښکر کې شامل طبیب د سلطان د زخمونو مرهم پټي کوله او هڅه یې کوله چې دسلطان د وینې بهیر و دروي ، په دې وخت کې چې کله سلطان لږ څه په هوش کې راغی نو خپل زوی بایزید یلدرم ته یې وکتل او ورته یې وویل چې :

ګرانه وروره ! د سرویه پادشاه لزار شا زما مخ ته راړه .

د سلطان مراد ددې غوښتنې په اساس بایزید یلدرم خپل شاته ولاړ خپل څو ساتونکي یې و استول او حکم یې ورته کړ تر څو لزارشا د سلطان تر مخه را حاضر کړي . د لږ ځنډ وروسته یې هغه د سلطان مخې ته راوست . سلطان مراد تر لږ څه وخت پورې د هغه سر او پښو ته کتل او ډیر عجیبه غونډې مسکايې په څیرې باندې تله را تله ، او بیا یې لزارشا ته مخ کړ او ورته یې وویل :

لزار شا ! تايو ځل بیا د خپلو اروپایي اتحادیونو په غوښتنه د ددې سیمې د امن د خرابولو هڅه وکړه او تايي دادي انجام هم وکوت . لزارشا ! تا د ولاړ وخت په جلال کې دیوې داوړه ډکې سړې لارې او دسلګیو اوژرا د توپان په څیر په مونږ باندې ، په دغه میدانو کې حمله راوړه ، اودا هیله دي درلوده چې مونږ ته به د جنگ په ډګر کې ماتې راکړې خو تا وکتل چې زما لښکر ستا تر مخه په تاسې او ستا په لښکر و د توپاني سیلې په څیر غبرګ شو .

لزارشا ! ددې له پاره چې جنگ ستا په لور و څرخي تا د اروپانه د تر ټولو ښایستوو نجونو یو لښکر له ځانه سره راوړې و خو ستاسې د جادوګرۍ دا لوبه هم بريالۍ نه شوه او ستا په کار را نه غله .

لزار شاه ! تر جنگ دمخه ستا لښکرو د اروپایي نجونو سره یو ځای چې کومې میلی کولې او کومې ترانې یې ويلي نو تا وکتل چې هغه ټوله خوشحالي ستاسو د سترګو په اوبو او سوزیدو باندې بدله شوه . لزارشا ! ستا څخه دمخه هم ستا په څیر څو ابلیسانو په مونږ خاورینو باندې دمنترونو جال را خپور کړې خو مونږ د هر دا ډول ابلیس تر مخه د آدم د وفا ، ټینگ یقین او د زړونو دمر هم په څیر ، دځواکمون حوصلو سره مقابله کړې او داسې هر دښمن مو دخپل تیغ په وینو باندې رنگ کړې او له منځه مو وړې دي .

لزارشا ! ددې ټول جنگ وجه او علت همدا ته یې ، ستا په وجه دغه بې شماره لښکرې په دې جنگ کې له منځه ولاړې ، ستا په خاطر د انسانیت څیره په دغه میدانو کې سره شوه ، ته یو داسې مجرم یې چې د بښولو وړنه یې . په دې خاطر زه ستا د وژلو حکم ورکوم .

دخپلو وژلو د حکم د اوریدو سره سم د سرویه پادشاه لزارشا و لږزید ، د ډیرې یخۍ سره سره بیا هم دهغې په وجود باندې د ګرمۍ خولې را ماتې شوې . او بیا په عجیب شکل سره سلطان مراد خپل زوی بایزیدلدرم ته وکتل ، دغه ډول کتل بایزید ته دحکم په څیر و . د هغه په دې کتلو بایزید خپل شاته ولاړو ساتونکو ته یو څه وویل او هغوی یې پوه کړل . هغوی لزارشا د

لاسه و نيو يوې لوري ته يوړ او دهغه مری يې و رپرې کړه .

هغه وخت چې د سرويه دپاشا لزار شاه ژوند پای ته ورسيد نو سلطان خپل حالت هم ډير زيات خرابيدونکي و . تر لږ وخته پوې يې په خپلې ساه قابو درلوده ، بيا يې په خپل مخ کې ولاړ خپل زوې بايزيد يلدرم ته مخ کړ او ورته يې وويل :

زما زويه بايدې ! د تيرو شوو کلونو بار پر ما باندې پروت و ، خو د راتلونکو کلونو بار به ، اې زما درونده بچيه ! ستا په اوږو پروت وي . زويه ! ته هم گواه اوسه چې په تيرو وختونو کې کله هم دښمن د خپل زور او غرور په اساس پر مونږ باندې يرغل کړې ، نو زويه ! داسې دښمن مونږ د موسمي گرد و غبار په څير له منځه وړو . بايزيده ! زما څخه وروسته په راتلونکو کلونو کې که کوم دښمن ستا پر خلاف را پورته شي نو اې زما زويه ! دداسې هر دښمن په وړاندې د تقدير د عذاب او يو تند او تيز توپان په څير را پورته شه . زويه ! که د فصل ساتنه و نه شي نو ځناور ، مرغان او نور حيوانات هغه له منځه وړي او خرابوي يې ، نو ايې بچيه ! رعايا د فصل په څير دي ، او پادشاه ددې فصل ساتونکې دې اودهغې د مالک په څير دي که د خپل فصل ساتنه و نه کړي نو په راتلونکو ورځو کې به هغوي دخپل خوراک و څښاک سامانونه له کومه کوي ؟ زه تاته نصيحت او وصيت کوم ، زما نه وروسته د يوه عادل اونیک زړه حکمران په څير حکومت وکړه تر څو د تاريخ پاني او راتلونکي نسلونه ستا نوم په نيکه او ښه توگه ياد کړي .

تر دې ځايه دخبرو وروسته سلطان لږ څه ځنډ وکړ او په زوره زوره يې ساه واخسته هغه تر يو څو لمحو پورې خپل د لاسه تللي ځواک بيرته درست کړ اود علي پاشا لوري ته يې مخ کړ او په ډير کمزوري اواز سره يې ورته وويل :

علي پاشا ! زه اوس د مرگ مخ ته ولاړ يم ، زه په خپل فکر کې الفاظ نه شم راتولولي چې ستا دمنونيت له پاره يې استعمال کړم او ستا د ځان ځارنې تعريف وکړم . زما زويه ! په داسې حال کې چې زه اوس ددې نړۍ څخه تلونکي يم زما په زړه کې دا خواهش راځي چې کاش چې ستا په څير سر بښدويه ، ستا په څير جنگجو هغه وخت ماته تر لاسه شوې وي چې زه ځوان وم ، خو علي پاشا واوره ! زه د خپلې مړينې تر مخه ستا د حيثيت ټاکل غواړم . زه تاته د بايزد د زامنو په څير خيال کوم ، زما زويه ! زما نه وروسته د بايزيد ملاتړې اوسه او يوازي د له همدې سره وفاداره اوسه . لکه څنگه چې يو زوې دخپل پلار سره اوسي . زه پوهيږم چې تا په خپل ژوند کې ډير ې ستونزې او کړاونه کتلي دي ، خو زه ډاډ درکوم چې بايزيد يلدرم به زما څخه زيات تا د خپلو بچيانو په څير دوست گڼي .

د سلطان مردا ددې خبرو څخه علي پاشا ډير اغيزمن شو دهغه په سترگو کې اوبښکې را غلې وې ، هغه د سلطان تر څنگ کيناست ، د سلطان لاس يې په دواړو لاسو ونيو ، او اوږده شيبه يې خوله پرې ايښې وه او ښکلاوه يې ، په دې وخت کې د علي پاشا د سترگو اوبښکې د سلطان په لاسو پريوې . بيا علي پاشا په لږزیدلي اواز وويل :

درونده سلطانه ! وخت به وويني چې زه د بايزيد يوازي زوې نه بلکه د هغه يو ډير ادني خادم به هم و اوسم . درونده سلطانه ! د هر چا پر خلاف چې ماته دا حکم وکړي نو زه تاته ډاډ درکوم چې زه به په خپل ځان د پرواه کولو پرته دهغه په دښمن باندې ور لويږم او تر خپو لاندې به يې مروړم .

علي پاشا ددې څخه نور څه زيات و نه شو ويلي . ځکه چې د سلطان مراد ځنډ نور را خورند شوي و ، لاسونه يې بې ساه و . اوسلطان مراد ختم شوي و . هغه د سلطان مراد لاس همغسې په خپلو لاسو کې وساته او د کوچنيانو په څير يې ورته په سلگيو پيل وکړ . بايزيد په خپل ځاي ولاړ و ، شونډې يې ريډې د سترگو يې د اوبښکو سيلاب را روان و ، ددوي د ژړا تر څنگ شاوخوا ولاړو سالارانو او ساتونکو ټولو په کوکو کوکو وژړل .

تر لږ وخته پورې همداسې حال و . بيا بايزيد د علي پاشا څنگ ته راغي هغه يې ددواړو اوږو څخه ونيو او پورته يې کړ . او بيا يې په خپله غيږ کې ونيو . علي پاشا د سلطان بايزيد په اوږو سر کيښود او دکوچنيانو په څير يې په کوکو وژړل . بايزيد دهغه په ملا لاس را ښکړ او ورته يې وويل:

علي پاشا ، زما زويه ! ماته معلومه ده چي تا په خپل لږ عمر کي ډيري صدمي ، ډير ي ستونزي کتلي ، ماته دا هم معلومه ده چي د سلطان د مړيني دا پيښه هم تا ته د زغم وړ نه ده . ځکه څوک چي مرگ ويني نو دهغي پخواني زخمونه بيرته را تازه کيري او د نه زغم داذيت سبب گرځي . خو زما زويه ! حوصله کوه ، خپل ځان سينال کړه ، تر څو د لښکر د کوچ کولو بندوبست وکړو .

دبايزيد په تسلي سره علي پاشا سمدستي خپل ځان سينال کړ خپلي اوښکي يي وچي کړي او بيا يي په ډيره بي وسي سره په خپل مخ کي پروت د سلطان لاش ته کتل. په دې وخت کي سلطان بايزيد يو ځل بيا د علي پاشا په اوږو باندې لاس کيښود او ورته يي وويل :

علي پاشا زويه ! د سلطان لاش به په يوه عسکر ي گاډۍ کي ږدو، زه غواړم له دې ځايه بروسې ته کوچ وکړو او هملته په بروسه کي د سلطان مړي خاورو ته وسپارو .

دسلطان بايزيد په خبرو باندې علي پاشا يو ټکان وخوړ او د سلطان په لور يي مخ کړ او ورته يي وويل چي : درونده سلطانه ! ستا وينا په ځاي ده . که چيري مونږ د خپل ټول لښکر سره يو ځاي له دې ځايه کوچ وکړو اودښمن ته خبر ور ورسيري چي سلطان له دې دينا څخه تللي دي ، نو ايا دهغوي حوصلي ، او ولولي به بيرته را ژوندۍ نه شي ؟ او هغوي به د شينزا ددرياب څخه په راتيريدو سره يو ځل بيا زمونږ په سيمو باندې دخپلو شيطاني لوبو اغاز و نه کړي؟

د علي پاشا ددغي استفهاميه وينا په اساس سلطان بايزيد يلدرم متوجه شو . د لږ څه وخت له پاره يي علي پاشا ته په توصيفي توگه وکتل اوبيا داسي معلوميدل چي هغه کومه پريکړه کړي ده نو علي پاشا ته يي وويل :

زويه !کومه انديښنه چي تا و ښودله هغه په ريښتني توگه په راتولونکو ورځو کي زمونږ له پاره خطرناکه کيداي شي . اوس زما په فکر کي دهغي حالاتو دکنترولولو له پاره يو وړانديز شته که چيري ته په هغي راضي يي نو زه ډاډ من يم چي بيا به ښمن دومره په اساني سره زمونږ پر خلاف دسر د راپورته کولو جرأت و نه کړاي شي .

علي پاشا د سلطان بايزيد يلدرم په لوري په ډيري ميني سره وکتل او ويي ويل : درونده سلطانه! هغه وړانديز چي اوس ستا په ذهن کي دي هغه تاسو وواياست ، زما د رضامندۍ فکر مه کوئ ، هر تجويز چي ته وړاندې کړي نو هغه به زما له پاره د حکم معني ولري .

د علي پاشا ددې خبرو سره بايزيد يلدرم خوشحاله شو او ويي ويل :

زما وړانديز دادي چي هغه لښکر چي د پخوا څخه ستا په قوماندې کي دي ته دهغي لښکر سره يو ځاي د روميل په ولايت په يوه ځاي کي چيري چي ستا خوبښه وي پړاو وکړه ، بلکه زه خو دا غواړم چي د روميل په ولايت کي مونږ ته د اوسيدو يو عسکر ي تلپاتي مرکز په کار دي ، تر څو مونږ دهغه ځايه د اروپا څخه هررا پورته شوي خطر له منځه يوسو . خو اوس زما تجويز دادي چي ته د خپل لښکر سره يو ځاي د روميل په ولايت کي پاته شه ، هغه لښکر چي د بروسې څخه راغلي زه هغوي دخپل ځانه سره اخلم او دخپل پلار مړي بروسې ته وړم او هملته يي د تدفين مراسم تر سره کوم . که چيري ته ددې له پاره رضامند يي نو په دې پوه شه چي زمونږ له پاره کومه ستونزه نه راپيښيري . او که ته چيري خپلي خور ، مور ته کوم پيغام استول غواړي نو هغه هم مونږ ته ووايه . ددې ترڅنگ زه تاته دا هم ويل غواړم چي کله هم ته د اروپا څخه د راپورته شوي کوم ځواک څخه ويره احساس کړي نو سمدستي يي مونږ ته اطلاع راکړه . هسي هم زه غواړم د خپلو جاسوسي شبکي يو جال په دې سيمه کي و غوروم او بيا ددې ځايه کوچ وکړم . دغه شبکه به ماته د يوې يوې پيښې په هکله معلومات راکوي او تر څنگ به له تاسره هم په تماس کي اوسي او د حالاتو د بدلون څخه به مونږ په پوره توگه خبروي ، ددې ځايه دکوچ کولو څخه د مخه زه به ددې جاسوسي شبکو پيژندکلوې له تاسره وکړم . خو ما له تا څخه غوښتل که چيري ته دخپلي مور او خور له پاره کوم پيغام ليږل غواړي نو ماته يي ووايه زه به ستا دخور او مور سره ووينم .

د سلطان بايزيد يلدرم ددې وړانديز په ځواب کې علي پاشا لږ څه فکر اوکړ او بيا يې سلطان ته وويل:

درونده سلطانه ! د هغوي له پاره زما پيغام همدا دی چې هغوي ته زما دخيريت په هکله خبر ورکړی او هغوي ته ډاډ ورکړی چې زه د خپل پلار او ورونو د قاتلانو پسي گرځم او هيله لرم چې ډير ژر به يې پيدا کړم. درونده سلطانه ! زه غواړم دهغوي د مصارفو له پاره څه نقدي رقم ور وليږم .

دعلي پاشا ددې خبرې سره سم سلطان د هغه په خوله باندې لاس کيښود او ورته يې وويل:

علي پاشا ! اوس داسې خبرې مه کوه . زه په خپله دهغوي د اخراجاتو مسؤل یم کله چې ته زما د زوي په څير له ماسره يې نو ستا خور زما د لور او ستا مور زما دخور په څير دي ، ته دهغوي د مصارفو په هکله بلکل فکر مه کوه ، يوازې دهغوي اخراجات نه بلکه اوس خو دهغوي ساتنه هم د بايزيديلدرم په غاړه ده . مگر ستا دپلار او ورونو د قاتلانو څخه د بدل اخستلو په اړه بايد ووايم چې ته به دا کار د خپل لښکر په ملاتړ همدلته د روميل په ولايت کې دخپل تم کيدو په وخت کې په ډيره ښه طريقې سره تر سره کړې .

علي پاشا په ډيرې خوشحالي سره وويل :

دورند سلطان ! که چيرې تا ماته دلته دخپل لښکر سره يو ځای د پاته کيدو نه وای ويلي نو ما به په خپله تاته ويلې چې په دې سيمو کې ددښمن په خوزښتونو باندې د څارنې او نظر کولو له پاره ما ته په دې سيمه کې د قيام او تم کيدو اجازه راکړه . خو اوس چې تا ماته دلته د روميل په ولايت کې د تم کيدو حکم کړې دا زما په هکله يوه ډيره غوره او ښه پريکړه ده . اوزه به په راتلونکې وختو کې تا ناهيلي نه کړم .

ددې پريکړې وروسته دسلطان مراد لاش يې په يوې جنګي گاډۍ کې کيښود ، او سلطان بايزيد يلدرم خپل جاسوسان دعلي پاشا سره ور وپيژندل ، او بيا د کساو د ميدانو څخه دواړو سلطان بايزيد يلدرم او علي پاشا د خپلو لښکرو سره يو ځای کوچ وکړ . د لرګي د همغې پل په واسطه چې دوي د شينزا درياب څخه تير شوي و د همغې پل په واسطه بيرته را تير شول . دښمن ته د ماتې ورکولو وروسته ، دهغوي د پړ او څخه سلطان بايزيد يلدرم ته د ډير زيات مال اودولت تر څنګ ولسي او جنګي مهمات او خوراک څښاک هم په لاس ورغلي و چې د شميرلو اندازه يې نه کيده . هغوي دا ټول شيان را ټول کړل او بيا علي پاشا او بايزيد يلدرم دواړه د لښکرو سره يو ځای د روميل ولايت ته را ننوتل . دلته علي پاشا دخپل لښکر سره يو ځای په هماغه ځای کې قيام وکړ دکومه ځايه يې چې د سلطان مراد او بايزيد يلدرم د لښکرو سره يو ځای د متحده لښکرو په مقابل کې د جنگ له پاره کوچ کړې و . او بايزيديلدرم د خپل پاته لښکر سره يو ځای د بروسې په لور حرکت وکړ.

ويل کيږي چې سلطان مراد د ترکانو د نورو مسلمانو حکمرانانو څخه ډير په خپل مذهبي اعتقاداتو کې کلک و . هغه ډير بهادر ، ننگيالي ، زړه ور او د عظمت خاوند و . هغه دخپلو هڅو او کوششونو د شانداره پايلو په اساس ډير زيات د نيک او ښه بخت انسان و .

هغه خپل اسيايي هيواد ته، دتورې وهلو ، جرأت ، بهادری ، زړه وړتيا او ازدواجي اړيکو په قيمت ډيره پراختيا ورکړه . دهمدې صفاتو په درلودلو سره يې د اروپا په څو سيمو باندې يرغل وکړ هغه يې سوبه کړې ، په هغه وخت کې د بالقان د غرونو لړۍ د شرق او غرب تر منځ په دوه څرګندو کرښو ويشل شوې وه . او ددې غرنيو سيمو د شمال او جنوب په لوري خپارو واره صليبي نشانونه و ، په داسې حال کې چې په پاته دوو برخو يې په غرب کې پرته زمکه چې په پخوا وختو کې يې ورته بوسنيا ويل کيده ، چې په دې سيمه کې د سرويه او بوسنيا دوه حکومتونه و او شرقي خطې ته بوسنيا او بلغاريا ويل کيدل ، دغه دواړو خطې د تريس او مقدونيې په نامه ياديدې ، او بيا يې ددغې دواړو خطو يو ځای والي ته د روميليا سيمه ويله . ددغو څلورو خطو څخه سلطان مراد د جنوبي شرقي برخه يعنې تريس و نيوله ، بيا يې د مقدوني په لور مخ کړ او دمقدونيې يوه برخه يې ونيوله اود عثماني سلطنت برخه يې وګرځوله ، ددې نه اخوا سلطان مراد د خپل حکومت پولي هغه

اوردي غرنې لړۍ ته ورسولې چې روميليا د البانيه څخه جدا کوي .

سلطان نوره هم دخپلې بهادري څرگندونه وکړه ، هغه د اروپا په پاته نژدي زمکو هم خپل لښکر ور وخيژاوه ، د بالقانه تير شو اود نيش په سيمو يې هم غلبه پيدا کړه .دا سيمه د ستر قسطنطين دپيدايښت وطن دي ، چې د برنطيني دحکومت يو ډير ستر سنگر او پښه قلا وه . سلطان مراد دا ښار د پنځه پنځوس ورځو د محاصرې څخه وروسته تر خپلې ولکې لاندې راوست .

ددې وروسته سلطان مراد د اروپا په دننه کې خپل تگ ته دوام ورکړ ، دسرويه د ازاد حکمران د حکومت په زړه يې یرغل وکړ او هغه ترې امان وغوښت ، هغه ورته يو زر پونډه نقريې او يوزر پونډه کلني خراج ورکول و منل . دهغې وروسته سلطان د بلغاريې په لور مخه کړه ، د بلغاريې حکمران پخوا له دې چې د خپل حکومت د سقوط او دمسلمانانو په لاسو د هغې د فتحې منظر وويني په ډيره عاجزۍ سره د رحم غوښته وکړه ، دهغوي غوښتنه هم ومنل شوه . د هغه ځای حکمران خپله لور سلطان ته د خراج په ځای غوره وگڼله ، د هغه لور سلطان په خپل حرم کې ور داخله کړه . په دې ترتيب دغه ټولې سيمې سلطان دخپل جرأت ، بهادري او زړه وړتيا په اساس فتحه کړې . اوس نو کومې سيمې چې سلطان دخپلو ازدواجي اړيکو په غزولو سره د خپل اغيز لاندې راوړې وې . هغه په دې ترتيب سره دي ، چې دهمدې اړيکو په واسطه سلطان اسيايي ولکه شوې سيمې په سوله ايزه توگه تر خپل اغيز لاندې راوړې . همدا راز سلطان مراد دخپل زوي بايزيد واده هم د کرميان د امير د لور سره وکړ . کرميان د هغو سيمو څخه يوه وه چې د سلجوقي د سلطنت د پای ته د رسيدونه وروسته را پيدا شوې وه .

ددغې واده په پايلو کې ناوې د خپل پلار د رياست يوه ستره برخه ، نوي ترک ځوان بايزيد ته د جهيز په توگه راوړه ، او په دې ترتيب د کرميان سيمه په خپله د عثماني سلطنت برخه وگرزيده . ددې واده مراسم په ډيره شانداره توگه د بروصې په ښار کې تر سره شوې و .

په دې ترتيب د سلجوقيانو لس واړه واړه رياستونو ټول د سلطان مراد په سلطنت کې را شامل شوې و . په دې واده کې ناوې د بايزيد له پاره دخپله ځانه سره د عربي نسل يو ډير ښه آس ، يوه يوناني پيغله دکنيزې په توگه او د سکندريې حيرانونکي ورښمې کړې د تحفو په توگه راوړيوو . خو هغه جواهرات او نقري چې ناوې له ځانه سره راوړې وې هغه سلطان مراد بېرته د واده په ميلمنو وويشلي ، ددې تر څنگ دغه ناوې سلطان مراد ته د کرميان د سترو سترو قلاگانو کنجيانې هم را وړې وې ، نو ددې ازدواجي اړيکو په واسطه د سلجوقيانو هغه کوچني کوچني رياستونه هم د سلطان مراد په سلطنت کې را ونغښتل شول .

د کساو په ميدانو کې چې سلطان مراد د اروپا متحده ځواک ته بدترينه ماتې ورکړه نو دهغې په واسطه عثماني امپراطوري په نور سيمو باندې هم خپله ولکه زياته کړه او د قسطنطنيې پادشاه يو بې هيواده پادشاه گرځيد . ددې نه علاوه سلطان مراد د بلغاريې پراخه سيمه فتح کړه او سرويه ، بوسنيا ، اومقدونيه يې هم په خپل سلطنت کې را شامل کړل .

سلطان مراد چې دخپلو رعاياو سره څومره مراعات کولې شو هغه يې کاوه خو تر څنگ يې همدا سې سخته نيونه هم کوله . هغه به لري خبرې کولې اوخپلې ارادې به يې تل پټې ساتلې ، کله يې چې دحکومت وخت يوديرش کالو ته ورسيد نو دهغه عمر اته شپيته کاله و . او همغه و چې د کساو په جنگ کې په کار راغې .

په هر صورت د سلطان مراد زوي د ستر عظمت خاوند بايزيد يلدرم دخپل پلار لاش بروصې ته راوړ ، او په شاهانه احترام اودرنښت سره يې دبروصې د ښار په غربي څنډه کې خاورو ته وسپاره . دهغه د مقبرې تر څنگ اوس هم دهغه عسکري لباس او خولۍ موجوده ده ، په داسې حال کې چې دا ډول خولۍ اوس په ترکي کې رواج نه لري .

د مقبرې لاندې درې نيزې ايښودل شوې چې دهغوي د سرونو سره د درې آسونو لکۍ تړل شوې ، همدا د عثماني ترکي د بيرغ ښه وه .

دکساو په میدانونو کې په کوم ځای کې چې سلطان مراد زخمې شوي و، ویل کېږي چې هلته اوس هم درې تیرې ایښودل شوي دي .

په هر حال بایزید خپل پلار په بروسه کې خاورو ته و سپاره ، او بیا یې دسلطان په څیر دخپل سلطنت د نظام د جوړښت له پاره کار پیل کړ .

پرلپسې لري...

دقریب الرحمن سعید ژباړه

عثماني امپراطوري او پر خلاف یې د صلیبیانو سازشونه (۹)

مکمل غیر سیاسي : یوتاریخي په زړه پورې ناول .

زمونږ د هیواد گوډ یتیمور څوک دي ؟

عثماني امپراطوري او پر خلاف یې د صلیبیانوسازشونه (۹)

اوس تاسې ددې تاریخي ناول نهمه برخه لولئ:

(۹)

***** ۱۴

درومیل په ولایت کې د علي شاه دخپل لښکر سره یو ځای د پراو کولو نژدې یوه میاشت تیره شوي وه . په دې وخت کې دهغه د لاس لاندې مخبرانو او جاسوسانو په اروپایي هیوادونو کې یو جال خپور کړې و او هغوی علي پاشا د ټولو بدلیدونکو حالاتو څخه خبراوه ، او علي پاشا دا ټولو خبرونه تر سلطان بایزید پورې ورسول . تر اوسه چې په اروپاکي کوم بدلونونه راتلل هغه دا و چې : د سرویه دپادشاه لازار شا د وژل کیدو وروسته د هغه زوی ستیفن او لور یې ډسپنا هڅې پیل کړي وې ، دواړو د اروپا د مختلفو هیوادنو په سفر وتلي و او هغوی یې د مسلمانانو پر خلاف رالمسول ، په دې تر تیب ستیفن او ډسپنا په ډیره چټکتیا سره د مسلمانانو پر خلاف یو ستر لښکر را ټول کړې و تر څو د کساو په میدانو کې د خپل پلار د وژلو او خپلې ماتې بدل واخلي . علي پاشا ته دا خبرونه ټول رارسیدل . او بیا همدې دا ټول خبرونه تر سلطان بایزید پورې ور رسول . یوه ورځ علي پاشا په خپل آس باندې سپور شو او د خپل لښکر د پراو په داخل کې یې څارونکي چکرواهه چې یو ناڅاپه په شرقي برخه کې ودرید . ځکه د شرقي برخې څخه څو اسب سواره دهغه په لور په ډیره ګړندی توګه را روان وو . ددې سپرو په لیدلو سره سمدستي علي پاشا د خپل لښکر یوه برخه «تیارسي» کړه . دا هغه ډله وه چې د لښکر د ساتنې دنده ور په غاړه وه . خو د علي پاشا اندیښنه ډیره ژر په خوشحالی باندې بدله شوه ، ځکه چې دغه راتلونکې پنځه ویشت سپاره و او کله چې هغوی را نژدې شول نو علي پاشا هغوی د خپل لباس څخه و پیژندل چې هغوی ترکان مسلمانان دي ،

د رانژدې کیدو سره سم سپاره و دریدل نو علي پاشا حیران پاته شو ځکه دهغې سپرو په مخکې دهغې مور قیرات او خور سریان را روانې وې ، علي پاشا دخپلې مور اوخور په کتلو سره ډیر زیات خوشحاله شو او منده یې کړه خپلې مور ته ور

غارپوت او بيايي خور په غبرو کي و نيوله . قيرات او سر يان هم د علي پاشا په کتلو د خوشحالي نه په کاليو کي نه خايېدي ، او دهغه په کتلو سره سم د خپلو آسونو څخه را بنکته شوي . علي پاشا خپلي مور او خور ته په ډيره حيرانتيا سره کتل او بيا يی ورته وويل :

مورجاني ! خيريت خو دي ؟ ته او سر يان دلته زما پړاو ته د څه په خاطر راغلي ياست ؟ ايا تاسي ته هلته کوم تکليف او يا مشکل پيدا شوي دي ؟

د علي پاشا ددې اندېښنې په مقابل کي قيرات او سريان دواړه په خندا شوي او علي پاشا ته يي دهغه د پوښني په ځواب کي وويل :

علي پاشا زويه ! مونږ ته به څه تکليف او مشکل را مخته وي ؟ سلطان بايزيدلدرم په مونږ دواړو مور اولور دومره پام کوي لکه څنگه چي يو پلار د خپلي لور او يو ورور د خپلي سکه خور . هغه زمونږ د احوال د معلومولو له پاره هره ورځ برهان الدين را استوي ، يوه ورځ ما په خبرو خبرو کي برهان الدين ته وويل چي علي پاشا مي ډير يادشوي دي او زړه مي غواړي چي يو ځل يی ووينم . برهان الدين زما د غوښتنې څخه سلطان بايزيد يلدرم خبر کړي و ، نوسلطان سمدستي دغه د ساتونکو ډله تياره کړه او مونږ دواړه يی ستا لوري ته را وليږلو . دا ټول انتظام د سلطان بايزيد له اړخه شوي و . زويه ! سلطان بايزيد تاته سلام کاوه او برهان الدين هم ته ډير ډير يادولي ، هغه ستا د کار څخه ډير زيات خوشحاله دي . زويه ! په جنگونو کي چي کومه ميرانه تا ښوولي ده نو د هغي ټولي څخه زه او ستا خور خبريدو ، زويه ! زه ډاډ منه يم چي ته به دخپل پلار او دوو ورونو بدل واخستلي شي .

درني مورجاني ! ته اندېښنه مه کوه ، قاتل چي هر چيري ولاړ شي خو زما د انتقام څخه به خوندي پاته نه شي. دريونا پلار رستاک له ماسره ژمنه کړی ده چي هغه به د قاتلانو په اړه ماته معلومات راکوي ، هغه دا وعده هم کړي ده چي که چيري زما د پلار او ورونو قاتلان دهغه خپل ورپرونه هم وي ، بيا به هم ماته دهغوي د اوسيدو ځايونه را په گوته کوي. زه هيله لرم چي رستاک به خپله ژمنه پوره کړي ، او کله چي داسي وشول نو مورجاني ! ته به واورې چي ما به قاتلان خپل انجام ته رسولي وي .

د علي پاشا په دي خبرو باندې قيرات او سريان دواړه ډيري خوشحاله شوي ، قيرات غوښتل څه ووايي خو علي پاشا دهغي خبره غوڅه کړه او ويی ويل : مورجاني ! راځه چي خيمي ته ولاړ شو دلته په ولاړه ټولي خبرې خوند نه کوي ، بيا يی خپل نائب سالارته حکم وکړ چي د راغليو ساتونکو د ډلي له پاره دخوراک څښاک غم وکړی او په خپله د خپلي مور اوخور سره د خيمي په لور روان شو.

درې واړه يو بل ته مخ په مخ کيناستل . بيا قيرات علي پاشا ته مخ کړ او غوښتل يي ورته څه ووايي چي يو وسله وال ځوان خيمي ته را ننوت ، دهغه په لاسو کي د پيتلو يو پنتوس و اوپه هغي کي يي څه د څښلو له پاره راوړي و ، هغه يي د علي پاشا تر مخه کښود ، علي پاشا ته يی تعظيم وکړ او بيرته ووت . علي پاشا خپلي مور اوخور ته وکتل او ورته يي وويل :

مورجاني ! او زما گراني کوچنی خوري ! اول دا شربت و څکی او بيا به نورې خبرې کوو.

دعلي پاشا د وينا په مطابق قيرات اوسريان دواړو گيلاسونه را پورته کړل ، اوشربت يي و څښه ، اوبيا يي گيلاسونه يوې خواته کښيښودل او قيرات په خبرو پيل وکړ .

علي پاشا زويه !هغه سپرو چي زه او سريان يی دلته راوړو ، هغوي ويل چي تاسي د روميل په ولايت کي پړاو کړي دي نوزويه ! ستا دورور ښځه نريوس او ريونا هم دلته د روميل په ولايت کي چيري اوسي . هغوي به ددي ځايه څومره لری وي ؟ ايا ته کله هم ور سره گوري او که نه ؟

د قيرات ددې پوښتنې په مقابل کې د علي پاشا په مخ باندې خوښي را ښکاره شوه، او بيايي خپلې مور ته وويلې:

مورجانې! نريوس او ريونا دغه نژدې کلي کې اوسېږي، له ما سره ډير نژدې دي، زه ډيروخت هلته ورځم او دهغوي سره وينم. دلته زما د پړاو تر يوې مياشتې زيات وخت وشو، په دې وخت کې ماڅو ځله دنريوس او ريونا سره کتلي دي. بلکه د ريونا پلار، په خپله ريونا، دريونا مور کيښي او نريوس هم څو ځله دلته زما خيمي ته راغلي دي او له ماسره پاته شوي دي. مورجانې! نن شپه به ته او سريان دواړه همدلته زما په خيمه کې پاته کيږئ، سبا سهار به زه تاسې له دې ځايه دهغوي سره دکتلو له پاره بوځم.

دعلي پاشا په دې خبره باندې قيرات د نفي سر و خوځاوه، اوويي ويل:

نه علي پاشا! زه ستا دا خبره نه منم. زه همدا اوس او په همدې وخت کې د نريوس سره کتل غواړم، تا وويل چې هغوي همدلته نژدې دي. ته همدا اوس پورته شه او ما او سريان هلته د نريوس کور ته بوزه. مونږ به شپه هملته د نريوس سره يو ځای کوو. بلکه زه خو وایم چې تر هغې چې زه اوسريان دلته له تاسره پاته کيږو نو زمونږ دا ټول وخت به د نريوس په کور کې وي، زه غواړم چې دخپل زوی د ښځې او دهغې د کوچنيانو سره څو ورځې پاته شم. په دې وخت کې به ته هملته د نريوس کره زما د کتلو له پاره راځي. زويه! زه تر يوې اونۍ پورې دلته پاته کيږم. يوه اونۍ وروسته به زه او سريان دهمدې ساتونکو د ډلې سره بيرته بروصې ته ستنيږو.

په دې وخت کې علي پاشا په سوالیه سترگو خپلې خور سريان ته وکتل، شايد چې هغه غوښتل سريان ته څه ووايي خو سريان پرې را مخته شوه او ورته يي وويلې:

وروره! څه چې مور وويل همغه سهي دي، زه پخپله د خپلې ورنډار نريوس او دهغې د بچيانو هر يو کډام اوخيسار کتلو ته بې قراره يم. نووروره! که ته ستوماننیا نه احساسوي نوما او مورمي سمدستي هغه لوري ته ورسوه. دمور خبره سهي ده، مونږ دلته يوازي يوه اونۍ تم کيږو. اوس به مونږ او تاسو هملته د نريوس په کور کې له يوه بل سره وينو. او يوه اونۍ وروسته مونږ بيرته بروصې ته ستنيږو.

دخپلې مور اوخور د خبرو وروسته علي پاشا دخپله ځايه را پورته شو بيا يي وويل: تاسې مور اولور لږه شيبه دلته کينئ، زه به دوه اسونه تيار کړم، يو خپل او بل يو دمه خوړلې آس. ستاسې اسونه زما عسکرو هلته اخورته وړي دي، هلته يي هغوي ته گياه او دانه اچولې تر څو دمه شي. دغه دوه اسونه چې زه يي اوس راوړم يو باندی به زه او په بل باندی به تاسې دواړه مور اولور سپاره شئ، بيا به د نريوس دکور په لور ولاړشو. تاسې به هملته پاته شئ او زه به بيرته را ستون شم. ځکه چې د نريوس په کور کې د زياتو ځناورو د دريدو ځای نه شته. دهغوي سره يو اس و هغه يي هم و پلوره. اوس چې هغوي چيرې ځي را ځي نو د ريونا پلار رستاک ورته سپرلی تياروي، هغه ډير نیک او رحم زړې انسان دي او د پخوا څخه د نريوس او دهغې دمور پر بيسا ډير پام ساتي. ددې خبرې سره سم علي پاشا دخپلې خيمي څخه را ووت.

لږه شيبه وروسته علي پاشا را ستون شو، دوه اسونه يي د واگو څخه نيولي و. بيا يي دغه دواړه اسونو دخيمي نه بيرون و درول. اوخپلې مور او خور ته يي ورغږ کړ، قيرات اوسريان هم دخيمي څخه را ووتلي، په دغه وخت کې دسريان سره يوه ستره توکړۍ هم وه، علي پاشا مخته ورغې او توکړۍ ترې را واخسته او ديوه اس د زين سره يي وتړله، بيا يي په يوه آس باندې خپله مور اوخور سپاره کړل او په بله باندې په خپله کينااست، او د نريوس او ريونا دکلي په لور سره يو ځای روان شول. علي پاشا خپل نائب سالار د دې ټول پروگرام نه خبر کړ.

کله چې علي پاشا د قيرات اوسريان سره يو ځای د نريوس کورته ور ننوت، نو هلته ريونا هم موجوده وه. څرنگه چې په دې وخت کې لمر د پريوتو په لور را پرزیدونکې و، نو په دې خاطر کوچنيانو د حويلۍ په انگر کې د نريوس او ريونا سره

يو ځای په خپرو شوو لمخيو باندې ناست و اولوبي يی کولی . په دې وخت کې علي پاشا ددو اسونو واگي په خپل لاس کې نيولي حويلی ته ور ننوت . ددې په کتلو سره نه يواځې نريوس ډيره زياته خوشحاله شوه بلکه ريونا هم د خوشحالی نه ډکه وه . ريونا سمدستي د خپله ځايه را پورته شوه او دعلي پاشا د استقبال له پاره مخته راغله . خو هغه هغه وخت ډيره حيرانه شوه چې دعلي پاشا پسې وروسته يی د هغه مور قيرات او خور سريان د راتلو په حال کې وکتل .

دقيرات اوسريان په کتلو سره سم د ريونا په نازکو شونډو باندې ژوره خندا را څرگنده شوه، مخ يی د خوشحالی څخه وغوړيد. ددې نوې حال نه داسې معلومیده لکه دهغې ورانه دنيایگي چې د خوشحالو د سمندر څخه ډکه شوي وی ، ريونا په يوه تيزه منډه ورمنده کړه او دقيرات نه يی غیر چاپير کړه .

قيرات هم په خندا سره هغه په خپله غبره کې و نيوله ، هغې د ريونا مخ او سترگې ښکل کړې ، دهغې پر سر يې د مينې اومحبت لاس راښکود . ريونا د قيرات وروسته سريان ته ورغله او دهغې سره يې په غيږ روغبر وکړ او ان تر دې چې سريان ته ښکته شوه او درنښت يې ورته وکړ .

بيا ريونا قيرات او سريان له ځانه سره يو ځای مخکې يوړل ، ، تر دېوخته پورې علي پاشا خپل آسونه هلته په انگر کې تړلی و او دوي ته بيرته را ستون شوې و . هغه لږ مخته ولاړ ، ريونا و دریده ، بيا نريوس په لور يې وکتل او ورته يې وويل :

نريوس خورې ! ددوي سره ووينه ، دا د علي پاشا مور او دغه بله يې خور ده . ددې وروسته ريونا د قيرات او سريان لورې ته وکتل او ورته يې وويل . دغه مخامخ نريوس ده . دا کوچنيان کډام اوخيسار دي . او دغه مشر ښځه د نريوس مور پر بيسا ده .

قيرات او سريان په کتلو سره ، څرگنده نه ده چې دکومو جذبو تر اغيز لاندې نريوس په ډکو سترگو او ډک زړه سره ، تر لږ ځنډه پورې په داسې حال کې چې شونډی يې رپيدې ، منډه کړه مخته ورغله او د قيرات سره په غيږ شوه ، ددې وروسته هغه د باروتو په څير و چاودیده ، د قيرات په اوږه يې سر کيښود او په کوکو کوکو يې وژړل .

دنريوس ددې حال په کتلو سره قيرات هم د ژړا بند مات کړ ، د ميرمه مړينه او ددوه زامنو شهادت ورته مخته و دريد . کله چې هغه د نريوس سره په غيږ وه او ژړل يې نو دهغوي د سترگو څخه لکه د اوبو بند چې مات شي داسې اوبنکي را سر شوي وې .

دا حال د هر چا له پاره د اندېښنې او ژړا وړ او د زغم نه وتلي و . ريونا اوسريان هم دواړو د پخلنځي په ديوال تکیه کړې وه او په زوره زوره يې ژړا کوله ، علي پاشا سر ښکته کړې و او يوې لورې ته ولاړ و ، دهغه له سترگو اوبنکي را بهيدې او په زمکه کې جذبیدې . پر بيسا هم په لمخې باندې ناسته ژړيدله او بيا را پورته شوه . کډام اوخيسار هم ددغه حالت نه اغيزمن شوي و او دواړو ژړل .

آخر قيرات نريوس د ژړا په حال کې له خپله ځانه جدا کړه ، دقيرات څخه د جدا کيدو وروسته نريوس په ډير شفقت او محبت سره سريان په غيږ کې و نيوله روغبر يې ورسره وکړ ، د ږه له اخلاصه يې ښکل کړه . په همدې وخت کې قيرات مخته ولاړه او د نريوس د مور پر بيسا سره يې غاړه ورکړه . ريونا هم خپل ځان سنبال کړ اومنډه يې کړه د يوې خونې نه يې دوه لمخې را وويستل . او د پخوانيو لمخيو سره يې يو ځای خپاره کړل . علي پاشا تر اوسه هم په خپل ځای ولاړ و ، ريونا دهغه سره نژدې وه او په مړژواندې لهجي سره يې وويل چې :

علي پاشا! ته دلته ولي ولاړ يې ؟ را ځه کينه . ستا دداسې خفه ولاړتيا او اندېښنې او خفگان څخه به په نورو څه تيريري ؟

علي پاشا هم خپل ځان سنبال کړ ، خپلې د غم اوبنکي يې په خپل لستوني وچي کړې ، بيا هغه هم په همغه لمخې کينااست چې دهغه مور اوخور پرې ناست وو .

لږڅه وروسته بيا چپه چپتيا شوه . خو بيا قيرات نريوس مخ وړاوه او ورته يي وويل .:

نريوس لوري ! ستا د ليدولو ارمانجنه وم ، زما زوي علي پاشا اويا زما زوي مجدالدين به تاسو ته زما دکورنۍ ټول حالات ويلي وي . په دې سيمې کې تر هر څه لمړۍ زما خاوند شهيد شو . او دهغي وروسته زما دوه ځوان زامن يو په بل پسې په دغه سور تنور کې له منځه ولاړل . اوس زما اخري زوي علي پاشا دې لوري ته راغلي دي . زه هر وخت د خپل خداي په وړاندې دده د برياوو موفقيت له پاره لاس په دعا يم . په دې خاطر چې دا زما د کور د انگر اخري گل دي .

تر دې خبرې وروسته قيرات يو ځل بيا ودرېده ، د خپله ځايه پورته شوه ، بيا بيا يې کڼدام اوخيستار د لاسونو ونيول او په خپله غبره کې يې کينول . تر ډيره يې دهغوي دواړو سره مينه کوله ، بنکل کول يې ، په زړه پورې يې نيول او بيا يې هغه ستر ماشوم کڼدام ته وويل :

کڼدام زويه ! ته پوهيری چې زه څوک يم ؟

د قيرات ددې پوښتنې په اساس د کڼدام په څيره کې نرې غوندې مسکار را پيدا شوه ، هغه په دې وخت کې په سوالیه توگه خپلې مور نريوس ته وکتل بيا يې د قيرات مخ ته وکتل او ورته يې وويل :

ته زما د پلار مور اوزما نيا يې .

د کڼدام په دې ځواب باندې قيرات دومره خوشحاله شوه چې هغې بېچارگۍ يو ځل بيا په سلگيو کې کڼدام اوخيستار دواړه په خپله غبره کې را تاو کړل ، بيا نو دا يو غمناکه او د اذيت نه ډکه صحنه وه . هغې وويل :

زما زامنو ! کڼدام اوخيستار ه ! تاسي زما د نسب د شجرې گلان ياست ، زما زامنو ! الله دې تاسي ته دومره اوږود عمر درکړي چې خلک ستاسې په دغه اوږود عمر باندې رشک وکړي . الله دې تاسې دومره نیک و گرځوي چې خلک ستاسې د نيکۍ ستاينه وکړي .

تر دې ځايه د خبرو کولو وروسته قيرات چپ شوه ، داسې معلومېده چې کوم څه ورته راياد شوي وي . بيا دعلي پاشا په لور وکتل او ويې پوښتل :

علي پاشا ! هغه ټوکړۍ چې ما او سريان له ځانه سره راوړې وه هغه دې چيرې پرې ايښي ده ؟ علي پاشا سمدستي را پورته شو او ويې ويل : موري ! هغه د آس له زينه سره ما تړلې ده ، همدا اوس به يې راپرانزم او را به يې وړم .

د هغه په دې خبره ريونا سمدستي له خپله ځايه پورته شوه او علي پاشا ته يې وکتل او ورته يې وويل :

علي پاشا ! ته کينه ، زه به د آس له زينه هغه ټوکړۍ راپرانيزم او را به يې وړم . ريونا را پورته شوه او په منډه هغې لوري ته ولاړه چې آسونه په کې تړل شوي ، د زين څخه يې هغه تړلۍ ټوکړۍ راپرانسته او را وړه يې او د قيرات تر مخه يې نژدې کيښوده . په دې وخت کې قيرات تر ډيره د هغې تر مخ ناستي نريوس په لور وکتل او بيا يې هغه ټوکړۍ را واخسته او دنريوس په غبره کې يې کيښوده .

نريوس ! زما لوري ، دا ټوکړۍ پرانيزه ، په دې کې مونږ ستاسې له پاره او ستا د اولادونو له پاره څه کالي او لباس راوړي . زما د لور ريونا له پاره هم په کې لباس شته ، دا څو ورځې زمونږ کور ته راغله او هلته له مونږه سره و اوسېده ، او اوس زه دا احساسوم چې دهغي دلته د راتلو څخه زمونږ دکور يو غړي د علي پاشا په څير زمونږ دکور د انگر څخه غير حاضر دي او دی لوري ته راغلي ، نريوس لوري ! سامان ټول را وباسه ، په هغه کې څه نقدي هم شته ، او کالي هم ، زه به درته

ووايم چي په هغې کي ستا او ستا دکوچنيانو کالي کوم دي او ستا دمور او ريونا کوم دي ؟

دهغي په دې خبره نريوس ټوکړي په لمخې باندې چپه کړه بيا قيرات او سريان دواړو يو ځاي ټول کالي سره جدا کړل ، سريان را پورته شوه او دريونا کالي يې دهغي په غير کي ور کيښول ، ريونا تر يوې لمحي پورې هغه کالي ښکته پورته کول او ورته يې کتل، دهغي پر مخ باندې د خوشحالي اومسکا ليکي راپيدا شوې وې . شايد چي هغې ته دا کالي ډير خوښ و. بيا يې د قيرات په لور وکتل او ورته يې وويل :

اي موري ! تا ولي دومره تکليف او زحمت ويستلې ؟ څرنگه چي ما په بروسه کي تاته مور ويلي او دمور غږ مي درته کاوه ، نو په دې خاطر اوس هم درته د مور په نامه غږ کوم . دا خو ډير ښه رخت دي ، او زما تر ټولو ډير زيات خوښ . اوبيا تاسو پوهيږئ چي که تاسي ماته هيڅ هم را نه کړئ بيا به هم زه د ټولي نړۍ څخه زيات ستاسي قدر او عزت کوم .

د ريونا دې خبرو قيرات او سريان دواړه ډير زيات خوشحاله کړل . بيا هغوي دواړو يو ځاي د نريوس ، پربيسا ، کندام وخيسار کالي بيل بيل کړل او او نقدي رقم يې د همد ټوکړي څخه را بيل کړي او هغه يې نريوس ته په غير کي کيښود. په دې وخت کي د نريوس مور پربيسا قيرات ته مخ را وړو او ورته يې وويل :

قيرات خوري ! تا خو ډير زيات مصرف کړي ، ددې نه مخته علي پاشا هم مونږ ته ډير څه را کړي ، گوره خوري

قيرات د پربيسا خبرې غوڅي کړي او ورته يې وويل : د نريوس موري ، نريوس يوازي ستا لور نه ده ، اوس هغه زما لور ده . دهغي پر ما او زما پر هغې باندې ډير حقوق دي . دا څه چي ما ورته راري دي ، زما خوري ، دا خو هيڅ نه دي. که خداي و غواړي او دا کله هم بروسې ته زما خواته راشي نو کتونکي به وويني چي زه د خپلي لور څومره خدمت کوم .

اوس نو لمر لويدلي و ، نريوس کالي را ټول کړل او پورته شوه ، ريونا ته يې مخ وړاوه او ورته يې وويل : واوره خوري ! خپل کالي دي اوس همدلته په خونه کي کيږده . گوره دا دي لمر پريوتي دي ، را ځه چي ږوډۍ تياره ده.

ريونا ورته وويلې چي هغه کالي چي زما دي هغه به زما سره وي ، نريوس خوري ! ته خپل کالي او نقدي کڅوړه هلته دننه کيږده او راځه ، بيا چي زه ځه ويل غواړم نو تاته به يې ووايم.

نريوس سمدستي د کاليو او نقدي کڅوړې سره يو ځاي مخامخ خوني ته ولاړه او د لږ ځنډ وروسته بيرته را ستنه شوه. کله چي هغه لمخې ته را نژدې شوه ودریده ، نو ريونا ور ته وويل :

نريوس خوري ! نن به ږوډۍ دلته نه پخيري ، ټول به زما سره زمونږ کور ته ځي ، څومره ورځې چي زما مور قيرات او زما خور سريان دلته تم کيږي ، نو د هغوي تم کيدا ځاي ، او نوره ميلمستيا به يې هملته وي ، نريوس خوري! څومره ورځې چي دوي پاته کيږي ، نو ته او ستا مور او بچيان به هم هملته له مونږه سره پاته کيږئ . زما په دې خبره که کوم يو څه نيوکه لري نو ويې وايست . اوکه نه زه همدا اوس کور ته ځم او خپله مور او پلار هم همدلته را وړم . بيا به هغوي په خپله تاسي له ځانه سره هلته يوسي .

ريونا ددې خبرو وروسته چپ شوه ، ځکه چي په همدې ساعت کي د ريونا مور کيښا او پلار رستاک حويلی ته را ننوتل . دهغوي په کتلو سره نريوس ، علي پاشا اوريونا ټول و دريدل . نو قيرات هم غوښتل چي پورته شي خو ريونا هغه له لاسه و نيوله او بيرته يې کينوله ، بيا ريونا قيرات ته وويل :

اي مورجاني ! ستا پورته کيدو ته اړتيا نه شته . ستا شخصيت ماته دومره محترم دي چي ستا له پاره نه ښايږي چي د نور و له پاره پورته شي . دغه دواړه يو زما پلار رستاک او بله زما مور کيښا دي . بيا خپل پلار او مور ته و کتل او ورته يې د علي پاشا مور او خور دواړه ور وپيژندل . اوبيا يې خپل مور و پلار ته دخبرو به جريان کي وويل :

اې زما موري ! اې زما پلاره ! ستاسو د راتلو نه مخته ما دې خلکو ته وويل چې هر څومره ورځې چې د علي پاشا مور اوڅور دلته تم کيږي نو دهغوي تم کيدا ځاي او خوراک څښاک به هملته زمونږ په کور کې وي او تر څنگ به يې نريوس ، دهغي مور او دواړه کوچنيان هم هملته قيام کوي .

په دې وخت کې رستاګ هم څه ويل غوښتل خو دهغه تر مخه کيښته په خبرو پيل وکړ او ويي ويل:

زما د رنو اوڅوړو ميلمنو ! هغه څه چې زما لور ويلي همغه سهي دي . دا يواځې زما د لور غوښتنه نه ده بلکه داسې و گڼئ چې دا زما او زما د خاوند رستاګ غوښتنه هم ده چې تاسې ټول زمونږ هلته قيام وکړئ ، زه پوهيږم چې زه او زما خاوند رستاګ په ښه وخت کې دلته را رسيدلي يو . مونږ دواړه د خپلو باغونو دکتلو له پاره را وتلي و او بيا ددې ځايه تيريږو نو فکر مو وکړ چې ريونا به هم له دې ځايه له ځانه سره واخلو ، نو ستاسې هلته زمونږ سره اوسيدل يوازې زما د لور ريونا غوښتنه او هيله نه ده بلکه زمونږ د ټولو هيله ده. يواځې ته او ستا لور نه ، بلکه تر څو پورې چې تاسې دلته ياست نو نريوس ، دهغي مور او دواړه کوچنيان به هم له مونږه سره اوسي ، ددې نه علاوه که د علي پاشا زوي سره وخت وي نو هغه دې هم هملته له مونږه سر واوسي .

د کيښته دې وړانديز علي پاشا ډير خوشحاله کړ . بيا نو هغه د کيښته په لور وکتل او روته يې وويل :

درنې مشرې ! زه ستا ددې وړانديز ډير زيات ممنون يم . په هر صورت زما مور او زما خور ، زما ورنډاره ددواړو کوچنيانو سره يو ځاي ستا سې په کور کې اوسيدې شي . ته پوهيږې چې زما لښکر دلته ډير نژدې پړاو کړې دې . او زه د يوه سالار په څير بايد هلته په لښکر کې موجود و اوسم . په هر صورت زه به د ورځي يو يا دوه ځلي ددې خلکو د کتلو له پاره دلته را ځم .

ددې پريکړې وروسته ټول دخپلو ځايو څخه پورته شول ، ټولو ژر ژر ځانونه تيار کړل ، نريوس دخپل کور ټولي خوني و تړلې ، او ټول د کوره ووتل . بهرنۍ دروازه يې هم کلکه کړه . او د ريونا د حويلۍ په لور وخوځيدل. علي پاشا خپل دواړه آسونه هم له قيضي و نيول او له ځانه سره يې يوړل .

کيښته او رستاګ دواړو ميره او ښځې ټول له ځانه سره کړل او کله چې حويلۍ ته ور ننوتل ، نو د ننوتلو سره سم ښايسته او خوشحاله ريونا د علي پاشا څخه ددواړو آسونو واگې دتر لاسه کولو هڅه وکړه ، خو علي پاشا ورته وويل :

ريونا ! ته يې ماته پريږده ، زه به دا دواړه اسونه په خپله و تړم .

ريونا دعلي پاشا خبره و نه منله بلکه ددواړو آسونو واگې يې دخپل ځان په لور راښکوددې ، او علي پاشا ته يې وويل :

نه علي پاشا ! دا شونې نه ده . دا زما حويلۍ ده ، دلته دا ډول کار کولو زما کار دې ، دا ځکه چې زه د خپل مور اوپلار يواځې لور نه ، بلکه دهغوي زوي هم يم . په دې خاطر به زه ستا دواړه اسونه تر اخوره پورې وړم. دهغوي تړل ، دهغوي دانه او وابښه ، هغوي ته اوبه ورکول ، دا ټول نور زما کار دي .

په دې وخت کې علي پاشا په ډير غور سره ريونا ته وکتل ، اوبيا يې ريونا ته وويل : ريونا ! ستا دا سلوک ددې خبرې څرگندونه کوي چې ته په خپل کور کې ما پردې گڼی ، او همداسې غواړې چې پردې و اوسم .

ريونا په خدا شوه ، او بيا په خندوني اواز سره وويل :

علي پاشا! نه ، خبره داسې نه ده . ستا حيثيت خو زمونږ به کور کې د ډير ستر او دروند ميلمه په څير دې ، د کوم پردې سره

يوه ځوانه نجلۍ په دې توگه خبرې نه شي کولې . او نه يې د آسونو واگې ترې اخلي او په اخوره يې ورته تړي ، بلکه په دې کې خو ستا عزت او ستا درنښت دې ، په دې خاطر ته اوس ددواړو آسونو واگې پريږده او ضد مه کوه ، زه به ستا خبره و نه منم ، آسونه به زه په خپله په اخور تړم.

د ريونا دې خبرو باندې علي پاشا مسکې شو ، ويې خنډل ، او د دواړو آسونو واگې يې هغې ته ورپريښودې. ريونا د ډيرې زياتې خوشحالي سره هغه دواړه آسونه اخور ته يوړل ، هلته يې دهغوي څخه زينونه پرانستل ، د آسونو دخولو څخه يې قيضي ايسته کړې او دهغوي د داني او وښو بندوبست يې وکړ.

ټول خلک هلته ميلمستون ته ولاړل او کيناستل . په دې وخت کې نا ځايه د کيټهنا سترگې د قيرات په لوڅو پښو باندې ولويدې ، ويې کتل چې پښې يې په ځاي ځاي باندې زخمي او په ځينو ځايو کې چاودې هم دي . د قيرات د پښو د کتلو وروسته کيټهنا سترگې په ډيره مشفقانه توگه د قيرات په څيرې باندې پريوتې اوبيا يې قيرات ته وويل :

قيرات خوري ! تر څو پورې به ته په خپل دې سوگند باندې ولاړه يې چې « تر څو چې قاتلانو ته سزا نه يې ورکړل شوي او دهغوي څخه دې بدله نه وي اخستي ، نو پښې به نه په پښو کوي ». که چيرې بده يې و نه گڼي او ماته اجازه راکړي نو زه به يوه ډيره ښه جوړه پښې درته هديه کړم .

دهغې په دې خبرو باندې قيرات په ډير ناخوالي اواز سره وويل :

کيټهنا خوري ! لمرۍ زما لور سريان ، زما زوي علي پاشا او بيا زما لور ريونا هم پر ما باندې څو څو ځلي فشار راوړي تر څو زه خپل سوگند مات کړم او پښې پښو ته واچوم . ځکه چې په يخۍ کې زما د پښو حالات ډير خرابيږي ، خو واوره زما خورجاني ! زه به په خپل سوگند باندې تر هغې پورې ولاړه يم «تر څو چې قاتلان خپل انجام ته نه وي رسيدلي» .

د قيرات ددې ځواب په اوريدو سره کيټهنا چپ پاته شوه ، په دې وخت کې ريونا دخپله ځايه را پورته شوه ، سريان يې له لاسه و نيوله او له ځانه سره يې را پورته کړه . بيا ريونا دخپلې مور کيټهنا په لور وکتل او ورته يې وويل :

اي مورجاني ! تاسې ټول دلته کينۍ خبرې کوئ ، زه او سريان څو چې ډوډۍ تياره کړو .

په دې وخت کې نريوس هم دخپله ځايه پورته شوه او ريونا ته يې وويل ، ريونا جاني ! زه هم له تاسې سره يوځاي پخلنځاي ته ځم تر څو له تاسې سره کومک وکړم.

په ځواب کې ريونا سمدستي نريوس له لاسه و نيوله او بيرته يې په خپل ځاي کينوله ، او ورته يې وويل :

نه ، نريوس خوري ! نن به ته دلته ارام کوي ، دا ټول کار به نن زه او زما خور سريان کوو.

نريوس غوښتل د ريونا د خبرې ځواب ووايي چې دهغې نه مخته علي پاشا په خبرو پيل وکړ.

ريونا ماته ډوډۍ مه تياروه ، زه بيرته لښکر ته ځم او هملته يې خورم .

دعلي پاشا په دې خبره ريونا په تيزو سترگو هغه ته وکتل او په احتجاجي لهجې سره يې وويل :

علي پاشا ! دا شوني نه ده . ته په هيڅ صورت د ډوډۍ د خوړلو پرته له دې ځايه تللې نه شي . ته په ارام سره دخپلې مور تر څنگ کينه ، دهغې سره خبرې وکړه ، دهغې خدمت وکړه ، زه او زما خور سريان دواړه به په لږه شيبه کې ډوډۍ تياره کړو ، ډوډۍ وخوره بيا چې چيرته ځي هلته ولاړ شه.

علي پاشا غوښتل څه ووايي چې ريوڼا سمدستي سريان له لاسه ونيوله او د پخلنځي په لور يې بوتله . ريوڼا او سريان په ډيره بېره ډوډۍ تياره كړه ، ميلمستون كې ټولو يو ځاي هغه وخوړه ، اوبيا علي پاشا د خپل لښكر په لور و خوځيد .

په دې توگه قيرات او سريان دواړو مور او لور نژدې يوه اونۍ دريوڼا په كور كې قيام وكړ ، تر هغې چې دوي هلته تم وو ، تر هغې وخته پورې نريوس ، كندام ، خيسار او پر بيسا هم هملته له دوي سره يو ځاي و . علي پاشا به د ورځې يو ځل يا دوه ځلي هلته راته او دټولو سره به يې كتل . په دې ترتيب د ريوڼا په كور كې دڅو ورځو د اوسيدو وروسته قيرات اوسريان دواړه مور اولور دهماغه ساتونكو سره چې دوي يې له بروصې دلته راوستي و بيرته د روميلىا د ولايت څخه بروصې ته له كوچ وكړ .

پرلپسې لري...

دقريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې د صليبيانو سازشونه (۱۰)

مکمل غير سياسي : يوتاريخي په زړه پورې ناول .

زمونږ دهيواد گوډ يټمور څوک دې ؟

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې د صليبيانوسازشونه (۱۰)

اوس تاسې ددې تاريخي ناول لسمه برخه لولئ:

(۱۰)

د سرويه پادشاه لازار شاه د سلطان مراد په لاسو وژل شوي و ، دهغه دوژل كيدو وروسته د هغه زوي ستيفن د سرويه پادشاه شوي و . د سرويه په تخت و تاج باندې د كيناستو نه وروسته ستيفن سوگند كړي و چې هغه به په هر صورت د مسلمانانو څخه د خپل پلار د وژل كيدو بدله اخلي . نو د سروبي په تخت باندې د كيناستو سره سم په هغه دجنگ ليوننتوب راغي . او په ډيره چټكتيا سره يې په خپل فوځ كې زيادښت راوست .

هغومره لښكر چې لازار شاه د سلطان مراد او بايزيد د مقابلي له پاره راوستي و نو ستيفن دهغې دوه هومره لښكر تيار كړ.ددې نه اخوا هغه د خپلو نصار او (صليبيانو) ورونو څخه هم كومك و غوښت او دهغوي څخه يې هم صليبي ځوانان د مسلمانانو څخه د بدلي د اخستلو له پاره له ځانه سره تيار كړل . ستيفن د يو ډير ستر لښكر د تيارولو او را غونډولو وروسته دمسلمانانو سره دټكر كولو هوډ وكړ . او په دې خاطر هغه د خپل مركزي ښاره ووت او د سرحدونو په لور روان شو .

ستيفن چې كله دمسلمانانو سيمو ته را نژدې شو نو خپل لښكر يې په دري برخو ووېشه ، يوه برخه يې له ځانه سره و ساتله ، او پاته دوه برخي يې د خپلو تكره سالارانو دقوماندې لاندې وركړې . هغه لښكر چې په خپله د ستيفن سره و هغوي د ويدين په سيمه كې پراو وكړ .

(دويدين ښار دبلغاريي په شمال غرب كې دډينيوب د درياب په غاړه د يوگو سلاويه د پولو سره نژدې پروت دي . اوس دا ښار د يو ستر تجارتي مركز تر څنگ يو صنعتي ښار هم دي . په پخوانيو وختو كې دلته يو ښار د «بونوتيله» په نوم هم اباد و ،او په ځواکسمه پيړۍ كې دا ښار د يوه ازاد هيواد پايتخت هم و، د « ۱۳۹۶ - د ۱۸۰۷» پورې دا ښار د ترکانو تر ولكي

لاندې و.)

د لښکر بلې برخې ته چې د ستیفن یوه تکره سالار یې قوماندانې په غاړه درلوده ، داسکب په سیمه کې پراو کولو حکم وشو .

(د اسکب اوسني نوم اسکویچ دي ، دا ښار د بلغارد څخه دوه سوه میله واټن لري او د «درزار» ددریاب په غاړه پروت دي . اوس یو تجارتي او صنعتي مرکز دي . دلته نن سبا یو کلب ، یوپوهنتون ، او یو نندارتون هم شته . ۱۹۴۱ ز کال د اپریل په میاشت کې پرې جرمنیانو واکمني کړې ده .)

د لښکر دریمه برخې ته ستیفن په غرنۍ لړۍ کې د پټیدو او د غلچکي برید حکم کړي و ، که څه هم ستیفن خپل لښکر په درې برخو ویشلي خو هغه په ډاگیزه توګه دا ښوول چې دهغې لښکر یواځې همدا دوه برخې دي . چې یوې یې په ویدین کې او بله یې په اسکب کې ځای نیولې و . د هغه لښکر په دغه دوو ځایو کې ساتل دحکمت نه خالي نه و . په دې ترتیب ستیفن غوښتل چې کله چې مسلمانان دهغې مقابلې ته راودانګي نو هغوي به هم زمونږ ددوه لښکر و د مقابلې له پاره خپل لښکر په دوو برخو ویشي . په دې ترتیب به دهغوي ځواک کمزوري شي اوبیا چې کله مسلمانان زمونږ ددواړو برخو لښکر سره ټکر وکړي نو هغه برخه چې د غرونو په لړۍ کې پټه پرته ده هغوي به د شا له خوا په دوې ناڅاپي یرغل وکړي . ستیفن په خپلې سوبه باندې ډاډمن و ، دا ځل د ستیفن خور ډسپنا هم په عسکري کالیو کې دخپل ورور اوخپل لښکر تر څنګ ولاړه وه . په پخوانیو جنگونو کې هغې یواځې دښځینه لښکر لارښوونه کوله ، او دهغوي دښځینه و کار دا و چې دخپل لښکر تر منځ واوسي او خپل لښکر د مسلمانانو پر خلاف را و پاروي ، خو دا ځل ډسپنا په عملي توګه په جنگ کې وننوتې وه .

دسرویه دپادشاه ستیفن دا ستره غلطې وه چې د مسلمانانو لښکر به په دوو برخو په ویشلو سره کمزوري کړي . او دا چې د مسلمانانو دوه برخې لښکر چې کله ددوي د لښکر سره په ټکر کې شی نود دوي دریمه برخه به پرې دشا له اړخه یرغل راورې او په دې ترتیب به مسلمانانو ته ماتې ورکړي او خپله سوبه به ډاډمنه کړي . دا په داسې حال کې و چې د مسلمانانو جاسوسي شبکو دهرې لمحې اوهرې لحظې خبر علي پاشا ته را رساوه . او علي پاشا هم دا ټول خبرونه پرته له ځنډه سلطان بایزید یلدرم ته ور لیږل . په دې ترتیب د مسلمانانو جاسوسي شبکو د ستیفن د لښکر ددرې واړو برخو خبر ، دهغوي دپټنځایو په هکله او هم د هغوي دخوږښتونو اوپلانونو په هکله ، د ګړندیو لیږونکو په واسطه علي پاشا اوبیا علي پاشا سلطان بایزید یلدرم ته ور رسول .

ددې خبرونو د ورسیدو سره سم سلطان درنګ و نه کړ . یو ستر لښکر یې د بروصې د ښاره څخه له ځانه سره را واخست ، او د رومیلیا په لور را روان شول او دلته ورته په رومیلیا کې علي پاشا دخپل لښکر سره یو ځای منتظر ناست و .

***** ۱۷

یوه ورځ ماښام نا وخته سلطان بایزید یلدرم هغه ځای ته ورسید چېرې چې علي پاشا دخپل لښکر سره پراو کړي و . علي پاشا دخپلو سالارانو سره یو ځای دهغوي دښه راغلاست په خاطر دهغوي مخې ته ورغلل . سلطان له آسه را ښکته شو او د علي پاشا او نورو سالارانو سره یې په غیر روغیر وکړ او تر څنګ یې خپلو لښکر و ته هملته د پراو کولو حکم وکړ . بیا سلطان د علي پاشا اودهغه د سالارانو او هم دهغو سالارانو سره چې د بروصې له ښاره ورسره یو ځای راغلي و دخپلې خیمې په لور روان شو . او پاته لښکر په خپلو خیمو جوړولو کې بوخت شول .

ټول په خیمه کې کیناستل ، تر لږ څه وخته پورې سلطان بایزیر یلدرم ، علي پاشا او دهغې سالارانو ته کتل اوبیا یې ورته وویل:

علي پاشا زویه ! هغه خبرونه چې تا دخپلو جاسوسي شبکو له لارې ماته را رسولي دي ، دهغوي په مطابق استیفن درې لښکره تیار کړی دي ، یو په ویدین کې بل په اسکب کې او دریم یې په غرنۍ سلسله کې پټ کړی دي . په دې توګه استیفن غواړي ځان ته ګټه پیدا کړي . خو مونږ هوډ کړي چې دهغې ګټه به په زیان بدلوو . زما په ذهن کې د استیفن ددې درې واړو

لښکرو دمقابلې له پاره یو پلان شته . که چیرې په هغې باندې عمل وکړو نو زما په آند به مونږ ډیر ژر استیښ ته ماتې ورکړو ، او بیرته به یې تښتې ته مجبور کړو . او یا به یې په جنگ کې ژوندې و نیسو او د خپلو شرایطو په مطابق به پرې سوله و منو .

سلطان بایزید یلدرم تر دې ځایه دخبرو کولو وروسته لږ څه تم شو او بیا یې علي پاشا ته وکتل او په پوره ځانگړتیا سره یې هغه ته وویل :

علي پاشا ! زه غواړم نن شپه له تاسې سره یو ځای همدلته قیام وکړم . تر څو زمونږ لښکر دلته لږ څه ارام وکړي ، سبا سهر به له دې ځایه کوچ کوو . زمونږ وړاندې تگ به په ډیره ارامه توگه وي . تر ماښامه به سفر ته دوام ورکړو . د ماښام سره سم به لښکر په کوم ښه ځای کې پراو وکړی ، ماښام ډوډۍ به و خوري او کله چې ماښام تیاره شي ، شپه پښخه شي نوته به دخپل لښکر سره یو ځای د اسکب په لور مخه وکړي ، تاته په دې سیمو کې د پاته کیدو په اساس ډیره تجربه تر لاسه شوې ، په دې خاطر به تر اسکب پورې رسیدل تاته کوم ستونزمن کار نه وي .

د سلطان بایزید یلدرم دوینا په ځواب کې علي پاشا وویل :

درونده سلطانه ! ته غم مه کوه . دا ټوله سیمه ما له پخوا څخه کتلي ده . هغه وخت چې ما د ترانو بنار ونيوه نو زه د ویدین او اسکب تر څنګ تیر شوی وم . ددې څنګ به د شپې په تیاره کې زما هغه مخبران هم زما لارښوونه کوي چې په اسکب کې یې د دښمن د لښکر پراو کتلي ، اوس تاسې ماته نور څه حکم لرئ؟

دعلي پاشا په خبرو باندې د سلطان بایزید یلدرم په مخ باندې د خوشحالی نښې را و ځلیدې ، اوبیا یې خپلو خبرو ته دوام ورکړ او ورته یې وویل :

علي پاشا د شپې په تیاره کې ته د اسکب په لور روان شه . هلته چې ددښمن کوم لښکر پروت دې پر هغې باندې د شپې له خوا حمله وکړه ، دا باید داسې توپانې حمله وی چې دښمن ترې د خلاصون لاره ونه مومي ، ترڅو ددښمن دا برخه زمونږ له پاره د خطر سبب ونه ګرځي ، زه به هم ستا د کوچ سره سم د ویدین په لور ولاړ شم . هلته استیښ په خپله دخپل لښکر مشرې کوي ، زه به د استیښ سره په خپله ټکر کوم . علي پاشا زویه ! ستا کار به داوي چې په اسکب کې چې ددښمن څومره لښکر دې هغوي له منځه یوسي اوبیا د ویدین په لور راشي او په کوم ځای کې پټ سناګرونه ونیسي ، کله چې زه د ستیښ سره ټکر کوم نو ښکاره ده چې دهغه ، هغه پټ لښکر چې هلته په غره کې یې ځای په ځای کړې دې د شا له اړخه پر ما یرغل کوي ، نوکله چې هغوي د خپلو سناګرونو څخه را ووځي نو تاسې پرې یرغل یوسی ، تردې وخته پورې زه ډاډه یم چې زه به د استیښ لښکرو ته ماتې ورکړم او بریمنده به ترې را ووځم ، زه هیله لرم چې زمونږ تر شا ددښمن لښکر به تاسې سنبال کړئ . په دې ترتیب د سرویه پادشاه ستیښ به دخپل پلار لازار شاه په څیر زمونږ تر مخه بې وسه شي . مونږ به هڅه وکړو چې ستیښ ژوندې و نیسو او پوښتنه ترې وکړو چې هغه ولې بیا د جنگ کولو هوډ کړې و .

سلطان بایزید یلدرم چې کله چپ شو نو علي پاشا ورته وویل :

درونده سلطانه ! کوم پلان چې تا وړاندې کړې هغه ډیر زیات د پیاده کولو وړدې ، بس همدا اخري خبره و ګڼه .

سلطان بایزید یلدرم یو ځل بیا په خبرو پیل وکړ او ویی وویل:

نو که چیرې معامله همداسې وی نو پورته شئ ، د لښکر ډیر او معاینه وکړئ ، او د لښکر دخورا څښاک تیاری وکړئ .

ددې خبرې سره سم سلطان بایزید یلدرم دخپله ځایه را پورته شو ، نور سالاران هم راپورته شول ټول د خیمې څخه بیرون را ووتل ، د لښکر دخوراک څښاک تیاري یې و نیوه ، راتلونکې شپه ټول لښکر په هماغه ځای کې سبا کړه . او سبا یې

دهغه ځايه کوچ وکړ . علي پاشا دخپل لښکر سره يو ځای د اسکب په لور روان شو په داسې حال کې چې سلطان بايزيد يلدزم د سرويه دپادشاه استيفن سره د ټکر له پاره د ويدین په لور وخوځيد.

***** ۱۸

د بروصي دښار په لور د قبرات او سريان د تللو نه څو ورځې وروسته بيا هم نريوس ، دهغې مور او دواړه کوچنيان هملته د ريونا په کور کې تم شول . يو نا ځاپه دوه آس سپاره نا پيژندل شوي کسان د خپلو آسونو سره يو ځای د ريونا انگر ته را ننوتل . به دې وخت کې ريونا ، نريوس ، دهغوي مور ، دواړه کوچنيان ، رستاک او کيتهنا د حويلی په انگر کې ناست ول او په خپلو منځو کې يې خبرې کولې ، ريونا او دهغې پلار رستاک د نوو راغليو کسانو په کتلو هک پک شول ، سمدستي د خپلو ځايو څخه پورته شول ، بيا ريونا د نريوس په لور وکتل او په ځانگړې اشاره يې هغه پوه کړه ، اونريوس هم اشاره باندې پوه شوې وه . پرييسا هم په دغه اشاره باندې پوه شوې وه ، هغوي ټول پورته شول . ريونا نريوس او پرييسا ددواړو کوچنيانو سره يو ځای يوې خونې ته يوړل . خو د ريونا پلار رستاک و کيتهنا هملته په انگر کې دريدلې پاته شول . راغلي دواړه سپاره مخته ولاړل ، بيا دهغوي څخه يوه د آس واگې پريينولي او د رستاک په لور ورغې او هغه ته يې مخ کړ او ورته يې وويل :

اي کاکا ! زه او ورور مې دواړه د يوې مهمې خبرې له پاره تا ته راغلي يو . دې سري همدومره خبره وکړه چې رستاک يې خبره غوڅه کړه او ورته يې وويل . تاسې ته له ماسره دخبرو کولو د اجازې اړتيا نه شته . تاسو زما د خداي بښلي ورور زامن ياست ، او زما له پاره هم د زمانو ځای لرئ ، را ځئ هلته په ميلستون کې کينئ . نو هره خبره چې وي هملته به يې په ډاډه زړه سره وکړ و .

درستاک ددې خبرې په اوريدو سره دواړه سپاره ډير خوشحاله شول ، دواړو خپل آسونه په اخور باندې و تړل ، او ميلستون ته راغلل او کينا ستل . کيتهنا او رستاک دواړه ميره او ښځه هم د هغوي تر څنگ په ميلستون کې کينا ستل . دهغوي ددې خبرې په اوريدلو سره ريونا ډيره انديښمنه وه ، کله چې هغوي ټول دننه کينا ستل نوريونا د خپلې خونې څخه را ووتله او دمیلستون د دروازې په ووت کې يې غوږ و نيوه تر څو واورې چې دوي څه وايي ؟ دغه راغلي دواړه سواره د رستاک ورپرونه وول . چې د علي پاشا د وژل شوي ورور مجدالدين سره ټکر شوې و او بيا يې ددغې ټکر وروسته د خپلو ځانو د خوندې کولو په خاطر تيښته کړې وه .

په ميلستون کې تر لږه وخته پورې چپه چپتيا وه ، بيا رستاک ته د خپلو دواړو ورپرونو څخه يوه وويل :

اي کاکا! زه او ورور مې په څو مهمو مسايلو باندې له تاسره خبرې کوو . هغه خبره چې تر هر څه لمړۍ مونږ له تاسره پرې غږيرو هغه داده چې هغه ښځه چې نريوس نوميرې دا دخپلې مور او کوچنيانو سره ولې ستاسې کور ته ډيره ځې راځي؟ ته پوهيرې چې هغه په دوو علتونو زمونږ له پاره د نفرت او کرکې وړ ده ؟

لمړۍ دا چې هغې نصرانيت پريښود ، دې او مور يې دواړو اسلام و مانه . اوبيا يې د يوه مسلمان سره واده هم وکړ . اودهغې دواړه کوچنيان دهمغه مسلمان ميره څخه دي . نو د نصرانيت په پريښولو سره ددې ښځې سره اړيکې ټينگول ښه کار نه دي . داسې خلک په نصرانيت کې د نفرت اوکرکې وړ دي . نو مونږ تاته دا ويل غواړو چې ته هغه پس له دې دلته په کور کې مه پريږده . او دا هم شونې ده چې مونږ د هغې څخه او دهغې ددواړو زمانو څخه دخپلو ترڅو يادونو بدله واخلو .

بل د نفرت او کرکې وړ علت دادې چې هغې چې د کوم مسلمان سره واده کړې و د هغه نوم مجدالدين و او هغه زمونږ د بدترينو دښمنانو څخه و . تا ته به څرگنده وي چې همدغه شخص دخپلو څو تنو ملگرو سره پر مونږ حمله وکړه . او دهغې حملي په پايلو کې نه يواځې زمونږ پلار ووژل شو بلکه زمونږ کوچني ورور هم له منځه ولاړ . هغه يوازې زمونږ ورور نه و بلکه د ريونا راتلونکې ميره هم و . په دې خاطر د دغې نريوس نومي ښځې ميره مجدالدين لکه څنگه چې مونږ ته دکرکې او نفرت وړ دي همداسې بايد تاسې هم ترې کرکه او نفرت وکړئ ، بلکه زه تاته په څرگندو ټکو وایم چې څرنگه چې دهغې

دميره په لاسو زما پلار او کوچني ورور وژل شوي دي نو په دې خاطر يوه ورځ نه يوه ورځ به مونږ ددې ښځې او دهغې ددواړو کوچنيانو څه بدل اخلو او دهغوي ژوند ته به خاتمه ورکړو.

اي کاکا! دا خو لمړۍ خبره وه چې مونږ غوښتل له تاسره پرې خبرې وکړو خو اوس غواړم هغه بله خبره هم تاته تر مخ کيږدم .

پخوا له دې چې ددې ځوانانو څخه کوم يو خپله خبره پيل کړي رستاک په خبرو پيل وکړ او ورته يې وويل :

د بلې خبرې د بيانولو تر مخه ، زما بچيانو ! دخپل لمړني اعتراض ځواب له مانه واورئ ! اوبيا د بلې خبرې پيل وکړئ . تر هر څه لمړۍ زه تاسې ته داويل غواړم چې هيڅکله هم ته اوستا ورور د نريوس ، دهغې د مور او دواړو کوچنيانو پر خلاف کوم اقدام و نه کړئ . او نه د هغوي د وژلو هڅه وکړئ ، زما لور ريونا او زما ښځه کينهنه ځکه هغوي دلته ډير را بولي تر څو مونږ هغوي بيرته د نصرانيت په لور را واړو . زه به تاسې ته دا په ډاگه کړم چې زمونږ هڅي هيڅکله هم خوشې نه ځي . تاسې ته معلومه ده چې د نريوس ميرم مجدالدين چې مسلمان و وژل شوې دې . دهغې نه وروسته ما او زما لور ډيره هڅه وکړه چې نوموړې بيرته خپل نصرانيت ته راوړو ، نو زه تاسې ته زيرې درکوم چې نريوس او دهغې مور پر بيسا اسلام پريښي او بيرته نصرانيت ته را اوښتي دي . په دې خاطر زه تاسې ته داويم چې اوس هغوي دنفرت او کرکي وړ نه دي او نه واجب القتل دي په دې خاطر نه دهغوي پر خلاف لاس پورته کړئ او نه هغوي ووژنئ. اوس هغوي دمسلمانانو پر ځاي نصراني شوي دي .

درستاک ددې خبرې په اوريدو سره ددواړو ورونو په څيرو کې خوښي راو ځليده ، په دې وخت کې هغه بل وويل :

که چيرې هغې نريوس او مور يې دواړو اسلام پريښي وي او نصرانيت ته را اوښتي وي نو دا خو رښتيا هم ډير ښه خبر دې . زه او ورور مې له تاسره ژمنه کوو چې له ننه وروسته به مونږ نه نريوس ته په بده سترگه وگورو او نه به پرې لاس پورته کړو او نه به يې د وژلو هڅه وکړو . کله چې هغې او مور يې بيرته نصرانيت منلې نو دهغې پايلې دا را وځي چې دواړه کوچنيان به هم د نصرانيت په فضا کې را لوي شي ، اي کاکا! دا خبره ختمه و گڼه . اوس دا بله خبره ستا مخته ږدو .

ته پوهيږې چې ريونا زمونږ دکشر ورور غوښتنه او پلان و . اوس چې هغه دمجدالدين سره د ټکر په وخت کې له منځه ولاړ نو ريونا به بل چيرې نه ځي ، دهغې اصل ځاي زمونږ کور دې او هملته به ورځي ، اي کاکا! ته زمونږ دواړو څخه چې هر يوه ته دې خوښه وي د ريونا واده وکړه ، مونږ دا خبره دريونا خوښي ته هم پريږدو، خو زمونږ نه پرته مونږ ريونا بل چاته نه پريږدو .

دخپل وراره ددې خبر و په اوريدلو سره درستاک په څيره باندې د خفگان ښي را ښکاره شوې خودحالاتو د نزاکت سره يې خپل ځان سنبال کړ او تر ډيره ځنډه چپ پاته شو اوبيا يې د لږ څه فکر نه وروسته وويل :

زما زامنو! هغه څه چې تاسې وويل هغه په خپل ځاي سهي دي . خو تاسې داخبره ډيره وروسته کوئ ، په دې خاطر چې ستاسې د کوچني ورور د وژل کيدو وروسته ما د ريونا کوژدن دکلي د يوه ځوان سره کړې ده ، هغه هم ډير حيثت خاوند ، نصراني او نیک انسان دې ، اوريونا د زړه نه خوښوي .

دهغه په دې خبره د رستاک د وريرونو څخه يوه يې وويل : ايا ريونا هم هغه خوښوي؟

رستاک لږ څه فکر وکړ او بيا يې وويل :

زما زامنو ! ريونا هغه ځوان ليدلې دې خو تر اوسه يې ورسره خبرې اترې نه دي کړې ، دهغې خوښيږي هم نه ، خو ما او دهغې مور دا خپلوي کړې ، نو په دې خاطر داسې و گڼئ چې په دې کې د ريونا رضامندي هم شامله ده . که چيرې دغه

خبره چې تاسې يې اوس کوي پخوا مو کړې وای نوموړې به دغې ځوان سره د ريونا رشته نه تړله ، بلکه ستاسې د دواړو څخه به مې يوه ته په خوشحالي سره واده کړې وای، تاسې په دې مسئله کې کوم اعتراض مه راپورته کوئ.

د رستاک ددې ځواب په هکله دواړه وروڼه تر يوه وخته پورې په خپل منځي سلا او مشورې کې بوخت شول او دهغې وروسته يوه يې وويل :

اي کاکا جانۀ ! بې شکه چې تا به ددې کلي د کوم ځوان سره د ريونا د کوژدې خبره کړې وي خو مونږ به دا واده پرې نه ږدو . مونږ ته هغه ځوان هم معلوم دي د کوم سره چې ته د ريونا واده کول غواړې . لږ ساعت وروسته مونږ دواړه وروڼه له دې ځايه درومو ، او تاته يوه اونۍ مهلت درکوو . په دې موده کې ته ښه فکر وکړه ، خو تا ته به غوره او بهتره داوي چې د ريونا دکوژدنې خبره په همدې ځاي پاي ته ورسوي ، او په پوره خوشحالي سره ريونا زمونږ سره ليرلو ته تيار شي.

په دې وخت کې رستاک د ډير عقل او پوهې څخه کار واخست ، ځکه په همدې ځاي کې يې دهغوي دخبرې څخه انکار و نه کړ . بلکه په ډيره عاجزۍ او ډيره نرمې لهجې سره يې هغوي وويل :

زما زامنو ! تاسې زما د ورور اولاد ياست ، ماته دخپل ځان نه وروسته تاسو ډير محترم او درانه ياست هغه څه چې تاسې وويل زه به دهغې په هکله د ريونا او دهغې دموږ ، ستاسې دکاني ، سره په دې هکله خبرې وکړم . زه هيله لرم چې مونږ درې واړه به يوځاي کومي ښې پايلې ته ورسوو . اوبيا هم زه هيله من يم چې بايلې به يې ستاسې په حق کې وي . خو زما زامنو ! پخوا له دې چې ريونا ستاسې څخه د کوم يوه سره واده کړم ستاسې له اړخه هم ډاډ غواړم.

دواړو دخپل کاکا خبرې په ډير غور سره واوريدې او دهغې د خبرو څخه ډير زيات خوښمن شول ، تر څنگ يې دهغې د خبرو څخه هيلې هم را وتوکيدې . ځکه چې دهغوي کاکا د هغوي څخه د يوه سره دريونا په واده کولو باندې راضي شوي معلوميد ، نو دوي هم د خپل کاکا په لور باندې په ډيره عاجزۍ سره کتل ، رستاک هم دهغوي ددې ردعمل څخه پوره پوره گټه پورته کړه ، دخبرو اترو مخ يې بلې خواته يوړ او ورته يې وويل:

هغه باور او ډاډ چې زه يې له تاسې دواړو څخه غواړم هغه دادې چې تاسې هم خبر ياست او زه هم خبر يم چې تاسې د مجدالدين سره ټکر کړې ، او دهغې ټکر په پايلو کې زما د ورور په گډون ستاسې کشر ورور هم وژل شوي ، زه يواځې دا پوښتنل غواړم چې تاسې ولې د مجدالدين سره ټکر وکړ ؟ گورئ زامنو ! ما ته په دې خبره پوهيدل ډير زيات اړين دي چې کله چې ريونا ستاسې څخه د يوه سره واده شي نو زه غواړم چې زما لور هلته ډاډمنه ژوند وکړي . زه په دې خاطر هم ددې حالاتو څخه ځان خبرول غواړم چې دهغو راتلونکو گواښونکو حالاتو مخنيوي وکولای شم او دخپلې لور راتلونکي خوندي کړای شم . که چيرې تاسې له چا سره دښمني لرئ ، که چيرې ستاسې د مجدالدين سره کومه دښمني وه ، نو زه بايد پر هغې وپوهيرم . تر څو زه دخپلې لور او ستاسې د دواړو د خونديتوب په هکله وسايل برابر او لارې چارې ولټوم . زما زامنو ! ما خو داخبره غلبه نه ده کړې .

د رستاک په دې پوښتنو باندې دواړو وروڼو يو ځل بيا رستاک ته په ډيره حيرانونکي توگه وکتل . خو څرنگه چې هغوي ته د ريونا د په لاس ورتلو اميد و نو په دې خاطر هغوي خپل ټول راز خپل کاکا ته په ويلو تيار شول . دهغوي څخه يوه يې وويل :

اي کاکا جانۀ ! دا چې مونږ ولې د مجدالدين سره ټکر وکړ ، دا په خپله يوه اوږد داستان دي .

رستاک سمدستي ورته وويل :

زه غواړم همدا اوږد داستان واورم ، تر څو په هغه حالاتو او شرايطو چې مونږ ته مخته راځي ، ځان پوه کړم. زامنو ! ددې هر څه پوهيدو څخه زما موخه داده چې زه ستاسې دواړو سره سره د خپلې لور ريونا د ساتنې له پاره هم دخونديتوب سامان

تیار کړم . په دې خاطر هر هغه څه چې وشول هغه ماته په تفصیل سره ووايست . په دې وخت کې به زه تاسې ته دا هم ووايم چې له مانه د کومې خبرې د پټیدو هڅه مه کوئ ، که چیرې تاسې کومه خبره را نه پټه کړه اوماته وروسته دهغې په هکله معلومات تر لاسه شو نو دا یاد ساتئ چې زه به هیڅکله هم له تاسې سره د ریونا دتللو اجازه درنه کړم .

د رستاک په دې گواښ باندې دواړو ورونو وخنډل اوبیا یې یوه وویل :

ای کاکاجانه ! هغه څه چې زموږ سره راز دې هغه به ټول ستا تر مخه کیږدو . اوس چې ته دې ته تیار یې چې ریونا زموږ سره د لیږلو ملاتړ یې نو بیا زموږ په فکر زموږ اوستا تر منځ راز باید پاته نه شي . ای کاکا چانه ! موږ یواځې د مجدالدین ژوند ته دپای ټکي نه دې ایښودې ، دهغه نه د مخه مو دمجدالدین مشر ورور او دهغه پلار هم له تیغه تیرکړي دي .

دهغوي په دې څرگندونو باندې د پردې تر شا ولاړې ریونا ټکان وخور ، د رستاک ښځه او په خپله رستاک هم هک پک شول . خو ټولو ډیر ژر ځانونه سنبال کړل ، او یوځل بیا رستاک په خبرو پیل وکړ .

زه غواړم په دې و پوهیږم چې تاسې اخر ولي مجدالدین ، دهغه ورور او دهغه پلار ووژل ؟

د رستاک ددې پوښتنې په ځواب کې د هغه بل ورور په خبرو پیل وکړ او ویې ویل : ای کاکا جانه ! دا یواږود داستان دې ، په دې کې هیڅ شک نه شته چې هغه درې واړه مونږه وژلي دي خو په دې وژلو کې زموږ سره نور هم ډیر خلک گډ دي ، او هغوي هم دا وژل په خپله خوښه نه دې کړي ، بلکه موږ ټولو ته حکم شوې و چې داسې باید وشي ، نو موږ هم همغسې وکړل .

دهغوي په دې څرگندونو باندې رستاک لږڅه ټکان وخور خو دهغوي څخه یې د نور زیات معلومات دتر لاسه کولو په خاطر ځان سنبال کړ او ویې ویل : زما د ډاډ او تسلی په خاطر ایا تاسې دا ویلې شئ چې تاسې دا کار د چا په حکم تر سره کړ ؟

درستاک ددې پوښتنې له پاره دواړو ورونو خپلو کې مشوره وکړه اوبیا یې یوه وویل :

واروه کاکا جانه ! دلته د یوناني پادریانو او راهبانو یوه ډیره ستره ډله ده ، هغوي نه یواځې د عیساییت تبلیغ دنده په غاړه لري بلکه دهغې د پر مختگ له پاره یې زیات شمیر تنظیمونه جوړ کړي دي . د پادریانو او راهبانو ددې ډلې دوه مرکزونه دي . یو یې د گرمۍ د موسم ځای دی او بل یې د یخۍ د موسم ځای . د گرمۍ د موسم ځای یې په «ایکروپولس» کې دی .

(ایکروپولس یو پورته او لوړ ځای ته ویل کیږي . د یونان د یوه ښار د ټولو نه پورته ځای ته «ایکروپولس» ویل کیږي ، په دې اساس د ایټهنز په شاوخوا کې هم یو ایکروپولس شته ، دا ایکروپولس نژدې پنځه سوه فټه لوړ په یوې غرنۍ سیمه کې پروت دی ، دې ځای ته یواځې یوه لاره د ورتللو شته ، اوبله نه لري . په دې غره باندې د ښار ستر سترې ماڼۍ ابادې شوې دي ، هلته یو ډیر مشهوره پخوانۍ ماڼۍ «پارتهین» ده چې یو وخت دمعبد په توگه کارول کیده ، د پارتهین قوم دا پخوانۍ معبد د پادریانو او راهبانو دگرمۍ دموسم ناست ځای و .)

د هغوي ژمنې ناستځای د پلوپ په سیمه کې و . پلوپ د یونان جنوبې برخه ده چې د څلورو اړخو نو څخه په سمندر کې را گیر ده . د وچې یوه نرۍ پټۍ هغه د نورې لوی وچې سره نښلوي هغې ته دگرنگونو پټۍ ویل کیږي . که چیرې د سهیل له اړخه څوک دغه جزیره نما ته ورځي نو د ترپلې څخه به تیریري . دا د راهبانو او پادریانو ژمني ناستځای دی .

اوس نو د کومو پادریانو او راهبانو د ډلې په اړه زه خبرې کوم ، نو لکه څنگه چې مخته مې تاته وویل چې دهغوي تر مخ تر ټولو ستره دنده د عیسائیت تبلیغ او پر مختگ دی . د همدې موخو په خاطر دغه پادریانو وسله وال تنظیمونه جوړ کړي دي ، او په مختلفو سیمو کې یې هغوي خپاره کړي دي ، د دغو ډلو د چلولو په خاطر هغوي د قسطنطنیه د پارشاه مینوئیل نه علاوه د هنگري دپادشاه سچسمنډ او د بلغاریه د شهزادگانو سائرکن او ایکسلا څخه هم مالي او اخلاقي کومک اخلي . ددې

تنظيم تر ټولو ستر او تکره ملاتړي د بلغاریه شهزادگان سائرکن او ایکسلا دي .

دلته زمونږ د رومیل په ولایت کې ددې تنظیم تر ټولو لوی رکن «یونیسس» دی ، دا هماغه یونیسس دی چې زمونږ دکلي سردار هم دی او ته یې ډیر ښه پیژني هم . دپادریانو او راهبانو دې تنظیم خپلو ټولو کارکوونکو او وسله والو ته حکم کړي دي چې هغه سیمې چې مسلمانانو سوبه کړې دي او یایې سوبه کوي، هلته د مسلمانانو د تبلیغ کارونه مه پریږدی تر څو دهغوي د تبلیغاتو له لارې عیسایان د اسلام په لور ولاړ نه شي ، مونږ دواړه وروڼه هم ددهمدې تنظیم ارکان یو . زمونږ هغه ورور چې، د ریونا کوژده شوي و او ووژل شو هغه هم د همدې تنظیم رکن و . بلکه داسې و انگیره چې ستا ورور او زمونږ پلار هم ددهمدې تنظیم رکن و ، نو مونږ په دې سیمه کې ټوله کار روایي د خپل کلي د سردار یونیسس په حکم کوله ، او ددهمدې یونیسس په حکم مونږ د مجدالدین نه اخوا د هغه مشر ورور او پلار هم وژلي دي . دهغه پلار تر ټولو دمخه زمونږ په لاسو ووژل شو ځکه چې هغه په دې سیمو کې د اسلام تبلیغ کاوه . هغه یو ډیر زهرجن او اغیزمن تبلیغي و . د هغې د وژلو له پاره مونږ ته د پلوپ د جزیرې څخه د پادریانو او راهبانو له اړخه خاص پیغام راغلي و . چې په هغې کې یې ویلي و چې دغه مبلغ چې نوم یې خیرالدین دی سمدستي له منځه یوسي . ځکه چې د هغه په لاسو ډیرو خلکو د اسلام منلو ته غاړه ایښودې وه . زه باید دا هم ووايم چې د خیرالدین مبلغ په لاسو په زرگونو وگړو یواځې د رومیلیا په ولایت کې نصرانیت پری ایښي او اسلام یې منلي و . کله چې دا خبرې د پلوپ جزیرې کې د راهبانو او پادریانو غوندې ته ورسیدې نو هغوي ډیر په غضب شول ، نو د خیرالدین د وژلو حکم یې را ولیږه ، اومونږ ته د حکم د رسیدو سره سم، مونږ هغه پلي کړ او خیرالدین مو له منځه یووړ .

خبره یوازې تر خیرالدین پورې نه وه را ټوله . په دې سیمو کې په سلگونو مسلمان مبلغین ، چې دلته د تبلیغ له پاره راغلي و ، نژدې ټول مو له منځه وړي دي . په دې ورځو کې یو څو لا تر اوسه پورې شته چې لا تر اوسه زمونږ لاس نه دي ورسیدلي ، ددې علت دادې چې دهغوي سره څه ساتونکي هم گرځي او په ډیره منظمه توګه خپل کارونه سر ته رسوي ، خو زمونږ سترګې پر هغوي باندې نښتي دي او یوه ورځ نه یوه ورځ به مونږ دهغوي کار هم ور ختم کړو .

دخیرالدین مبلغ د وژلو وروسته د هغه مشر زوی د هغه د بدلي د اخستلو له پاره راغي ، مونږ هغه هم له منځه یووړ . دهغه وروسته دهغه ورور مجدالدین ددې زمکو په لور مخه کړه . او هغه هم مونږ له منځه یووړ . اوس ویل کیږي چې د مجدالدین یو کشر ورور چې ، علي پاشا ، نومیږي ، هغه سلطان مراد په خپل لښکر کې اخستې دي ، همدا سړي په راتلونکو ورځو کې زمونږ له پاره ګواښ ګرزیدای شي ، په دې خاطر مونږ هوډ کړي دي چې هر وخت چې مونږ ته وخت تر لاسه شي نو دعلي پاشا څټ به هم ورپرې کړو تر څو دهغه له اړخه مونږ ته چې کوم ګواښ متوجه دي هغه د تل له پاره له منځه ولاړ شي .

ددې خبرې سره سم دغو دواړو ورونو یو بل ته اشاره وکړه ، پورته شول ، یو یې درستاک په لور وکتل او ورته یې وویل :

کاکاجانه ! اوس به مونږ دواړه ولاړ شو ، یوه اونۍ وروسته به بیرته را ستنیږو ، خو ستا ، زمونږ دکاني او ریونا درې واړو ځواب باید «هو» وي . خو که چیرې تاسې نه وکړه نو په یاد ولری چې حالات به دومره خراب شی چې بیا به یې هیڅوک نه شي کنترولولای .

ددې خبرې سره دواړه د میلستون څخه ووتل نو ددروازې د پردې په ګوډ کې ولاړې ریونا د هغوي څخه مخته منډه کړه او خونې ته ننوته . دهغې د کاکا دواړه زامن د اخور په لور ورغلل ، خپل آسونه یې راپرانستل او د انګر څخه ووتل .

کله چې هغو دواړه ولاړل نو رستاک او کیتنه دواړه هم د میلستون څخه را پورته شوي او د حویلی داخلي برخې ته د ورتلو نیت یې وکړ خو په همدې وخت کې نریوس ، پریبسا ، ریونا درې واړه دهغوي لورې ته ورغلل . ددوي په ورتګ سره هغوي بیرته په خپلو ځایو کیناستل ، هغوي ددواړو کوچنیانو سره یو ځای هم هملته کیناستل . بیا نو رستاک د نریوس په لور وکتل اور ورته یې وویل :

نړیوس لوري! دغه زما دواړه ورپرونه چې دلته راغلي و هغوي یواځې ستا د میره ، مجدالدین ، قاتلین نه بلکه د هغه دپلار او ورور قاتلین هم دي . لورجاني ! دوي که څه هم زما د ورور زامن او زما ورپرونه دي خو په حقیقت کې زه ریښتیا هیڅکله هم نه پټوم ، همدوي ستا د میره وژونکي هم دي .

ددې وروسته روستا ک د پلوپ په جزیره کې د راهبانو او پادریانو به هکله چې څه اوريدلي و او هغه تفصیلات چې ورپرونو یې ورته ورکړي و ټول نړیوس ، ریونا ، پربیس ته ټکي په ټکي وویل په دې وخت کې ریونا خپل پلار ته مخ کړ او ورته یې وویل :

ای پلارجانه ! اول خو دا ووايه چې دهغوي د هغې غوښتنې به هکله ته څه وايي چې هغوي ما له تا څخه غواړي ؟ زه ددې دواړو څخه د یوه سره هم واده کولو ته تیاره نه یم . او نه یې د خپل ژوند د ملګري په توګه غوره کولي شم . دوي دواړه قاتلین دي او دقاتلینو په حیث زه ترې کرکه او نفرت کوم . اوس خود هغوي دکشر ورور څخه هم زما ، چې زما کوژدن ورسره شوې وه ، نفرت اوکرکه را پیدا شوه. هغه هم له دوي سره په دې قتل او غارت کې شامل و . او ستا ورور ، زما کاکا، چې ووژل شو هم په دغه ټولو جرائمو کې له دوي سره یو ځای و .

پلار جانه ! دا چې دوي ولاړل او تا ته یې د یوې اونۍ مهلت درکړي ، او دا یې وویل چې یوه اونۍ وروسته دوي بیرته را ستنیږي او ریونا به له ځانه سره وړي ،نو په دې لړکي به ستا کړنلاره او کړچار څه ډول وی ؟

رستاګ وکتل چې په دې وخت کې د ریونا حالت څومره د اندېښنې وړ دي . هغه د غم او اندېښنې نه ژیره تښتیدلې وه . دهغې په سترګو کې ویره وه ، رستاګ هغه ته یوځل وکتل اوبیا یې نري شانتنه و خندل او ورته یې وویل :

ریونا جاني ! ته په دې اړه فکر او اندېښنه مه کوه ، زه به په دې هکله تر هر څه دمخه ستا د اوسني کوژده شوي ،یوتاش ، سره خبرې وکړم . زه به د یوتاش په ګډون ددې کلي د ځوانانو یوه ډله تیاره کړم تر څو ددې بدمعاشانو په مقابل کې زمونږ نه دفاع وکړي . لورجاني ! ما د هغوي تر مخه ځکه انکساري او عاجزی کوله، چې ما غوښتل چې ځانته دا معلومه کړم چې د مجدالدین ، دهغه د پلار او مشر ورور وژونکي څوک دي . زما دغې نرمې رویې او زما دهمدې همدرد وینا په اساس هغوي هم نرم شول . ما هغوي ته وویل چې زه به یوه اونۍ وروسته دوي ته ووايم چې د ریونا په اړه زما ځواب څه ډول دي . په دې توګه هغوي په دې لړ کې هم ډاډمن شول . او دهمدې ډاډ په اساس هغوي ماته ټول داستان واوراوه. او دا یې را ته ډاګیزه کړه چې هغوي مجدالدین ، دهغه پلار او ورور ولي وژلي دي . اوس به داتولي خبرې علي پاشا ته هغه وخت کوم چې هغه د اوسني جنګ څخه فارغ شي او زما کورته بیرته راستون شي . زما په اند چې هغه ته به پدې هکله ډیره بڼه رڼا تر لاسه شي او د ټولو قاتلینو په پیداکولو کې به بریالی شي. ددې خلکو مشر زما د کشر ورور دکلي سردار ، یونیسیس دي . هغه په دې سیمه کې د راهبانو او پادریانو د تنظیم تر ټولو مهم رکن دي او د همغې په حکم مجدالدین ، دهغه پلار او ورور په قتل رسیدلي دي ، لور جاني ! که دا دواړه وروڼه تر یوې اونۍ پورې ستا د وړلو په خاطر بیرته راستننږي نو زه به ورته انکار کوم . دهغوي سره به په پوره قوت سره مقابله وکړم او دخپل کلي هغه ځوانان چې ما د خپل کور د ساتنې له پاره تیار کړي دي ، نو هغوي به زمونږ په خاطر د هغوي مقابله وکړي . ته په دې اړه ډاډ منه اوسه ، ته هیڅ ډول اندېښنه مه کوه . زه پوهیږم چې ته دهغوي دواړو څخه نفرت اوکرکه کوي . لور جاني ! ستا واده به ستا د رضا پرته هیچرته هم و نه کړم .

رستاګ تر دې ځایه نور چپ شوخو وروسته یې بیا د نړیوس په لور وکتل او ورته یې وویل :

نړیوس لوري !د ریونا معامله خو ختمه شوه ، خو اوس به زما لوري ! زه ستا په لور توجه کوم. په حقیقت کې زما دا دواړه ورپرونه ستا او ستا د کوچنیانو د قتل پسې و . خو لوري! ما دا نه شو زغملای ، هغوي ته تر ټولو ډیر زیات قهر په دې و چې تا نصرانیت پرې ایښې او اسلام دې منلې ، بله د قهر خبره ورته داده چې تا د یو مسلمان مجدالدین سره واده کړې، او ما ته یې هم په ګواښلي توګه وویل ، چې نړیوس د خپلې مور او کوچنیانو سره یو ځای دلته زمونږ کور ته ولي راځي . ما هغوي ته وويل چې زه نړیوس دلته راغواړم او ترغیب ورکوم چې اسلام پریږدي او بیرته نصرانیت ومنې . ما هغوي دواړو ته دا وويل چې نړیوس اومور یې اوس اسلام پرې ایښې او بیرته عیسائیانې شوې دي .

لورجاني ! زما په دې درواغو هغوې دواړه ډير خوشحاله شول. خو تر څو پورې چې دوي د لوندانو اوبدمعاشانو په څير
گرځي راگرځي نو لور جاني ! زما دا دروغ به تاته گټور ثابت شي ،كه چيرې له تا څخه هم څوك و پوښتي نو تر هغه وخته
پورې چې علي پاشا له دوي څخه بدل نه وي اخستي ، ته همدا وايه چې زه اوس مسلمان نه يم بلكه عيسائي يم .نو په دې
ترتيب به ددې ظالمانو د لاسو څخه په امن يي .

د رستاك په دې خبرو باندې نريوس او دهغې مور د رستاك نه مننه وكړه او هغه ته يي ډاډ وركړ چې هغه به خپل ځان
نصراني بښي.

څرنگه چې اوس لمر په پريو و نو په دې خاطر كېتهنا ،نريوس ، دنريوس مور پرييسا د ميلستون څخه راپورته شوې او
دېودې د پخلنځي په لور ولاړې .

پرلپسې لري

دقريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پرخلاف يي د صليبيانو سازشونه (۱۱)

مکمل غیر سیاسي : یوتاریخی په زړه پورې ناول .

زمونږ دهیواد گوډ یتمور څوک دي ؟

عثماني امپراطوري او پرخلاف يي د صليبيانوسازشونه (۱۱)

اوس تاسې ددې تاریخی ناول یولسمه برخه لولئ:

(۱۱)

پرلپسې ***** ۱۹

د شپې تیاري د تورو غارونو څخه را وتلي وې او هر څه او هر شي يي په خپله غیر کې نیولي د خوب او ویدوکیدو په لور يي ښکلاوه

علي پاشا د خپل لښکر سره یوځای د شپې په تیاری کې د یوه نا خلاصیدونکي الوت او خطرناکه څپو په څیر د خپلو جاسو سانو په لار ښ

دې لښکر ته په ورنژدې کیدو سره جاساسو نو علي پاشا ته د تم کیدو اشاره وکړه او هغه ځایونه يي ورته وښوول چیرې چې د دښمن لښکر
تیار کړي وې.

ددې نه وروسته یو انقلاب جوړ شو . علي پاشا په توپاني توگه خپل لښکر ته د وړاندې تللو حکم وکړ بیا يي د شپې ټول زنخیرونو مات

دا په داسې حال کې چې د اسکب د ښار په شاوخوا کې پرتو ځواکونو د هیڅ لوري دداسې کوم خطر او گواښ احساس هم نه کاوه چې پر

دښمن باندې شپېنۍ وینه تویونکې حمله وکړه نو دې حملې ددښمن د عسکرو حوصلې توتې توتې کړې . د لښکر ددې ناڅاپي حملې له هغوي بیرته منظم کړي . او دعلي پاشا په فوځونو باندې را پریوځي .

خو اوس هغوي ته ډیر ناوخته شوې و، په دې وخت کې علي پاشا د خپلې ناڅاپي حملې په عروج کې و، بریالي شوې و . هغه په خپل د استیښن د لښکر دې برخې ډیره هڅه کوله چې په یوه ډول نه یوه ډول د شپې یرغل کونکي بیرته دفع کړي خو په ډیره نابیره توګه د نا ټولې لارې بندې کړې وې .

دلته یې د نیمایي زیات د دښمن لښکر له منځه یوړ ، علي پاشا تر لرې لرې پورې خپل لښکر خپور کړې و تر څو ددښمن عسکر ترې ماتي دغه خبر د استیښن د لښکر دریمې برخې ته و نه رسیږي .

کله چې د اسکب په څنډو کې لمر را وخوت نو علي پاشا د دښمن د عسکرو د مړو نظاره وکړه، د هغوي مړې یې هملته په میدان کې خ چې د سرویه دپادشا استیښن خپل لښکر ته پراو ورکړې ، بیا یې دهغه پلان له مخې چې دده او سلطان بایزید تر منځ پرې کار شوې و پ

ددې سنگر په وخت کې علي پاشا ته دهغه جاسوسانو خبرورکړې و چې سلطان بایزید او دسرویه پادشاه استیښن لښکر ی یو بل ته مخام

۲۰*****

نریوس دخپلې مور بریسا او دواړو کوچنیانو سره یو ځای څو ورځې هلته د ریونا به کور کې د ډیره کیدو وروسته اوس خپل کور ته ن یې په لاسو کې نیولې وې ، هغوي له خپله ځانه سره د هغه کلي اوسیدونکي یوتاش ، چې د ریونا کوژده ورسره شوې وه ،هم را وړې هغه یې راوست او دخپلو دوره نورو اسونو تر څنګ یې و دراوه. په دې وخت کې په انګر کې بلکل چپه چیتیا وه ، هیچا د خبرو کولو د

بیا ددوي دواړو بدمعاشانو ورونو څخه یې یوه رستاک ته وکتل او ورته یې وویل چې :

ای کاکا جانه! زه او ورور مې یوه اونۍ مخته دلته راغلي و او مونږ تا ته ویلي و چې مونږ به یوه اونۍ وروسته بیرته را ستیږو اوته به

کاکاجانه! ستا دهغې ورځې په خبرو باندې مونږ ډیر خوشحاله شوي و او مونږ هیله من شوي و چې ته به ریونا زمونږ دواړو څخه یوه

خو ددې ځایه زمونږ د تللو وروسته تا برعکس بله لوبه پیل کړه ، رستاک کاکا! په یاد ساته چې په دې کلي کې زمونږ څه کسان شته ،ت ځان دفاع وکړې . کاکا جانه ! دا ډیر ذلیل او مجرمانه عمل دي چې تا کړې دي .

ددې خبرو وروسته هغه اوباش تر یوې لمحې پورې چپ شو اوبیا یې وویل : ای کاکا جانه! مونږ ستا د لور کوژده شوې یوتاش هم له ځ

بیا یې د یوتاش په لور وکتل ، د رستاک د وریرونو څخه یوه یې ترې و پوښتل : ګوره یوتاشه ! زما کاکا رستاک وایي چې هغه خپله لور له ځانه سره په زور بوتلل و غواړو ایا ته ددې همت لرې چې زمونږ په لاره کې خنډ شي ؟

دهغوي ددې پوښتنې په مقابل کې یوتاش په ډیره بیړه د نفې ځواب ورکړ . ددې مطلب داو چې هغه نه غواړي ددې دواړو په مخ کې خنډ

مونږ دواړو ورونو چې ته د خپل کور څخه د کوم مقصد په خاطر را وستي وې هغه مقصد پوره شو ته اوس تللي شي.

ددې سره سم یوتاش په ډیر ډاډمه توګه د دې دواړو ورونو لورې ته وکتل او د هغوي شکر یه یې وکړه اوبیا په یوه تیزه منډه د حویلی د

دیوتاش دتللو وروسته دهغو دواړو څخه یې یوه یو ځل بیا رستاک ته مخ کړ او ورته یې وویل :

کاکاجانه ! اوس نو ته مونږ ته زمونږ د پوښتنې ځواب را کړه ، مونږ تا ته پخوا ويلي و چې مونږ به يوه اونۍ وروسته را ځو ، خو زمونږ خلاف داسې کومه غلطې وکړه او يادې داسې هڅه وکړه نو لکه څنگه مو چې مجدالدين او د هغې مشر ورور اوپلار له منځه يوړل په او دهغې دموږ اوزمونږ دکانې کيښته عکس العمل څه ډول دي ؟

ددې ټول خبرو په جريان کې څومره چې ريونا انديښمنه وه نو د رستاک په مخ باندې هم د قهر و غضب سکروتي اوبښتي را اوبښتي ، بيا زه پوهيږم چې تاسې اوباش او غير مسؤل ځوانان ياست . که چيرې داسې نه وايي نه هيڅکله به مو هم د عامو خلکو وژل نه کول . په واورئ ! دفاع دهر انسان خپل حق دي او دا دفاعي ډله ما د يونا په مشورې سره جوړه کړې وه.

واورئ زما د ورور دواړو زامنو ! زه نه له تاسې ويريږم او نه په دې اړه کومه انديښنه لرم . که چيرې تاسې په دې پوهيږئ چې زه به ستاسې ددواړو څخه کوم يو دخپل ژوند ملگرې کړي . په خپله زما او زما د ښځې کيښته فکر هم د ريونا څخه مختلف نه دي . زمونږ ل ډول دي . خو که چيرې په دې هکله تاسې دواړو څخه کوم يو هم د زور څخه کار واخست. نو دا به ياد ساتئ چې يوه نه يوه ورځ به تاسې

د خپل کاکا رستاک ددې گواښ نه وروسته دواړو ورونو په خپلو مينځوکې مشوره وکړه اوبيا يې يوه درې واړه آسونو د حويلۍ نه بيړو حيرانونکي حالت کې وه . هغه ډيره زياته هڅه کوله خپل ځان د هغوي له لاسو خلاص کړي ، ليکن توان يې نه درلود. هغه اوباش هغه

رستاک کاکا ! که په دې لړ کې دې زمونږ پر خلاف د کوم قدم داخستلو هڅه وکړه اوبيا دې د کلي ځوانان زمونږ پسې وروسته را وليږل علاوه به ستا جايداد او شتمني هم زمونږ خپله شي.

ددې خبرې سر ه سم دواړو ورونو يوه بل ته وکتل ، او آسونو ته يې لغته ورکړه او ريونا يې هم له ځانه سره لري و ځغوله .

***** ۲۱

درستاک دواړو وررونو به لا ريونا دکلي څخه لږه لري وړې وه چې تر مخې يې په تور رنگي آس سپور يو کس راغي ، دوي ته نژدې

همدلته و دريږئ ... په همدې ځای ستاسې هڅې او کوشش پاي ته ورسيد. ريونا د آسه رابښکته کړئ ، او دخپل انجام انتظار وکړئ.

دې دواړو ورنو وکتل چې هغه سپور چې ددوي په لاره کې ولاړ و هغه په تور رنگ آس باندې سپور و. هغه يوه ډيره نوې ذره په ځان

لمړۍ خو دواړو ورونو دغه نوې لار نيونکې په لور په ډير غور سره و کتل ، بيا يې يوه وويل :

اي اجنبي ! مونږ نه پوهيږو چې ته څوک يې او ولي دې زمونږ لاره نيولې ده. شايد چې ته مونږ دواړه ورورنه و نه پيژني ، په دې ځا ليدلې سفر باندې به روان شي . مونږ هغه خلک يو چې پر خپلو دښمنانو ، پر خپلو مخالفينو باندې د ور پريوتو په چل ښه پوهيږو . که

مخه نيونکې سړې تر ډيره په ډير غور سره دوي دواړو ته و کتل او بيا د برق په څير و گرځيد اوپه غور نده اواز سره يې وويل :

د انسانيت قاتلينو ! ما چې ستاسې لاره نيولې هغه مې د يوه مقصد له پاره نيولې ، ما هسې په کوڅو کې گرځيدونکي انسان مه گڼئ ، زه رستاک لور ريونا په زوره يوسئ اودهغې د ابرو او عزت په تويولو باندې به بريالي شئ . هيڅکله هم نه ، واورئ ! ريونا يو امانت دي رب په ذات مې سوگند چې زه به تاسې تيښتي ته پرې نه ږدم . په دې خاطر چې تاسې هغه شيطانان ياست چې په ټولنه کې مو فتنه را پ

په لار کې د ولاړ انسان دغو گواښونو دا دواړه ورورنه ډير زيات نارامه کړل ، بيا يې يوه په ډيره سخته لهجه و غږمبيد او ويي ويل :

ای لار کې ولاړ اجنبیه! شاید چې ته زموږ د حقیقت څخه خبر نه یې ، مونږ سره ټکر کونکې هیڅکله هم د بریا فکر نه شي کولې ، کړ پخوا له دې چې مونږ دواړه وروڼه ستا پر خلاف څه وکړو نو د مخ نه دې دا نقاب پورته کړه تر څو مونږ و پوهیږو چې ته څوک یې . رستاک یې او نه یوتاش . ووايه څوک یې ؟ تر څو ستا د مړینې دمخه مونږ ه پوه شو چې زموږ سره ټکر کونکې ، زموږ په لار کې د دهغوې ددې خبرې سره سم په تور آس سپور خپل نقاب لرې کړ ، هغه علي پاشا و . ددې سره سم یې خپله توره په هوا کې خوزوله او د وروڼو د وروڼو ابلېسانو ! په لایزال خدای مې سوگند ، چې زه به ستاسې دغه تېرې شونډې وچې ژبې او وږي ستونې د تل له پاره و تړم .

علي پاشا د لږځنډ وروسته یو ځل بیا په تندې او تیزې لهجې وویل :

ای بې نومه او بې ننگه انسانانو ! وروڼ ! په خپلو زړونو باندې ولیکئ او په همدې ځای چې تاسې ولاړ یاست نو علي پاشا به تاسې د علي پاشا چپ شو ، هلته ریونا چې لږ مخته د یوه ژیر کا عذ په څیر ګرځیدلې وه د علي پاشا په کتلو سره یې یو دم څیره و غړیده . په دې پاشا ته وویل :

علي پاشا ! مونږ ستا په اړه ډیر څه اوریدلې دي ، ته په دې پوهیږې چې ددې تر مخه مونږ ستاپلار ، اودوه وروڼه وژلي دي ، ستا دواړو علي پاشا ! له ځانه سره یې و لیکه چې : ته به هیڅکله هم زموږ څخه د خپل پلار او وروڼو د بدلې په اخستو کې بریالي نه شئ مونږ ستا هدف دې . واوره علي پاشا ! اوس نو په دې زمکو باندې زموږ د دواړو وروڼو په لاسو د وژلو له پاره تیار اوسه .

ددې خبرې سره سم دواړو وروڼو یو بل ته په ډیر معنی داره توګه و کتل او تورې یې په هوا کې وخوزولې او په علي پاشا باندې را منډه تر لږه وخته پورې علي پاشا دهغوې کلکه مقابله وکړه ، هغوې دواړه به کله د مخ څخه اوکله کله به د چپ او ښي اړخ څخه یرغل راوست کولو وس یې پیدا نه کړ . هغوې په همدې فکر کې و چې د علي پاشا متقابل حمله به په دوي باندې تباه کونکې ثابته شی .

دلږ ساعت پورې علي پاشا د هغوې مقابله او دځانه دفاع وکړه او یو ناڅاپه یې خپل تور رنگی اس ته لغته ورکړه او د ښي لورې یې په ددې سره سم یو انقلاب راغي ، علي پاشا هم په یوه توب د خپل آسه را بنکته شو ، ددې حال په کتلو سره هغه بل ورور هم له آسه را بندې ددې بریا په پایلو کې نه یواځې علي پاشا بلکه لري په آس سپره ولاړه ریونا هم خوشحاله شوه .

هغه پاته اوباش او بدمعاش ځانته اندیښمن او خفه ولاړ پاته شو . دهغه مخ تک زیر ګرځیدلې و ، په دې وخت کې علي پاشا په داسې حال درستاک وراره واوره ! ستا د ورور کار مې پای ته ورساوه ، پخوا تاسې زما په مقابل کې دوه واست ، هغه وخت ما هم په پوره میړانه تیار اوسه ، لکه څنګه مې چې ستا د ورور مړی پرې کړه په همدې ځای به پرta هم زما توره را خلاصه شی او پر زمکه به دې پریکړې د علي پاشا دې خبرو د ریونا د کاکا زوی و لږزاه ، د هغه پر مخ او وجود باندې د ویرې او وحشت خولې را ماتې وې ، د علي پاشا د شوي اوبیا مخته ورغې او ډیره سخته حمله یې پرې وکړه .

د علي پاشا په حملو کې تازه والې ، زور او قوت و چې درستاک دې وراره په مشکله سره کنترولولای شو . خو هغه دعلي پاشا په مقابل خټ باندې سپره شوه او دوه ټوټې یې کړ . او په دې تر تیب علي پاشا خپل دواړه دښمنان پر خپل مخکې مړه وکتل .

پرزمکه باندې د کیناستو سره سم علي پاشا خپله توره د یوه په کالیو باندې پاکه کړه او بیرته یې په تیکې کې کینسوده . په دې وخت کې

پوره توان سره يې علي پاشا په غير كې و نيوه .

دا حال يوڅو ثاني يې همداسې و خو داسې معلومه شوه چې ريونا ته د خپلې غلطې احساس شوې وې ، سمدستي يې ځان جدا كړ ، تر يوه

علي پاشا ! ستا ډيره مننه . د مصيبت او غم په دې وخت كې ته په يقين سره زما د ازادۍ ، فكري سكون او بدبختي په نيك بختۍ باندې

ريونا لږ ځنډ وكړ او بيا يې علي پاشا ته وويل : علي پاشا ! دلته زمونږ دريدل او په دې ډول خبرې كول ښه نه ښكاري ، له ماسره كورنۍ په دې وخت كې دلته را ورسيدۍ او زما سره كومك وكړي ؟ له ماسره ولاړ شه ، زما په ذهن كې ډير زياتې پوښتنې دي چې زه غواړم

د ريونا ددې خبرو په ځواب كې علي پاشا لږ څه فكر وكړ ، تر لږ وخته پورې يې سر ښكته و او بيا يې ريونا ته وويل :

ريونا ستا كلي هغه دې ددې ځايه اوچت ښكاريږي ، ډير نژدې دې ستا دكلي خلك په خپلو زمكو كې ښكاري چې خپل خپل كارونه كو ، ناڅاپه دې رامنډه كړه او زه دې په غير كې و نيولم ، دا لحظه او دا ساعت همدلته هير كړه . ځكه چې ستا كوژدن شوې ده . ته د يو چا نو دهغوې په خوشحاليو او ډاډ كې به ډير زيات زياتوالي راشي . ولاړه شه او هغوې ته ووايه چې تاسې خلكو سره دښمنۍ كونكو ته له خپل لښكر ته ورځم . ځكه چې له ماسره وخت نه شته ، ما ډير لږ وخت ستا د خلاصون په خاطر پيدا كړي و او دلته راغلم .ته ولاړه شه

د علي پاشا په دې خبرو ريونا ډيره خفه ، اندېښمنه او وړانه ويجاړه شوه . تر لږ ساعته پر خپل ځاي ولاړه وه بيا سوکه سوکه په بندو قه حال وكوت نو سوکه سوکه يې په څيرې باندې مسكا را پيدا شوه . خو ژر بيرته متوجه شوه . علي پاشا ته نژدې را غله خپل دواړه لاسو

علي پاشا ! د خداي له پاره هغه څه چې مې وويل همغسې وكړه . انكار مه كوه ، زما سره تر كوره پورې ولاړ شه . زه له تاسره وعده كړه له ماسره زما تر كوره پورې له ماسره ولاړ شه . هلته ستا له ماسره تگ زما د ژوند او مرگ سوال دې ، زه هيله لرم چې ته به ما نا هيله

د ريونا دې خبرو علي پاشا ويلي كړي و . د لږڅه وخت له پاره يې ريونا ته وکتل . ريونا دهغه سترگو ته و نه شوكتلاي نوسمدستي يې

ريونا ! كه ته ضد كوي نو زه له تا سره تللو ته تيار يم . ورځه اوپه خپل آس سپره شه .

د علي پاشا دې خبرې د ريونا په څيرې باندې د دنيا ټولې نڅاوې را يوځاي كړې ، او بيا يې په يوه منډه به خپل آس ور خيز كړ او پرې

دلږځنډ ووسته علی پاشا د ريونا سره ی ځای د هغې کورته ورننوت ، کله چې هغه دحويلي انگر ته راغې او دخپله آسه ښكته شو نو ه حالات د تعجب او حيرانتيا وړ و . خو بيا هم هغې د ټولو تر مخه منډه كړه او دخپلې مور سره غاړې وتله ، بيا د نريوس سره او د هغې

ريونا ! دا زما خوش قمستي ده چې ستاد ساتنې او ستا خونديتوب له پاره علي پاشا دلته را ورسيد . لورجاني ! دا د علي پاشا پر مونږ با خپلوانو په لاسو ته د رسوايې او د بې ابرو كيدو څخه خوندي كړې. ټولو وکتل چې علي پاشا لا تر اوسه په انگر كې د خپلو اسوونو وو

علي پاشا ! دا په تا څه وشول ؟ ته خو د پرديو په څير د انگر په منځ كې ولاړ يې ؟ دهغې په دې خبره علي پاشا په دروند اواز وويل :

علي پاشا همدومره وويل ،خودهغې د وينا سره سم ټول دهغې لورې ته راغلل ، ترټولو دمخه رستاك دعلي پاشا څخه غيره چاپيره كړ

علي پاشا ززويه ! ته زمونږ د ويني سره د شپې دتیارو د عزت اوووقار د نور په څير مخته راغلی يې . زما زويه! زما د حويلۍ په دغه ويرې او تريخوالي نه ډكې وي ، زه ستا ممنون يم چې تا دخپلې بهادري په اساس مونږ ته ددې اندېښنې نه نجات را كړ.

زويه ! ريونا سهي خبره كوي ، دا كور همستا دې او ته ددې كور له پاره پردې نه يې . ته ولې د پرديو په څير په انگر كې ولاړ يې ؟ ز

درستاک ددې خبرو وروسته ریونا په ناست اواز باندې علي پاشا ته وویل :

علي پاشا ! ما تا ته ډیر عذر او زاری کړې وې چې ته د لږ وخت له پاره زمونږ کور ته له ماسره ولاړ شه . ځکه دلته زه له تا څخه څو

علي پاشا یو ځل بیا ریونا ته وکتل او ورته یې وویل : ریونا واوره ! هغه څه چې ته له ماڅخه پوښتل غواړي نو ستا د هغې ټولو پوښتنو

دعلي پاشا په دې غوڅو خبرو باندې ریونا ډیره غمگینه شوه . خپل پلار ته یې شا کړه او یو ځل بیا یې خپل لاسونه سره جوړه کړه او پر نریوس ، پربیس ، کنډام او خیسار ټول ورسره یو ځای ولاړل . خو ریونا ټول آسونه د واگو څخه و نیول او تر اخوره پورې یې یوړل .

زما محسنه ، علي پاشا ! تر ټولو لمړۍ دا را ته ووايه چې ته خو د خپل لښکر سره ددې ځایه ډیر لرې پړاو کې پروت یې ، نو ته څنگه زامنو چې زه یې په زور له ځانه سره وړلم نو علي پاشا دهغوي دواړو مری وړ غوڅي کړې دي .

دريونا د خبرو په ځواب کې رستاک په خندا سره وویل :

ریونا لوري ! که تا مونږ ته داخبره نه وای کړې هم ، مونږ په دې پوه شوی و ، په دې خاطر چې د علي پاشا له تاسره دا ډول راتلل او

د رستاک د چپ کیدو سمدستي وروسته علي پاشا د ریونا په لور وکتل او ویي ویل :

ریونا ! تا چې کومه پوښتنه له مانه کړې دهغې ځواب به زما خور نریوس تا ته ووايي.

د علي پاشا ددې خبرې په ځواب کې ریونا په پوښتنه کونکي توگه نریوس ته وکتل ، خو نریوس دهغې په مطلب پوه شوې وه ، بیا نو تر

ریونا خورجاني ! ما علي پاشا ستا دکومک او ساتنې له پاره را غوښتي و . او هغه داسې چې کله چې یوه اونۍ مخته ستا دکاکا زامن دلته پاشا زمونږ د خوندي ساتنې د نده هم ورسپارلې ده او ورته یې حکم کړې دی چې کله هم کوم یو ددې سیمو څخه تیريږي نو زمونږ د خ بیگاه شپه دلته راغي . هغه هملته زمونږ په ځای کې پاته شو ما تاسو ته دهغه د راتلو په هکله خبر در نه کړ ، ما غوښتل تاسې په حیرانه څنگ ته شو.

پرلپسې لري ...

دقریب الرحمن سعید ژباړه

عثماني امپراطوري او پرخلاف یې د صلیبیانوسازشونه (۱۲)

مکمل غیر سیاسي : یوتاریخي په زړه پورې ناول .

زمونږ دهیواد گوډ یتیمور څوک دی ؟

اوس تاسې ددې تاریخي ناول دولسمه برخه لولئ:

(۱۲)

پرلپسې.....

زه پوهیدم چې هغه دواړه بدمعاشان به تا په زور له دې ځایه بیايې . علي پاشا غوښتل چې هغه ستاسې حویلی ته را ننوځي او دهغې دو خو ما نه غوښتل چې هغوي دواړه ستاسو په انگر کې ووژل شي . ځکه چې بیا به دهغوي ملگري او دهغوي د تنظیم نور خلک تاسې پر علي پاشا هم زما خبره و منله نو کله چې هغوي ته له ځانه سره په زوره وویستی نو علي پاشا دهغوي لاره و نیوله ، مخته چې څه راغل د نریوس ددې خبرو اوڅرگندونو په اساس ریونا تر یوه ځایه ډیره حیرانه وه او په ډیره مینه ناکه توگه یې علي پاشا ته و کتل ، په دې و

پر ما ناوخته کيږي ، په هغو حالاتو کې چې زه دلته راغلي وم او دکوم هدف له پاره راغلي وم هغه مې تر لاسه کړ ، اوکوم حالات چې زما موجوديت ډير زيات اړين دي . که څه هم زه د سلطان د اجازې سره سم دلته راغلي يم . خودهغې سره سره بيا هم بايد سمدستي هلته دعلي پاشا په دې خبرو باندې ريونا ډيره غمگينه وه . هغه سمدستي د خپل ځايه پورته شوه او دمنت کولو په څير يې علي پاشا په لور و غلي پاشا ! زه له تا څخه غواړم چې لږ څه دلته کيني ، زه همدا اوس بيرته راځم . ددې سره سم ريونا منډه کړه او بيرون ووتله . د ريونا په بيرته را ستنيډو کې لږ څه ځنډ وشو . په دې وخت کې علي پاشا بيا بيا د ميلستون دروازي په لور کتل . اخر ريونا را ستنه علي پاشا ! ستا د آس د خورجين لاندې ما ستا له پاره څه ميوه اچولې ، دا به ستا په کار راشي ، اوس نو نور زه تا ته نه وایم چې ته کوچې علي پاشا سمدستي له خپل ځايه پورته شو . د ميلستون څخه ووت ، دهغې وروسته وروسته ټول خلک د ميلستون څخه ووتل بيا ريونا خدای پاماني وکړه او بيا يې ټولو څخه په يوه اواز خدای پاماني واخيسته او د حويلې څخه ووت ، رستاګ ، کيټهنا ، ريونا ، نريوس هم د حويلې تر دروازي پورې ولاړل او هلته و دريدل . دهغوي د سترگو تر مخه علي پاشا په يوه ټوپک د علي پاشا د تلو سره سم ريونا زړه او فکر په يوې ويرانې باندې تبديل شو . او په داسې حال کې چې د علي پاشا آس د هغوي د سترگو خو سمدستي يې دا احساس وکړ چې دهغې شاته د نريوس څخه علاوه د هغې پلار ، مور هم ولاړ و ، سمدستي يې مخ بل لورې ته وړاړ . نريوس د ريونا ددې حالاتو په کتلو سره د هغې مور اوپلار ته اشاره وکړه . دهغې په اشارې سره هغوي دواړه شاته ولاړل او بيرته دکو کوکو کوکو يې وژړل . خو نريوس هغه دلاسه کړه او بيرته يې ميلستون ته راوسته او خپل مخته يې کينوله . تر لږ وخت پورې هغوي دواړه چپ پاته شو ، په دې وخت کې ريونا خپل ځان کنترول کړ او بيا نريوس ورته وويل : ريونا ! زه په تا نه پوهيرم ، له يوه اړخه ماته په اعلانيه او څرگنده توګه وايي چې ته د علي پاشا سره مينه نه لري او نه غواړې چې هغه د نريوس د خبرو په ځواب کې ريونا په ډيره ژریدونکې توګه هغې ته وکتل او ورته يې وويل : نريوس خورې ! نن چې کله علي پاشا زه دخپل کاکا د زمانو د لاسو څخه خوندي کړم ، هغوي يې ووژل ، دهغې وروسته يې کله چې د تري بيل کړ . گوره نريوس خورې ! ددغه غيری خوند اولدت زه د محبت او مينې د اهميت ، د ځواني او د ځوانۍ د عصمتونو د درنښت دي .

زما خورجاني ! زه ستا په وړاندې اقرار کوم چې ددې محبت اسرارو او عجائبو زما نرم او نازک بدن معطر کړې دي . اوس ما ته علي نريوس ! زه اوس پوهيرم چې د محبت پرته کائنات هسې يوه تياره ده ، دغم ناکه سکوت په څير دي او دمرګ او ژوند دا لويه د يو پرلپه هغه وخت چې زما پلار زما کوژده زما د کاکا د تر ټولو کشر زوی سره وکړه ، په هغه وخت کې هم زما دهغې سره کومه دلچسپي نه وه يوتاش سره منسوب کړم . زما په زړه کې دهغه له پاره هم نه مينه وه او نه نفرت . بس ما د پخوا په څير دا منسوبيت هم په پټه خوله و ، نريوس ! هغه وخت چې ما تاته ويلي و چې زه د علي پاشا سره مينه نه لرم او يوازې دهغه سره همدردي لرم ، خو په دې پوه شه چې په زړه کې خپريده ، خو ماته بيا هم احساس نه کيده ، خو اوس دعلي پاشا سره د غاړې غوټۍ کيدو وروسته ما ته دا احساس راپيدا شوې که چيرې زه د علي پاشا څخه بيله کړل شم نو زه به پوه شم چې زما ژوندون هسې بيکاره او عبث دي . تردې ځايه د خبرو وروسته ريونا چپ شوه نو نريوس ورته وويل : ريونا ! کله چې تيره شپه علي پاشا ستا د خوندي ساتلو په خاطر زمونږ کور ته راغې نو ما ورته ستاسره دخپلو خبرو پيلامه وکړه . ما ډيرخفه او غمگين شو . دهغې ددې خفګان څخه ما دا احساس وکړ چې هغه په زړه کې يواځې او يواځې همتا غواړی . له تاسره مينه کو وکړ او ته يې د خپل زړه څخه ويستلې يې .

د نريوس ددې خبرو په اساس ريونا ټکان وخوړ . دهغې پر مخ باندې دغم نښې راښکاره شوې خو ژر يې ځان سنډال کړ او ويې ويل : نريوس خورې ! ما د خپل پلار او مور تر مخه نه غوښتل تاته ووايم ، هغه دا چې کله چې علي پاشا تلونکي و نو ته خبره يې چې هغه مې مينې اظهار کړې دي . هغه خط ما د لارې د توبنې په کڅوړه کې ايښې دي . زما په فکر به يا په لاره کې او يا خپل لښکر ته د رسيدو د ريونا ددې خبرو څخه نريوس ډاډ منه شوه ، د لږ څه چپي چيتيا وروسته ، نريوس فکر وکړ او ويې ويل : ريونا خورې ! که چيرې ته راضي يې نو کيداي شي زه په دې لږ کې ستا د پلار او مور سره هم خبره پښه کړم . اوس خو دا خبره د يق د دهغوي سره خبره وکړم ، خورې ! زه نه غواړم چې په دې هکله کوم ابهام را پيدا شي . زه غواړم چې ته او علي پاشا په ښکاره توګه د ريونا د نريوس ددې وړانديز سره موافقه وکړه ، نريوس د ميلستون څخه ووتله او د حويلې ددني برخې په لور ولاړه ، د لږځنډ وروسته تاسې دواړه ماته د خپل مور اوپلار په څير درنښت لرئ ، زه غواړم د ريونا په سلسله کې له تاسې سره خبره وکړم . هغه وخت چې په د پايې دادې چې ريونا علي پاشا خوښوي او غواړي هغه د خپل ژوند ملګري وګرځوي . دريونا دهمدې غوښتنې په اساس ماتاسې ته دلت ژوند ملګری و ګرځوی ؟

د نريوس ددې څرګندونو په اساس رستاګ او کيټهنا يو بل ته وکتل اومسکې شول بيا په سترگو سترگو کې ميره او ښځې يو بل ته اشاره نريوس لورجاني ! په دې هکله د علي پاشا د رضا کولو اړتيا نه شته . زه پوهيرم چې دا دواړه هغه وخت خپل ژوندپه ښه توګه تر سره ددې خبرو په پايلو کې ، زه او زما ميره يو کار کولي شو چې کله هم علي پاشا دلته راشي نو مونږ به هغه ته د ريونا سره د کتلو او ليدل

پیژني دهغي وروسته به یو بل د ژوند ملگري و گڼي نو زما په فکر چي دوي دواړه به په دې ترتیب ډیر ښه ژوند تر سره کړي . د کیتنه د دې خبرو څخه نریوس خوشحاله شوه ، بیا هغه د خپله ځایه پورته شوه ویي ویل : زه اوس ځم ، خو په هر صورت زه به علي شي ، زه اوس ځم ، چي کوچنیان او مور به مې زما په ډیره بې قراری سره انتظار کوي . نه نریوس خوري ! داسې نه ده ، نن شپه به ته همدلته پاته کیري زه له تاسره یو ځای ځم . ستا مور ، دواړه کوچنیان به له ځانه سره هم رستاک او کیتنه هم ددې وړاندیز سره توافق درلود . بیا نریوس او ریونا دواړه لاس په لاس په خدا اومسکا سره دحويلي څخه ووتلي .

***** ۲۰

علي پاشا په خپل آس سپور په ډیره گړندی توگه د خپل لښکر په لور روان و خو هغه دخپل لښکر سره یوځای د سلطان بایزید د لښکر څو مشرانو هغه ته ډیر تود ښه راغلاست ووايه . کله چي هغه د خيمي لوري ته راغي نو یو عسکر ور منډه کړه ، دعلي پاشا څخه یې د هغه علي پاشا تر لږ وخته پوري د خپلو سالارانو سره د خيمي څخه بیرون په خبرو بوخت و او بیا خپلي خيمي ته را ننوت . د آس د زین سره ترلې سامان ورته یو عسکر راوست او د خيمي په یوه کونج کي یې کیښود ، علي پاشا دهغي سامان په لور ورغي ، هغه کي یو کاغذ و ، دا ټوټه کاغذ دهغه په نوم د ریونا لیک و ، په ډیره ډیره یې د کاغذ ځنډې پرانستي پورته شو او په خيمي کي لگیدلي شم «زه نه پوهیږم چي تا ته دخط پیلامه څه ډول وکړم . ځکه ددې تر مخه مې کوم نارینه ته داسې لیک نه ولیکلی ، او نه مې پخوا تر دې له تاسره په همغه لمرنی کتنه کي زما زړه او زما ذهن کي یوه جذبې وه ، خو دخپلي نا پوهی په اساس ما هغي جذبې ته د همدردی نوم شوي وه ، او نه د پوتاش په نوم دهغه ځوان سره د چاسره چي زما اړیکي اوس له منځه تللي دي . ستا د لیدو څخه چي کومه جذبې زما ستا سره مینه او ستا سره محبت ما ته دا احساس را پیدا کړي چي د محبت پرته ژوند بې ثمره ونه ده . هغه یوه میوه ده ، محبت نه پرته ، علي پاشا ! زما محترمه ! زما حبیبه ، ته زما له پاره یوه ډیره مهربانه پریشته یې ، ستا محبت ماته ډیر لطیف روحاني سکون را بښلي ، علي پاشا ! زما مهربانه پریشتي ! ته هغه لمړي ځوان یې چي ما دخپل ځان ، د خپل ذات ، او دخپل جسم له پاره محبوب گڼلي یې ، ته له پاشا ! ددې نه پخوا چي په کومو ځایو کي زما کوژدن شوي ، هغه یوه یې هم زما په خوښه نه وې ، او نه زما په رضا شوي وې ، په هغه غواړم . او اوس خو ستا نه پرته زه بل څوک د ژوند ملگري جوړولو په هکله فکر هم نه شم کولی . علي پاشا ! ریونا یوځای ستا له پاره تر دې ځایه د ریونا لیک پای ته ورسید . علي پاشا بیرته خط دپخوا په څیر قط کر او په خپلو کالیو کي یې پټ کیښود . د لیک د لوستلو و لمانځه د اداء کولو له پاره د خپلي خيمي څخه بیرون را ووت .

***** ۲۱

د سرویه پادشاه استیښ او دهغي خور ډسپنا درې ورځې پرلپسې د سلطان د لښکر په مقابل کي پراو اچولي و او دواړه خواوې بلکل خا ته د بیرته ستښدو خبر ور ورسید ، نو بیا سلطان بایزیدد سرویه د پادشاه استیښ او دهغي د خور ډسپنا پر خلاف د جنگ اراده وکړه . بیا د سهار د لمانځه وروسته ، کله چي سلطان بایزید لښکر د سهار د ناشتي نه فارغ شول ، سلطان د خپل لښکر صفونه منظم کړل او د سلطان بایزید په حکم باندي دهغه لښکر کي د جنگ ډول وهل کیده ، او دهغي په ځواب کي د سرویه پادشاه استیښ او دهغي د خور ډسپنا بیا د سلطان بایزید په لښکر کي څه بدلون را مخته شو او دجنگ د ډول پر ځای د تکبیرونو اوازونه پورته شول ، د تکبیر اوازونو په لښکر داسي منظم کړل لکه څنگه چي د مرگ په نا خلاصیدونکي وادیو کي او اتلولی دمیدانو په چپه چپتیا کي د بارودی هواو څخه یو توپان را د بله اړخه استیښ او ډسپنا چي د سلطان د عسکرو خوزښت وکوت نو هغوي هم خپل فوځونه متحرک کړل او را مخته یې کړل . خو د لوري را پریوتې و ، ددواړو خواو د عسکرو دا ډول ټکر څخه مرگ په هوا ک گډیده ، تراو تازه څیرې په وینو کي لت پت شوي ، ساه تر لږه ځنډه دویډین میدانونه د سخت جنگ او جگړي شاهدان و ، د سرویه پادشاه استیښ او دهغي خور ډسپنا په خپل ځایو کي ډاډمن ناست لخوا حمله وکړي ، دبله اړخه سلطان هم ډاډمن و او لا تراوسه یې د استیښ او دهغي دخور ډسپنا پر خلاف په پوره توانايي سره جنگ د کله چي د جنگ تنور په تودیدو شو نو د سرویه د پادشاه هغه لښکر چي په سنگر کي پټ ناست و را څرگند شول ، نو دهغي لښکر مشر دعلي پاشا لښکر ددې ساعت له پاره په ډیره بې قراری سره انتظار کاوه ، نو په دې خاطر یې په خپلي لمرنی حمله کي د استیښ دا لښکر د استیښ دا لښکر د علي پاشا تر مخ و نه شو دریدای ، علي پاشا هم د هغوي صفونه له منځه یوړل . ددې حالت په کتلو سره دې لښکر خودا دهغوي حماقت و ، ځکه چي علي پاشا مخته دهغوي پسې وروسته ولاړ ، دهغوي لښکر یې تارو مار کړ دهغوي شمیره یې را کمه استیښ د عسکرو مخکني صفوف یې بې نظمه کړل . علي پاشا هم د ستیښ په لښکر باندي د شا له لوري حمله وکړه او د تکبیر د اواز په د تکبیر اوازونه سلطان بایزید ته هم ورسیدل ، شاید سلطان ته هم دهمدې اشاري اړتیا وه په دې خاطر سلطان د مخي له لوري په پوره استیښ او دهغي خور ته هم خبر رسیدلي و چي پر هغوي باندي د شا له اړخه د سلطان یو ټکره او اتل جنرال علي پاشا حمله کړي ده ، عام شروع شوي و .

څرنکه چي د سرویه پادشاه لښکر د مخامخ لوري او دشا له لوري د حملو سره مخ شوي و نو په دې اساس دسرویه پادشاه استیښ د خ په دې خاطر د جنگ د میدان نه باید پښې سپکي کړي اوکه په دې کي بریالي نه شول نوبیا به د سلطان تر مخه خپله وسله کیردي او بښنا

ددې پریکړې وروسته استیښ او ډسپنا خپله ماتې و منوده او د جنگ دمیدان نه یې د تیښتې اراده وکړه. هغوی دمخې او شا له اړخه تیښتې وسلې د ایښولو حکم وکړ ، او سلطان ته یې خپل قاصد را ولېږه او دخپلې ماتې په منلو سره یې د سلطان څخه معافي او بښنه و غوښته. د ستیښ دحکم سره سم هغه پاته عسکرو خپله وسله پر زمکه کیښوده ، د ستیښ هغه قاصد چې د هغه پیغام یې دلته سلطان ته راوړې و ستیښ د رالیږل شوي قاصد په خوله دا پیغام ور واستاوه چې د استیښ لښکر دې په یوه ځای کې خپله ټوله وسله را ټوله کړي او بیا دې علي پاشا هم د سلطان د حکم د اوریدو سره سم د شا له خوا خپل یرغل و دراوه . ددې تر څنګ استیښ او دهغې خور ډسپنا هم خپلو عسکرو کیښوده او د جنګي بندیانو په څیر د هغې څخه لري فاصله کې قطار ودریدل .

تر دې وخته پورې علي پاشا هم د سلطان د لښکر سره را یوځای شوي و. سلطان د هر څه ترمنځ په همدې ځای کې خپلو عسکرو ته د ور ننوتل اوبیا یې د سرویه پادشاه استیښ او دهغې دخور ډسپنا د راحاضریډو حکم وکړ .

د لړڅخه ځنډ وروسته د سرویه پادشاه استیښ او دهغې ځوانه ، ښایسته او نوي پیغله شوې خور هم د سلطان بایزید خیمې ته را ننوتل . س هغه وخت چې استیښ او دهغې خور ډسپنا خیمې ته ورننوتل نو دهغې څیرې پریوتې وې ، په سترګو کې یې تر لرې لرې پورې وړانديښنه بې ځایه وه چې ګڼې سلطان به ددواړو ورور اوخوړ د وژلو حکم وکړي .

د استیښ سره د روغېږ نه وروسته سلطان او علي پاشا دواړه بیرته په خپلو خپلو ځایو کې کیناستل ، خو استیښ او دهغې خور دمجرمانو تاسې دواړه ورور اوخوړ د مجرمانو په څیر مه دریرئ ، په هغه خالي ځایونو کې کینئ ،مونږ له تاسې دواړو سره د جنګی مجرمینو پ کله چې هغه ورور اوخوړ دواړه کیناستل نوسلطان بایزید استیښ ته مخ را وړاوه او ورته یې وویل :

هغه خبره چې زه تاسې ته کول غواړم دهغې تر مخه زه تاسې ته دا په ډاګه کوم چې تاسې دواړو ورور اوخوړ ته به هیڅ ډول سزا نه د ډپلار پر خلاف د جنگ پیلامه کړې وه خو تاته به یاد وې چې هغه ته مو نه هیږیدونکې ماتې ورکړه . په هغه جنگونو کې ته هم شریک استیښ ! ته پوهیږې چې کله چې ما او زما پلار ستا پلار اود هغې دوستانو ته ډیره بده ماته ورکړه ،نو بیا مونږ بیرته بروسې ته ولاړو توانایې په دې جنگ ستاسې په درد وخوړه هغه ستاسې تر مخه ده .

تا هم ستا ډپلار په څیر د ویدین په میدانو کې ډیره بده ماتې وخوړه ، ستا د لښکر ډیر عسکر ووژل شول ، اوپاته بې وسلې شول او د جنگ د سلطان ددې خبرو سره د استیښ او دهغې خور څټونه ښکته و . د څه ویلو جرأت یې هم نه درلود، خو یوځل استیښ زړه لوی کړ او سر درونده سلطانه ! مونږ دا منو چې مونږه ډیره ستره غلطي کړې ده . په مخکني جنگ کې چې زما پلار ووژل شوې نو زما احساسات د د استیښ ددې خبرو په ځواب کې سلطان وویل :

استیښ ! تا ته به یاد وې چې په هغه جنگ کې زما پلار او دمسلمانانو سلطان ، سلطان مراد ، هم ووژل شو. ما خو ستاسې پرخلاف هیڅ خلک به ډیر زیات له منځه تللي وئ بلکه ستاسې د سلطنت په دغه پراخه سیمه به هم زمونږ ولکه وې خو ما داسې و نه کړل .

دا ځل د سلطان د خبرو ځواب استیښ په ځای دهغې ځوانې او ښایسته خور ورکړ . هغې د سلطان په لور وکتل او ورته یې وویل:

درونده سلطان !دا ستا مهرباني او د زړه پراخوالي دې چې په مخکني جنگ کې د سوبې نه وروسته زمونږ سلطنت ته داخل نه شوی ، شو کولای ، او په راتلونکې کې به هم ستا پر خلاف جنگ و نه کړو ، مونږ به ستا دوستان او ستا ملګري واوسو ، اوکه چیرې څوک ستا تر دې ځایه د خبرو وروسته ډسپنا لړڅخه پښه نیولې شوه . د هغې په څیرې باندې د شرم اوحیا اثار را ښکاره شول ،هغې دخپل ورور درونده سلطانه! مونږ دواړو ورور اوخوړ چې بله کومه پریکړه کړیده ، نو څرنگه چې هغه زما د ذات سره اړه لری نو په دې خاطر ز ډسپنا دې خبرو نه یواځې سلطان بایزید یلدرم په اندیښنه کې کړ بلکه علي پاشا ته هم اندیښنه پیدا شوه په دې خاطر دواړو په پوښتنه کو ، خپلې خور ډسپنا ته یې وکتل اوبیا یې وویل:

دووونده سلطانه ! که ته ماته او زما خور دواړو ته بښنه وکړې نو د هغې ورسته که ستاسې له اړخه پر ما کوم شرط ایښول کیږي نو ز کې برخه وانه خلو ، که چیرې د اروپا کوم قوت ستا بر خلاف سر را پورته کاوه اویا یې ستا پر خلاف د جنگ پیلامه وکړه نو زما له ت بل کوم شرط چې مونږ دواړه ورور اوخوړ غواړو تاسو ت ووايو هغه یواځې زما نه بلکه د ډسپنا خپله غوښتنه هم ده. او هغه دا چې ه تل ستاسې له پاره د احترام ، عزت او درنښت سبب وګرځي. که چیرې کوم شیطاني قوت پر ما باندې د غلبي پیدا کیدو هڅه کوي او یا چې زه ستا د فرمان لاندې د اوسیدو ژمنه کوم نو تر څنګ به یې زه ددغې خپلوۍ ، چې زما د خور په واسطه منځته راغلي هم ډیر احتر دوورنده سلطانه !دغه دواړه شرایط چې مونږ ستا تر مخ کیښول، ددې نه علاوه یو بل شرط هم شته چې تاسې ته یې وړاندې کوم. دا دو لکه څنګه چې تاته معلومه ده چې ستا د دروند والد سلطان مراد په لاسو زما پلار ډیره بده ماتې خوړلې وه. او په هغه جنگ کې زما پلا ډسپنا تر دې پورې مخته ولاړه چې که په دې جنگ کې مونږ د سلطان بایزید په مقابل کې بریالیتوب تر لاسه نه کړ او د پخوا په څیر یو اوس چې زمونږ د دعا په مطابق مونږ ته برې په برخه نه شو نو په دې خاطر ډسپنا اوس ستا د ښځې په څیر ستا سره د اوسیدو له پاره وشوه و درونده سلطانه ! ته چې کله هم وغواړې زما او زما د خور ډسپنا څټونه پری کولای شي.

دغه دواړه شرایط چې زما او زما دخوړ تر منځ د جنگ دپیلامې نه تر مخه پرې خبرې شوې وې ، نو درونده سلطانه ! هغه مو ستا تر طلاو څو کانونه دې درونده سلطانه ! دهغو کانونو څخه د لاسته راغلي زرو څخه مونږ ته پوره ګټه تر لاسه کیږي . نو که چیرې ته زما

مجبور واوسم.

د استيفن دخبرو وروسته سلطان بايزيد په ډيره معني لرونکي توگه علي پاشا ته وکتل او ورسره يې پټه مشوره وکړه . دمشوري په دور استيفنه ! زه تيار يم ستا خور ډسپنا د خپلي بنځي په څير قبوله کړم . په دې کې شک نه شته چې ډسپنا د اروپا په ډيرو زياتو بنايسته و . سلطان بايزيد په دې خبره ډسپنا ټکان وخوړ او د سلطان په لور يې مخ را واړاوه ، تر څنگ يې ورور استيفن هم د سلطان په لور په پ استيفنه ! ستا خور ډسپنا د بنځي د منلو په څير زما شرط دادې چې تر هر څه لمړۍ هغه عيسايت پرېږدي او اسلام و مني . که چيرې ه دسلطان دې خبرې د ډسپنا په مخ باندې د خوشحالي او مسکا نينې را و ځلولي . د هغې په سترگو کې ډيرې زياتې خوشحالو نڅا کوله ، دوردنه سلطان ! لکه څنگه مې چې پخوا وويل د جنگ دپيلا مې تر مخه مونږ په يسوع مسيح باندې سوگند کړي و او دهغې نه مو په دې د استيفن په ځواب باندې سلطان ډير ډاډ من او خوشحاله شو ، او بيا يې وويل :

ستاسې لمړۍ شرط ماو منوده چې ته به پس له دې زما تابع ، مطيع او فرمانبرداره اوسې او دخپلي خور د خپلوۍ په اساس به ته زما تر او زه به هغه د خپلي بنځي په څير و منم ، خو گرانه ! ستا دريم شرط زما له پاره دمنلو وړ نه دې . اوس چې ته خپله خور زما په حرم کړې و هغه ماته د منلو وړ نه دې .

دسلطان بايزيد ددې سخاوت په واسطه د ډسپنا د زړه غوټۍ و غوړيدې او د خوشحاليونه په کاليو کې نه ځايده ، استيفن هم تر يو وخته يو درونده سلطان ! ، که چيرې ته ماته دورور په سترگو کورې ، نو زه به د ورور په څير د هغې کانونو يوه برخه ستا په قدمونو کې نظر د استيفن په ډير اصرار او فشار سره سلطان دهغه دريم شرط هم و منوده او تر څنگ يې ناست علي پاشا ته وکتل او ورته يې وويل علي پاشا زويه ! زه همدا اوس د لښکر قاضي را بولم تر څو هغه ډسپنا په اسلام کې داخله کړي ، دهغې وروسته به زه ډسپنا د خپلي بنځ به همدلته په روميليا کې د خپل لښکر سره يو ځاي تم کيږي . او د همدې ځايه به د اروپايي ځواکونو څارنه کوي . په دې وخت کې ته د دهغو پاتو معامله هم ور خلاصه کړې او په خپلو کاروو کې به بريالي را ووزې ، گوره زويه ! زما په دې خبرو خو کومه نيوکه ، اعتر علي پاشا ورته وويل : محترم سلطان ! زه په دې لړ کې هيڅ ډول خبره نه لرم و ، ته پوهيږې چې ستا هره خبره د علي پاشا له پاره دحک د علي پاشا په دې ځواب باندې سلطان ډير زيات خوشحاله شو ، بيا دسلطان دحکم په اساس د لښکر قاضي را وبلل شو ، او هغه د استيفر د ډسپنا او خپل لښکر سره يو ځاي د جنگ ددې ميدانونو څخه د بروسې د ښار په لور روان شو . علي پاشا هم د سلطان سره يو ځاي د خيمه کيدو حکم وکړ .

پرلپسې لري

دقريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پرخلاف يي د صليبيانوسازشونه (۱۳)

مکمل غير سياسي : يوتاريخي په زړه پورې ناول .

زمونږ دهيواد گود يتمور څوک دې ؟

اوس تاسې ددې تاريخي ناول ديارلسمه برخه لولئ:

(۱۳)

پرلپسې ***** ۲۲

لمر خپلې دتودخې او رڼا وړانگې نورې راټولې کړې وې ، او ډوب شوې و . د شپې تياري په خپل قوت سره د لمر د ډوبيدو علي پاشا دريونا د کاکا د زامنوپه کلي کې يوه دروازه ټک ټک کړه ، دهماغه لمړۍ ټک ټک سره د لږ ځنډ وروسته دروازه پر ، د خپل اس څټ يې دوه درې ځلې په مينه وواهه او بيا يې ددروازې پرانستونکي ته وکتل او په ډيره نرمه لهجه يې ورته و و

که زه غلط نه اوسم نو ستا نوم به يونيسيس وي!

دوازه پرانستونکي حيران شو او په ډيره عجيبه توگه يې علي پاشا ته وکتل او ورڅخه يې وپوښتل .

اول خودا ووايه چې ته څوک يې ؟ او زما د حويلۍ دروازه دې ولې ټک ټک کړې ده ؟ ستا خبره سهي ده چې زما نوم يونيس اول يونيسيس په خبرو د علي پاشا په څيره کې نرې غوندې خوښي راښکاره شوه ، يو ځل بيا يې دخپل آس څټ وټپاوه او پيغام تاسي ته ورسوم .

دعلي پاشا په دې خبرو باندې د يونيسيس وجود لږ څه راوغوريد ، او په خندا يې وويل : که چيرې هغو دواړو ورورنو ته ماته نن شپه زما سره د يوه دروند ميلمه په څير همدلته تيره کړه .

علي پاشا په خپلو ښکاري سترگو يو ځل بيا يونيسيس ته وکتل او خپل آس يې هملته د دروازي نه بيرون پريښود او هملته يې و تا وایم هغه به درته ووايم او دهغي وروسته بيرته ژر ستنيرم .

دعلي پاشا حويلۍ ته د ننوتلو سره سم يونيسيس د حويلۍ دروازه لکه د پخوا په څير و تړله ، اوبيا يې له ځانه سره علي پاشا خپل ماته سکون تر لاسه شي .

د يونيسيس ددې خبرو په اساس د علي پاشا په څيرې باندې درنه غوندې جذبه او په سترگو کې يې د تورې تياري امواج راغلې يونيسيس ! زه غواړم تاته ووايم چې د رستاک دواړه ورپرونه ما له منځه وړي دي ، همغوي ماته ويلې چې ته هغه څوک يې يې ؟

د علي پاشا په دې خبرو باندې يونيسيس حيران شو او ټکان يې وخوړ او بيا يې په ډيره بده توگه وويل :

زه به ستا د ټولو خبرو ځواب درکړم خو لمړۍ دا ووايه چې ته څوک يې ؟

علي پاشا په ډيره بې پروايي سره يونيسيس ته وکتل او ورته يې وويل :

يونسيس ! زما نوم علي پاشا دې . زه ستا په لاس د وژل شوي مجدالدين کشر ورور يم . او دخپلو قاتلينو څخه د بدلې اخستو له پاي

دعلي پاشا په دې خبرو ، يونيسيس د علي پاشا په لور وکتل او په يوه ډيره ويرونکي خدا سره او په ډيره سپکه توگه يې علي پاشا

که چيرې ستا نوم رښتيا هم علي پاشا وي او ته دمجدالدين کوچني ورور يې نو ته خو بيا ډير احمق او بې عقل يې ، ته دومره ناپوهه د يو څو لمحو ميلمه دې ، ته څومره احمق ، څومره ناپوهه ، څومره بې وقوفه يې چې په دغه فضا کې دخپلې فنا تختۍ دې ليد

واوره علي پاشا ! زما د لاسو په يو پرک ، زما په يوه اواز ، او زما پر يوه غږ سره به داسي ځوانان توره وهونکي دې ميلمستون اخستلو له پاره راغلي يې نو بيا له ځانه سره وليکه چې ته به په دې ميلمستون کې د څو ځان سوزونکي لمحو او افسوسونو يو

کله چې يونيسيس ددې خبرو د کولو وروسته چپ شونو علي پاشا هم د ميلمستون چټ ته په کتلو سره همغسې يوه زوروره خ

يونسيس ! هغه څه چې تا وويل هغه خو به ستا د نظر او آند په مطابق سهي وي ، خو هغه څه چې زه يې ويل غواړم هغه دې هير کړي .

تر دې ځايه تر خبرو وروسته علي پاشا لږ څه چپ غوندې شو او بيا يې په پوره توجه ، قهر او غضب سره يونيسيس ته وويل

يونسيس ! زما خبره لا تراوسه پورې نه ده ختمه شوې ، زه غواړم تا ته دا هم ووايم چې ، هغه سپکاوي چې د مشيت سبب گر

نو يونيسيس! دهغه د ژوند په بيكرانه مسافتو كې د درد او تكليف نه اخوا نور څه نه پريږدم .

د علي پاشا ددې خبرو په واسطه يونيسيس نور هم په غضب شو اود علي پاشا ددې خبرو ځواب يې په همغه لهجه وركړ او ورت

علي پاشا ! هغه څه چې تا وويل ، هغه ستا فريب ، ستا غولنه ده ، شايد تا په داسې چاپيريال كې پالنه موندلې وې ، چيرې چې داسې شپه وگرځي چې په قسمت كې يې سهار نه وې ليكلې . دهغې دغه تيرې شوې څوگرۍ به اوس ستا د ژوند اخري

علي پاشا په خپل ځاې باندې ډاډمن ناست و او يونيسيس ته دكتلو پرته يې د مخكې نه په زيات قوت او غضب ناكه اواز سره و و

يونسيس! ځنډ ولې كوي ؟ كله چې ته زما ژوند ختمول غواړې او د مجدالدين په څير باندې ما هم دخپلې لارې څخه لرې كول غواړې

دعلي پاشا په دې خبرو باندې يونيسيس نور هم په غضب شوو نو په دې خاطر يې په لوړ اواز يو څو نومونه اخستل او هغو پر

ددې غږ وروسته يونيسيس څو لمحي انتظار وكړ او دهغې وروسته د هغه په حالت كې بدلون راغې ، دهغه په سترگو كې غضب :

يونسيس! په خپل ځاې كينه ، زه به تا پرې نږدم چې دميلمستون څخه بيرون قدم كيږدې ، تا ماته پخوا ويلي و چې ستا يو اواز ، وهونكو انتظار وكړه چې ستا په حكم به ما هغسې كوي لكه څنگه چې تا وويل :

دعلي پاشا د دې خبرو په ځواب كې يونيسيس ډير عصبي شو او په خپل ځاې ولاړ و او په ډير نفرت اوكركي سره يې علي پاشا ته

علي پاشا ! كه چيرې ما ستا دوه ستر وروڼه اوپلار وژلي شول نو تا هم په خپله وينه كې لمبولې شم . ته څه فكر كوي چې

د يونيسيس په دغه خبرې باندې علي پاشا د توپان په څير دخپله ځايه پورته شو او يونيسيس ته يې په سخت اواز سره وويل :

كه چيرې ته په كوم هوډ ، عزم ، غلطي انگيرنې ، دهوكې يا فريب كې ككړ شوې يې نو لږ دخپلې ميلمستون څخه بيرون

دهغه په دې خبره باندې يونيسيس نور هم په غصه شو ، هغه د ميلمستون ددروازې په لور ولاړ ، په دې وخت كې علي پاشا ور

د علي پاشا ددغې قوي ضربې وروسته يونيسيس يو ځل بيا را پورته شو او تريوه وخته پورې يې علي پاشا ته د يوه ليوني سپي

علي پاشا ! تا دلته په دې كمره كې پر ما لاس پورته كړ نو پوه شه چې ستا د مرگ په پروانې باندې زما مهر ولگيد . په دې پېښه سره تباه كړي ، كله چې همداسې خلك پر تا باندې را دننه شي نو بيا به په دې كمره كې ستا حالات په شگو د ليك په څير وگرځي

علي پاشا سمدستي د يونيسيس ددغه گواښ په ځواب كې څه و نه ويل : خو په يوه ناڅاپه توگه يې خپله توره د تيكې څخه را و و دخپلې تورې په اشارې سره يې يونيسيس ته وويلي :

يونسيس ! زه د ډيره وخته را هيسې ستا بک بک اورم ، ستا اوتې بوتې اورم ، لږ څه دخپل ميلمستون څخه بيرون را و وځه ، چې

دعلي پاشا ددې خبرې سره كه له يوې خوا د يونيسيس په مخ باندې مرگ نڅاپيل كړې وه خو دبله اړخه هغه لږ څه د ډاډ سا يې وويل :

يونسيس ! دخپل كور په انگر كې و دريره او بيا اواز وكړه ، څوك چې را بولي را ويې بوله ، زه تا ته اجازه دركوم څوك

د علي پاشا د وينا سره سم يونيسيس هملته دخپلې حويلۍ په منځ كې ودرید او بيا يې په زوره زوره چغې ووهلي ،

کله چې هغه خپل زور وواهه نو علي پاشا يې په ورو ورو په خټ لاس را ښکود او ورته يې وويل:

يونيسيس ! اوس نو چپ شه، ماتاته د خپلو ملگرو او ملاتړو د رابللو فرصت درکړ، او تا هغوي ته غږ وکړ، اوس زه هم انتظار

د شپې په تياره کي يونيسيس په خپل ځاي ډاډمن و هغه هيله من و چې هغه خلک چې هغه د خپل ملاتړ له پاره را غوښتي دي نه وه، دواړه چپ چاپ ولاړ و نو کله چې د يونيسيس د اواز کومه پايله تر مخه را نغله، نو علي پاشا ورته وويل:

يونيسيس ! تا وکتل چې ستاد اواز کوم اغيز مخ ته رانغې، هيڅ دښمن بل دښمن ته دومره مهلت نه شي ورکولې و، تر دومره پوره ډاډ سره به خپل د اوسيدو ځاي ته ستون شوي هم واي. ماتاته د اواز کولو مهلت هم درکړ. ماتاته د خپلو ملگرو د رابللو له پاره ډيره ذليله مړينه ووژنم.

په ځواب کي يونيسيس په ډيره بې وسۍ سره د علي پاشا په لور وکتل او ورته يې وويل: کوره زما بدترينه دښمنه ! داسې نه د

علي پاشا د غاښ چيچني په څير ورته ځواب ورکړ او ورته يې وويل:

نه!... هغه څه چې زه درڅخه پوښتم لمړۍ دهغي ځوابونه راکړه. دهغي وروسته به بيا ستاد وژلو تر مخه ستا پوښتنې واورم ا راکړې وه، هغه ستا په هکله څه نورې خبرې هم ماته کړي دي، د هغه اطلاعاتو په اساس به زه ستا ځواب تلم، که چيري درو

د علي پاشا په دې خبره د يونيسيس وجود نور هم لکه د باد په څير په رپيدو شو. تر لږه ځنډه چپ خوله و. په دې وخت کي علي ډوب اواز وويل چې:

زما نا ځايي دښمنه واوره ! که چيري رښتيا هم مجدالدين ستا ورور وي نو هغه، دهغه پلار او ورور درې واړه پنځه کسانو وژلي دي

ديونيسيس د ځواب په اوريد سره د علي پاشا په مخ کي د خوشحالي نښې را څرگندې شوې، ددې وروسته يې ترې دويمه پوښتنه

تاسو دا خلک د چا په اشاره او امر وژلي دي؟

يونيسيس په لږ زيدلي اواز او نښتې ژبه باندې وويل چې:

په يونان کي د پادريانو او راهبانو يوه ډله ده، دا ډيره وینه خوړونکي او څيړونکي ډله ده. هغوي د مسلمانانو پر خلاف يو محاربه ته راشي نو د همدې پاديانو د ويناو په اساس د هغوي څومره ډلې چې خپرې دي دهغوي کار و رتناموي، د همدې پادريانو په په حکم باندې ستا پلار او دوه وروڼه به قتل رسولي دي، دا په دې خاطر چې ستا پلار دې سيمو ته د مبلغ په څير را غلي و او د

د پادريانو ددې ډلې او ددې انجمن د لارښوونې له پاره دوه کسه ستر پادريان دی، هغوي ته لاپ پادريان هم وايي. دهغوي دوه يوه ډيره پخوانۍ گرجه ده چې په همغې کي دوي خپلې غونډې تر سره کوي. او د پخوانۍ به موسم کي دوي د «پلوپ» په جزيره پادريانو ددې انجمن او غونډو عملي، مالي او اخلاقي مرسته کوي

تر دې ځايه د يونيسيس خبرې خلاصې شوې، علي پاشا هم د فکرونو په امواجو کي ډوب و، او دلر څه ځنډ وروسته علي پاشا

يونيسيس ! تا وويل چې د دې پادريانو اجنټان د يونان په هره څنډه کي خواره واره پراته دي، نو ددوي دا نمانيگان په کومو کي دي توثيق کي تالر څه غلطې هم وکړه نو بيا به ستا په مقدر کي د ذلت او رسوايي څخه نور څه نه وي.

د علي پاشا په دې خبره باندې يونيسيس تر لږ څه وخته پورې چپ پاته شو ځکه چې علي پاشا د خپلې تورې تيره سر د شا له اړخه

علي پاشا ! په کوم کلي کي چې ته همدا اوس ولاړ يي، نو داسي يي وگڼه چې دا د پادريانو تر ټولو ستر مرکز دي، ددې کلي نژدې

هله د ستر پادري کرسپاس او کوچني پادري اردیس څخه احکامات تر لاسه کوي. او بيا زه دهمدي احکاماتو په رڼاکي د ه د يونيسيس د ځواب په ميندولو سره علي پاشا نور هم ډير زيات خوشحاله شو، داسي بريښيده چې هغه ددې ځواب څخه پوره ايا ستادکور د غرو څخه بل کوم کس هم په دې ډله کي شامل دي؟

دهغي دپوښتنې په ځواب کي يونيسيس وويل: هو..... زما کشر ان دوه وروڼه دي چې دهغوي څخه يي يو دلته دي.

علي پاشا دخپلي تورې سر لږ نور هم دهغه په څټ کي ور زور کړ او په تحکمانه شکل يي ورته وويل:

په کومه خونه کي چې همدا اوس ستا ورور شتون لري دهمغي لورې ته ولاړ شه.

د علي پاشا په دې حکم باندې يونيسيس لږ څه وويريد، لمړۍ خوشحاله وه چې په دې ترتيب هغه ته دخپل ورور دژوند خوندي شاشا روان و.

دلږڅه وخت ورورسته يونيسيس يوې خونې ته ورننوت، خودخونې دروازې ته د رارسيدو سره سم هغه هک پک شو، څو رنگ تک ژير شوې و، يو ځل يي مخ را وړاوه او دعلي پاشا په لور يي په حيرانونکي ډول وکتل، هغه غوښتل څه ووايي، خو

يونسيس! اعتراض به نه کوي، زه پوهيرم چې څومره کسان چې په دې کمره کي پراته دي ټول ستادکورنۍ غري دي، او څو اخستي، اوس نو د شپې په دې تياره کي نه څوک ددې کلي څخه بيرون تللي شي او نه د بهر څخه ورسره څوک څه کومک او مر خو خپل ورور ته دې ووايه چې که هغه په لاره کي دڅه کولو شرارت وکړ او يا يي کومه غلطه لوبه کول زړه وغوښتل نو ز ترې دخوندي وتلو اجازه ورنکړم. دا هم بايد تا ته څرگنده کړم چې زما عسکر نه يواځې کلي په محاصره کي اخستي دي بلکه يي ور واستوه، زما وسله وال ځوانان به دهغوي سره يو ځای وي.

علي پاشا يونيسيس پريښود چې ورشي او خپل ورور وپوهي، يونيسيس هم تر ډيره ځنډه خپل ورور ته پټې خبرې وکړې، ه بيرون را ووتل.

دهغوي دتللو وروسته علي پاشا يو ځل بيا يونيسيس ته مخ کړ او ورته يي وويل: يونيسيس زه پوهيرم چې دوي ټول ستادکورنۍ دي، دوي به نه يواځې تا بلکه ستا ټوله کورنۍ به په وينو کي لت پت کړي.

يونسيس چپ چاپ مخته ولاړ او په هغه خالي ځای کي کيناست چې علي پاشا ورته په گوته کړې و. علي پاشا دخپلو وسله وال ځوانانو لاسونه دشا له خوا تړل شوي و. هغوي يي راوستل او دعلي پاشا تر مخه يي ودرول. او ورته يي وويل چې:

علي پاشا! دغه هغه دوه کسه ځوانان دي چې تا را بللي و.

علي پاشا لمړۍ دخپلو وسله والو ځوانانو شکريه وکړه او بيا يي يونيسيس ته وکتل او ورته يي وويل:

يونسيس! ايا دا هماغه دواړه ځوانان دي چې تا ددوي سره يو ځای مجدالدين او دهغي ورور اوپلار درې واړه وژلي و.

يونسيس خو په خوله څه ونه ويل خو بيا يي دغم او درد نه په ډکه توگه خپل سر و خوخاوه، ددوي ددې خبرو څخه دهغو دوا

اوس نو د يونيسيس نه اخواد علي پاشا سترگي په دغو دواړو ځوانانو و لږيدې، تر لږه وخته پورې يي ددوي دواړو دسر نه تر

ايا تاسو دواړو د يونيسيس او دتولک نومي کلي رستاک دواړو ورورونو سره يو ځای مجدالدين او دهغي مشر ورور اوپلار

دعلي پاشا ددې پوښتنې سره سم دواړو ځوانانو خپل سرونه ښکته وغورځول ، هغوي خو په خوله څه نه ويلې خو دهغوي په دې ماتاسو ته د چپ کيدو له پاره نه دې ويلي ، ما ستاسو څخه پوښتنه کړې ، دپوښتنې ځواب راکړئ ، که چيرې زما د پوښتنې ځواب پرې کړي ، ستاسې ښه به دې کې دي چې هر هغه څه چې زه يې پوښتنه کوم دهغې سهې سهې ځواب راکړئ ،

علي پاشا ددې خبرو وروسته لږ څه ځنډن شو ، څه فکر يې وکړ ، يو نظريې په خپل مخکې ولاړو ځوانانو باندې وکړ او بيا واورئ اي قاتلانو ! زه تر ډيره وخته پورې ستاسې چپتيا نه شم زغملای ، ما چې در څخه څه پوښتلي دهغې ځواب سمدستي که چيرې يونيسيس ددې خبرې اقرار کړې وي چې هغه زمونږ سره يو ځای مجدالدين ، دهغه مشر ورور اوپلار تول وژلي دي دهغوي دواړو په دې اقرار باندې د علي پاشا قهر او غضب نور هم زيات شو. او تر خپلې مخې ولاړ ځوانانو ته يې وويل : اي دتيارو شيطانانو واورئ ! اي زما دپلار او دوو ورونو قاتلانو ! ما ستاسو پر خلاف د انتقامي عملياتو لار خپله کړې ده . که خلاف حرکت وکړم.

هغوي دعلي پاشا ددې خبرو ځواب ور نه شو کړاي ، تر لږ وخته پورې علي پاشا هغوي ته کتل بيا يې په خپل څنگ کې ولاړو دسرونو د پريکولو په وخت کې هغوي ډيرې زياتې چغې او نارې ووهلي دهغوي ددغه حالت به کتلو سره ديونييسيس او دهغه دکو د هغوي دواړو د وژلو وروسته علي پاشا ديونييسيس تر څنگ راغې دهغه سره خپله لوڅه توره په لاس کې وه. يونيسيس ډاډه يونيسيس ! زه نه غواړم تا د شپې په تياره کې ووژنم ، زه په دې خونه کې له تاسره نژدې کينم او شپه به سبا کړم ، سهار به زه وحشي او د ړندې جذبي خاوندان دي اود پادريانو او راهبانو د انجمن ايډنجان او سرتيري دي. اوس ته هم همدلته کينه شپه تير ددې خبرو څخه وروسته علي پاشا بيرته شاته شو او تر را تلونکې سهاره پورې يې دخپلو ملگرو سره يو ځای ددې شپې د *****۲۳

په دغه ورځ کله چې د مابنام د تياري د خپريدو سره سم ښايسته او ښکلې ريونا په منډو منډو د نريوس په کور ور ننووته. نو تر ته ور ننوتې وه نور نريوس سمدستي خپل لاس د ډوډۍ څخه واخيست ، د نريوس دا حال د ريونا له پاره د زغم وړ نه و . هغه نريوس خورې ! اول ته ژر ژر ډوډۍ وخوره ، د هغې وروسته به زه تاته يو ډير ښه خبر واوروم .

د ريونا ددې خبرې سره نريوس ډاډمنه شوه ، هغې ژر ژر خپله ډوډۍ وخوره ، ددې تر څنگ دهغې کوچنيانو او مور هم خپل هم را ننوتل ، دهغوي په دې بې وخته راتگ باندې نريوس لږ څه حيرانه غوندې شوه . هغه داسې وگڼله چې کومه ستره غميز ريونا ! کله چې ته زمونږ حويلۍ ته را ننوتې نو په هغه وخت کې ستا د څيرې حالات څه نور و خو کله چې تا وکتل چې زه بريښي چې دا کومه معمولي پيښه نه ده .

تر دې وخته پورې رستاک او کيتهنا هم په خونه کې کينا ستل ، نو بيا په کمري کې ريونا نريوس ته وويل :

نريوس خورې ! څرنگه چې تاسو څلور واړو ډوډۍ خوړله ، نو په دې خاطر د ډوډۍ په وخت کې ما نه غوښتل تاسو په کوم فکري ريونا تردې ځايه خبره وکړه چې نريوس د غم ، انديښني او فکر تر منځ د هغې خبره غوڅه کړه او ورته يې وويل :

ريونا! ته ماته زما د ورور علي پاشا په هکله څه ويل غواړي؟ خداي دې نه کړي ايا هغه په کوم مصيبت کې نښتي دي؟ يا کوم دهغي په دې خبره باندې ريونا يو ځل بيا خبره بيل کړه .

نريوس! ته مه اندېښمنه کړه ، که څه هم زما مور او پلار د علي پاشا په هکله اندېښمن دي خو زه هيله منده يم چې د کوم کار نريوس خوري! زه خبره شوې يم چې علي پاشا د روميل په ولايت کې د خپل لښکر سره يو ځای زمونږ د کلي تر څنگ خيمه ولاړ ، او علي پاشا تيره شپه يو ځل بيا زمونږ د کلي تر څنگ پړاو کړې دي . کله چې ماته او زما مور او پلار ته په دې هکله خبر او اندېښمن کړل.

نريوس خوري! د علي پاشا په هکله زما اندېښنه يوه قدرتي خبره ده . زه تر اوسه په دې نه پوهېرم چې د علي پاشا سره زما ليک هم استولي و خوماته د علي پاشا لخوا دهغه خط په هکله کوم ځواب را نغې . زه په دې هکله کومه شکوده او کله هم نه کېدای بلې! ماغوښتل تاته ووايم ، چې کله چې مونږ درې واړه د علي پاشا خيمي ته ورغلو نو هلته د علي پاشا نيمايي لښکر و او دهمدې نه مونږ درې واړه هملته تم کړي خومونږ موافقه و نه کړه نو بيا هغوي مونږ ته په تفصيل سره خبره وکړه .

نريوس! ددې نه مخته ماته هم معلومه نه وه او تاته به هم په دې اړه کوم معلومات نه و خو زما پلار د علي پاشا د دواړو ورسيدلي و چې په يونان کې د راهبانو او پادريانو يو انجمن کار کوي ، دا انجمن چې دې سيمو ته هر مسلمان مبلغ د راتلو څخه شول او زه يې ترې را ازاده کړم ، هم د همدې راهبانو او پادريانو د انجمن سر تيرې و .

ماته ددې ټولو خبرو په هکله هغه وخت معلومات پيدا شو چې علي پاشا زما د خلاصون له پاره زما دکاکا د زامنو لاره ونيو قاتلانو په لټون پسې و . خو قدرت په خپله داسې فرصت برابر کړ چې زما دکاکا د زامنو په لاسو زما دتښتولو په وخت کې ، د مشري په غاړه لري ، يعنې ددې کلي ټول وگړي د يوې مجرمې مافيا په څير د همدې انجمن د راهبانو او پادريانو سره اړيکي

نريوس خوري! مونږ ته د اندېښنې خبره داده چې علي پاشا په خپله د خپل نيمايي لښکر سره دهمدې کلي په لور ورغلي دي ، خورجاني! دا هغه خبره وه چې ماغوښتل له تاسره يې شريکه کړم او همدې خبرې زه اندېښمنه کړې يم .

د ريونا په دې خبرو باندې نريوس هم د غم په فکر کې ډوبه شوه . موري يې هم د اندېښنو به بحر کې و غورځيده او کوچنيانو با ريونا! که تاسې درې واړه هلته د علي پاشا خيمي پورې تللي وي ، نو هلته خو مو داپوښتنه کولي شوه چې علي پاشا به کله بيرته د خپل ريونا سمدستي ځواب ورکړ .

مونږ د علي پاشا د سالارانو څخه دا وپوښتل ، خو هغوي ته د علي پاشا د بيرته را ستندیدو په اړه هيڅ معلومات نه و . زما پلار ، مور او په دې خاطر مونږ درې واړه ستا لوري ته راغلو .

نريوس د ځواب په اړه لږ څه فکر وکړ . او بيا يې وويل :

زه به ډوډۍ تيار کړم ، لمړۍ ډوډۍ وخورئ بيا به کومه پريکړه وکړو . خو زه فکر کوم چې هغه به د شپې د شپې خپله موخه د دهغه سره په تفصيل سره خبره وکړو . اوس تاسو درې واړه کيښئ چې زه درته غذا تياره کړم .

دهغي ددې خبرې په ځواب کې کيښته سمدستي وويلي:

نريوس لوري! تاته دڅه کولو اړتيا نه شته لکه څنگه چې ريونا وويل ، کله چې موږ د علي پاشا خيمي ته ولاړو نو د علي پاشا سا

د کیتنه ددې خبرو په واسطه نریوس تر یوه ځایه ډاډه شوه او بیا یې وویل:

که چیرې تاسې رښتیا هم ډوډۍ خوړلې وې او بیا راغلي یاست نو زما غوښتنه داده چې نن شپه به تاسې درې واړه دلته زما سره کیتنه، ریونا او رستاګ د نریوس په دې وړاندیز باندې په خپلو کې مشوره وکړه او بیا ریونا نریوس ته وویل:

نریوس ! مونږ درې واړه ستا دا وړاندیز منو ، نن شپه همدلته له تاسره پاته کیږو، بیا به سهار وختي د علي پاشا د څیمي په لور نریوس سمدستي له خپله ځایه پورته شوه او دهغو بستر و تر څنګ چې دخپلې مور او کوچنیانو له پاره یې خبرې کړې وې په بل پرلپسې لري.....

د قریب الرحمن سعید ژباړه

عثماني امپراطوري او پر خلاف یې د صلیبیانوسازشونه (۱۴)

مکمل غیر سیاسي : یو تاریخي په زړه پورې ناول .
زموږ دهیواد ګوډ یتیمور څوک دې ؟
اوس تاسې ددې تاریخي ناول څوارلسمه برخه لولئ:
پرلپسې ****۲۴

تیره برخه له دې ځایه ولولئ

هلته علي پاشا د یونیسیس سره یو ځای ټوله شپه سهار کړه ، دهغه وسله وال ځوانان د یونیسیس د حویلی تر څنګ ټول کلي ، دننه او بهر ، په خپله محاصره کې اخستی و کله چې لمر د شرق له لوري را وخوت ، نو دعلي پاشا په حکم یې دکلي ټول خلک د کلي په شرقي برخه کې را ټول کړل ، هغوی یې په ډلو ډلو وویشل ، ځوانان یې ترې را وویستل او هغوی یې په یوه ځای کې را ټول کړل او ښځې ، کوچنیان ، زاړه او معذور خلک یې ترې بیل کړل . بیا یې یونیسیس د کلي د ځوانانو تر مخ و دراوه ، د کلي ټول ځوانان یې بې وسه کړي و د هغوی تر شا هم دعلي پاشا وسله وال ځوانان ولاړ و ، د کلي د ښځو ، کوچنیانو ، زړو او معذورینو سره یې هیڅ غرض و نه کړ . هغه د خپلو عملیاتو د پیلامې تر مخه یونیسیس ته مخ کړ او ورته یې وویل :

یونیسیس ! تا ددې خبرې اقرار کړې چې تا د رستاګ دواړو ورېرونو سره یو ځای ، او دهغه دوه نورو ځوانانو سره یو ځای چې تیره شپه یې ما کار ور خلاص کړ ، زما پلار او دواړه وروڼه وژلي دي . په دې ترتیب تاسې پنځه واړه زما دپلار او دواړو وروڼو قاتلین یاست . او اوس ما دخپل پلار او وروڼو د قاتلینو څخه د څلور و معامله فیصله کړې ده ، یواځې ته پنځم پاته یې ، ستا کار به هم ډیر ژر تمام شي .

تا ما ته داهم ډاګیزه کړې ده چې تاسې ټول د پادریانو او راهبانو د هغه انجمن غړی یاست چې دمسلمانانو په عامه وژنه کې لاس لري ، او دهغوی موخې دادې چې په دې سیمو کې به نه کوم مسلمان مبلغ را ننوځي او نه به ورته د اسلام د خپریدو فرصت ورکړل شي. تا ماته دا هم ډاګیزه کړې ده چې ددې کلي ټول ځوانان د راهبانو او پادریانو د انجمن غړي او سرتیري دي .

تر دې ځایه علی پاشا چپ شو او بیا یې په لږ څه اوچت اواز سره وویل:

یونیسیس ! زه تا ته دا خبرې په اوچت اواز ځکه کول غواړم چې د کلي ټولو ځوانانو ته ستا په موجودیت کې دا ډاگیزه شي چې دوی ټول مجرمین دي او یونیسیس ددوی په جرمونو باندې شاهد او گواه دي. نو زه به هیڅکله هم دا مجرمین و نه بښم ، یونیسیس ! تر اوسه پورې خو ماته یواځې دا څرگند و چې تاسې یواځې زما پلار او دوه وروڼه وژلي دي ، خو ددې نه علاوه معلوم نه ده چې تاسې خلکو به تر اوسه پورې څومره مسلمانان مبلغین د تیغه تیر کړي وي ، نو په دې خاطر یونیسیس ! ستا او ستا د دې ملگرو ژوندي پریښول د انسانیت له پاره سپکاوي دي .

تردې ځایه د خبرو کولو وروسته علي پاشا چپ شو بیا یې په ناڅاپي توگه خپله درنه ځلیدونکې توره د نیام او ټيکي څخه را وویسته ، څو قدمه مخته ورغې او یونیسیس ته یې وویل :

یونیسیس ! هغه څه چې زه یې کونکي یم هغه هیڅکله هم ستاسې سره تیرې نه دي ، هغه څه چې ستاسې د ځوانانو سره تر سره کیدونکي دي هغه هم دهغوی سره تیرې نه دي . تاسې د کیني نه ډک انسانان یاست او ستاسې په سترگو کې د کیني او تعصب پرته نور څه نشته . یونیسیس ! تا د څلورونور ځوانانو سره یو ځای زما پلار او دوه وروڼه وژلي دي ، نو په دې خاطر ستا وژل پر ما فرض شوي دي .

ددې خبرې سره سم علي پاشا خپله توره را پورته کړه او په یوه گذار یې د یونیسیس سر له تنې پرې کړ ، فضا د چغو اوسورو نه ډکه شوه او دیونیسیس بدن په وینو کې لت پت پریوت . علي پاشا د یونیسیس د وژلو وروسته لکه د پخوا په څیر خپله توره دهغه په کالیو پاکه کړه او بیا یې خپل یو سالار راوغوښت او هغه ته یې څه حکمونه وکړل ، دهغې سره سم هغه سالار په خندا شو ، شاته ولاړ او هغه وسله وال چې ددې کلي د ځوانانو تر شا ولاړ و هغوی ته یې څه اشاره وکړه ، دعلي پاشا حکم یې ورته واوراوه ، دهغې سره سم هغوی ټول مخته راغلل ، او د یوې اشارې سره سم یې دهغه کلي ټول ځوانان له یوه سره د تیغه تیر کړل .

کله چې دا عملیات پای ته ورسیدل نو بیا علي پاشا ټولو هغو ښځو ، کوچنیانو ، زړو او معذور ته چې هلته یې په ډیره بې وسۍ سره دغه ننداره کتله په وینا کې وویل :

دکلي زړو ، کوچنیانو ، ښځو او معذورو ټول واورئ چې زما دین په ښځو ، زړو و کوچنیانو او معذور باندې د لاس د پورته کولو اجازه نه راکوي ، ستاسو سردار یونیسیس ما ته ویلي و چې ددې کلي ټول خلک د راهبانو او پادریانو د انجمن غړیتوب لري او د مسلمانانو په وژلو ویاړي ، هم ستا سو د کلي خلکو زما پلار او دوه وروڼه وژلي و نو ای د کلي خلکو واورئ چې زما نوم علي پاشا دي او زه د سلطان بایزید یلدرم د فوځ سالار یم ، ما د یونیسیس تر څنگ ددې کلي ټول ځوانان هم ووژل ، ځکه چې دوی ټول مجرمین و او د پادریانو او راهبانو د انجمن غړي او سرتیري و ، زه پر تاسو باندې لاس نه پورته کوم . تاسې ټولو ښځو ، کوچنیانو ، زړو او معذورو ته بښنه کوم ، تاسې ټول خپلو خپلو کورنو ته ولاړ شئ ، خو یوه خبره یاد لرئ چې د نن نه وروسته که په دې کلي کې کوم مجرم انسان ته پنا ورکړل شوه و او یا د نن نه وروسته زما جاسوسانو او مخبرانو ماته اطلاع راکړه چې ددې کلي د کوم وگړي اړیکي د راهبانو او پادریانو د انجمن سره دي نو ستاسې څخه به داسې انتقام واخلم چې ستاسو په فکر کې به هم نه را گرځي . اوس تاسو ټول خپل کلي ته تللي شئ .

د علي پاشا په دې حکم باندې هغوی ټول خوشحاله شول ، بیا یې په منډو منډو باندې خپل ځانونه کلي ته ورسول ، علي پاشا هغه وژل شوي خلک ټول د هوایي مرغانو خوراک ته پریښودل او بیا بیرته خپلي خیمې ته راستون شو .

***** ۲۵

لمر څو نیزې را پورته شوې و ، او وړانگوېي دگرمۍ اغیز شینده ، گرمي هرې خواته خپره و ، علي پاشا دخپل نیمایي لښکر سره بیرته د خپلي خیمې په لور را روان و . د رارسیدو تر مخه یوه عسکر ورمونده کړه او دهغه د اس واگي یې په خپلو لاسو کې ونیولې او ورته یې وویل :

پاشا ستا په خیمه کې څو کسه میلماناناست دي . په هغوی کې ستا مور او ستا کشره خور هم شته ، زه به ستا آس تر اخور پورې یوسم او ته خپلي خیمې ته ورځه .

دخپلي مور او خور د خبر په اوریدو سره علي پاشا دومره خوشحاله شو چې د آسه یې را توب کړ او د آس د زین سره تړلي دوه خورجینه یې را پرانستل ، په خپله اوږه یې واچول ، آس یې د خپل عسکر په لاسو کې ورکړ او په خپله یې په یو څو گامونو سره ځان خیمې ته ورساوه .

کله چې خیمې ته ور ننوت نو ویي کتل چې هلته په خیمه کې د هغه دمور قیرات او دسریان خور نه علاوه نریوس ، ریونا ، رستاک او کیتنهنا هم ناست دي . کله چې علي پاشا خیمې ته ورننوت نو ټول د خپلوځایو څخه پورته شول ، علي پاشا ورمونده کړه او د یوه کوچنۍ په څیر د خپلي مور په غاړه کې ور پریوت .

قیرات تر یوه وخته پورې هغه ښکلاوه او مینه یې ورسره کوله ، علي پاشا د خپلي مور څخه وروسته خپلي خور ته ورغې

دهغه په سر يې لاس راښکود ،بيا چې کله دهغه مور اوڅور کيناستل نو علي پاشا هم په يوه خالي ځاي کې کيناست ،ددې سره سم د علي پاشا مور غوښتل هغه ته څه ووايي چې ريونا خبرې پيل کړي ،

علي پاشا ! تا مونږ ته دويلو پرته زما د کاکا په کلي حمله وکړه ، په هغې کلي کې ټول مجرمين اوسيري . او هغوي ټول د راهبانو او پادريانو د انجمن غړي او سرتيري او دمسلمانانو پر خلاف ورته دندې ورکول شوي دي . ته دداسې يوه ستر کار له پاره د شپې په تياره کې يوازې تللي وي ، کيداي شو چې هلته هغوي تاته کوم زيان در رسولي واي .
د ريونا په دې معقولو خبرو باندې علي پاشا دهغه شکريه وکړه او بيا يې ورته وويل :

گوره ريونا ! زه خو ځانته نه وم ، زما سره زما د لښکر يوه برخه هم وه . زما ددواړو ورونو او پلار پنځه کسه قاتلان وو ، دهغوي له ډلې څخه دوه هغوي و چې ته يې تښتولي ، هغوي دواړه ستا دکاکا زامن و . ما هغوي ستا په موجوديت کې له تيغه تير کړل . دريم يې ستا د کاکا دکلي سردار يونيسيس و او دوه کسه نور ځوانان و چې د همدې کلي اوسيدونکي و ما دهغوي درې واړو کار هم ورخلاص کړ .

که جيري ما يواځې همدا کار کولی نو زه به د شپې د شپې بيرته خپلې خيمې ته را ستون شوې وي ، خو ما ته اطلاع راکړل شوې وه چې ددې کلي ټول ځوانان د راهبانو او پادريانو دانجمن غړي او سرتيري دي او په دې سيموکې د مسلمانانو پر خلاف کار کوي ،نو ما د لمر د راځتلو پورې انتظار وکړ دکلي ټول کوچنيان ، زاړه ، ښځې او معذورين مي پريښوول او پاته مي ټول ځوانان له تيغه تير کړل . په دې ترتيب مي هغه کلي د مسلمانانو له پاره د خطر نه وويست . زه نن ډير زيات خوشحاله يم چې زه نن د خپل پلار او ورونو د قاتلينو څخه په بدل اخستلو باندې بريالي شوې يم .

دعلي پاشا په دې خبرو باندې د قيرات او سريان په مخونوکې د خوشحالي ليکي را پيدا شوې چې هغوي خپله خوشحالي په الفاظو کې نه شو بيانولي ، قيرات يو ځل بيا دخپله ځايه پورته شوه او علي پاشا يې په خپله غيږ کې و نيو اوډيره مينه يې ورسره وکړه . ددې سره سم سريان هم د خپله ځايه پورته شوه او علي پاشا يې په تندې باندې موچي کړ . بيا نو قيرات علي پاشا ته وويلي :

علي پاشا زويه ! تا هغه کار ترسره کړ چې د ډيري مودې را هيسي يې ما انتظار کاوه ، زويه ! تا زما د کورنۍ عزت او وقار پورته کړ .

قيرات لا دا خبره کوله چې علي پاشا د خپلې اوږې څخه خورجين را ښکته کړه په هغې کې يې لاس ور ننويست او د پڼو يوه ډيره قيمتي جوړه يې ترې را وويستله ، اودخپلې مور په لور يې ور وړاندې کړه او ورته يې وويل :

اي مورجاني ! ما ستا له پاره دوه جوړه پڼي اخستي وي ، چې يوه يې همدا ده ،مادا بوتان تاته د نکوپولس په ښار کې را نيولي و . اي مورجاني ! دا بوتان ما په خپل خورجين کې له ځانه سره گرځول ، او غوښتل مي چې کله دخپلو دښمنانو څخه بدل واخلم نو په خپلو لاسو به يې خپلې مور ته په پښو کوم . اوس ته خپلې پڼي راوړندي کړه تر څو ستا زوي علي تا ته په خپلو لاسو دا پڼي په پښو کړي . اي زما مورې ! ما دخپل کوچنيتوب او ځوانۍ ډيره برخه ته پڼي ابلې ليدلې يې ، درنې مورې ! دا چې هغه وخت ما څنگه دا ز غمل په الفاظو کې يې نه شم بيانولي . خو د هغه خداي ډير زيات شکر دې چې هغه ماته ددې کار د ترسره کولو توفيق را وبانښه .

ددې سره سم علي پاشا هغه پڼي ور مخکې کړې ، قيرات هم خپلې پڼي خپل ځوې ته ور وړاندې کړې او علي پاشا خپلې مور ته پڼي ور په پښو کړې ، بيا هغه دخپله ځايه پورته شو او په لوڅه زمکه يې خپل خداي ته سجده وکړه . تر لږ څه وخته پورې هغه په سجده پروت و ، ژړل يې ، قيرات هم دهغه سره په ژړا پيل وکړ سريان هم دژړيدو پرته پاته نه شوه . ټول د غم په موجونو کې را گير شوي و . بيا چې کله علي پاشا پورته شو اوپه خپل ځاي کيناست ټولو وکتل چې د علي پاشا په سترگو کې اوبښکي وي او هغه يو نا ځايه په خدا بدلې شوې ، نو قيرات علي پاشا ته وويل :

گرانه زويه علي پاشا ، ستا په سترگوکې اوبښکي دی ! ته ژاړې ! د قيرات په اوازکې يودرد ، يوه آه ،اويوډول اذيب او تکليف و .

علي پاشا نرۍ شاته خدا و کړه او ويې ويل : اي مورجاني ! دا خو دشکر او ممنونيت اوبښکي دي ، زه د خپل خداي ډير زيات ممنون يم چې هغه زما مور ته زما له لاسه خوشحالي ور وېښلې .

دعلي پاشا ددې خبرو په واسطه تر لږ ه وخته پورې ټولو وخندل ، دهغې وروسته دعلي پاشا مور قيرات په يوې نوې او زړه پورې موضوع باندې خبرې پيل کړې او ويې ويل :

علي پاشا زويه ! دلته د راتللو سره سم چې کومي خوشحالي ماته تر لاسه شوې ده نو زه هغه په الفاظو کې نه شم بيانولي . قيرات تر دې ځايه خبره وکړه چې علي پاشا په کې ورتوپ کړ او ويې ويل :

اي مور جاني تاسې څنگه دلته راغلي ياست ؟ ايا کومه مهمه خبره وه چې دهغې له پاره تاسې د بروصې نه تر دې ځايه د

راتلو زحمت کاللي دي .

د علي پاشا په دې پوښتنه د قيرات په مخ کې د خوشحالي ليکي را تازه شوې ، او بيا يې په خبرو پيل وکړ .
علي پاشا ، زويه ! زه دلته د مقصد پرته نه يم راغلي ، زويه ! دا خو دلته زما د راتللو وروسته ما ته معلومه شوه چې تا د خپل پلار او ورورنو د قاتلانو څخه بدل اخيستي دي . خو زوي جانې ! زه هسي د يوې بلې خبرې له پاره راغلی يم . ما دخپله ځانه سره يوه نجلۍ هم راوړې ده او غواړم دهغي سره ستا کوژده تر سره کړم . زويه ! ما دا نجلۍ تاته ستا د ژوند د ملگري په څير غوره کړې ده . او زما په دې خوښه کې د سلطان بايزيد يلدرم خوښې هم گډه ده . هغه وايي چې په هر صورت کې ته بايد ددې نجلۍ سره کوژده وکړي . او تر يوه وخته پورې تاسو دواړه يو ځای يو د بل خوي بوي باندې و پوهيږئ ، او بيا سره واده وکړئ ، ددې نجلۍ مور او پلار هم په دې رشته باندې خوښ او تيار دي او هغوي په خپله خوښه دا نجلۍ له مونږه سره را ليرلي دي . زويه ! هغه نجلۍ ما هلته ستا د خيمي تر څنگ د بلې خيمي په يوه کوچ کې کينولې ده . د لږ ځنډ وروسته به زه تا ته هغه نجلۍ در وښم . او دهغي وروسته به په همدې خيمه کې د کوژدې مراسم تر سره شي .

علي پاشا د خپلې مور په دې خبره لږ څه اندېښمن غوندې شو ، بيا يې خپلې مور ته و کتل او ورته يې وويل :
اي مور جانې ! ددې تر مخه خو به مو له ماسره مشوره کړې وای ، او زما څخه به مو د خوښې او ناخوښې په اړه پوښتلي وای ،

علي پاشا غوښتل نور څه هم ووايي ، خو مور يې خبره ور غوڅه کړه .

علي پاشا زويه ! هغه نجلۍ به خامخا ستا دخوښې ثابته شي ، زويه زه ستا خيمي ته د شپې په اخری برخه کې را ننوتي يم ، او ستا سالار زه او سريان دواړه همدلته ستا په خيمه کې پريښودو ، او زمونږ يې ډير زيات عزت او درنښت وکړ . ما هغه سالار ته د شپې وويل چې سهار وختي زما لور نريوس ماته را ورسوئ . نو کله چې هغه سړي د نريوس پسې ولاړ نو دهغي سره يو ځای ريونا ، دهغي پلار رستاک او مور يې کيتهنا چې هلته د نريوس په کور کې يې شپه سبا کړې وه ، هم يو ځای را غل . دخيمي تر څنگ چې کومه نجلۍ ناسته ده نو هغه يواځې نريوس کتلي ده ، بل چاته مې دهغي دکتلو اجازه نه ده ورکړې هغه وخت چې نريوس ، ريونا ، رستاک او کيتهنا دې خيمي ته را ننوتل نو په هماغه وخت کې ما او سريان نريوس د خيمي هغه برخې ته يوړله ، هلته مو هغه نجلۍ نريوس ته وښووله ، زويه ! دا چې هغه نجلۍ څه ډول ده دهغي په هکله به نريوس تاته ووايي . تر هر څه لمرۍ د نريوس خبره واوره او بيا چې څه وايي هغه ووايه . ددې نجلۍ د تعريف له پاره نريوس لا د پخوا څخه ښه او غوره الفاظ لټوي ، زما په فکر چې تر اوسه به يې دهغي د تعريف له پاره ښه او درانه الفاظ پيدا کړي هم وي . نو اوس خو هغه څه چې نريوس وايي هغه په ښه غور سره واوره . او بيا دی خپل عکس العمل و ښايه . کله چې د علي پاشا مور چپ شوه نو تر ډيره ځنډه په خيمه کې سکون او چپتيا حاکمه وه . د دې وروسته نريوس علي پاشا ته مخ کړ او ورته يې وويل :

زما گران او دروند وروره علي پاشا ! هغه نجلۍ چې ماته ښوول شوېده او اوس ستا کوژدن ورسره کيدونکې ده او بيا ستا واده ورسره کيدونکې دې هغه ډيره حسينه ، ښايسته او د ښه شکل او صورت خاونده ده . دهغي جسم د بلورو په څير تراشل شوې ، د هغې نازک ښايسته لاسونه ، دهغي نرۍ او ښايسته گوتي ، د مرمرو په څير بازوگان ، نرۍ ملا ، د ورينمو په څير ويښتان ، د صراحي په څير نرۍ غاړه ، دهغي ښايست په يوه توپان بدل کړي

ريونا تر اوسه پورې چپه خوله ، حيرانه ، او په اندېښنو او غمونو کې ډوبه ناسته وه . د نريوس په دې خبرو باندې يې ډير حيرانونکي غونډې عکس العمل ښوده ، د هيچا سره يې سترگې نه مخ کولې ، سر يې تپت کړې و ، د غمونو په څپو کې ډوبه او چاپيريال پرې هره لمحې تريخېده ، ځکه نريوس خو دهغي ټول خوبونه له منځه وړي و . هغې خو په ډيرو هيلو او اميدونو سره د علي پاشا سره د خپلې مينې اظهار کړې و ، ددې تر مخه دهغي مور او پلار ددو ځوانانو سره د هغه کوژده کړې وه ، په داسې حال کې چې دهغي ځوانانو سره نه دهغي مينه وه او نه رغبت ، يواځې دهغي مور او پلار و چې هغه يې دهغوي سره تړلې وه او دې هم هغه رشته په پوره چپه چپتيا سره منلې وه . خو د علي پاشا سره معامله بل منگه وه . علي پاشا دهغي دخوبونو ځوان و ، لکه څنگه چې هغه په خپل کور کې دهغي عزت کړې و ، دهغي عفت يې خوندي ساتلې و نو هلته هغه په دې باندې يو بل تر ټولو زيات احسان وکړ . هغه وخت چې د هغې دکاکا زامنو هغه تښتوله ، نو علي پاشا نه يواځې هغه د هغوي د پنجې نه خلاصه کړه بلکه د هغې ابرو او عزت يې هم خوندي وساته . دهمدې کړچار په وسيله د ريونا په زړه کې د علي پاشا له پاره د محبت او منيې انگار را تازه شو خو هغې ورته د شرم نه د همدردۍ پوخ ور واغوست . او اوس خو ريونا د ژوند هغه مور ته رسيدلې وه چې د هغې څخه د بيرته ستنيدو زغم ورسره نه و . ځکه چې علي پاشا اوس دهغي منزل او دهغي دغوښتنې اخري ځای و .

دلته په خيمه کې چې کله دهغي په شتون کې د علي پاشا سره د بلې کومې نجلۍ د کوژدې خبرې کيدې نو دې ټولو خبرو

دهغي په زړه ، او ذهن باندې د نشتر په څير زخمونه جوړول. خوبيا هم هغه چپه خوله ناسته وه ، زغم يې کاوه ، ځکه چې که هغه ويل نو هغې ډير څه ويلاي شول ، خو دخپل مور او پلار په موجوديت کې هغه مجبوره وه او دعلي پاشا مور ته يې هم هيڅ و نه شو ويلاي .

کله چې نريوس خپل تعريفونه اوصفتونه خلاص کړل اوچپ شوه نو دعلي پاشا مور په خبرو پيل وکړ.

نريوس لوري ! پورته شه او هغه نجلۍ د خيمي د هغې برخې څخه دلته راوړه ،

د قيرات د خبرې سره نريوس د خپله ځايه سمدستي پورته شوه ، په دې وخت کې قيرات ريونا ته وکتل او په ډير محبت او

مينه يې ورته يې وويل :

ريونا جانې لوري ! ته هم دنريوس سره ولاړه شه ، دواړه خويندې يو ځاي هغه نجلۍ د خيمي د هغې برخې څخه دلته راوړئ

،

ريونا همغسې تيب سر په خپل ځاي ناسته وه ، پورته نه شوه ، خو بيا يې هم په يوه تيب او مړژواندې اواز سره قيرات ته

وويل :

اي زما مشري موري ! زما په فکر يواځې نريوس خور ددې کار له پاره پوره ده . هغه نجلۍ خو څه شله گوډه نه ده چې

مونږ يې په دوو کسانو باندې را پورته کړو او دلته يې را وړو. نريوس خور هغه نجلۍ په يواځې ځان دلته را وستلې شي .

د ريونا په دې سوزيدونکو خبرو باندې ، قيرات ، سريان ، نريوس ، رستاک اوکيتهنا ټول په يوه وار په زوره زوره وخنډل .

خو دا خدا تر هغې چې علي پاشا باندې ډيره بده و لگيده دهغي نه زياته په ريونا باندې بده ولگيده ، که څه هم د قيرات ،

سريان او نريوس خدا د ريونا له پاره د زغم وړ نه وه ، خو دداسې خوشحالي نه ډکه خدا د ريونا د مور او پلار څخه بلکل د

توقع او اميد پر خلاف وه. خو بيا هم قيرات يو ځل بيا وويل :

ريونا لورجانې ! زه هيله لرم چې ته به زما خبره و مني او د نريوس سره به هغه بلې خونې ته ولاړه شي ، زما لوري ! دا

زما غوښتنه ده چې تاسې دواړه خويندې هغه نجلۍ تردې ځايه په پوره عزت او درنښت سره راوړئ.

د قيرات په دې اصرار سره ريونا د خپله ځايه پورته شوه ، او بيا و دريده او په ډيره قهرجنه لهجه يې نريوس ته مخ کړ او

ورته يې وويل : درځه ، مخته شه !

نريوس په خدا شوه او د خيمي هغې بلې برخې ته ور روانه شوه. ريونا هم ورپسې ورپسې پښه نيولې روانه وه . د خيمي بلې

برخې نيمايي ته چې ور رسيدل نو نريوس و دريده ، ريونا په ډيره بې قراري سره د خيمي دهغي بلې برخې جايزه اخيسته ،

هغې وکتل چې د خيمي هغه بله برخه بلکل خالي پرته ده .نو په دې وخت کې يې په ډيرې اندېښنې ، او غم او فکر سره

نريوس ته وکتل او ورڅخه يې وپوښتل :

نريوس ! هغه نجلۍ چيرې دې دکومي د راوړو په خاطر يې چې زه له تاسره د خيمي دې برخې ته را ليږلي يم. ايا هغه نجلۍ

دومره درنه شوه چې تا په يواځې ځان هلته نه شوه را وستلای؟ نريوس ! زما له تاڅخه داسې هيله اواميد نه و ځکه چې ته

پوهيدې چې زه د علي پاشا سره د ليونتوب تر پولو مينه کوم. دهغه په محبت ، مينه او غوښتلو کې زه تر هغه ځايه رسيدلې يم

چې دهغي څخه ما ته بيرته ستنيدل شوني نه دي . خو ددې سره سره بيا هم ته د علي پاشا د موره سره يو ځاي شوي او

غواړئ د علي پاشا سره بله نجلۍ کوژده کړئ، زه به اوس تا ته څه ووايم . ته پوهيزې چې تا ماته تل دخپلې کوچنۍ خور په

څير خيال کړې دې ، خو زه به اوس ستا ددې رويي وسلوک په اړه همدومره ووايم چې تا دخپلې کوچنۍ خور سره ظلم او

تيري وکړ . ماتاته داهم ويلې و چې ما علي پاشا ته د محبت نه ډک پيغام هم استولي دې او کيدې شي هغه خط علي پاشا

لوستي هم وي ځکه دهغي ليک وروسته ما دا احساس کړې و چې لکه څنگه چې زه علي پاشا غواړم په همغه اندازه هغه هم

زما سره مينه کوي ، تا وکتل چې کله چې دهغي مور غوښتل د هغې کوژده زما څخه پرته د بل چا سره وکړي . نريوس ! تا

وکتل چې نه يوازې دا چې دهغي پر مخ باندې د ناخوښۍ ليکي را ښکاره شوي بلکه هغه په څرگنده اوډاگيزه توگه خپلې مور

ته وويل چې اي مورجانې ! په دې هکله خو به دې زما څخه مشوره اخستې وي .

نريوس ! دهغه وخته چې تا ماته خور ويلي دي نو ديوي خور په څير خو به دې د علي پاشا مور اوخوږ ته دا ډاگيزه کړې

وي چې ريونا د علي پاشا ده او دهغي په سترگو به ژوند کوي . ځکه ريونا دهغي له پاره پيدا شوې ده . گوره نريوس ! که

ماته علي پاشا تر لاسه نه شو نو ريونا به ژوندۍ پاته نه شی.

دريونا ددې خبرو وروسته نريوس لږ څه چپ شوه او فکر يې وکړ .او په ژوره توگه يې ريونا ته وکتل اوورته يې وويل:

ريونا ! داسې وگڼه چې حالات زما د کنترول و تلي دي ، تا ته به ياد وي چې يو ځل ما په خپل کور کې له تا څخه وپوښتل

چې ايا ته علي پاشا سره مينه کوي او هغه دې خوښ دي ؟ نو تا په پوره بې پروايي سره يو زوروره خدا وکړه او په ډيره

ناخوښه توگه دې وويل چې ته دعلي پاشا سره محبت نه کوي ،نه ته هغه غواړي او نه يې خوښوي . تا دا هم وويل چې ته د

علي پاشا سره يو ډول همدردی لري . نو په دې خاطر ته دهغه سره د خپلولۍ اظهار کوي. اودا همدردی هم په دې خاطر ده چې علي پاشا ، دهغه مور او خور ته هلته دهغوي په کور کې د يوې درنې میلمنې په څیر ساتلي وې او ستایي ډیر زیات درنښت کړي دي . کله چې تا زما تر مخه دا خبرې ډاگیزه کړې نو ما ستا همدا خبرې دعلي پاشا مور ته ورسولي ، زما په فکر چې ستا دهمغو خبرو په اساس دا پریکړه شوې ده .

د نریوس ددې خبرو په ځواب کې ریونا تر یوې لحظې پورې چپ پاته شوه . بیا یې نریوس ته په ډیر قهر او غضب و کتل او ورته یې وویل چې :

نریوس ! په دې کې شک نه شته چې هغه وخت ما ستا تر مخه داسې خبرې کړي او خپل احساسات مې ډاگیزه کړي ، ما دا ویلي و چې زه دعلي پاشا سره نه محبت کوم او نه هغه غواړم . خو داسې وگڼه چې دهغې الفاظو په ویلو سره ما هم خپل ځان ته دوکه ورکړې وه او هم خپلې مینې ته . په هغه وخت کې زه د محبت د احساس او جذبو څخه بلکل بې خبره وم . نریوس ! ما هغه وخت هم تاته ویلي و چې زه د علي پاشا سره يو ډول همدردی لرم خو په حقیقت کې همدا همدردی یو محبت او غوښتنه وه چې ما په هغه وخت کې نه شوه درک کولای ، ماتاته پخوا هم ویلي چې زه د محبت او مینې د جذبو څخه بلکل بې خبره وم. دا په دې خاطر چې ددې تر مخه زما دداسې کوم وگړي سره واسطه نه وه پیدا شوې چې ما ورسره مینه او محبت کړي وې . لمړۍ مې د کاکا زوی سره کوژدن وشوه او ما په پټه خوله و منله ، هغه نه زما خوښه وه او نه مې هغه کله هم دخپل ځان له پاره غوښتي و .

دهغه د مړینې وروسته زما مور او پلار زما کوژدن دکلي د یوه ځوان یوتاش سره وکړه، په داسې حال کې چې ما یوتاش یو ځل کتلې و، نه ورسره زما کومه مینه وه او نه زما کومه غوښتنه، په دې اساس زه د پخوا څخه ددې احساس او جذبې څخه خالي وم.

خوړې ! کوم احساس چې دعلي پاشا له پاره زما په زړه کې د همغه لمړۍ ورځې څخه را پیدا شوې و نو دا زما دوکه او فریب و چې هغې ته ما دهمدردۍ نوم ورکړ. او زما خوړې ! په حقیقت کې همغه د علي پاشا سره زما د محبت او مینې پیلامه وه . افسوس چې ما خپل احساس او محبت و نه شو پیژندلای ، او نن وخت یې زه په داسې دوه لاریو کې درولي یم چې مرگ یې را ته را نژدې او ژوند یې را څخه لري کړي دي .

ریونا د لږ څه وخت له پاره و دریده اوبیا یې نریوس ته مخ کړ او ورته یې وویل :

نریوس ! اوس ته ووايه چې تا زما دغه جذبات او احساسات څه ډول او څنگه د علي پاشا مور ته ور ورسول؟

نریوس د ځواب له پاره ریونا ته په کتلوشوه او بیا یې ورته وویل :

ریونا خوړجاني ! ما تاته پخوا ویلي چې علي پاشا د خپل لښکر مخبران ټاکلي چې کله کله زما دکور په شاوخوا کې واوسېږي زما او زما د کوچنیانو پوښتنه وکړي ، تر څو په دې سیمو کې کوم دښمن پر مونږ باندې حمله ونه کړي . دا مخبران په پرلپسې توگه زما او زما د مور سره رابطه کوي ، او که کله هم دکوم شي اړتیا پېښېږي نو زه د همدوي له لارې علي پاشا ته پیغام لیرم .

ریونا خوړې ! دهمدغو مخبرانو څخه یې یو د بروصی دښار په لوري ته ، هغه ماته راغي، او دعلي پاشا د وینا په اساس یې له ما وپوښتل چې د بروصی دښار ته د تللو له پاره خو څه نه لري ، که د علي پاشا د مور له پاره کوم پیغام وي نو وي وایه ، زه به یې ور رسوم . څرنگه چې په هغو ورځو کې تا ماته په ډاگه کړې وه چې ته د علي پاشا سره مینه نه لري او نه هغه د خپل ځان له پاره خوښوي نو په دې خاطر ما ستا دزړه خبره د علي پاشا مور ته ور سوله ، او نن دهمغه خبرو پایلې دي چې د علي پاشا کوژدن د بلې نجلۍ سره کیږي . دا نجلۍ د علي پاشا مور د خپله ځانه سره د بروصی د ښاره را وړې ده . ما هم هغه نجلۍ کتلې ده ، هغه ډیره ښایسته ، ښه شکله ، او را ښکودونکې سترگې لري ، هغه دومره ښایسته ده چې که چیرې د شپې په تیاره کې هغه و ساتي نو بیا به هم دهغه څیره د شمعي یا مشال په څیر خپل چاپیریال روښانه کړي .

د نریوس ددې خبرو په اوریدو سره ریونا یو ځل بیا په احتجاجي توگه نریوس ته وکتل او ورته یې وويلي :

واوره نریوس ! پس له دې به زه تاته هیڅکله هم خور و نه وایم. یواځې په نامه به دې را بولم، ځکه چې تا پر ما ډیر زیات ظلم او ستم کړي دي ، نریوس که چیرې تا زما پخواني احساسات د علي پاشا مور ته رسولې شول نو زما وروستي جذبات به دې هم ورته رسولي وای ، که چیرې ما پخوا تاته ویلي و چې زه دعلي پاشا سره مینه نه لرم . خو وروسته مې درته وويلي چې زه د علي پاشا سره د زړه له کومې مینه لرم او د ځان له پاره یې غواړم . دهغه د ملگرتوب غوښتونکي یم او دهغه نه پرته ژوند نه شم کولی ، تا ته په کار و چې لکه څنگه چې دې زما مخته خبرې هغوي ته ور رسولې داسې زما وروستی خبرې هم هغوي ته ور ورسوي . زه ډاډ منه یم چې که چیرې تا همداسې کړي وای نو نن به زه ددې غمیزې سره نه مخ کیدم. زه نن دعلي پاشا له پاره د یوې پردۍ نجلۍ حیثیت لرم ، او هغه ځای چې زه په کې باید نن ولاړه وای هلته نن یوه بله

نجلۍ درېدلې ده . د علي پاشا دهغه ملگرتوب حق چې له ماسره و هغه نن بل چاته ورکول شوي دي . خو زه به دا حق هيڅکله هم و نه منم . زه خو هغه نجلی ته څه نه شم ويلي ، خو زه به دعلي پاشا سره په دې هکله ضرور خبرې وکړم . ځکه چې کله چې علي پاشا زمونږ له ځايه رخصت اخيست ، او د سلطان بايزيد سره د جنگ ډگر ته روان و او ماورته د لاري توبنه تياره کړې وه نو په هغې کې ما د خپلې مينې او محبت يو ليک هم ايښي و او په هغې کې مې علي پاشا ته دخپلو احساساتو اظهار هم کړې و . زه هيله منده يم چې علي پاشا به زما د هغې محبت او مينې خيال و ساتي او زما د غوښتنې درنښت به وکړي ، او کومه نجلی چې دعلي پاشا مور هغه ته غوره کړې ده هغه به پرېږدي او زما ملگرتوب اوزما محبت او مينې ته به ترجيح ورکړي .

تردې ځايه دخبرو کولو وروسته ريونا يو ځل بيا ودرېده ، دهغې سترگو د اوبښکو نه ډکې وې او بيا د اوبښکو څو څاڅکي د هغې په لمن باندې لاندې ولويدل . دهغې ددې حالت په کتلو سره نريوس نښتې معلومېده ، غوښتل يې څه ووايي خو ريونا يو ځل بيا شروع وکړه .

ما خو ته ټول عمر خپله خور گڼلې وې خو تا دخور په بڼه زما سره ډير ظلم او تيرې وکړ که چيرې تاد علي پاشا په اړه زما دغه جذبات او احساسات دهغه مور ته نه شوې رسولې ، نو کوم وخت چې د علي پاشا مور دلته راغله او د بلې کومې نجلی سره يې د علي پاشا د کوژدنې خبره کړې وه نو په هغه وخت کې هم تا دا ويلي شول چې د علي پاشا له پاره د ريونا نه بله مناسبه نجلی نه شي پيدا کيدې . نو که اوس تا دعلي پاشا د مور تر مخ زما د جذباتو او احساساتو د ښکاره کولو هڅه کړې وې نو شونې وه چې د علي پاشا مور چې کومه نجلی د بروسې څخه له ځانه سره راوړې ده هغه به يې له ياده ويستلې وې اودعلي پاشا سره به يې زما کوژده کړې وې ، ځکه چې زه پوهيږم چې دعلي پاشا مور زما په هکله ډيره مهربانه ، او همدرده ښځه ده . که چيرې تا د علي پاشا مور ته داټول هر څه ويلي وای نو زه به ډاډ سر ويلي شم چې دوي به زما په حق کې پريکړه کړې وای .

د ريونا په دې خبرو نريوس تر يوه حده پورې تروه شوې وه . تر لږ څه وخته پورې يې سر تيت کړې و او څه فکر يې کاوه ، بيا يې د ريونا په لور وکتل او ورته يې وويل :

ريونا جانې ! که ته غواړې نو زما په ذهن کې يو وړانديز شته دي . په دې ترتيب سره به ته دخپل منزل په لاسته راوړوکي بريالۍ کيږي . ريونا خوري ! هغه نجلی چې دعلي پاشا مور د بروسې له ښاره له ځانه سره يو ځای راوستې ، پرېږده چې د هغې کوژده د علي پاشا سره تر سره شي . زه به په دې لږ کې دعلي پاشا د مور سره خبرې وکړم . او همدا نن به ستا کوژدن هم دعلي پاشا سره تر سره کړو ، ځکه چې علي پاشا تا او د بروسې څخه راغلي نجلی دواړه په يوه وخت کې د ښځو په څير ساتلې شي . په دې ترتيب که د بروسې څخه راغلي نجلی ته دا څرگنده شي چې هغه دعلي پاشا په ملگرتوب کې راتلونکي ده ، په دې خاطر چې هغه نجلی هغه خوښوي نو هغې ته به هم خپل منزل تر لاسه شي او ته چې دليونتوب تر پولو پورې علي پاشا سره مينه لري او دخپل ځان له پاره يې غواړي تا ته به هم خپل منزل او مقصد تر لاسه شي . ووايه چې په دې لږ کې ستا آند څه دي ؟

د نريوس په دې خبرو باندې د ريونا په مخ کې د قهر او غضب نښې را ښکاره شوې ، بيا يې په ډيره ناخوښۍ سره وويل : نه نريوس ! دا هيڅکله هم نه شي کيدای ، ما دعلي پاشا سره مينه کړې ده ، هغه مې د ځان له پاره غوښتي دي ، زه به هيڅکله هم دا خوښ نه کړم چې زما دا غوښتنه ، زما دامينه سره وويشل شي ، هو ! که چيرې د علي پاشا ملگرتوب ما ته تر لاسه شي نو زه به دهغه د ټولې مينې ، محبت او غوښتنې حقداره اوسم . اوکه نه په ياد ولره که چيرې زما علي پاشا ماته تر لاسه نه شو نو ما لکه څنگه مې چې مخته تاته وويل چې ريونا به د علي پاشا پرته ژوندۍ پاته نه شي .

نريوس ! ما تاته پخوا هم ډاگيزه کړې ده چې ما د هماغه لمړۍ ورځې څخه د علي پاشا سره مينه پيل کړې ده خو څرنگه چې زه د محبت او مينې د جذبي څخه نا خبره وم نو ما دغې محبت او مينې ته د همدردۍ نوم ورکړ . بس داسې يې و گڼه چې دا زما بې عقلي او نا پوهي وه . او زما همدا بې عقلي ماته نن ستر مصيبت او غم و گرزېد . او که نه په هماغه لمړي ځل چې تا له ما څخه د علي پاشا د محبت په هکله پوښتنه وکړه نو که چيرې زه ريښتا احمقه او نا پوهه نه وایې نو په هماغه وخت به مې ځواک درکړې و چې علي پاشا زما منزل ، زما محبت او زما غوښتنه ده . په هرصورت نريوس ! لا تراوسه هم څه له لاسه نه دي تللي ، اوس هم که چيرې ته دعلي پاشا د مور سره په دې هکله خبرې وکړې نو زه ډاډه يم چې هغه به زما په حق کې پريکړه وکړي . زه به په خپله په دې اړه د علي پاشا سره خبره وکړم . زه پوهيږم چې دعلي پاشا جذبات به زما په حق کې وي . تا ونه کتل چې علي پاشا په څرگنده توگه خپلې مور ته وويل چې د واده په هکله به يې ورسره مشوره کړې وې . اوس هم وخت مه ضايع کوه . ووايه چې هغه نجلی چيرې ده ؟ راځه چې هغه له ځانه سره يو ځای د علي پاشا مور ته يوسو . هلته به ټول په ډيره بې قرارۍ سره زمونږ انتظار کوی ،

دریونا د پوښتنې په هکله نریوس تر لږ څه وخته پورې په فکر کې ډوبه شوه. بیا یې په ټیټ او راز لرونکې اواز سره وویل : ریونا خورې ! ته خو ژاړې ، ستا په سترگو کې اوبښکې دي ، ته خپل ځان سنبال کړه ، زه به هغه نجلۍ په خپله دعلي پاشا او دنورو تر مخ له ځانه سره یوسم .

ریونا سمدستي خپلې اوبښکې وچې کړې او وپي ویل : څه ، وایه هغه نجلۍ چیرې ده چې زه یې هم درسره یو ځای هلته دعلي پاشا مخې ته بوزم .

د ریونا ددې خبرې سره نریوس یو نا ځایه په زوره و خنډل ، لمړۍ یې خپله خوله ور وړاندې کړه او دریونا مخ یې ښکل کړ او بیا یې په دې بل مخ باندې لاس کښود او ورته یې وویلې : ریونا جاني خورې ! هغه نجلۍ چې زه یې دعلي پاشا تر مخه دهغې د کوژدنې په خاطر ور حاضروم هغه په خپله همدا ته یې !

د نریوس په دې خبره ریونا یو ټکان وخوړ ، ډیره حیرانه او متعجبه شوه، نریوس ته یې مخ کړ او ورته یې وویلې : دا ته څه وایې ، دعلي پاشا مور زه له تاسره ددې له پاره را ولیرلم تر څو دخیمې دهغې برخې څخه چې د بروصې څخه راغلي نجلۍ په کې ناسته ده د علي پاشا د کوژده شوې په څیر دعلي پاشا مخ ته بوزم . خواوس دلته د راتلو وروسته ته ماته دا خبره کوي چې ته ما د علي پاشا دکوژده شوې په څیر دخیمې ددې برخې څخه د علي پاشا د مور تر مخه وړې ، ووايه دا مو کومه معامله روانه کړې ؟ تا خو زه په یوه اندیښنه کې او یو پلټنه کې ور غورځولي يم .

په ځواب کې نریوس یو ځل بیا یوه زور وره خندا وکړه او بیا یې ریونا ته وویل :

ریونا جاني خورې ! ما له تاسره څنگه بې وفايي کولې شوه ؟ ما څنگه پر تا ظلم، تیرې او جبر کولې شول ؟ هغه وخت چې تا ماته وویل چې ته د علي پاشا سره مینه نه کوي او یا دهغه په هکله د ملګرتوب فکر نه لري نو په هماغه وخت کې ماستا د څیرې څخه دا اندازه کړې وه چې ته د علي پاشا سره مینه او محبت کوي او هغه د ځان له پاره غواړې او بیا چې کله تا د علي پاشا په هکله په ښکاره توګه د خپل محبت او مینې څرګندونه ماته وکړه و نو ما د هماغه مخبرانو به واسطه چې علي پاشا زما له پاره دلته ټاکلي ود علي پاشا مور ته دا پیغام ولېږه چې ریونا د علي پاشا سره مینه کوي ، او همدا راز علي پاشا هم ریونا د خپل ځان له پاره غواړې ، ما په دې هکله دعلي پاشا سره هم خبرې کړي دي. هغه هم تا دځان له پاره غواړي ، له تاسره مینه کوي .

ریونا ! تا ته به یاد وي چې یو ځل چې مونږ دعلي پاشا په پړاو کې دهغه خیمې ته ورغلو نو هلته ستا پلار علي پاشا ته یوه خبره کړې وه چې مونږ به ډیر ژر د ریونا واده کوو . او علي پاشا ته یې ويلي و چې دریونا په واده کې به خامخا ګیون کوي . ته پوهیږې چې ستا د واده کولو په اوریدو سره علي پاشا ډیر زیات غمګین ، اندیښمن او افسرده شو . ما به ډیر غور سره دهغه څیره کتنه او کیدای شي تا هم هغه کتلي وي .

ریونا ورته وویل:

نریوس خورې ! ستا اندازه درسته ده ، ما هم په هماغه ورځ د علي پاشا څیره په غور سره کتلي وه . او ما ته په هماغه ورځ دا احساس را پیدا شوې و چې د علي پاشا سره هغه احساس ته چې ما دهمدردۍ نوم ورکړې و هغه په خپل ذات کې همدردي نه وه بلکه مینه او ارزو وه.

ریونا دومره خبره وکړه چې نریوس یې خبره غوڅه کړه او ورته یې وویل :

د علي پاشا مور او خور چې زما پیغام واورید نو سمدستي دلته راغلي ، مونږ غوښتل تا په یوتجسس کې واچوو . او تا ته ووايو چې هغوي له ځانه سره یوه نجلۍ هم راوړې ده . په حقیقت کې دعلي پاشا مور غوښتل چې دا ډاګیزه کړي چې ته د علي پاشا سره څومره مینه کوي ، دخیمې په هغې برخې کې چې کله دا څرګندیده چې علي پاشا د بلې کومې نجلۍ سره واده کول غواړي او تا خپل سر ټیټ اچولي نو دعلي پاشا مور تا ته کتل او ستا دغه کار ور ته ډیر خوند ورکاوه . کله چې دعلي پاشا مور مونږ ټول خیمې ته ور وبللو ، نو دخیمې په دې بله څنډه کې دعلي پاشا مور له ماسره په دغه ټوله مسئله باندې تفصیلي خبرې وکړې او ستا د محبت د معلومولو له پاره دا ټوله لوبه ولوبول شوه. او تا ته به یاد وي چې دخیمې په هغه سر کې د علي پاشا مور سریان ته دخپله ځانه سره په خبرو بوخته کړې ، سریان ستا تر مخه ناسته وه او داسې ناسته وه چې ستا شا ستا د مور او پلار په لور وه. نو ددې فرصت نه په ګټې اخستوسره د علي پاشا مور ستا مور او پلار ددې ټول پلان څخه خبر کړل . نو دغه لوبه چې له تاسره و لوبول شوه. په دې کې یواځې دعلي پاشا مور نه بلکه دهغه مور سریان هم شامله وه ، ستا مور او پلار هم په کې ورګډو او زه په کې هم . خو یوازې هغه څوک چې ددې معاملي څخه بې خبره دي هغه ته او علي پاشا دواړه یاست . اوس ووايه ته څه ويل غواړې ؟

د نریوس په دې انکشاف سره د ریونا حال په سلګیو کې ډوب شو ، تر لږ څه وخته پورې یې د نریوس په دې انکشاف باندې عکس العمل و نه شو ښودای ، خو بیا هم هغه دسپورمۍ په څیر روڼه و ګرځیده او په مخ او څیره کې یې ډیر خوشحاله بدلون

راغي. هغه لږ څه په فکر کې شو ه او بيا يې په يوه منډه نريوس نه غير چاپېره کړه دهغي مخ ، تنډې او وجود يې ښکلاوه ، او د ډيرې مينې وروسته يې ځان جدا کړ او نريوس ته يې وويل :

زما ډيرې درنې خورې نريوس جانې ! تا خو په دې خبرو زما ټول غم او هم ، ټولې اندېښنې او ټول ... په يوه وار له منځه يوړل . تا خو په ريښتوني توگه د يوې خور حق ادا کړې دې ، نريوس ! کله چې تا زه دخيمي دې لورې ته راوستل نو ما په خپل زړه کې دا فکر کاوه چې کاشکې زه د اوبو پوکۍ وې او پر زمکه باندې د لويډلو سره سم چاوديدلې وې ، ما دا ارزو کوله چې کاشکې دا زمکه و چوي او زه په کې ژوندۍ ور ننوځم . نريوس خورجانې ! ته پوهيرې چې دځان له پاره دعلي پاشا غوښتلو زما دمحبت او مينې ټولې پولې له منځه وړي دي ، اوس خو علي پاشا زما منزل او نښه ده. د هغه پرته زه د ژوندۍ پاته کيدو هيله او اميد هم نه شم کوولې ، تا خو د خپل سلوک په واسطه زما ځولۍ د خوشحاليونه ډکه کړه او زما په لمن کې دې د مينې گلاب وا چول .

تردې ځايه دخبرو وروسته ريونا د يوې لمحي له پاره چپ شوه ، لږ څه فکر يې وکړ او بيا يې په خبرو پيل وکړ. نريوس خورجانې ! اوس چې تا زه د ټول حقيقت څخه خبره کړم ، اوس را ته ووايه چې زه څه وکړم ؟ ايا ته ما له لاسه نيسي او د ټولو تر مخ مې دروي ،

دريونا په دې خبره نريوس يوه نرۍ غونډې خندا وکړه او بيايې وويل:

ريونا خورجانې ! ستا خبره سهي ده . اوس به زه تا د علي پاشا د کوژدې شوې په څير له لاسه نيسم او د خيمي هغې بلې برخې ته به دې بوزم . په دې باندې به ټول خوشحاله شي خو يوازي علي پاشا به حيران دريان وي ، ريونا جانې ! کل چې علي پاشا په دې خبر شي چې دکومې نجلۍ سره چې دهغه کوژدن کيږي هغه د ريونا پرته بل څوک نه ده ، نو ياد ساته چې د علي پاشا د خوشحاليو به انتها نه وي .

د نريوس په دې خبرو باندې ريونا ډيره زياته خوشحاله شوه ، کله چې نريوس خپلې خبرې خلاصې کړې نو ريونا ورته وکتل او ويې ويل :

که چيرې خبره همداسې وي نو درځه د هغه بلې برخې په لور ولاړ شو !

په دې وخت کې نريوس ريونا ته په ډير غور سره وکتل او ورته يې وويل: ته خو دې اول دا خپل ځان ووينه ، ستا د سترگو څخه را بيدونکي اوښکي ستا پر گلابي مخ باندې لارې کړې دي . هغه مخامخ د لاس پرېمنځلو ځاي دې ولاړه شه ، او خپل مخ لاس پرېمنځه ، په آينه کې دې خپل ځان په غور سره ووينه ، خپله څيره ، خپل کالي او لباس دې سهي کړه دهغي وروسته به زه تا د خيمي هغه بلې برخې ته له ځانه سره يو سم .

ريونا د نريوس په خبره سمدلاسه پاڅيده او د ځان پرېمنځلو ځاي ته ورغله ، لمړۍ يې مخ لاس پرېمنځل بيا د آيني تر مخ و دريده خپل ويښتان يې سهي کړل ، خپل کالي يې و کتل او بيا نريوس ته را نژدې شو ه دهغه لاس يې و نيو او ورته يې وويل :

را ځه خورې ، چې نور ورځو .

نريوس دهغي په دې خبره تر ډيره پورې مسکۍ وه اودهغي لورې ته يې کتل ، بيا يې د ريونا تر ملا لاس چاپېره کړ او د ناوې په څير يې د لاسه و نيوله او دخيمي هغې بلې لورې ته يې يوره چيرې چې رستاک ، کيتهنا ، قيرات ، سريان او علي پاشا ټولو په ډيره بې قرارۍ سره دوي ته منتظر ناست و.

کله چې نريوس به داسې حال کې چې لاس يې د ريونا د ملا څخه را تاو کړې و د خيمي هغه برخې ته ورننوتل چيرې چې ټول ناست و نو په دې ډول ددوي د راننوتلو سره چې تر کومه ځايه قيرات ، سريان ، کيتهنا او رستاک دخوشحالۍ نه په کاليو کې نه ځايدل ، هلته علي پاشا سخت اندېښمن ، حيران او تجسس کې و . نريوس غوښتل ريونا په هغه ځاي باندې بيرته کينوي د کومه ځايه چې هغه را پاڅيدلې وه خو دعلي پاشا مور قيرات پرې نه ښوده او نريوس ته يې وويل :

نريوس لورې ! ريونا دلته نه هلته د علي پاشا تر څنگ چې کوم ځاي مونږ ورته خالي کړې او جوړکړې هلته کينه ، د قيرات په دې خبره ريونا ټکان وخوړ او خپل مور او پلار ته يې په احتجاجي توگه ور وکتل. په دې وخت کې د ريونا مور کيتهنا وويل :

ريونا جانې لورې ! اوس خو به ته کوم اعتراض نه لري ته هملته دعلي پاشا تر څنگ کينه ، ځکه چې اوس خو دعلي پاشا پر تا او ستا پر علي پاشا باندې ډير حقونه دي . تاسې دواړه يوه بل ته منسوبيرئ ، زما لورې ! د همدې شيبې وروسته ته دعلي پاشا امانت يې . او علي پاشا ستا ژوند ، ستا ځان ، ستا ابرو او ستا د عصمت خاوند او ساتندوي دی .

دخپلې موو د دې خبرو په اوريدو سره ريونا دخوشحالۍ په ټالوکې زنگيده خو بيا يې هم نه غوښتل د خپلې خوشحالۍ نښې په خپل مخ باندې را څرگندې کړې . بس هغه چپ خوله ، تيبټ سر د علي پاشا تر څنگ اوږه په اوږه کيناسته ، په دې وخت کې

دعلی پاشا سر هم ښکته و او په فکرونو کې ډوب ناست و. خو دهغه دا ډول کیناستل د ریونا له پاره د زغم وړ نه و. ځکه هغې غوښتل هغه خندان او خوشحاله ووبښي، دهغه تر څنګ د کیناستو وروسته به ریونا کله کله هغه ته په غلښو سترګو کتل، او دهمغې په لور به یې سترګې وړ ښکته کړې وې.

کله چې دا ټول مراسم سر ته ورسیدل، نو قیرات او سریان دواړه د ریونا تر څنګ کیناستل، په دې وخت کې قیرات ریونا ته وویل:

ریونا جانې! هغه څه چې تر اوسه پورې وشول هغه داسې و ګڼه چې ستا د محبت او مینې یو ازمیښت شاته و. لورجانې! ما دبروصي څخه دخپل ځانه سره کومه نجلۍ نه وه راوړې، ماته مې نریوس لور دخپلو مخابراتو په خوله ځواب رالیرلې و چې ته دعلی پاشا سره او علی پاشا له تاسره مینه کوي، سوګند په خدای چې کله د بروسې په ښار کې ماته دا خبر راورسید نو زما د خوشحالیو پای نه و. هغه وخت چې ته د لمړي ځل له پاره د بروسې ښار ته راغلي وې او یوه اونۍ دې له مونږه سره تیره کړه نو په همغه وخت کې ما ته د علی پاشا له پاره خوښه کړې وې، خو ما نه غوښتل خپله خوښه پر تاسې باندې و منم. ما غوښتل چې هر وخت ستا له اړخه ددې غوښتنه وشي نو زه به تا دعلی پاشا سره منسوب کړم. نن زه ډیره زیاته خوشحاله یم چې ته دعلی پاشا او علی پاشا ستا شو.

قیرات تر دې ځایه ریونا ته خبرې وکړې او بیا یې علی پاشا ته مخ کړ او ورته یې وویل:

علی پاشا زویه! ما کله کولې شول ستا واده او کوژدن ستا د خوښې پرته تر سره کړم. او دا چې تاسې مې تر یوه وخته پورې په تجسس کې واچولۍ نو په دې پلان کې ستا خور نریوس له مونږه سره برابره شریکه ده. خو زما بچیانو! زما خبره په غور سره واورئ:

په دې کې شک نه شته چې زما خاوند او زما دوه زامن ددښمن په لاسو وژل شوي او دهغې څخه وروسته تر ننه پورې ماته خوشحالي نه وه تر لاسه شوې، خو نن زه ددو خوشحالیو سره مخ شوې یم، تر هر څه لمړۍ خوشحالي ما ته داده چې زما زوی علی پاشا د خپل پلار او ورونو قاتلان له منځه یوړل، دا دا سې یو ستر ګار دی چې زه به یې په ټول ژوند کې له یاده و نه کارم. زه په واورینو سیمو او د ګرمۍ نه په را خوتیدونکو لمرونو کې لوڅي پښې ګرزیدلم، دا پر ما دعلی پاشا احسان دی چې هغه قاتلان له منځه یوړل او زما پښو ته یې پښې واچولې.

بله ستره خوشحالي چې ماته تر لاسه شوه هغه دا ده چې ما ته د نریوس نه وروسته دریونا په څیر لور په نصیب شوه. لمړۍ زه یواځې د یوې لور مور وم او اوس ددرې لوڼو مور یم. او دا زما له پاره دډیرې خوښۍ ځای دی.

علی پاشا! ستا ددې کوژدنې مراسم د سلطان بایزید یلدرم په حکم او غوښتنه تر سره کېږي کله چې زه دبروصي څخه دې لورې ته راتللم نو د راتګ تر مخه مې محترم برهان الدین ورور دخپل پلان څخه خبر کړ، هغه دا پلان ټول سلطان بایزید ته ووايه، نو سلطان بایزید یلدریم زما د کتلو له پاره په خپله زما حویلی ته را غي او وېي ویل چې د علی پاشا ددې کوژدنې د مراسمو په خاطر د سلطان بایزید له اړخه تا ته مبارکي ووايم، هغه زما په لاس تاته د ددې کوژدنې په خاطر یوه ګوته هم را لیرلې ده، ډیره ارزښتناکه ګوته. دا ګوته د سلطان عثمان د شاهي زیوراتو څخه یوه ده. چې د کلونو کلونو راهیسې په عثماني کورنۍ کې ساتل کېږي. سلطان بایزید همداسې یوه ګوته د ریونا له پاره هم را لیرلې ده. سلطان حکم کړې دې چې هغه ګوته چې علی پاشا ته په ګوته کېږي هغه د ریونا مور اوپلار ته ورکړئ او هغه چې ریونا ته په ګوته کېږي هغه علی پاشا ته ورکړئ. علی پاشا دې ریونا ته په خپله دا ګوته په ګوته کړې، ددې څخه اخوا سلطان د ریونا له پاره څه نور قیمتي زیورات را لیرلې دي. تر څنګ یې ماته دخدای پامانۍ په وخت کې دا هم وویل چې څرنگه چې علی پاشا د سلطان د زوی په څیر دې نو سلطان ریونا ته هم خپل لور وویله، او دایې وویل چې د کوژدنې په دې مراسمو کې زه ریونا ته د خپلې لور په څیر د زړه له کومې مبارکي وایم.

په دې وخت کې قیرات په یوه ځانګړي انداز سره خپلې لور سریان ته وکتل. سریان دهغې په اشاره سمدستي پورته شوه او دخپل سامان څخه یې یوه څرمني خلطه را وویسته، دخلطې خوله یې پرانسته اوخپلې مور ته یې ور حواله کړه. قیرات په هغه خلطه کې سترګې وړ ښکته کړې، بیا یې ترې دوه ډیرې قیمتي ګوتې را وویستې، دا ګوتې د سرو زرو څخه جوړې شوې وې چې ډیر زیات جواهرات په کې کارول شوي و. دهغې څخه یې یوه ګوته علی پاشا ته ورکړه او ورته یې وویل: علی پاشا! ته به دا ګوته زما لور ریونا ته په ګوته کړې، هغې هغه بله ګوته د ریونا مور کیتنه ته ورکړه او ورته یې وویل:

کیتنه خورې! ته دا ګوته په خپل لاس ریونا ته ورکړه تر څو هغه یې د کوژدنې دمراسمو په وخت کې علی پاشا ته په ګوته کړي،

کیتنه تر یوه وخته پورې هغه ګوته په لاس کې اړوله را اړوله او هغې ته یې په حیرانتیا سره کتل، ډیره زیاته خوشحاله وه

او بيا پورته شوه او هغه گوته يې ريونا ته ورکړه ، په دې وخت کې قيرات وويل :

علي پاشا زويه ! او ريونا لورجاني ! اوس چې ددې ټولو تر مخه ستاسو دواړو د کوژدنې مراسم تر سره کيږي نو تاسې هم زمونږ د ټولو په موجوديت کې دا گوټي يو بل ته په گوته کړئ ، علي پاشا ! ريونا نجلۍ ده ، هغه به شرميرې نو ته دا کار لمړۍ پيل کړه . ته ريونا ته گوته په لاس کړه نو بيا به ريونا تاته گوته په لاس کړي ،

علي پاشا دخپلې مور خبره و منله او خپل لاس يې ور مخته کړ او د ريونا لاس يې په خپل لاس کې را ونيو خو هغه و کتل چې د ريونا لاس لرزيري او رپيري ، خو بيا هم علي پاشا ريونا ته گوته په گوته کړه .

د علي پاشا نه وروسته ريونا په داسې حال کې چې لږزیده د غلې په څير يې خپل لاس ور اوږود کړ د علي پاشا لاس يې په خپل لاس کې و نيو او دکوژدنې گوته يې ور ته په گوته کړه . کله چې دواړو يو بل ته گوټې په لاسو کړې نو قيرات دعده له پاره خپل لاسونه اسمان ته پورته کړل ، تر لږه ځنډه پورې هغې په ډيره عاجزۍ او انکسارۍ سره دعاوې کولې او دهغې وروسته يې علي پاشا او ريونا دواړو ته مخ کړ او ورته يې وويل :

علي پاشا او ريونا ، زما بچيانو ! ما نه غوښتل ستاسې کوژدن وکړم ما غوښتل چې ستاسې واده وکړم ، خو دا زما د ورور برهان الدين او په خپله د سلطان بايزيد يلدرم غوښتنه وه چې د علي پاشا واده به د بروسې په ښار کې کيږي نو په دې خاطر تاسې دواړه تر هر څه لمړۍ د کوژدنې د مراسمو سره مخ شؤئ. ستاسې دواړو د واده له پاره به زما لور ريونا د بروسې ښار ته وړل کيږي ، د ريونا پلار رستاک او مور کيتهنا به هم له مونږه سره هملته ځي ، اوبيا به هلته د ټولو تر مخه په پوره شان او شوکت سره ستاسې واده تر سره کوو . ريونا لوري ! د علي پاشا واده زما د ژوند تر ټولو ستره خوشحالي او د ټولو ستره غوښتنه ده . د واده ټول انتظامات به زه دخپلې لور نريوس په غاړه کې واچوم . او زه غواړم چې ددې واده وروسته نريوس دخپلو دواړو کوچنيانو اومور سره يو ځای هملته په بروسه کې زمونږ سره تم شي .

قيرات د لږو خبرو وروسته يو ځل بيا ريونا ته مخ کړ او ورته يې وويل :

ريونا جانې لوري ! اوس خو ته هم دعلي پاشا په څير زما خزانه او زما دولت يې ،داسې لکه څنگه چې نريوس لور جانه ده اوس نو ته او نريوس دواړه زما د هغه حويلۍ ، چې په بروسه کې ده ، څښتنان ياست . تاسې دواړه کله او څه وخت چې وغواړئ د بروسې ښار ته را تللای شئ ، ريونا لورجاني ! تر هغې چې د نريوس جانې پورې اړه لري نو دهغې او دهغې د دواړو کوچنيان په اړه خداي ته دعاده چې هغوي تل خوښ او خوشحال وساتي. څرنگه چې سلطان بايزيد يلدرم زمونږ د ټولو حالاتو څخه پوره خبر دی نو کله چې زه دې لوري ته راتللم نو هغه د بروسې د ښار په چاپيريال کې دنريوس له پاره يوه ستره ټوټه زمکه ځانگړې کړه ، په دې اساس به دهغې ټوټې زمکې مالکه نريوس او دهغې کوچنيان وي ، په دې ټوټه کې څو باغونه دي او ډيره زياته ښه زراعتي زمکه ده . دهغې لاسته راوړنه او حاصلات به تر يوه کاله پورې پيل شي . زما لورجاني ! هغه ټوټه زمکه او باغونه چې همدا اوس زما په ملکيت کې دي نو دهغې خاوندان ته او علي پاشا ياست . زه دعا کوم چې تاسې د تل له پاره خوشحاله او خوښ و اوسئ.

قيرات تر لږ ځنډه وروسته رستاک او کيتهنا ته و کتل او ورته يې وويل :

زما درنې خورې ، او زما دروند وروره ! هغه څه چې ما علي پاشا او ريونا ته ويل غوښتل هغه مې ورته وويل ، اوس نو ستاسې د دواړو څخه که دوي ته څه ويل غواړئ نو ورته يې ويلې شئ.

دقيرات ددې خبرې په ځواب کې د ريونا پلار رستاک په خبرو پيل وکړ او ريونا ته يې وويل:

ريونا ! اوس چې ته په رسمي توگه علي پاشا ته منسوب شوي ، نو زما لوري ، ته اوس دعلي پاشا امانت يې ، لورجاني ! هر هغه څه چې علي پاشا در څخه وغواړي هغه کوه ،او دکوم کار څخه دي چې منه کوي د هغې څخه ځان ساته ، زما لوري ! په همدې کې ستا خوشحالي او په همدې کې ستا خبر دي .

اوس چې ته دعلي پاشا شوي نو زه تاته اجازه درکوم چې ته په خپل کور کې ، د نريوس په کور کې ، په دې لښکر ځای کې ، هر چيرې چې ته وغواړي او هر وخت وغواړي د علي پاشا سره ليدل کتل کولي شي . دا په دې خاطر چې ته دعلي پاشا امانت يې ، اوکله چې زمونږ خور قيرات بيرته ستيري نو مونږ به تا د بروسې ښار ته له ځان سره يوسو او هلته به دي د علي پاشا سره واده ترسره کړو .

ددې خبرو وروسته رستاک چپ شو ، په خيمه کې هم چپه چپتيا شوه، ددې وروسته قيرات دغه چپتيا ماته کړه او وی ويل : سريان ! هغه دواړ توکړۍ چې کالي په کې پراته دي ، راواخله ،

دهغې په دې خبره سريان ولاړه او دواړه توکړۍ يې را واخستې او دخپلې مور په غير کې يې کينودې ، قيرات ددواړو خولي پرانستې او بيا يې په پلټونکو سترگو په کې و کتل، دهغې څخه یی يوه د ريونا په غير کې کينوده او ورته يې وويل :

ريونا په دې توکړۍ کې ستا او ستا د مور و پلار کالي هم دي . دا ما تاسې ته د بروسې د ښار نه د همدې کوژدنې په

خوشحالی کي راوړي دې . خو دا خبره یاد ساتی چې هر هغه څه چې ما دلته د ځانه سره راوړي ددې ټولو انتظام په خپله سلطان بایزید کړې دې ، ځکه چې سلطان بایزید ، علي پاشا خپل زوی گڼلې دې د بروسې د ښاره د راتللو په وخت کي هغه ماته په څرگندو ټکو دا وویل چې : کله چې د علي پاشا واده وي نو د واده ټول مصارف به د سلطان په غاړه وي . لورجاني ! تر هغې چې زه د علي پاشا د مور په حیث د ښه نصیب خاونده یم نو لورجاني زه غواړم چې د علي پاشا له لورې ستا قسمت هم د خوشحالی قدمونه ښکل کړي . زه دعا کوم چې ته به د علي پاشا سره د ډیر ښه او بريالي ژوند خاونده شي .

قیرات تر دې ځایه دخبرو وروسته و دریده ، دمه یې وکړه او بیا یې تر څنگ ایښې هغه بله توکری را پرانسته او هغه یې د نریوس په غیر کي کیښوده ، او ورته یې وویل چې : په دې کي ستا ، ستا د مور او زما ددواړو بچیانو کالي دي . تاسې ته هم دا کالي سلطان بایزید تیارې کړې دي ، لورجاني تادي هم خدای د ریونا سره یو ځای ښاده او اباده لري ، لوري ! نن ورځ زما د خوشحالو ډیره ستره ورځ ده . ځکه له یوه اړخه علي پاشا زما د خاوند او دواړو زامنو قاتلینو ته سزا ورکړې ، تر څنگ یې زما پښې ابلې پښې را پټې کړې او پښې یې را په پښو کړې او تر څنگ یې تر ټولو لویه خوشحالي داده چې ما ته یې د یونا په څیر یوه لور راکړه . خدای دې یې تل د علي پاشا سره دخوښۍ نه ډک ژوند په برخه کړي .

قیرات د لږ څه تم کیدو نه وروسته یو ځل بیا نریوس ته مخ کړ او ورته یې وویل :

نریوس ! ته او ریونا ما ته یو ډول یاست . اوس زه ډاډمنه یم چې زه یواځې د سریان مور نه بلکه ستاسې ددواړو مور هم یم او زما یوه لور نه بلکه درې لونې دي . واورئ زما لونو ! زما سره چې هر څه د علي پاشا له پاره دي هغه ستاسو د ټولو امانت دي . او بیا د سلطان بایزید نه ممنونه یو چې هغه مونږ ته نوره زمکه او باغونه هم را وبښل . خو هغه څه چې بایزید مونږ ته را کړي نو نریوس لوري ! هغه ستا او ستا د کوچنیانو دي .

کله چې د یونانیانو او اروپایانو د خطر اوگواښ مخه و نیول شي ، او د علي پاشا د لښکر پر او له دې ځایه پورته شي ، نو لوري زه به تاسې ټول د بروسې ښار ته راوبولم ، هلته به دسلطان بایزید په شتون کي د علي پاشا او ریونا واده تر سره شي ، د واده وروسته ک چیرې د ریونا پلار رستاک اومور کیتنه بیرته خپل کلي ته راستنیدل غواړی نو کوم ممانعت به ورته نه وی ځکه د ریونا پلار د خپل کلي سردار دي ، او دلته هغه د پراخي زمکې او باغونو مالک دي ، خو نریوس لوري ! تر هغې چې تا پورې اړه لري نو زه غواړم چې کله ته د ریونا د واده په خاطر هلته راشي نو بیا بیرته دې کلي ته مه را ستنیږه ، هملته واوسه ، او هغه جايداد چې سلطان تاته درکړي د خپلو بچیانو او مور سره دې د هغو ساتنه وکړه . که چیرې ته همداسې وکړې نو زما لوري ! ا به ماته د ډیر ډاډ او خوشحالی سبب وگرځي .

دقیرات د چیتیا نه وروسته نریوس په خبرو پیل وکړ او ویې ویل :

ای مورجاني ! زه ستا د هیڅ پریکړې خلاف ورزی نه کوم . که چیرې ته غواړې چې د ریونا او علي پاشا د واده نه وروسته زه دې کلي ته بیرته را ستنه نه شم ، نو مور جاني ! زه به همداسې وکړم . اوس چې تا ماته د بروسې په ښار کي د زمکې او باغونو د ورکړې ژمنه کړې ده ، نوکه چیرې زه ټول عمر ستا خدمت وکړم بیا به هم ستا احسان ادا نه کړای شم . دا زما خوش قسمتي وه چې ماته ستا د زوې په څیر خاوند او ستا په څیر درنه مور تر لاسه شوې .

نریوس همدومره خبره وکړه او چپ شوه ، نو د ریونا پلار رستاک په خبرو پیل وکړ .

قیرات خوري ! هغه پریکړه چې تا د نریوس په هکله کوي زه د هغې سره اختلاف لرم ، کله چې د ریونا د واده نه وروسته زه او زما ښځه کیتنه بیرته را ستنیږو نو نریوس ، دهغې مور او دواړه زامن هم له ځانه سره بیرته راوړو .

درستاک په دې خبره باندې قیرات حیرانه شو او په عجیبه توگه یې هغه ته و کتل . ریونا هم ټکان وخوړ او په ډیره سوالیه توگه یې خپل پلار ته وکتل ، دهغوي په دې حیرانتیاو باندې رستاک و خندل او بیا یې وویل : زما خوري ! دا چې تا ما ته په حیرانتیا سره وکتل دا ستا حق دي ، او ریونا هم حق لری ما ته په سوالیه سترگو سره ویني ، خو تر اوسه پورې ما خپله خبره نه ده خلاصه کړې ، زما خوري او زما لوري ! هغه څه چې زه یې وایم په غور سره یې واورئ . کله چې ریونا د علي پاشا سره واده وکړي اودهغې د ښځې په څیر هلته په بروسه کي واوسي ، نو ښکاره ده چې ستا همدا یو زوی دي او هغه څه چې د علي پاشا دي هغه ټول د ریونا هم دي . نریوس به په هغه جايداد او ملکیتونو کي هیڅ ډول برخه نه لري .

د رستاک په دې خبرو باندې ریونا نوره هم برگه شوه او په ډیرو تیزو سترگو یې پلار ته وکتل ، درستاک ښځه هم دخپل میره په خبرو باندې نا خوښه معلومیده ، خو رستاک خندل او ویې ویل :

کیتنه او ریونا ما ته په داسې برگو سترگو مه وینئ ، ما تاسو ته مخه هم وویل چې ما د خپلې خبرې تر خلاصیدو پورې پریردئ ، هو ! ما وویل چې په بروسه کي چې څومره جايداد تاسې لرئ ، نو په هغې کي نریوس ته کومه برخه او کوم حق نه شته . دهغې مالکین به علي پاشا او د هغې ښځه ریونا وي . خو قیرات خوري ! ته پوهیږې چې ما ایکی یوه لور درلوده او هغه ریونا وه ، زما نور اولاد نه شته ، نه زوی نه لور ! نو په دې خاطر به نریوس ددې کلي څخه نه وځي ، زه چې څومره

جايداد لرم زه به هغه د نريوس ددواړو زامنو په نامه كړم ، دوي به زما نه وروسته دهمدې كلي سرداران وې، قيرات خورې ! داسې كول اوس ماته اړين دي ، ځكه چې كه ريونا ددې ځايه ولاړه شي نوبيا خو به زه او كيتهنا په دې كلي كې ځانته پاته شو او دا به مونږ ته دزغم وړ نه وي .

دريونا د واده وروسته به نريوس ، دواړه كوچنيان او د نريوس مور پرييسا ټول دخپلي حويلې څخه زمونږ لورې ته راشي او زه به هم خپله ټوله دارايي اوملكيت ددې كوچنيانو په نوم منتقل كړم . ددې څخه به دوه گټې تر لاسه شي ، لمړۍ دا چې د ريونا د تگ وروسته به زما د حويلې بڼايسټ په خپل ځاي پا ته شي او بله ستره گټه به يې داوي چې ماته به تيار روزل شوې دوه لمسيان په لاس راشي چې دوي به زما د جايداد مالكين او زما د هر شي حقداره وي . ددوي په شتون كې به زما په حويلې كې داسې رڼا را پيدا شي لكه څنگه چې په تاكونو كې د پسرلي په راتلو سر خوشحالي راځي ، رستاك تر دې ځايه خبره وكړه او بيا يې قيرات ته وكتل او دوباره يې خپله خبره پيل كړه.

دغه وړانديز چې ما وكړ نو فكر كوم چې ته به ورسره اختلاف و نه كړي ؟

پخوا له دې چې قيرات د رستاك دخبرو ځواب وركړي نو ريونا په خبرو پيل وكړ ، هغه دعلي پاشا د خوا څخه را پورته شو او منډه يې كړه د خپل پلار رستاك ته يې غاړه وركړه، او بيا يې دخوشحاليواوخوښيو په اواز كې وويل چې :

اي زما پلار جانه ! ته ډير زيات ستر انسان يې . كله چې تا خپلې خبرې پيل كړې او ودي ويل چې د بروصي دښار د ټول جايداد مالكين به ريونا او علي پاشا و ي ، او په هغې كې به نريوس ته هيڅ برخه اوحق نه وركول كيږي نو اي پلارجانه ! ستا هغه خبرو ماته ډيري زياتې گيلې ، شكوي او دردونه راپيدا كړي و ، خو زه تاته سلام كوم ، او ستا دغه فياضۍ ته په درنښت قايله يم ، چې تا د خپل كلي ټول جايداد زما د خور نريوس د زامنو په نوم كړ . اي پلار جانه ! زه چې ستا د دې پريكړي څومره شكرية اداكړم هغه به بيا هم لږه وي .

كله چې ريونا چپ شوه نو علي پاشا د لمړي ځل له پاره ريونا ته وكتل او ورته يې وويل :

ريونا ! تا خو د خپل پلار شكرية ادا كړه نو په دې خاطر زه ستا ممنون يم ، دا كار بايد ما كړي وايي .

بيا علي پاشا خپل خسر رستاك ته مخ كړ او ورته يې وويل:

تاچې زما دخور نريوس او دهغې د زامنو په نوم دخپل ټول جايداد د انتقالولو اعلان وكړ، نو د هغې له پاره ريونا ته په كار نه و چې ستا شكرية يې ادا كړي واي ، دا شكرية بايد ما ، زما مور او زما خور نريوس ادا كړي وي ، ريونا ته خو ددې پريكړې زيان وړ سيږي . ځكه چې هغه د خپلې برخې څخه بې برخې كيږي . په هر صورت زه د خپلې مور اوخپلې خور نريوس په نمايندگي باندې دا وایم چې دا وړانديز چې تا كړي دا د هر چا د وسې كار نه دي ، هيڅوك به هم خپله ټوله شتمني دبل په نامه منتقل نه كړي. درونده رستاكه ! مونږ به ستا دا ښيگڼه تر خپله عمره پورې هيره نه كړو . تا د ريونا په څير زما خور نريوس ، دهغې زامو او مور ته ډير زيات درنښت وركړي نو په دې خاطر به زه ، زما مور او زما خور نريوس ستا دا احسان د تل له پاره په ياد ساتو.

د علي پاشا په دې خبرو باندې درستاك په مخكې د خوشحاليو ليكې را پيدا شوې . او بيا يې وويل :

علي پاشا! اوس خو د ريونا كوژدن له تا سره تر سره شوه. خو په مسيح باندې سوگند چې ما ته له دې مخته هم خپل زوي گڼلي وې ، كه څه هم ما دخپل كلي يوه ځوان سره د ريونا خبره كړې وه خو ډير وخت به مې په زړه كې دا راتلل چې كاشكې دريونا خبره مې د علي پاشا سره پښخه كړې وې . ما به زيات وخت دا خبره په خپل فكر كې را گرځوله چې كاشكې ريونا ستا دښځې په څير له تاسره تللي وي ، ما دا خبره د كيتهنا سره هم څو ځلې ياده كړې وه . خو ما نه غوښتل ددې كار پيلامه زه په خپله وكړم ما غوښتل چې ددې رشتې غوښتنه ستا ياستا د مور له اړخه تر سره شي . اوس چې ستا مور د بايزيد يلدرم له اړخه ددې معاملې د كولو له پاره دلته راغلي ده نو علي پاشا جانه ! نن زما دخوشحاليو انتها نه شته ، ما ته پخوا هم خپل زوي گڼلي او اوس خو دريونا په حواله زما د وجود يوه برخه او زما مټ وگرزېدي ، واوره علي پاشا! ما ريونا دخپل حق څخه نه ده بې برخې كړې ، زه په دې پوهيږم چې هغه څه چې له تا سره دي هغه د ريونا له پاره بسنه كوي او هغه څه چې زما سره دي هغه د نريوس او دهغې د زامنو له پاره بسيا دي .

ريونا بيرته پورته شوه او دعلي پاشا تر څنگ كيناسته ، او بيا يې پټه ډير ټيټ اواز سره علي پاشا ته وويل:

تا څنگه زما پلار ته وويل چې تا ريونا دخپله حقه بې برخې كړې ده ؟ علي پاشازه هيڅ هم نه غواړم ، دا چې ته ماته تر لاسه شوې لكه دټولې نړۍ خزانې او خوشحاليگاني مې چې تر لاسه كړي وي .

د ريونا په دې خبرو باندې علي پاشا مسكي شو هغه غوښتل د ريونا ځواب وركړي خو رستاك قيرات ته په خبرو پيل وكړ .

اوس چې د كوژدنې ټول مراسم پاې ته ورسيدل نو زه غواړم چې ټول د حويلې په لور ولاړ شو ، تاسې چې هر څومره

ورځي اوسيدل غواړئ نو هملته واوسئ زه به علي پاشا ته هم ووايم چې هغه هم حويلې ته راشي، هغه دې خپل سالار ته

ووايي چې دهغه مور د هغه کوژدن د سلطان په حکم د ریونا سره کړي ده نو په دې خاطر به هغه د خپلې مور سره یوځای د ریونا په کور کی وي .

د رستاګ په دې وړاندیز علي پاشا لږ څه فکر وکړ خو تر څنګ ناستې ریونا هغه و سکونده او ورته یې په پټه وویل چې ، انکار و نه کړې.

د ریونا په دې خبره علي پاشا و خندل او ویې ویل :

درونده رستاګه ! زه انکار نه کوم ، خو هغه کلي چې ما بیګاه شپه محاصره کړې و هغه اوس هم زما د هلکانو په محاصره کې دي، تاسې لږ څه کينئ زه یو دوه کسه مخبران د پولو پ د جزیرې په لور استوم ، تر څو د هغه ځای پادري کرسپاس ته زما په لاسو دخپلې تباهی خبر ورکړي ، ، او بیا زه غواړم چې دا معلومه کړم چې دپادریانو د انجمن عکس العمل به زما د تیرې شپې د عملیاتو په هکله څه ډول وي، زما دا دواړه جاسوسان به دهغه کلي د وژلو شوو خلکو د خپلوانو په څیر هلته پولوپ ته ورځي او د ستر پادري تر مخه به حاضرېږي او د کلي ټول حال به ورته ا وروي ، ددې وروسته چې دهغوي کوم عکس العمل وی نو دوي به د هغې په هکله ما ته راپور راکړی او بیا به زه دهغوي د راپور په رڼا کې تصمیم نیسم ، او ددې پادریانو او راهبانو د انجمن ، دا د انسانیت د قاتلینو ، په خلاف پلان جوړو او هغوي ته به د سزا ورکولو په خاطر هلته ورځم .

ددې خبرې سره سم علی پاشا د خپله ځایه پورته ش او ویې ویل :

تاسې لږ کينئ زه لږه شیبه وروسته بیرته راستنېږم.

بیا علي پاشا په ډیره بیره بیرون را ووت ، دهغه د راوتلوو سره پاته ناسته خلکوو د کوژدې په رسم و رواج باندې خبر ي اترې وکړې .

علي پاشا دی ژر بیرته خپلې خیمې ته راستون شو ، بیا ټول د خیمې څخه بیرون ووتل ، په آسونو سپاره شول او د ریونا د کلي په لور روان شول .

پرلپسې لري.....

دقريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پرخلاف يي د صليبيانوسازشونه (۱۵)

مکمل غير سياسي : يوتاريخي په زړه پورې ناول .

زمونږ دهيواد گوډ يتمور څوک دی ؟

تبره (۱۴) برخه له دی ځايه ولولئ

اوس تاسې ددې تاريخي ناول پنځلسمه برخه لولئ:

پرلپسې **** ۲۶

شپه خپلې اخري پړاو ته رسېدلې وه او د سهار وږمي تازه تازه را ليريدلې چې دوه کسه په خپلو آسونو سپاره دخپل منزل په لور روان و . دوي په ډیره چټکۍ سره د يونان د جزیرې د پولوپ د سمیې په منځنۍ برخې کې داسې يوه ځای ته ورسيدل ، چې تر مخه يې يوه ستره او شانداره ابادي راغله ، ددې ابادۍ په کتلو سره سپرو يو بل ته د دريدو اشاره وکړه. دواړو سپرو و دخپلو آسونو واړې کش کړې او ودریدل .

دا دواړه سپاره هر يو مظفرالدين او قادرخان وو. دا د علي پاشا مخبران و او دوي هماغه دواړه و چې علي پاشا د يوناني راهبانو او پادریانو د انجمن په اړه د معلوماتو د راټولولو له پاره استولي و . کله چې دوي دواړه و دریدل نو قادرخان مظفرالدين خان ته مخ کړ او ورته یې وويلې :

مظفرالدين خانه ! مونږ اوس د دینمن په زمکه کې يو. ته اوس مظفرالدين نه یې او زه قادر خان نه يم . داسې و گڼه چې دي زمکو ته په راتلو سره زمونږ نومونه هم تبدیل شول ، پس له دې زما نوم مارس دي او ستا نوم اريوس ، نو کله چې

مونږ دواړه يو دبله سره خبرې کوو او يا د نورو خلکو سره مخ کېږو نو يو بل ته به په همدې نصراني نومونو نوم اخلو. په دې سيمه کې خپل اصلي نوم بلکل له ياده وکاره .

دقادرخان په دې خبره مظفرالدين مسکې شو . بيا يې د خپل آس غاړه و ټپوله او قادرخان ته يې وويل :
 قادرخانه ! هيڅ فکر مه کوه ، زه او ته چې دکوم د کولو له پاره راغلي يو نو که خداي و غوښتل د همدې نوو نومونو سره به هغه تر سره کړو او اوبيرته به دهمدې نومونو سر يو ځاي خپل امير علي پاشا ته ستانه شو . زه فکر کوم چې مونږ لږ څه نور گړندی ولاړ شو او دپادريانو او راهبانو د انجمن دسترو مشرانو سره د ليدو کتو له پاره لاره پيدا کړو .
 قادرخان هم د مظفرالدين ددې خبرو سره اتفاق وکړ . بيا دواړو يو ځاي خپل آسونه په ځغاسته کړل او مخته دکلي لورې ته يې ور تاو کړل.

کلي ته دننووتلوسره سم قادرخان دکلي په کوڅه کې د تيريدو په وخت کې د يوه سړي څخه په ډيره عاجزۍ او انکسارۍ سره و پوښتل :

اي دوسته ! مونږ د پولوپ په حزيړه کې نا بلده يو ، مونږ غواړو ستر پادري کرسپاس او يا دهغي نائيب ارديس سره ووينو ، مونږ دواړه د روميل د ولايت څخه راغلي يو او د کرسپاس يا ارديس له پاره مو ډير مهم پيغام راوړي دي .
 د دې خبرو په جريان کې قادرخان په خپله غاړه کې را زوړند صليب برابر کړ . په دې وخت کې هغه کس چې قادرخان ور څخه پوښتلي و لمړۍ دې دواړو ته په ډير ژوره توگه وکتل ، او بيا يې په ډيره نرمه ژبه دوي ته وويل : که چيرې تاسې دواړه په دې حزيړه کې نابله ياست نو زه به ستاسې لارښوونه وکړم . او که تاسو د روميل څخه راغلي ياست نو داسې معلوميري چې تاسې به دپادريانو له پاره ډير مهم پيغام راوستي وي . په دغه کوڅه کې چې تاسې همدا اوس له ماسره ولاړ ياست په همدې کې مخته ولاړ شئ ، او دکلي هغه بل اړخ ته ووځئ ، مخ ته به درته يو ستره ماني راشي ، دا ماني په پخوا زمانو کې ډير ستر عبادت ځاي و ، همدې عبادتځاي لورې ته ورشئ هملته به تاسې ته دواړه پادريان په لاس درشي . د پادريانو او راهبانو ټولې ستري غونډې په همدې ځاي کې جوړيري . فکر کوم چې همدومره لار ښوونه به تاسو ته کافي وي . ددې وروسته هغه سړي مخته ولاړ او قادرخان او مظفرالدين خپل آسونه هغه لورې ته د ژر رسيدو په خاطر و ځغلول .

دکلي د منځ څخه دتيريدو وروسته دوي دواړه دکلي جنوبي برخې ته ووتل ، هلته يې يوه ستره ماني تر سترگو شوه ، هغوي دې ماني ته ورغلل او د ماني په ستره دروازه کې يې آسونه و درول . هلته د دروازې سره نژدې دوه کسه ساتونکي ولاړ و ، دوي دواړه دخپلو آسونو څخه را ښکته شول نو بيا قادرخان دغه دواړو ساتونکو ته وويل :
 زما دوستانو ! مونږ د روميل د ولايت څخه راغلي يو . په دغه حزيړه کې نا بلده يو . مونږ غواړو سمدستي د ستر پادري کرسپاس او يا دهغه د نائيب ارديس سره ووينو ، مونږ هغوي ته يو ډير مهم پيغام راوړي دي . داسې و گڼئ چې مونږ هغوي ته يوډير خراب خبر او خپل فرياد راوړي دي ، زه فکر کوم چې تاسې دواړه به زمونږه لار ښوونه وکړئ .
 دقادرخان د خبرو وروسته ددواړو ساتونکو څخه يې يوه وويل :

دغه بني لاسته چې کوم عمارت په سترگو کې کيږي دا د آسونو د تړلو ځاي دي ، ولاړ شئ خپل آسونه هلته و تړئ ، هلته ستاسې د آسونو له پاره د وښو او گياه انتظام شته ، بيا بيرته دلته راشئ زه به تاسې ستر پادري کرسپاس ته ورسوم ، نائيب پادري ارديس هم هملته دي ، دواړه په کومه مهمه موضوع باندې په خپلو منځو کې خبرې کوي . دا ستاسې له پاره ډيره ښه وخت دي تاسې کولای شي ددواړو سره په يوه وخت کې ووينئ .

دساتونکي په دې خبرو باندې دواړه مظفرالدين او قادر خان ډير خوشحاله شول. لمړې د هغه ورښوول شوي عمارت په لور ولاړل او هلته يې خپل آسونه وتړل، او واښه او گيا يې ورته واچوله ، خو خپلې بستري يې چې د زينو نو سره تړلې وې هماغسې تړلې پريښودې . مگر هغه ضروري سامان او خورجينه يې ترې را واخستل او په خپلو اوږو يې بار کړل او بيا بيرته د عمارت مرکزي دروازې ته را ستانه شول. يو ساتونکي هملته ولاړ پاته شو او يو له دوي سره د عمارت دننه ولاړ .
 عمارت ته د ورننوتلو وروسته هغه ساتونکي د يوې خوني مخته ودرېد ، هلته ددې تر مخه يو بل ساتونکي هم ولاړ و ، هغه ساتونکي چې دوي يې له ځانه سره وړي و دهغه دروازې تر مخ ولاړ ساتونکي سره د لږې شيبې له پاره په راز کې خبرې اترې وکړې ، بيا د قادرخان او مظفرالدين لورې ته راغي او هغوي دواړو ته يې وويل : دغه مخامخ ځوان چې دلته ولاړ دي هغه د ټولو د ستر پادري د ساتونکو څخه يو دي . هغه به ستاسې له پاره د ستر پادري کرسپاس اويا د هغه د نائيب ارديس سره د کتلو زمينه برابره کړي .

ددې خبرې سره سم هغه بيرته مرکزي دروازي ته ولاړ او هغه د خوني مخ ته ولاړ ساتونکي دوي ته مخ کړ او ورته يې وويل :

تاسي دواړه لږ ځنډ وکړئ ، زه دننه کوټي ته ورځم او ستر پادري به ستاسي د راتللو څخه خبر کړم. و به گورم چې هغه څه وايي ، ددې خبرې سره يې سم دروازه پرانسته او دننه ولاړ. لږه شيبه وروسته هغه ساتونکي بيرته بيرون را ووت او دواړو مظفرالدين او قادر خان ته يې وويل : ما دواړو پادريانو ته ستاسي د راتلو په هکله خبر ورکړي دي هغوي سخت ټکان و خوړ ، تاسو سمدستي دننه ورشئ هغوي غواړي له تاسي سره سمدستي وويني .

ددې خبرې سره سم هغه د خوني دروازه پرانسته او دوي دواړه مظفرالدين او قادرخان دننه ور ننوتل : د خوني په منځنۍ برخه کې د منځني عمر دوه کسان ناست و ، مظفرالدين او قادرخان ور مخته شول او دهغوي يې ډير زيات تعظيم او احترام وکړ . بيا د هغوي څخه يوه يې دوي ته په لاس د کيناستو اشاره وکړه او ويې ويل : دوستانو! تاسو ته ښه راغلاست و ايم ، زما نوم کرسپاس او زما تر مخه ناست ارديس دي تاسي دواړه به زمونږ دحقيقت څخه خبر ياست ، ما ته وويل شول چې تاسو د روميل دوليت څخه راغلي ياست . او څه فرياد لرئ ، وواياست ، ستاسي فرياد څه دي ؟

د ستر پادري د پوښتنې په اساس قادرخان لږ څه فکر وکړ ، خپل ستوني يې پاک کړ او بيا يې دواړو پادريانو ته وويل : زه او زما ملگري وياړو چې مونږ ته نن د نصرانيت د عالم ددوو ستر و شخصيتونو سره د ليدنې شرف حاصل شوي دي ، مقدسه پلاره ، کرسپاس ! مونږ دواړه د روميل دوليت څخه راغلي يو . پرتاسو دي نه بده ولږيزي او نه پرې خفه شئ چې زه ستاسي څخه وپوښتم چې تاسي د روميل په ولايت کې داسې څوک پيژنی چې نوم يې يونيسيس دي ؟دقادرخان په دې خبره ستر پادري ټکان وخوړ او تر ډيره يې قادرخان او مظفرالدين ته وکتل او بيا يې وويل :

دروميل په ولايت کې هغه زمونږ تر ټولو ښه او گړندي غړي دي ، کوم کلي کې چې هغه اوسي هغه ټول کلي زمونږ د انجمن غړي دي او هغوي د انجمن له پاره ډير ستر ستر او قيمتي کارونه تر سره کړي دي . دا خويونيسيس و چې هلته د روميل په ولايت کې يې هيڅ مسلمان مبلغ پری نه ښود چې د اسلام تبليغ وکړي . وواياست تاسو د يونيسيس په اړه څه ويل غوښتل ؟ دهغه پر خلاف د څه خبرې نه مخته او ياد هغه پر خلاف د کوم شکايت کولو تر څنگ دا فکر وکړئ چې يونيسيس مونږ ته ډير عزتمند انسان دي که چيرې دهغه څخه کومه کوچنۍ غلطۍ او يا تيروتنه هم وشي ، نو ياد ساتئ چې هغه به د ښوني وړ وي . اوس وواياست تاسي څه ويل غواړئ؟

د ستر پادري په خبرو باندې د قادرخان سر تيت شوي و ، مظفرالدين هم دهغه په لور په کتلوسره خپل سر تيت کړ ، ددواړو په مخونو باندې د ډيرې زياتې اندېښنې اوخفگان اثار را څرگند شوي و . دهغوي ددې حالت په کتلو سره ستر پادري کرسپاس او دهغه نائب ارديوس هم ډير اندېښمن شول . بيا قادرخان مخته وکتل او ستر پادري کرسپاس ته يې وويل :

مقدسه پلاره !مونږ د يونيسيس پر خلاف نه کوم شکايت راوړي او نه کومه گيله ، مونږ تاسو ته يو ډير افسوسناک خبر راوړي او هغه دا چې يونيسيس اوس په دې نړۍ کې نه شته .

قادرخان تر دې ځايه خبره وکړه نو چپ کيدو ته اړ شو ځکه چې ستر پادري کرسپاس په خپل ځاي کې پورته شو او بيرته را پريوت . بيا يې قادرخان ته وکتل او ورته يې وپوښتل : زما درنو راغلو ميلمنو ! زه نه پوهيږم چې ستاسي نومونه څه دي خو دومره درته و ايم چې وواياست هر څه چې وايي په زغرده يې ووايي؟ دهغه دخبرې په ځواب کې قادرخان يو ځل بيا پيل وکړ .

«د مسلمانانو يو سالار چې علي پاشا نومېږي ، دخپل لښکر سره يو ځاي يې د روميل په ولايت کې پراو کړي دي ، ددې تر مخه دعلي پاشا پلار او دهغه دوه مشران وروڼه د يونيسيس او دهغه د ملگرو په لاسو له منځه تللي و ، ځکه چې دعلي پاشا پلار داسلام مبلغ و او د اسلام د تبليغ له پاره هلته د روميل ولايت ته را ننوتی و . علی پاشا د سلطان بايزيد يلدرم د لښکر يو ستر سالار دی او هماغه ورسره په جنگونو کې برخه اخلي او اوس يې هملته د روميل په ولايت کې لښکر ډيره کړي دي . دهمدې پراو په دوران کې هغه د خپل پلار او وروڼو د قاتلانو په لټه کې و ، هغه ددې کار له پاره مخبران هم خواره کړي و ، اوس دا معلومه نه ده چې دي مخبرانو له کومه دا خبرونه تر لاسه کړي و چې علي پاشا ته يې ورسوي چې دهغه د پلار او وروڼو په قتل کې يونيسيس او ددې کلي ټول خلک برخمن دي ، د هغه مخبرانو هغه ته دا اطلاع هم ورکړې وه چې د يونيسيس ټول کلي د يونان د پادريانو او راهبانو دانجمن غړيتوب لري ، او ددې پادريانو د گرمي د اوسيدو تم ځای د پولوپ سيمه ده .

مقدسه پلاره ! علي پاشا ددې خبرونو د تر لاسه کولو وروسته په دغه کلي باندې يرغل وکړ د شپې په تياره کې يې خپل لښکر ددې کلي چار چاپير خپور کړ او دکلي څخه يې د ځوانانو د تښتې ټولې لارې بندې کړې ، بيا علي پاشا په خپله د

یونیسیس حویلی ته ور ننوت لمړی یې د یونیسیس سره خبرې وکړې او بیا یې دخپل پلار او ورونو قاتلان هملته د یونیسیس په حویلی کې سره راټول کړل ، او هملته یې ووژل . سهار یې یونیسیس ته حکم وکړ چې د کلي ټول خلک د کلي مخې ته راټول کړي .

د علي پاشا په حکم یونیسیس د کلي ټول خلک د کلي مخ ته راټول کړل د یلدرم دې جرنیل د کلي ځوانان دښځو ، کوچنیانو ، زړو او معذور و څخه جدا کړل او بیا یې د یونیسیس په گډون د کلي ټول ځوانان یو په بل پسې له تیغه تیر کړل. خو زاړه ، ښځې ، کوچنیان او معذور یې و بښل ، او هغوی ته یې بیرته په هماغه کلي کې د اوسیدو اجازه ورکړه . مقدسه پلاره ! مونږ دواړه د ټولک د کلي اوسیدونکی یو ، زمونږ د کلي مشر او سردار رستاک دې مونږ د رستاک په حکم دلته راغلی یو او دا خبر مو تاسو ته راوړې دې . رستاک د یونیسیس دکلي د ځوانانو په هلاکت باندې ډیر زیات خواشینی او غمگین دي ، خو د هغه هیڅ په وسه پوره نه دی . ځکه چې د رومیل په ولایت کې د مسلمانانو یو ډیر ستر لښکر د علي پاشا تر قوماندې لاندې پروت دی . په دې ولایت کې چې هر نصراني د سر د راپورته کولو هڅه کوي نو مسلمانان یې سمدستي وژني ، مقدسه پلاره ! دا هغه بد خبرو چې مونږ دواړه تر دې ځایه تاسو ته راوړ .

د قادرخان په دې څرگندونو باندې دواړو پادریانو ، ستر پادري کرسپاس او نائب یې اردیوس ، په خپلو منځو کې یو بل ته وکتل او سرونه یې تپت کړل . د هغوی په مخونو باندې د غم او درد ښې او لیکي راخپري شوي وې ، تر ډیره هغوی دواړه په همداسې حال کې کیناستي و ، بیا کرسپاس قادرخان ته مخ کړ او ورته یې وویل :

زه ستاسې د دواړو ډیر زیات ممنون او شکر کونکي یم چې تاسو دواړو دومره زحمت وگاله او دا خبر مو تر مونږ پورې را ورساوه . زه د ټولک د کلي د سردار رستاک هم ډیر زیات ممنون یم چې هغه تاسې دواړه ددې خبر د رسولو له پاره دلته را استولي یاست . گوری ! تاسې به تر سهاره پورې دلته میلمانه یاست ، سبا دلته د ټولو پادریانو اوراهبانو غونډه کیدونکې ده ، چې په هغه کې به ډیرې مهمې پریکړې وشي ، دا غونډه مونږ ستاسو د راتلو تر مخه رابللي وه. ځکه چې ددې څخه مخته هم په دې سیمو کې ډیرې مهمې پېښې تر سره شوي دي ، او یوه د هغوی څخه د سرویه د پادشاه ماتې او دسلطان بایزید سره دهغه سوله ده.

تاسې دواړه پوهیږئ چې استیفن د بایزید او علي پاشا په مقابله کې ماته وخوړه و ددې ماتې به پایلو کې هغه نه یواځې هغه سیمه چې هلته د زرو کانونه دي دسلطان یزید په واک کې ورکړه ، بلکه تر ټولو ستر حماقت یې دا وکړ چې خپله ډیره ښایسته خور ، ډسپنا ، یې هم دسلطان په حرم کې ور ننویسته .

شاید تاسې دواړه په دې پوه نه شئ چې ډسپنا هغه نجلۍ ده چې به ښایست او حسن کې په ټوله اروپا کې مثال نه لري ، د اروپا هر حکمران دهغې سره د واده کولو ارزو او تمنا درلوده ، خو استیفن ډیر بد وکړل ، هغه ته په کار وو چې لمړی خويي د جنگ پیلامه نه وی کړې او که بیا یې خامخا جنگ ته زړه کیدای نو داروپايي حکمرانانو څخه به یې مرسته او ملاتړ تر لاسه کړې وای ، بیا به د یوه ستر او قوي ځواک سره یو ځای مقابلي ته ور وتلای وې نو زه دا ویلای شم چې په هغه صورت کې به یې سلطان ته ډیره بده ماتې ورکړې وه. او که چیرې دې ته ماتې ور په برخه کیده نو خراج یې باید منلي وې اوخپله ډیره ښکلي او ښایسته خور به یې سلطان بایزید ته نه ورکوله . بس د همدې موضوع له پاره مو سبا غونډه را بللې ده. تاسې دواړه هم تر سبا همدلته اوسئ ،کومي پریکړې چې وشي نو بیا رستاک هم د هغې څخه خبر کړئ ، زما ورونو راغلو میلمنو! زه هیله من یم چې مونږ به ډیر ژر په دې و توانیږو چې مسلمانان ددې سیمو څخه چې اوس پرې مسلط شوي بیرته و کارو .

کرسپاس ددې خبرو څخه وروسته لږ څه توقف وکړ او بیا یې خپل لاسونه و پړکول ، دهغه د لاس داواز سره سم هغه ساتونکي چې بهر په دروازه کې ولاړ و راننوت ، کرسپاس ورته وویل :

دا دواړه زمونږ ډیر د قدر وړ میلمانه دي په دې عمارت کې ددوي د خوراک څښاک او دښپې د پاته کیدو ډیر ښه انتظام وکړئ، سبا چې د راهبانو او پادریانو دانجمن کومه غونډه کیږي ، دوي به هم په هغې کې گډون کوي ، دوي مونږ ته ډیر مهم خبرونه را وړي دي . څرنگه چې دوي د ډیر لږې سفر څخه دلته را غلي دي نو دوي به ستومانه شوي وې، نو دوي له ځانه سره یوسه ،او د خوراک څښاک ښه انتظام یې وکړه اوکله چې سبا د انجمن غونډه کیږي نومونږ به دوي خبر کړو اوله ځانه سره به یې راري .

خپل ساتونکي ته د خبرو وروسته ستر پادري کرسپاس قادرخان او مظفرالدین ته مخ کړ او ورته یې وویل :

زما دوستانو! زما د ساتونکي سره ولاړشئ دوي به ستاسې دتم کیدو انتظا وکړي ، سبا به بیا یو ډبل سره وویږو.

ددې خبرې سره سم قادرخان او مظفرالدین دواړه دخپلوځایو څخه پورته شول او د هغه ساتونکي سره یوځای دخوني څخه ووتل .

بل سهار كله چي قادر خان او مظفر الدين په خپلو منځو كې خبرې كولې چې د پادري هغه ساتونكي راغي چې ددوي ميليمستيا يې كړې وه ، دوي ته را نژدې شو ، ددوي ډير زيات احترام اودرنښت يې وكړ او بيا يې دواړو ته وويل . زما دوستانو ! له ماسره را ځئ ، ستر پادري كرسپاس تاسې بللې ياست ، همدا اوس ستر پادري كرسپاس او كوچنې ارديس هملته په همغه كمره كې ستاسې انتظار كوي چې پرون مو وروسره كتلي و ،

د ساتونكي په دې خبره قادر خان او مظفر الدين خان لږ څه ټكان غوندي وخوړ او د راغلي ساتونكي څخه يې وپوښتل : دوسته ! تا وويل چې ستر پادري كرسپاس او نائب يې ارديس په هماغه خونه كې دې چې پرون مو ورسره ليدلې و په داسې حال كې چې ستر پادري مونږ ته وويلې و چې د راهبانو او پادريانو ستره غونډه كيدونكي ده اومونږ به په دغه غونډه كې را بولي ، او هلته به د تيرو شوو حالاتو په رڼا كې د راتلونكو حالاتو په هكله هم تصاميم نيول كيږي . د قادر خان په دې خبره باندي هغه ساتونكي هغه ته د لږڅه وخت له پاره په غور سره وكتل او بيا يې ورته وويل : درونده ميلمه ! ستا خبره سهې ده . لمړۍ خو ستر پادري كرسپاس غوښتل تاسې د پادريانو راهبانو دانجمن په غونډه كې ور و غواړي خو بيا پوه نه شوم چې څه وشول چې هغه دا كار و نه كړ اوس خدا غونډه خلاصه شوې ده او د غونډې پريكړې هم منځته راغلي دي زما په فكر چې ستر پادري غواړي تاسې د هغو پريكړو څخه خبر كړي ، نو په دې خاطر تاسې دواړه له ماسره راځئ.

دساتونكي په دې څرگندونو باندي قادر خان اومظفر الدين يو بل ته په غور سره وكتل او بيا يې په سترگو سترگو كې كومه پريكړه وكړه ، دهغې وروسته دواړه دخپلو ځايو څخه پورته شول اوپه چپه خوله دهغه ساتونكي سره يوځاي روان شول . دې ساتونكي دوي دواړه همغه كمرې ته يوړل چې يوه ورځ دمخه يې دستر پادري اودهغه د نائب سره په كې ليدنه شوې وه . كله چې دوي هغه كمرې ته ور ننوتل نودواړو پادريانو يې ښه دروند ښه راغلاست وكړ . اوپه خپل مخ كې يې ورته د كيناستو وويل : كله چې قادر خان اومظفر الدين په خپلو خپلو ځايو باندي كيناستل ،نوستر پادري كرسپاس ورته مخ كړ او ورته يې وويل:

زما دوستانو ! تاسې يې بده و نه گڼئ ، پرون چې ما له تاسو سره خبرې كړې وې په هغه كې مو پريكړه كړې وه چې نن چې د پادريانو راهبانو دانجمن كومه غونډه كيدونكي وه په هغې غونډې كې به تاسو ته هم دگډون ويل كيږي ، اوکومي پريكړې چې كيږي نو هغه به ستاسو ترمنځه اوستاسې په شتون كې وشي . خو وروسته ما دخپلو ملگرو سره د مشورې وروسته تاسو ته زحمت دنه دركولو پريكړه وكړه . زما ساتونكي به تاسو ته ويلي وې چې د انجمن غونډه پاې ته رسيدلې ده . اوکومي پريكړې چې په هغې كې شويدي زه به تاسو د هغو څخه خبر كړم . تر څو تاسو په پوره راز سره دا پريكړې د روميل ولايت كې خلكو ته ورسوئ ، تر څو دهغوي په عزم كې سستي او كمزورتيا را پيدا نه شي او ورته ووايست چې د راتلونكي مناسب وخت انتظار وكاږي .

زما دوستانو ! کومي پريكړې چې زه يې تاسو ته ډاگيزه كوم هغه به په پټه توگه د روميل نصرانيانو ته ورسوئ ، مسلمانان بايد ترې بلکل خبر نه شي ، كه چيرې تاسې په ښكاره توگه د روميل دولايت نصرانيانو كې دا تبليغ كړئ نود بايزيد سالار علي پاشا به ستاسو پر خلاف متحر ك شي ، اوپه ياد ساتئ چې هغه به په هر صورت تاسې دواړه د مرگ له کومي تيركړي نو په دې خاطر زه تاسې ته خبر دركوم چې دا پريكړې په ډيره پټه توگه د روميل نصرانيانو ته ورسوئ تر څو دهغوي هغه پستي حوصلي ددې پريكړو په اوريدو سره بيرته را تازه شي ، اوس چې څه درته وايم هغه په پوره غور سره واورئ ، دا ټولې خبرې نن د انجمن په غونډه كې فيصله شوي دي.

تر ټولو لمړۍ هغه معامله چې په دې غونډه كې تر بحث لاندې راغله ، هغه داده چې د مسلمانو پر خلاف د صليبي جنگ اعلان وكړل شي . ددې صليبي جنگ دپيلامې له پاره همدا نن څو هيئتونه د صليبي حكمرانانو په لور استول شوي دي ، تر څو هغوي هغه په گوته كړل شوو ځايونو ته خپل خپل لښكر را وليږي ، په دې لړ كې چې كومو هيوادو ته هيئتونه تللي دي په هغو كې هنگري ، بلغاريه ، دلاچيه بويريا ، سسلي ، فرانس ، انگلستان ، او دقسطنطنيې پادشاه مينوتل شامل دي . مونږ ددې ټولو حكمرانانو په نومونو ليكونه استولي دي او ورته مو ليكلي دي چې ك چيرې د نصرانيت پايښت غواړي اودا چې كه غواړي چې د اروپا خلك دخوشحالي نه ډك ژوند تر سره كړي نو بيا دې د اروپا دزمكو څخه مسلمانان بيرون كړي ، او دا كار دصليبي جنگ د اعلان نه وروسته شوني دي . په دې ډله كې يو قاصد مو د روم پاپا ته هلته ايټاليې ته استولي ، د روم دپاپا نه مو غوښتي چې هغه دې د خپل ذاتي پيغام په ذريعي د ټولو اروپايي هيوادونو د حكمرانانو څخه وغواړي چې د مسلمانانو پر خلاف د صليبي جنگ اغاز وكړي ، زه هيله من يم چې د پاپا اعظم له اړخه دداسې ليكونو په ليړلو سره به ټوله اروپا په ډير قهر او غضب سره د مسلمانانو پر خلاف را پورته شي . مونږ دې اروپايي حكمرانانو ته دا پيغام هم استولي دي چې هغوي دې په خپله د خپل لښكر مشري وكړي اويا دې هغه د

ډيرو تګرو سالارانو تر مشرۍ لاندې دلته د يونان لورې ته را وليږي . تر څو د مسلمانانو پر خلاف يو نه پاي ته رسيدونکي صليبي جنگ پيل کړل شي ، اودا جنگ به تر هغه وخته پورې روان وي تر څو چې مسلمانان د فاسفورس د بحيرې نه اخواد اسيا اوانا طوليه د ميدانو په لور نه وي تيل وهل شوي .

په دې غونډه کې بله مهمه پريکړه دا وشوه ، چې د مسلمانانو دوه ستر حکمرانان په خپلو منځو کې يو له بله سره و جنگوي ،يو بايزيدلدرم اوبل تيمور لنگ ، په اوسنيو وختو کې تيمور لنگ د خپلو فتوحاتو لړۍ د هندوستان نه اخوا د شمال اوشرقي روسي سيمو ته ور غځولې ده . څرنگه چې روسان نصرانيان دي نو مونږ بايد د هغوي ساتنه هم وکړو ، که چيرې دا دواړه مسلمان حکمرانان همدا ډول خپلو سوبو ته دوام ورکړي ، نو بيا خو به نصرانيت ته نه جبيره کيدونکي زيان ورسيزي . که تيمور لنگ همداسې برياوو ته دوام ورکړي اودهندوستان د نيولو وروسته د مسکو په لور مخه کړي ، لکه څنگه چې اطلاعات دي ، نو هغه به د مسکو عيسايي هيواد هم له منځه يوسي ،د بله اړخه بايزيد لدرم دې تاسو پوهيږئ چې هغه په اروپا کې يو توپان را پورته کړي دي . دهغه پلار هم اروپايي حکمرانانو ته په پر لپسې توگه ماتې ورکړي او دهغې د مرگ نه روسته د هغه زوي بايزيد لدرم دا کار پيل کړي دي . اوزمونږ د بدبختۍ دا حال دې چې د سرويه پادشاه استيفن خپله ډيره بنايسته خور ډسپنا د بايزيد لدرم په حرم کې ورکړه ، دا يو داسې دروند جرم دي چې تل به زمونږ په سينو کې دا غ وي ، ځکه ډسپنا داسې يوه بنايسته اوبنکلي نجلۍ وه چې داروپا هر حکمران غوښتل دهغې سره واده وکړي ، نو استيفن دې تباه شي چې هغه دغه بنکلي نجلۍ سلطان بايزيد ته حوال کړه . اوزه هغه وخت ډير زيات خفه شوم چې وامي وریدل چې دا کار په خپله د ډسپنا په خوښه تر سره شوې دي .

اوس نو د عيسايي سلطنت او د اروپا د پاته سيمو دخوندي کولو له پاره چې کوم کار بايد مونږ وکړو هغه دادې چې په يوډول نه يوډول تيمور لنگ اوسلطان بايزيد يو د بل په مقابل کې و دروو ، که چيرې دا دواړه مسلمان ځواکونه يو دبل سره ټکر شي نو دهغوي ځواک اوتوان به په خپله له منځه ولاړ شي اوپه دې ترتيب به نه يواځې روسی سلطنت په خپل ځاي پاته شي بلکه اروپايي سيمي به هم د بايزيد لدرم د ير غلونو څخه خوندي پاته شي .

ستر پادري ددې خبرو وروسته لږ څه دمه وکړه . لږ څه فکر يې وکړ اوبيا يې خپله خبرې ته دوام ورکړ . زما دوستانو !دمسلمانانو دپادشاه تيمور لنگ اوسلطان بايزيد تر منځ د جنگ کولو له پاره او يودبل مخي ته په راورو سره مونږ څه تدابير نيولي دي ، دهغوي څخه يو دا چې زمونږ مخبرانو مونږ ته خبر راکړي چې دتيمور لنگ څه داسې سرداران چې د هغې د روپي څخه نالانه دي هغوي د بايزيد لدرم سره پناه اخستې ده . تيمور لنگ دهغوي د بيرته ورکولو غوښتنه کوي اوبايزيد دهغوي د بيرته ورسپارلو څخه ډډه کوي ، ځکه چې هغه هغوي ته په خپل ځاي کې پناه ورکړي . او همدا کار ددې دواړو حکمرانانو تر منځ د فساد د راپورته کولو له پاره ډيره ښه بهانه جوړوي ، که په دې لړ کې تيمورلنگ را وپارول شي اوهغه د خپلو هغو سردارانو چې دهغه څخه نالانه دي اود بايزيد سره يې پناه اخستې د بيرته را ستينو غوښتنه په جدي توگ وکړی نو دبايزيد له لورې د انکار په صورت کې به ددوي تر منځ د شخړې نوبت ډير په اسانۍ سره راځي .

ددې خبرې د نور مخکې تگ له پاره دا تدبير هم نيول شوي چې د بلغاريه دواړه شهزادگان ، سائرکن اوايکسلا ، چې پخوا يې د بايزيد لدرم او علي پاشا سره په جنگونو کې هم برخه اخستې وه اونن زمونږ په دې غونډه کې هم موجود وول نو په غونډه کې چې څومره پادريان اوراهبان وول د ټولو مشترکه خبره داوه چې سائرکن اوايکسلا دواړه دخپلو لښکرو سره يوځای د اروپا څخه ووځي اود تيمور لنگ په لښکر کې دې شامل شي ، تاسي پوهيږئ چې تيمور لنگ نن سبا د هندوستان نه علاوه د شمالي سيمو په نيولو بوخت دي ، په دې فتوحاتو کې به دغه دواړه شهزادگان دهغه پوره پوره ملاتړ وکړي ، اوتر څنگ به يې هغه د سلطان بايزيد پر خلاف هم را پاروي ، بلکه د تيمورلنگ په ذهن کې به داخبره ور غورځوي چې د بايزيد د لښکر ماتول د تيمور لنگ له پاره ډير زيات د اهميت وړ دي ، اوکه چيرې هغه داسې ونه کړل نو د اروپا د فتوحاتونه په فراغت سره به په خپله سلطان بايزيد دهغه پر خلاف راولاړ شي . اوهغه به له هر څه سره له منځه يوسي . زما په فکر چې دغه دواړه شهزادگان ، سائرکن اوايکسلا ، به په خپل کار کې بريمند شي ، دوي به په يوڅو ورځو کې د خپل لښکر سره يو ځای د اروپا څخه ووځي ، اود تيمور لنگ په لښکر کې به ورگډ شي ، اوپه دې ترتيب به دتيمورلنگ اود بايزيد لدرم تر منځ د ټکر له پاره د کار اغاز وشي .

اوس زمونږ تر څه دوه حالات دي ، لمر ی دا چې د اروپا ټول ځواکونه د صليبي جگړې له پاره تيار شي ، نو که د اروپا ټول حکمرانان چې مونږ ورته هيئتونه استولی دي په پوره اخلاص سره خپلې لښکرې دلته يونان ته راوليږي نو زما په فکر چې د تيمور لنگ اوبايزيد تر منځ به د ټکر کولو وخت هم پيدا نه شي مونږ به په خپله د خپل توان او قوت په زور بايزيد لدرم او علي پاشا د اروپا څخه بيرون کړو . ځکه چې په دې هکله په خپله پاپايي اعظم هر زمونږ سره دي . کله چې

پاپا يي اعظم له اړخه احکامات جاري کړل شي چې دمسلمانانو پر خلاف دې دصليبي جگړې پيل و شي ، نو زما د فکر په اساس داروپا ټول حکمرانان به خپل لښکر په پوره شوق او جذبي سره راټول کړي چې بيا به دهغې لښکر مقابله نه خو بايزيد يلدرم وکولي شي اونه دهغې جرنيل علي پاشا .

خو که چيرې زمونږ د بدبختۍ اوبدنصیبۍ حدود خپل اخري حد ته رسيدلي وي اومونږ دخپل دغه جمعي ځواک په واسطه بايزيد اودهغې جرنيل علي پاشا ته ماته ور نه کړای شوه او يا څنگه چې مونږ هيله لرو هغسي د اروپا حکمرانان خپل ځواکونه سره را ټول نه کړي نو بيا به هغه مخکني تدبير ته عملی شکل ورکول کيږي او هغه دا چې مونږ به ټوله توجه د تيمور لنگ او بايزيد تر منځ د جنگ جگړې له پاره وړ اړوو . او هڅه به کوو چې په هر شوني حال کې هغوي دواړه په خپلو منځو کې په جگړه بوخت کړو. ددې لارې به تيمور لنگ و نه توانيږي چې روسيه فتحه کړي ځکه همدا اوس په روسيه کې يو ډير ټينگ نصراني نظام دي اودبله اړخه به بايزيد ددې وړتيا و نه لري چې په اروپا کې خپل مخته تگ ته دوام ورکړي . زه تاسې دواړو ته دا هم ډاگيزه کوم چې که په اروپاکي بايزيد يلدرم همداسي خپل وړاندی تگ ته دوام ورکړي نو بيا ياد ساتئ چې قسطنطنيه به د بايزيد تر مخه مقاومت و نه شي کړای او دا پخواني او مقدس ښار به دمسلمانانو په ولکه کې راشي .

د کرسپاس ددې خبرو وروسته سمدستي قادرخان هغه ته مخ کړ او ورته يې وويل :
مقدس پلاره ! دغه دواړه تدابير چې نيول شوي مونږ دواړو ته د ډير زيات قدر په سترگو گورو ، زه هيله من يم چې دهغه صليبي جنگ پيل چې تاسې کول غواړئ نودهغه له پاره که د اروپا حکمرانان د زړه د اخلاصه کار واخلې نو هغوي به د يونان په دې زمکو کې دومره ستر لښکر را ټول کړي چې دهغې په کومک به مسلمانان د دې زمکو څخه بيرون کړل شي . خو که چيرې د بدقسمتۍ څخه داسې و نه شول ، نو دغه بل تدبير او وړانديز هم د مسلمانانو له پاره د ډير زيان سبب گرځيدای شي . که چيرې تيمورلنگ اوبايزيد په خپلو منځو کې يو له بل سره ټکر کيږي نو د مسلمانانو ټولنيز ځواک به ټوټی ټوټی شي اواروپا به تل د بايزيد د گواښ څخه خوندي پاته شي . همدا راز به د روس نصراني حکومت هم د تيمور لنگ د حملي نه خوندي وي .

تر دې ځايه قادر خان خبرې وکړې او بيايې څه فکر کاوه بيايې ستر پادري کرسپاس ته و کتل اوورته يې وويل : مونږ بايد د يوه بل صورت له پاره هم تيار واوسو .

د قادرخان په دې خبره باندې ستر پادري کرسپاس ، دهغه نائب ارييس دواړو ټکان وخور او قادر خان ته يې وکتل ،خو پخوا له دې نه چې دوي څه ووايي قادرخان يو ځل بيا په خبرو پيل وکړ. او ويي ويل :
مقدسه پلاره ! دريم صورت دادې چې که چيرې مونږ په صليبي جنگونو کې بريالي نه شو اوکه چيرې بايزيد يلدرم او دهغه جرنيل علي پاشا د صليبيانو متحده ځواک ته په يونان کې ماته ورکړي نو دهغې نه وروسته چې مونږ کوم دويم صورت اختياروو، او هغه د تيمورلنگ اوبايزيد تر منځ خپل منځي جگړې را پارول دي نو بيا خو مونږ ته دا فکر هم کول په کار دي چې زمونږ انجام به څه ډول وي ؟

د قادرخان د پوښتنې په ځواب کې ستر پادري په ژوره وخنډل اوبيا يې په ډير عجيبه توگه قادرخان ته وکتل او ورته يې وويل :

درونده ميلمه ! زه ستا د انديښنو سره متفق نه يم . لمړی خو زه هيله من يم چې مونږ به په صليبي جنگونو کې بريالي را ووزو . زه همدا راز هيله لرم چې يسوع مسيح اودهغې مقدسه مور به له مونږه تر دې حده خفه نه وي چې زمونږ په خپلو زمکو کې زمونږ کومک و نه کړي ، خو که چيرې زمونږ دعملونو په خاطر د يونان په زمکو کې مونږ دماټې سره مخ شو نو بيا هم زه تاسې دواړو ته ډاډ درکوم چې ساپرکن او ايکسلا دواړه شهزادگان به د تيمورلنگ په لښکر کې د ورگډيدو وروسته داسې حالات را پيدا کړي وي چې دبايزيد او تيمورلنگ تر منځ ټکر منځته را وړي او بيا همدا ټکر د دواړو لورو ځواکونه تباه کړي ، ددواړو د ځواکونو د تباه کيدو سره سم به بيا دوي ددې جوگه نه وي چې زمونږ پر خلاف کوم عمل وکړي .

ستر پادري کرسپاس لږ څه تم شو اوبيا يې قادرخان او مظفردالدين ته وکتل اوورته يې وويل :
زما درونو ميلمنو ! که چيرې تاسو ددېنه زيات دلته په پولوپ جزيره کې تم کيدل غواړئ نو مونږ تاسې ته ښه راغلاست وايو . خو دهغه مقصد له پاره چې تاسې دلته راغلي واست هغه يو ډول تاسې تر لاسه کړ ، بيرته خپلو زمکو ته ستانه شئ او په ډيره خفيه اوپټه توگه داپيغام کور کور ،اوکلي کلي ته ورسوئ او ورته ووايست چې په ډيرو نژدې ورځو کې به په اروپا کې د مسلمانانو پر خلاف يو ستر صليبي جنگ پيل شي ، همداراز په يوناني زمکو کې اوسيدونکي عيساييان هم ددې له پاره تيار کړئ چې د صليبي جنگ په تياريو کې د صليبيانو د لښکرو پوره پوره بسپنه اوملاتر وکړي . د زړه د اخلاصه

دې هغوي ته وسلي او د خوراک زیرمي تیارې کړې ، که چیرې د یونان خلک همداسې وکړي نو زه تاسې ته ډاډ درکوم چې د یونان په زمکو کې به د بایزید یلدرم ځواکونه درې وړې شي .

ددې سره قادرخان او مظفر الدین دواړه دخپلو ځایو څخه پورته شول ، قادرخان یو ځل بیا ستر پادری کرسپاس ته وکتل او ورته یې وویل :

مقدس پلاره ! مونږ خو ډیره ناهیلې دخپلو زمکو څخه دلته راغلي و خو ستاسې خبرو اوارادو زمونږه حوصله او عزم نوې کړ ، زه او زما ملګري همدا اوس ددې ځایه بیرته ستیږو اودخپل کلي نه علاوه نورو کلیو ته به هم داپیغام ور ورسوو او ورته به ووايو چې د ناهیلۍ ته اړتیا نه شته ځکه چې د مسلمانانو پر خلاف دصلیبي ستر جنګ پیلامه کیدونکې ده او په هغه کې د مسلمانانو په مقدر کې دناکامۍ ، ماتې ، ذلت او رسوايي پرته نور څه نه شته.

ددې وینا سمدستي وروسته قادرخان اومظفرالدین دواړو د ستر پادري کرسپاس او دهغه د نائب اردیس سره په ډیره درنه توګه خدای پاماني وکړه او بیا د کمرې څخه بیرون را ووتل .

دلږځند وروسته قادرخان او مظفرالدین دواړه په خپلو خپلو آسونو باندې سپاره شول اود یونان د جزیرې پولوپ څخه بیرته د علي پاشا د لښکر په لوري را روان شول .

پرلپسې لري

دقريب الرحمن سعيد ژباړه

د ټک وکړ . علي پاشا غوښتل چې دخپله ځايه پورته شي خو دهغه څخه د مخه رستاک پورته شو او علي پاشا ته يې وکتل او

علي پاشا ته وويل :

دگلوې هم دي ،ځکه چې ستا د وينا په اساس دوي د نريوس ساتنه اوحفاظت هم کوي .

ل نو علي پاشا دواړو ته وکتل او ورته يې وويل :

ن د نقل وحرکت په هکله زما څخه معلومات غوښته ، نو اوس چې تاسې راغلي ياست د سلطان بايزيد له لوري راغلي مخبران

دا ډاکيزه کړه چې څه ډول د سلطان بايزيد جرنيل علي پاشا د يونيسيس کلي محاصره کړ اوپه هغه کلي کې چې څومره د انجمن

دسپنا دومره ښايسته نجلۍ وه چې د اروپا هر حکمران غوښتل دهغه سره نژدې والي وکړي خو استيفن ډيره بې عقلي وکړه چې

پ پرېکړې وکړی :

ژدې وخت کې به د اروپا ټول ځواکونه د مسلمانانو پر خلاف د صلیبي جنگ اغاز وکړي .

نيولو څخه علاوه د هندوستان په نيولو هم مصروف دي ، او همدا راز غواړي د روسيې په نصرانی حکومت باندې هم ور و په خپل منځي جنگ کې دمسلمانان عظمت اود هغوي قوت ټوټه ټوټه شي اوپه هغه صورت کې به د بايزيد له اړخه اروپا ته

لامليږي ،هغوي همدا اوس هغه لوري ته روان شوي دي ، هغوي به هلته د تیمورشاه په لښکر کې د شاملیدو وروسته دا کار

اوس پرې په پوره چټکتیا سره عمل کوی .

و ځليدي ، بيا علي پاشا قادرخان او مظفرالدين ته وکتل او ورته يې وويل :
 دوداره کوچنيان پس له دې همدلته تم کيږي ، تاسې يې په خپله هم ياد ساتئ اونورو ملگرو ته يې هم وواياست . اوس زما دخور
 ته بيرون تړلي دي . ځکه چې مونږ غوښتل تاته هغه پيغام چې مونږ له ځانه سره راوړې در ورسوو اوبيرته خپل لښکر ته ستانه
 ددې سره سم علي پاشا دخپله ځايه پورته شو او قادرخان او مظفرالدين ته يې وکتل او ورته يې وويل :

وخفگان ، هجر او بيلتون نښې و کتلې ، هغه وکتل چې دريونا په سترگو کې د سترتيا نښې، دهغې په څيره باندې خړوالي را
 ي اواز سره ورته وويل :

ډول وي ؟ پاشا ! هغه حالات چې دې مخبرانو ووايه ، نو دهغې په مطابق تر څو چې دا خبر بروصي ته سلطان ته ور رسيږي
 کې به نه پاي ته رسيدونکې صليبي جنگ و نښلي ، نو علي پاشا! په هغه حالاتو کې به ماته ستا انتظار څومره سخت او د زغم
 لامتي له پاره لاس په دعا يم خو ترڅنگ به يې په ډيره بې قراري سره ستا د بيرته راستنيدو په تمه يم . علي پاشا ! زما هيله ده
 چې د صليبي جنگونو لړۍ پيل شي نو بيا نه پوهيږم چې ماته به څومره ورځې ، څومره اونۍ ، څومره مياشتې ستا جدي

چې د صليبي جنگونو لړۍ نه وي پيل شوې نوزه له تاسره وعده کوم چې زه به هره ورځ ستا کتلو ته را ځم اوماښامي به هم له
 ه هم ستا څخه لري اوسيدل دزغم وړ نه دي ، خو گوره ريونا ! کله چې د قومي اهميت داسې پيښې مخته راځي نو هره ستونزه

نوي په لور په کتلو سره علي پاشا ورته وويل :

، اوس خو هغه ستا امانت دي ، ستا د ژوند ملگري ده اوستا ماندينه هم .
 اته اوپه وير کې ولاړه وه او ژړل يې.

يگماتوپه نسبت هغه خپل ځانته ډيره رانژدې او دسلطان ډيره گرانه اومحبوبه ملکه و گرزيده .
 پادشاه بايزيد ته هم د شرابو د څښلو په لور رغبت ورکړ . د ترکيې د قوانينو له مخې شراب منه و او سلطان بايزيد په خ پله
 غي سلطان په داسې عاداتو باندې را واړوه چې دسلطان پلرونو او نيکونو ترې ځان ساته .
 بوبي په خاطر په شرابو ځکلو پيل وکړ.
 ه کتلي و چې کوم وخت چې برهان الدين دهغه کمرۍ ته را ننوت نو د هغې سترگې د قهر او غضب نه تکی سري وې ، دخپل
 جذبه نه وه ،

چې :
 ه منل ستا کار دي، په هر صورت هغه فرض چې زما په غاړه دي زه به دهغې په پوره کولو کې کمې و نه کړم .

غغو خلکو اولاد يو چې سرتيري او صف ماتونکي و . چې د غرونو او رغونو فاتحين و ،د قوم او ملت ابرو او عزت و او دښمن

ري ،او د زرو نظام ، دکانو ښکار وگري ،

و د مشیت په راز کې د ابن ادم نمایندګې کونکې اوسي .

د حالت وې نو بیا د خداوند قدوس عناصر هم په حرکت راځي ، هغه د بدل شوو موسمونو د تیزو ځنډو په څیر را نازلیری او هر کیري نو بیا یاد ساته چې د ظلم او تیرې بنکار شوي یو سوالګر ، بینوا ګرځي ، زه هیله لرم چې ته به خپل قوم او خپل ولس

ورځ به ته د خدای د قهر او غضب سره مخ کیري . بایزیده ! هغه څه چې مې ویل ومي ویل ، په راتلونکې کې به هم زه د ویلو

دې .

د ورسیدو سره سم یې یو ځل بیرته شاته را وکتل او بایزید ته یې وویل :

د دې وروسته برهان الدین په پرلپسې توګه بایزید ته د نصیحت کولو په خاطر را ته . د برهان الدین د تللو وروسته بایزید خپل

ي چې د اروپا د زمکو څخه مسلمانان وویستل شی ، دا انجمن دا کار کوي چې هغه مسلمان مبلغین وژني چې د اروپا په مفتوحه څو هغه هم د اروپا حکمرانانو ته حکم وکړی چې ټول دې د نائکوپولس د ښار په چاپېر کې خپل فوځونه را ټول کړي او

ت په خپلمنځي رېږو کې له منځه ولاړ شي او له یوه اړخه اروپا خوندي پاته شي او دبله اړخه د تیمور لنگ د یرغل څخه د

د متحرک شوي دي . هغه د دې پادریانو اوراهبانو دپیغام په ځواب کې یو ستر لښکر جوړ کړي دي ، هغه خپل لښکر په دوو مسلمانانو په ولکه کې دي. ددلاچیه پادشاه او دهغه د زوي مائرچ مقصد دادې چې تر هر څه لمړی علي پاشا تر حملي لاندی و د دلاچیه حکمران او دهغه زوي مائرچ غواړی د نورو اروپایي حکمرانانو څخه مخته شي . هغوي غواړي چې که د نورو څخه یې ، بس دهمدې ارادو سره یوځای د دلاچیه پادشاه د خپل مرکزی ښار څخه را بهر شوي او دعلي پاشا په لور وړاندی تګ کوي

یوس هم میلمستون ته ورغله ، هغې په میلمستون کې شاوخوا ته وکتل او بیایي د ریونا پلار رستاک ته وویل:

ران او دهغه د زوي د مقابلې له پاره هغه لوري ته کوچ کړي .

د ماته وویل چې علي پاشا د سلطان بایزید یلدرم سره یوځای ددې ځایه کوچ کړي دي.

یوس سمدلاسه د میلمستون څخه را ووتله خو ریونا دنریوس په کتلو سره سمدستي خپل ځان سنبال کړ ، دخپل آس واګي یې

چېدلې دې ، زه پوهېدم چې د علي پاشا سره د نه کتلو په خاطر به ډیره ناهيلي شوې يې، زه ستا حال وینم ، زه پوهیږم چې د ریوس تر څنگ کیناسته. په دې وخت کې دهغې مور کیتنه ورته وویل :

که د علي پاشا سره وخت وايي نو ضرور به يې ماته دخپل کوچ څخه دمخه خبر راکړي و . زه فکر کوم چې سلطان بايزيد وي په لور وي، ځکه چې څو ورځې دمخه علي پاشا ماته ويلي و ونودلې د پېل کيدو کومه غوښتنه کړې نو دهغې غوښتنې ډېره کولو له پاره تر ټولو د مخه د دلاچيه پادشاه اودهغه زوی را هغه د اروپايي هیوادو په منځ کې را وځليږي او دپلار او زوی دواړو عزت اودرنښت کې به ډیرښت راشي . خو اوس به کتل

ی کې روښنايي را پیدا کيږي . لوري ! هغه زما له پاره دسکون او ارام سبب گرځي . لوري ! زه پوهیږم چې د علي پاشا د تللو ځي همدلته اوسئ ، په دې ترتیب به د علي پاشا د تللو سره ستا په شتون کې د ریونا ناهيلي او غم لږ څه را کم شي .

او دهغه زوی ته د مسلمانانو زمکو ته د راننوتلو موقع هم ور نه کړه . په دې جنگ کې د سلطان سره دهغه کشر زوی شهزاده دا فکر کاوه چې سلطان بايزيد د خپل لښکر سره یو ځای د بروصې څخه دومره لرې واټن وهلي ، دهغه لښکر به پوره ستومانه صفونه درست کړل . نو سلطان بايزيد هم همداسې وکړل. دهمغه دقومندې لاندې پریښوده . نوپه دې ترتیب هغه خپل لښکر په درې برخو ووېشه . د قومندان و ټاکه . اوپه دې ترتیب يې ځان دسلطان بايزيد ، علي پاشا اومحمد په مقابل کې تیار کړ . په یواځې ځان د چا سره مقابله وکړي .

پاشا ته په استفهامیه توگه وویل :
په سره د علي پاشا په مخ باندې مسکا راغله اوويي ويل :
مقابلي له پاره اخلي او ما غواړی نودرونده سلطانه ! ته به وويني چې زه څه ډول ددې لیوني سپي ورمیږم ورماتوم. ددې سره
چ ته خپل آس په ځغاسته کړ .

ريدو سره سم په ډیره مسحورونکي توگه د تکبير اوازونه پورته کړل . داسې اوازونه چې زړونوته سکون اوارام وربښي ،

خپل مقابل لوري ديوه قهر په څير را خپور شي ، اي زما درویش صفتته مجاهده ! زما دعا ده چي ته به د الله په فضل او ارادي

پ ارادی واک وخت مه ضایع کوه ، ژر کوه نوم دي را وښيه ، تر څو د مقابلي اغاز وشي ، او ستا دا سهارني نشاتات په

م موجود. خو علي پاشا ، دمقابلي په وخت کي به زه ستا هر څه به اضمحلال او زوال باندې تبديل کړم.

م. او څنگه ستا ذهني او عقلي ځواکونه مفلوجوم ، د يونيسيس وروره ! دمقابلي پيل وکړه .. لکه څنگه مي چي ستا ورور

پاشا هم د يوه وینه تويونکي ، خونړی انسان په څير پرې خپل يرغل پيل کړ .

کي پريوتي و . هغه فکر کاوه چي ډير ژر به دعلي پاشا کار ور ختم کړي خو علي پاشا هغه داسي را ښلولي و چي په خپله
که دا را څرگنديده چي خپل ځان د علي پاشا په مقابل کي بي وسه احساسوي ، علي پاشا په ډير عجيبه انداز کي څو ځلي د تکبير

وويني چي زه ستا تر مخه د لرې اونژدي تر منځ واټن د تل له پاره له منځه يوسم . نياسيس ، ځان تيار کړه چي زه يو ځل بيا

پيل ډال دهغه مخته کړ ، څنگه چي هغه خپل ډال را مخته کړ نو علي پاشا دخپلي توري به واسطه دهغه څټ او اوږي ان ترپښتنيو

د محمد دخپل فوځ سره يو ځاي کتله ، نو په دي اساس سلطان دخپله ځانه سره وويل :

د تاريخ ليکوالان به ستا د غه جرأت او بهادري چي دخپل دښمن په مقابل کي دي وښوده په زرينو ټکو وليکي .

س ته لښته ورکړه ، اس هم شريندونکي ، غريدونکي شو او يو ځل بيا يي د الف شکل ځانته ونيو . په دي وخت کي علي پاشا خپله

نه پرې کړ.

حکمران په خپله زما مقابلي ته راشي تر څو ووينو چي څوک غالب او څوک مغلوبيري. خو که چيري ددلاچيه حکمران خپل

ر ! که چيري په تاسي کي لږ څه غيرت هم وي نو خپل شهزاده مائيرچ زما مقابلي ته را وباسی.

يه دخلکو له خوا کوم غبرگون را معلوم نه شو . کله چي دهغوي له اړخه کوم څوک دمقابلي له پاره رامعلوم نه شو نو علي پاشا

ره سم علي پاشا خپل آس را وڅرخاوه اودهغه مړ شوي کس اس يي هم له واگو ونيو اودخپل فوځ په لور راستون شو.

چا د وس کار نه دي ، تا څومره په ښه توگه او په حيرانونکي توگه د دلاچيه خنزير د ځان لاندې کړ او له منځه دي يوړ. تا

ا سره الفاظ نه شته چي زه هغه استعمال کړم او د هغي له لاري ستا د جرأت مندی ، بهادری او ميراني تعريف وکړم.

کي وي . زما وروره ! ستا سلامتي ، زمونږ له پاره ډيره مهمه ده . زه محمد بن بايزيد ستا دي جرأت ، ميراني او بهادری ته

خلکو څټ پرې کول زمونږ په فرائضو کي شامل دي . درونده سلطانه ! دا خويوه معمولي جگړه وه چي ما په کي دخپلو

تانو او پادريانو د انجمن پر وينا زمونږ پر خلاف جنگ پيل کړې وې نو دوي به په خپلو دي ارادو کي ډير ژر پښیمانه شی .

ي علي پاشا له ځانه سره راوړي و هغه يي د لښکر اخري برخي ته و ليږه .

بي ستاسي د عقيدو رڼا ، ستاسي ارزوگانې او روايات ، ستاسي اسلوب او کړچار د نفرتونو په توپان او وينه تويونکي تعبيرونو

ي حملې سره دهغوي هغه دخويونو انځورونه ، د بي خوبه سترگو د بي نومه غوښتنو په وينه لتارو ناهيليو باندې بدلې کړې .
صرت او کومک هم له تاسي سره دي . زه ستاسو څخه دمخه روان يم ، او دخپل زوي وليعهد محمد او دخپل ستر جرنيل علي
ت دتاريخ پوهانو ، د قسمتونو د ليکونکو او دفطرت د کاتبانو او د تقدير د پاسبانانو په څير را څرگند شئ ، زه تاسي ته ډاډ
کومک له تاسي سره وي . الله دي تاسي ته په دي ستر جهاد کي بري او کاميابي در په برخه کړي .
زريد هم دهغوي د دغه حال په کتلو سره خپلو فوځونو ته د را مخته کيدو حکم وکړ ، دمسلمانانو لښکر د حکم سره سم د توپاني باد
غانودسيلاب او د توپاني باد په څير راپريوتل .

سلطان بايزيد خپل زوي وليعهد محمد دخپل پر او دخوندي ساتلو سره سره ددښمن په پړاو باندې هم د ولکي کولو له پاره موظف
که څه هم د اروپا په دي زمکو کي سلطان بايزيد او علي پاشا د دلاچيه حکمران او دهغه زوي مائرچ ته سخته ماته ورکړه ، خو
ځي ، خو دهغوي هر تدبير ، هره هڅه د ناکامي سره مخ شوه ، ځکه سلطان بايزيد او علي پاشا دهغوي هره هڅه ، هر ځواک او
بي کوم څه د راهبانو او پادريانو په وينا ور اچول شوي و هغه په مورې باندې بدل شول .
پري وه . هر څه يي چي ددښمن څخه تر لاسه کړي و نو هغه يي د سلطان او علي پاشا له نظره تيرکړل ، بيا دوي دري پوره
رپورته کيدو هڅه ونه کړی .

دلته به ددښمن په ټولو کړو وړو باندې څارنه کوم .

له هلته د ځاي واکمنان و ټاکو . نو همدغه واکمنان به هلته د لښکر سره يو ځاي ددښمن په ټولو حرکاتو باندې څارنه او نظارت
به نريوس ، دهغي دواړه کوچنيان او دهغي مور پر بيضا ټول له ځانه سره يو ځاي د بروصي په لور بوځو . هلته به زما گرانه !
، دهغوي غوښتنه ده چي ستا او دريونا واده ژر تر ژره تر سره شي . برهان الدين هم په پيره بي قراري سره منتظر دي ، او
يصيلي پر خلاف کومه خبره وکړاي شم ، درونده سلطان ! په دي هکله چي ته څنگه وايي همغسي به وکړم .
اسونه يي ودرول ، را بنکته شول او سلطان ته يي تعظيم وکړ . سلطان هم هغوي وپيژندل . ځکه هغوي د سلطان جاسوسان و .

حقيقت کي د کرميا حکمران دکومي غلطي انگيرنې ښکار شوې دي . هغه کتلي چي تاسي او علي پاشا دواړه په اروپا کي په
د ورکړل شوي اودا کار په ځانگړي توگه دهغو نصرانيانو له اړخه شوې چي د تيمورلنگ په لښکر کي ور ننوتي دي او د همغه

ټول زما سره يو ځاي د بروصي په لور کوچ کوي ، علي پاشا زويه ! زه پوهيږم چي د کرميا حکمران به زمونږ پر خلاف د
و اوس خو زما اراده ده چي د کرميا باغي حکمران ته دددي بغاوت داسي سزا ورکړم چي هغه دټولو سيمو څخه بي واکه او
پيرته بروصي ته راستانه شو او درا ستنيدو سره سم به ستا او د ريونا واده په پوره جوش اوخروش سره تر سره کړو . راځئ

ماکل او بيا سلطان بايزيد دخپل زوي وليعهد محمد او علي پاشا سره يو ځاي د روميل د ولايت په لور کوچ وکړ .

له ، نو درې واړه وارخطا شول او د وارخطايې او اندېښنو په ګډ آند کې له میلستون څخه راووتل ، کله چې نریوس را نژدې
سې کوم بد خبر راوړې او نه ماته زما د ځان په اړه کوم ګواښ متوجه دي ، بلکه ماتاسو ټولو ته یو ډیر ښه خبر راوړې دي.

د او علي پاشا هم ملګری وول. تاسې درې واړه هم د سلطان او علي پاشا د راتلو سره سم تیار اوسئ ځکه چې مونږ ټول د سلطان او علي پاشا سره یو ځای د
مراسم پر ځای کېږي .
رته یې وویل :
وهیږم چې علي پاشا د ریونا سره څومره مینه او محبت لری ، زه په دې هم پوهیږم چې ددې پرته به دهغه حالت څه ډول وی ؟

علي پاشا ته ډیره څه په لاس ورغلی دی . خو ددې جنگ نه وروسته سلطان ته یو ډیر بد خبر راغلي او هغه دا چې په اسيا کې
ز ټول هلته په بروسه کې دعلي پاشا په کور کې تم کیږو. په خپله سلطان او علی پاشا به د کرمان په لور ، دهغه ځای دحکمران
دي . دا به دعلي پاشا د جابېداد ، دهغه د باغونو ، زمکو او هر څه مالکه وی اودا ځکه چې علي پاشا بل کوم ورور نه لري چې

ی برخه درکړي ،خو زما لوري ته دهغوي دا وړانديز هیڅکله هم و نه مني ،
سوګند چې زما په ذهن کې هم دا خبره نه ده راغلي او نه به کله هم راشي . بلکه زه غواړم چې دریونا د دې ځایه د تللو وروسته

یو .د قبر په غاړه ولاړ یو . لورجاني ! دریونا د واده وروسته زه به په لیکلي توګه عهدپاڼه و لیکم چې زما او زما د ښځې
د علي پاشا مور ، یا خور او یا په خپله علي پاشا له تا څخه هلته د تم کیدو غوښتنه وکړي نو ته د هغوي دا خبره و نه منی او
م .
باغونو مالکین زما کوچنیان ګرځي . زه به ددې څخه زیات نور څه غواړم ، خو زه له تاڅخه یوه هیله لرم چې ددومره سترې

لاشریک خدای سوگند چې همدا د ریونا غوښتنه، دهغي هيله، اود هغي د خوښي عين مطابق ده، نريوس خوري! په دې هکله او تل پاتې واوسي. هغه فيصله شوي توگه اعلان وکړ چې: سلطان د لښکر په لور ولاړ شو.

ه راوړو اوبيا به دلته مونږ هم خپل ځان تيار کړ و. که چيرې تر ماښامه پورې سلطان او علي پاشا را ورسيدل، نو بيا به مونږ ټول کړل، ويي تړل، نريوس خپل کوچنيان او خپله مور هم له ځانه سره را روان کړل، دې حويلې ته يې راوستل اوبيا رستاک رستاک په اسونو د زینونو د ايښولو نه وروسته په توبرو کې دخوراک او څښاک شيان په ځاي کول. په همدوخت کې ریونا د کيښنا ریونا د خپله ځانه را چاپيره کړه دهغي تندې يې ښکل کړ او بيا يې ورته وويل:

ل، زه هيله منده يم چې علي پاشا به ارومرو زمونږ پسې دلته کلي ته راشي، مورې ما کتل چې يو سپور د لښکر څخه را ووت چې تاسو ته په دې اړه کوم اعتراض نه وي.

نولورجاني! څوک به ولی اعتراض کوي؟ ځکه چې اوس خو ته او علي پاشا دواړه يو له بله سره منسلک شوي ياست، چې هغه به هم هيڅکله هم په دې خبره اعتراض و نه کړي. که چيرې ته د حويلې نه بيرون دخپل علی پاشا استقبال کوي، او هغه

د يو ځاي دحويلې په انگر کې ولاړه وه. کيښنا د آسونو اخور ته راغله، او رستاک ته يې وويل:

که چې سلطان بايزيد او علي پاشا دلته راځي اومونږ ټول د هغوي سره يو ځاي د بروصې په لور درومو. اظهار په خوله نه شم کولي.

کلي ته د رارسيدو سره سم دلته تم شوې دې، او علي پاشا د لښکر څخه را بيرون شوې او زمونږ دحويلې په لور را روان دې. دې اجازه ورکړه او اوس ریونا دحويلې څخه بيرون دعلي پاشا د استقبال له پاره ولاړه ده.

ل. په دې خاطر په دې ورځو کې مونږ بايد د ریونا د ډيرو وړو وړو غوښتنو خيال هم وساتو. فکر کوم چې مونږ هم بايد د

هم د هغوي سره يو ځاي هملته ودرېزو. په دې خاطر چې علي پاشا زمونږ له پاره اوس هر څه دي. رستاک د کيښنا خبره و

و ځليده علي پاشا هم وکتل چې هغه دحويلې په دروازه کې دده د استقبال له پاره ولاړه ده. په دې وخت کې ریونا دخپلو نازکو

څير گرزېدلې وه، دهغي په سترگو کې د محبت او الفت هيلي د ورايه ځليدې.

ه وويل :

لم او دننه حويلی ته يي يونه سم .

وي را وسپرم ، تر اسمانه به څيري کړم ، او ستا په ليندۍ کې به غشي شم او ستا د تورې تيره ژۍ به شم او ستا ددښمنانو ټولي

منډه کړه او علي پاشا ته ور غاړې وټ ، هغه يي په تندې باندې ښکل کړ ، د هغه وروسته د هغې ښځې کيښنا د علي پاشا سره
يا بيا يي دهغوی سره مينه وکړه او ښکل يي کړل . تردې وخته پورې ريونا دعلي پاشا آس په اخور باندې د تړلو له پاره روان

ی و، زما دبیره ستنیدو سره سم لښکر د بروصې په لور روانیږي ، په دې خاطر زه ستاسې څخه غواړم ، چې د وخت د ضايع

مونږ د ځانونو په تیارولو باندې پيل کړي ، زويه ! اوس خو مونږ ستا د راتگ انتظار کاوه ، ريونا هلته په چټ ختلي وه او ستا
رازي څخه يي بيرون ستا انتظار پيل کړ . تر څو هملته ستا استقبال وکړي . زويه ! که ته اوس بیره کوي نو لږ ځنډوکړه مونږ

، پاشا سره يو ځای حرکت وکړو .

خوندي ساتلو دنده و سپارله ، او پخپله د علي پاشا سره يو ځای په سفر روان شول.

تاک ، کيښنا ، نريوس ، د هغې دمور پربيسا او دواړو کوچنيانو پيژندگلوي وکړه ، سلطان بايزيد او وليعهد محمد هم د رستاک

ننه را نژدې کړه او دهغې په سر يي هم د شفقت او مهربانۍ لاس را ښکود ، او ورته يي وويلي :

ن محسوس نه کړي ، مونږ ټول له تاسره يو .

ير خفه شو ، خو بيا سلطان نريوس ته مخ کړ او ورته يي وويل چې :

مان زما په څير غريبي کوندي ښځې ته دا ډول الفاظ نه ويلي . ستا ددغه الفاظو په خاطر خپل ځان ډير زيات سعادتمنده او

ل جائيداد د نريوس د کوچنيانو په نامه کړې او نريوس دې دخپلي لور په ځير د ځانه سره ديو ځای اوسيدولو ژمنه کړې ده .

په بروصه کې ددې نه زياتې خوشحالی او اسانتياو تيارې کړل شي ، که چيرې تا نريوس خپله لور گرځولي ده نو بيا دا هم و

لو آسونو باندې سپاره شول او دلښکر سره يي يو ځای د بروصې په لور حرکت وکړ.

دهغوي ته د سلطان بايزيد د لښکر د راتللو په هکله خبرو رکړي و . صليبيانو د نايکوپولس د ښار محاصره پرې بنودې وه او

پاشا او وليعهد محمد دواړه ځانته نژدې را وبلل، د جنگ په پلان يې کار پيل کړ ، د لږځند وروسته ددرې واړو په خوله خدا وه او

د درې واړه بېرته دخپلو خپلو فوځونو مخې ته راغلل. په دې وخت کې سلطان بايزيد ددښمن لورې ته کتل ، هغه چې چيرې هم کتل ، په سترگو کې يې اوبښکې راغلي ، بيا دخپله آسه را ښکته شو ، په زمکه کيناست ، بيا يې سجده وکړه اوپه ډيرې عاجزۍ

او محمد ته وويل :

فوځ ترتيب د پخوا څخه جوړ کړې و . سلطان د خپل خداي تر مخه په سجده پريوتو او دهغه د ذات څخه په ډيره عاجزۍ دخپل دهغې وروسته يې د علي پاشا او محمد لورې ته وکتل او ورته يې وويل :

نو دهغوي وړاندې راتگ ، دهغوي يلغار د خپل جوړ شوي پلان په مطابق دفعه کړئ .

چپ اړخ په لور ولاړ . خو د لښکر د منځنۍ برخې په لور په خپله سلطان ولاړ . کله چې دا کار دپلان مطابق پاې ته ورسيد نو همد محمد دواړو هم خپل ځانونه د لښکر په دريمو صفونو کې ځاي په ځاي کړل . په دې وخت کې سلطان تر ډيره وخته په خپل

هغه به تاسې ته د ټولو اسر ارو او رازونو دښکاره کولو، د بري او فضيلت دسبب کيدو سوبه درو ښيي.

د تيارو ، په هوا کې دچټک تلونکو وريځو په څير په حرکت راغي ، مخته راتگ يې پيل کړ ، او بيا د سلطان بايزيد په لښکر

د مسلمانانو په لښکرو باندې دومره فشار راوست چې هغوي د فشار له امله ښي او چپ اړخه ته شول او دوي ته يې لاره ورکړه . تلو تر مخه سلطان بايزيد يلدرم ، علي پاشا او وليعهد محمد درې واړه و لاړ و . بيا پخوا له دې چې صليبيان د مسلمانانو ددرې واړه سم دسلطان بايزيد يلدرم شاته نژدې څلويښت زره نيزه ويشتونکي د يوه ستر ځنگل په څير را پورته شول ، په دې وخت کې دکبير غږ پورته کاوه ، دعلي پاشا او وليعهد محمد تر شا هم همداسې حال و . صليبيانو وکتل چې دهغوي مخې او شاته همدا حال

له کوله ، سلطان بايزيديلدرم ، علي پاشا او وليعهد محمد د څو ثانيو له پاره دتکبير اوازونه پورته کړل خوکله چې هغوي چپ مان بايزيديلدرم ، علي پاشا او وليعهد محمد ځوابي حمله پيل کړه .

د دښمن پر خلاف په يوې وینه تويونکي لوبه باندې مصروف وي ، دسلطان دجنگ دا طريقه د صليبيانو له پاره نوې وه ، نوې اودهغوي کار به يې ور تمام کړې و.

اميايي ډاډ منه وه ، اوبيا كله چې سلطان بايزيدلدرم ، علي پاشا او وليعهد محمد د خپلو لښكرو سره د صليبيانو خپول پيل كړل ، رستي څادر د تينټيدونكو خوبونو په څير، بدلېدل شروع شول .

ستي ، چې هغې په خپلو لښكرو باندې چيغې وهلې او هغوي يې د مسلمانانو پر خلاف را پارول. سلطان بايزيدلدرم د سجسمنډ په سره يې دعا وكړه .

ول ته ، بلکه ستا اخري دين ته يې هم سپكاوې كړې دې ، اي الله ! ما اوس هغه خپل هدف ټاكلي دې ، نو يا الله ماته دهغه په

هغه سلطان بايزيدلدرم د شكله پيژانده ، هغه بايزيد پيژندلې و . په دې وخت كې يو ځل دهغه په زړه كې دا فكر را پيدا شو چې زه او ډال را واخستل او د سلطان بايزيدلدرم مقابلي ته په ډيره نازړه توگه تيار شو .

ر ستا تر مخه ولاړ يم او ستا ددې گستاخي او بدژبي سزا دركوم.

زيدلدرم پر هغه د توري گزار وكړ نو دهغې ډال يې لرې و غورځاوه او دسلطان درنې توري د هغه اوږې تر اخره پورې د

و دهغې ځايه يې په صليبيانو باندې له يوه اړخه يرغل راوست ، دې حملې د صليبيانو هغه پاټه روحيه هم له منځه يوړه ، او په مانانو رحم وكړم ته پريښودې او په خپله ټولو دتينيټي لاره خپله كړه . سلطان بايزيدلدرم د نايكوپولس ښاروال د خپل فوځ سره

رل شوي وې ، هم د هماغه صليبيانو خيمو كې ځاي په ځاي كړې او پر هغې يې پهره و دروله .

غېر وكړ ، ددښمن دلښكر كومه برخه چې سلطان له ځانه سره بنديان كړي و هغوي يې ټول په يوه ځاي كې سره را ټول كړل وي شيان يې ورته و ښوول . خو كله چې سلطان د خيمو لوري ته ولاړ نو په سواليه توگه يې خپل ښاروال ته وكتل او غوښتل

پاره دعيش او عشرت سامان و له بله اړخه يې دخپلو فوځونو په راپارولو كې هم ډير ستر رول لوباوه ، دوي ټولي هملته په خوا ديخوا و نه تښتي .

يوه وخته پورې سلطان د جنگ د ميدان جايزه واخيسته ، اوبيا په يوه ځاي كې پر زمكه باندې كيناست ، اوبيا يې علي پاشا ته

سلم د نانتو څخه خوا د اروپا د هر قوم ستر ستر خلک زما مخي ته را حاضر کړئ.

ننټ ، بويري ، د هنگري سورمار هم شامل و . کله چې هغوي سلطان ته را نژدې شول نو ټولو خپل سرونه بنکته کړل ، سلطان اوف ډي نيورس او دهغه ملگرو ته يې هم دخپل ځان سره د کيناستو له پاره وويل : ددې سره سم دفرانسې جنرال دخپلو نورو

بي بنديانو په څير نيول شوي او د اروپا ډير ستر ستر سورماران او جنگي پوهان په کې شامل و ، دهغې وروسته يې ټولو ته په

ميرې خاوندان هم . کيدای شي ستاسې د لمړۍ ميراني په هڅو کې ستاسې خلک تاسې ته مجرمين ووايي ، او تاسې خپل

ټولو او نه به په راتلونکې کې ستا پر خلاف دجنگ له پاره ځان تياروو . خو زه ستاسې د ټولو اوستاسې هغه ملگري چې دلته نه

بي يم ، تر څو تاسې هر يو خپل خپل هيواد ته ولاړ شئ . هغه حماقت او بي عقلۍ چې تاسې زما سره د جنگ کولو په خاطر کړې

ل وکړ او ورته يې وويل :

حالی سره زما لورې ته راشئ، څومره فوځ مو چې زړه وی زما پر خلاف يې راوړئ ، تاسو به تل ما د جنگ په ډگر کې نو په څير پراته دي . ټولو ته وواياست ! چې هر هيواد، هر حکومت ، هر جنرال ، چې غواړی ما سره د جنگ ازمینت وکړي

نډې راوړم . خو زه داسې هيڅکله هم نه کوم . زه تاسې ټولو ته د خپلو کورونو په لور د تللو اجازه درکوم او دهغه غضب په اړه

هغه بيرته کيناست او سلطان بيا په خبرو پيل وکړ.

له تاسې سره په برېښه زمکه ناست يم . نو په دې خاطر تاسې که غواړئ څه ووايي نو په کيناستو يې ووايي ، د دريدو اړتيا نه

دزړه پراخوالي ، ستا حوصلي ، ستا هوډ او عزم ته سلام کوم . چې تا مونږ وښلو ، او مونږ ته دې د تللو اجازه راکړي ده .

، که څه هم زه دهغوي د زړونو ترجماني نه شم کولي او زه د خپل زړه خبره کوم چې که کاؤنټ ډی نيورس که د انسان زوي ه والي ورکړي ، زه يو ځل بيا ستاسې عظمت ته سلام کوم . ايا ته اوس ما ته او زما دې نورو ملگرو ته د تللو اجازه راکوئ ؟

فرانزي له ځانه سره لري .

کډې شوی یاست . تر څو دخپلو لښکریانو زړونه خوشحاله او هغوي دجنگ په لور تشويق کړئ ، په هغه څه چې زه تر ټولو د مفتوحو سره داسې سلوک کوي ، خوستاسي خپل صليبي لښکر چې دخپله اړخه د يوه مقدس جنگ د پيلامي له پاره دلته راغلي دي ، گندگي او چټلي کې تر پښو لاندې کړي ده . تاسو خلکو د نسوانيت جوهر د تمرد ، بې حيايي او فنا انجام ته رسولې دي .

ايم. ما تاسي ټول دلته په دې خاطر را وغوښتلئ چې هغه وخت چې ما تېښتيدونکي دښمن دخپلو سالارانو او جنرالانو سره يو ځای وي او ياکومي نجلۍ ته د دابول زحمت ورکولو هڅه شوي وي نو خپل لاس دې پورته کړي .

فرانسې جنرال کاؤنټ دي نيورس په حيرانونکي توگه کله دغه نجونو ته او کله هم سلطان ته کتل ، په دې وخت کې هغه غوښتل

څخه کوم تحقيق ، زه تاسې په بنديخانه کې هم نه وړ اچوم ، او نه به مو خپل اسيران کړم . بلکه لږه شيبه وروسته زه غواړم تاسې

م نه ښکته شو ، دهغه تر څنگ د اروپا نور جنګي مشران چې دخپلو لښکرو سره دلته راغلي و او اوس د سلطان تر مخ ناست و

په او ورکړه ده . د ښځې عزت د گل د رگ څخه هم ډير اعلي او پورته وي ، د هغې عصمت او پټ د ورځې په رڼا کې ، دښپې له بابتېه وي نو هغه د نصبي شرافت پيژندګلو ، او خوشحاليويو غوړيدلي جال دي ، خو يوه بې ابرو او بې عصمتې ښځه ، يوه بې هغه ، نو هغوي دغه ډول انځور نه شی وړاندې کولې ، ستاسې په ټولنه کې دښځې ابرو د غوښتنو دسوند پر موادو دبې ابرويي د

وخت چې تاسې دلته را بلل شوي وئ نو يقيناً چې تاسې به ويريدلي ياست چې مسلمانان به له تاسې سره ډير بد سلوک وکړي ، مه دريړئ ، کينئ ، زه ستاسې په هکله يوه پريکړه کوم ، ماته لږ څه مهلت را کړئ ، زه به ستاسې په اړه د فرانسې د کاؤنټ

زه هغوي ټولو ته بښنه کوم . نيورس ! زما مخبرانو ماته خبر راکړې دي چې د صليبيې جنګياليو او دهغې د مشرانو له پاره يو وو ميزبانانو کومک او دهغوي د ژوند خونديتوب پورې را نغښتي دي .

ر یم چي هغه هغه ته کتل خو هیڅ تعرض یې پرې و نه کړ . نه یې د لاش وړونکي منه کړل او نه یې دهغوي تعاقب وکړ . بلکه

زرگونو اروپایي نجوني چي دلته ولاړي دي دوي هم ته د خپلو فوځونو په خوندي ساتنه کي دډینوب دریاب په غاړه ولاړي

سلطان سمدستي خپلي پښي شاته کړې . بیا کاؤنټ دي نیورس بیرته سیخ کیناست او سلطان بایزیدیلدرم ته یې وویل :

که چیرې داسې نجوني د کوم اروپایي حکمران پر لاس ورغلي وای نو تر هر څه لمری به هغه په هغوي کي ښه خریدلې وای چي تا دي ټولو نجونو ته ازادی ورکړه او اوس چي ته دا نجوني زما سره یو ځای اروپایي جنگي بندیانو ته ورسپاري او هغوي ف ، عدل ، اخلاقو او کردرا ته سلام وړاندی کوم . یقینا چي ته دزړونو قاید یی او د اخلاقو او کړچار یو ډیر ستر معلم یی .
طمان ! زه یو ځل بیا خپله ژمنه تکرار وم ، چي که چیرې په راتلونکي کي کله هم صلیبي ځواکونو ستا پر خلاف سر راپورته کړ لاسه څه ډول وهل خوري .

ته ور سپارم ، ددې ځایه لږ مخته په لږ واټن کي دډینوس د دریاب په غاړه یو بحری بیړه ولاړه ده ، نیورس به دخپلو ملگرو په

نه نجونو هم دا کارو کړ . او د سلطان بایزیدیلدرم په صفت کي یې شعارونه ورکول پیل کړل. په ځواب کي یې سلطان د هغوي

یې پاشا ته وکتل او ورته یې وویل :

رتیب دروم پایای اعظم ته هم پوره سپکاوی تر غاړه شوي دي . اودا ځکه چي دا صلیبي جنگ دهمغه به خطوطو او لیکنو شم . او دډښمن د عکس العمل انتظار وکړم.ددې نه علاوه ، علي پاشا او محمد زویه ! تاسي پوهیږئ د بروصی دښار څخه د

ه دي جنگ کي د برخي اخستلو له پاره تر ټولو ستر لښکر را استولي و،دا په داسي حال کي چي ددې تر مخه مونږ د قسطنطنيي

یم او دروم په لور ، چیرې چي د سینټ پیټر دعبادتځای قربان ځای دي ، مخه کوم او هلته به د خپل سوگند سره سم خپل آس ترم صلیبی جنگ د پیلولو فکر او جرأت و نه کړای شي .

لږه شيبه وروسته به مونږ او تاسې ټول د دښمن ډېر او معاینه وکړو ، دهغه ځایه چې هر څه تر لاسه شول نو دهغه یوه برخه به کتلو وروسته ، علي پاشا ! ته به سمدلاسه د ریونا پسې ولاړ شي، که زما مني نو تر هغو چې مونږ په نایکوپولس ښار کې تم ی ؟

شاهي خزاني ته ولیږله ، بله برخه یې په نایکو پولس ښار کې د تم کیدو نه علاوه ددښمن پر خلاف د خوزښتونو د مصارفو

شوي و نو لښکر ته یې هملته د پړاو کولو حکم ورکړ . په دې تم ځای کې د سالارانو د اوسیدو له پاره ډیرې ښې خونې جوړې شول د حکم په اساس د ریونا د راوستلو له پاره دهغه د کلي په لور روان شوي . تر څو ریونا له ځانه سره د نایکوپولس ښار ته

د ډینیوب د دریاب څخه د یونان پورې او ان تر دجله او فرات پورې د اسیا ټولواک واکمن و. او د اروپا خلکو ورته د نړۍ فاتح

صیبت خو بلکل په حساب کې نه را ته .

نو د افاقو شونډی سړي شوي وې اولمر دډویدو لوري ته ور ښکته شوي و، په همدې وخت کې ریونا په داسې حال کې چې د لگي یې نیولې وې دننه را ننوت ، ریونا په ډیره حیرانونکي او خاصو احساساتو سره علي پاشا ته کتل اوبیا یې د ډیرې زیاتې ده کیدونکې نه وه ، نو دهمدې فکر په اساس دهغه قدم دریدلې و. تر څو شیبو هغې په ډیر شوق ، ډیر محبت سره علي پاشا ته

په کتلو سره علي پاشا خپل دواړه لاسونه پرانستل ، دواړه ماشومان د علي پاشا سره ور غاړې وتل . علي پاشا پر زمکه

پ وروسته علي پاشا نورو ټولو ته سلام وکړ، نريوس را مخته شوه او هغه يې په تندې باندې ښکل کړ او ورته يې وويل:

رانسي جنرال کاؤنټ دی نيورس هم و ، ددې تر څنګ د صليبي لښکر و په زرګونو نجوني هم و نيول شوي ، بيا سلطان به دلته راغلي دي نو دوي بيرته همغو خپلو خپلو سيمو ته ورسوي، څرنگه چې په جنگ کې د ګډون له پاره د ډينس بحري بېړه ورکړه .

ځانه سره يو سم ، ځکه چې سلطان بايزيدلدرم هملته د نايکوپولس په ښار کې زما او د ريونا داوسيدلو له پاره ځاي تيار کړې دې ه وي ، خو په هر صورت بروصي ته د تللو تر مخه به زه اوريونا يو ځل دلته له تاسو سره ووينو.

ولس ښار کې تيارکړې دې . په دې ترتيب ته کولي شي ريونا له ځانه سره هملته ديږه کړې ، خو دا را ته ووايه زويه ! چې ته به

پاره اوسم . اوس پريږده چې اس دې په اخور وټرم او بيرته را ستنه شم نو نورې خبرې به کوو .

زما څخه اخلي نو زه هم دهمدې رشتي احترام کوم چې زما او ستا تر منځ شتون لري. ته همدلته و دريږه ، زه په خپله اس تر

سند مه کوه ، اس به زه ورم او هلته به يې همدا زه ټرم .

و زويه ! دا غواړی پر تا باندې هم خپله خبره و مني .

ه واسطه ستومانه شوې او هم يې دومره اوږود سفر کړې دې .

، زوره وخنډل .

او قيضه ترې لرې کړه ، او د زين سره چې کومه څرمنيزه خلطه نښتې ده هغه ترې را واخله او له ځانه سره يې راوړه ، په

ره يې راوړه ، دعلي پاشا څنګ ته راغله او بيا يې ورته وويل :

وويل:

، ځکه چې په هغې سامانونو کې د قيمتي زيوراتو نه علاوه جواهرات او دښايست او تزئين ډير زيات شيان موجود و ول. د

ځکه غواړي هغسې يې وويشه .

ي پريکړه تاسې ميره او ښځه کوي .

ځخه يې يوه برخه د نريوس له پاره ، بله يې د ريونا او دريمه برخه يې د سريان له پاره کيږدئ. اوس نو که چيرې تاسې په دې

ور سريان له پاره ورکړئ .

ريونا دعلي پاشا په لور وکتل او ورڅخه يې وپوښتل چې ايا ته زما ددې خبرو سره اختلاف لري ؟

، اوږدته دواړه برخې چې ستا او د سريان رسيدلي هغه دخپله ځان سره خوندي و ساته . بيا ريونا دخپلې مور په لور مخ کړ او

ي لښکر عکس العمل نه وې را څرگند شوې ، اوکه اروپايي ځواکونه غواړې له تاسې څخه د انتقام له پاره را و وځي نو ته ،
ده چې ريونا به له تاسره يو ځای ځي ، نو زه غواړم تاته دا ووايم چې کله چې ستاسې لښکر د نايکوپولس څخه بروسې لوري

او تااو بايزيدلدرم ته بل کوم لوري ته دهغوي د مقابلې له پاره کوچ کولو ته اړتيا پيدا شي نو زويه ! ته به بيا د ريونا سره څه

له پاره دلته راولم تر څو له تاسو ټولو سره وويني ، ددې وروسته بيا دواړه د لښکر سره يو ځای د بروسې په لور حرکت کوو .

خاطر دلته راوړم او زه به بيرته ستون شم.

ن مو ور رسولي دې خو بيا هم سلطان په خپلو ټولو سيمو کې جاسوسان خپاره کړي دي او سلطان هغوي ته تاکيد کړې دې ،
هغوي پر مونږ د يرغل پلان لري خبر راکړي ترڅو مونږ د مخه دهغوي پلان شنډ او ځواکونه يې درې وړې کړو .

وروسته به ريونا له ځانه سره اخلم او بروسې ته به ځم . اوس ما دخپل پلان تفصيل تاسې ته ووايه، که چيرې په دې لړ کې

ه زړه زړه کې يې ورته وويل :

ه ځايه پورته شو تر څنگ يې نريوس او موريي پر بيسا هم د خپلو ځايو څخه پورته شول او ددواړو کوچنيانو سره يو ځای د

کوم ، ما به هیڅکله هم نه وې کړې ، ځکه چې ته د مور یواځنې زوی یې ، نو په دې خاطر زما هلته په بروسه کې ستا د مور

نه خود هغې د نښې په توګه دهغې ور سره ناسته ده . نو په دې توګه به هغه ته یو ډول اطمینان ور په برخه وای ، دویمه خبره ستا دې لورې ته را وستم ، نو ایا دا خبره به زما مور قیرات نه وي محسوس کړې ؟ او یا په باطني توګه هغې ته دا احساس نه پاشا ! په دې کې هیڅ شک نه شته ، چې ریونا له پاره ته تر ټولو قیمتي پانګه یې . خو علي پاشا ! مونږ دواړو میره او ښځې ته د

ت کول په کار و چې ما ته د لښکر سره یو ځای د بروسې څخه دې سیمو ته راوستلې!

ستنه همدا وه ، چې زه له تاسره په لښکر کې و اوسېږم. خو که چیرې په هغه وخت کې تا ویلي وې او سلطان دې هم په دې خبره

رې وکړم . خو کله چې لږه شیبه مخکې تا زما د مور او پلار سره دلته په میلمستون کې خبرې کولې چې که چیرې نوي جنگ و دې ځای کې د تم کیدو په ځای بروسې ته د مور څنګ ته ولېږه ، ما ته به دهغې په خدمت کې ډاډ او سکون تر لاسه کيږي او

به ګیله شکوه وکړي . څرنگه چې ته دلته راغلي یې ، نو اوس همدلته اوسه ، زه هیله لرم چې په ډیرو لنډو ورځو کې به مونږ د ډیر ژر کار و ختم کړو . او بیا به د بروسې په لور کوچ وکړو . دهغې وروسته که بیا کوم داسې پروګرام را مخته کيږي نو بیا د دواړه میره او ښځه د هغې سره تفصیلي خبرې وکړو اودهغې څخه به ښه هم و غواړو . زما په فکر که دهغې په زړه کې

بي د هغوې خولې پرانستې . په هغو کې يې دننه سترگې ور ننويستي او بيا يې بيرته دواړه کڅوړې د ريونا په غير کې کيښودې
س چې ته څنگه غواړې هغه وويشي نو وي ويشه .

، مونږ دواړه د يوه بل له پاره يو او د يوه بل له پاره به اوسو . علي پاشا ! که ته اجازه راکړې نو زه به خپل پلار دلته را وېلم
ع باندې و غږېږه . بيا نوټول يو ځاي يوه پريکړه کوو او دهمغې په مطابق به عمل کوو .

ه ورکړې وې ، هغه هغې په خپله مخکې کيښودې او بيا يې خپل پلارته مخ کړ او ورته يې وويلې .

غشو د خلطې په منځ کې ايښودې وې، بيا وروسته يې چې له ماسره په ميلمستون کې خبرې کولې دا ورته را يادې شوې ، اوس
ي لږ کې ما د علي پاشا سره مشوره کړې ده خو دا بلکل په دې باندې خبره نه کوی ، هغه دا خبره تاسې ټولو ته پرې ايښې ده.

د ددې خبرې ځواب ورکړم ؟

س سامان هلته بروسې ته د علي پاشا مور ته له ځانه سره ورورې وې ، او همغې ددې سامان د وېش کار په خپله تر سره کړې
همغې حقداره يې ، هغه له ځانه سره بروسې ته يوسه ، خورې ! داستاسې په کاريږي . خورې ! ته خو وينې او پرې پوهيږې هم
خه زما برخه هم را وکارې ، ريونا ! زه ستا د فکر نه ښه خبره يم . زه ستا ممنون او شکريه کونکي يم ، چې ته زما دومره غم

بتهنا ته هغه د منلو وړ وي نو زه به پرې څه نيوکه وکړاي شم .

ريونا علي پاشا له ځانه سره خپلې خونې ته يور.

او په دې ترتيب د ريونا سره يو ځاي مخته ولاړ .

علي پاشا يو دم دخپله آسه را بنکته شو ، د علي پاشا په لور په کتلو سره ريونا هم په تيزۍ سره دخپله آسه را بنکته شوه . او دخپلو

پ :

نا ته وکتل او ورته يې وويل :

په انگر کې و دريد او علي پاشا ته يې وويل :

ستنه شوه چيرې چې علي پاشا او سلطان ولاړ وو. کله چې هغه را ورسیده نو سلطان ورته وويل :

وه ، په دې وخت کې وليعهد محمد دخپلې حويلۍ څخه يوه خورجين را وړې وه ، هغه دا خورجين د سلطان بايزيدلدرم تر مخه

پ و . ددې نه خوا په کې نور ډير قسم جواهرات هم موجود و . علي پاشا او ريونا ددې شيانو په کتلو باندې هک پک حيران پاته

په ! رارسيدلي ده . علي پاشا ! په تير جنگ کي چي د غنيمت کوم مالونه مونږ ته رارسيدلي و په هغې کي د سروزر و طلاو رخت چي هغه زما د توري د گذار لاندې راغي نو دا تاج يې د سر څخه ولويد . او ما همغه وخت را و اخست او دخپل آس په ، کيدائ شي هغې خپل تاج هملته په پړ او کي پرې ايښي وي او يا يې د ويري او تيننتي په حال کي خپل تاج هم له ياده ويستلي

ي کړاي ، ځکه د کرميان د جنگ دميدانو څخه د فراغت نه وروسته مونږ غوښتل دبروصي په ښار کي ستاسي واده په شاهي ښار کي ستاسو د دواړو نکاح وکړو . زما لوري ! علي پاشا ماته دخپل زوي په ځير حيثيت لري ، ما دخپل زوي په واده کي ي کړو .

نه تاته د بروصي په ښار کي تر لاسه شي . خو لورجاني ! په دې ځاي کي ته اوس همدا شيان قبول کړه . گوره ريونا ! ته هم

ريونا لوري ! هغه څه چي ستا تر مخه دې نو دا ټول له ځانه سره و ساته ، ددې وروسته به د بلي موضوع په هکله خبرې کوو.

،

فکر کوم چي دا صليبيان مونږ د انتقام پرته نه پريريدي . ځکه مونږ چي هغوي ته کومه ماتې ورکړي ده هغه پيره د ذلت نه ډکه د وینه داده چي زمونږ په لاسو د ماتې څخه وروسته د اروپا متحده لښکر به د پولوپ د جزيرې په لور مخه کوي ، او هلته به نه داسې هم وکړي نو مونږ به دخپل خداي په نصرت او کومک سره دهغوي په ځپلو باندې بريالي شو. اويو ځل بيا به دهغوي

دي . او هغوي ته مي حکم کړي دي چي هغوي دې په دښمن باندې څارنه وکړي او ددښمن د هر حرکت څخه دې مونږ ته خبر

ه پاته شو . تر هغو چي مونږ دلته د نايکوپولس په ښار کي اوسيرو نوريونا به هم له تاسره وي . خو کله چي مونږ د کوم جنگي

نر څو زما د مور قيرات خدمت يې کولې ، ريونا وايي چې زما مشره ورنندار د پخوا څخه په دې سيمو کې مقيم ده ، او د بله .

کړې وای . ځکه چې ستاسې دواړو د نکاح وروسته لښکر دغو سيمو ته کوچ کړي و او تا ته د ريونا سره د يوځاي کيناستو ځي.

يې د ريونا فکر په حقيقت ولاړ دې ، دنکاح او واده وروسته ريونا بايد هملته دقيرات سره يو ځاي پاته شوې وي ، هغې به هلته د هغه وخت کې چې ما کومه پريکړه کړې وه هغه د حالاتو غوښتنه و ه او ماته همغسې کول په کار و . او اوس چې ريونا څه

يو ځل بيا دکوم جنگی پلان له پاره حرکت کوو ، نو مونږ به بيا هم هملته تا ستا دمور او پلار کور ته ليږو . اوکله چې مونږ د

ريونو سره تړل شوې هغه را پرانيزم . او د حويلی دننه برخې ته يې راوړم .

سونو د تړلو يوه کوچنۍ اخور هم شته . د اخور مخامخ د اودسونو او ځان پاکولو له پاره او هم د پخلنځي ځاي شته ، ريونا ولاړه يوه لرونکۍ ونې او بوتې او گلونه و . ريونا هلته تر ډيره وخت پورې و گرزيده ، بيا بيرته دعلي پاشا خواته هملته انگر ته

کونو د حالاتو په هکله پوره معلومات مونږ ته نه وي راوړې .

ي څه ډير تزئين نه دې کړې . همدا راز دحويلی د پخلنځي څخه هم ډير کار نه شی اخستل کيدای ، ځکه زمونږ د دواړو ميره او

په دې حويلی کې کيدای شي مونږ يواځې يو څو ورځې و اوسيږو ، اویا څو مياشتې ، په هر حال اوس زما اوستا د اوسيدو ځاي ځاي څخه زما او ستا دواړو ډوډۍ تياره را ځي .

ه ورکړلې ، اسونو په مړه گيده اوبه و څښلې او بيا يې د دانې او گياه اخورې ته و درول .

په ښار کې د ماښام اذانونه پيل شوي و. دواړو ميره او ښځې هملته په حويلی کې خپل لمونځونه ادا کړل ، اوبيا وروسته د لږ

دې دوه میاشتي پوره شوې ، لږ څه دمخه هغه مخبران ، چې ما دلته د پولوپ د جزیرې په شاوخوا کې د دښمن د نقل و حرکت پیل پراو کړي ، ددې ماتې خوړلي لښکر جنرالانو چې دله یوه اړخه زمونږ څخه د خپل انتقام د اخستلو له پاره ټولو اروپایيانو ته تاکید لیکونه استولي تر څو ددې ماتې خوړلي لښکر سره چې دلته په اروپا کې یې پراو کړیدې هر ډول مرستې وکړي .

بل چې دا ټولنه به نژدې همغومره ستره وه لکه څومره ټولني ته چې مونږ د نایکوپولس په ښار کې ماتې ورکړې وه ، راغلیو چې تر ولکې لاندې یې راوستي ، تر هغې به د جنگ څخه لاس و نه کاږي . مخبر دا خبر هم راورې چې په دې جنگ کې د خپله د خپلې ژمنې څخه تیرشوې دې نو ما اوس یو پلان تر تیب کړې دې :

که په دې سیمو کې ددښمن نقل و حرکت تر سترگو شو نو ښاروال به په اسانۍ سره هغه و ځپوي .

نوپه ځپلو کې له مونږ سره کړې و ، نو زما زویه ! نو هلته به د صلیبیانو د ملا د ماتولو وروسته ، زما اراده چې د خپل لښکر

څه لمړۍ مونږ ته یو ډیر ښکلې د اوسیدو ښار تر لاسه کړي ، دویم دا چې د قسطنطنیې پادشاه اوس د صلیبیانو یو سترپنا ه ځای ځي ځواک هملته را ټول کړو او بیا به له همغه ځایه هر اروپایي ځواک چې سر را پورته کوی مونږ به یې د ځپلو له پاره تیار

سره پوره اشنایي لري ، زويه ! څرنگه چې هغه دواړه سترې ستومانه دي نو په د خاطر ما هغوي وليرل تر څو لږ څه ارام

د پولوپ د جزيرې په لور خوزيرو ، زما په فکر چې سبا سهر به دخپلو فوځونو سره يو ځای ددې ځايه کوچ کوو . مونږ به د

هغو سيمو کې د صليبي جنگونو پيلونکي دغه راهبان او پادريان دي چې ددې کارونو د ترسره کولو له پاره يې يو انجمن (ټولنه)
 وه ، دهمدې انجمن پادريان د روم پاڼای اعظم ته ليکونه استولي و او د هغې څخه يې د جنگ دپيلاي له پاره د کومک غوښتنه
 وپا حکمرانانو ته تاکيدي خطونه ليکلي و اوزمونږ پر خلاف يې د صليبي جنگ دپيلاي له پاره تشويق او ترغيث ورکړی و .

ي نو دا خبره ياده ساتئ چې هغه راهبان او پادريان چې دغه انجمن يې جوړ کړی دي او هغه صليبيان چې د جنگ څخه ټيښته
 په غاړه دي . زه هيله لرم چې دپادريان او راهبانو د انجمن ټول غړي و نيول شي ، دواړه ستر پادريان هم و نيول شي . هغوي

ن کرل . چې په دې ډله کې ستا پلار هم شامل دي . په دې اساس د مبلغينو ددې وژنو په خاطر هم دا انجمن د بښني وړ نه دي .
 چې څومره پادريان او راهبان دي او هغوي هلته دپولوپ د جزيرې په غاړه د ولاړو کشتيو په واسطه خپلو ځانو ته د ټيښتي لاره

کړ او سلطان ته يې وويل :

ه دروميل ولايت ته ولاړ شو ، ريونا به هلته دخپل پلار رستاک په کور کې پريږدو اومونږ به د پولوپ په لور مخه کړو ، مونږ
 خلاف جنگ پيل هم کړی نو هغه به سهار وختي وي او سهار سهار به هغوي د جنگ نغاړه و ډبوي ، تر دې وخته پورې به زه د
 عهد محمد چې کله د شپې په تياره کې د پولوپ جزيرې ته ورسيدو او هلته ددښمن تر مخه پړاو وکړو ، زه به دخپل لښکر سره
 دريانو سره يو ځای لاس نيولي له ځانه سره تاسې ته راوړم . تاسې چې د خپل لښکر تر شاو پړاو کړی وی نو زه به دغه

ل ځواک له منځه وړي دي. په ساحل باندې ولاړو کشتيو ته يې اور لگولي ، او د راهبانو او پادريانو دانجمن چې څومره وگړي
 کيږي . او دا ټول په دښمن باندې د غلبي له پاره ډير اغيزمن ثابتيږي .

بي . زمازويه ! اوس ته ولاړ شه ، ريونا به په ډيره بې قرارۍ سره ستا انتظار کوي او بيا دهغې سره يو ځای د سهار وختي

و پوښتل : علي پاشا، زما حبيبېه ! ته سلطان د څه له پاره ور غوښتي وي ؟ ايا کومه مهمه مسئله وه ؟

پړې و ، همغومره ځواکونه يو ځل بيا هلته په پولوپ کې را ټول شوي دي ، د سلطان بايزيدلدرم سره دخبرو وروسته پريکړه
 په لورې کوچ کوو . دعلی پاشا ددې خبرو په اړه ريونا غوښتل چې څه ووايي خو هلته د نايکوپولس په ښار کې د ماښام

د پولوپ د جزيرې په لور وخوزيدل .

منځه وړل ، بلکه د سلطان بايزيد يلدرم د لښکر لار ښوونه يې هم کوله ، کله چې دسلطان لښکر ي د جزيرې څخه نژدې پنځه

جزيرې ته د ننوتلو يواځنۍ لاره هم همدا ده . د شپې په ژوره تياره کې دغې کوچنۍ او نرۍ پټۍ ته په رسيدو سره علي پاشا خپل ، خو د لښکر د بلې برخې سره يو ځای علي پاشا د سمندر په څنگ څنگ کې روان و ، د سمندر په ساحل باندې چې څومره

له کونکو په مقابل کې يې د عاجزۍ او انکسار نه کار واخست ، هغوی يې ټول و ښل . په دې ترتيب د شپې په تياره کې علي

سره را يوځای کړې او د سهار د لمر خاته تر مخه هغه هلته د صليبي لښکر تر مخه پړاو کونکي سلطان بايزيد يلدرم د لښکر

ه جوړول پيل کړل ، هغه وخت چې سلطان بايزيد يلدرم د خپل لښکر صفونه جوړول ، نو په هغه وخت کې علي پاشا او وليعهد

وخت کې چې و ه . اوس زمونږ د لښکرو شميره نژدې يولک او پنځه ويشت زره کسان دي ، خو زه چې وينم د صليبيانو د

نږ د جنگ دهغې طريقې سره بلدتيا لري .

مو چې د نايکو پولس دښار په جنگ کې جوړ کړی و ، په منځنۍ برخه کې به زه اوسم ، ښې لورې ته علي پاشا او چپ لورې ته تږئ .

من د قوت اندازه اخستي ده ، او هغه مو په خپل مخکې درولې دې ، دتکبير د اواز داوريدو سره سم به ، زامنو! تاسې په کار پيل

پيدا کيږي . ستاسې ددواړو د لښکرو د غشو د ويشتلو په اساس به ددښمن د عسکرو صفونه يو په بل پسې له منځه ولاړ شي ، عسکری ځواکونو تر منځ يوه گډوډي رامنځته شي ، او مخامخ به زه دخپلو حملو په واسطه دهغوی تر منځ همداسې کيفيت را

اړو خواو څخه دغشو حمله و دروئ او پرې په پوره قوت سره حمله وکړئ . نو که چيرې مونږ ددې پلان په پلي کولو کې

ن هغه طريقه دومره اغيزمنه نه وى . كه چيرې مونږ د جنگ په عروج كې د بني او چپ اړخه نه ددښمن په صفونو باندې غشي

جذبو دريښتونوالي ، او ستاسې د روح د پايمالولو پسې دي .

ه دې ميدانو كې به هم تاسو په دښمن باندې لكه د توپان په څير را و غورزئ ، زه تاسو ته ډاډ دركوم كه چيرې تاسې يواځې يو مو ماته وركړه همدا سې به پدې جنگ كې هم ستاسې تر مخه ددښمن پر خلاف جنگيږم او دښمن ته به دا ثابته كړم چې مرگ

همغه ذات به ستاسې ملاتړي ، ستاسې دوست او ناصر وي او په دې ميدان كې به تاسې ته هم بې له شكه بري په برخه كړي .

او وليعهد محمد هم همداسې وكړل او دخپلوخپلو لښكرو مخې ته ورغلل .

د خپل لښكر سره يو ځاې د خپل مركز څخه ډير لرې دې ، او بيا هغه د صليبيانو په زمكه كې ور ننوتې و . اوصليبيان پر دې سې څو واري زيات و .

د ډير خفه و چې دخپل ټول توان په استعمالولو سره بيا هم نه و توانيدلي د سلطان بايزيد يلدرم لښكر لږ څه هم شاته و تمبوي ،

او وليعهد محمد لښكرى د سترگو په رپ كې دد ښمن په صفوفو كې ور ننوتې ، اوبيا يې داسې په تيزۍ سره لكه د تيز باران په تر منځه ستره گډوډۍ راپيدا شوې وه . كله چې ددښمن مخكښو صفونو وكتل چې د هغوي په بني او چپ اړخ باندې دمخالف سره نيمايى كوي نو په دې خاطر به مخكې صفونه ددښمن په منځ كې پاته شي . نو په دې اساس به دهغوي مرگ يقيني شي .

سكو باندې حمله وكړه ، د سلطان بايزيد يلدرم دا حمله دومره سخته ، او تيزه و ه چې مخته صفونه يې يو په بل پسې و خپول او

سترگو تر ليدو پورې وه . د صليبيانو له پاره دا حال د زغم وړ نه و . نو په دې خاطر يې خپله ماتې و منله او څوك چې توانيدل

چې توانيدل و خپول ، كله چې سلطان وكتل چې تبښتونكي صليبيان اوس دهغه د فوځ له پاره د خطر سبب نه گرځي نودخپل

و څخه هم ډیره وه . زه د هغه خدای ممنون یم چې ددې توپیر سره سره یې بیا هم مونږ ته په دښمن د هغوي په زمکو باندې

جنگونو څخه دا خلک ډیر مجرمان او فساد ی دي . په داسې حال کې چې د الله حکم دې چې «فتنه» د قتل څخه هم بدتره ده .

یل :

علي پاشا غوږ ته ور نږدې کړه او په ډیره مینه او شفقت سره یې ورته وویل :

نه په لږزه کې شول ، په سترگو کې یې ویره را پیدا شوه ، سلطان لږ څه نور هم ور نږدې شو . څومره پادریان او راهبان چې په لږزه کې و . په څهرو یې د مرګ ویره ، په سترگو کې نا امیدی . سلطان یو ځل د ټولو جایزه واخسته ، اوبیا د ستر پادري

ی راهبان او ستاسې پادریان سترې سترې ډلې د تبلیغې ډلو تر نامه لاندې زمونږ سیمو ته راوړي او دخپل دین او مذهب تبلیغ نو تاسو زمونږ پر خلاف د صلیبي جنگ پیلامه وکړه ، داسې خلک مو مخته راوړل چې د لوختیا انځور یې جوړ او ، د نوي

کې مونږ د اروپا په زرګونو بنایسته نجوني و نیولي ، هغوي ټولې ستاسې صلیبي عسکرو زمونږ د نیولو څخه د مخه بې عفته نیولي او نه زما په هوډ کې کوم تغیر چا رواستلي شو . خو ما داسې و نه کړل ، ما دهغو نجونو درنښت وکړ او په ډیر درنښت و کوم ځواب شته ؟ زه پر تاسو باندې د عامې وژنې الزام لګوم ، ځکه چې تاسې مسلمان مبلغین وژئ نو ایا تاسو سره ددې

سې د ټولو د وژلو حکم ورکوم .

او راهبان یوې لورې ته یوړل او ټول یې له منځه یوړل .

، لمړی د قسطنطنيې لوري ته ځم ، هغه محاصره کوم ، هيله لرم چې تر څو ورځو پورې به قسطنطنيه ولکه کړم ، کله چې و غوښتل نو خپل قسم به پوره کړم ، اوس راکړئ چې دخپل فوځ له پاره د قيام او طعام انتظام وکړو .

خپل اس تری نو د هغه ددغه اعلان په اوریدو سره د اروپا ټول راهبان او پادریان د حکمرانانو په گډون په لږزه شوي وو . چې سلطان بایزیدیلدرم د صلیبیانو متحده لښکر ته د نایکوپولس د ښار په ځنډو کې ماتې ورکړه نو بیا هم اروپا په لږزه شوه ، نه یې ووايي چې په سلطان بایزیدیلدرم باندې حمله وکړي او دا ډاډې هم ورکړي چې که چیرې هغه په سلطان بایزیدیلدرم باندې پاپای اعظم له اړخه د پیغام د ورسیدو سره سم روسي نصراني حکمرانانو د سلطان بایزیدیلدرم په خلاف د تیمور لنگ د ملاتړ له

هغوي هم تیمور لنگ د سلطان بایزیدیلدرم پر خلاف د جنگ له پاره تیاراوه ، په حقیقت کې تیمورلنگ تر اوسه پورې د سلطان طان بایزیدیلدرم یو داسې سلطان دی چې په جنگ کې دخپل لښکر مخته ځي ، او په دښمن باندې د یرغل کولو پوره پوهه لري ،

د خلاف د حملې تر غیب ورکولو . روسانو هم هغه ته یو لوی لښکر تیار او ور استولي و . او اخرکې پاپای اعظم او د قسطنطنيې رلنگ به هم مات او د شمال په لور به یې واوريني سيمي ته په شا کړي .

نو په ملاتړ عملي پروگرام ته تیار شو او د سلطان بایزیدیلدرم پر خلاف یې د جنگ کولو هوډ وکړ . نو هغه اته لکه قوي فوځ را

ته جوړ کړل ، نهرونه یې و غځول ، او دیوه بند په واسطه یې د سمرقند پایتخت ته د ذرفشان ددریاب اوبه را وړولي .

یې د فتح د هنر په اړه یو یادگار عمارت هلته جوړ کړي.

یې باغونه پراته و . چې په هغوي کې ډیر سترې سترې مانی چې زیاتو کې یې زمرد او نور ښایسته کانی لگیدلي و تر سترگو

ول . دهغه د هڅو پايلې داشوې چې د اسيا د هرکسب خلک او د هر قوم وگړي دلته موجود شول. د صنعت او حرفت له پاره يې

سمرقند په ما نيو کې د ټولو شاندار عمارت د تيمور لنگ څلور منزله ماڼۍ ده چې د ترک د سراي په نامه يې شهرت موندلې دې

ځانگړتيا داده چې دهغې پر مخه يو آيت په ډير ښايسته بڼه ليکل شوې دې ، دا آيت «کوس» لري څخه هم لوستل کيدای شي .
(نان د بابر د شهنشاہ الفاظ دی)

ته کړ.ددې ځايه به تجارتي قافلي له يوه لوري هندوستان ته او دبلې لوري جرمني او ان تر جینوا پورې رسيدلې ، تيمور اوقافو
کړ .

وراءنهر په ښار باندې ولکه وکړه ، بيا يې ترکستان سوبه کړ ، اودهغې وروسته يې تر څنگ گاونډي هيوادونه اوسيمي يوپه بل
ي او ان تر کوچنۍ اسيا پورې ورسيد . دهغه ځايه د شام او مصر په لور ولاړ او په منځني ختيز باندې ور و غوزيد ، او دا

« خو هغه دخپلو عزایمو او غوښتنو په خاطر تر خپله ځانه پورته ډيرو جابرو او ظالمو ،سفاکو غيرمسلمانو فاتحينو ته هم ماتې

د ذهنونو څخه وويستي .

وانه وه ، او بيا يې د پاټه ابادۍ د له منځه وړلو په خاطر د مرغاب ددریاب بند ورمات کړ . دغه بند دهغه ځای زراعت ته اوبه
د ښخو سره و جنگولي ، په هر صورت د تيمور په بل مخ کې ددنیا داسې ظلم او تیرې نه و چې هغه د انسانانو په خلاف نه و

سلطان بایزیدیدرم تر مخه د راتلو له پاره ډیرې زیاتې بهانې جوړولې ، او کله چې هغه ته د روس څخه هم د هغه ملاتړي ستر

شیده په کې را ولوشي یوې خواته کښود او دروازي لوري ته ور غله ،

ي وکتل ، نو هغې هم خپل لوبښې په هماغه ځای کې کښود چیرې چې سریان خپل لوبښې ایښې و .او دمرکزي دروازي په لور

ت هم دروازي ته ور رسيدلي وه . بيا د سریان څخه د جدا کیدو وروسته ریونا د قیرات په لور ورمند کړه او هغې ته ور غاړې

نو په دې حساب زه ستا مشر ورور هم يم . نو کله چې هم داسې موقع مخ ته راځي ،زما درنې خورې ! زما د اس واگې مه نيسه

ره چې کوم سامان تړلي و نو کله يې چې هغه را خسته نو سريان هم ورمونده کړه او څه سامان يې دريونا سره را واخست ،اوبيا

سريان دواړو به د وزو څخه شيده را واخلو او دهغې وروسته به بيا همدلته کينو او په خپلو منځو کې به خبرې اترې وکړو .

وول. دواړو خويندو په ډيره چټکۍ سره د وزو څخه شيده واخستل .

خميانو د مرهم پټۍ په خاطر هلته درې ورځې تم شو ، ددرې ورځو ددې پړاو نه تر مخ سلطان بايزيدلدرم علي پاشا زما پسې رې ولاړ او هغه ښار يې محاصره کړ

چې د قسطنطنيې محاصره به اوږده شي ، تر څنګ يې سلطان هوډ درلود چې د دې ښارد سوبي وروسته به هغه د روم په لور

سي ښار ته را وليړلم . نومور جانې زه دهمدې ساتونکو په ساتنه کې دادي دلته راورسيدم.

م شوني وه چې د قسطنطنيې محاصره اوږده شي ، او هلته تا ته ځانته په خيمه کې ژوند کول د اذيت او درد نه ډک و گرځي. فاطر زه ډيره خوشحاله يم چې ته زما لورې ترې دلته راغلي ، ددې تر څنگ لورې ! ما او سريان خپل ځانونه يواځې احساسول

طنطنيې د محاصرې په وخت کې هغه د سلطان تر خوا وي. ددې ښار د سوبې نه وروسته کله چې سلطان د روم په لور کوچ

ي يئ ، اوس به زه تاته حکماً ووايم چې ته همدلته په ميلمستون کې کينه زه او سريان به ولاړې شو او ډوډۍ به تياره کړو .اوبيا

تياره کړې نو بيا داسې و گڼه چې د ريونا په ژوند باندې لعنت دې ،که چيرې زما په موجوديت کې زما مور ټول کارونه کوی

مکمل غير سياسي : يو تاريخي په زړه پورې ناول .
زمونږ د هيواد گود تيمور څوک دې ؟
اوس تاسې ددې تاريخي ناول څلور ويشتمه برخه لولئ :

.ښار د ساتنې له پاره د سلطان بايزيدلږم زوي ارطغرال مامور و .دهغه سره همغه دسيواس د ساتنې له پاره
نه د تيمورلنگ د عسکرو مقابله وکړه چې داسې وختونه په تاريخ کې ډير کم تر لاسه کيږي .

آس يا اوبښ باندې د سفر کولو په وخت کې د اوسپنې د سيخانو څخه جوړ شوي يو کجاوه جوړه کړې وه ، نو هغه په

بل زوي عمر شيخ لا ترمخه د نړۍ څخه کوچ کړې و . دهغه دريم زوي ميران شاه ډيره ناوړه او بي عقله انسان و . ه ورتياو ميرانې په اساس په لښکر کې هم محبوبيت درلود.

نه اخوا د خپل عقل او فکر له اړخه هم دوي دواړه د تيمور لنگ د سترگو دنور حيثيت درلود. خو ددې سره سره بيا

برخه يې د خپل سپه سالار نور الدين تر قوماندې لاندې پرې ښووله ، او بله برخه يې د خپل لمسي شهزاده محمد تر

و چې د تيمور لنگ تاتاريان په هيڅصورت و نه توانيږي چې د ښار دروازي ماتې کړې اودننه را ننوځي ، نو په دې ې خپل نور پنځه زره فوځونه يې په هغې لورې و ټاکل چې د تيمور لنگ وليعهد او دهغه لمسي شهزاده محمد د هغې

راني کې ټولو ترکانو ته ماته ورکړي وه. هغه وخت چې تيمور لنگ دخپلو اته لکو فوځونو سره د سيواس د ښار په لور ده کړې و.

ددې منجنیقونو تر مخه يې دخپلو غشو ويشتونکو ډلې و ټاکلې او د منجنیقونو تر شايې هم د غشو ډيري کيښول ، ددې څخه جوړ شوي ډير زيات لوبښي ايښودي و، چې په هغه وخت کې د ارطغرال د وينا په اساس خلکو د اوږه څخه ډک کړل

هوې باندې د غشو باران و اوږيد چې په پايلو کې يې زيات شمير تاتاريان دلدل شول ، په دې خاطر دهغوي لښکر هملته تم

ميره يې په ښار کې د لسو زرو څخه زياته نه ده ، په هيڅصورت زمونږ د حملې څخه خوندي پاته نه شي. نو کله چې داسې اندازه او په داسې گړندۍ توگه را خوشې کړې چې زيات شمير تاتاريان يې هملته وسوځول او له منځه يې

و کيږي . ځکه هر ځل د تاتاريانو دا يرغل په شاتمبول شوي ، پر هغوي د جوش اوبو او د اور د سکروټو را وړول هغوي

ثبوت وړاندې کړ نو دهغې مثالونه هم په تاريخ کې ډير کم تر لاسه کيږي ، ارطغرال و توانيد چې پوره اته لکه فوځ د چنۍ قلعه سوبه نه شوه کړاې .

زياته اوږده شوه نو دهغه سره د خوراک ذخيري په ختميدو شوې ، او مجبور شو چې د تيمور لنگ سره سوله وکړي او

حشي انسان په دنيا کې بل پيدا کيږي نه . کله چې ارطغرال د سيواس ښار تيمور لنگ ته حواله کړ نو تيمور لنگ چې

دهغوي د سالارد سلطان بايزيريلدرم د زوي ارطغرال په گڼون ووژل . د ارطغرال او دهغي دملگرو جرم داو چي

نه دمي په خاطر هملته دسيواس په ښار کي پړاو وکړ .

دتيهور زوي شارخ ، لمسي او وليعهد محمد ، بل لمسي الخ خان او شاملگ شامل و . کله چي دوي ټول د تيمور خيمي

زرو په شاوخوا کي ده ، ددي نه اخوا د هغه په لښکر کي دوه کسه ډيره تکره سالاران دي ، دهغوي څخه يو دهغه د اروپا په ټولو جنگونو کي هغه په خپل سپه سالار علي پاشا باندې ډيره تکيه کړی وه ، په ورستيو جنگونو کي د بايزيد

دی . خوبيا هم که چيري تاسي ته دهغه په هکله څه نور معلومات وي نو وي وایاست ، دا به زما د خوښی سبب شي

برخي د لښکر لار ښوونه کوي ، په دښمن باندې د گذار کولو له پاره پخپله مخکي کيږي نو په دې خاطر دهغه لښکر پر

تاسي ځواکونو باندې يې شپيني حملې وکړي چي خپل ځانونه يې ناقابل تسخير گڼل ، او دهغوي پر خلاف يې ډير ښه يي و د همدې يونانيانو ښکار وگرځيدل . بيا دا علي پاشا ډگر ته راووت . هغه ټول يونانيان له منځه يوړل چي د

څومره د خپلو اسلافو داخلاقو ممنون دی په همغه اندازه د محمد د طبيعت ، زکاوت ، او ميراني احسان مند هم دی . دا څه ډير فوځ دي او دوه سالاران لري ، چي يو يې علي پاشا او بل يې وليعهد محمد دي .

واړه جاسوسان لږ څه رانژدي شول خوبيا هملته تم شول اما هغه ورته د نور رانژدي کيدو حکم وکړ . کله چي هغوي

برخي اخستلو وړ نه دي ، او نه يې پخوا په دغسې وینه توپونکو جنگونو کي برخه اخستی ده ، هغه غواړي د جنگ

ه رپ کي به هغوي هملته ډيرې کرل شي . له تاسره يواځې ستا سالار نور الدين اوستا لمسي وليعهد محمد دې چې

دغو دواړو جاسوسانو په خبره چې همدا اوس دخيمي څخه ووتل ، د ترکانو پادشاه سلطان بايزيريلدرم د پولوپ په جزيره خپل آس تري ، دا ځکه چې هغه ددې کار له پاره سوگند کړې دې . خو مونږ به هغه ته دداسې کار کولو مهلت ورنه

دې نو ياد ساتئ چې سلطان بايزيريلدرم به زمونږ د لښکر و دشميرې دپه نظر کي نيولو پرته د فاسفورس د نو په څير به مونږ ته دماتي دراکولو هڅه کوي .

مات کړي دي .

چې هغه ته دا خبرونه ور ورسيری نو زما په فکر چې هغه به په قسطنطنيه کي يوه ورځ زيات وکم تم شي او بيا به دجنگ کومه طريقه چې ما خپله کړې هغه ته هم غوږ کيردئ.

شوي فوځ دې ، کله چې دبايزيد د لښکرو سره ټکر پيليري نو اول به دغه ټول لښکر د هغه د لښکر سره ټکر وکړي بنديان کړي او ماته به يې راوړي ، او دبروصي په خزاني به ولکه وکړي .

نو نو مونږ ته به يې ډيره ستره گټه تر لاسه شي .

لکه فوځونه له ځانه سره يوسي ، نو بيا به هم زما سره څلور لکه فوځ پاته شي ، زما لمسي الخ خان ، او شاملک به د

پاته کيری ، او ددغه دوو نوي پرانستل شوي محاذونو په لور به خپل سالار علي پاشا او وليعهد محمد استوي ، که چيرې نوځ دې نو دهغي په مقابله کي دبايزيد سره يواځې څلويښت زره فوځ پاته کيری . او هغوي ته هم هلته زما د سالار نور رتيب به نور الدين او محمد هم دعلي پاشا او وليعهد محمد په فوځونو باندې غلبه تر لاسه کړي . کله چې داسې سلطان دې چې تر نن ورځي پورې يې دسترو سترو جابرانو تر مخ يې دفتحي او سوبي علاوه دماتي نوم هم نه دې په تاريخ کي په طلاي ټکو وليکل شي .

ل منتظر واوسو .

سري يوه ورځ نه وه تيره شوې چې يو سپاهي ستري ستومانه او مات مات را ورسيد. په دې وخت کې بايزيد د خپلو

وېوېنېتل :

هغه مخبر وويل :

رحدي بنار سيواس ولکه کړې ، په سيواس کې ستازوې ارطغرال دا اته لکه فوځ په مقابل کې يوه اونۍ و جنگيده
ره . درونده سلطانه! هغه د سيواس په بنار کې زمونږ ټول لښکر له منځه يوړ ، څلورزره مسلمان سپاهيان يې ژوندي

وخته هغه گونگ ، صم او په غم کې ډوب ناست و . د علي پاشا او وليعهد حالت هم د سلطان د حال څخه کم نه و . تر

زمونږ پر خلاف د جنگ کولو له پاره کوم کار پيل کړې نو هغه په يقين سره د اسلامي ملت له پاره د جنگ د وپړونکي

شال وگرزیده .

نځورونود پټولو له پاره خپل لوڅوالي نه را څرگندولي ، او نه يی دخپلو د بيلتون په خاطر دتورې شپې دجدايي دتوپان په

ندي بريالي شول ، که چيرې دې تيمورلنگ د اته لکه لښکرو سره يو ځای زمونږ پر سلطنت باندې يرغل نه وې کړې
ددې کار مخنيوي وکړي ، نو په دې خاطر يې ددې کار له پاره زمونږ دخپل يوه ورور سره معامله وکړه ، زه نه پوهيږم

ن په سازشونو باندې ځان نه خبروي ، دخټوپه ديوالونو په خامو رنگونو سره دخپل عظمت او ستروالي دداستانونو
صف جوړوی خو کاش چې دا تيمور لنگ د ملت دخوړو شونډو خندا باندې د زهرو جام انه اړولی ، کاشکې چې

کټل. په دې وخت کې دسلطان په سترگو کې یو غم ، یو الم او یو افسوس و ، نو یو ځل بیا یې په خبرو پیل وکړ او

رلنگ زما زوی هم وژلې دې ، لکه چې تاسې هم واوریدل ، هغه څلور زره مسلمانان ژوندي تر خاورو لاندې کړل ،

ه وسله وال موجود دي ، تاسې ته معلومه ده چې د اروپا په دې سیمو کې مونږ د شمیر ډیرښت ته کوم اهمیت نه دې . زامنو! پورته شئ او لښکر ته د تللو حکم وکړئ . اوس مونږ دلته د قسطنطنيې په محاصره کولو باندې باید خپل وخت د مقابلې کولو جرأت هم لري .

څخه یې غیږه چاپیره کړه په داسې حال کې چې ریونا د علي پاشا څخه د اس واګې واخستې ، او په خوړو خوړو سترگو غم او خفګان دې ، ریونا هم علی پاشا ته کټل او هغه هم دعلي پاشا په خفګان باندې غمګینه وه ، بیا مخکې له دې چې

ی تندې د ماتولو په خاطر د تیغه نه وې تیر کړي ، دې ظالم دسلطان بایزید یلدرم زوی هم له تیغه تیر کړې دې .

و نو په همدې توګه به مونږ د تیمور لنگ مقابله هم وکړو. خو څه چې ما زوروي هغه دادی چې دا تیمور لنگ د غم او صدمې سبب ګرځیدلې ده .

وخته پورې ریونا ، علي پاشا او قیرات درې واړه هلته په میلمستون کې ناست و ، سریان هم بیرته ور ستنه شوه او دخپل

همدلته پرې ښوول شي . او دلته دبروصي څخه به تازه فوځونه واخستل شي . ددې تر څنګ به سلطان دبروصي څخه د

ټلې او پخلنځي ته د ډوډۍ د تیارولو له پاره ولاړې .

هه کوچ کړې دې . په بروسې کې د یوې شپې په تم کیدو سره سلطان د لښکر زخمیان همدلته په بروسې کې پریښودل

وروسته هغه هملته د دریاب په غاړه په غرنۍ سیمو کې خپل لښکر ور ننویست ، ددې سره سم سلطان د سیواس پورې

م په همدې غرنیو سیمو کې د تیمور لنگ سره د مقابلې له پاره تیار او بیدار و .

ملته تم شو خو تیمور لنگ دخپل فوځ سره د سلطان مقابلې ته حاضر نه شو .

دې خبر د اوریدو سره سم سلطان بایزید یلدرم د غرنیو لمنو څخه را ووت او د هیلېس د دریاب غاړې ته راغی .

ورود چکر و هلو ته اړتیا ده ، او سلطان د همدې چکر په دننه کې خپل لښکر راټول کړ او په دې انتظار کې و چې

ه حقیقت کې تیمور لنگ ته د فوځونو برتري هم تر لاسه وه ځکه دهغه د فوځونو شمیره اته لکه وه په داسې حال کې

ټکر هڅه وکړه نو سلطان بایزید یلدرم به دهغه لښکر د شمیرې د زیاتوالي سره سره نابوده کړی او له منځه به یې

مور جرأت ونه کړ چې د دریاب څخه را تیر شي او د سلطان مقابلې ته راشي . په اتمه ورځ سلطان ته خبر راغی

، په دې خاطر هغه دخپل اته لکو فوځونو سره په ډیره بیره د انقري په لور وخوځید او انقري یې محاصره کړه او په پوره

هغه وخت چې د تیمور لښکر د رسیو اوزینو په واسطه په دیوالونو د ورختلو هڅه وکړه نو انقري کې میشت د خبرانو خبر ورکړ چې سلطان بایزید یلدرم په ډیره چټکتیا سره دهغه په لور را روان دي ، ددې خبر د اوریدو سره ته وویل :

کاره لویډلي وي سمدستي ټکر کول دي ، خو یاد ساتی چې دا تدبیرونه هم زمونږ له پاره زیانمن ثابتیدای شی . که څو ته کوي چې هغه نه شاته تلونکي دي او نه د جنگ څخه مخه ګرځونکي دي .

یواد هر کلي ، هر ښار چې مخ ته راځي هغه د تباهی سره مخ کړ و . او په دې ترتیب بایزید مجبور کړو زمونږ تر شا اوبو د ذخیر نه د ګټې دپورته کولو په وخت کې د زهرو سره مخ کیري او په دې ترتیب به هغوي له منځه ځي او د حساس کړي نو که چیرې په داسې وخت کې مونږ پر بایزید باندې یرغل وکړ و نو د بایزید ماتې به حتمی او زمونږ بریا به

ي څخه خوندي پاته شي .

، په دې ترتيب هغه اته لکه فوځ مخکې مخکې په تيښته کې روان و او د سلطان بايزيد يلدزم يولک شل زره فوځ د

بايزيد يلدزم د لښکر د ويرې د خندق د ويستلو حکم وکړ .

سې سفر کړې و او دې ميدانو ته رارسيدلي و .

اچولي و او دا يو داسې حرکت دې چې د انسانيت پر خلاف گڼل کيږي .

سلطان ځني خويونه او کړچار نه خوښولي نو هغه به يې د خپلو سفيرانو د ليرلو را ليرلو په واسطه حل کړې وې ، او دا

د سلطان بايزيد يلدزم د مقابلي له پاره تيار کړل تر څو دخپلې ماتې امکانات را کم کړي .

نډه کې يې پريکړه کړې وه چې کله سلطان بايزيد يلدزم ددې مقابلي له پاره راشي نو تيمورلنگ به د الخ خان او شا ملک سې پورې او دخپل لمسي وليعهد محمد سره يې دوه لکه لښکر د انقرې په لور د استولو حکم کړې و.

ورسته تيمورلنگ په خپل لمسي وليعهد محمد باندې تر ټولو ډير باور درلود . نو په دې خاطر يې نه غوښتل هغوي حشت سره سره چې دې په کې د سلطان بايزيد يلدزم له اړخه ککړ و بيا يې هم دخپل زوې شارخ سره په خپله خيمه

علاوه په لښکر کې ډير کلک نظم او نسق موجود و او دهغه هر وگړې د بايزيد همدومره وفادرا و لکه څومره چې يو څارنه کوله چې دغه ټول اذيتونه او ستونزې يې زغملي او هيڅ ډول شکايت يې نه کاوه .

و مخته خپله خيمه و دروله نو بيا د تيمورلنگ سره د جنگ پرته بله لاره نه وه . سلطان بايزيد يلدزم د راتلو سره سم د ج ته يو گوټ اوبه هم نه وې تر لاسه شوې ، نو دخپلو فوځونو د همدغو ستونزو او کړاو په کتلو سره هغه يوه لمحۀ

سې له ځانه سره هملته پريښود ، دويمه برخه يې وليعهد محمد ته او دريمه برخه يې د علي پاشا په قومندې کې ورکړه

د لښکر په مقابل کې د جنگ له پاره صفونه جوړ کړي و . د سلطان بايزيد يلدزم په لور د کتلو سره سم هغوي هم خپل شهزادگانو سايرکڼ او ايكسلا سره يو ځای پاته شول .

په دې ترتيب د تيمورلنگ ټول لښکر د سلطان بايزيد يلدزم په لښکر لکه د مچو او ميريو په څير را پريوت .

و باندې ور پريوتل .

د زوې وليعهد محمد لښکر شاته و تمباوه ، وليعهد محمد د خپل لښکر سره ځکه لږ څه شاته شو چې پر هغه د دښمن

رسته تګ ته مجبور شو .

همداسې وینه تویونکې حمله وکړه او هغوی یې تر ډیره شاته و زغلول . په دې وخت کې سائرن د ډیر جرأت نه کار کاوه . بیا یې دارو پایي دوو شهزادگانو څخه دیوه کار وړ خلاص کړ . اوس ایکسلا پاته و ، کله چې هغه وکتل چې ورور یې

، کله چې د تیمورلنګ سالارانو وکتل چې د وخت په تیریدو سره کیدای شي علي پاشا دهغوی منځته ورسیري نو هغوی

هم دا بڼه درک کړې وه . بیا سلطان بایزیدلرم د تیمورلنګ د عسکرو سره په جنگ دوه تیز زغلیدونکې آس سپاره کړې او یوې لورې ته دوتلو هڅه وکړې ، او ددښمن د پنځې څخه دوتلو سره سم لږ څه شاته ولاړ شئ او بیا د نوې جنگ

په لښکر کې ددوی د اړخونو څخه تیریده تر سختې ضربي لاندې راووست . د علي پاشا دا حمله دومره قوي وه چې د ښمن له لاسه راوتی . په دې ترتیب علي پاشا دخپلو تویاني حملو په واسطه د هغه په اړخ کې تیریدونکې دښمن له منځه یووړ او پخپله

د عسکرو یې زغم و نه شو کولای او یوې لورې اوبلې ته یې د تیښتې مخه کړه ، بیا ولیعهد تر ډیره پورې شاته ، ان د پیل شي.

شار راوړي او په دې ترتیب په پاشاکیدو باندې بریالي شي .

داندې د ملخانو په څیر را توی شول.، سلطان بایزیدلرم دهمدې حالاتو په کتلو سره شاته شوی و . د سلطان شاته یوه

ځونه دڅو فرلانگو پورې خپاره شوی و . په دې خاطر ددومره دښمن له منځه وړل او ځان ترې ویستل شونې نه ده . د سلطان ټول لښکر له منځه ولاړ او سلطان یې ژوندې و نیوه ، او هغه یې و تار او په پړاو کې پروت تیمورلنګ ته یې

راوړو پلار اوزوې وکتل چې د سلطان د سترگو څخه د قهر او غضب لمبي را وځي ، دهغه سینه زخمې شوې وه او

او ستا زوی ولیعهد محمد هم دخپل څلویښت زړه عسکرو سره یو ځای د تیښتې لار خپله کړې ده .

څه وم او ستا عسکر مي ځپل ، زه د نورو د بچیانو د حلالو او دهغوی په واسطه دخپلې سوبې د یقیني کولو له پاره دلته

لاف جنگ کړې دې . خو گوره تیموره ! فتح اوما ته د قدوس خدای له لورې وې خو یاد ساته چې په اخلاقي توګه ته

بمه کې د خپل زوی شارخ سره د شطرنج لوبه کوي دا لوبه خو بښې هم د حرم په یوه خونه کې کیني او کوی یې .
ته لږ څه د انصاف په حد کې فکر وکړه ، هغه خبرې و تله ، او بیا ووايه چې ایا رښتیا ته فاتح یې ؟ ایا تا په جنگ شکولي وې ، که اوس هم تاته شک وي نو پلار او زوی دواړه تورې را واخلئ او ځانته زما سره مقابله وکړئ ، بیا

رید لاسونه ور پرانزي ، په دې خبره هغو سپاهیانو چې بایزید یې لاس تړلي دلته د تیمور خیمې ته راوستي و دهغه
هم سلطان ته راوست .

جره کې بند کړئ په کومې کې چې تیمور لنگ په خپله سفر کاوه ، د تیمور لنگ د حکم سره سم یې سلطان د اوسپنې

ل شول چې د سلطان بایزیدلرم سپه سالار علي پاشا او زوی ولیعهد محمد دواړه تښتیدلي دي . دهغه په سالارانو کې
بښکرو سره یو ځای په وتلو بریالي شول . هغوی د هیلز دریاب څخه تیر شوي دي او په هغه بل لوري غرنۍ سیمو کې

طوری په مرکزي خزانه باندې ولکه وکړئ او ټوله خزانه دلته خپل پړاو ته را منتقل کړئ .

لک هغوی ته قاصد ور ولیږه او خبر یې ورکړ چې سلطان ته مو ماتې ورکړې او پخپله سلطان مو نیولي دي او اوس

په سالار و . هغه د اسلامي امت او مسلمانانو سره ډیره همدردي درلوده ، که څه هم هغه د تیمور لنگ په حکم د بروسې په

مکمل غیرسیاسي : یو تاریخي په زړه پورې ناول .

زمونږ د هیواد ګوډ تیمور څوک دې ؟

اوس تاسې ددې تاریخي ناول سپړ ویشتمه برخه لولئ :

۴۵ *****

والدین سره په خیمه کې ناست و او په څه مسله یې خبرې کولې چې د هغه یو ساتونکې راغي او ورته یې وویل :

اځا! د بایزید د لښکر سره چې کوم بندیان مونږ نیولي دي په هغوی کې یو معمر شخص برهان الدین هم شامل دی.

سره ټکان وخور او ساتونکي ته یې وویل چې هر څه چې د برهان الدین په هکله وایي ویې وایه . اوژر یې راته ووايه .

ساتونکي وویل :

باندې ټاکل شويدي، وايي چې د بنديانو دېلي څخه دغه برهان الدين له تاسره ليدل غواړي. اوس دوه ساتونکو دغه برهان الدين دلته راوړي دي او د خيمي نه بيرون ولاړ دي او د اجازي غوښتنه کوي. ځان ځانې، دهغه دديانت په هکله پيري قصې اوريدلي دي. هغه په پير درنښت سره دلته خيمي ته راوړي، زه غواړم و پوهيرم چې هغه څه غواړي.

دهغه په راتللو سره ولي عهد محمد، الخ خان، نورالدين، او شارخ ټول ودریدل. تيمورلنگ هغه ته په يوه ځاي کې د وکره، خو برهان الدين حرکت و نه کړ. او په خپل ځاي ولاړ پاته شو او بيا يې په نفي سره سر و خوځاوه او ويي ويل: هم يواځې دا و چې زه ستا په خدمت کې حاضر شم او درته ووايم چې ماته د بايزيد سره د کتلو له پاره وخت راکړه. زه تاسې ته دا ډاگيزه کوم چې زه د بروصې اوسيدونکي يم، زما نوم برهان الدين دي او يو وخت د بايزيد يلدرم استاد وم. تيمورلنگ په پيره درنه توگه برهان الدين ته وکتل او ورته يې وويل: ونده مشره! ته کينه. زه بايزيد را غواړم. بيا چې ته دهغه سره څه ويل غواړي نو زما په موجوديت کې يې يزید ته ووايه. برهان الدين يوځل بيا خپل سر د نفي په توگه و خوځاوه، او ورته يې وويل: بيا تا هغه په اوسپنيزه پنجره کې بند کړي دي، زه غواړم په هغه پنجره کې بند بايزيد ووينم او بيا ورسره خبرې وکړم. د برهان الدين په خبرو باندې تيمورلنگ تر يوه وخته پورې فکر وکړ او بيا يې د څه فکر او سوچ وروسته وويل: ته اوسئ زه بيرته ژر راستنيم. ددې خبرې سره سم تيمورلنگ دخپلې خيمي څخه د برهان الدين سره يو ځاي بيرون شو. بيا وې، سر يې ښکته و، د پنجري تر مخه د برهان الدين د درولو سره سم تيمورلنگ هغه ته دا وښووله چې هغه د خيمي د دي. خو هغه د همدې پنجرې شاته پټ ولاړ و. تر څو ځان خبر کړي چې برهان الدين د بايزيد سره څه خبرې کوي. تر پيره پورې بايزيد ته کتل او بيا يې په پير ناست او ژړه غوني اواز غږ وکړ چې: بايزيده... بايزيده، بايزيده زما زويه! په خپل مخکې برهان الدين وکوت نو بايزيد په پنجره کې د دريدو هڅه وکړه، برهان الدين په پير غوره سره بايزيد ته کتل. نو يو بل ته کتل، او بيا داسې لکه چې په چپو خولو او ولاړو ژبو يو بل ته څه وايي. بيا برهان الدين بايزيد ته وويل: ما تاته څو وارې ياده کړې وه چې کله چې ستا نيکونو او غورنيکونو شرابو ته لاس هم نه و وروړي نو تا ولي دا په راتلونکي وختو کې به زه تا په کومو ځنگلونو کې، د غرونو په لمنو کې، او د جنگ په ميدانونو کې لتوم. نه يواځې زه، بايزيده! بلکه ستا ټول رعيت، ستا سره مينه کونکي به ټول ستا په لټه کې وي. برهان الدين د لرځه وقي نه وروسته بيا بايزيد يلدرم ته وويل:

تې پې پرې تمام کړي وي، قدوس خداي هر قوم، اودهر ملت دلارښوونې له پاره وسايل برابر وي او په عذاب دککړيدو تر ککړيري. بايزيده! اوس چې تا ماتې خوړلې، او دا چې ته اوس د اوسپنې په دې پنجره کې بند يې نو دا هم دخپل خداي له خبر درکاوه، ته مې پوهه ولي، ته مې د شرابو دخکلو څخه منه کولې، او د راتلونکي عذاب او اذيت څخه مې وپرولي وويستلې، بايزيده! تا د سمندر دهغې غاړې څخه راوړې دخپلې نوې ناوې په طلسم کې ورک شوي، اودهغې دهرې غوښتنې او دهغې دهر خواش په پوره کولو کې اودهغې دهرې خبرې په منلو کې دې دريغ و نه کړ. ما خپله دغه نوې ښځه دخپل ذهن د معبوديت نغمه، دخپل زړه صومعه گڼله، خو نن هغه ستا هيڅ درد نه دوا کوي، دا ځکه چې کله چې دخداي له اړخه نيول کيږي نو بيا هر څه دهغه تر مخه بې وسي اومجبور شي. دي، اوس نه ستا کوم نوم شته او نه کوم عنوان. تا دخپل رعيت خوشبوي او خوشحالي د يتمانو په اوښکو تبديله کړه. نو سيلاب را روان و، سلگۍ يې وهلي، او د برهان الدين په څير يې خپلې شوندي سره خوړلې، د پنجري شاته پټ ولاړ مان الدين دخبرو څخه د سر نه تر پښو پورې په خولو کې ډوب شو... برهان الدين يو ځل بيا خبرې پيل کړې او ويي ويل: بايزيده! زه دشپود تيارو په چاودنو کې دخندا سهار، اود وطن د سهار له پاره د هنر نوې اسلوب له کومه راوړم؟ شهيدانو دخاورو شفق، اود قوس قزح څخه روښانه ستوري را وکارې؟ برهان الدين تردې ځايه خبرې وکړې او چپ شو. سلطان بايزيد يلدرم ورته وويل:

نه ورنژدې کاوه، ما داکار د همدې نوې ناوې په راوستلو سره پيل کړ، زه وړوند شوي وم، او ما په هغه وخت کې ستا په ډوب وي، نود خداي عذاب پر ده ولي نه را نازليري؟ ولي يې خداي نه نيسي؟ دا عذاب ولي يواځې پر مانا نازل شوي دي؟ دسلطان ددې خبرو په اوريدو سره برهان الدين تر يوې شيبې پورې چپ پاته شو او بيا يې ورته وويل: بايزيده! ما په خپل ژوند کې هيڅکله هم تا ته غلطه مشوره نه ده درکړې، تا دا فکر هم ونه کړ چې برهان الدين يوه د دخپلو رعاياو له پاره يو ډول درحمت سيوري وي. ستا پلار او نيکونه په ريښتاني توگه دخپل رعيت له پاره دخداي که چيرې ته زما د پوهاوې په واسطه توبه کړې وي نو تا ته ډاډ درکوم چې تا ته به نن دا ورځ نه وي په برخه شوې. ي تمام شوي، خوياد ساته چې که څه هم تيمورلنگ په پيرو بدو فعلونو کې ککړ دي نو هغه ورځ به پيره ژر راشي

کوپه څیر په هوا کې محو له منځه ولاړ شي، ټولي ارزوګانې د خاورو سره خاورې شي، هغه ورځ به خامخار ځي .
 برهان الدين لږڅه تم شو او بيايي دلبر څه فکر کولو وروسته وويل :
 به برابره کړه اوله ماسره پخپله تردې ځايه راغي . بايزيده ! هغه څه چې ماته ويل غوښتل هغه مې درته وويل ،
 مګ هم ستا په څير په اعمالو باندې چلند وکړي نو قدرت نيونه ډيره سخته ده او هيڅوک ترې خوندي نه شي پاته کيدې .
 دقسمتي وه چې دڅلورو خواو څخه مې را پريوتونکي پاڼې ونه شواې کتلې . يواځې دتورو شپو له پاره مې دښايست
 د اخلاص وريځې لتوم ، هاي افسوس ! هاي افسوس ! زه به اوس چيرې د خپلو تندو مداوا لتوم . ددې پنجرې ښي د
 عمر اذيتونه زما ملګري او زما سره غمللي دي .
 اوس چې دشا له دروازې رانوتې وي . دتيمورلنگ په کتلو سره بايزيد خپلې سترګې بلې لورې ته واپړولې ، په همدې
 وخت کې برهان الدين تيمورلنگ ته وويل :
 ما هغه ته داسې کومه خبره نه ده کړې چې ستا پر خلاف کوم ساز و باز وگڼل شي ، او نه مې دهغه سره داسې کومه خبره
 چې خداي پرې اوس نيولې دې ، ما چې څه ويل غوښتل هغه مې ورته وويلې ، اوس نو ماته د خپلو هغو ملګرو سره
 د يو ځاي کيدو د بيرته ستنديو اجازه راکړه چې له ماسره يو ځاي بنديان دي .
 راځه ، زما سره يو ځاي راځه ، تيمورلنگ په مرژواندي اواز وويل :
 هغه تر شا روان و کله چې دخپلې خيمي څنگ ته راغې نو هملته و دريد . او برهان الدين ته يې مخ کړا و ورته يې وويل :
 هغه ته دهغه آينه ور وښووله ، برهان الدينه ! په هغې ايني کې ماته خپل ځان هم را څرګند شو . برهان الدينه ! ته اوس زمونږ
 زه تا اوستا ټول ملګري پرېږدم . ته دخپلو ټولو ملګرو سره بروسې ته ولاړ شه ، پرتاسو باندې هيڅ ډول بنديز نه شته .
 شيبه وروسته برهان الدين دخپلو نورو ملګرو سره يو ځاي د بروسې په لور ولاړ . ځکه چې تيمورلنگ هغوي ازاد کړي و .
 ۴۶ *****

او د ميلستون ديوال ته يې ځان تګه کړ . دهغې د حال څخه څرګنديده چې هغه بلکل ماته شوي ده . ريونا او سريان
 رسيدو سره سم قيرات په خپله غير کې ونيوله ، او دشا له اړخه سريان هغې ته را غاړې وته ، او په ژړا يې پيل وکړ . خو
 ي ځکه ريونا هم ژړل او د سترگو څخه يې اوبښکې را روانې وې ، او په خپل ژرغوني اواز سره يې قيرات ته وويل :
 پيل شوې ته هره ورځ قصر ته ورځي ، او دعلي پاشا پوښتنه کوي ، خونن چې ته په کوم حال بيرته راستنه شوې بې پخوا
 نوځي ، ريونا ددې څخه نور زيات څه ونه ويل خو خپل سر يې د قيرات په اوږې ايښودې و او په کوکو کوکو يې ژړل .
 ه يوه اړخ کې ريونا او په بل کې سريان را ونغاړلې ، ميلستون ته يې ننويستلې او په ډير غمژن اواز سره يې وويلې .
 زه څرګنده ده چې هغوي دښمن په قيد کې نه دي ورغلي . لوبو ! د ماښام اذانونه وشول ، راځئ چې د هر څه تر مخه د
 ماښام لمونځونه ادا کړو ، بيا به دلمانځه د اداء کولو وروسته له تاسې سره تفصيلي خبره وکړم .
 واره هلته ميلستون ته راغلي اوکيناستي ، قيرات چې په کوم ځاي کې خبره پرې ايښې وه د هماغه ځايه يې بيا وويل :
 محترم ، زمونږ محسن ، زمونږ مربي ، او زمونږ سلطان او دسر سيوري ، زمونږ د هيلو او اميدونو اسمان سلطان بايزيد
 د عيش او عشرت نه ګټه پورته نه شي کړاې . نن چې کوم خلک راغلي هغوي هم دا ډاګيزه کړېده چې د سلطان بايزيد
 يلدرم سره دهغه زوي موسي هم نيول شوي دي .
 قيرات لږ شيبه چپ شوه او بيا يې خپلې خبرې پيل کړې .
 مير وايي چې نورالدين د ډير نیک خوي انسان دي ، د لمانځه او روژې پابندي کوي او ددين د سترو خدمت کونکو څخه ګڼل
 کې له ځانو سره وړې وای او ټول ښار به يې لوتلې و . نو خداي دې نورالدين ته خير ورکړي . تاسو وکتل چې هغه دخپل
 نه يې کوم اوسيدونکي ته زيان ورساوه او نه يې په چا لاس پورته کړ . زه فکر کوم چې دا به هم دقدوس خداي له
 اړخه پر مونږ باندې يو احسان وي چې د بروسې ښار د تباهي او بربادۍ څخه خوندي پاته شو .
 دقيرات د چپ کيدو سره سم ريونا خپلې سترګې د اوبښکو څخه وچې کړې او بيا يې په ډيره غمژنه توګه وويل .
 مګر سره را وتلې وې او په کوم خوندي ځاي کې به ځاي په ځاي شوې وې ، هغه به په کوم موزون او مناسب وخت کې
 اړی ، کيداي شي هغه دا کار هغه وخت وکړي چې تيمورلنگ ددې ځايه څخه دخپل لښکر سره يو ځاي کوچ وکړي .
 دريونا ددې خبرو وروسته قيرات وويلې :
 وپايي حکمرانانو ته چې همدا اوس د قسطنطنيې په ښار کې سره راټول شوي دي بلنه ورکړي تر څو د هغه دفتحي په
 سې وکړي نو زما زوي علي پاشا او وليعهد محمد به هم خپل ځانونه را ښکاره کړي او د بروسې په لور به راستانه شي .
 بايزيد يلدرم تر قومندي لاندې وه دهغوي ډيره برخه له منځه تللې دی ، او لږه پاته برخه يې بنديان شوي دي ، په دې بنديانو
 کې زما ورور برهان الدين هم شامل دي ، زه دعا کوم چې زما ورور برهان الدين دښمن د ظلم څخه خلاصون ومومي .

واړو د میلستون ددروازې په لور ورغلل ، چې برهان الدین هم په همدې ګرۍ میلستون ته ورننوت . د برهان الدین په خوشحاله شوې ، برهان الدین هغوی درې واړو ته د کیناستو وویل ، کله چې هغوی ټول کیناستل نو برهان الدین ورته وویل :
 په هکله اودهغه د سلامتیا اوروغتیا په اړه کوم خبر نه دي درکول شوې ، قیرات خوري ! زه د تیمورلنګ د پړاو نه نیغ
 یې نه یواځې علي پاشا بلکه ولیعهد محمد هم ژوندې او سلامت دي ، او دهغوی دواړو لښکر هم دهغوی سره یو ځای دي .
 تردې ځایه دخبرو وروسته برهان الدین لږه شبیه تم شو او بیایې دخپلو خبرو سلسله پیل کړه او ویی ویل :
 تر مخ د وړاندې کیدو وروسته د اوسپنې په بنجره کې بند سلطان بایزیدلرم سره د خبروڅخه هغوی درې واړه خبرې کړې .
 کله چې برهان الدین خپله خبره خلاصه کړه د لږې شبیې د چیتیا وروسته قیرات په خبرو پیل وکړ او ویی ویل :
 بنجره کې بند کړې دي ، خو وروره تا راته دا ونه ویل چې علي پاشا او ولیعهد محمد د جنگ څخه څنگه خوندي راووتل ؟
 سلطان بایزیدلرم سره یواځې یولک شل زره عسکرو و ، خو دهغې په مقابل کې د تیمورلنګ سره اته لکه لښکرو و .
 ، دجنگ په وخت کې تیمورلنګ په خپله په جنگ کې نه و موجود ، بلکه دخپل زوی شارخ سره یې د شطرنج لوبه کوله ،
 وه چې دخپل لښکر سره یو ځای ددښمن د قوت په هغه برخه باندې په پوره قوت سره یرغل وکړي چې داړخونو له
 لوري مخته راځي ، دهغوی زور مات کړی او خپل ځانونه خوندي ځایوته وکارۍ .
 الدین ددې په خاطر توقف وکړ . سړیې ښکته کړ او څه فکر یې وکړ . او دواړه یې خپله خبره جاري وساتله ، اوویي ویل :
 و سره د دښمن د اته لکه فوځونو سره جنگیدل که شوني نه دی نو ستونزمن خو ضرور دي . بیا خو حالاتو او شرایطو
 نوکي دخپل همدې عسکري ځواک په واسطه هغه دصلیبیانو شیر شیر ، اته اته ، لکو فوځونو ته ماتې ورکړې وه نو
 یدلې و چې تر څو ورځو پورې یې مخکې مخکې منډې وهلې ، هغه ته د اته لکو عسکرو سره بیا هم دا جرأت نه و په
 ، دانقری ښاروال ډیره هڅه وکړه چې هغوی په دیوالو باندې دراختلو څخه دفع کړي ، خو هغه بریالي نه شو . خو کله
 و هلته لري په ازادو میدانونو کې یې پړاو وکړ . دهغې د ویرې او ډار اندازه ددې څخه اخستلې شې چې هغه خپلو اته
 یر خندقونه وکارۍ ، تر څو سلطان بایزید د شپې له اړخه پرې یرغل رانه وړی او دوی د شپې د شپې له منځه یونه سي .
 لې ، که څه د بایزید جاسوسانو دهرې پېښې خبر ورکاوه چې په لاره کې ټولې اوبه په زهرو ککړې دي ، نوسلطان د ډیر
 شو نو هغه وخت د بایزید لښکرې وړې تړې وې او دهغوی دجنگ کومه طریقه چې وه نو هغوی دهغې په مطابق
 خپل کار ونه کړای شو .

کم سره سم علي پاشا او ولیعهد محمد په خپلو اړخونو کې را خپريدونکي دښمن تر سختي ضربي لاندې ونيو ، هغوی یې
 علي پاشا او ولیعهد محمد خپل ځانونه او خپلې لښکرې خوندي ځایو ته یوسي ، نو دهغوی د وتلو سره سم دښمن د څلورو
 حاصرې څخه خوندي کړي ، خو سلطان په خپله ددښمن په جال کې را ونغښت ، او ان دسترگو تر دیده پورې یې په
 ، په پنجه کې ولويد او هغه هم هغه په اوسپنیزه پنجره کې بند کړ . زه هم په همدې بندیانو کې وم . خو وروسته تیمور زه
 یې کور ته راغلم ، زه پوهیدم چې تاسې به دعلي پاشا په اړه اندېښمن یاست . نو ما غوښتل تاسې دعلي پاشا څخه خبر کړم .
 ذیت سبب وي . دا ځکه چې تاددې څخه دمخه خپل میره او دوه زامن له لاسه ورکړي دي ، خو زه تاته ډاډ درکوم چې
 حمد دواړو خپلې لښکرې دهیلس ددریاب څخه راتیرې کړې او ددریاب دې غاړې ته په غرنیو سیمو کې پټ شوي دي .
 ن درې واړه تر یوه ځایه پورې تکیه شولې او لږ څه تسلي ورته پیدا شوه . په دې وخت کې ریونا برهان الدین ته وویلې :
 خپلو لښکرو سره پټ شويدي تیمورلنګ هم هلته ورننوځي او علي پاشا ، ولیعهد محمد او دهغوی لښکرو ته زیان ورسوي .
 دریونا په دې پوښتنو باندې برهان الدین داسې مسکې شو چې په هغه کې تمسخر هم و او طنز هم . بیا هغه ریونا ته وویل :
 رسوی ، ځکه هغه وخت چې سلطان بایزید دخپلو لښکرو سره دبروصې څخه حرکت کاوه نوسلطان دهیلس ددریاب څخه د
 تیریدو وروسته ، همدې غرنیو سلسلو کې ورننوتې واوهلمته یې دخپل لښکر سره یو ځای پړاو کړې و .
 هغه ته څرګنده وه چې سلطان بایزید په میداني او غرنیو دواړو جنگونو کې په تیمور باندې لوړتیا لري . هغه په دې هم
 جنگ نه ځان ویسته ، او د انقری پراخو میدانونو ته ورغې او بیایې هلته پړاو وکړ . او اوس هم زه تاسې ته ډاډ درکوم چې
 نیو سیمو څخه را ووزي او داسې کوم کار به وکړي چې دخپلې ماتې دغه داغ به پرېمنځي او خپل تیر تاریخ بیرته را
 تازه کړي .

الدین په دې خبرو باندې قیرات ، ریونا او سریان درې واړه ډاډمنې شوې وې او بیا قیرات دخپله ځایه پورته شوه او ویی ویل :
 ، پاشا نه وې راستون شوې ته به همدلته اوسیري ، اوس ته کینه چې زه ډوډۍ راوړم . بیا به یې ټول سره یو ځای وخورو .
 وې واړو سره یو ځای د ډوډۍ خوړلو وروسته رخصتیرم . خو ژمنه کوم چې هره ورځ به ستاسې دکتلو له پاره دلته یوځل
 راځم . اوکه چیرې جنگ بیا پېښ شو نو زه به دعلي پاشا او ولیعهد محمد د کړچار په هکله تاسې ته خبر درکړم .
 ه شوه ، قیرات یې د لاسه و نیوله ، او په خپل هغه ځای یې بیرته کښوله چې ترې را پورته شوې وه ، او بیایې ورته وویل :

وروسته هغوي دواړو ميلمستون ته ډوډۍ راوړه ، څلورو واړو يو ځاي ډوډۍ وخوړله ، اوبيا برهان الدين بيرته ولاړ .
پرلپسې لري

مکمل غيرسياسي : يو تاريخي په زړه پورې ناول .
زمونږ د هيواد گود تيمور څوک دي ؟
اوس تاسي ددې تاريخي ناول و ویشتمه برخه لولئ :
**** ۴۷

او درلود دهغې پړاو موجود ټول سامان او وسايل يې هم له ځانه سره راټول کړي و او را وتلي و . هغوي ته دداسې کولو
ټي اخستلو سره دخپل پړاو ټول شيان راټول کړي و او د هيلس ددرياب څخه تير او په غرنيو لمنو کې يې پناه اخستې و .
رلودې ، نو په دې خاطر دوي همدلته په دې غرنيو سيمو کې پړاو وکړ او د حالاتو د معلومولو له پاره منتظر پاته شول .
**** ۴۸

وليعهد محمد هغوي و پېژندل چې ددوي مخبران دي ، د رارسيدو سره سم دوي دخپلو اسونو څخه را بنکته شول ، علي پاشا
او وليعهد محمد هم په خپلو ځايو کې و دريدل ، دراتلونکو څخه يوه يې علي پاشا او وليعهد محمد ته وويل چې :
وکړه خو تر دې وخته پورې دښمن دهغې څخه را چاپېر شوي و ، نو په دې خاطر د سلطان بايزيدلدرم د راوتلو هڅه د
کې بند کړې چې دخپل سفر په دوران کې يې په اوبښ يا آس باندې د ځان له پاره استعمالوی ، داسې و گڼئ چې سلطان
بايزيد يلدرم د تيمور لنگ بندي دي .

اجازه ورکړی ، تيمورلنگ هغه ته د سلطان سره د کتلو اجازه ورکړې ده ، برهان الدين د سلطان سره وکتل او دهغه سره يې
زمونږ د لښکر نيول شوي ټول کسان ازاد شوي دي او اوس ټول د برهان الدين سره يو ځاي د بروصې په لور تللي دي .
ځونو سره بروصې ته رسيدلي ، خو ويل کيږي چې نورالدين ډير نیک انسان دي ، ښه جنگي پوهه لري ، او د مذهب او
ماني سلطنت پر خزانې باندې ولکه وکړه ، او د سلطان بايزيد د حرم ټول وگړي يې بنديان کړل او له ځانه سره يې يوړل .
ښار کې عامه وژنه وکړه او نه يې ښار لوټ او تالا کړ او نه يې خپل لښکر ته ددې لوټولو او تالا کولو موقع برابره کړه .
په پاره راټولو شوي و ، بلنه ورکړي چې هغوي دې د تيمورلنگ سره يو ځاي ددې ستري سوبې په جشن کې گډون
کې گډ شمير نصراني حکمرانان د تيمورلنگ فوځ ته ورسيدلي دي او اوس به دوه ورځې وروسته جشن جوړيږي .
ددې ټولو خبرونو په اورېدو سره علي پاشا دواړو مخبرانو ته وکتل او دهغوي شکريه وکړه او بيا ورته وويل :
دخپل ورور محمد سره خبرې کوم بيا به تاسې ته ووايم چې تاسو ددې ځايه د تللو وروسته کوم کارونه بايد تر سره کړئ .
ددې وروسته علي پاشا د وليعهد محمد په لورې وکتل او ورته يې وويل :

ک هغه په اوسپنيزه پنجره کې بند کړې دي ، نو دا خبر زمونږ په مصيبتونو کې نور هم ډير بښت راوست . وروره ! زه
غواړم يو کار وکړم ، زه دهغې تفصيل ته وایم او بيا ستا رايې پرې غواړم
تعقيب پسې روان و نو تيمورلنگ ته زمونږ ددې تعقيب په هکله معلومات نه و . هغه دانقرې په ښار باندې يرغل و
تيد ، اولري يې په پراخه ميدانونو کې پړاو وکړ او خندقونه يې وويستل ، خو بيا هم دهغه په زړه کې دانقرې د نيولو هيله
همغسې پاته ده . اوس زه غواړم دهغه دا هيله را وپاروم .
تيريرم او دانقرې په لور ورځم . محمده وروره ! ته دخپل لښکر سره همدلته اوسه ، زه دانقرې ښار ته ور ننوځم . تر لږه
لږ وخت پاته کيدل اوبيا د بلې دروازې څخه بيرته راوتل او بيرته دلته راتلل د کوم عاقل سړي کار دي او مونږ ته به
يې گټه څه وي ؟

سالاران او لښکر دخپل ځان له پاره خطر احساس کړي ، اودا فکر به وکړي چې زه کوم وخت دانقرې د ښار څخه را
هملته به خپل پړاو وکړي ، نوکه چيري هغوي همدا سي وکړي نو زه او ته به دهغوي په پړاو باندې حمله وکړو او په پړاو
کې دهغوي د لښکرو د تباه کيدو وروسته به خپل سلطان دهغوي د لاسه ازاد کړو .
داسې وکړي نوزه به د شپې په تياره کې د تيمورلنگ په دغه فوځ باندې حمله کوم اوزه هيله لرم چې زه به دهغه دا برخه
کې ما خپل دښمن ته ماتې ورکړه اودهغوي لښکر مې ټول له منځه يوړل ، نو پوه شه چې ما دخپلې ماتې بدله واخستله .
نو څخه راوتلي اودخپلو لښکرو سره يو ځاي دانقرې ښار ته ور ننوتی دي . کيدائ شي انقرې ته زمونږ د ورننوتلو خبر د

ر ته ونه رسيږي ، خوكله چې زمونږ جاسوسان دا خبرونه خپار كړي نو بيا به ډير ژر تر تيمور لنگ پورې ورسېږي .
يوې له منځه يوسي ، ترڅو دښمن ته په هېڅ صورت دا خبر ونه رسيږي چې زه د انقري دښار په يوې دروازي ور
لكه څارنه كوي او زما ددې عمل څخه چې د دښمن په لښكر كې څه عكس العمل راپيدا كېږي دهغه څخه به ما خبروي .
چې علي پاشا خپله خبره بس كړه نو تر يوه وخته پورې هلته چېه چپتيا وه ، بيا وليعهد محمد په خبرو پيل وكړ او ويې ويل :
ستله ، بيا گوره وروره ! ددښمن په پړاو او يا د انقري په شاوخوا كې ددښمن په لښكرو باندې به د حملې پلان او طريقه څه
ډول وي ؟

حمله وكړو او يا د انقري دښار په اطرافو كې د هغوي په لښكر باندې شپېنۍ وينه تويونكې بريد وكړو . هر څه چې مونږ
نو دواړه وروڼه به دهمغه په مطابق د جنگ پلان جوړ كړو . علي پاشا په ډير ډاډ سره دا خبرې وليعهد محمد ته كولې .
په دې وخت كې علي پاشا مخابراتو ته مخ كړ او ورته يې وويل چې :
دښار ته ننوځي ، بيا د لږ وخت لپاره هلته تم كېږي او بيا به د شرقي دروازي څخه بيرته را وزي او د غرنيو لمنو خواته به
تاسې په شتون كې دخپل ورور وليعهد محمد سره جوړ كړ ددې پلان ټول تفصيل به د انقري دښاروال سره شريك كړئ .
دښار ته را رسيدلې دي ، تر څو د تيمورلنگ لښكرو ته زمونږ انقري ته د ورتللو دا خبر ورسېږي . بيا به د هغوي د عكس
العمل انتظار كوو ، اوس تاسې ددې ځايه د انقري په لور كوچ وكړئ .
دخپل فوځ سره د غرنيو سيمو څخه كوچ وكړ ، په ډيره پټه توگه د هيلس درياب څخه تير او د انقري په لور وخوځيدل .
**** ۴۹

دښار جنوبي دروازي ته را ورسيد نو هغه څراغونه چې په برج او ديوالونو باندې روښانه و دهمغوي په رڼا كې دښاروال
علي پاشا و پېژانده ، بيا نو دښاروال لور غږ تر غږو شو .
دروازه پرانيږئ !!

پور په ښار كې و ر ننوت نو دښاروال په يوه منډه هغه ته ورسيد . علي پاشا د آسه را ښكته شو او دښاروال ته يې غاړه
پورې خپل فوځ هملته په پراخه ميدان كې د پړاو او ارام كولو له پاره پرېښود او تر څنگ ولاړ دښاروال ته يې وويل :
ونو لمنې كې به ورننوځم او دخپل ورور وليعهد محمد سره به يو ځاي شم . مونږ ته خبر را رسيدلې او تاته به هم دا خبر را
ويې د جشن د جوړولو په كار بوخت دي ، هغه په دې جشن كې د گډون له پاره اروپايي حكمرانانو ته هم بلنه وركړې ده
ري د راپورونو په اساس يو شمير حكمرانان د هغوي په جشن كې د گډون له پاره د تيمورلنگ د فوځ پړاو ته ورسيدلې دي .
د محمد هم دخپل لښكر سره يو ځاي د انقري ښار ته و ر ننوتې دي . كله چې تيمورلنگ ته دا خبر ورسېږي نو هغه به دخپل
بي بيرون ددښمن سره څه وكړل شي ، دا كار ماته او وليعهد محمد ته پريږده . كه چيري تيمورلنگ دخپل فوځ يوه برخه
يې كوم زيان د تيمورلنگ له اړخه را رسيدلې دي نو كه خداي غوښتل نو تيمورلنگ ته به دهغه څخه ډير زيان و ورسوو .
ازادوم . كله چې دا خبر تيمور ته ورسېږي نو ياد ساته كله چې هغه انقري محاصره كړه نو بيا به هغه خپله محاصره بيرته
وي نو په هر صورت كې به ته د انقري په ښار كې ځان محاصره كوي . او دا چې ستاسره د خوراك څښاك څه حال دي ؟
مياشتو پورې هم محاصره اوږده كړي نوبيا به هم زمونږ سره د خوراك زيرمي پاتې وي ، ما د خوراك څښاك يوه ډيره
ت كې ماته او د وليعهد محمد لښكريانو ته ددې انتظام كړي و . دا خوراك تاسې له ځانه سره دخپل لښكر له پاره يوسئ .
دښاروال ددې خبرونه وروسته توقف وكړ او دلر څه فكر نه وروسته يې وويل :

خپله خوشحالي تاسې ته نه شم بيانولې ، په هر حال هغه پلان چې تاسې ددښمن له پاره تيار كړې دي نو زه دعا كوم چې
پلان كې بريمند كړي ، اوس ته له ماسره يو ځاي شه تر څو تاته هغه زيرمي و ښاييم چې ته به يې دخپله ځانه سره وړې .
ډيري لږيدلي و . تر ډيره پورې علي پاشا د زيرمو په كتلو باندې ډير زيات خوشحالي خوله ، او بيا يې دښاروال ته وويلي :
س ځم ، زما جاسوسانو به خپل كار پيل كړي وي او تر لري لري پورې به يې ددې خبرو دخپلولو له پاره كار كړي وي .
خبرې سره سم د علي پاشا لښكرې د سترگو په رپ كې تيارې شوې او په زياتو شوو اسونو يې د خوراك سامان بار كړ . او
په پاته نيمو يې دوه دوه عسكرو سپاره شول او د انقري دښار د شرقي دروازي څخه بيرته بيرون ووتل .
د محمد هم په ډيره بې قراري سره د علي پاشا او دهغه د لښكرو انتظار كاوه ، څنگه چې د علي پاشا لښكر را ښكاره شو
د محمد د ډيري خوشحالي څخه ورمونده كړه او علي پاشا ته يې غير وركړه كله چې سره جدا شول نو علي پاشا ورته وويل :
! دا سامان چې په آسونو باندې بار دي ، دا ټول د خوراك څښاك شيان دي ، د انقري دښاروال مونږ دواړو ته راكړي دي .
يې هملته په غارونو كې و ر ننويستل ، او ددې وروسته علي پاشا او وليعهد محمد خپلو لښكرو ته د ارام كولو حكم وكړ .
خيمي ته د ننوتلو وروسته د تيمورلنگ په اشاره باندې كينا ستل ، بيا وروسته د تيمورلنگ دې ټولو ته وكتل او ويې ويل :

ايا تاسو په خپل لښکر کې کوم خبر اوریدلي دي ؟

د تیمور لنگ ولیعهد او لمسي محمد ورته په ځواب کې وویل :

ور داخل شوي دي زه پوهیږم چې دا خبر دومره بد نه دي ، بلکه ډیره ښه خبر دي ، په تیر جنگ همدې علي پاشا او ولیعهد نیو لمنو کې ور ننوتل ، هغوی ته په دې تیښته کې بایزید هم بسپنه کړې ده ، خو هغه و نیول شو او دوی دواړه و تښتیدل . سره دلته د کتلو تر مخه مونږ ټول ناست و او په دغه موضوع موبحث وکړ او زه هیله لرم چې هغه پلان چې مونږ ټولو یوځای تیار کړې دي هغه به تاته هم منظور وي .

په مخ کې او ورته یې وویل ، ماته ووايست چې تاسې څه ډول پلان جوړ کړې چې هغه ته اخري ښه ورکول غواړئ ؟ اتونوکې دسهار اذانونه پیل شي نو بیا به زه د یرغل له پاره ځان چمتو کړم . اوپه همدې وخت کې به په ښار باندې حمله وال فوځونه قتل عام کړم ، د عامې وژنې داسې منظره به جوړه کړم چې د انقري خلکو تر اوسه پورې نه وي کتلې ، د خپلې لمسي په دې ډول خبرو باندې تیمور لنگ ډیر زیات خوشحاله شو او بیایي په ډیره مینه خپل لمسي ته وویل : دا چې ځانته هلته مه ورځه ، یا له ځانه سره خپل ورور الخ خان یوسه او یا سپه سالار نور الدین له ځانه سره ملګري کړه . ټول یوځای ستاد لمسي کار دي ، زه به هیڅکله هم بل څوک له ځانه سره په دې کار کې ملګری نه کړم . اوس خپله دویمه خبره راته وکړه .

بیا ددې جشن نه وروسته په انقري باندې یرغل وکړه ، نو په دې ترتیب به مونږ د انقري دفتحي دویم جشن هم و لمانځو . چیرې دکوم علت په واسطه د انقري د ښار په سوبې کې او یا دهغې په انتظام کې ماته ستونزه پیدا شوه نو ته به د فتح سي هغې ته د اخري ښې ورکولو حکم وکړئ . زه هیله لرم چې اوس به ته په هغې پلان باندې کومه نیوکه ونه کړي . تیمور لنگ تر یوه وخته پورې دځندانه شین و . بیا چپ شو او څه فکر یې وکړ بیا را پورته شو او ویي ویل : مله کول غواړي نو تر هغه وخته پورې خپل لښکر په خوندي ځایو کې وساته ، که چیرې ته د وخت نه مخته هلته ور ځئ ، هم ورسیري نو داسې یلغار وکړه چې ستا پر هماغه لمري یلغار سره انقري د پښو و غورزیږي او تاته سلامي شي . په جشن کې په ډیره بې صبری سره ستا انتظار کوم ، اوس تاسې ولاړ شئ ، او دمحمد د فوځ د کوچ تیاري وکړئ . ددې خبرې سره سم ټول د تیمور لنگ دخیمې څخه ووتل . پرلپسې لري

عثماني امپراطوري او پر خلاف یې د صلیبیانو سازشونه (۲۸)

عثماني امپراطوري او پر خلاف یې د صلیبیانو سازشونه (۲۸مه)

مکمل غیرسیاسي : یو تاریخي په زړه پورې ناول .

زمونږ د هیواد گود تیمور څوک دي ؟

اوس تاسې ددې تاریخي ناول اته ویشتمه برخه لولئ :

***** ۵۰

هلته د سلطان بایزیدلږم جاسوسانو په ډیره بیره خپل کارونه تر سره کول ، هغوی د انقري ښاروال هم ددې خبرو اترو څخه چې د تیمور لنگ اودهغې د سالارانو تر منځ شوي وې ، خبر کړ . هغوی ښاروال ته دا خبر هم ورکړ چې د تیمور لنگ لمسي به د انقري په ښار باندې هغه وخت یرغل کوي چې د ښار په دننه کې د سهار اذانونه پیل شي .

دانقري ښاروال ددې خبر د اوریدو سره سم خپل جنګي تیاري نور هم ځواکمن کړ . دانقري دښار په دیوالونو باندې لا د پخوا څخه کوچني کوچني منجنيقونه نصب شوي و او تر څنګ یې د تیږو ډبرې لا هماغسې موجود و . ښاروال د برجونو دننه غشي ویشتونکی کینول او دهغوی سره یې دغشو انبارونه کینودل . تر څنګ یې ددیوال دپاسه د تیږو بارې جوړې کړې ، اوښاریانو ته یې دا لارښوونه وکړه چې څنګه چې دښمن په ښار باندې حمله وکړي نو تر او ښځې دي ټول د دیوالونو لوري ته مخه کړي او داسې تیږي دي ووروي چې دښمن ته ددې موقع په لاس ور نشي چې دیوالونو ته را نږدی

شي.

دا خبر هلته په غرنیولمنو کې علي پاشا او ولیعهد محمد ته هم ورورسید . په ځواب کې علي پاشا او ولیعهد محمد دواړو خپلې لښکرې د غرنیو سیمو څخه راوویستی او د هیلېس ددریاب څخه تیرې او هملته یې په پوره تیاری سره سنگرونه و نیول . علي پاشا و ولیعهد محمد دواړه د هیلېس ددریاب په غاړه د غره په یوه اوچته څوکه باندې کیناستل او انتظار یې کاوه ، کله چې د شرق نه دسهار سپینوالي رابنکاره شو نو علي پاشا ولیعهد محمد ته وویلې :

وروره ! زموږ د ازمینست او امتحان وخت را ورسید . تر لږه څه وخته پورې به دانقرې په جوماتونو کې اذانونه پیل شي ، اودهغې سره سم به دتیمورلنګ لمسي د انقرې په ښار باندې یرغل پیلوي .

واوره زما وروره ! زه به لږه شیبه وروسته د هیلېس ددریاب په غاړه غاړه د شمال په لوري ولاړ شم ته دخپل لښکر سره همدلته پراو وکړه ، کله دې چې د انقرې په جوماتونو کې دسهار د لمانځه اواز تر غورو شو نو بیا د خپل لښکر سره یو ځای د هیلېس ددریاب څخه راتیر شه ، اودجنوب له اړخه په دښمن باندې ځپونکې گذارونه وکړه . ښکاره ده چې کله چې ته په دښمن باندې حمله وکړې نو دښمن به په پوره ځواک سره ستا په لور را ټول شي . اود ښار په دیوالونو باندې دختلو اراده به له یاده وکارې ، تر هغې وخته پورې به زه هم خپل کار پیل کړم . زه به هم ستاسې په څیر د هیلېس ددریاب څخه تیر شم . اوهغه وخت چې دښمن له تاسره دټکر له پاره هغې لوري ته درځي د شا له اړخه به پرې ځپونکې حمله وکړم . زه هیله لرم چې موږ به ددې لښکر په لمنځه وړلو کې بریالي شو .

علي پاشا د خبرو په منځ کې دلږ څه فکر کولو له پاره تم شو اوبیایې ولیعهد ته وویلې :

محمد ! زما وروره ! ددې تر مخه ما تاته دخپل زړه یوه خبره لاندې کړې او هغه داچې ، هغه وخت چې ماښام کې زما مخبرانو ماته خبر راوړې و چې د تیمورلنګ لمسي ، ولي عهد محمد ، د سهار د اذانونو سره سم په انقره باندې حمله کوي نو ما همغه وخت یوه اراده وکړه ، چې هغه دا ډول ده :

وروره ! لکه څنگه چې سلطان بایزیدلدرم ، ته او زه دخپلو لښکرو تر مخه اوسپرو اوپه دښمن باندې گذارونه کوو نو تیمورلنګ او دهغه سالار نورالدین داسې نه کوي ، یا خو دوی دخپلو لښکرو په منځ کې اوسې او یا دهغوی تر شا ولاړ وي او خپل لښکر جنگ ته ور ټیله کوي ، کله چې زه ددښمن پر خلاف دشا له اړخه حمله وکړم . نو زما تر ټولو لوی مقصد او تر ټولو لویه اراده به داوي چې زه خو یا د تیمور لنگ لمسي ولیعهد محمد ژوندي ونیسم او یا لږ تر لږه هغه له منځه یوسم . نو تیمورلنګ ته چې دخپل لمسي د مړینې او یا ژوندي نیولو خبر د جشن په منځ کې ور سپړي نو بیا فکر کوه چې تیمورلنګ به په څه حال کې وي ؟

دعلي پاشا په دې خبرو باندې ولیعهد محمد خندان و . غوښتل یې څه ووايي چې علي پاشا بیا ورته په ویلو پیل وکړ . که چیرې زه په شمال کې او ته په جنوب کې د هیلېس ددریاب غاړه د سهار د اذانونو پورې انتظار وکړو نو لمړی خو د انقرې ښار له دې ځایه دومره لرې نه دې ، اودویم دا چې دشبې له اړخه اواز تر ډیره پورې بیرته انگاز یې کوي او منعکس کیږي نو وروره ! زما اوستا پلان همدا دی چې کله دې اواز واورید نو دهیلېس له دریابه تیرېږه او ځان د جنوب اړخ ته ور رسوه ، اوپه دښمن باندې را لویږه . زه به تر لږه وخته پورې انتظار وکړم چې دښمن له تاسره پوره په جنگ کې و ښلې نود شا له خوا به پرې ځپونکې برید کوم ، نو دښمن ته به د ځان د سنبالولو فرصت په لاس ورشي . اودشا له اړخه به زه هیله لرم چې دښمن به یوپه بل پسې د پښو ور غورزوم ، همدا به زما او ستا تر منځه اخری پریکړه وي . نو اوس که ته په دې کې کوم بدلون راوستل غواړې نو وي وایه .

ولیعهد محمد تر ډیره پورې چپ چاپ و اوبیا یې وویل : علي پاشا! بې شکه چې زه ولیعهد یم ، خوزما وروره ! ستا د جنگونو تجربه زما څخه ډیره ده ، تا زما دپلار سره داروپا په ډیرو جنگونو کې گډون کړې دې او ددښمن د ځپلو په اړه بریالي تجربې لري ، نو وروره ! ستا پریکړه ماته اخري پریکړه ده . اودهمدې په مطابق به په دښمن باندې گذار کوو . علي پاشا ودرید .

که چیرې خبره همداسې وي نو ته دخپل لښکر سره همدلته تم ښه ، زه به دخپل لښکر سره یو ځای دهیلېس ددریاب په غاړه غاړه باندې ځم او د سهار د اذانونو تر وخته به انتظار کوم . ددې خبرې سره سم علي پاشا خپلې لښکرې د شمال په لور و خوزولي . په دې تر تیب د جنوب له اړخه ولیعهد محمد او د شمال له اړخه علي پاشا په دښمن باندې د ور پریوتلو له پاره ځانونه چمتو کړل او په ډیره بې قراری سره یې دسهار د اذانونو انتظار کاوه .

شبې د مصلحت قلف مات کړ ، هر شي را بیدار شوې و ، ځکه چې د انقرې د جوماتونو څخه د اذانونو اواز هر شي په خپله غیر کې را نیولي و .

دانقرې د جوماتونو د اذانونو سره سم درې مهم انقلابونه جوړ کړل شول . لمړی دا چې د تیمورلنګ لمسي ولیعهدمحمد چې

دخپلو دوو لکو فوځيانو سره په سنگر کې ناست و په ناڅاپي توګه د سنگر څخه راووت اود انقري د ښار دديوالونو په لور لکه د توپان په څير ور خوځيدل .

بل انقلاب په ښار کې را پيدا شو . لاتر اوسه د انقري دښار ديوالونه په تيارو کې ډوب و خو بيا هم په ديوالونو باندې ټول لښکر مستعد ولاړ و . کيدای شي ښاروال قصدا ديوال په تياره کې پرې ايښي وي . خو کله چې دانقري په جوماتونو کې د سهار اذان پيل شو نو يو نا څاپه ټول هغه مشالونه چې د ديوالونو دننه ايښول شوي و بيرون را وويستل شول اودديوال دپاسه کيښودل شول . په دې ترتيب د ديوال ټوله برخه روښانه کړل شوه ، د روښنايي دا انقلاب د ښار په لور ور تلونکي يرغل کونکو اودهغوي مشر دتيمورلنګ لمسي هم په سترګو کاته ، او دا خبره په يقين سره دهغه له پاره ټکان ورکونکي وه ، هغه پوه شوې و چې دهغه د حملي او يرغل خبر دانقري ښاروال ته رسيدلې دې ، او هغه د ښاره ددفاع کولو له پاره مستعد دې . خو بيا هم د تيمور لنګ لمسي ډاډمن و چې دهغه سره دوه لکه عسکر دي او دښار دننه د علي پاشا ، وليعهد محمد او ښاروال سره ټول فوځونه تر يوه لک نه نه زياتيږي ، او هغه به ډير ژر هغوي و ځپوي .

دتيمورلنګ لمسي دا فکر هم کاوه چې دلمړۍ فتحې په واسطه دهغوي د فوځونو حوصلي کلکې شي ، ځکه چې د بايزيدلږم د ماتې په اساس د ترکانو حوصلي ډيرې ماتې شوې وې نو په دې خاطر د انقري تر څنګ دهغه د فوځ بري او د بايزيد د فوځ ناکامي هغه ته يو ډاډمنه خبره وه .

ددې نه اخوا چې کوم دريم ستر انقلاب راغي ، هغه دا و چې علي پاشا او وليعهد محمد دواړو د سهار داډانونو سره سم خپلې لښکرې د هيلس دريابه تيرې کړې او علي پاشا د شمال له اړخه او وليعهد محمد د جنوب له اړخه په دښمن دگزار کولو له پاره مخکې تګ کاوه .

دښار ديوالونو ته د رسيدو سره سم د تيمورلنګ لمسي خپله دوه لکه فوځونه د ښار په شمال غرب او شرقی سيمو کې خپاره کړل ، څنګه چې هغوي دښار ديوالونو ته د ور نژدې کيدو هڅه پيل کړه او د رسيدو پاتځۍ يې و غورزولې تر څو د ښار په ديوالونو باندې پورته وڅيرې نو پر هغوي باندې د غشو ، او منجنقيون په واسطه د تيرو ورو ل پيل شول ، هغه کسان چې د مخکې نه په ديوالونو ناست و هغوي پر دښمن باندې داسې تيرې وورولې چې دښمن په عسکرو کې يې يوه واويلا خپره کړه ، د تيرو او غشو باران هغوي د سختو ستونزو سره مخ کړل او دخپلو ځانونودخوندي ساتلو په خاطر يې وروسته تګ پيل کړ . اوپه دې ترتيب د تيمورلنګ د لمسي لمړۍ يرغل د ناکامۍ سره مخ شو .

کوم وخت چې د تيمور لنګ لمسي د انقري دښار په ديوالونو باندې د دويمې حملي له پاره ځان جوړاوه نو په همدې وخت کې پرې د سلطان بايزيدلږم د زوي وليعهد محمد لښکر را څرګند شو اوبيا يې د جنوب له اړخه د تيمورلنګ په لمسي هغه ناتار جوړ کړ چې تاريخ يې ياد لري .

د وليعهد محمد دلښکر ددې ناتار په اساس د تيمورلنګ د لمسي عسکرو هم په جوابي عمل لاس پورې کړ او دجنگ ډګر د تنور په څير ګرم شو .

دجنوب له اړخه د وليعهد د حملي څخه د تيمورلنګ لمسي دا فکر کړې و چې د علي پاشا او وليعهد محمد دواړو څخه به يو خامخا په ښار کې دننه پاته وي اوبل يې دښاره راوتلي اوپر دې يې حملي پيل کړي دې نو په دې خاطر يې په ديوال د ورختلو پريکړه ودروله ، اودخپل ټول لښکر سره يو ځای د جنوب په لور د بايزيد د زوي وليعهد محمد په لور د حملي کولو حکم ورکړ .

تاتاريان د حکم سره سم د خپل قايد د تيمورلنګ دلمسي سره يو ځای د بايزيد پر زوي را توې شول خو په همدې وخت کې فطرت حالات بل منګه کړل .

ځکه چې د هيلس ددرياب څخه د راتيريدو وروسته علي پاشا د خپل لښکر سره يوځای هملته په سنگر کې ناست و . کله چې دتيمورلنګ د لمسي دوو لکو فوځونو په وليعهد باندې يرغل وکړ نو د هغوي تر شا علي پاشا د خپل لښکر سره را څرګند شو . اوبيا يې د شا له اړخه دتاتاريانو لښکر تارو ما رکول پيل کړل

د شا له اړخه د علي پاشا د لښکرو حمله د سمرقند څخه د راغلي لښکر تر مخ د مرګ نښې راو ځلولې ، د هغوي ژوندونونه د زنځير په څير يو په بل پسې له منځه تلل ، هغوي زخميان د اسونو د سومونو لاندې دليدل ، دعلي پاشا د تيزو حملو په اساس د تيمورلنګ د لمسي لښکر يوې اوبلې لورې ته و تښتيد .

جنگ تر ډيره وخت پورې روان و . ان تردې چې لمر د شرق څخه را ښکاره شواو په خندا خندا د انقري د ښار شاوخوا ته راغي او ددواړو لښکرو د ټکر په وخت کې پورته کيده ، اوخپله ګرمي يې هرې خوا ته شنيډله .

د شا له اړخه د حملي په واسطه د ثمرقند لښکرې د ډيرې بدنظمۍ سره مخ شوې وې او تر لږه وخته پورې د تيمورلنګ د لمسي هغه لښکر چې شميره يې دوه لکه وه دعلي پاشا او وليعهد محمد دحملو په واسطه د ماتې ايني په څير ګرځيدلې و .

ځکه تر ډیره وخته پورې دهغوي بیرته منظم کیدل شوني نه ښکاریدل ، دهغوي ټولي لیکي ، دننه او دباندې ، مخکنۍ اوورسنتۍ ټولي د بدنظمي ښکار شوي وې ، خو د تیمورلنګ لمسي چې دخپل لښکر په منځنۍ برخه کې و ډیره هڅه وکړه چې خپل لښکر سره راټول او ددښمن پر خلاف یې د حملې له پاره و هڅوي ، که څه هم هغوي یو ځل بیا خپل ځانونه را سنبال کړل خو د شا له اړخه د علي پاشا ضربه په کلکه او شدت سره روا نه وه او هغه ان تر نیمایي پورې ، هغه ځای ته ځان را رسولې و چیرې چې د تیمورلنګ لمسي ولیعهد خپلې لښکرې ددښمن پر خلاف را ټولولې .

د جنگ د پیلامې دمخه علي پاشا ولیعهد محمد ته ويلي و چې هغه به هڅه وکړي چې هغه د تیمورلنګ لمسي ژوندي ونیسي او یا یې له منځه یوسي . دخپلې همدې ارادې د تکمیل په خاطر علي پاشا د خپلو ساتونکو سره یو ځای د تاتاریانو لښکرې سره وشکولې او د تیمورلنګ د لمسي پورې یې ځان را ورساوه . اوبیایي په ډیر قهر جن او دغضب نه ډک اواز سره د تیمورلنګ لمسي ته وویل :

د تیمورلنګ ظالمه لمسیه ! زه د بایزیدلدرم سپه سالار علي پاشا ستا تر مخه ولاړ یم ، اوتا ته زیرې درکوم چې که زما خدای و غواړي نو راتلونکې سهار به ستا څیره د وینو ډکه وويني .

د علي پاشا په داسې ناڅاپي راتلو سره د تیمورلنګ لمسي ټکان وخور خو علي پاشا ورته یوځل بیا وویل :

د تیمور لمسیه واوره ! په خدې سوگند چې تاسې زمونږ د سلطان سره دوکه کړې ده ، هغه دخپل ملت له پاره ابرو او عزت دي ، دخپل قوم له پاره دروځ په څیر دي دهغه په نیولو تاسې اسلامي امت د فنا لورې ته د وړلو پرته نور څه نه دی کړي . د تیمور لمسیه ! اوس چې ته زما تر مخ یې نو ولیکه چې : ته به اوس زما څخه خوندي پاته نه شي . زه علی پاشا به تا ته دمرګ راوړنکي اوسم . او کله چې ستا دمرګ خبر ستا دادا تیمور ته ورسیري نو یاد ساته چې دهغه عمر به د سلګي وهونکې ژوند په څیر په نوحه ویلو باندې تبدیل شي .

د علي پاشا په دې خبرو باندې د تیمورلنګ لمسي ډیر په غضب شو او په ډیره بې باکۍ سره یې علي پاشا ته وویل :

علي پاشا ته بکواس کوي ، زما تر مخ ستا حیثیت څه دي ، ایا ته پوهیږی چې د شا له اړخه دڅلوېښت زرو عسکر و سره او ولیعهد محمد به دڅلوېښت زرو عسکرو څخه د جنوب له اړخه زما دوه لکه فوځونه لاندې کړي . که چیرې تاسو دا فکر کړې وي نو دا ستاسې خوب اوخیال دي ، له ځانه سره ولیکه چې زه به تا د جنگ په میدان کې و نه وژنم بلکه د بایزید په څیر به دي بندي کړم ، لاسونه به دي تر شاو ترم او دخپل دادا تر مخ به دي حاضر کړم . تا ته به همغسې اوسپنیزه پنجره تیاره کړم تر څو د طوطي په څیر په کې پروت اوسي . اوبیا به همغه پنجره چې ته پکې پروت اوسي د خپل ځان مخې مخې ته وړم اوسمر قند ته به دي ور ننه باسم .

د تیمورلنګ لمسي چې کله خاموشه شو ، نوعلي پاشا ورته وویل :

د تیمورلنګ لمسیه ، زه به تر سمرقنده په پنجره کې ناست له تاسره نه ځم ، که چیرې زما خدای ، زما مالک او زما مرستندوي ته منظور وي نو دجنگ په دې ډګر کې به زه پر تا غالبیږم او زه تاته یقین درکوم چې زه به تر سمرقنده پورې نه ، بلکه ستا لاش به تر هغه ځایه پورې ځي . اوس ځان جوړ کړه چې زه درباندې حمله کوم . که زما حمله درولي شی نو ويې دروه ، ددې خبرې سره سم علي پاشا دتیمورلنګ پر لمسي باندې ور هی کړل .

تر ډیره پورې یې یو په بل باندې ځان وړونکی حملې کولې ، یو بل ته یې د تورې د فن ، د ډال د استعمالولو دفن او د زاويې د بدلون په اړه او خطرناکې حملې روانې وې ، په دې حملو کې علي پاشا ډیر زر د تیمورلنګ په لمسي باندې غالب شوي و خو یو ځل بیا د زاويې په بدلون سره علي پاشا د تیمور لنگ لمسي ته یوه موقع ورکړه خو بیا یې خپل توره په داسې شان پرې را خوشې کړه چې د تیمورلنګ د لمسي اوږه یې ور پرې کړه . او ان د هغې د شا څخه ووته ، دتیمورلنګ لمسي د آسه پریوت او چیغو اوسورو یې ټول میدان و نیو . کله چې تاتاریانو خپل سالار په وینو رنگ د آس نه را پریوتې او پر زمکه لوغزیدلې وکوت ، نودهغوي تر منځ یو هنگامه جوړه شوه ، او په ډیره بیره دتیمور لنگ په لښکر کې دا خبر خپور شو چې دسلطان بایزید یلدرم سپه سالار علي پاشا د تیمور لنگ لمسي وواژه .

دخبر په خبریدو سره سم دتیمورلنګ ددو لکو لښکرو تر منځ د افراقري یو ډیر بد حال را پیدا شو ، علي پاشا او د بایزید زوي ددې افراقري څخه پوره گټه پورته کړه ، د سترگو په رپ کې د ښار دروازي پرانستل شوې اوبناروال هم دخپل لښکر سره یو ځای د انفري د ښاره راووت ، اوپه تاتاریانو باندې یې حمله وکړه .

اوس نو د تیمور لښکر ددرې اړخونو څخه له منځه ته . د تیمورلنګ ددې لښکر نه کوم وارث و اونه کوم لارښوداو دجنگ قومنده ورکونکي و ، ددرې اړخونو څخه دهغوي عامه وژنه پیل شوې وه ، هغوي نه د شمال لوري ته تښتیدلي شول ځکه دهغه لوري علي پاشا ددښمن دخپلو له پاره تیار کار پیلکړي و . په دې اساس په ډیره چټکۍ سره د هغوي د فوځونو شمیر ه مخ په کمیدو شوه ، اودجنوب له اړخه پرې همداسې کیفیت د بایزید زوي ولیعهد محمد راوستي و .

اوس نو دهغوي د ځانونو دخوندي کولو له پاره يواځې يوه لاره وه او هغه هم دهيلس ددرياب په لور. نو کله چې هغوي متيقين شول چې جنگ کول به کاره دي، او ماتي دهغوي مقدر گرځيدلي ده نو بيا هغوي ټول د هيلس ددرياب غاړې ته را وټيټيدل. خو دې لوري ته ټيټيسته هم څه اسانه کار نه و..

علي پاشا، وليعهد محمد او د انقري ښاروال دهغوي داسې تعقيب کړل چې په تيزۍ سره يې دهغوي وروسته ټول دتيغه تيروول او دهغوي شميره يې بيخي را ښکته کړه، هغوي چې خوندي پاته شوي و دخپلو اسونو سره يو ځای د هيلس په درياب کې ځانونه ور واچول خو علي پاشا، وليعهدمحمد او دانقري ښاروال هغوي ته د ټيټيستي فرصت هم نه ورکاوه، ځکه هغوي غوښتل د خپلې پخوانۍ ماتي بدله واخلي، په دې خاطر ډيرو لږو ته د درياب څخه د تيريډلو فرصت تر لاسه شو. دهيلس ددرياب اوبه د تيمور لنگ د لښکر په وینو باندې سرې وې.

د تيمورلنگ لښکرو ته د ماتي د ورکولو وروسته دهغوي هغه کسان چې ژوندي نيول شوي و هغوي ټول يې په يوه ځای کې سره راټول کړل، اوبيا علي پاشا د جنگ په ميدان کې هغه ځای ته راغی چې دتيمورلنگ د لمسی لاش پروت و هغه د خپلې خورجين څخه يوه ښکته را وويسته، هغه يې د تيمورلنگ د لمسي د وجود څخه په تلونکي وينه کې ککړه کړه، پر هغې يې يو خط و ليکه، لږه شيبه يې د خولي په پوکي هغه په وينه ليکل شوې خط وچ کړ. اوبيا يې هغه کاغذ سره قط کړ او په خپله خورجين کې يې واچاوه.

هلته نژدې ولاړ وليعهد محمد او د انقري ښاروال د علي پاشا دا ټول کړچار د نژدې څخه کوت. په دې وخت وليعهد محمد دعلي پاشا څخه وپوښتل.

وروره! تا خود تيمور لنگ د لمسي په وينه باندې دا کاغذ وليکه، ايا زه ددې په مقصد او مطلب باندې پوهيدې شم؟ علي پاشا دخپله ځايه راپورته شو او وليعهد ته يې وويلي:

زما وروره! له ماسره را ځه، ته به په خپله وگوري چې زه ددې ليک څخه څه ډول کار اخلم.

وليعهد محمد او د انقري ښاروال چې چاپ د علي پاشا پسې روان شول، علي پاشا دوي هغو عسکرو ته راوړل چې دتيمورلنگ د لمسي دلښکر خلک و. علي پاشا دهغو بنديانو څخه يو د خپل لاس په اشارې سره راوغوښت. بيا د تيمور دلمسي په وینو ليکلي کاغذ يې دهغه په لاس کې ورکړ او ورته يې وويل:

زه تاسې ټول ازادوم. تاسې بيرته خپل پړاو ته تللي شئ، دغه کاغذ باندې ما دتيمورلنگ د لمسي په وينه يو ليک ليکلي دي، کله چې تاسې خپل پړاو ته ورسيرئ نو دا کاغذ به شهنشاه تيمورلنگ ته ورکړئ، اوس تاسې ټول ازاد ياست، تاسې تللي شئ.

دعلي پاشا ددې پريکړې څخه بنديان تاتاريان ټول ډير زيات خوشحاله شول. بيا د هغوي څخه يود علي پاشا خوا ته راغی او په ډير عجز او انکسار سره يې وويل:

مونږ ستا ممنون يو چې مونږ ته دې ازادي راکړه، او مونږ دې پريښودو چې بيرته خپل پړاو ته ستانه شو. خو ته به له مونږه سره يوه بله مهرباني هم وکړې، ته پوهيرې چې مونږ دومره اورود واټن په پښو نه شو وهلي، نو مونږ ته اجازه راکړه چې په هغو اسونو چې مونږ سپاره راغلي و بيرته په همغو اسونو سپاره ولاړ شو.

علي پاشا ورته ددې اجازه هم ورکړه، هغوي په ډيرې خوشحالي سره هغه لوري ته ولاړل چې ددوي آسونه تړل شوي و. هلته يې خپل آسونه و لتول اوبيا چې کوم آس کوم يو ته په گوتو ورته، په همغه يې پښه اړوله اودخپل پړاو په لور ور روانيده. علي پاشا او وليعهد محمد هم دهيلس له دريايه را تير شول. هغوي د همدې غرنیو لمنو څخه تير شوي و او د تيمورلنگ په لښکرو باندې يې يرغل ور وستې و. د انقري ښاروال هم بيرته خپل لښکر د انقري ښار کې خپلو ځايو ته يوړ او په ښار کې يې ځان د پخوا په څير يو ځل بيا په محاصره کې واچاوه.

***** ۵۱

هلته په پړاو کې تيمورلنگ جشن جوړ کړې و. په دې جشن کې تيمورلنگ سلطان بايزيد هم د اوسپنې د پنجرې څخه را ويستلي و او په جشن کې يې را گډ او ورته يې د خپل ځان تر څنگ د ناستې ځای برابر کړې و. دتيمورلنگ سالار نورالدين چې د بروصي د ولکي کولو څخه وروسته کومي خزاني او دسلطان د حرم څه وگړي له ځانه سره راوړي و هغوي يې هم د جشن په وخت کې دنمايش له پاره خلکو ته وړاندي کړل. سلطان بايزيد ته يې هم د هغه يوه جوړه کالي ورکړل چې وايي غونډۍ، خو هغه د هغوکاليو د اغوستلو څخه ځان وژغوره، مگر هغه چپنه يې چې دهغه د کوره د بروصي څخه را وستې وه هغه يې ورته په زور واغوستله، هغه ته يې په زور عمامه (لونگۍ) ور په سر کړه او دشاهنشاهي نښې په څير يې هغه امضا هم په لاس کې ورکړه چې هغه به تل له ځانه سره په لاس کې گرځوله. ددې ټولو هر څه وروسته تيمورلنگ د جشن د پيلولو حکم وکړ. او ټولو هغو وينځو او د سلطان د حرم ښځو ته يې چې د

بروصي څخه نورالدين را وستي وي ، حکم وکړ چې د خپلو سالارانو نه علاوه د اروپا نه راغليو ميلمنو ته هم شراب ورکړي ،

دبايزيد له پاره دا حال د زغم وړ نه و . په داسې حال کې چې خپل شاهي کالي يې په ځان کې و او ولاړ و نو ورته يې همغه شراب ور وړاندې کړل چې د خپلې نوي ناوې «ډسپنا» د را واده کولو وروسته يې د هغې په څښلو پيل کړي و . خو سلطان د شرابو د څښلو څخه منه والي وکړ . دهغه سترگې د سلطنتي کورنۍ په ټولو هغو ښايسته او ښکلو وينځو ، ښځو او نجونو باندې نښتي وې چې شراب يې خلکو ته ورکول .

د بروصي ددې ښځواونجونو څخه يې د شرابو د ورکولو کار اخست . په دې ډله کې د سلطان بايزيد نوي محبوبه ډسپنا هم شامله وه . دبروصي هغه ښکلې او ښايسته ښځې چې نورالدين نيولې وې او له ځانه سره يې راوړې وې د هغوي يو شمير داسې وې چې ددې نه مخه يې دحرم څخه بيرون هم قدم نه و ايښودې . دهغوي حسن او ښکلتيا يې مثاله وه ، خو تيمورلنگ هغوي دومره ذليلې اورسوا کړې چې هغوي بې چاره گانو په لوڅو ځانو خلکو ته د شرابو ورکول پيل کړل .

په دې جشن کې د اروپا دحکمرانانو څخه علاوه داسيا څه پادشاهان هم ناست و چې تيمورلنگ ددې جشن له پاره په ځانگړي توگه را بللي و . په دې وخت کې ټولو پادشاهانو د سلطان بايزيد يلدرم په لورې کتل . يوشمير د سلطان په حال باندې حيران و او په تعجب يې ورته کتل ، يو شمير نورو غوښتل چې ښه او نرم سلوک ورسره وشي ، خو بايزيد په خپل ځاي باندې چپ چاپ ناست و او هغو شرابو ته چې تر مخ ورته ايښول شوي و لاس هم ورنه وړ .

هغه وخت چې د فتحي دا جشن په پوره جوش کې و نو دتيمورلنگ ساتونکي دننه راغي ، دهغه مخ باندې د انديښنو سيوري را پرېوتې و . هغه تيمورلنگ ته را نژدې شو او په ډير رازدانه توگه يې ورته وويل : اقا! د انقري څخه يو څو کسه سواره راغلي دي ، هغوي غواړي له تاسره وويني .

تيمورلنگ هغه وخت د شرابو او فتحي په جشن کې مست و ، خپل ساتونکي ته يې وويل : ته دا خبرې ولي دومره پټې ماته کوي ؟ په لور او ازي يې ووايه تر څو زما تر څنگ ناست بايزيد يې هم واورې ، بايزيد ته وگوره د هغه زوي موسي هم دلته ناست دي . هغه خبره چې ته کوي دهغوي غوږونو ته يې هم ورسوه ، ددې نه علاوه دلته چې په دې جشن کې څومره خلک ناست دي هغوي ټولو ته يې هم اعلان کړه . ځکه چې زه ډاډه يم چې د انقري څخه چې کوم سواره راغلي دي هغوي به خامخا زما د لمسي محمد د فتحي خبر راوړي وي .

په دې وخت کې د تيمورلنگ ساتونکي غوښتل څه نور هم ووايي ، خو تيمورلنگ پرلپسې خبرې کولې اوده ته يې د ويلو فرصت نه ورکاوه ، هغه يو ځل بيا خپل ساتونکي ته وکتل او ورته يې وويل : اوس نو ته ما په خبرو کې مه را ښلوه او دجشن دا خوشحالي را باندې مه کموه . ولاړ شه او د انقري څخه د راغلي سورو څخه چې کوم يې ډير مهم دي ماته راوړه ، هغه چې څه وايي نو وابه يې ورم . ځکه زه ډاډمن يم چې هغوي به ماته زما د لمسي د سوبي خبر راوستي وي . اوس ورځه ، وخت مه ضايع کوه ، دهغوي د ډلې څخه يو کس ماته را واستوه ، تر څو دخپل لمسي د پيغام څخه خبر شم .

څرنگه چې ساتونکي غوښتل تيمورلنگ ته لږ څه نور هم ووايي خو د تيمورلنگ وينا هغه په شک او تردد کې واچاوه ، هغه د ډير يو تذبذب په حال کې د تيمورلنگ د خوا څخه لرې شو او ولاړ . د تيمورلنگ او د هغه د ساتونکي تر منځ خبرو سلطان بايزيد او دهغه زوي موسي هم متوجه کړي و . هغوي هم په ډيره توجه او غور سره د هغوي خبرې اوريدې . اوس نو سلطان بايزيد اودهغه زوي موسي د تيمورلنگ د سترگو لاندې هغه لوري ته کتل چې ساتونکي ترې راغلي و .

لږه شيبه وروسته يو وسله وال کس تيمورلنگ ته راغي ، زمکې ته يې کتل او تيمورلنگ ته يې احترام وړاندې کړ . او ورته يې وويل : اقا! سنا ساتونکي زه تاته را ليرلي يم . زه د انقري څخه راغلي يم اوله ماسره تاته يو پيغام دي .

تيمورلنگ په ډير غور سره وسلوال ځوان ته وکتل ، او ورته يې وويل : چې که له تاسره کوم پيغام وي نو ولي ځنډ کوي سمدستي يې ووايه .

په دې وخت کې هغه ځوان خپلو کاليو ته لاس کړ او د يو قط شوي کاغذ يې د تيمورلنگ په لاس کې ورکړ ، اوبيا په ډير افسوس سره وويل : اقا ! هغه څه چې زه ويل غواړم ، زما په ژبه باندې ښه نه شکار ي چې وي وایم ، ته پخپله خط ولوله ، دا ليک د بايزيد يلدرم دسپه سالار علي پاشا له لوري دي .

د علي پاشا د نوم به اوريدو سره د سلطه بايزيد او دهغه د زوي موسي په سترگو کې يو قسم نور او رڼا را پيدا شوه ، او په ډيره بې قراري سره يې کله تيمورلنگ ته اوکله هغه وسلوال ځوان ته کتل چې د خپل لښکر څخه دلته راغلي و .

دسلطان بايزيد د سترگو تر مخ تيمورلنگ هغه کاغذ پرانست ، دا همغه کاغذ و چې علي پاشا د تيمورلنگ د لمسي په وینه

ليکلي و . کله چې تيمور لنگ هغه کاغذ لوست نو سلطان بايزيد اودهغه زوي موسي هم په هغه ليک باندې سترگې نښلولي وې. او په ډيره چټکۍ سره يې په وینو ليکلی دا کاغذ ولوست . په دې کاغذ کې ليکل شوي و :
 تيمورلنگه ! ته دخپلو وینه تويونکو ارزوگانو له پاره يو حيله ناک ، ظالم او د انساني اخلاقو نه عاري انسان يې . ته د خير وشر تر منځه د توپير نه خبر نه يې . ته کولی شي په لارو کې صليبونه و دروي او په لاسونو کې خلکو ته دمخونو دټک و هلو پوهه و لرې ، اې د سمرقند ليوه ! واوره ! هغه خبر چې زه ددې ليک په واسطه تا ته درکول غواړم ، دهغه په اوریدو به ستا حهره په خولو کې ډوبه شي او ستا په سترگو کې به د فنا فکر را خپور شی . اوستا حال به په تيرو کې د بيدونکي وينې په خير وگرځي .

تيمور لنگه ! ستا ژوند په وینه تويونکو تعبيرونو باندې ولاړ دې ،ته د نورو د وينو په واسطه د خپلو غوښتنو او هيلو رنگيښونکي يې ، خو نن ما ستا د ځان آينه کې زنگ او ستا د روح په ساغر کې زهر وا چول .
 دا ليک زه علي پاشا تاته ليکم . تا به اوریدلي وي چې علي پاشا د سلطان بايزيد يلدرم يو سالار دې. تيمورلنگه ، علي پاشا به ستا له پاره د زهر و يوه بگوله ، اودسلطان بايزيد له پاره د هغه يو خدمت گار او دهغه په غم کې دهغه ملگری او دهغه ممنون او مشکودر زوی اوسي .

تيمورلنگه ! داليک چې دا اوس يې ته لولی ، ما ستا دلمسي ، ستا د وليعهد محمد په وینه ليکلي دي ، د انقري به جنگ کې ما هغه ته ماتې ورکړه او هغه مې له منځه يوړ . تيمورلنگه ! اوس نو خپله اوزمونږ سوبه سره موازنه کړه ، هغه جنگ چې تا زمونږ سره پخوا وکړ نو په هغه کې تا زمونږ نژدې څلويښت زره سپاهيان له منځه يوړل ، او زمونږ محترم سلطان بايزيد دې له ځانه سره قیدي کړ .

هغه جنگ چې مونږ د انقري په چاپيريال کې ستا د لمسي او وليعهد محمد سره وکړ نو به هغه کې مو ستا نژدې دوه لکه فوځونه له منځه يوړل اوستا لمسي محمد مو قتل کړ . اوس ته په خپله فکر وکړه چې په دې جنگ کې څوک فاتح دی ، ته ، او که مونږه . زه پوهيرم چې ددې ليک په لوستلو سره به هغه جشن چې ته يې همدا اوس لمانځي و دروي ، اوستا جشن درول به ددې خبرې گواه وي چې تاته فتح نه بلکه ماته درکړل شوي ده .

تيمورلنگه ! ته څه فکر کوي چې ته به زمونږ دترکانو جرأت هسي په توکو مسخرو باندې واخلي ؟ او زمونږ د تاريخ طلايې باب به له يوه سره له منځه يوسي ، هيڅکله هم نه ، مونږ دخپلې زمکې امينان يو ، تيمورلنگه ! اوس خو اصل جنگ پيل شو ، يواځې دوه درې کاله نه ، بلکه مونږ تر پيريو پيريو پورې ستا سره دمقابلي توان لرو. زمونږ د سلطان په پنجره کې د بندولو څخه تا څه فکر کړي چې ته به فاتح وگرځي ؟ مونږ به دلوح و قلم رڼا شو او تا به تعقيب کړو . تيمورلنگه ! مونږ په خپلو کوڅو کې د وينو خوب ، په سترگو کې لوړه او ناروغتيا نخونکي نه شو کتلي .

تيمور لنگه ! ما علي پاشا اود سلطان بايزيد زوي وليعهد محمد د خپلو لښکرو سره ستا لمسي اوستا لښکر له منځه يوړ . او اوس بيرته د هيلس ددرياب څخه تير شوي يو او په غرنيو لمنو کې ځاي په ځاي شوي يو . که چيرې ته دخپل لمسي د انتقام اخستلو جرأت لري نو بيا را مخته شه ، ملا وتړه او دغه غرنيو لمنو ته را ننوځه چې مونږ په کې همدا اوس موجود يو . زه تاته د مقابلي بلنه درکوم . که چيرې تا له مونږه سره په دې غرنيو سيمو کې جنگ وکړ نو په خداي سوگند چې مونږ به ستا د گوتو سرونو د وينو په چينو باندې بدل کړو .

زه پوهيرم چې زما د ليک په لوستلو سره به ستا د دعا په لاس کې غم ، انديښنې او مصيبت نه اخوا نور څه پاته نه شي . اې په مسلمان قوم باندې جبرکونکيه سوداگړه ! واوره ! ، دا د ستر خداي له اړخه عذاب وگڼه . تيمور لنگه ! ته د اسلامي امت ډير ستر دښمن يې ، ته تل د خپلو له پاره د شپې صليب دروي ، ته د غمونو په دې وخت کې دمسلمانانو له پاره تل دترخي وژونکي دوا گولي تياروي ، اوس نو دمرگ دغه نشتر ، اودا وینه تويونه لږ څه د ځان له پاره هم قبوله کړه ، تيمورلنگه ! ته فاتح نه يې بلکه مفتوح يې ، مونږ تاته ډير بده ماتې درکړي ، تا زمونږ څلويښت زره عسکر له منځه وړي خو مونږ ستا دوه لکه له منځه يوړل ، خوتيمورلنگه ! مونږ تښتيدلي نه يو . همدلته يو ، که چيرې همت لري نو دغه غرنيو لمنو ته راشه او بيا مقابله و گوره .

د علي پاشا دغه خط چې د تيمورلنگ د لمسي په وینه يې ليکلي و همدلته ختم شو . ددې ليک د لوستلو نه وروسته د تيمورلنگ حالات داسې بدل شول لکه داسمان څخه چې پرې تنډر را نازل شوي وي ، داسې احساس کيده چې د هغه د ذات د داخلي دنيا ټولې سطحې دې خبر لږزولي او توتې توتې کړي وي .

دخط د لوستلو وروسته تيمورلنگ دلاش په قسم زير و گرزيد ، او چپ شو . د هغه سر لاندې پريوتې و . په دې وخت کې په ډيره ارامه توگه سلطان بايزيد هغه ته وويل :

تيمورلنگه ! تر اوسه پورې په ترکانو کې داسې ځوانان شته چې د خپلې خاورې څخه دگلبن د جوړولو په فن ښه پوهيري .

تیمورلنګ د سلطان بایزید ددې خبرو ځواب ور نه کړ ، چې چاپ او په غم کې ډوب پر خپل ځای ناست و . نو سلطان بایزید یو ځل بیا تیمورلنګ ته مخ کړ او ورته یې وویل:

تیمورلنګه ! وخت ټول عمر یو شاتنه نه وي . زه تا دخپله ځانه سره بندۍ کړې يم . بې شکه چې دا به ستا کامیابي او برې وي ، خو هغه ضربه چې زما زوي علي پاشا تاسې ته درکړې ده هغه هم کمه نه ده . دې ته د قدرت احتساب وايي او دا د خداي له اړخه مکافات وگڼه . تیمورلنګه ! زه پوهیږم چې ددې خبر نه وروسته به ته جشن و دروي ، په دې خاطر ما ته اجازه راکړه چې خپلې پنجرې ته ولاړ شم ، له ماسره دې خپل ساتونکي ولېږه .

تیمورلنګ په خوله څه و نه ویل ، خپلو څو کسو ساتونکو ته یې اشاره وکړه ، او هغوي سلطان او دهغه زوي موسي د پنجرې په لور یوړل او هلته یې بند کړل. موسي دخپل پلار د پنجرې مخته کیناست .

سلطان په پنجرې کې ناست په څه فکرونو کې ډوب و ، ناڅاپه په سجده شو او په ډیره عاجزۍ سره یې خداي ته سوال وکړ . اي قدوس خدايه ! اي مهربانه خالقه ! يا حي يا قيوم ! تا په څومره بڼه توگه ظالمانو ته د هغوي د کړو سزا په همدې زمکه باندې ورکړه ، اي زما ربه ! تا چې زمونږ نصرت او کومک کړې زه ستا د ډیر عاجز بنده په حیث دهغې ډیر زیات شکر کونکي او ممنون يم .

ددې سره سم سلطان د سجدې څخه را پورته شو او بیا پر خپل ځای تر ډیره پورې په فکر کې ډوب ناست و چې یو ناڅاپه ورته فکر راغی ، او داوسپنې د پنجرې څخه یې بیرون کتل او ویل یې :

علي پاشا زویه ! تا د وطن گټو ته تازه روح او نوي جرأت ورکړ . تا څومره په حکمت سره دښمن په خپلو وینوکې لت پت کړ . اي زما دقوم او ناموس ساتونکيه ! زه ستا جرأت ، میراني ، شجاعت او بهادري ته سلام کوم . زویه ! تا په څومره بڼه کمال سره د تیمورلنګ فکر ونه خپاره کړل ، او دهغه اطمینان او ډاډ دي په وینوکې و لمباوه ، دهغه د فوځ غرور دي ور مات کړ ، اود هغه امیدونه او هیلې دي په ویره او بې غیړتۍ بدلې کړې ، زما زویه ! ته رښتیا هم دخپلو زمکو د ازادۍ یو ستر عزت ، د خپل وطن د قوت او عظمت ستره نښه یی . زه یو ځل بیا ستا ځان ځارني ، ستا سر تیری ، ستا عظمت او ستا جرأت ته سلام وړاندې کوم .

سلطان تردې ځایه خپل فکر کې روان و خو ودرید ، ځکه چې هغه ته د تیمورلنګ د لښکر څخه د کومي ښځې د تکلیف چیغې ، ژړا او په زوره زوره واویلا تر غوږو شوه ، په دې وخت کې سلطان د خپل ځان سره نژدې ناست خپل زوي موسي ته غوښتل څه ووايي چې ټکان یې و خور . ځکه چې د سلطان ښځه ډسپنا دهغه دپنجرې په لور را روانه وه . څنگه چې دسلطان زوي خپل ناسکه مور ډسپنا د پنجرې په لور را روانه وکتله ، نو دهغې د عزت او دهغې عظمت په خاطر د خپله ځایه پورته شو . ډسپنا را نژدې شوه او په خداي موسي ته د بیرته کیناستو اشاره وکړه ، او په ډیره خوشحاله خوله یې موسي ته وویل :

زما زویه ! په خپل ځای کینه !

تر څنګ یې ډسپنا په خپله هم په لوڅه زمکه کیناسته ، او د سلطان بایزید اوسپنیزې پنجرې ته یې تکیه وکړه ، خو پخوا له دې چې سلطان ورته څه ووايي ډسپنا ورته مخ کړ او ویی ویل :

ما ته تیمورلنګ د بندې ځاني او غلامۍ څخه ازادی راکړه او ستا تر څنګ یې داوسیدو حکم راته وکړ . اوس به زه دخپل زوي موسي په څیر ستا د پنجرې تر څنګ ناسته يم او ستا خدمت به کوم .

د ډسپنا په دې خبرو باندې د سلطان په مخ د اطمینان او ډاډ نښې را ښکاره شوي .

ډسپنا ! ته یې اورې کومه ښځه ژاړي ، چیغې وهی ، ..ایا تو پوهیږي چې دا به څوک وي ؟

دسلطان بایزید په دې خبره ډسپنا په ډیره ارامه توگه او په محبت سره سلطان ته وویل چې :

هغه ښځې چې ژړا او واویلا کوي هغه یوه د تیمورلنګ نگور ، دهغه د لمسی محمد ښځه اوبله د مرثوي ولیعهد مور ده . هغوي ته دعلي پاشا په لاسو دتیمورلنګ د لمسي د وژلو خبر ورکړل شوي دي .

سلطان بایزید یلدرم تر یوه وخت پورې چې ناست و . خو وروسته یې بیا ډسپنا ته وویلي :

ډسپنا ! زما زوي علي پاشا تیمورلنګ ته یولیک را استولي دي . کیدی شي د خط د مضمون په اړه به تاته چا څه ویلي وي ، کله یې چې دا خط تیمورلنګ ته راوست ، نو په هغه وخت کې هغه جشن لمانځه ، زه هم هلته د تیمورلنګ تر څنګ ناست وم ،

ما هم هغه خط ولوست ، هغه لیک علي پاشا د تیمورلنګ د لمسی په وینه باندې لیکلي و او رالیرلي یی و . په هغه کې یی

ورته لیکلي و چې که تا زمونږ څلوېښت زره عسکر وژلي نو ما ستا دوه لکه له منځه وړي دي ، هغه په دغه لیک کې

تیمورلنګ ته چلنج هم ورکړي و چې که رښتیا هم جنگجو وی نو د هیلې ددریاب څخه دي را تیر شي او دغرونو دغه لمنو

ته دي دجنگ او انتقام له پاره راشي . زه او ولیعهد محمد به ورته منتظر اوسو . ډسپنا ! گوره چې تیمورلنګ به دعلي پاشا

ددې ليک ځواب څه ډول ورکوي ، ايا دهغه پر خلاف به کوم عمل کوي او يا دهغه پر خلاف به دغه غرنی سيمي چي علي پاشا او زما زوي محمد په کې دي ، محاصره کوي .

په دې وخت کې د ډسپنا په مخ باندې خندا را خپره شوه . بيا يې سلطان ته وويلي :
درونده سلطانه ! دا تيمورلنگ هيڅ هم نه شي کولې ، هغه د علي پاشا چلنج نه دې منلې ، بلکه زه به تا ته دا ډاگيزه کړم چي تيمورلنگ خپل لښکر ته د سمرقند په لور د کوچ کولو حکم کړي دي . کيداي شي هغوي د هيلس ددرياب په غاړه په غرنيو لمنو کې د علي پاشا او وليعهد سره مخامخ کيدل نه غواړي ، زه فکر کوم چي په همدې خاطر هغه ددې ځايه د کوچ کول تابيا کړی ده ، هغه ددې نه ويريزي چي هسي نه چي علي پاشا او وليعهد محمد پر هغوي دلته هم يرغل را نه وړي . او ددې لښکر ته نه تلافی کونکي زيان ور ورسوی.

د ډسپنا دا خبره سهي ثابته شوه ، ځکه چي لږه شيبه وروسته تيمورلنگ خپل پراو ختم کړ او هر څه يې په اوبنانو او نور و باريډونکو حيواناتو باندې بار کړل او هغه اته لکه لښکري يې چي د سمرقند څخه له ځانه سره راوستي و او په هغه لښکر کې دخوشحالی نغاري وهل کيدی او د سوبي او فتحي جشنونو له پاره په کې تيارې نيول کيده ، اوس د هغې څخه د تيمورلنگ دلمسي په گډون دوه لکه له منځه تللي و . کله چي تيمورلنگ د شپږو لکو لښکرو سره بيرته د سمرقند په لور ته ، نو بيا په هغه لښکر کې يې د خپل لمسي په غم کې تورې جندي پورته کړي وې . او هرې لورې ته چپه چپتيا وه .
پرلپسې لري

دقريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې د صليبيانو سازشونه (۲۹مه)

مکمل غيرسياسي : يو تاريخي په زړه پورې ناول .

زمونږ د هيواد گود تيمور څوک دي ؟

اوس تاسي ددې تاريخي ناول نهه ويشتمه برخه لولئ :

پرلپسې **** ۵۲

هسي خوتيمورلنگ فکر کاوه چي هغه د ترکي عثمانيانو سلطنت ورختم کړي او اوس د سمرقند په لور روان دي ، ځکه چي سلطان بايزيد دهغه سره بندي و او دسلطان زوي هم دهغه سره روان و . د سلطان سپه سالار علي پاشا او دهغه زوي وليعهد د سترگونه ورک و . او ريښتيا هم په څرگنده توگه داسي بريښيده چي د عثمانيانو سلطنت د تل له پاره له منځه ولاړ . خور اتلونکي وختو ډيره ژر دا خبره غلطه ثابته کړه . خوبيا هم هغه وخت چي تيمورلنگ په عثماني سلطنت باندی گذار وکړ او بيرته سمرقند ته روان و نو په اروپا کې ډيرو دښمنانو دهمدې حالاتو انتظار کاوه ، او غوښتل يې چي د ترکانو څخه خپلې د لاسه تللي زمکې بيرته واخلي .

که څه دا دهغوي له پاره ډيره خطرناکه مرحله او خطرناکه لوبه وه . خوبيا هم هنگري ، بلغاريه ، دالاجي ، او ډيرو نورو زمکو کې بغاوتونو او سرکشيو سرونه را پورته کړل . يعني هغوي د تيمورلنگ د حملې په اساس عثماني ترکان د تل له پاره مړه تصور کړي و .

خو د ترکانو د ژوند قوت او نمو په حیرانونکي توګه څه ځانګړتیاوي لري . ډیر ځله به پوهانو ددی امپراطوری د تباهی وړاند وینه کوله خو بیا به هم دا سلطنت قایم او دايم و. ولایت ولایت ددی سلطنت څخه جدا شوی هم دي خوبیا به هم ترک عثماني سلطنت په پراخه زمکه باندې په پوره عزم اوددبده کې قایم او دايم و. ډیر زیات داسې هم کتل شویدې چې عثماني حکمرانان ، که هر څومره هم ډیر کم د حکمرانی په ځانګړتیاو باندې متصف و خو د خپلې تورې په زور یې تل مفتوحه رعایا ارام کړي دي . د حیرانتیا خبره ده چې عزت او وقار که هر څومره پاته شوني څیز نه دي او که دهغوي ځواک څومره هم متزلزل و خوبیا یې هم خپل ځواک په ځای ساتلي او دد بنمن په مقابل کې خم شوي نه دي.

کله چې د تیمورلنګ لښکر د فاسفورس د بحیرې د جنوبي ساحل څخه تیریده او عثماني سلطنت د خوب څخه رابیداریده او په خپلو دلاسه تللو مفتوحه اروپايي سیمو باندې یې بیا د ولکي کولو هڅې کولې ، نو هر چا دا فکر کاوه چې د تیمورلنګ ددې ضربې په واسطه عثماني سلطنت نور له منځه تللي دي ، خو قدرت د ترکانو په وجودونو کې د ژوند نوې نښې نښانې راپیدا کړې او په ډیره لږه موده کې د سلطان بایزیدلدرم زوي ولیعهد محمد د خپل ځواک او وړتیا په سبب ټولې هغه سیمې بیرته د عثماني سلطنت برخې وګرځولې چې ترې جلا شوي وې. عثماني سلطنت د تیمورلنګ ددې تباه کونکي گذار څخه هم و نه مړ . بلکه خپل ځواکونه یې بیرته سره راټول کړل او د پخوا څخه یې زیاد په پوره شجاعت او میراني سره داسې کارونه تر سره کړل چې تاریخ یې مثال نه لري اودا ټول د علي پاشا او ولیعهد محمد د یوځای کار کولو ، د دهغوي دپوهې ، شجاعت ، زړه وړتیا او میراني په سبب وشول. مشهور یوناني تاریخ پوه «فني» د عثماني سلطنت حیرانونکي ځواک او کمزورتیا څخه بیرته ځواک ته د راګرځیدو په هکله ډیر څه لیکلي دي لکه چې وایي :

د عثماني ترکانو د حکومت جوړښت ، په عیسایي ډیره کیو سیمو باندې د ډیرو لږو مسلمانانو حمله او دهغوي سیمې لاندې کول او پر دهغوي باندې بریاوې تر لاسه کول او د متمدنو هیوادونو د اوسیدونکو په مقابل کې د غیرمتمدنو قومونو دوباره ابادول د دهغوي اخیښت مثال دي .

هغه مخته لیکي چې:

ددې تر مخه، گات، جرمنیانو او رومیانو هم د همداسې ځواک او قوت څرګندونه کړې وه ، اوداسې حکومتونه یې جوړ کړي و لکه څنګه چې د عثماني سلطنت تر ولکې لاندې مختلف قومونه، رنگونه او نژادونه سره راټول او اباد شوي و . خو د گات ، جرمنیانو ، رومیانو او ترکانو تر منځ ډیر زیات توپیر موجود دی .

هغه لیکي چې : گاتیانو ، جرمنیانو او رومیانو خپل رعیت په زور د خپلې سلطې لاندې راټول کړي و خود ترکانو کار څه بل منګه و . ځکه چې دهغوي تر خپل بیرغ لاندې بې شمیره مسلمان او عیسایي قبایل راټول او دهغوي تر منځ یې داسې ټولنه جوړه کړې وه چې په خوشحالی سره یې دهغوي محکمي او پریکړې منلې . په ډیر عزت او احترام سره یې عثمانیانو او دهغوي ځای ناستو ته کتل او همدا دهغوي د فوقیت او لوړتیا ثبوت و. که څه هم څه نورو وحشي قومونو هم همداسې په زور ځواک تر لاسه کړي و او شتمن ولایتونه یې یو په بل پسې نیول. خو

هغه ټول دهغوي په عيش او عشرت او بداخلاقيو کې مصرفيدل. عثمانيانو د خپل عظمت، ځواک او خپلې برترۍ له پاره د انسانيت لور تيا معيار وگرځاوله، او په ډيرې نېکې طريقي سره يې د خپل لاس لاندي مختلف قومونه خوشحاله او هوسا و ساتل.

فني مخته ليکي چې: د عثمانيانو لمرۍ پادشا اورخان او دهغه ورور علاؤالدين و. دوي دحکومت په نظم او جوړښت کې ډيره زياته پوهه درلوده، هغوي د عدل، تنظيم او فوځي امورو له پاره خپلو لښکرو ته ځانگړی روزنيز نظام جوړ کړی و. او دا دعثماني سلطنت د ځواک سر چينه شميرل کيږي. دې خلکو د عثماني سلطنت تر واک لاندي دخپلو خپلوانو، دوستانو او دخپل مورني وطن سره خپل ټول اړيکي پرې کړې و او يواځې او يوځې دسلطان په لمن کې سره راټول شوی و. دهغې فرمانبردار او پر هغه يې وياړ محسوساوه.

بيا ددهغوي دنورې زياتي حوصلي په خاطر د عثماني ترک سلاطينو له اړخه هغوي ته ځانگړې روزنه، تربيه، ترقي، اعزاز، او مراتب ورکول کيدل، چې دهغې په واسطه دهغوي په حوصلو کې، دهغوي په ولولو کې ډاډ او دهغوي په هيلو کې يوه نوې جذبه راټوکيده، او د هر وخت نه په زيات د عثماني ترکانو تابع او مطيع گرزيدل. دا د عثماني ترکانو داخلاقي، تمدني او دهغوي دکړچار، دهغوي د صاف او پاک سلوک اغيزو چې مسلمانان او عيسايانو دوه مختلف النوع قومونه په يوې لومې کې داسې را نښتي ولکه څنگه چې يو وخت دروم په شهنشاهيت کې ټول ولايتونه تر يوه مرکز ه پورې تړل شوي او متحد و. دې خلکو سلطاني بيرغ په فاتحانه توگه رپاوه، اودهغې بيرغ په رپيدو سره د اسيا تر زړه او د اروپا او افريقا تر ساحلونو پورې ورسيدل.

په هر صورت دا يوه پريکړې خبره ده چې کله چې هم عثماني ترکان په کوم ازميښت کې اچول شوي دي نو هغوي د يوه نوې ځواک سره بيرته ظهور کړي دي، او همدا ډول حالات په دغه وخت کې هم تکرار شول. تيمورلنگ دخپلو اتو لکو فوځونو په واسطه د عثمانيانو سلطنت تباه کړ، دهغوي سلطان يې ونيوه، او دخپله ځانه سره يې سمرقند ته روان کړی و. خود عثماني سلطنت رعب او دبدبه په همغو سيمو کې لا هماغسې پاته وه. او ددې ځواک دبيرته راپورته کولو ټول کړه وړه د علي پاشا او وليعهد دپوهي، اتحاد، زړه وړتيا، شجاعت، او ځان ځارنۍ پورې را نښتي و.

دبلي خوانه کله چې اروپايانو ته خبر ورسيد چې بايزيد يلدرم د تيمورلنگ له خوا بندي شوي دي او هغه يې د اوسپنې په پنجره کې بندي له ځانه سره سمرقند ته روان کړي دي نو په اروپا کې دځوانيو له پاره دفتح اوسوبي جشن لمانځل کيده. کله چې هغوي ته دا خبر را ورسيد چې د عثماني سلطنت د تيمورلنگ له خوا بلکل تر پښو لاندي شوی دي نو هغوي د عثماني ترکانو څخه دبدلي داخستلو هوډ وکړ.

ددې مقصد له پاره اروپايي صليبيانو يو ځل بيا خپل ځواک سره را ټول کړ. او دټولو ځواکونو تر منځ دخپلمنځي سلا مشورو وروسته دا پريکړه وشوه چې يو ستر لښکر، لکه د پخوا په څير، د نايکوپولس د ښار په څنډو کې سره راټول کړي. اول د ترکانو تر ولکې لاندي ټولې اروپايي سيمي بيرته ترخپلې ولکې لاندي راوړي، هلته خپل ځانونه منظم او ځواکونه منسجم کړي، اودهغې وروسته د فاسفورس د بحيرې څخه تير شي او د ترکانو اسياي

مرکز د تباهي او بربادي وروسته ولکه کړی او په دې تر تیب د عثماني ترکانو ټوله سیمه تر خپلې ولکې لاندې راوړي .

هغوي دخپلو ارادو د پوره کولو له پاره په ډیره چټکه توګه صلیبي ځواکونه سره را ټول کړل او د نایکوپولس د ښار سره یې ځای په ځای کړل .

که څه هم تیمورلنګ په خپل فکر کې عثماني سلطنت له منځه وړي و ، خو دا دهغه خام خیالي وه ، ځکه د تیمورلنګ د مړینې وروسته پخپله دهغه سلطنت او پادشاهي دوری وړي شوه ، خو د سلطان بایزید د مړینې وروسته دهغه سلطنت نور هم ځواکمن او قوي را څرګند شو .

د بایزید د نیولو اودهغې د مړینې وروسته ترکانو ته داسې یو شجاع ، با انصافه ، زړه ور ، زغم کونکي او ازاد فکره سلطان ته اړتیا وه چې د تیمورلنګ د مظلومو او تیږیو تلافی وکړای شي او عثماني سلطنت بیرته خپل هغه عروج او لوړتیا و ته ورسوی چې د تیمورلنګ د یرغل دمخه و .

د سلطان بایزید یلدرم په زوی ولیعهد محمد کې دا ټولې خوبیانې را ټولې شوي وې ، یونانیانو به دې ولیعهد ته د اوبس په څیر د ازاد مزاج خاوند وایه . عثماني سلطنت چې څومره دخپلو اخلاقو او اسلافو د جنګي وړتیا و احسان مند دي نو همغومره د ولیعهد محمد د نکاوت ، او محتاط طبیعت احسان مند هم دی ..

هیڅ شاهي کورنۍ دداسې ذکي حکمرانانو او ځای ناستو په پرلپسې والي باندې دومره ویاړ نه شي کولې لکه څومره چې عثماني سلطنت حکمرانانو په څوارلسمه ، پنځلسمه ، شپاړسمه او اولسمه پېړۍ کې شهرت پیدا کړ او خپل سلطنت یې عروج ته ورساوه .

د عثمانیانو عروج د سلطان اورخان څخه پیل شوي و، چې دخپل پلار عثمان وروسته یې د عثماني سلطنت دنسب ډبره کیښوده ، دهغې کورنۍ دویم کس چې د جنګ په ډګرونو کې یې دښمن ډیرې ډیرې را وپړخول هغه مراد اول دي ، دریم یې سلطان بایزید یلدرم دی چې د نایکوپولس په میدانو کې یې د صلیبیانو متحده ځواک ته ماتې ورکړه او هغوي یې دپوره تباهي سره مخ کړل . څلورم کس د بایزید یلدرم زوی ولیعهد محمد و چې د ترکانو درالویدلي مانی معمار دی . پنځم یې مراد ثاني دي چې سکندريې پرې نښود چې د ترکانو پر خلاف د سترګو د راپورته کولو جرأت هم ونه کړي . شپږم یې محمد ثاني دی چې قسطنطنیه یې ونیوله او د عثماني سلطنت برخه یې و ګرځوله ، اوم یې اول سلیم دی چې کردستان ، سوریه او مصر یې د عثماني سلطنت برخه وګرځول ، او اتم یې سلیمان عالیشان دی چې نه یواځې د موهاکو د میدانو فاتح و بلکه دویانا دروازه یې هم ور وهله ، او دسمندرونو له لارې یې دخپل امیر البحر په تعاون سره د اروپایانو ټول بحري ځواکونه سره مات را مات کړل .

په هیڅ هیواد کې په پرلپسې توګه داسې ځایناستي نه دي تیر شوي اونه دداسې حکمرانانو د ځای ناستو له اړخه دوه پېړۍ په پرلپسې توګه حکومت شوې او خپلې واکمنۍ ته یې پراختیا ورکړې ده .

علي پاشا او ولي عهد محمد دهیل ددریاب دي غاړې ته په غرنیو لمنو کې قیام وکړ ، دهغوي سره د خوراک څښاک کافي ذخیره موجوده وه . وسله یې هم په کافي اندازه درلوده ، نو هغوي ډاډمن و خو بیا تر اوسه پورې هغوي ته

د تیمورلنگ له اړخه کوم عکس العمل رانغی ، خو ددې سره سره دوي هيله من و او دهمدې له پاره يې خپل تکره جاسوسان ټاکلي و.

علي پاشا د تیمورلنگ لمسی وژلي و او بيا يې د هغه په وینه تیمورلنگ ته د سپکاوي ډک ليک ليکلي و او وراستولي يې و. په دې خاطر علي پاشا او وليعهد محمد د تیمورلنگ له اړخه دکومي ناڅاپي يرغل اويا شپيني يرغل منتظر و. او هر وخت يې دا خطر هم احساساوه. نو په دې خاطر دهر ناڅاپي يرغل په مقابل کې تيار ولاړ و.

***** ۵۳

يوه ورځ د ماښام دمخه علي پاشا او وليعهد محمد دواړه ولاړ و اود لښکرو له پاره يې د ډوډۍ دتیارولو څارنه کوله چې څو کسه سپاره دهغوي لورې ته په گړندی توگه را ورسيدل. هغوي علي پاشا او وليعهد محمد ته د رارسيدو سره سم خپل آسونه ودرول او دخپلو اسونو څخه رابښکته شول. علي پاشا او وليعهد محمد هغوي دواړه و پيژندل ، هغوي ډير باوري مخبران وو. دهغوي په لور په کتلو سره علي پاشا او وليعهد محمد دواړه ډير هيله من شوي و او په پلټونکي توگه يې خپلو مخبرانو ته کتل. دخپلو اسونو څخه د رابښکته کيدو سره سم دهغو مخبرانو څخه يوه وويل :

سلطان محمد بن بايزيد: اودروند امير علي پاشا ! تاسې دواړو ته دوه ډير بد خبرونه او دوه ډير ښه خبرونه مونږ له ځانه سره لرو.

څرنگه چې راغلي مخبر وليعهد محمد ته د سلطان خطاب وکړ نو وليعهد محمد هغه ته په ډيرو خبره سترگو و کتل ، مخبر هم په همغه ډول هغوي ته وکتل او ورته يې وويل :

سلطان محمد بن بايزيد ! زه ستا د سترگو په کتلو باندې پوه شوم خو زه د حقيقت څخه کار اخلم ، هغه څلور خبرونه مې چې له ځانه سره راوړي دي نو دهمغې خبرونو په بنسټ مې تاته د سلطان په نامه خطاب کړې. لمړۍ دوه ښه خبرونه درته او ايم او بيا به دوه خراب خبرونه چې زمونږ له پاره زيانمن ثابتيږي درته واوړم.

ښه خبرونه دادې چې د بروصې په ښار کې د سلطنت ټول اراکين را ټول شوي دي ، دهغوي دا غونډه محترم برهان الدين را بللې وه ، په دې غونډه کې ټولو په يوه خوله ته د سلطان په څير و ټاکلي ، ځکه کوم حالات او واقعات چې مخته راځي د هغې په مطابق تیمورلنگ زمونږ سلطان نه را خوشی کوي ، نو دهغه په نه موجوديت کې بل څوک ، پرته له تا نشته چې د سلطنت امور مخته بوځي ، او بيروني يرغلگرو څخه د هيواد دفاع وکړي ، په همدې خاطر په بروصې کې د سلطنت اراکينو د برهان الدين په مشرۍ غونډه وکړه او تاسې يې د سلطان په حيث و ټاکلې ، شونې ده چې برهان الدين پخپله ستاسې په خدمت کې حاضر شي اودا خبر تاسې ته واوړوي .

دې خبر په وليعهد محمد باندې ډير بد اغيز وکړ ، تر ډيره پورې په خپل ځاي ولاړ و او خپلې شونډې يې چيچلې ، ځکه په دې خبر کې د سلطان بايزيد نيول او بندي کول هم شامل و. بيا وروسته وليعهد په ژړا شو په زمکه کيناست ، بيا يې د زمکې په تيرلور ځاي باندې سجده وکړه ، او په ډيره عاجزۍ او انکسارۍ سره يې وويل:

اي زما خدايه ! زه ستاډير عاجز او مسكين بنده يم ، زما ارزو سلطاني او حڪمراني نه ده . خو اي خدايه ! كه چيري خلكو زه ددې منصب له پاره ټاكلي يم نو اي پروردگاره ! ماته استطاعت ، استقامت ، او همت را په برخه كړه ترڅو زه خپل قوم او ولس ددغه مصيبتونو ، غمونو ، تيارو او توپانو څخه به بري سره بيرون كړم . اي پروردگاره ! زما قوم همدا اوس په ډيرو مصيبتونو ، تكليفونو او غمونو كي اخته دي نو ماته همت او قدرت را په برخه كړه ، زما سره نصرت وكړه ترڅو دهغو خلكو پر خلاف توره وگرځم چې په ستره بيديا كي خليدا سپورمې او شكي اوبه گني . اي پروردگاره ! زما سره كومك وكړه چې ستاد همدې نصرت په واسطه دخپل قوم له پاره په دې تياري لاري كي منزل ته درسيډو له پاره روښناي ولټوم

وليعهد ددې دعا وروست چپ شو . را پورته شو ، خپلې سترگې يې په خپلې لنګۍ باندې وچې كړې ، د وليعهد ددې حالت په كتلو باندې علي پاشا هم ژرغونۍ و خو وروسته بيا علي پاشا ورته وويل :
په دې غرنيو لمنو كي دهر چا دمخه زه تاته د سلطان كيدو مباركي وايم ، سلطان محمده ! زه له تاسره ژمنه كوم چې هغه نا هيلي چې د تيمورلنگ په واسطه پيدا شوې ده نو ډير ژر به مونږ دا دويرې او خوف غلام لري و غورزوو . خپل پخواني عظمت اولور تيا به بيرته را وگرځوو . درونده سلطانه ! د سلطان په حيث ستاد ټاكلو سره سم زه دا ژمنه كوم چې زه به دخپلې ويني تر اخري څاڅكي پورې دخپل قوم او ولس د ښيگني له پاره خپل **ژوند وقف كړم** .

د علي پاشا په دې خبرو باندې محمد چپ شو خو كله چې علي پاشا چپ شو نو بيايي علي پاشا ته وكتل او ورته يې وويل : علي پاشا وروره ! ماته به ته يواځې ورور او يا محمد واي .

ددخبرې وروسته وليعهد محمد چپ شو خو غوښتل يې نور څه هم ووايي خو علي پاشا يې خبرې غوڅي كړې او ورته يې وويل :

درونده سلطانه ! تر هغې چې د خطاب كولو پوښتنه را ولاړيږي ، نو زه به تاته د سلطان وايم ، كله چې ته د قوم له اړخه سلطان و ټاكل شوي نو بيا علي پاشا څوك دي چې هغه به تاته د سلطان نه وايي . او لكه څنگه مي چې دپوره ريښتونولې سره د بايزيدلدرم سره هر ډول ځان څارنه كړي ده په همدې ترتيب به يې له تاسره هم وكړم . د علي پاشا په دې خبرو باندې سلطان محمد خوشحاله شو او علي پاشا ته يې وويل :

زما درونده وروره ! څه چې ته وايي هغه وايه ، ځكه چې ماته څرگنده ده چې ته د ملت د ښيگني او پرمختگ له پاره زما څخه ډير مصروف ي . زما وروره ! په دغو نا مساعده حالاتو كي ، په ډيرو بدو وختو كي يواځې ته زما ښې لاس يې ، همداته زما ځواك يې ، او همداته زما مټ يې ، زما تر مخه همداته يواځني شخصيت يې چې د خدای نه وروسته پرې باور او اعتماد سره په دښمن باندې دگذار كولو همت او قوت را كي پيدا كيږي . زما وروره ! راغليو مخبرانو لا تر اوسه پورې يوه خبره كړې ده ، او تر اوسه دهغوې سره درې نور مهم خبرونه هم شته .
را ځه چې دهغوې څخه هغه خبرونه هم واورو . بيا به دواړه ورورنه كينو او يوځاي به دراتلونكي له پاره پلان جوړ كړو .

سلطان محمد، دعلي پاشا نه مخ مخبرانو لوري ته کړ او دهغو څخه هغه يوه چې خبره کوله هغه ته يې وويل :

ستا دوينا په اساس يو خبر خو ښه و چې تا مونږ ته وويلې ، خو تا په پيل کې ويلي و چې دوه ښه خبرونه دي ، بل ښه خبر څه دي ؟

په ځواب کې مخبر ورته وويلې : هغه بل ښه خبر چې غواړم تاسې ته يې واوروم چې هغه خط چې علي پاشا د تيمورلنگ له پاره دهغه دلمسي په وینه ليکلي او ور استولي و، تيمورلنگ دهغې په لوستلو باندې ولږزید، دهغې ليک په لوست سره ، داسې و گڼی ، چې د تيمورلنگ ملا ور ماته شوه . تر ډیره پورې هغه دخبرو اترو څخه وتلي و . گونگ ناست و . هغه وخت چې ليک هغه ته ورکړ شو نو هغه د جشن په مستيو کې مست و او زمونږ سلطان بايزيد يلدرم هم دهغه به څنگ کې ناست و نو دعلي پاشا د ليک په لوستلو باندې زمونږ د سلطان په مخ باندې د خوشحالي ښې را ښکاره شوې .

درونده سلطانه ! په دې ليک کې علي پاشا تيمورلنگ ته په غرنيو لمنوکې د خپل ځای ځيگي په اړه هم پوره معلومات ورکړي و . خو دهغو غرنيو سيمو ته د راتگ پر ځای تيمورلنگ د سمرقند په لور خپل فوځ ته دکوچ کولو حکم وکړ . او هغه لښکر چې د سمرقند څخه يې د عثماني سلطنت د نيولو د خوشحاليو نغاړی وهلي اوس بيرته د سمرقند په لور به ژړا او فرياد سره د تورو جنډو تر سيوري لاندې روان دي . په دې لښکر کې د علي پاشا په لاسو د تيمورلنگ د وژل شوې وليعهد مور ، خانزاده ، هم ورگډه ده . ويل کيږي چې د تيمورلنگ په لښکر کې دهغې ژړا ، واويلا ، چغو او سورو په خپله تيمورلنگ څخه ليوڼي جوړ کړي دي .

ددې مخبر د خبرو په منځ کې سلطان محمد وويل :

داسې وگڼه چې دا خبر دهغه لمري خبر څخه هم ډير خوشحاله ونکي دي . نو که چيرې تيمورلنگ دخپل لښکر سره يو ځای د سمرقند په لور خوزيدلې وي نو داسې وگڼئ چې هغه په خپل زړه کې دا گمان کړې دي چې هغه به د انقري په ميدان کې يو ځل دپه شاتگ وروسته ، زمونږ د قوت خاتمه کړی وي دا دهغه خيال دي ، په ترکانو باندې داسې ډير وختونه راغلي دي خو په هر وخت کې ترکان د پخوا څخه ډير ځواکمن شوي دي . اوس نو دهغه دوو خرابو خبرونو پيل وکړه ترڅو وپوهيږو چې دهغو دوو خبرونو څخه وروسته دا بد خبرونه کوم کوم دي .

دسلطان محمد به دې خبره باندې د مخبر خوله خندانه شوه او په ډير احترام يې وويل :

درونده سلطانه ! ما لا تراوسه خپله خبره نه ده پوره کړې ، ما چې دومره ښه خبر اوراوه نو تا په منځ کې زما خبره غوڅه کړه . او که نه ما خو دهغې خبر يواځې هغه لمړنۍ برخه تاته واوروله ، اصل خبره خوزه اوس کوم . د تيمورلنگ د لښکر سره يو ځای زمونږ څه ملگری اوری را اوري ، کله چې هغه کوچ کاوه نو هغه وخت هم ښي او چپ لوري ته اوهم شاته او مخي ته دهغوي څارنه کيدله ، او اوس چې دهغه ښه خبر اخري برخه ده هغه داده چې د شمال په لور دخوميلو تنگ نه وروسته په يو ځای کې تيمورلنگ خپل فوځ ته د پړاو کولو حکم وکړ . د بروصې د خزانو د لوټولو نه وروسته چې کوم څه دهغه لاس ته ورغلي و هغه يې هملته د خپل قيام په وخت کې په څو برخو وويشله . دهغوي څخه يې يوه برخه روسی او اروپايی لښکرو ته ورکړه ، دا روسي او اروپايي لښکر

اوس سوکه سوکه مخکی تگ کوي او د تورې بحیرې غاړې غاړې ته به ځي هلته ورته د بحر په غاړه یو دینسي سمندري بیره منتظره ولاړه ده. دغه بیره روسي او اروپايي لښکر د فاسفورس د دریاب څخه تیروي او دینیوب ډلتا ته یې روسی، درونده سلطانه! تا ته به یاد وي چې د اروپا دوه شهزادگان، ساینرکن او ایکسلا، د تیمور په لښکر کې یوځای شوی و، دهغوي څخه یو یې، ساینرکن، په جنگ کې ووژل شو. او ایکسلا خوندی دې، او اوس همدغه ایکسلا د اروپايي ټولو ځواکونو قومندانۍ په غاړه لري. خو دروسي فوځونو قومندانې پخپله یو روسي سپه سالار کوي.

درونده سلطانه! ددې خبر نوعیت په دې کې دې چې که چیرې ته او علي پاشا گړندې سفر وکړی نو نو دغه روسی او اروپايي لښکر به د دینسي بحري بیری ته د ور رسیدو تر مخه ونیسی او کار به یې ورتام کړی. نو که چیری تاسې دغه متحده لښکر د تورې بحیرې په غاړه له منځه یوسی نو بیا یاد ساتی چې دا خبر د سمرقند په لور د تلونکي تیمورلنگ پورې هم ور رسیږي، هغه ته لمړۍ ضربه دهغه د لمسي دمریني، ددوه لکو فوځونو د له منځه تللو په وخت کې ورکړل شوې دې او که خدای وغواړي نو دهغه ملا ته به دویمه ضربه د روسی او اروپايي لښکرو د ماتې په اساس ورکړل شي. زه هیله لرم چې دا خبر به تیمورلنگ له یوه سره مات کړي، ځکه چې تیمورلنگ د ماتې خوړلو دغیر سره عادت نه لري. کله چې هغه ته خبر ورکړل شو چې د انقري په شاوخوا کې د هغه لمسي ډیره خرابه ماتې خوړلې او پخپله په کې هم له منځه تللي دي نو دهغه د مخ حال داسې و چې په خوله باندې نه شي بیانیدلای.

مخبر تر دې ځایه خبرې وکړې او لږ څه توقف یې وکړ. څه فکری وکړ، سلطان او علي پاشا ته یې وکتل او بیا یې خپله خبره شروع کړه.

درونده سلطانه! لمړۍ دوه ښه خبرونه مې تاسې ته وویل: خو زمونږ سره داسې خبرونه دي چې زمونږ له پاره خطرناک گرځیدای شي. هغه درته وایم، خو که چیرې ددې خبرونو څخه هم مونږ په خپل وخت لاس وگریوان شونو زه هیله لرم چې هغه خطر ات چې زمونږ په سرونو باندې گرځي هغه به مونږ و ځنډولي شو.

لمړۍ خبر د کرمان په اړه دي. پخوا سلطان بایزیدیلدرم د کرمانو قوت اوځواک ځپلي و. اودکرمان حاکم د ماتې خوړولو وروسته تښتیدلی و. اودهغې ټولې سیمې سلطان بایزیدیلدرم په خپل سلطنت کې را گډۍ کړې وې، خو دهغه وخته چې عیسایي نړۍ تیمورلنگ زمونږ پر خلاف را ولمساوه، نو تیمورلنگ زمونږ مخې ته دراتللو څخه هم ویریده، اودخپل ځان په شاوخوا یې ځواکونه تقویه کول، په همدې ځواکونو کې یو دکرمان د حاکم هم دي.

زمونږ په لاسو د ماتې خوړلو وروسته دکرمان حاکم په خپله د تیمورلنگ دربار ته ورغلي و. اوزمونږ پر خلاف یې ترې کومک غوښتي و. تیمورلنگ دهغه موجودیت دخپل ځان له پاره یو غنیمت گانه، هغه د کرمان والي ته کومک هم ورکړ او فوځ یې هم ورسره ملگري کړ. نو اوس دکرمان والي د تیمورلنگ د ورکړل شوي ځواک سره یو ځای یو ستر قوت راټول کړې دي.

ددې نه اخوا دا چې تیمورلنگ دکوچ کولو تر مخه دکرمان د حاکم سره د یوه قاصد په واسطه اړیکې کلک کړي

هغه ته يې نورزيات مالي کومکونه هم استولي دي او دخپل لښکر څه دلکي يې هم ور ليرلي دي . تر څو د تيمورلنگ نه وروسته د کرميان حاکم زمونږ دغه پاته ځواکونه له منځه يوسي . اوپه راتلونکي کې ترکان ددې وړتيا و نه لري چې هغوي د تيمور دتاتاريانو پر خلاف کوم عمل وکړي . اودخپلې **ناکامۍ انتقام واخلې** . د کرميان حاکم ددې ځواک د تر لاسه کولو وروسته په مستۍ کې راغلي او هغه سيمي چې په تيرووختو کې يې تر خپل واک لاندې درلودې پر هغوي يرغل کړې او بيرته يې ولکه کړې دي ، خواوس هغه هڅه کوي چې خپل حکومت او نظام مستحکم کړي ، زما په فکر چې د نظام دټينگښت وروسته به هغه زمونږ پر سلطنت نورې حملې هم وکړي او زمونږ د کمزوري کولو له پاره به کار وکړي . دا لمړۍ بد خبر و .

دويم بد خبر په اروپا کې د صليبي ځواکونو په اړه دې . داروپا هر هيواد او هرې برخې ته دا خبر ورسيدلې دې چې د انقري سره نژدې مونږ د تيمورلنگ په مقابل کې ماته خوړلې ده . اودا چې تيمورلنگ زمونږ ځواک په مکمله توگه له منځه وړي او تر پښو لاندې کړې يې دي ، اوس د اروپا دا ځواکونه فکر کوي چې تيمورلنگ د ترکانو ټول شته او ځواک دتاتاريانو د لښکرو په واسطه پناه کړ او ترکان اوس د بيرته را پورته کيدو وړ نه دي .

دې خبرو داروپايي ځواکونو حوصلي غښتلي کړي دي ، که څه هم مونږ په پولوپ کې د راهبانو او پادريانو انجمن له منځه وړې دې ځکه همغوي و چې د صليبي جنگونو له پاره يې خلک تيارول او دهمدې صليبي جنگونو پيلامه يې کړې وه ، خو لا تر اوسه دهغوي د ټولو مشر پاپای اعظم يې ژوندې دې او هغه به په هر صورت د صليبي جنگونو پيلامه يو ځل بيا کوي او د تيرو صليبي جنگونو د ماتې بدل به اخلي ، اوس دهمغې په وينا صليبي ځواکونه يو ځل بيا زمونږ پر خلاف را ټوليرې او دنايکوپولس د ښار په شاوخوا کې يې د را ټوليدو لړۍ روانه ده ، تر اوسه هغوي په ډير لمړني حالت کې دي ، اول داچې تر اوسه يې د فوځونو شميره دومره نه ده لوړه شوي چې زمونږ له پاره خطر ناکه و گرځي ، خو بيا هم دټولي اروپا څخه صليبي جنگجويان ډلې ډلې هلته نايکوپولس ته را رسيري ، او سوگند يې يادکړې چې نن تيمورلنگ د عثماني ترکانو فوځ تر پښو لاندې کړې نو مونږ به هم خپله بدله اخلو او خپلې د لاسه تللي سيمي بيرته ولکه کوو . بلکه تر څنگ به يې عثماني ترکان داروپا څخه بيرته باسو . هغوي دهمدې هوډ لاندې را ټوليری .

مخبر مخته ولاړ او زياته يې کړه چې :

درونده سلطانه ! دا هغه دوه بد خبرونه و چې تاسي ته مې په مخکې کيښودل ، اوس ، درونده سلطانه ! که ما او ملگري ته مې کوم حکم وی نو وي وایاست .

زما دوستانو ! لږه شيبه ځنډ وکړئ . زه دخپل ورور علي پاشا سره مشوره کوم . د اخري پريکړې په هکله به تاسې خبر کړم . داخبرې سلطان په ډير غور سره خپلو مخابراتو ته د کتلو وروسته وکړې او بيا سلطان د علي پاشا په لور ور وگرځيد او ورته يې وويل :

علي پاشا ! زما وروره ! خبره خو ټوله هغه ده مخابراتو ستا تر مخ وکړه . وروره ! دخوشحالی خبره خو داده چې

تیمورلنگ ستا چلنچ نه دمنلي او د غرنیو سیمو په لور د راتگ په ځای یې د سمرقند په لور خپل فوځ کوچ کړې دې او زما له پاره د ناخوښۍ خبره دداده چې زما محبوب پلار د تیمور لنگ سره بندي دي. زما ورور موسی او زما میرنی مور دسپنا هم ورسره بندیان دي. زما له پاره همدا د ډیر درد او تکلیف نه ډکه خبره ده.

زما وروره! اوس زموږ تر مخ درې محاذه دي، یو د روسانو او اروپایانو د متحده لښکر چې همدا اوس د روم د بحیرې په لور د ډینس د بیړۍ په لور روان دي. بل د کرمان د حکمران چې همدا اوس یې زموږ په ځینو سیمو باندې ولکه کړې ده، او دریم د صلیبي ځواکونو محاذ دي چې همدا اوس د نایکوپولس د ښار په شاوخوا کې سره را غونډیږي. وروره! زه دا ټول کارونه تاته درسپارم، ددې څخه مخه زما پلار بایزید یلدرم هم په ټولو کارونو کې له تاسره مشوره کوله، وروره! ستا تجربه او پوهه له ماڅخه ډیره زیاته ده. زه ستا د پوهې او تجربې په مقابل کې په نشت شمیرل کیرم. هر هغه پریکړه چې ته وکړې او هر هغه مشوره چې ته راکړې هغه به اخري وی اوس ووايه چې ددې ټولو حالاتو د کنترولولو له پاره څه ډول پلان باید جوړ کړل شی.

د سلطان محمد د پوښتنې په هکله علي پاشا لږ څه توقف وکړ او په فکر کې ډوب شو. اوبیا یې وویل: درونده سلطانه! ما ستا او د مخبرانو تر منځ د خبرو په وخت کې یوه ډیره ستره پریکړه کړې ده. هغه څه چې زه یې وایم په غور سره یې واوره. دا چې اوس اروپایي او صلیبي ځواکونه یو ځل بیا د نایکوپولس د ښار په شاوخوا کې سره را ټولیدي، همداسې یې پریږده چې راټول شي. دا چې هغوی زموږ په مقابل کې خپل ځانونه سنبالوي په هغې کې ډیر وخت لږیږي. موږ ددې اړتیا نه لرو چې سمدستي دهغوی په مقابل کې متحرک شو. که چیرې موږ داسې وکړو نو زیان به یې موږ ته راشي. زموږ له پاره بل محاذ د کرمان محاذ دی، خو د کرمان حاکم هم هر څه یې چې زړه غواړي و دې یې کړي، هغه ته یو څو ورځې ازادي ورکړه. زه گورم چې هغه به تر کومه ځایه زموږ به سیمو باندې ولکه وکړي، خو کله چې وخت راشي نو د تیر وخت په څیر به کرمان د حاکم ټول باد وویستل شي.

اوس خو زموږ تر مخه د روسانو او اروپایانو د متحد لښکر خبره پرته ده. پردې باندې حمله کول زموږ له پاره ډیره ګټه وره ده. درونده سلطانه! لمری خو ددې سره د بروصې څخه د لوټ کړل شوي خزاني یوه برخه ده، خونړ باید هغه بیرته ترې راستنه کړو. ددې نه علاوه د تیمورلنگ سره د ملاتړ په اساس به هغوی د تیمورلنگ له اړخه هم نازول شوي وي او هغه شیان به هم ټول د هغوی سره وي، نو په دې خاطر ددغو دوو علتونو په اساس په دغه لښکر باندې تر هر څه لمری گذار کول په کاردی.

که چیرې موږ د روسانو او اروپایانو دغه لښکر باندې سترګې پټې کړو او پریږدو چې ولاړ شي نو یاد ساته چې دا خلک به په ډینسي بیړۍ کې د سپریدو وروسته د ډینیبو دریا په ډیلتا په اروپایي سیمو کې ښکته شي او هغه اروپایي لښکر چې همدا اوس په نایکوپولس کې سره راټولیدي، دهغوی سره یو ځای شي او په دې ترتیب به د صلیبیانو په ځواک کې ډیر زیاتوالي راشي او بیا به داخلک زموږ له پاره ډیر زیات خطرناک و ګرځي، په دې حالاتو کې زه، زه دا وایم چې موږ باید همدا اوس دخپل لښکر سره یوځای ددې ځایه کوچ وکړو او په ډیر

بیره د تورې بحیرې په لور ولاړ شو او دروسانو او اروپایانو متحده لښکر هلته ډینسي بیرۍ ته د رسیدو تر مخه زموږ د لښکر په واسطه را وگرځوو .

زه پوهیږم چې د تورې بحیرې په غاړه به زموږ به دروسانو او اروپایانو د گډ لښکر تر منځ خونړۍ نښته کېږي ، خو زه هیله لرم چې موږ به هغوی هملته د سمندر په غاړه د فنا سره مخ کېږو . نو په دې خاطر زه ستا تر مخه یو وړاندیز کوم ، هغه دا چې د خپل کوچ څخه تر مخه خپل مخبران هم هغې لورې ته واستوئ تر څو د دښمن د حرکاتو څارنه وکړي او دهغوی په اړه تاسو ته په وخت معلومات درکړي . تورې بحیرې ته د رسیدو سره سم تاسې د دښمن او بحري بیرۍ تر منځ حایل شئ ، له تاسې سره به ستاسې خپل لښکر وی زه به په غرنیو سیمو کې اخیځو او اړم را اړم ، کله چې دښمن له تاسره ټکر وکړي نو ته یې تر لږه وخته پورې مصروف کړه ، خو کله چې د دښمن ټول صفونه له تاسره په جنگ کې ونښلي نو زه به پرې د شا له اړخه یرغل دروړم ، اوزه هیله لرم چې دهغوی هیڅ عسکر به ژوندې ولاړ نه شي . ځکه چې د مخې له لورې به تاسې یاست او د شا له

لورې به زه یم ، دهغوی ښې اړخ ته به سمندر وي ، په دې ترتیب به دهغوی درې واړه اړخونه بند وي . هغوی به تاسې د روسانو او اروپایانو د لښکر د تورې بحیرې په ځنډو ځنډو کې سفر کاوه ، هغوی خوشحاله و ، د خوشحالی یې ، او په پخلیو اړم ملېشې د سوتلو هڅه ننل کوي ځکه چې هغه زموږ د هیواد پولې دي . او که چیرې هغه لورې ته و تښتیري هم به پاره یو ستر خوزښت پیل کړي و ښو دهغې مقصد د شنډولو له پاره دهغوی د تیمور لښکر په څېر یو غیر مسئول وگړی و نو موږ دهغوی تعقیب کوئ سو او د ځایو د سره یې مخ کوئ سو . درونده سلطانیه ! هغه څه چې ما ویل و مې ویل د تورې بحیرې په غاړه غاړه باندې د ډینس د بیرۍ پورې ور رسیدل ددوی خپل حق و . ددې خبرې وروسته علي پاشا چپ شو .

مخې ته را وډانگې ، خو کله چې سلطان محمد دخپل فوځ سره یوځای دهغوی لاره و نیوله نو هغوی دېن جبران شول ، سوکند سلا او روسي جرئیل دواړو د بحیرې په غاړه دخپلو فوځونو د تم کیدو حکم وکړ . بیا ایکسلا خپل دوه سالاران مخته وړ تر دې پمخولۍ نو چې مکتاهم چې د سلطان تل چې دخپل ولایت لښکر څخه مخته دی او وروسته ورپسې فوځ په ډیره منظمه توگه صفونه بیا سلطان مخبرانو ته مخ کړ او ورته یې وویل :

یو د و ستونزې اجر هغه پلان اچتو ټاکلې ډیښمنان پر پاختلانزاده د علي پاشا د خپل ځمکه وړانگې په افسار هم کې او شلمانانو او اوسونو تېرې با ښمید همدا اوس له دې ځایه حرکت وکړئ ، موږ ته د دښمن د تم ځایو او دهغوی د کرچار څخه په وخت خبر راکړئ ، لږه چې شپه تورې سټېکیر مې زېږم غاړې و لږ کړم د سر هغوی بېلې د دېن ځانړ کوډو کوډو و لږ کړې بېلې ، پورلوی و بیرخونو بېرځوئ ، او د جنگ کړې دي خو دا زموږ د بېقسمتې وه چې موږ دهغې په مقابل کې په شا تگ ته مجبور شو . دهغه سره اټه لکه فوځ له تر لاسه کړئ . او لښکرانو ته سره شو متحد پر لښکره مقابلېر ته د تلو لارې بحیرې و پیل و رجنر لالان او شولوپایي شهزاده ایکسلا ته ووايست چې ستاسې پرلپسې لري.....

تورې د ډیښمنې لښکرې معیشت ته یې له ډیرې بدې ماتې سره مخ شئ ، هیڅکله هم نه ، موږ ددې څخه زیات له تاسره خبرې نه لرو چې د همدې بحیرې په غاړه به هغوی ته ماتې ورکړو او له منځه به یې یوسو .

شخص زموږ له پاره د مصیبتونو او ستونزو سبب وگرځي .

په جنگ په پوره عروج کې و یو بل انقلاب منځته راغی او د غرونو د منځه علي پاشا دخپل لښکر سره راووت او په

ره ډاډ موجود و او فکري کاوه چي سلطان محمد به دخپلو ډيرو لږو عسکرو سره ډير ژر تر پښو لاندې کړي .
سلا چي کله دا حال وکوت چي په مخکي ورته سلطان محمد ولاړ دي او ددينس دبحري بيړۍ پوري يې رسيدل
غارې لري نو دهغوي دا حال اوس درحم ور وگرزید، ځکه چي دعلي پاشا نوم هغوي ته په خپله دهيبت او ويږي

، په دې اساس روسي جنرال او اروپايي شهزاده فکر وکړ چي که چيري جنگ اوږود شي نو دوي به دعلي پاشا په
نه يوه ډول يو لوري ته لاره پرانستل شي .او دوي دبحري بيړۍ پوري ور سيږي .
بدقسمتي وه چي دخپل ټول ځواک په جنگولو سره يې بيا هم نه خو سلطان محمد او نه علي پاشا دخپله ځايه و خوځول

ي تياري نه دژوند درنا په لور دتښتې لاره لټوله، علي پاشا او سلطان محمد دواړو ددواړو اړخونو څخه دهغوي
زي روسي سالار بلکه داروپا شهزاده هم ووژل شول.

مکته شو ،بيا سلطان محمد ورمنده کړه او علي پاشا يې په خپله غيږ کي ونيو .دهغه تندي يې بشکل کړاو بيا يې په ډيره

ي دتوري بحيري تر څنگ د غرنيو لمنو څخه درا وتلو په وخت کي به دښمن باندې کوم ناتار گډ کړ نو زه ستا هغه

که ته زما دميراني له پاره سلام کوي نو زه به هم ستا دميراي او جرأت له پاره سلام وکړم. که چيري دواړو يو ځاي

باتي چي مونږ دتيمورلنگ څخه وخوړه ،په هغي کي زما پلار ونيول شو ، او مونږ دواړه د هيلس ددرياب څخه ديخوا
رشوکت او ددبېه چي مونږ ته په تيرو وختو کي راپه برخه شوې وه هغه به بيا هيڅکله هم مونږ ته بيرته راونه

رلنگ دلمسي سر دي پرې کړ او بيا دې دهغي په وینه باندې دهغه دادا تيمورلنگ ته ليک و ليکه او روته دي
ځاي يې دسمرقند په لور مخه کړه .دتيمورلنگ دلمسي په وژلو او دهغه لښکر ته دماټي ورکولو سره تادخپلو برياو
وخت عظمت بيرته تر لاسه کولو کي بريالي شو.

ما وروره !زه په دې خاطر ستانوم اخلم چي مادا ټول کارونه په ځانته ځان نه شو تر سره کولي ، په دې خاطر چي د
سره کړم . علي پاشا !دا ته وي چي ستا په واسطه دا عظمت مونږ ته بيرته تر لاسه کيږي .دتوري بحيري په غاړه د
لار بايزيدلږم سره داروپايي هيوادونو به پراخه ميدانونو کي دصليبيانو متحده ځواکونه مات کړل او هلته دي هم دخپل

بيا دتوري بحيري په ساحلونو کي دروسانو او اروپايانو متحده لښکر ته ماته ورکولو نه وروسته اوس زه دا
کي په کوم عملي پلان باندې کار کوو .

.په دې خاطر چي دا زما فرض دي چي ستاد غوښتنو درنښت وکړم .اوس چي څه زما په فکر کي راگرځي ، هغه
روسته همدلته انتظار وکړو ، دماښام دمخه يو مخبر چي په يوناني ژبه باندې ښه پوهيږي ،مخته وليږئ ، چي دتوري
، نو په دې خاطر تاسي دهغوي دښه راغلاست له پاره لاندې ودريرئ .

يو سره يو ځاي داسود په بحيره کي ولاړي خپلي بحري بيړيو سره يو ځاي کړو ، دهغه نه وروسته بيا زمونږ تر مخه
څه خبر کړو . دويم دا چي مونږ دبروصي په لور څه مخبران وليږو او هغوي دخپلو برياو څخه خبر کړو خو دهغوي
کولو وروسته به مونږ دفاتحينو په څير دبروصي ښار ته ورننوځو .دبروصي په ښار کي دڅو ورځو تم کيدو او په خپل
ماته کړو چي په راتلونکي وختو کي هغوي بيا زمونږ پر خلاف د راپورته کيدو جرأت ونه کړي .

بيړو چي په يوناني ژبه باندې پوهه ولری ، او هغوي ته دروسي او اروپايي لښکرو دراتگ خبر ورکړي .ددينس په
هر څه باندې ولکه وکړو اودهغي وروسته بيا دخپلو برياليتوبو نو په لور قدم واخلو .

دخپلو لښکرو سره يو ځاي يو ځل بيا دتوري بحيري په غاړه غاړه ساحلونو کي خپل پرمختگ ته دوام ورکړ .

خو دهغه ښه راغلاست وکړي . دحويلی انگر ته د رارسيدو سره سم برهان الدين و دريد او دري واپرو ته يې مخ کړ

وند دتیرولو په څیر حالت اوس په پوره توګه تبدیل شوې دي . زما خوري ! زما لونیو ! د ځانونو هوډمن آند او د قوم وګڼی چې د شپې په زړه کې د بې وسۍ لمر را وخوت .

په ارام زړه سره درته دهغوي په اړه خبرې وکړم .
 ور واره هملته په میلمستون کې کیناستل ، تر لږه وخته پورې چې چپتیا وه ، خو دا چوپتیا ریونا په خپلو خبرو باندې ماته مو ځوانانو په اړه خبرې کوي ، چې دهغوي هوډمن تیور یو انقلاب راوړې دي . او د چا جرأتمندی د زړه په دښته بندې کړل شو . او علي پاشا او ولیعهد محمد دواړه د خپلو فوځونو سره یو ځای دهیلس ددریاب څخه راتیر او په غرنیو ځکه چې د بروصی دسلطنت ټولو اراکینو هغه درایو په اتفاق سره د ولیعهدی څخه سلطان محمد ټاکلي دي) . ما وینه باندی یو لیک تیمورلنګ ته ولیکه او ور ویی استاوه ، په دې لیک کې یې تیمورلنګ ته بلنه ورکړې وه چې بیرۍ دینس کې سپاره شي او د اروپا په ساحل باندې ښکته شی او هلته په نایکوپولس کې د اروپایي صلیبیانو د لښکرو سره څخه راووتل او په ډیره چټکتیا سره یې د تورې بحیرې په لور مخه کړه .
 د یو عسکر او یو یو سپه سالار یی ورختم کړ ، بیا یې دخپلو لښکرو سره یو ځای د دینس د بحري بیرۍ په لور مخه کړه تر اوبه هغه کې زمونږ سلطان بایزید و نیول شو نو په هغه وخت کې چې زمونږ د قوم د تذبذب کوم حال و هغه اوس د سلطان خپلې سترګې سمې کړو .

اخله ، برهان الدینه وروره ! ستا ددې زیرې په واسطه مونږ درې واره د ځانته والي د عذاب او تعذیب اوتکلیف

کینه ، مونږ به ډوډۍ تیاره کړو ، نن ماښام به ډوډۍ دخپلې خور او دوو لونیو سره یو ځای خوري . دهغې وروسته بیا ولاړ

عثماني امپراطوري او پر خلاف یې د صلیبیانو سازشونه (۳۱مه)

مکمل غیرسیاسي : یو تاریخي په زړه پورې ناول .

زمونږ د هیواد ګوډ تیمور څوک دي ؟

اوس تاسې ددې تاریخي ناول یو دیرشتمه برخه لولی :

دسلطان محمد او علي پاشا يو جاسوس چې په يوناني ژبه باندې ښه پوهيده ، هغه ولاړ او د وينس د بحري بيړۍ كېتان ته يې دا پيغام ورساوه چې دروسانو او اروپايانو كوم متحده لښكر چې دهغې په بيړۍ كې سپريږي او د اروپا ساحلونو ته سفر كوي هغه په لږ واټن كې دې او ژر به را ورسيرى ، په دې خاطر هغوي بايد ټول رابښكته شى او په وچه زمكه دهغوي ښه راغلاست وكړي .

د وينس د بحري بيړۍ وگړو اوسالارانو دا خبره دخپل ځان له پاره يوه نيك بختي وگڼله ، په دغه بيړۍ كې چې څومره ملاحان و هغوي دخپل امير البحر په حكم باندې د جهازونو او لويو كشتيو څخه رابښكته شول ، وچې ته راغلل تر څو روسي او اروپايي لښكرو ته د فاتحينو په څير ښه راغلاست ووايي .

هلته سلطان محمد او علي پاشا ته دا ډاډ و چې دهغوي مخبر به خپل كار په ښه توگه تر سره كړي وي . په دې خاطر هغوي د توپان په څير د بحري بيړۍ په لور دتوري بحيري په غاړه غاړه را غلل . دواړه سلطان محمد او علي پاشا دخپلو متحده فوځونو سره يو ځاي داسې وخت بحري بيړۍ ته را ورسيدل چې ورځ تياره شوي وه ، بيا دښي په تكه توره تياره كې يو بل انقلاب راغي او سلطان محمد او علي پاشا دخپلو لښكرو سره يوځاي د بحري بيړۍ په ملاحانو او امير البحر باندې يو ناڅاپه راكښودل . اودهغوي ټولو كار يې ورختم كړ . هغوي په دغه بحري بيړۍ كې خپل څو دلگي داسې عسكرو سپاره كړل چې د بحري جنگ تجربه يې هم درلوده په دې خاطر د وينس دغه بحري بيړه يې دښي په تياره كې د تركيي د بحري بيړۍ په لور يوره .

خو څرنگه چې دا دومره زيات عسكري بريا نه معلوميده ، نوپه دې اساس سلطان محمد او علي پاشا نه خو هلته تم شول او نه يې خپلو عسكرو ته ددمي كولو وخت وركړ . بلكه په هماغه وخت كې يې خپل لوري تبديل كړ او دواړو لښكرو د كرميان په لور كوچ وكړ . ځكه هغه دعثماني سلطنت ځيني سيمي بيرته تر خپلې ولكې لاندې راوستې وي او نورو باندې يې هم يرغلونه كول .

څرنگه چې دكرميان حاكم ته د تيمورلنگ له اړخه پوره مالي او عسكري كومك ورسيد ، او تيمورلنگ ورته يو لوي لښكر هم په واک كې وركړې و او تر څنگ يې هغه په خپله هم پوره لښكر درلود . كله چې هغه ته خبر ورسيد چې دمسلمانانو نوى سلطان محمد دخپل سپه سالار علي پاشا سره يوځاي دهغه په لوري را روان دې نو هغه سلطان محمد او علي پاشا ته كوم اهميت ورنه كړ . ځكه چې د كرميان حاكم په دې گمان او غلطۍ كې و چې تيمورلنگ د عثماني تركانو ټولو ځواك تارومار كړې دې ، هغه په همدې دوکې كې ككړ و چې نوى سلطان محمد او علي پاشا به د لږو لښكرو سره د هغه مقابلي ته راشي او هغه به يې دوزو او ميړو درمي په څير مات كړي . هغه دا اندازه هم لگولې وه چې كه هغه د نوى سلطان محمد او علي پاشا لښكرو ته ماتى وركړه نو بيا هغه په عثماني سلطنت كې تر لرې لرې ځايو پورې يلغار كولې شى او دهغوي ډيري سيمي تر خپل واک لاندې **راوستلې شي** او خپله واکمني پراخولې شى . ددې نه اخوا هغه لښكر چې دهغه د قوماندې لاندې كار كوي نو دهغوي حوصلي هم ټينگي وي او د تيرو څو اوښو را په دې خوا يې د عثماني تركانو په سلطنت باندې حملې كولې او دنورور زياتو حملو هوډ او هيله يې هم درلوده . تر څو ډير زيات لوتول وكړي او په خپلو شتمنيو كې ډيرښت را وړي .

خو دكرميان حاكم ته چې كله خبر وركړل شو چې د عثماني تركانو نوي سلطان ، سلطان محمد اودهغه جنرال على پاشا په ډيرې چټكۍ سره ستا لوري ته مخ كړي او را روان دي نو هغه په يوه داسې ځاي كې خپل لښكر ته پړاو وركړ چې شاته يې يوه ستره غرنۍ لړۍ پرته وه .

د كرميان حاكم هلته په دې خاطر پړاو كړى و چې كه چيرې دسلطان محمد اويا علي پاشا څخه ماتې وخوري نو هغه به سوکه سوکه خپل لښكر شاته و تمبوي او دې غرونو او غونډيو په سرونو به و خيژي او ددښمن په لښكر باندې به داسې تيروي را وروى چې دښمن پخپله شاته تگ ته مجبور كړل شي . او كله چې دښمن شاته و تمبيږي نو دې به پرې په پوره ځواك او قوت سره يوه درنه حمله وكړى او په دې تر ترتيب به ماتې په فتح او سوبي باندې

تبدیله کړی . د کرمان حاکم د همدې فکر په اساس غرنیو لږیو کې دخپل ځان له پاره دناسټي ځای او د عسکرو له پاره پړاو جوړ کړی و.

د کرمان حاکم په زړه کې هم دا پټیلي وه چې کله چې د سلطان محمد او علي پاشا لښکرې دهغه تر مخ راشي نو هغه به یې ارام ته پري نږدی ، د هغوي دلته د رارسیدو سره سم به پري یرغل کوي او هغوي به له تیغه تیروي ، خو دا د کرمان حاکم غلطه انگیرنه وه ځکه د سلطان محمد او علي پاشا جاسوسانو ډیر په گړندی توگه خپل کارونه سر ته رسول او هغوي سلطان د ټولو حالاتو څخه پوره پوره خبر کړي و. کله چې د سلطان لښکر په همدې غرنیو لږیو کې د کرمان حاکم سره مخامخ شي نو هغه د سلطان او علي پاشا د لښکر په کتلو سره سمدستي پر هغوي یرغل وکړي ، نو سلطان او علي پاشا په خپلو منځو کې مشوره وکړه او دخپلو عسکرو صفونه یې لا د پخوا څخه منظم کړي و او د کرمان حاکم د لښکر مخي ته په همدې نظم سره را غل . خو د کرمان حاکم دخپلو جاسوسانو په وینا سمدستي یرغل تم کړ ، ځکه د هغه مخبرانو هغه ته خبر ورکړی و چې سلطان او علي پاشا ته د سمدستي حملې خبر دهغه مخبرانو ورکړی و نو په دې خاطر د هغه د سمدستي حملې د مخنیوي او شاته تمبوني په هکله سلطان او علي پاشا دواړو نوې پلان جوړ کړی .

د سمدستي حملې نه کولو یو علت دا هم و ، خو تر څنګ یې دویم علت دا هم کیدای شي چې هغه غوښتل سلطان او علي پاشا پریږدي تر څو خپل پړاو جوړ کړی او بیا دهغه وروسته د جنگ پیلامه وشي . هغه وپریږده چې که چیرې د پړاو د کولو پرته پر هغوي یرغل یوسی نو د ماتې په صورت کې به هغوي د پړاو ټول شیان له ځانه سره بیرته یوسي او د کرمان حاکم او لښکرو ته به یې څه غنیمت په لاس ور نه شي . په دې خاطر هغه سلطان او علي پاشا ته ښه پوره وخت ورکړ چې خپل پړاو جوړ کړی او خپل صفونه منظم کړي .

کله چې د کرمان حاکم ته معلومه شوه چې سلطان محمد او علي پاشا دخپل پړاو څخه فارغه شوی دې نوبیا یې په خپل لښکر کې د جنگ نغاړه و ډبوله .

سلطان محمد او علي پاشا هم دخپلو فوځونو صفونو سهی کړل ، د پخوا په څیر یې فوځ په دوو برخو ووېشه ، د کرمان حاکم هم دهغوي په لور د کتلو سره سم خپل فوځ په دوو برخو باندې ووېشه . بیا د دښمن په لور د کتلو سره سم علي پاشا سلطان محمد ته وویل :

درونده سلطانه ! لکه څنګه چې زمونږه مخبرانو مونږ ته خبر راکړې چې کرمان حاکم دلته ځکه پړاو کړې دې چې زمونږ پر لاسو د ماتې وروسته به شاته تمبیري او په دې غرونو او غونډیو به ور څیږي او دهغه ځایه به پر مونږ باندې د تیرو باران را وروي تر څو زمونږ په لښکرو کې افراتفری را پیدا شي نو بیا به یو ناڅاپه پر مونږ باندې یرغل وکړي او زمونږ پښې به د میدان څخه بیرون کړي . درونده سلطانه ! زه غواړم چې د کرمان حاکم ته داسې فرصت په لاس ورنکړم ، زما په فکر په داسې ځای کې د کرمان حاکم پړاو دهغه په حماقت او بې عقلۍ باندې دلالت کوي . دا په دې نه پوهیږي چې که چیرې هغه زمونږ په لاسو د ماتې سره مخ شي نو د هغه او د لښکر د تښتې ټولي لاری به یې تړلی وي ، خو فکر کوم دهغه سره یوځای یوه لاره ده چې دلته یې پړاو کړې دې او هغه هم دا چې غواړي شاته و تمبیري او د غرونو سرونو ته و څیږي او پر مونږ دهغه ځایه د تیرو باران وکړی خو زه غواړم چې د کرمان حاکم دا لوبه هم د ناکامۍ سره مخ کړم . په دې لړ کې له ماسره یو وړاندیز شته او غواړم له تاسره یې شریک کړم او هیله لرم چې ته به یې راسره ومنې .

سلطان ورته په ورین تندي وویل چې : علي پاشا ! وروره ! دا ته څنګه خبری کوی؟ ایا ته داسې فکر کوی چې د جنگ په میدان کې به زه ستا تجویز ونه منم . وروره ! زما له پاره ستا هر تجویز اخري دې ، اوس ووايه چې زه ستا په دې تجویز څه ډول عمل کولې شم . خو وروره ! هغه څه چې ته ویل غواړي د ویلو تر مخه په دې خبره باندې هم غور وکړه چې مونږ دواړه وروڼه به هڅه کوو خپل لښکر ته دا هم وایو چې مونږ به د قدوس خدای په کومک سره د کرمان حاکم او دهغه لښکر ته ماته ورکوو خو د کرمان حاکم به ژوندي نیسو . زه غواړم هغه ته یو سبق ورکړم . ځکه چې په تیرو وختونو کې هم چې کله دې ته موقع برابر شوې زمونږ پر خلاف یې

بغاوت اوسرکشي کړي ده ، ارامو او بي ضرره خلکو ته يي ستونزي پيدا کړي دي او زيان يې ور رسولې دي . دخپلو سيمو څخه را وتلی او زمونږ په سلطنت کي يي تر لرې لرې ځايو پورې يلغار او لوټ مار کړې دي ، ښارونه اوکلي يې يو په بل پسې له منځه وړي او کنډري يي ترې جوړې کړي دي ، زه غواړم دي ته دخپل دغه بد عمل سخته سزا ورکړم . زه نه غواړم چې نوموړي زمونږ څخه دماتي خورلو وروسته د تيښتي لار پيدا کړي او وتښتيري ، اوس وايه وروره ته څه واي ؟

لکه څنگه چې زمونږ مخابراتو ويلي چې دکرميان حاکم غواړی چې زمونږ پر شاتمبولو باندې بريالي شي . هغه فکر کوي چې دلښکرو شميره يې زمونږ څخه ډيره ده . او دتيمورلنگ روزل شوي لښکر هم ورسره يو ځای دي . دا همغه لښکر دي چې دتيمورلنگ په جنگ يې زمونږ په شاتمبولو کې رول درلود ، ددې عسکرو حوصلي ستري او ځواني دي . او دهمدوي په وجه دکرميان حاکم دومره په غرور سره زمونږ مخي ته راغلي دي . درونده سلطانه ! مونږ دواړه په پوره ځواک او توان سره پر دښمن باندې ور غورزېږو ، او زه هيله لرم چې د کرميان حاکم ته به دماتي او دهغوي دپه شاتگ له پاره به ډير وخت و نه لگيري او کله چې مونږ ووينو چې ددښمن په صفونو کي په شاتگ پيل شوي دي نو ته په لور اواز باندې داسي تکبيرونه ووايه ، لکه څنگه چې به سلطان بايزيد يلدرم ويلي . ستا دا تکبيرونه به ماته ددې اشاره راکوي ، په ځواب کي به زه هم دتکبير اواز کوم ددې تکبيرونو په ځواب کي به ته دخپل لښکر سره دښي اړخه او زه دچپ اړخه خپاره شو . په دې ترتيب دمخي او اړخونو دواړو له خوا به دښمن باندې ضرب و لگوو ، مونږ به خپل لښکر ددښمن دلښکر شاته هم خپور کړو تر څو دماتي او وروسته تگ په وخت کي دکرميان حاکم دغو غرنيو لږيو ته ونه رسيږي .

زه تاته ډاډ درکوم ، چې مونږ به ددې کار دعملی کولو په صورت کي بريالي شونو بيا به ددې غرنيو سيمو لاندی دکرميان حاکم ژوندي ونيسو او لښکر به يې له منځه يوسو .

سلطان محمد ورته وويل : علي پاشا وروره ! زه ستا په پلان ، ستا په تجويز ، او ستا په کړنلاره باندی پوره پوره پوه شوم ، اوس نو ماته مه وايه چې زما ستا ددې تجويز سره اتفاق شته او کنه ؟ زما وروره ! ياد ساته چې زه به دعثماني سلطنت سلطان خامخايم خو په جنگ کي ستا تجربه له ما ډيره زياته او عملي ده اوتاته له ما څخه ډير زما دپلار سره دکار کولو وخت په لاس درغلي دي . اوبيا خوزه داخبره هم منم چې ته دتوری او تيغ په جنگ کي له ما څخه ډير مخته يې نو په دې اساس ستا خبره ماته اخري خبره ده .

ستا دهمدې خبري په اساس به مونږ ددښمن په ښي او چپ اړخ کي دخپلو کار پيلوو . او زه هيله لرم چې دښمن به تر ډيره پورې زمونږ فشار و نه شی زغملی . کله چې ووينو دښمن شاته ځي نو دتکبير په ويلو سره به ددښمن ځواکونه محاصره کوو او زه هيله لرم چې په همدې پلان باندې دعمل کولو په صورت کي به دکرميان حاکم ژوندي و نيسو او لښکر به يې هم دتباهي کندي ته ور وسپارو .

علي پاشا ! که مونږ دکرميان حاکم ته ماته ورکړه نو تر ټولو مهمه خبره داده چې دتيمورلنگ هغه لښکر چې دده سره ملگری شوي دي هم زمونږ پر لاسو له منځه ځي اوتيمورلنگ چې همدا اوس دسمرقند په لاره روان دي په لاره کي به دهغه جاسوسان هغه ته په دې هکله خبر ورکړي چې هغه لښکر چې تادکرميان دحاکم دکومک له پاره ور استولي و هغه دسلطان بايزيد يلدرم زوي سلطان محمد او علي پاشا په لاسو له منځه ولاړ نو ياد ساته چې دا به دتيمورلنگ له پاره پنځم بد خبر وي چې دهغه ملا به پرې نوره هم ورماته شی . علي پاشا غوښتل چې دسلطان محمد دخبرو ځواب ورکړي چې په همدې وخت کي دکرميان دحاکم په فوځ کي دجنگ نغاره ودریده . دنگاري دريدل ددې معنی ورکوله چې جنگ پيليدونکی دي ، سلطان محمد او علي پاشا يو بل ته سره وکتل ، به خپلو سترگو کي يي کومه پرکړه کړی وه ، اوبيا يې دخپل دښمن دمقابلي له پاره دخپل لښکر صفونه سره راټول کړل او دتياړی په حال کي و دريدل .

له بله اړخه دکرميان حاکم خپلو فوځونو ته دیرغل حکم وکړ . او هغوي هم په پوره ځواک سره دسلطان په لښکر باندې حمله راوړه ، سلطان او علي پاشا هم خپلي لښکري دحملي له پاره ور مخته کړي او دتکبير اوازونه يې پورته

کړل . او په دښمن باندې یی یرغل یوړ .

دکرمیان حاکم په خپلي هغه لمرنۍ حمله کې هڅه وکړه چې په یوه ډول نه یوه ډول سره علي پاشا او سلطان شاته تگ ته مجبور کړي ، هغه دا فکر هم کاوه چې که چیرې جنگ اوږد شي نو په هغه صورت کې به علي پاشا او سلطان محمد د کوم پلان څخه کار واخلې او دهغه د لاندې کولو هڅه به وکړي ، هغه په ځانگړې توگه د علي پاشا څخه ډیر وپریږده ، ځکه چې هغه د سلطان بایزید سره کار کړې و او د جنگونو پوره تجربه یی درلوده . او د دښمن د زیر کولو فن باندې هم ډیر ښه پوهیده . ځکه دکرمیان حاکم په دې هڅه کې و چې جنگ ډیر ژر د هغه په حق کې پای ته ورسېږي ، په دې خاطر هغه خپل ټول ځواک او قوت مصرف کړ او ځان ځارونکې یرغل یی وکړ تر څو خپله سوبه ډاډ مننه کړي ،

که څه هم دکرمیان حاکم خپل ټول زور لگولي و چې خپل ټول توان د جنگ په اور کې ور واچوي خو د سلطان محمد او علي پاشا د ځوابي حملې په واسطه دهغوی لمرې صفونو تارو مار شوي و او په ټول لښکر کې یې د بې قراری او نه ډاډ احساس را پیدا شوي و .

دکرمیان د حاکم له پاره دا حال د زغم وړ نه و ، کله چې هغه وکتل چې سلطان محمد او علي پاشا د هغه لمرې صفونه یو په بل پسې له منځه یوړل نو هغه ډیر په غضب شو او خپل لښکر ته یی د یوې قوي حملې حکم وکړ . د هغه لښکر کې هم نوې ولوله را پیدا شوه او یو ځل بیا یې د علي پاشا او سلطان محمد په لښکر باندې د تورور وریځو د باران په څیر را وپریځېدل . بل خوا د سلطان محمد او علي پاشا د لښکرو تر منځ هم د تکبیر ږغ پورته شو او د تکبیر د غږ سره سم دواړو لښکرو تر منځ سخته جگړه و نښته ، دواړه لښکر یی یو په بل باندې ور پریوتې ، د سلطان محمد او علي پاشا دا نوې حمله دکرمیان لښکر و نه شوه زغملي ، خو کله چې دکرمیان حاکم دا اندازه ولگوله چې اوس یې ماتې به قسمت کې لیکلي خبره ده نو هغه خپل لښکر ته د شاته تگ حکم وکړ .

خو د هغه ددې حکم د ورکولو څخه تر مخه سلطان محمد او علي پاشا دا ډاگیزه کړې وه چې اوس به دښمن دپه شا تگ په وخت کې غرنیو سیمو کې پورته غونډیو ته د ور ختلو هڅه کوی تر څو دهغې ځایه پر دوی باندې د تیږو باران وکړي او ددوی په لښکر کې افراتفری او گډوډي را پیدا کړي .

دهمدې خبرې په اساس سلطان محمد او علي پاشا په ډیره گړندۍ توگه خپل عسکر د ښي او چپ لوري اړخونو کې خپاره کړل او دکرمیان د لښکر وروستی برخه یې هم را بنده کړه دا هغه نوې حال و چې سلطان محمد او علي پاشا دکرمیان حاکم ته را پیدا کړې و . ځکه اوس نو دکرمیان لښکر د ټولو اړخونو څخه په محاصره کې را گیر شوي و .

ددې وروسته یو ځل بیا د سلطان محمد له خوا د تکبیر اوازونه پورته شول چې په ځواب کې یې علي پاشا او دهغه عسکرو هم د تکبیر اوازونه پورته کړل ، ددې تکبیرونو سره سم د سلطان محمد او علي پاشا لښکرې د څلورو اړخونو څخه د دښمن په فوځونو باندې د توپان په څیر را وختلې . او په دې ترتیب یې دکرمیان حاکم ته د غرونو سرونو ته د ورختلو وخت او فرصت ور نه کړ ، په دې توگه دکرمیان د حاکم د لښکر عامه وژنه پیل شوه .

دکرمیان د حاکم په دې لښکر کې د تیمور لنگ جنگیدلي او تجربه کار لښکر هم شامل و هغه هم په مکمله توگه له منځه ولاړ . دکرمیان حاکم ژوندې و نیول شو . ددغې شاندار بري په اساس سلطان محمد خپل فوځ ته هملته د پړاو کولو حکم وکړ . د سترگو په رپ کې هلته د خیمو کلي او ښارونه جوړ کړل شول . د هر څه دمخه یې د دښمن په پړاو باندې ولکه وکړه ، دهغه هر څه یې د خپلو ځانو سره خوندي کړل او بیا سلطان محمد د خپلې خیمې مخې ته په یوه ساده لوړ ځای د علي پاشا تر څنگ کیناست او خپل یو کوچني سالار ته یې حکم وکړ تر څو دکرمیان حاکم ورته حاضر کړي .

لږه شیبه وروسته دکرمیان حاکم د سلطان محمد تر مخه ولاړ و . دواړه لاسونه یې تر شا تړلي و ، سلطان په

غضب ناکه سترگو هغه ته وکتل اوبیا تر خپل څنگ ولاړ سالار ته حکم وکړ ترڅو لاسونه یې ور پرانځي ،

هغه سالار را مخته شو او دکرمان دحاکم شاته تړلي لاسونه یې ور پرانستل ، بیا سلطان ورته په ډیر قهریدلي توګه وویل :

تا ددویم ځل له پاره زمونږ پر خلاف بغاوت وکړ ، ددې تر مخه تا زما دمحترم والد په خلاف بغاوت کړي و او دا ستا بدقسمتي وه چې زما والد او علي پاشا تاته ډیره بده ماتي درکړله اوستا ټولي سیمي یې له تا و نیولي او دخپل ستر سلطنت برخه یې و ګرځولې . ته و تېښتیدلې او دوباره دې خپل ځان راټول او نوې فوځ دې جوړ کړ . کله چې تیمورلنګ هغو سیمو ته راغی نو تا هغه دخپل ځان لپاره ناجي وګاڼه ، دهغه سره دې و کتل ، او دخپلو سیمو دبیرته نیولو غوښتنه دې ترې وکړه ، تیمورلنګ تاته لښکر درکړ او هغه لښکر تا دخپل لښکر سره یو ځای کړ او یو ځل بیا دې زمونږ پر خلاف د بغاوت بیرغ پورته کړ . ددې بغاوتونو پایلې دادي ستا تر مخه دي .

څرنگه چې تادوه ځلي زمونږ پر خلاف بغاوت او سرکشي کړې ده نو په دې خاطر په دریم ځل ته د ازمینت وړ نه یې . اوس نو ته دخپلو دغو بغاوتونو او غداری پر خلاف که څه ویل غواړې نو تاته موقع درکول کيږي چې ویی وایی .

دکرمان حاکم په ځواب کې څه و نه ویل ، دهغه سر ټنګته و . په دې وخت کې ورته سلطان وویل :

ستا چیتیا ددې خبرې ګواهي وایی چې ته خپل جرم مني ، نو په دې خاطر ستا ددې بغاوت ، غداری او سرکشي په خاطر ستا دوزلو حکم کوم .

ددې سره سم سلطان خپل سالار ته اشاره وکړه ، هغه دکرمان حاکم له ځانه سره یوړ او دهغه سړي د وجود څخه پرې کړ . او په دې ترتیب دیوه ستر غدار ژوند یې ور ختم کړ .

***** ۵۷

تیمورلنګ دخپل لښکر سره یو ځای سوکه سوکه سفر کاوه او د سمرقند ښار ته نژدې شوې و . د سمرقند څخه څو میله واټن کې ، هغه وخت چې هغه خپل لښکر ته اخری پړاو ورکړ نو هغه وخت سلطان بایزیدیلدرم چې د اوسپنې په پنجرې کې بند و دلمرې ځل له پاره احساس کړه چې دهغه چارچاپیر دساتونکو پهره زیاته شوې ده . په دې وخت کې د سلطان بایزیدیلدرم ښځه ډسپنا چې دسلطان دپنجري سره یې اوږه لږولي وه ناسته وه ، د سلطان بایزیدیلدرم زوی چې هغه هم د تیمورلنګ په قید کې و دهغو ساتونکو په لور په منډه راغی چې دسلطان چار چاپیر ولاړ و . هغه هم دسلطان دپنجري سره اوږه ولږوله اوکیناست ، او بیایي بایزید ته وویل :

پلار جانه ! ما تاته یو ډیر ښه خبر راوړې . دې خبر د سمرقند دپادشاه تیمورلنګ ملا نوره هم ورماته کړې ده .

دخپل زوی موسي په دې خبره دسلطان او دهغه دښځې ډسپنا دواړو په مخونو باندې د خوشحالی نښې را ښکاره شوې بیا سلطان خپل زوی موسي ته وویل :

زویه ! په دې بندي خانه کې دخپل وطن نه لري ته ماته کوم ښه خبر راوستلې شي . ته خولږ مخته دښي لوري د ساتونکو سره ناست وې او هغوي پر خپلو منځو کې خبرې کولې ، تا دهغوي څخه څه اوریدلي دي .

په ځواب کې موسي ورته وویلې : یو ښه خبر خو دانقري د چار چاپیر جنگ و چې دهغې په اړه تاته خبر دررسیدلې و . چې علي پاشا د تیمورلنګ لمسي له تیغه تیر کړې دي . خو اوس د تیمورلنګ مخبرانو هغه ته درې نور بد خبرونه راوړي دي . اودا درې خبرونه مونږ ته ډیر زیات مهم او زیرې را کونکي دي . پلارجاننه ! د سمرقند په لور د حرکت په وخت کې تیمورلنګ دروسانو او اروپایانو لښکر دخپله ځانه جدا کړې و او هغوي ته یې دبروصي د

خزاني يوه برخه هم ورکړي وه ، ددې نه علاوه يې هغوي ته نور مال او خزاني هم ورکړي وې ، د روسانو او اروپايانو دغه لښکر د تورې بحيرې په غاړه غاړه باندې سوکه سوکه سفر کاوه او دهغوي له پاره هملته په توره بحيره کې د دينس په نامه يوي سترې بېړۍ لنگر اچولې و دهمدې بېړۍ په واسطه دې روسانو او اروپايانو غوښتل تر دېنيوب تر درياښه خوا د اروپا تر ساحله ځان ورسوي او بيا هلته د صليبيانو د ځواکونو سره يو ځای شي چې د نايکو پولس د ښار په شاوخوا کې راټوليزي ، تر څو زمونږ پر خلاف يوه ستره حمله وکړي او خپلې د لاسه وتلي سيمي بيرته تر لاسه کړي . خو پلار ځانه ! د روسانو او اروپايانو دا خوب سهي نه شو ځکه هغه وخت چې هغوي د دينس د بېړۍ په لور حرکت کي و نو زما ورور محمد په ناڅاپي توگه د هغوي لاره ونيوله او دواړو لښکر و ترمنځ د تورې بحيرې په غاړه سخت جنگ و نښت . خو دا ټوله معامله د محمد او علي پاشا تر منځ پلان شوي وه کله چې جنگ په عروج کې و نو علي پاشا پرې د غرنيو سيمو څخه را پرېوت او دشاله اړخه يې پرې يرغل وکړ ، د اروپايانو ټول لښکر يې تارو مار کړ او د هغوي د سالارانو په گډون يې ټول د تيغه تير کړل .

ددې وروسته بل خبر چې زمونږ له پاره د خوشحالي سبب دې هغه دا چې د روسي او اروپايي لښکرو د تباهي نه وروسته محمد او علي پاشا دهمدې تورې بحيرې په ساحل باندې مخته ولاړل او د دينس په بحري بېړي باندې يې حمله وکړه او دهغې ټول ملاحان يې يو په بل پسې ووژل او ټوله بحري بېړه يې د ترکيې د بحري بېړۍ سره يو ځای کړه . په دې وخت کې د کرميان حاکم بغاوت وکړ او زمونږ د سلطنت په ځينو سيمو يې ولکه وکړه او ډيره زياته تباهي او بربادي يې وکړه . کلي او ښارونه يې يو په بل پسې وران کړل ، ځکه چې هغه ته تيمور لنگ دخپل روزل شوي لښکر يوه برخه ورکړي وه .

د روسانو او اروپايانو د لښکرو د تباهي او د دينس د بحري بېړۍ دخپلې بېړۍ سره د شامليدو وروسته ، محمد او علي پاشا د کرميان د حاکم په لور ورغلل ، د سخت جنگ وروسته محمد او علي پاشا دواړو د کرميان حاکم ته په غرنيو سيمو کې سخته ماته ورکړه ، هغه يې ژوندې ونيو او بيا يې دهغه څټ ور پرې کړ . او په دې ترتيب د کرميان د حاکم له خوا د بغاوت څپه د محمد او علي پاشا په لاسو له منځه ولاړه .

تر دې ځايه دخبرو وروسته موسي لږ څه تم شو او بيا يې په خبرو پيل وکړ . پلار جان ! دا درې واړه خبرې د تيمور لنگ ملازم را ته کړي دي . دهغه خپل زوی ، خپل لمسی او سترو سترو سالارانو دا احساس کړي ده چې په ترکانو باندې دحملي نه وروسته کوم آند چې مونږ درلود ، او داسي مو انگرلي وه چې د ترکانو ځواک نور ور ختم کړل شو نو دا هسي خبره وه ، دا هسي ځان غولونه ، دوکه او فريب و . د تيمور لنگ زامنو ، لمسيو او سالارانو دا هم ويلي دي چې دانقري په شاوخوا کې شوي جگړې نه وروسته د ترکانو ځواک او قوت نور هم ډير نښت موندلې دي .

دا اوس يې چې ستاسي او زمونږ په شاوخوا کې ساتونکي زيات کړي دي دا په دې خاطر دي چې د تيمور لنگ په لښکر کې د بغاوت نښې راپيدا شوي دي ، هغه عناصر چې غواړي په اسلامي امت کې گډوډي راپيدا شي نو هغوي د تيمور لنگ څخه دا غواړي چې لښکر بايد بيرته ولاړ شي ، او محمد او علي پاشا ته سزا ورکړي ، دهغوي ټول ځواک ور ختم کړي ځکه چې هغوي د تيمور لنگ ټول دوستان له منځه يوړل .

يوه بله ډله چې نیک او مسلمان خلک دي هغوي په تيمور لنگ باندې فشار راوړي دي چې مونږ نه بايد دخپل لښکر سره بيرته وگرځو . هسي نه چې قدرت مونږ دخپل قهر او غضب لاندې را نه وړي . او د علي پاشا او محمد په لاسو مونږ هم ماتې و نه خورو . همدا ډله په تيمور لنگ باندې فشار راوړی چې سلطان بايزيد يلدرم ، دهغه ښځه دسپينا او دهغه زوی موسي ژر تر ژره ازاد کړي

دهمدي خبرو له پاره تيمور لنگ دخپلو زامنو ، لمسو او سالارانو گډه غونډه را غوښتي ده ، په همدې غونډه کې به پريکړه وشي چې کوم ډول قدم پورته کړله شي . دا ټولي خبرې ماته دغه ښي لورې ته ناستو پهره دارانو وکړي . هغوي وايي چې تر اوسه پورې ددوي غونډي روانه ده او گورو چې څه پريکړه به کيږي ، زه بيرته ورځم او دهمغو پهره دارانو سره بيرته کينم . او دهغوي نه به وغواړم چې د تيمور لنگ د غونډې د پريکړې نه ما خبر کړي .

پلار جانہ ! دا ساتونکي له تاسره ، زما دمور ډسپنا سره او له ماسره ډيره همدردي لري .

ددې خبرو سره سم موسي د خپله ځايه پورته شو او دهمغو ساتونکو په لور ورغې او ورسره کيناست .

دموسي د بيرته ستنيډو وروسته ، سلطان بايزيد يلدرم ، تر څه وخته پورې د اوسپنيزې پنجرې تر شا ناست و او په خلاکي يې کتل او په ډيره عاجزۍ او انکسارۍ سره يې د زړه په ډک اواز ويل :

علي پاشا! د تيمورلنگ د يلغار نه وروسته زه پوهيرم چې وليعهد محمد ځانته هيڅ نه شو کولي ، دا ته وې چې ددښمن پر خلاف دې دجنگونو کړۍ يوپه بل پسې پرانستي او برياوې دې تر لاسه کړې ، علي پاشا ! زه پوهيرم چې دا ټول هر څه ستا دشجاعت ، ستا د زړه وړتيا ، ستا د ميراني او ستا د ځان ځارني په خاطر دي . علي پاشا ! تا په خپله زړه وړتيا ، خپله ميرانه او جرأت د عثماني سلطنت هره ځنده معطره کړه . تا د سلطنت په خوشحالو کې نوې رنگ را پيدا کړ . علي پاشا زويه ! تانه يوازي عثماني سلطنت بلکه زما ځان کې نوې نفس را تازه کړ . زما د ويني په هره زړه کې دې د خپلو برياو او خپلو کامرانو په واسطه نوې قوت پيدا کړ....

تر دې ځايه دخبرو وروسته سلطان بايزيد يلدرم په څه فکرونو کې ډوب شو . دهغه ښځې ډسپنا هغه ته په پوره غور سره کتل ، لږه شيبه وروسته موسي يو ځل بيا په منډه راغې . سلطان او ښځې يې هغه ته په سواليه سترگو وکتل . موسي د پنجرې تر څنگ کيناست او بيا په ډير سکون او ارام سره سلطان بايزيد يلدرم ته وويل .

پلارجانه! د تيمورلنگ غونډه پاې ته ورسیده ، هغوي پريکړه کړې چې بيرته به نه راگرځي ، بلکه سيده به د سمرقند په لور ځي ، ځکه د تيمورلنگ زامنو او لمسيو دا ويره ښکاره کړې ده چې مونږ ته بيرته تلل نه دي په کار . خو تيمورلنگ د خپل اعلي سالار نورالدين څخه ناراضه دې ، ځکه چې نورالدين ستا د بنديتوب پر خلاف احتجاج کړی دي او دهغه په هغه کار يې هم احتجاج کړی دي چې هغه زمونږ دکورنۍ ښځينه غړی مجبورې کړې وې چې سالارانو ته شراب ورکړي . خوبيا هم تيمورلنگ په دغه غونډه کې نورالدين هم را غوښتي و ، په دې ډله کې نورالدين لمړنۍ شخص و چې هغه وړانديز وکړ چې مونږ بايد د سمرقند په لور مخه کړو . نورالدين د تيمورلنگ تر مخه هغه ستونزې هم رابرسيره کړي او ويلي دي چې هسي نه د جنگ ډگر ته په ستنيډو سره زمونږ لاس ته راغلي بري هم له لاسه ورکړو .

د تيمورلنگ زامنو او لمسو هم تيمورلنگ ته همدا مشوره ورکړه چې مونږ د جنگ ډگر ته په ورگرځيدو د علي پاشا او محمد په لاسو د ماتې خوړلو له پاره نه ورستيو بلکه د سمرقند په لور بايد مخه کړو . دهمدی ويرې په اساس تيمورلنگ پريکړه وکړه چې دخپل پايتخت سمرقند په لور وخوزيږي .

تر دې ځايه دخبرو وروسته موسي چپ پاته شو ، ځکه چې څه ساتونکي راغلل ، هغوي د سلطان بايزيد پنجره پورته کړه او پر اوښ يې کيښوده ، او په دوه نورو اوښانو يې ډسپنا او موسي سپاره کړل . او تيمورلنگ د خپل لښکر سره يو ځای د سمرقند په لور ولاړ .

پرلپسې لري

د قريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې ... (۳۲ مه او اخري برخه)

د قريب الرحمن سعيد ژباړه

عثماني امپراطوري او پر خلاف يې د صليبيانو سازشونه (۳۲ مه او اخري برخه)
مکمل غير سياسي : يو تاريخي په زړه پورې ناول .

زمونږ د هيواد گود تيمور څوک دي ؟
اوس تاسي ددې تاريخي ناول اخري برخه لولئ :
پرلپسې ۵۸

سريان په منډه خپل کور ته راغله ، ډيره خوشحاله وه ، په ټوپونو ټوپونو هغه ځای ته راغله چيرې يې چې مور او ورنډار ريونا ناستي وې ، دهغې په دغې حال باندې ريونا او مور يې قيرات دواړه حيراني وې ، په رانژدې کيدو سره سريان بيا بيا د خپلې مور قيرات او ورنډار ريونا سره تر غاړه شوه ، اوپي ويل:

مورجاني ! او خورجاني ! ما تاسي دواړو ته يو زيرې را وړې دي ، او هغه دا چې نن ماښام به علي پاشا او سلطان محمد د بروصې ښار ته را ننوځي ، هغوي دکرميان دحاکم بغاوت او سرکشي ځپلې ده د کرميان لښکر يې له منځه وړي او پخپله دکرميان حاکم يې وژلي دي ، ددې د مخه سلطان محمداو ورورمي علي پاشا د دينس بحري بيړۍ باندې حمله کړي وه او د هغې ملاحان يې له منځه يوړل او بيړۍ د ترکي د بيړيو سره يو ځای کړه . اوس مي واوريدل چې د ماښام تر مخه سلطان محمد او ورور مي علي پاشا د لښکرو سره يو ځای د بروصې ښار ته را ننوځي ، مورجاني ! د بروصې خلک د سلطان محمد او زما د ورور علي پاشا د ښه راغلاست له پاره ځانونه چمتو کوي . په بازارونو او محلاتو باندې ښايسته ښايسته محرابونه جوړيږي . مورجاني ! زه تا ته نه شم ويلای چې زه څومره خوشحاله يم .

علي پاشا د راتلو په زيرې باندې ريونا لکه د گل د غوټې په څير و غوړيده ، د خپله ځايه پورته شوه او خپلې مور قيرات ته يې وکتل او ورته يې وويل :

مورجاني ! مونږته هم دکور کار ژر ختمول په کار دي تر څو د ښه راغلاست کونکو په ليکو کې و دريرو.

قيرات د ريونا وړانديز و مانه . درې واړو يو ځای دکور کار ژر ژر خلاص کړ اوبيا هغه لورې ته ولاړې چيرې چې دښار نورې ښځې دخپل لښکر د ښه راغلاست او استقبال له پاره راټولې شوي وې .

ماسپښين نا وخته کله چې سلطان محمد او علي پاشا د خپلو لښکرو سره ښارته را ننوتل نو دبروصې ښار د ناوې په شان جوړ شوي و او ښکلي نغمې او تراني په کې غږيدې .داسې بريښيده لکه د بروصې د ښار څخه چې د خوشحاليو يو ستر ابشار را خوتيدلې وي . نجونو ډولکي او ديلارونه و هل او دخپلو لښکريانو استقبال يې کاوه ، لښکر چې دهرې کوڅې او هرې لورې لارې څخه تيريده نو دگلونو پاني به پرې را وريدې .

کله چې علي پاشا او سلطان محمد دخپلو لښکرو تر مخه د بازار د ستري کوڅې تر منځه تيريدل نو يو ناڅاپه پرې د گلونو تيز باران پيل شو ، داسې باران و لکه چا چې ډکې ټوکرۍ راوستي وي او راوړوي يې . کله چې علي پاشا او سلطان محمد وکتل چې دگلونو په شيندلو کې د نورو بې شميره نجونو تر منځ دسلطان محمد ښځه او د علي پاشا ښځه هم شاملې دي . هغوي ډيرې زياتي خوشحاله وې ، دهغوي پر کتلو دعلي پاشا او سلطان محمد په سترگو کې هم دخوشحالي نښې راپه ځليدو شوې . اوبيا هغوي د خپلو لښکرو سره مخته ولاړل . لږه شيبه مخته سلطان محمد خپل لښکر ته د لاس په اشارې سره د دريدو حکم وکړ او پخپله يې خپل آس هم ودراره ، علي پاشا هم د سلطان محمد په لور د کتلو سره سم خپل آس تم کړ . بيا سلطان محمد علي پاشا ته وويل :

علي پاشا وروره ! د بروصې ښار ته په راننوتلو زه يو ځل بيا دا اقرار کوم چې نه يواځې لښکر بلکه مونږ دواړه ورورنه هم د ډيرې سترتيا احساس کوو . زه خو وایم چې لښکر ته به اجازه ورکړو چې خپلو خپلو کورونو ته ولاړ شي . او مونږ دواړه به هم د خپلو کورونو په لور مخه کړو.

علي پاشا د سلطان محمد وړانديز ومانه ، سلطان لښکر ته دخپلو خپلو کورونو په لور د ورتللو اجازه ورکړه ، او علي پاشا او سلطان محمد هم د خپلو کورونو په لور روان شول.

علي پاشا خپل آس په ځغاسته کړ او خپلې خوږې ته راغې ، که گوري چې د خويلۍ په لويه دروازه کې ورته ريونا د استقبال له پاره ولاړه ده . علي پاشا د ريونا د ليدلو سره سم د خپل آس څخه را بنکته شو ، ريونا ورمونده کړه او مخته ورغله، دهغې پر مخ خوشحالي او په سترگو کې يې خوښۍ نڅا کوله ، د علي پاشا د اس واگي يې و نيولې او په ډيره مينه يې د علي پاشا په لور کتل او بيا يې په ډير محبت سره هغه ته وويل :

اي زما حبيبې ! زه تا ته ستا د برياو ، کامرانو ، په اړه مبارکي وایم . را ځه دننه راشه ، هلته په انگر کې مور او خور دواړه ستا په انتظار ولاړ دي . که څه هم هغوي ما ته ويلي و چې دلته به له ماسره يو ځای ستا استقبال ته دريري خو بيا هغوي زه ځانته پريښووم . کيداې شي چې هغوي ما او تاته د لږ څه ويلو له پاره موقع برابره کړی وي ، را ځه چې هغوي هلته په انگر کې په ډيره بې صبرۍ سره انتظار کوي .

علي پاشا خندان د ريونا سره را روان و . کله چې دوي دواړه انگر ته را ننوتل هلته يې ورته مور قيرات او خور سريان دواړه منتظرې وې ، هغوي يو ناڅاپه ورمندې کړې او د علي پاشا سره غاړې وتې ، قيرات د علي پاشا په بنکولو نه مريده . تر دې وخته پورې ريونا د علي پاشا اس په اخور تړلې و ، زين يې ترې را بنکته کړې و او وابښه او دانه يې ورته اچولې وه .

ددې وروسته څلور واړه هلته ميلمستون ته ورغلل ، او د ريونا ، قيرات و سريان په اصرار باندې علي پاشا هغوي ته د تيرو جنگونو او پيښو تفصيل واوراوه .

**** ۶۰

سلطان محمد او علي پاشا تر څو اونيو پورې هملته په بروسه کې پاته شول ، او په خپل فوځ کې يې نوي ځوانان را شامل کړل . دهغوي له پاره يې ښه روزنه ورکړه . په دې وخت کې د نايکوپولس په چار چاپير کې د صليبيانو تازه لښکر يې مخ په راټوليدو وي . او اوس دمناسب وخت له پاره منتظر و چې د عثماني سلطنت په زمکو باندې بريد وکړي . په دې وخت کې سلطان محمد او علي پاشا هم خپل لښکر بيرته و غځاوه او شميره يې تر يولک او شل زرو پورې ورسوله ، همغومره چې سلطان بايزيد يلدرم به له ځانه سره لرل.

يوه ورځ سلطان محمد او علي پاشا خپل لښکر له ځانه سره واخست او د بروسې دښاره ووتل . دهغوي موخي د نايکوپولس دښار ته نژدې د صليبيانو سره ټکر کول و . د نايکوپولس دښار وال به په پرلپسې توگه سلطان محمد دصليبيانو د خوزښتونو څخه خبراوه ، هغه اصرار کاوه چې همدا اوس د صليبيانو د ځواکونو سره بايد ټکر وشي او که نه ددوي څخه به بيا داسې ځواک جوړ شي چې بيا به ورسره ټکر کول ناشوني وي ، سلطان محمد او علي پاشا ددې پيغام د اوريدو سره سم دنايکوپولس دښار په لور مخه کړه .

کله چې لښکر دښاره ووت . نو دسلطنت اراکين د سلطان محمد سره يو ځای و ، سلطان محمد او علي پاشا دخپلو اسونو د سپريدو په ځای دهغوي سره همداسې پيدل روان و . په دې وخت کې يو ناڅاپه د دې هجوم څخه برهان الدين را ووت . او په اشارې سره يې سلطان محمد او علي پاشا ته د دريدو وويل . هغوي دواړو چې کله د برهان الدين اشاره وکتله سمدستي و دريدل. برهان الدين را مخته شو او په يو لاس يې د سلطان محمد او په بل يې د علي پاشا د اسونو واگي په خپلو لاسو کې واخستي . او بيا يې دواړو ته وويل :

داسلامي امت سترو زامنو! زما دقوم او ولس ځان څارونکو! په خپلو آسونو کينئ ، دهغې وروسته بيا چې زه تاسې ته څه ويل غواړم و به يې وایم . خو ما ته به په ځواب کې دا نه وايي چې ته زمونږ سره ولي پيدل راوړن يې. زما زامنو! هغه څه چې زه يې درته وایم په هغې عمل وکړئ ، دخداي د لارې مجاهدينو ! مجاهد پر خپل آس سپور ښه ښکاريري . زما زامنو! په ياد ساتئ چې الله ته دوه سترگي ډيرې ارزښتناکې دي ، يوهغه سترگی چې د الله د ويرې څخه اوبښکي تويوي . او بل د

مجاهد سترګي چې د اسلامي مملکت او اسلامي امت د پولو څارنه کوي . زما سترو زامنو! تاسې دواړه زموږ څخه ډیر ستر او د عزت څښتنان یاست . په خپلو آسونو سپاره شئ، تر څو هغه څه چې زما په زړه دي تاسو ته وویلې شم.

علي پاشا او سلطان محمد ورته په ځواب کې څه و نه شو ویلای ، یوبل ته یې سره وکتل او بیا په خپلو آسونو سپاره شول . برهان الدین دهغوی دواړو د آسونو واګي په خپلو لاسو کې و نیولې ، او بیا یې دواړو ته وویل :

سلطان محمد او علي پاشا زامنو! تاسې دواړو د اسلامي امت زامن ، دهغوی ویاړ او افتخار یاست . ددې تر مخه تاسې دواړو یو ځای د ولس د شپې تیارې مو د سهار په رڼاو باندې بدلې کړې . زامنو! لکه څنګه چې تیمور لنگ پر مونږ یرغل وکړ او مونږ ته یې زیان او رسوایی را ورسوله ، او عثماني سلطنت یې ټول سره ولرز اوه ، خو تاسو دواړو په ډیره ښه توګه د عثماني سلطنت عزت پر ځای کړ . زامنو! اوس دادي یو ځل بیا د صلیبیانو لخوا د جنگ تنور ګرمیږي ، نو زامنو! زه او دغه څومره خلک چې دلته ولاړ دی ټول د خدای څخه غواړي چې تاسې دواړه د خوشحالیونه ډکې پخوانۍ قصې په څیر نوې بریاوې ، خوشحالی ، د عظمت او بري داستانونه ، حکایتونه ، مونږ ته را وړئ ، زامنو! دخپل لښکر سره یو ځای کوچ وکړئ ، خو کله چې ددښمن سره ټکر کوئ نو زما یوه خبره به په یاد لرئ چې دالله نوم به په یاد لرئ او دهمغه څخه کومک و غواړئ ، او بیا پر دښمن باندې ورپریوځئ ، زه هیله لرم چې که چیرې تاسې همداسې وکړئ نو قدوس خدای به تاسې ته په هغه میدانو کې هم بریاوې در په برخه کړي .

ددې خبرې سره برهان الدین هغوی دواړو ته دهغوی داسونو واګي ورکړې . علي پاشا او سلطان محمد یو بل ته وکتل او بیا یې خپل آسونو و ځغلول او دخپلو لښکرو سره یو ځای د نایکوپولس په لور روان شول.

کله چې سلطان محمد او علي پاشا د نایکوپولس دښار په شاوخوا کې د صلیبیانو د لښکر مخې ته ورغلل او هملته یې پړاو وکړ نو صلیبیانو علي پاشا او سلطان محمد ته څه نظر و نه کړ او نه یې ورته کوم خاص اهمیت ورکړ . ځکه هغوی فکر کاوه چې د عثمانیانو ځواک د تیمور لنگ سره د ټکر وروسته مفلوج شوي دي او اوس چې دغه لښکر دهغوی مخې ته راغلي دهغوی حوصلې اوولولي بلکل مراوې شوې دي نو په ډیره اسانۍ سره به ورته ماتې ورکړي . کیدای شي د صلیبیانو لښکر ته به تر اوسه پورې دا څرګنده شوې نه وه چې همدې علي پاشا او سلطان محمد د دینس بحري بیړۍ باندې ولکه کړي ، روسی او اروپایی متحده لښکر یې له منځه وړي ، او بیا یې دکریمیان بغاوت خپلې او دکریمیان حاکم یې هم وژلي دي . او که هغوی ته دا خبر رسېدلې هم وي نوبیا به یې هم د خپلې زیاتې شمیرې په غرور سره سلطان محمد او علي پاشا ته دومره اهمیت نه وی ورکړي . نو په دې اساس کله چې سلطان محمد او علي پاشا هلته ورسیدل اوخپل پړاو یې درست کړنو صلیبانود جنگ ډول وواهه.

څرنګه چې ددښمن په صفونو کې دجنگ ډول وهل پیل شونو سلطان محمد او علي پاشا هم دخپلو صفونو منظم کول پیل کړل . او بیا دخپلو خپلو فوځونو تر مخ و دریدل ، هغوی ددې جنگ له پاره پلان په لاره کې جوړ کړي و . کله چې د جنگ ډول وهل کیده نو علي پاشا دخپل فوځ تر مخه ولاړ د اسمان په لور یې سر پورته کړ ، په دې وخت کې دهغه په سترګو کې اوبښکي راټولیدې اولاندې لکه د لعلو ددانو په څیر را غورزیږي . هغه په ډیره انکساری او عاجزی سره خپل رب ته لاس پورته کړ او ویي ویل :

ای دکائناتو د هر شي پیداکونکيیه! یواځې ستا ذات ددې وړ دي چې کومک او بسپنه ترې وغوښتل شي . یواځې ستا ذات ددې وړ دي چې بندګي یې وشي او د اړتیاو به وخت کې ورڅخه مرسته و غوښتل شي . ای زموږ پالونکيیه! زه اوزما ملګري دواړه ستا ډیر عاجز بندګان یو ، او یواځې ستا ذات په مرسته به ستا د مقدس نوم د تقدیس په خاطر ستا څخه د کومک او نصرت هیله کوم .

تر دې ځایه د ویلو وروسته علي پاشا لږ څه ځنډ شو او مخته یې وکتل . ځکه چې صلیبیانو خپل لښکر دلارو دتوروالي پورې او دتورو ورځو په څیر را خپور کړې و او مخکي را روان و . د سترګو په لید سره سم صلیبیان د سلطان محمد او علي پاشا په لښکر باندې لکه د مچ او میریو په څیر را توي شول .

خو په دې اړخ کې سلطان محمد او علي پاشا هم درنگ و نه کړ ، هغه وخت چې ددبمن لښکر ددوي لوري ته را روان دوي هم د تکبير د غږ نغمې پيل کړې او پر دبمن باندې و ر غورځيدل . او ډير ژر يې ددبمن ټولې ولولې او جوش له منځه يوړه . د لږشيبه جنگ وروسته علي پاشا او سلطان محمد دصليبيانو لمړي صفونه مات کړي او او ددبمن په لاشونو باندې په تيريدو سره ددويمو صفونو او مرکزي برخي ته ورسيدل.

صليبيان چې د جنگ دپيلامي څخه دمخه ډير په جوش او ولولي کې و او په دې ډاډمن وول چې دسلطان بايزيدلدرم د نيولو وروسته او د تيمورلنگ په لاسو دعثماني ترکانو د ماتې وروسته به اوس عثماني لښکر ته ماتې ورکوي او دخپلو تيرو ماتو او تيښتو بدل به اخلي ، خو اوس ټوله معامله بل منگه شوه ، دهغوي د لمړيو صفونو د ماتولو وروسته ، سلطان محمد او علي پاشا دهغوي په وروستيو صفونو باندې ورغلي و او دا داسي زهري او له منځه وړونکي ځپونکي حمله وه چې د صليبيانو هيڅ يوې برخي ددې توان نه درلود چې د ځان نه يې دفع کړي ، په پايلو کې د نايکوپولس دبناره بيرون د سلطان محمد او علي پاشا په لاسو صليبيانو يو ځل بيا ډيره سخته او ذليله ماته وخوړه او دجنگ د ډگر څخه په تيښته شول. سلطان او علي پاشا دهغوي په تعقيب پسې روان شول . همدا راز د نايکوپولس ښاروال ته هم سلطان محمد خواب ور وليږه چې د خپلې برخي د فوځ سره يو ځای دې د بناره را ووځي او ددبمن په پړاو دې ولکه وکړی .

سلطان محمد او علي پاشا تر ډيره پورې د هغوي پسې وروسته ولاړل خو کله چې هغوي دا احساس کړه چې دبمن دومره ځپل شوی دي چې د څو راتلونکو کلونو پورې بيا د راپاڅيدو توان نه لري ، نو بيرته راستانه شول او هغه ځای ته راغلل چې جنگ په کې شوي و. تر دې وخته پورې د نايکوپولس ښاروال د دبمن دپړاو ټول شيان راټول کړي و او هر شي يې جدا جدا ايښي و ، کله چې سلطان بيرته را ورسيد نو د نايکوپولس ښاروال ورته تعظيم وکړ او دهغې په دغه ستره فتحه يې ورته مبارکي ورکړه او دخپله اړخه يې ورته د فرمانبردارۍ ډاډ ورکړ. تر اوسه پورې لا دا خبرې روانې وې چې د لري څخه يو څو آسپ سواره په داسې حال کې را څرگند شول چې خپل آسونه يې ددوي لوري ته را ځغلول . سلطان ، علي پاشا او دنايکوپولس ښاروال ټول حيران شول ، سپاره را لنډ شول ، دخپلو آسونو څخه را ښکته شول ، سلطان او علي پاشا پوه شول چې دا دهغوي مخبران دي ، هغوي مخته را وړاندې شول ، سلطان محمد او علي پاشا ته يې تعظيم وکړ او ورته يې وويل:

درونده سلطانه ! يو ډير بد خبر مو درته راوړي دي . او هغه داچې ستا محترم پلار ددې دنيا څخه ولاړ . ستا ورور موسي اوستا ميرنی مور ډسپنا دهغه لاش را خستي او د سمرقند څخه يې بروسې ته را وړي

دا خبر د سلطان او علي پاشا دواړو له پاره لکه د برق د جټکي په څير را وغورزید. ددرې واړو سرونه ښکته و ، د ټولو په سترگو کې اوښکې وې ، په دې وخت کې علي پاشا ښاروال ته وويل :

درونده ! هغه څه چې ددبمن د پړاو څخه تر لاسه شوي دي هغه درې برخي کړه يوه برخه يې ته د خپل لښکر له پاره چې هلته په ښار کې دي يوسه او پاته دوه برخي يې ما او سلطان محمد ته حواله کړه ، مونږ همدا اوس د بروسې په لور کوچ کوو .

د سلطان محمد حالت ډير خراب و ، علي پاشا د ښاروال سره يوځای شو او د غنيمت د مالونوڅخه يې يوه برخه هغه ته اودهغه لښکر ته ور حواله کړه او پاته يې دخپل او سلطان د لښکر سره يو ځای راواخسته او دبروسي په لور يې حرکت وکړ.

دا اتفاقي خبره وه چې کله چې سلطان او علي پاشا د بروسې ښار ته را نژدې شوي و نو دهمغه ورځې په سهار دسلطان بايزيد يلدرم مړې دهغه زوي موسي او ښځې ډسپنا هم بروسې ته راوړساره . او کله چې د ماښام په وخت کې سلطان او علي پاشا د بروسې ښار ته څيرمه را غل نو په هماغه وخت کې د سلطان بايزيدلدرم جنازه د ښخولو له پاره د بروسې د ښاره بيرون را وړل کيده . سلطان محمد او علي پاشا چې په کوم ځای کې غوښتل سلطان بايزيد خاورو ته وسپاري نو خپل لښکر يې دهماغه ځايه لږ څه شاته پريښود.

د سلطان بايزيد د جنازې پسي يو عالم خلک را روان وو، ژړا او انګولای وي ، ښځو په کوکو کوکو او چيغو ژړل ، داسي برينيدنه لکه ټوله بروسه چې د سلطان د جنازي پسي وروسته راغلي وي ،

سلطان محمد او علي پاشا د خپل لښکر د تم کولو نه وروسته د جنازي په تدفين او تکفين کې شامل شول.. کله چې د جنازې لمونځ ادا کيده نو سلطان چې په لمړۍ صف کې ولاړ و تر شاوکتل چې تر هغه ځايه چې يې د سترگو ديد کيده د خلکو سرونه ښکاريدل . کله چې د جنازې لمونځ ادا کړل شو او د تدفين کار پای ته ورسيد، نو محترم برهان الدين دسلطان محمد خواته راغې ، اود سلطان سره غاړې وت. اودکوچنيانو په ځير دواړو وژړل . دبرهان الدين دسترگو څخه دومره اوبه ولاړې چې ږير ه يې پرې لمده شوه . او بيا يې د سلطان محمد په شا لاس راښکود او ورته يې وويل:

محمد زويه ! دا څومره خلک چې دلته راټول شوي دوي ته او خپل لښکر ته دې خپلو کورنو ته د تگ اجازه ورکړه . دهغه په دې خبره باندې سلطان سمدستي عمل وکړ او خلکو ته يې خپلو خپلو کورنو ته دتللو اجازه ورکړه . دسلطان محمد او علي پاشا د لښکر يانو پرته نور ټول خلک خپلو کورنو ته ولاړل . خوبيا هم د قبر تر څنگ څوکسه ښځې ولاړې وې . په دې ښځو کې دسپنا ، د وليعهد محمد ښځه ، اودعلي پاشا ښځه ريونا شاملې وې .

ددې وروسته برهان الدين د سلطان بايزيدلږم د قبر خواته کيناست ، سلطان محمد او علي پاشا يې شاته ولاړ و ، برهان الدين تر يوه وخت پورې په ډيره عجيبه توګه په قبر باندې لاس راښکود ، شاته ولاړو هر يو علي پاشا او سلطان محمد دا درک کړه چې برهان الدين په سلګيو سلګيو ژاړي ، په خپله سلطان محمد او علي پاشا هم ژړل ، او خپلې اوښکې يې په خپلو لمنو پاکولې ، په دې وخت کې برهان الدين د قبر دپاسه لاس راښکود ، ژړل يې او ويل يې :

بايزيده ! زما زويه ! ته دخپل قوم ددښمنانو له پاره دشکو او صرصر سيلاب وې ، تر هغو چې ته ژوندي وې نو زه د افسانو دښار په ځير هوډمن وم ،... برهان الدين په سلګيو سلګيو ژړل او يو ناڅاپه دقبر دپاسه ور و غوړيد. علي پاشا ور مخته شو ، هغه يې د لاسو او مټانو څخه ونيو ، را پورته يې کړ او په ژراندۀ اواز يې ورته وويل :

زه پوهيږم چې بايزيد ستا څومره عزت کاوه او څومره مينه يې در سره کوله . خو بيا هم زمونږ درونده مشره ! زه او سلطان محمد به تا دژوند په دې ډګر کې يواځې پرينږدو .

کله چې علي پاشا چپ شو نو سلطان محمد را مخته شو د برهان الدين تر مخه و دريد ، او دهغه سره داسي ور غاړيوټ لکه دپيړيو پيړيو راهيسې يې چې يوبل نه وي کتلې ، بيا سلطان محمد دبرهانالدين په اوږه باندې لکه د کوچنيانو په ځير خپل سر کښنود او په ژړا يې پيل وکړ.

برهان الدين صيب ! که چيرې زما پلار ستا زوي و نو زه خو ستا لمسي يم ، زه به دومره بدبخته انسان نه يم چې تا په تکليف او ستونزو کې پريږدم . لکه څنګه چې د قدوس خداي وروسته زما پلار ، ستا ملاتړي و نو په همدې توګه به که خداي کول زه هم ستا له پاره ثابت شم .

دسلطان محمد او علي پاشا په خبرو باندې برهان الدين تر يوه حده پورې را جوړ شو ، خپلې سترګې يې وچې کړې اوبيا يې سلطان محمد او علي پاشا ته وکتل او ورته يې وويل :

زما ځواني د بايزيدلږم کوچنيتوب ، اوزما زړښت د بايزيد د ځوانۍ سره يو ځای ولاړ ، په ښکاره توګه خوما بايد دهغه دمخه د نړۍ څخه سترګې پټې کړې وای خو مقدر داسي راغې چې بايزيد زما څخه د مخه ولاړ شي . خداي دې هغه په اخرت کې هم بريالي او سر لوړې کړي .

بيا درې واورو دد عال له پاره لاسونه پورته کړل ، تر ډيره پورې يې دعاوی وکړې اوبيا برهان الدين علي پاشا او سلطان محمد ته وويل :

زما زامنو! راځئ چې اوس دښار په لور ولاړ شو. هلته به خلک زمونږ انتظار کوي . په دې خبره ټول د ښار په لور را

روان شول ، لږ څه مخته برهان الدين ودرید ځکه چې د بروصی دینار په لور په لاره د لارې په غاړه ملکه ډسپنا ، د سلطان محمد بنځه او دعلي پاشا بنځه ریونا ولاړې وې . درې واړو په سلگیو سلگیو ژړل . لپي لپي اوبنکي یی د سترگو را رواني وې . برهان الدين راغي او بیا بیا یې ددرې واړو په سرونو لاس را ټنکود، تسلي یی ورکړه ، اوبیا یی ټول له ځانه سره د بروصی دینار په لور را روان کړل. لمر هم خپله هغه اخري ساه اخسته او د غروب او ډوبیدو په لور راوان و . تیاره هر ه شیبه فضا په خپله غیر کې را نغښتله ، دماښام تور رنگي لاسو په فضا کې دتیارو سیورو دخپړولو کار پیل کړي و . د بروصی دینار دجوماتونو نه د ماښام اذانونه را پورته شول او د ستر خدای دنوم په اخستلو سره یې ټوله فضا او چاپیریال په خپله غیره کې را نیولي و .

د سلطان بایزید یلدرم د مړینې په اساس د بروصی ښار ته د راننوتونکو ټولو لویو لارو په سر ژړیدونکي سترگي ، غم وهلي او په درد ککړ حال هرې لورې ته خپور و او ټول ښار په غم او ویر کې ډوب شوي و .

دژباړې پاڼې . د(۱۳۸۸ شمسي کال دعقرب میاشت)

قریب الرحمن سعید

د استاد قریب الرحمن سعید نورې لیکنې او پښتو ژباړي:

اسلامي سياټ .(مولانا گوهر الرحمن«رح») (چاپ شوی)
اسلامي رياست .(مولانا ابوالاعلي مودودي«رح»)(د چاپ لاندې)
خلافت او ملوکیت . .(مولانا ابوالاعلي مودودي«رح»)(چاپ شوی)
پرده . .(مولانا ابوالاعلي مودودي«رح»)(چاپ شوی)
د حدیثو د انکار نه د قران تر انکاره پورې . (مولانا عبدالسلام رستمي«رح»)(چاپ شوی)
دنبوت پای . (مولانا عبدالسلام رستمي«رح»)(د چاپ لاندې)
دصلاح الدين یوبي ریښتني پيښي (دایمان پلورونکو داستان) (التمش) (د چاپ لاندې)
د رسول الله (ص) د انقلاب حکمت .(سید اسعد گیلاني«رح»)(چاپ شوی)
یو شمیر نورې کوچنۍ رسالې (په اردو او پښتو ژبو) چې نومونه یې زما په لیکنو کې کتلاي شئ.
د بایزید یلدرم تاریخي په زړه پورې ناول .
دسلطان علاو الدین خلجي په زړه پورې ناول .
دسولي کاروان (همدا اوس دلاس لاندې دي)...
زیات شمیر پښتو مضامین او دانگلیسي او د اردو ژبو څخه ژباړل شوي او هم په انگلیسي ژبه سیاسي شننې ، مقالې او لیکنې چې په پښتو او نگلیسي ژبو ورځپاڼو او یو شمیر اونیزو او میاشتنيزو کې خپاره شوي دي.(په خواشینۍ سره چې ریکارډ یې له ژباړن سره نشته .)

قریب الرحمن سعید

د ۱۳۸۸ لمریز هجري کال د عقرب میاشت .

۲۰۰۹ زیږدیز کال دنومبر میاشت .

دقریب الرحمن سعید ژباړه

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English